

Giới thiệu Jurassic Tù Trưởng Convert

Hàn Băng trọng sinh tại Jurassic, phát hiện cái này vốn hẳn nên do Khủng Long độc bá thời đại, thế mà tồn tại nguyên thủy nhất Nhân Loại.

Mà xem như Bộ Lạc Tù Trưởng hẳn, muốn dẫn đầu tộc nhân mình ở nơi này cái thời đại sống sót, nhất định phải cùng Khủng Long đối kháng chính diện.

Từ nay về sau, văn minh nhân loại điểm xuất phát, bị mạnh mẽ trước thời hạn 6500 vạn năm.

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Quay về Jurassic

"Rống! !"

Một tiếng kinh thiên triệt địa gào thét đem trong lúc ngủ mơ Hàn Băng bừng tỉnh.

"Nhón nháo cái gì mà nhón nháo? Có phiền hay không! !"

Hàn Băng nhắm mắt lại lớn tiếng phàn nàn một câu, tựa hồ cảm giác bản thân phía sau lưng lạnh lẽo, vươn tay loạn xạ bắt mấy cái, cũng không tìm tới chần mền, lập tức chậm rãi mở to mắt . . . Bốn phía tia sáng có chút âm đạm, híp nửa mắt miễn cưỡng có thể nhìn đại khái, chờ hẳn nhìn rõ hoàn cảnh chung quanh về sau, đột nhiên phát hiện tựa hồ có địa phương nào không được quá thích hợp.

"Nơi này không phải nhà ta? Cũng không phải giường của ta?" Hắn đột nhiên trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy mộng bức mà ngây người chốc lát, sau đó tự nhủ, "Nơi này là địa phương nào?"

Nhìn bốn phía đều là chút màu xám không được Quy Tắc nham thạch, trên đỉnh đầu lít nha lít nhít trên măng đá tí tách rơi nhỏ giọt nước, lại nhìn sau lưng 5 mét chỗ có một cái 2 mét đường kính hình tròn cửa động không ngừng trút vào gió lạnh, xuyên thấu qua cửa động mơ hồ có thể trông thấy bên ngoài Tinh Không cùng Minh Nguyệt . . .

Bản thân hiện nay chỗ địa phương tựa hồ là một cái sơn động.

"Ta bị bắt cóc?"

"Ai sẽ bắt cóc ta?"

Cha mẹ mình đều là trung thực nông dân, dù cho vất vả cả một đời cơ hồ cũng là nhập không đủ xuất, căn bản không có cái gì tích súc, mà mình cũng là vừa mới từ tốt nghiệp đại học, hiện tại liền làm việc đều không tìm tới, Hàn Băng hoàn toàn nghĩ không ra bản thân có cái gì bị bắt cóc giả trị.

"Nghe sát vách thím mập tử nói, trên trán gần nhất tựa như là đến một đám chuyên môn trộm tiểu hải nội tạng người . . ."

Hắn đột nhiên nghĩ đến một cái khả năng, cũng bất kể lý do này đến cỡ nào hoang diệu, Hàn Băng toàn thân cao thấp trong nháy mắt rung mình một cái, thậm chí ngay cả lông tơ đều căn cứ nổ tung dựng lên . . .

Hắn hai tay khê chống, bỗng nhiên ngồi xuống, bất quá chờ hẳn thấy rõ ràng cảnh tượng trước mắt, đột nhiên tê cả da đầu, huyết dịch toàn thân sôi trào, không nhịn được lớn tiếng hét rầm lên: "Quý a ~~~ "

Tại bất tỉnh âm thầm chỉ thấy tại trước mặt mình ngồi quý chân lấy ước chừng mười mấy tóc tai bù xù, toàn thân bao vây lấy da thú, đồng thời mặt mũi tràn đầy kinh khủng sinh vật hình người.

Bọn hắn xếp thành vòng tròn, đem bản thân chăm chú bao vây lại, trong đó có nam có nữ, trẻ có già có, lại đều trừng lớn như chuông đồng hai mắt, tựa hồ là dùng một loại khó có thể tin, nhưng lại đầy ấp hi vọng ánh mắt, không chớp mắt nhìn chăm chăm bản thân . . . Một màn này, nhìn xem cực kỳ khiếp người.

Rít lên một tiếng qua đi, nhìn đối diện không có bất kỳ cái gì phản ứng, Hàn Băng có chút không biết làm sao, hắn không dám chủ động tiếp lời, liền bảo trì dạng này tư thế cùng bọn hắn giằng co, nếu không phải những con rối này người còn sẽ là lưới liêm mấy lần bờ môi, hắn thậm chí đều sẽ đem bọn hắn xem như là pho tượng.

Ước chừng mấy phần phút sau, những người kia đột nhiên có động tĩnh, bọn hắn bắt đầu nhẹ giọng châu đầu ghé tai, trò chuyện một chút ngẫu nhiên còn sẽ hướng Hàn Băng quang tới một cái không hiểu thấu ánh mắt.

"Người . . . Các người tốt!"

Hàn Băng dò xét tính chào hỏi, câu này vô cùng đơn giản ân cần thăm hỏi phảng phất là Định Thân Chủ nói đồng dạng, đám người trong nháy mắt lại an tĩnh lại.

Trong đó một cái tóc trắng bạc phơ, mặt mũi tràn đầy khe rãnh lão già do dự rất lâu, cuối cùng rốt cục đặt xuống quyết tâm, hần nhút nhát duỗi ngón tay chỉ Hàn Băng, sau đó lấy dũng khí lớn tiếng nói: "Dắt lạp cổ lý cổ dắt lạp lý?"

Chờ một hồi lâu, nhìn Hàn Băng không phản ứng chút nào, vị kia lão già biểu lộ có chút nóng nảy, chỉ chỉ bản thân ngực, tiếp tục nói: "Dắt lạp cổ lý cổ dắt lạp lý?"

Mặc dù nghe không hiểu đối phương ngôn ngữ, bất quá ngôn ngữ tay chân vẫn có thể lý giải, Hàn Băng tựa hồ minh bạch ý hần, cũng cúi đầu nhìn xem bản thân ngực . . .

Cái này xem xét không sao, nhìn thấy trước mắt kém chút đem Hàn Băng hồn đều dọa bay, chỉ thấy bản thân chỗ ngực có một cái trái bóng bàn lớn nhỏ trống rỗng, chỗ động khẩu còn lưu lại một chút ngưng kết vết máu cùng xương vỡ cận kề.

Hần đầu óc trống rỗng, trên trán trong nháy mắt liền che kín như đậu nành lớn nhỏ mồ hôi, cũng không biết là đang suy nghĩ cái gì, Hàn Băng quý thần xui khiến đem ngón trở từ ngực trong cái động kia luồn vào . . .

Một lát sau, hần ngón trở đã trải qua toàn bộ tiến vào cửa hang kia, nhưng mà đầu ngón tay lại không có bất kỳ cái gì đụng vào cảm giác, Hàn Băng trong lòng lộp bộp một cái, tựa hồ có loại dự cảm bất tường, hần dùng một cái tay khác chậm rãi hướng về phía sau lưng sờ soạng, quả nhiên, ngay tại bản thân phía sau ước chừng giống nhau vị trí lại sờ đến một cái hồ, hần đem ngón tay chậm rãi luồn vào . . . Hai ngón tay gấp gờ.

"Má ơi! !"

Theo lại rít lên một tiếng, Hàn Băng hai mắt tối đen, trực tiếp té xỉu rồi, đồng thời, số lớn ký ức giống như là xông hủi đê đập hồng thủy, hướng về hần ý thức hải không ngừng mà mãnh quán.

Hàn Băng toàn thân run rẩy, hai mắt trắng bạch, cộng thêm miệng sùi bọt mép, giống như là uống thuốc trừ sâu trúng độc phản ứng.

"A nha!"

Lúc này, ngồi quỳ chân ở phía dưới mười mấy người đồng thời phát ra một tiếng kinh hô, biểu hiện trên mặt trong nháy mắt trở nên kích động lên.

"A hô a a!"

"A hô a a!"

. . .

Cầm đầu cái kia lão già song quyền nắm chặt, tựa hồ tại đám người bên trong chỉ có hần có thể giữ vững tỉnh táo, hần đem cánh tay nâng lên đỉnh đầu, quát to: "Bất lỗ bất lỗ!"

Đám người nghe thấy tiếng này hiệu lệnh, đầu tiên là lẳng một cái, lập tức cũng đi theo lão già bắt đầu lớn tiếng kêu gọi: "Bất lỗ bất lỗ!"

Theo lão già cánh tay có tiết tấu mà giơ lên cùng buông xuống, đám người theo hần bắt đầu càng không ngừng cao giọng hô hoán, phối hợp với bọn hần biểu lộ, cái này tràng diện lộ ra thần thánh mà trang nghiêm, giống như là một loại nào đó nguyên thủy nghi thức tôn giáo.

Cũng không biết phải chăng là là loại này nghi thức có tác dụng, nửa giờ sau, Hàn Băng dần ngừng lại run rẩy, lão già và đám người cũng lần nữa khôi phục vừa rồi trạng thái.

Hàn Băng chậm rãi mở ra hai mắt, bất quá hần trong mắt thần thái lại không phải là lúc đầu sợ hãi và bất an, chiếm lấy là một loại thật sâu mê hoặc cùng khó hiểu.

Căn cứ hần tiếp nhận ký ức Truyền Thừa, Hàn Băng trước mắt thân phận là một cái nắm giữ 20 người cỡ nhỏ Nhân Tộc Bộ Lạc thủ lĩnh.

Hôm qua hần dẫn đầu năm cái tiểu đồng bọn đi trên vách núi trộm đại điều trứng, kết quả vừa mới bò đi lên liền bị trở lại tổ đại điều phát hiện, cái kia đại điều chiều cao chỉ ít có 10 mét, hơn nữa lại là tại vách núi cheo leo phía trên, kết cục đương nhiên là năm người toàn bộ tử vong, mà bản thân trước ngực cái này xuyên qua toàn bộ thân thể vết thương chính là bị cái kia đại điều dùng bén nhọn miệng cho mổ đi ra.

Bản thân toàn bộ lồng ngực bị đánh xuyên, thụ nghiêm trọng như vậy tổn thương, theo lý thuyết liền xem như đặt ở khoa học kỹ thuật độ cao phát đạt thế kỷ 21 xã hội hiện đại đều hoàn toàn không có cứu giúp tất yếu, bất quá căn cứ trong đầu ký ức, bản thân tựa hồ là nắm giữ một hạng kinh thể hải tặc năng lực, cái kia chính là —— Bất Tử Chi Thân.

Dựa theo trong trí nhớ đủ loại tràng diện, cổ này thân thể trước chủ nhân chỉ ít trải qua hơn trăm lần tử vong, vô luận là chết đuối, thiêu chết, hạ độc chết, ngã chết, thậm chí bị dừng động vật cho cắn nát nuốt vào bụng, ngay tại tử vong trong nháy mắt đó, hần thi thể liền sẽ biến mất tại chỗ, sau đó lại tại dưới người mình khối này trên tảng đá một lần nữa phục sinh.

"Trường Sinh Bất Lão? Bất Tử Chi Thân? Có chút ý tứ!"

Hàn Băng cảm giác có chút ngoài ý muốn, bất quá ngay cả xuyên việt loại này không thể tưởng tượng sự tình đều bị bản thân gặp phải, như vậy lại không cách nào giải thích sự tình liên đều tốt giải thích.

Hắn liên tục làm mấy cái hít sâu, sau đó nhắm mắt lại tiếp tục xem xét trí nhớ kiếp trước, cổ này thân thể ký ức cũng không phức tạp, mặc dù trải qua vô số tuế nguyệt, nhưng trừ ra tốt lắm mấy trăm lần từ vong kinh lịch bên ngoài, còn lại liên đều là dẫn đầu đám tiểu đồng bạn tìm kiếm thức ăn kinh lịch.

Thăng đến hán tại trong trí nhớ trông thấy loại kia quen thuộc vừa xa lạ giống loài về sau, hán cả người trong nháy mắt lâm vào ngốc trạng . . .

"Khủng Long? Nơi này làm sao sẽ có Khủng Long?"

Ngay tại trong trí nhớ những hình ảnh kia bên trong, loại kia đáng người đạt đến mười mấy mét, thậm chí mấy chục mét quái vật khổng lồ, tuyệt đối chính là nằm đó ở trong viện bảo tàng nhìn qua Khủng Long, trong đó có số ít mấy loại Hàn Băng thậm chí đều có thể gọi ra bọn chúng danh tự: "Tyranosaurus Rex, Plesiosaurus, Rex, Stegosaurus, Brontosaurus, Tatisaurus . . ."

"Tồn tại Khủng Long, như vậy nơi này hẳn là Trung Sinh Đại . . . Nhưng là, tại Trung Sinh Đại lại làm sao sẽ có Nhân Loại tồn tại?"

Trung Sinh Đại là Hiện Sinh Trụ cái thứ hai địa chất thời đại, chỉ là xen vào Cổ Sinh Đại cùng Đại Tân Sinh ở giữa thời đại, cách nay 2 ức năm đến 6500 vạn năm trước.

Trung Sinh Đại, là trên Địa Cầu bỏ sót loại thống trị Địa Cầu cường thịnh nhất thời đại, đại biểu trong đó động vật chính là Khủng Long, bọn chúng xuất hiện tại kỷ Tam Điệp màn cuối, cường thịnh tại Jurassic, kỷ Phấn trắng trung kỳ, diệt tuyệt tại 6500 vạn năm trước kỷ Phấn trắng màn cuối, bởi vì lúc ấy trên Địa Cầu phồn thịnh nhất lớn nhất đại biểu tính giống loài chính là Khủng Long, cho nên Trung Sinh Đại cũng bị xưng là Khủng Long Thời Đại.

Căn cứ khoa học hiện đại phát hiện, sớm nhất Nhân Loại xuất hiện tại 500 vạn năm trước kia, như vậy đây là giải thích, từ Khủng Long diệt tuyệt, đến Nhân Loại xuất hiện, trung gian chỉ ít đi qua 6000 vạn năm, đơn giản tới nói, chính là Khủng Long cùng Nhân Loại cho tới bây giờ liền không có ở cùng một cái thời đại tồn tại qua.

Hàn Băng biểu lộ càng ngày càng mộng bức, hán vô ý thức mà ngẩng đầu nhìn xem trước mắt những người này, tiếp lấy ngoài động nguyệt quang, nhìn bọn hán trừ cách ăn mặc mà tương đối nguyên thủy bên ngoài, lại nhìn bọn hán tướng mạo cơ hồ cùng người hiện đại không có chút nào khác biệt, trong đó có mấy cái tiểu nha đầu da dẻ thậm chí còn rất trắng mịn, chắc hẳn sờ tới sờ lui cũng là rất thoải mái . . . Cái này cũng hoàn toàn không có Viên Hầu dấu vết a!

"Cái này đến cùng là chuyện gì xảy ra?" Hàn Băng một bên dùng sức xoa huyệt Thái Dương, một bên minh tư khổ tưởng.

"Rống ~ ~ "

Đang tại lúc này, nơi xa bên cạnh ngọn núi đột nhiên truyền đến một tiếng gào thét, thanh âm to lớn là đủ rung chuyển trời đất, thậm chí ngay cả hán vị trí sơn động đều có chút hơi một chút lay động.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Từ Trường Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Một cái đến từ Viễn Cổ nam nhân

Đã trải qua hình thành Bộ Lạc Nhân Loại tự nhiên phát triển ra bản thân ngôn ngữ, bất quá thời đại này ngôn ngữ nhân loại cực kỳ đơn giản, phần lớn cũng chỉ là chút đặc biệt danh từ cùng động từ, tổng số cũng sẽ không vượt qua một trăm từ đơn.

Hàn Băng vuốt đầu minh tư khổ tưởng, dùng mười vài phút rốt cục nghĩ ra 'Thủy' phát âm, hán dùng hai tay chống lấy phiến đá, nhẹ giọng hô: "Cô lỗ cô lỗ?"

Phía trước ngồi quỳ chân đám người nghe thấy bản thân thủ lĩnh rốt cục khôi phục bình thường, bọn hán mừng rỡ như điên, khoa tay múa chân, đại đa số thậm chí đều vui vẻ lưu lại nước mắt.

Cái này cũng khó trách, ở cái này nguy cơ tứ phía Jurassic thời đại, nhờ yếu Nhân Loại xem như chuỗi thức ăn tầng dưới chót nhất, cơ hồ là bất luận cái

giống loài đều có thể đổi cái này vèn vèn mười lăm người Bộ Lạc tạo thành hủy diệt tính đa kích, mà Hàn Băng Bất Tử Chi Thân, là bọn hắn sinh tồn duy nhất bảo hộ.

Nghe thấy thủ lĩnh muốn uống nước, phía dưới trù tên kia lão giả bên ngoài tất cả mọi người phát động lên, bọn hắn tranh nhau chen lẫn hương lấy son động chỗ sâu chạy đi, qua chốc lát lại tranh nhau chen lẫn chạy trở lại, mà giờ phút này mỗi người bọn họ trong tay đều nhiều hơn một trương bị uốn lượn thành hình phễu trạng to lớn lá cây, bên trong chứa ước chừng một ngum lượng nước sạch.

Cái thứ nhất chạy đến Hàn Băng trước mặt là một tiểu hòa tử, hắn thân thể có chút run rẩy, hai tay cầm lá cây cao cao nâng ở trên đỉnh đầu, dùng tranh công ánh mắt chăm chú nhìn Hàn Băng, khiến cho Hàn Băng có chút ngượng ngùng.

"Cô lỗ cô lỗ?"

"Cô lỗ cô lỗ!"

Hàn Băng một hơi uống sạch mười cái trên lá cây nước, cuống họng rất cực dễ chịu một chút, hắn đang chuẩn bị nói cái gì, đột nhiên lại thở dài một hơi, sau đó đành phải mỉm cười gật gật đầu, bởi vì tại trong trí nhớ mình, bản thân Bộ Lạc tựa hồ còn không có phát minh biểu thị lời cảm ơn nói.

"Cô lỗ ba lạp yêu tây?"

Đứng ở bên cạnh lão giả trong miệng đột nhiên phát ra liên tiếp kỳ quái âm phù, Hàn Băng đầu tiên là sững sờ, sau đó trong nháy mắt mình bạch ý, tranh thủ thời gian cúi đầu nhìn xem bản thân ngực, phát hiện mới vừa rồi còn có bóng bàn đường kính quán thông tồn thương, khoảng chừng mấy cái khi còn bé liền khép lại đến chỉ còn lại dấu phẩm chất.

"Bất Tử Chi Thân, quả nhiên là Bất Tử Chi Thân, nhìn đến ta chỉ ít có thể sống xuống dưới!"

Trăng sáng sao thưa, gió lạnh không ngừng mà trút vào trong động hình thành hơi lạnh lượn vòng, Hàn Băng cảm giác có chút lạnh, hắn mới vừa muốn nói điểm gì, lập tức đột nhiên ý thức được một kiện sự tình, trước mắt Nhân Loại nên còn không có học được sử dụng Hỏa, bởi vì ngay tại trong trí nhớ mình, bản thân đối với hỏa điểm ấn tượng tựa hồ chỉ có sợ hãi và không thể tiếp cận.

Hàn Băng trong lòng phi thường rõ ràng, học được sử dụng hỏa điểm, khống chế hỏa điểm đối Nhân Loại phát triển cùng tiến hóa đều có cực kỳ to lớn giá trị, nó tầm quan trọng thậm chí có thể nói là gần với Nhân Loại Lão Tổ từ trên cây đi đến dưới cây.

Thông qua hỏa điểm, Nhân Loại có thể ăn được thực phẩm chín, ăn đồ chín dễ dàng hấp thu, có thể dùng Nhân Loại thu hoạch được càng thêm phong phú dinh dưỡng, đồng thời dùng hỏa thiêu nước sôi cơ hồ có thể giết chết Địa Cầu hơn 90% virus cùng vi khuẩn, dạng này cũng liền có thể khiến cho Nhân Loại bởi vì ký sinh cảm nhiễm mà từ vong xác suất giảm mạnh.

Thứ hai, đốt rẫy gieo hạt, Hỏa xúc tiến nông nghiệp phát triển, gia tăng sản lượng, đồng sử dụng, thiết sử dụng, đồ gốm phát minh đều không thể rời bỏ Hỏa.

Thứ ba, đồng thời Hỏa cũng là Nhân Loại xua đuổi trùng rắn Dã Thú có lợi nhất công cụ, cũng là duy nhất công cụ. Về phần đối với Khủng Long có hay không tác dụng, tuyệt đối là hữu dụng, bởi vì liên Nhân Loại loại này có độ cao trí tuệ giống loài đều sẽ từ thực chất bên trong đối hỏa điểm cảm thấy sợ hãi, như vậy những cái kia đại não chỉ có Hạch Đào lớn nhỏ gia hỏa tự nhiên cũng sẽ không ngoại lệ, đơn giản chính là một cái lượng vấn đề, tỉ như, tại đối mặt Tyrannosaurus Rex thời điểm, một chi bố đước có lẽ dọa không được nhân gia, nhưng người nếu là trực tiếp đem một gốc 100 mét cao đại thụ đốt lên, người nhìn nó có sợ hay không~~

Từ một loại ý nghĩa nào đó tương, nắm giữ đối với hỏa điểm sử dụng kỹ năng, cơ hồ là Nhân Loại từ dã man chuyển hướng văn minh tiêu chí.

Ngoài động thỉnh thoảng truyền đến mấy tiếng gào thét, trong động cũng đi theo nhẹ nhàng lay động, vèn vèn từ tiếng kia lượng trên liền có thể tưởng tượng đến có thể phát ra dạng này gầm rú động vật đến cùng cỡ có bao nhiêu sao thân hình khổng lồ.

Hàn Băng ngờ ngác ngắm nhìn ngoài động sáng chói Tinh Không, trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

"Nhân gia xuyên việt đều là đi Dị Giới làm Ma Pháp Sư, đi Cổ Đại làm Hoàng Thượng, kém cỏi nhất cũng phải là cái Tú Tài . . . Lão Tử thể mà trở lại Jurassic, đây đất Khủng Long, một cái không cẩn thận còn sẽ biến thành một đồng phân!"

Hắn trong tay cầm lão giả đưa tới hoa quả, cái quả này tròn mấp mấp, đỏ rực, bề ngoài cũng không tệ, bất quá cắn lấy trong miệng lại là khó ăn cực, chua cho hắn kém chút đem dịch vị đều phun ra.

Bất quá hắn vẫn ăn, bởi vì trừ cái này đồ vật, toàn bộ Bộ Lạc bên trong liền chỉ còn lại ước chừng ba bốn cân sớm đã hư thối rắn thịt tươi.

Đêm, càng ngày càng sâu, gió cũng càng lúc càng lớn, đại đa số tộc nhân đều vậy được ngủ, tại mông lung dưới ánh trăng, trong động chỉ còn lại mặt mũi tràn đầy khe rãnh lão giả và Hàn Băng tại mắt to mắt nhỏ nhìn nhau.

Tại không biết từ vong cùng ngày mai cái nào sẽ tới trước thế giới bên trong, Nhân Loại sinh hoạt rất đơn giản, đơn giản đến tất cả tộc nhân đều không có danh tự, đối với trước mắt cái này lão giả, Hàn Băng cũng không biết nên xưng hô như thế nào, vì làm dịu trước mắt xấu hổ bầu không khí, Hàn Băng cùng lão giả đều là mấy lần khi nói khi không, đến cuối cùng hai người đều ngây ngốc cười lên.

Lão giả đột nhiên nhớ tới cái gì, hắn từ phía sau lấy ra một cái cánh tay dài ngắn hồng sắc lông vũ, tiếp theo tại bản thân trên đầu làm một cái cắm vào

động tác, sau đó đem lông vũ đưa cho Hàn Băng.

Hàn Băng trong lòng rất rõ ràng, chiếc lông chim này đã từng làm bạn thân đi qua vô số tuế nguyệt, đây là Tộc Trường tiêu chí, là quyền lợi cùng trách nhiệm biểu tượng, nếu như hần lần này không có tình lại, như vậy dựa theo quy củ Tộc Trường lông vũ sẽ cắm vào lão giả trên đầu, do hần dẫn theo tộc nhân tiếp tục sống sót, dù sao, cái này lão giả thể nhưng là cháu mình.

Không sai, chính là thân sinh tôn tử.

Chẳng biết lúc nào, Hàn Băng cùng lão giả ôm nhau ngủ, chờ hai người mở mắt lần nữa, chân trời Thái Dương đã trải qua toát ra nửa cái đầu, trong núi như ảo mây mù dần dần tan ra, lộ ra đây đất thanh thúy tươi tốt, yên lặng suốt cả đêm Địa Cầu một lần nữa sống lại, lại là một ngày nắng đẹp.

Hàn Băng uống mấy ngụm nước, lại cúi đầu kiểm tra một cái bản thân thương thế, phát hiện trước ngực đã trải qua hoàn bích như lúc ban đầu, da trắng thịt mềm, liền nửa điểm vết thương dấu vết đều không có.

Hần thử nghiệm hoạt động một cái tay chân, nhìn xem trên cánh tay mình cái kia một đồng lại một đồng cao cao nổi lên cơ bắp, cảm nhận được bên trong tựa hồ ẩn chứa vô tận lực lượng, hai cánh tay hần bỗng nhiên duỗi ra mở ra, xương cốt toàn thân phát ra liên tiếp tiếng tí tách vang, cái này động tĩnh dẫn tới chung quanh bận rộn tộc nhân nhao nhao quay đầu, không khác, đây là lực lượng biểu tượng, Bộ Lạc thủ lĩnh nắm giữ cường đại lực lượng, như vậy tộc nhân sinh tồn cơ hội mới có thể gia tăng.

Mỗi người trong tay đều có công việc, nhưng đơn giản cũng liền hai đại loại, mức nước cùng hái trái cây, về phần đi săn, đó là Hàn Băng một người công việc.

Hàn Băng cự tuyệt tộc nhân đưa tới quả hồng, cái này đồ vật thật sự là quá khó ăn, hần trong lòng suy nghĩ, nếu như sau này có cơ hội, nhất định muốn bản thân thuần hóa một cái ăn ngon một chút chủng loại.

Hàn Băng nghỉ ngơi trong một giây lát, chờ Thái Dương hoàn toàn đi ra về sau, hần đón gió mát bước ra hang động, ánh nắng từ mũi chân hần chậm rãi chiếu xạ đến đỉnh đầu hần, có lẽ liền hần bản thân đều không có ý thức được, liền cái này nhìn như bình thường một bước nhỏ, lại là đem văn minh nhân loại điểm xuất phát, trước thời hạn chỉ ít 6500 vạn năm.

...

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Đánh lửa

Khiến Hàn Băng cảm thấy bất lực là, Bộ Lạc địa lý vị trí mười điểm hiểm ác, từ Địa Duyên Học góc độ đã nói, hoàn toàn là Tuyệt Địa.

Son động tồn tại ở bờ biển, chung quanh mặc dù không có cái gì đại hình động vật ăn thịt tụ cư, nhưng trên đỉnh đầu thỉnh thoảng bay lượn Pterodactyls cùng ngẫu nhiên từ trong biển chui đi ra kiếm ăn Mãng Xà, đều là cực kỳ uy hiếp trí mạng.

Hần nhặt lên một cái cây gỗ cầm tại trong tay, mặc dù tại chân chính gặp được nguy hiểm thời điểm cũng không biết cây gậy này đến cùng có làm được cái gì, nhưng tại hần trong lòng ít nhất là có chút dựa vào.

Jurassic thời đại khí quyển bên trong dưỡng khí hàm lượng ước chừng là hiện tại 1.3 lần, bởi vì dưỡng khí nồng độ cao, thực vật cùng giống như rong sinh trưởng đều phải cực kỳ cấp tốc cùng xanh tươi, tại chuỗi thức ăn một vòng chụp một vòng ảnh hưởng dưới, từ đó làm cho vô luận là động vật gì đều lớn lên cực kỳ khổng lồ.

Ở trung cổ thời đại nắm giữ khổng lồ hình thể cũng không chỉ là Khủng Long, liền Hàn Băng tận mắt nhìn thấy, liền mới từ dưới lòng bàn chân chạy tới một con kiến thể mà cũng có bản thân lớn nhỏ cỡ nắm tay.

"Một cái con kiến thể mà đều lớn lên lớn như vậy, nếu như bị nó cắn một cái, chỉ ít cũng phải ít hơn một lượng thịt!" Hàn Băng lòng vẫn còn sợ hãi tự lắm bầm, vỗ vỗ run rẩy không thôi hai chân, trên tay gậy gỗ lại nắm chặt ba phần.

Bản thân mặc dù là Bất Tử Chi Thân, nhưng cũng không phải là Bất Thối Chi Thân (không đau chi thân), mà loại kia cho bản thân làm tàn, dẫn đến cầu sinh không được muốn chết không thể hạ tràng mới là đáng buồn nhất.

Tổn hao cho tới trưa, Hàn Băng tại Bộ Lạc chung quanh ba cây số phạm vi đi vài vòng, trong lòng có chừng cái kế hoạch.

Lấy Bộ Lạc son động làm tham khảo điểm, phía đông một km tả hữu chính là nhìn không thấy bờ biển cả, trong biển rộng đương nhiên là có cá, ngẫu nhiên còn có thể trông thấy mấy đầu cá heo bộ dáng cá lớn bay vọt ra mặt biển, trên không trung xẹt qua một đạo hình cung. Bất quá tại nào hải trong trí nhớ, mảnh này biển cả thế nhưng là Bộ Lạc cắm địa, bên trong đủ loại Ăn Thịt Loại sống dưới nước sinh vật đem bản thân chỉ ít giết chết không dưới 20 lần, hơn nữa tại bờ ra đầu đón thể thăm như vậy đại giới về sau, lại là một con cá cũng không bắt trở lại qua.

Bộ Lạc phía tây mười mấy cây số bên ngoài là liên miên không dứt dãy núi, thế núi hiểm trở khó lường, những cái kia thành phiên thành phiên đạt đến 100 mét cự mộc từng lâm che giấu trên núi tất cả, về phần trên núi đến cùng có cái gì, Hàn Băng không biết, bởi vì trong trí nhớ liền cho tới bây giờ chưa từng đi kinh lịch, bất quá từ trên núi ngẫu nhiên truyền đi ra khủng bố gào thét bên trong suy đoán, bên trong khẳng định ở một chút không chọc nổi gia hỏa.

Tại son động phương bắc, có một mảnh phong hoá hơn phân nửa rừng sa mạc, rừng sa mạc bên trong chỉ có chút ít lục sắc thảm thực vật bao trùm, trong đó đứng thẳng lấy vô số cự thạch cây cột, những cái kia cây cột lùn nhất bất quá người đầu gối, cao nhất lại là vượt qua 100 mét, liền tại chút cự thạch trên đỉnh, có vô số Pterodactyls xây tổ.

Ngay tại Hàn Băng trong trí nhớ, mỗi khi tộc nhân bởi vì hái không đến trái cây, đói đến muốn chết thời điểm, hán liền sẽ mang theo mấy cái tiểu đồng bọn đi trộm Pterodactyls trứng, trộm trứng thành công số lần không rõ, số lần thất bại chắc là càng nhiều, sau khi thành công tộc nhân liền có thể ăn no bụng sống sót, chẳng qua nếu như một khi thất bại, như vậy liền biết như lần trước một dạng, trong tộc lại phải ít mấy người.

Hàn Băng đứng ở đằng xa ngắm nhìn một cái đặc biệt cao lớn cột đá, khoe miệng bất tri bất giác liền lưu lại một chuỗi trong suốt nước bọt, hán biết rõ tại chỗ căn cột đá đỉnh có mười mấy cái Pterodactyls sào huyết, cũng biết rõ bản thân sớm muộn muốn ăn đến những cái kia mỹ vị trứng trắng.

"Cô ~ ỉ ~ cô ~ ỉ ~ "

Cái này thanh âm cũng không phải là từ trong miệng hán phát đi ra, mà là từ Hàn Băng trong bụng phát ra, bụng hán hiện tại thật đói, đây đương nhiên là kén ăn hạ tràng.

Tại son động phương bắc, có một mảnh ao đầm, trong vùng đầm lầy sinh trưởng rất nhiều có thể ăn trái cây cùng loài nấm, nhưng ở trong trí nhớ, trong vùng đầm lầy đồng thời cũng sinh hoạt một loại hình thể to lớn, dùng bốn cái chân bò đi, thậm chí có thể cắn một cái đoạn bản thân cả nửa người đại quái vật, Hàn Băng biết rõ, món đồ kia kêu 'Tiền Sử Cự Ngạc' .

"Bụng thật đói!"

Vuốt ve không ngừng gặm nhẹ phần bụng, Hàn Băng hướng về son động đi đến, cứ việc tại hán trong lòng đã lập kế tốt vô số loại thu hoạch đồ ăn phương pháp, hán tin tưởng lấy bản thân trí tuệ, chỉ cần chuẩn bị đầy đủ, liền xem như dọa người Tyrannosaurus Rex cũng sẽ trở thành hán no bụng đồ ăn, nhưng là tại hiện tại, hán không thể không chịu đựng loại kia khó ăn trái cây, dù sao, hết thảy đều cần thời gian.

Đánh lửa phát minh bắt nguồn từ Trung Quốc cổ đại truyền thuyết thần thoại, tại thời viễn cổ, Hà Nam Thương Khâu một vùng là một mảnh rừng rậm, trong rừng rậm ở lại Toại Nhân Thị, thường xuyên săn mồi Dã Thú, làm đập nên Dã Thú hòn đá cùng núi đá va nhau lúc thường thường sinh ra hỏa hoa. Mọi người từ nơi này nhận dẫn dắt, liền lấy thạch kích thạch, dùng sinh ra hỏa hoa dẫn hỏa ngồi lấy lửa, sinh ra Hỏa đến. Loại này lấy Hỏa biện pháp tại 30 năm trước Thương Khâu nông thôn còn có người đang sử dụng.

Lúc ấy, có một vị Thánh Nhân từ Điều Trắc Toại Mộc xuất hiện hỏa hoa mà nhận gợi ý, liền bẻ toại nhánh cây, đánh lửa. Hán đem loại này phương pháp dạy cho mọi người, Nhân Loại từ nay về sau học được nhân công lấy lửa, dùng lửa nướng đồ ăn, chiếu sáng, sưởi ấm, tinh luyện kim loại, Nhân Loại sinh hoạt tiến vào một giai đoạn mới, mọi người xưng vị này Thánh Nhân là Toại Nhân Thị, phụng hán làm "Tam Hoàng đứng đầu" .

Bất quá từ hiện tại bắt đầu, cái này "Tam Hoàng đứng đầu" chỉ sợ cũng đến biến thành người khác tới làm.

Ăn uống no đủ về sau, Hàn Băng đi tới các tộc nhân ngắt lấy trái cây trong rừng, chung quanh tộc nhân thấy thủ lĩnh đến, nhao nhao bò xuống cây, sùng kính lại thành kính hướng về phía hán quỳ xuống hành lễ.

Hàn Băng không có phản ứng bọn hán, phối hợp tìm một chút cành khô, một cái lớn chừng chiếc đũa khô cạn gãy gỗ, sau đó lại leo đến trên một thân cây gỗ xuống một cái sớm đã không chủ nhân tổ chim, đánh lửa hán trước kia chưa từng làm qua, nhưng xem như một cái trạch nam, hán vẫn là từ internet trực tiếp trông được qua lấy lửa toàn bộ quá trình.

Lấy lửa quá trình rất đơn giản, đầu tiên muốn một cái Hỏa kíp nổ, tốt nhất là làm thành tổ chim một dạng, lại có một cái phù hợp cây gỗ, còn muốn một khối nhỏ tấm ván gỗ, phía trên chui một cái hố, mở một cái rãnh, lại tăng thêm hai tay, vật liệu liền chuẩn bị tốt.

Tiếp xuống tới muốn lựa chọn một cái rất chính xác tư thế, Hỏa liền tàng ở cái này tư thế bên trong, dùng chân giẫm gấp cái tấm ván gỗ nhỏ này, cũng đừng làm cho nó tùy ý đi động, sau đó có thể bắt đầu dùng hai tay vừa đi vừa về xoa động trên tay cây gỗ . . .

Theo kẹt kẹt thanh âm vang lên, chung quanh tộc nhân tất cả đều dùng trong tay động tác, giống như là nhìn bệnh tâm thần một dạng nhìn chăm chăm Hàn Băng, trong lòng đều đang suy nghĩ bản thân vị này giống như Thái Dương vĩ đại thủ lĩnh đến cùng là đang làm gì?

Tại một cái khác thời không, Nhân Loại từ trên cây đi đến dưới cây, dùng 3000 vạn năm, học được dùng dùng lửa điểm dùng 200 vạn năm, mà ở hôm nay, Hàn Băng chuẩn bị đem cái kia đệ nhị quá trình trước thời hạn một chút, từ 200 vạn năm, trước thời hạn đến 30 phút.

"Tam Hoàng đứng đầu, Hàn Băng Thị ~ ha ha! !"

Theo Hàn Băng ý nghĩ kỳ quái, tấm ván gỗ trong lỗ nhỏ dần dần sinh ra khói đen, khói đen chậm rãi biến lớn, biến thành khói đặc, trông thấy cảnh tượng này, Hàn Băng trên mặt lộ ra hài lòng tiều dung, bất quá chung quanh vây xem tộc nhân lại là con người trong nháy mắt phóng đại, tại hán trong đôi mắt lạng yên sinh ra một vòng khó mà nói rõ sợ hãi sắc thái . . .

Tại các tộc nhân trong trí nhớ, thủ lĩnh đã từng nghiêm túc khuyên bảo bản thân, chỉ cần trông thấy hắc sắc biết bay đồ vật, nhất định muốn xa xa chạy đi, bởi vì chờ hắc sắc biết bay đồ vật biến lớn về sau, liền biết sinh ra một đóa hồng sắc hoa, mà loại hoa này, sẽ cho người thống khổ chết đi . . .

Thủ lĩnh đây là đang làm cái gì? Chẳng lẽ hán muốn tự sát? Chẳng lẽ hán muốn rời xa chúng ta?

"Ồ lạp lạp! !"

Theo trong đó một cái tộc nhân cao giọng thét lên, khủng hoảng cảm xúc giống như là bệnh truyền nhiễm đồng dạng trong nháy mắt tràn ngập đến trừ Hàn Băng bên ngoài tất cả mọi người trên người.

"Ồ lạp lạp! !"

"Ồ lạp lạp! !"

. . .

Mất thấy bản thân liền muốn đại công cáo thành, Hàn Băng đang chuẩn bị thêm chút sức cây thuốc cho lấy ra, sau đó nhường các tộc nhân chứng kiến cái này lịch sử tính một khắc, ai ngờ nghĩ đột nhiên cảm thấy phần eo truyền đến một cỗ cự lực, tựa hồ tại đem bản thân kéo về phía sau kéo.

"Các người! . . . Các người làm gì! ?"

Hán còn chưa kịp quay đầu, đột nhiên cảm giác bản thân cả người cũng bay đến trên trời, chỉ thấy dưới thân có bốn năm cái tộc nhân đem Hàn Băng nâng tại không trung, sau đó điên cuồng mà hướng về sơn động chạy đi . . .

"Ồ lạp lạp! !"

"Ồ lạp lạp! !"

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Chinh phục hỏa diễm

"Đám này bệnh tâm thần, ngu xuẩn . . . Các người biết rõ bản thân đang làm gì không?"

Hàn Băng vô cùng phẫn nộ, mất thấy bản thân liền muốn sáng tạo lịch sử, không nghĩ tới ở nơi này khản yếu quan đầu, thế mà bị một đám người nguyên thù cho quấy nhiễu.

Các tộc nhân không nhìn hán gầm thét, tất cả mọi người giống như là chạy lang thang đồng dạng, một đường kêu la om sòm, mấy trăm mét lộ trình chỉ phí mười mấy giây liền đã đến.

Đội đám người trở lại trong động, bọn hán hợp lực đem Hàn Băng nhẹ nhàng mà thả ở trên giường đá, sau đó tại hán chung quanh vây một vòng, mười mấy con mắt khẩn trương trên dưới đánh giá Hàn Băng toàn thân, ngẫu nhiên đưa tay vỗ vỗ hán thân thể cùng cánh tay, nhìn xem còn có hay không nhiệt độ, thậm chí ngay cả lông tóc đều muốn vùng lên đến cận thận kiểm tra một chút.

Hàn Băng muốn biểu đạt bản thân phẫn nộ, nhưng trong đầu bản cùng từ ngữ nhường hán lòng có hơn mà lực không đủ, nhìn đến truyền thụ bọn hán Hán ngữ chuyện này nhất định phải mau chóng đưa vào danh sách quan trọng.

"Những cái này gia hỏa đến cùng đang làm cái gì?"

Hàn Băng ra vẻ mặt mũi tràn đầy sắc mặt giận dữ, vươn tay chỉ một cái tiểu hỏa tử, lớn tiếng nói: "Cỗ dất đại dất lạp?"

Tên tiểu tử kia đầu tiên là sững sờ, lập tức móc móc đầu, luống cuống tay chân giải thích: "Dất cổ ~ cổ dất . . ."

Hắn dùng cả tay chân, biểu lộ nhiều màu, ngẫu nhiên đứng thẳng ngẫu nhiên nằm xuống, cơ hồ đem toàn thân tất cả bộ vị đều dùng tới, sau nửa giờ, Hàn Băng rốt cục minh bạch toàn bộ sự kiện đầu đuôi . . .

Hắn mặt mũi tràn đầy cười khổ, càng không ngừng lắc đầu, sự tình phát triển đến hiện tại một bước này, nguyên lai hoàn toàn là bản thân tiên nhiệm cho đào hố, nói rất dài dòng, từ khi cổ này thân thể nguyên chủ nhân bị hỏa thiêu chết nhiều lần về sau, hắn tại trước khi chết thể nghiệm đến thiêu đốt mang đến loại kia làm người tuyệt vọng thống khổ, thế là rất tự nhiên liền đối hỏa diễm sinh ra một loại phát ra từ nội tâm sợ hãi.

Vì tộc nhân miễn cho gặp đồng dạng thống khổ, hắn đem bản thân những kinh nghiệm này đều lấy tộc quy phương thức cho ban bố đi ra, trong tộc chỉ cần có hài tử trưởng thành đến có thể nghe hiểu lời nói niên kỷ, các lão nhân truyền miệng chính là trông thấy hắc sắc khói liền chạy, trông thấy hồng sắc hoa tuyết đôi không thể tới gần, vô số năm qua, một đời truyền một đời, những quy củ này đã trải qua thật sâu khắc vào tộc nhân trong đầu, giống như thiên điều pháp lệnh.

Nếu biết rõ sự tình đầu đuôi như vậy tất cả liền đều tốt giải quyết, Hàn Băng háng giọng, xuất ra bản thân xem như Tộc Trưởng uy nghiêm, đem một cái Tiểu Bàn Tử ôm gác ở dưới cánh tay, sau đó đẩy ra vây xem đám người, bước nhanh chân hướng về trong rừng cây nhỏ đi đến.

Tất cả tộc nhân đều khần trương cùng sau lưng hắn, sợ Hàn Băng mất tích dường như, thẳng đến hắn chạy đến vừa rồi nhóm lửa địa phương, hắn chỉ chỉ trên mặt đất nhóm lửa công cụ, lại chỉ chỉ tộc nhân dưới chân, rồng to: "Oa cô bắt lỗi!"

Bốn chữ này biểu đạt ý là nhường bọn hắn đều đứng yên đừng nhúc nhích, thành thành thật thật mà nhìn xem bản thân sáng tạo kỳ tích, nếu như ai dám loạn động liền đánh gãy hắn chân, sau đó ném xuống biển cho cá mập ăn.

Dứt lời, tất cả mọi người kim lòng không được mà nuốt một miếng nước bọt, sau đó quỳ ngồi dưới đất không chớp mắt nhìn chằm chằm Hàn Băng, Hàn Băng một lần nữa cầm lấy gậy gỗ, hai tay đem hắn kẹp lấy, sau đó nhanh chóng chuyển động lên . . .

"Đám tiểu nhân cho gia xem trọng, gia cho các ngươi một cái bị ghi vào sách giáo khoa cơ hội!"

Đánh lửa kỹ thuật vô cùng đơn giản, lần này Hàn Băng vền vẹn chuyển 10 phút, trên mặt đất tẩm ván gỗ liền toát ra khói đen, trông thấy một màn này, vây xem tộc nhân toàn bộ nhô lên eo, đồng thời trên mặt cũng lộ ra không thể tưởng tượng thần sắc, nếu không có Hàn Băng lúc trước nghiêm mặt khuyên bảo, nói không chừng bọn hắn lại muốn xông lên "Cứu vớt" Tộc Trưởng.

Khói đen càng lúc càng lớn, trong không khí tràn ngập một cỗ sắc người vị đạo, Hàn Băng lại là không bị ảnh hưởng chút nào, thẳng đến trên ván gỗ sinh ra Hóa Tinh, hắn lại cẩn thận từng li từng tí đem Hóa Chúng bày ra tại Khô Mộc củi lửa bên trên, thân thể phục trên đất nhẹ nhàng mà thổi mấy lần.

Có lẽ là trong không khí ngậm dưỡng lượng duyên cớ, Hóa Tinh nhanh chóng dẫn hỏa vật liệu gỗ, Khô Mộc lập tức liền kịch liệt bốc cháy lên . . .

"Oa ô ~ ~ "

"Oa ô ~ ~ "

"Oa ô ~ ~ "

Các tộc nhân toàn bộ trợn mắt hốc mồm, liền không dám thở mạnh, Hàn Băng tôn tử xử lý gây chống cang là mặt mũi tràn đầy sợ hãi toàn thân run rẩy, nhường hắn làm sao cũng muốn không minh bạch là, gia gia mình vì cái gì như thế tình nghịch?

Cảm thụ được dưới chân hỏa diễm truyền đến nhiệt độ, Hàn Băng chậm rãi nhắm mắt lại, một cách hết sức chăm chú mà hưởng thụ lấy cái này thần thánh một khắc, trong miệng hắn nhỏ giọng lầm bầm nói: "Thành tựu "Tam Hoàng đứng đầu" đạt thành."

Hắn từ trong đồng lửa xuất ra một cái bó đuốc, cười lạnh hướng về tộc nhân đi đến, hắn trong lòng rất rõ ràng, sợ hãi tâm lý nếu như không theo trên căn bản tiêu trừ, như vậy Nhân Loại vĩnh viễn cũng vô pháp chinh phục loại này có thể khiến cho tộc đàn triệt để xoay người lợi hại.

Hào không ngoài ý, các tộc nhân nhìn Hàn Băng hướng về đi tới bên này, giống như gặp phải sài lang mãnh thú, bọn hắn toàn bộ trong nháy mắt đứng dậy, vung ra bước chân liền chuẩn bị chạy trốn, Hàn Băng thấy vậy, lập tức hét lớn: "Dừng lại!"

"Bắt lỗi?"

Mặc dù nghe không hiểu thủ lĩnh nói gì, nhưng bọn hắn dùng cái mộng nghĩ cũng biết rõ đây là nhường bản thân đừng động, cái này coi như có chút khó khăn bọn hắn, một bên là hồng sắc bông hoa mang đến cực độ sợ hãi, một bên là giống như Thái Dương vĩ đại thủ lĩnh phát ra mệnh lệnh, bản thân lại nên lựa chọn như thế nào?

Nhân Loại khác biệt với Dã Thú trọng yếu nhất địa phương, chính là ở chỗ chúng ta có thể sử dụng nghị lực đến chiến thắng bản thân bản năng nhất nguyên thủy sợ hãi, cứ việc đối với hỏa diễm e ngại sớm đã tràn ngập bọn hắn thể nội mỗi một cái ký ức thừa số, nhưng ở Hàn Băng mệnh lệnh phía dưới, cương quyết một cái dám chạy đều không có.

Hàn Băng đem bó đuốc giơ lên một cái tiểu nha đầu trước mặt, theo gió mà động hỏa diễm cuộn cuộn không ngừng mà phóng xạ ra nóng bỏng, trên da sinh ra hơi hơi đau nhói cảm giác cùng lông tóc bị thiêu đốt lúc phát ra hơi một chút tiếng tí tách vang, nhường cái này tiểu cô nương trong lòng sợ hãi lập tức liền tăng lên tới cực điểm.

Cũng không biết là bởi vì hỏa diễm nhiệt độ vẫn là bởi vì trong lòng sợ hãi, tiểu cô nương lập tức đầu đầy mồ hôi, từ chớp mũi đến miệng môi đều không tự chủ được co rúm lên.

"Cồ. . . Cồ ba lỗ?" Thanh âm nhẹ không thể nghe thấy, bao hàm giọt nước mắt hai mắt tựa hồ tại khăn cầu Hàn Băng tha thứ.

Nhưng cái này cũng không phải là trừng phạt, Hàn Băng khẽ lắc đầu, bàn tay chậm rãi hướng về nhảy lên hỏa diễm tới gần, sau đó khước miệng lộ ra tiểu dung, nói: "Không sợ, đến, kiểm tra."

Cái này tiểu dung nhường tiểu cô nương lắng tại nguyên chỗ không biết làm sao, Hàn Băng nắm chắc tay nàng, sau đó hướng về hỏa diễm ngang nhiên xông qua.

"A! !"

Lúc này, chung quanh chỉ còn lại gió thổi lá cây vang lên sần sạt, tất cả mọi người vô ý thức mà ngừng thở, không chớp mắt nhìn chăm chăm thủ lĩnh nhất cử nhất động, mà tiểu cô nương kia, càng là sợ hãi toàn thân phát run.

Hàn Băng có thể cảm giác được trong tay thỉnh thoảng truyền đến một cổ kháng cự lực lượng, mỗi khi lúc này, hấn liền sẽ hung hăng bóp, tiểu cô nương cánh tay lập tức vừa mềm xuống dưới, mặc kệ bài bố.

Cuối cùng, hai người bàn tay đứng ở cự ly hỏa diễm 50 centimet vị trí, cái này vị trí vừa lúc có thể cảm nhận được hỏa diễm ấm áp, lại sẽ không nhận tổn thương, một phút trôi qua, tiểu cô nương phát hiện loại này hồng sắc bông hoa cũng không giống truyền ngôn như vậy cho bản thân mang đến bất luận cái gì tổn thương, ngược lại trên bàn tay sự ấm áp đổ nhường bản thân cảm giác thật thoải mái, nguyên bản lo sợ bất an tâm rốt cục khôi phục bình thường nhảy lên tiết tấu.

"Thế nào?"

"Hắc hắc ~ "

Hàn Băng mỉm cười, tiểu cô nương cũng nhếch miệng cười lên, chờ Hàn Băng buông tay nàng ra, nàng cũng không có lập tức đem tay thu hồi, ngược lại là thử thăm dò đem cánh tay lại tới gần mấy chục centimet, thẳng tới tay trên lòng bàn tay truyền đến đau nhói, nàng mới bỗng nhiên đem cánh tay rút trở về, bất quá lúc này nàng trên mặt đã trải qua không có vừa rồi sợ hãi, ngược lại biểu hiện ra nàng cái tuổi này nữ sinh nên có hoạt bát dạng.

...

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Chữ Hán cùng danh tự

Thời đại này Nhân Loại tiến hóa đã trải qua mười điểm hoàn toàn, không chỉ là bề ngoài, liền bao quát tâm trí cũng là độ cao thành thực, nếu không có hoàn cảnh có hạn, bọn hấn năng lực học tập cùng năng lực thích ứng hoàn toàn có thể có thể so với sinh vật Vạn Vật Linh Hiện đại đô thị người.

Hàn Băng thậm chí cho rằng, liền nói trước mắt cái này mười hai mười ba tuổi tiểu nha đầu, nếu là có thể mở ra một cái Thời Không Chi Môn, đưa nàng đưa đến đã từng bản thân vị trí thế giới kia, tiếp nhận đồng dạng giáo dục, hai mươi năm sau, nàng tuyệt đối có thể trở thành một cái hợp cách hiện đại công dân.

Hàn Băng trong lòng phi thường rõ ràng, dựa theo hậu thế khoa học thăm dò cùng nghiên cứu, Jurassic là không nên tồn tại Nhân Loại, huống chi loại độ cao này tiến hóa Nhân Loại càng thêm là thiên phượng dạ đàm. Bất quá trước mắt sự thật lại làm cho hấn không thể không nổi lên nghi ngờ, tất cả những thứ này, đến cùng là vì cái gì?

Hấn trong lòng phỏng đoán, có lẽ tại Jurassic vốn chính là tồn tại Nhân Loại, chỉ bất quá tại trải qua kỳ Phấn Trắng trận kia sinh vật đại diệt tuyệt về sau, lại trải qua quá mức dài đằng đặc tuế nguyệt, Địa Cầu thương hải tang điền, Đầu Chuyển Tinh Di. Thời gian che giấu Nhân Loại tồn tại tất cả dấu vết cùng chứng cứ.

Đệ nhị, có lẽ bản thân hiện nay chỗ tình cầu, cũng không phải là trước kia cái kia Địa Cầu.

Vấn đề này đáp án không có người biết rõ, cần Hàn Băng bản thân đi tìm kiếm, mà hấn trong lòng cũng đã trải qua làm tốt xấu nhất dự định.

Tấm gương lực lượng là vô tận, liền cái này tiểu nha đầu cũng dám trêu đùa hóa diễm, như vậy những người khác tự nhiên là không nói chơi. Tại Hàn Băng dưới sự chỉ huy, mỗi người đều đứng xếp hàng đến cảm thụ một cái loại này cảm giác kỳ diệu, trừ một cái đầu óc thiếu gân gĩa hòa nhìn xem người khác đều chơi rất vui vẻ, bản thân lập tức liền đem bàn tay luôn vào hóa diễm dẫn đến bị nóng nước chảy ngấm bên ngoài, còn lại tất cả cũng rất thuận lợi.

Hàn Băng cho mỗi người bọn họ đều chuẩn bị một cái bó đuốc, sau đó đứng tại trước mặt mọi người, chỉ chỉ bó đuốc trên nhảy vọt hồng sắc Tinh Linh la lớn: "Hỏa!"

Hắn dùng là Hán ngữ, mà "Hỏa" cái chữ này, cũng là trở thành Nhân Loại cái thứ nhất nắm giữ văn tự.

Mười lăm người trăm miệng một lời, cũng đi theo Hàn Băng la lớn: "Hỏa!"

Hàn Băng hô: "Hỏa!"

Đám người cùng: "Hỏa!"

Hàn Băng hô: "Hỏa!"

Đám người cùng: "Hỏa!"

Hàn Băng hô: "Hỏa!"

Đám người cùng: "Hỏa!"

. . .

Chờ mọi người phát âm đều không có vấn đề, hắn nhất được một cái Mộc căn, trên mặt đất viết xuống một cái dài một mét rộng "Hỏa" chữ.

Thượng Cổ Truyền Thuyết, Thương Hiệt theo Hiên Viên Hoàng Đế nam tuần tại Lạc Nam Tây Bắc bốn mươi lăm dặm hắc đàm, lên Dương Hư Chi Sơn, đứng tại Huyền Hồ Lạc Nhuế Chi Thủy, gặp Linh Quy Phụ Thụ, Đan Giáp Thanh Văn, Toại cùng Thiên Địa Chi Biến, ngửa nhìn Khuê Tinh Viên Khúc Vũ Trụ Chi Thế, nhìn xuống Quy Văn Điều Trùng Chi Tích, chỉ chương mà sáng tạo 28 chữ, từng tuyên khắc tại Huyền Hồ Sơn Âm, từ nay về sau long trời lở đất, chữ dẫn Nhân Loại, kết thúc thất nút dây đề ghi nhớ, trên trời rơi xuống cốc vũ, Quỷ khóc Long tàng.

Thương Hiệt tạo chữ, Quỷ khóc Long tàng, đây là nói mọi người nắm giữ văn tự, bắt đầu nhảy bén lên, một chút bình thường lường gạt bách tính Ma Quỷ cùng Thần Phật cảm thấy kinh khủng bất an, liền trong đêm tối chạy đến dã ngoại thút thút ngấm tó.

Về phần cái thế giới này, Thần Phật đều còn chưa ra đời, duy nhất bá chủ Khủng Long vẫn là tứ chi phát triển, đầu óc ngu si đồ chơi, Hàn Băng cũng không sợ bọn hắn đến đây quấy rối.

Cái chữ này viết nước chảy mây trôi, thiết họa ngân câu, đợi ngừng bút xách cổ tay, tựa hồ trong phút chốc đốt hẳn trong lòng tất cả khát vọng cùng lý tưởng. . .

1.1 phết, một trận một nét, tổng cộng bốn bút, tổn hao bất quá hai giây, đơn giản như vậy sự tình, tại một cái khác thời không Nhân Loại tổ tiên lại là tổn hao 500 vạn năm.

Hàn Băng khoe mắt có chút ướt át, hắn chỉ trên mặt đất văn tự, dùng gần như gào thét thanh âm cao giọng hô: "Hỏa!"

Phía tây sơn lâm chim bay hết ra, một tiếng lại một tiếng khủng bố gào thét cũng bắt đầu lục tục vang lên, bất quá Hàn Băng lại là không sợ, thủ hạ mười lăm cái tộc nhân trong mắt tựa hồ cũng đều không ngày xưa sợ hãi.

Đám người duỗi tay chỉ Hàn Băng viết xuống cái kia văn tự, đi theo lớn tiếng hò hét: "Hỏa!"

Hàn Băng hô: "Hỏa!"

Đám người cùng: "Hỏa!"

Hàn Băng hô: "Hỏa!"

Đám người cùng: "Hỏa!"

Hàn Băng hô: "Hỏa!"

Đám người cùng: "Hỏa!"

. . .

Đám người không biết thủ lĩnh đang làm cái gì, cũng không biết mình ở đang tại kinh lịch sự tình đối cả Nhân Loại văn minh ý vị như thế nào, bất quá bọn hắn cũng không cần biết rõ, chỉ cần đi theo làm liền tốt.

Hàn Băng chỉ chỉ trên mặt đất "Hòa" chữ, nhường sau bọn hấn xem mèo vẽ hồ, mỗi người đều nhặt lên một cái tiểu côn trên mặt đất viết.

Hàn Băng thoát nhìn như là một cái khắc nghiệt lão sư giám khảo, công vác lấy hai tay tuần tra lấy trường thi, chỉ cần phát hiện bọn hấn sai một bút, hoặc là khoa tay không đúng, hấn cũng có lập tức xông đi lên dùng chân đem thổ địa san bằng, nhường bọn hấn lại bắt đầu lại từ đầu.

Năm phút sau, vừa rồi cái kia cái thứ nhất làm liều đầu tiên tiểu cô nương viết ra tiêu chuẩn nhất "Hòa" chữ, Hàn Băng hưng phấn mà nhảy dựng lên, cho nàng một cái đại đại hôn, sau đó lập tức đưa nàng kéo đến đám người trung gian, nhường tất cả mọi người dùng trong tay động tác, hấn chỉ tiểu cô nương hô: "Hóa!"

Đám người đi theo hô: "Hóa!"

Hàn Băng hô: "Hóa!"

Đám người cùng: "Hóa!"

Hàn Băng hô: "Hóa!"

Đám người cùng: "Hóa!"

Hàn Băng hô: "Hóa!"

Đám người cùng: "Hóa!"

Tiểu cô nương mắt tròn tròn, bị một màn này bị hoảng sợ là gan đều phá, thậm chí còn ngây thơ lấy làm thủ lĩnh muốn dùng lửa đến thiêu chết bản thân, nhưng nàng còn không biết là, bản thân trở thành cái thứ nhất cầm giữ có danh tự Nhân Loại —— Hòa.

Hàn Băng biểu hiện ra cực lớn kiên nhẫn, giống một vị dạy hải nhi ba ba mẹ mẹ, hấn lại tốn hao 2 giờ, nghĩ hết tất cả biện pháp, rốt cục nhường bọn hấn minh bạch trong tay bỏ đuốc, trong miệng phát âm, trên mặt đất văn tự, cùng tiểu cô nương bốn cái này ở giữa liên hệ.

Bọn hấn rốt cục minh bạch, thủ lĩnh cho hồng sắc bông hoa lấy tên mới, gọi là "Hóa", mà trên mặt đất cái chữ kia, chính là nó ký hiệu, bất quá càng thêm trọng yếu là, "Hóa" cái chữ này đồng thời cũng trở thành cái kia tiểu nha đầu danh tự.

Danh tự! !

Nàng thế mà cầm giữ có danh tự! !

Người nguyên thủy tình cảm so với hiện đại Nhân Loại mà nói nên lời hiện mà càng thêm trực tiếp, làm bọn hấn lý giải cái này "Hóa" chữ trở thành tiểu cô nương một người độc hữu danh tự về sau, hâm mộ, ghen ghét, hối hận các loại một hệ liệt cảm xúc không che dấu chút nào mà biểu hiện tại bọn hấn trên mặt.

Danh tự, đây chính là danh tự, liền giống như Thái Dương vĩ đại thủ lĩnh đều không có danh tự, mà cái thứ nhất nắm giữ tên mình người, rốt cuộc là được trao cho cỡ nào vĩ đại vinh quang?

Xem như Hàn Băng duy nhất tại thế cháu trai ruột, lão đầu xử lý gây chống, lạng lẽ chạy đến Hàn Băng sau lưng, chỉ chỉ trên mặt đất "Hóa" chữ, cười hi hi nói: "Hóa ba cô lý nốt?"

Hàn Băng một bàn tay đập vào hấn trên ót, tức giận hô to: "Bà lạp bát lỗ . . . Lăn!"

Cái này tràng diện nhất định sẽ bị ghi vào sử sách, bởi vì đây là Nhân Loại trong lịch sử lần thứ nhất nghĩ nương tựa theo quan hệ bám váy đi cửa sau, sau đó còn bị từ chối thẳng thắn.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Piranha săn bắt kế hoạch

Bộ Lạc địa lý vị trí tựa như Hàn Băng trước đó quan sát, phía trước là biển, trong biển có Giao Long, đằng sau là núi, trên núi có Mãnh Thú, phân biệt hai bên hùng cứ không chọc nổi Cự Ngạc cùng Pterodactyls, liên tiếp từ phía đều là tử địa, chỉ có tại trung gian lưu lại ước chừng mấy chục cây số vuông khối nhỏ bình nguyên.

Tại Bộ Lạc sơn động phía trước có một phiến rừng cây nhỏ, trong rừng cây nhỏ sinh trưởng mấy loại khó ăn quả đại cơ hồ là tộc nhân tất cả nơi cung cấp thức ăn, trong rừng mặc dù cũng có một chút cỡ nhỏ động vật tồn tại, nhưng đối với còn không có học được đi săn tộc nhân tới nói, bình thường chỉ có ôm cây đợi thỏ mới được thịt ăn.

Dạng này địa hình đương nhiên là hạn chế cực lớn Bộ Lạc phát triển, Hàn Băng tại trong lòng tính toán một cái, coi như hẳn có thể đem cánh rừng cây này bên trong tài nguyên vận dụng đến cực hạn, như vậy dựa theo mỗi người mỗi ngày thấp nhất đồ ăn xứng lượng, nơi đây có khả năng tiếp nhận nhân khẩu cực hạn cũng tuyệt đối sẽ không vượt qua 100 người.

Muốn đem tộc đàn lớn mạnh, muốn vượt qua một ngày ba bữa cơm thời gian, hẳn liền nhất định phải muốn đi ra ngoài, ly khai cái này phiến tương đối an nhàn cùng an toàn làm ấm giường, hướng đi bên ngoài đi thăm dò không biết thế giới.

Về phần đi ra ngoài biện pháp, hẳn thực sự Hàn Băng trong đầu sớm đã có dự án, chỉ bất quá bây giờ một cái đều không thể áp dụng, chỉ bởi vì vô luận là cái nào một loại phương pháp, tại thi hành bên trong đều cần tập kết số lớn nhân lực cùng vật lực, mà hiện tại Bộ Lạc hiện trạng là nhất định phải đem cơ hồ toàn bộ nhân lực đều vùi đầu vào tìm kiếm thức ăn bên trong, chỉ có dạng này mới có thể cam đoan tộc nhân không đói bụng bụng.

"Muốn thực hiện bản thân kế hoạch, liền không thể đem tất cả mọi người an bài đi tìm ăn, nhưng là nếu như không đem tất cả mọi người an bài đi tìm ăn, như vậy tộc nhân liền tuyệt đối ăn không no, ăn không no liền không thể thực hiện bản thân kế hoạch . . . Thực sự là sâu chết ta!"

Hàn Băng ngồi ở bờ biển, càng không ngừng than thở, cái kia tóc trắng bạc phơ tôn tử đi theo ngồi ở phía sau, cũng học Hàn Băng bộ dáng nắm phoi suy nghĩ, trong lòng còn đánh lấy tính toán, nhìn đến hẳn tựa hồ vẫn không có từ bỏ như lòng gia gia cho bản thân lấy cái danh tự dự định.

Hoàng hôn Tây Sơn, biển trời đụng vào nhau chỗ, rặng chiều nhuộm đỏ đường chân trời, tại biển cả phía trên, ngẫu nhiên có thể trông thấy mấy con hải âu đứng xếp hàng hình bay tới, nhưng chờ chúng nó tới gần về sau, mới có thể phát hiện nguyên lai đó là mấy con chiều cao 2 mét hơn Pterodactyls.

"Nếu như Pterodactyls có thể bị thuần phục nói, vậy ta liền có thể bay ra ngoài ~ "

Cái này hoang diệu tuyệt luân suy nghĩ lóe lên một cái rồi biến mất, động vật thuần dưỡng hoàn toàn là một kiện tiền nhân hái cây, người sau hưởng bóng mát công trình, có thể không phải một hai năm liền có thể thực hiện.

"Nhìn đến bây giờ chỉ có trước hết nghĩ biện pháp đề cao một mình sản xuất, nếu như mỗi ngày một hai người lao động liền có thể cho ăn no tất cả mọi người, như thế ta mới có thể giải phóng sức lao động đi làm khác sự tình."

Cảm thụ được đập tại mang trên mặt vị mặn gió biển, lắng nghe sóng biển cọ rửa cự thạch thanh âm, Hàn Băng cơ hồ là trong nháy mắt liền nghĩ đến giải quyết ý nghĩ.

Trước kia hẳn liền nghe nói một câu, nguy hiểm đến từ trên biển, tài phú cũng đến từ trên biển, nếu như muốn tìm kiếm càng nhiều đồ ăn, như vậy lại có địa phương nào có thể có thể so với rộng lớn vô ngần biển cả đâu?

6500 vạn năm sau người nào đó nói một câu, dựa vào sa mạc bị chết đói đó là ý trời, nhưng là dựa vào biển cả nếu như còn bị chết đói, cái kia hoàn toàn chính là một đầu con lừa ngốc!

Trong biển rộng thoi thóp giống loài so với lục địa, phong phú trình độ không dưới trăm lần nghìn lần, chỉ cần bản thân thêm chút lợi dụng, khẳng định có thể thu hoạch đến đầy đủ đồ ăn.

Hơn nữa loại này tại nguyên thủy Hải Vực, cho tới bây giờ đều không có qua phe thứ ba quấy rầy, từ lúc đầu hình thành lại trải qua vài tỷ năm cân đối, giống loài cùng giống loài ở giữa sớm đã hình thành một loại hoàn mỹ ăn ý, toàn bộ vòng sinh thái độ cao thành thực, trong đó tài nguyên chỉ là suy nghĩ một chút liền biết rõ đến cỡ nào phong phú.

Hàn Băng càng nghĩ càng kích động, nếu như không phải lý trí giữ chặt hẳn cái đuôi nhỏ, hẳn thậm chí lập tức liền sẽ nhảy xuống dưới bắt mấy con nhục phi vị mỹ vô sò nếm thử.

Căn cứ bản thân ký ức, mảnh này nhìn như bình tĩnh trong vùng biển kỳ thật tồn tại một loại như ma quỷ sinh vật, bọn chúng hình thể không lớn, to lớn nhất chiều dài cũng bất quá Nhân Loại bàn tay lớn nhỏ, thân thể hiện lên trũng hình tròn, thể bên cạnh có đẹp mắt lóng lẩy vân, con mắt đại đại, lúc bình thường đều chu miệng, vừa nhìn, tựa hồ còn có chút xuân mãnh xuân mãnh cảm giác, nhưng chính là loại kia tiểu sinh linh, lại mang cho tộc nhân mang đến khắc họa tại cốt nhục sợ hãi . . .

Lấy một thí dụ, nếu như nói đói bụng cho tộc nhân mang đến sợ hãi là Tam Cấp, hỏa điểm cho tộc nhân mang đến sợ hãi là Ngũ Cấp, như vậy loại này Tiểu Ngư mang đến sợ hãi chỉ ít cũng là Thập Cấp.

Hàn Băng biết rõ, cái đồ chơi này nếu như ở đời sau, như vậy thì là tiêu chuẩn Piranha, Piranha thuộc về quần cư giống loài, có độ cao phát đạt thính giác cùng khứu giác, đối với huyết dịch vị đạo cùng sóng nước tiếng vang cực kỳ mẫn cảm.

Hai bọn chúng hàm ngắn mà hữu lực, hàm dưới đột xuất, răng là hình tam giác, bén nhọn, trên dưới lẫn nhau giao thoa sắp xếp. Một khi cắn con mồi sau cắn chặt không thả, lấy thân thể uốn éo đem thịt xé rách xuống tới, một ngụm có thể cắn xuống mười sáu lập phương centimet thịt, răng thay phiên thay

thể khiến cho có thể kéo dài kiểm ăn, mà mạnh mẽ rằng có thể gây ra nghiêm trọng cần bị thương.

Hiện đại Amazon lưu vực bên trong Piranha lực cần to đến kinh người, có thể cần thùng da trâu cùng cứng rắn tấm ván gỗ, thậm chí có thể đem cương chế cần câu một ngum cần đứt, mà xem như Piranha tổ tiên, có thể cùng Khủng Long một hồi cao thấp chủng tộc, sức chiến đấu chỉ sợ sẽ chỉ càng mạnh.

Nếu như Hàn Băng hiện tại đầu óc phát sốt, nhảy vào trong biển, như vậy bất quá nửa điều thuốc thời gian cái kia hơn 120 cân thân thể cũng chỉ có thể còn lại một đồng Bạch Cốt, thậm chí ngay cả vết máu đều sẽ không lưu lại.

Hàn Băng mặc dù sau khi chết có thể phục sinh, nhưng loại này gần như xử tử lăng trì hình phạt, hẳn là tuyệt đối không muốn đi thử nghiệm.

Sắc trời thời gian dần qua tối xuống, mỗi ngày làm Thái Dương biến mất ở phía tây dãy núi sau thời điểm, chính là tộc nhân duy nhất ăn cơm thời gian, gặp Hàn Băng cùng lão giả chậm chạp không có trở lại, nhiệt tâm Tiểu Hỏa cô nương chuyên chạy tới đưa đồ ăn, ở cái này tài nguyên độ cao bản cùng thời đại, không tồn tại bất luận cái gì tài sản riêng cùng đặc quyền thuyết pháp, Hàn Băng đồ ăn phối cho giống như người khác, lớn nhỏ cỡ nắm tay hồng sắc quả đại hai cái.

Tiểu Hỏa đem trái cây đưa cho Hàn Băng, cười híp mắt nói: "Cổ lạp oa lỗ!"

Hàn Băng cười vỗ vỗ nàng đầu, sau đó nhắm mắt lại dùng nhất rất nhanh đem trái cây nuốt vào bụng, đắng chất chất lỏng từ đầu lưỡi thấm nhuận đến dạ dày, toàn bộ nửa người dưới không tự chủ được co rúm lên, hẳn nhỏ mấy bãi nước miếng, tự nhủ: "Vẫn là khó ăn!"

Bất quá khó ăn về khó ăn, chí ít còn có thể đình đối, Hàn Băng lấy anh dũng hy sinh tư thái nuốt vào một quả trái cây khác: "Đi sao, chúng ta nên trở về nhà."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Thành bại ở giữa

Ba người vừa về tới trong động, trong sơn động các tộc nhân lập tức xúm lại tới, nhìn bọn hắn kích động bộ dáng, tựa hồ là muốn bên trong động điểm một đồng lửa, bất quá Hàn Băng lại lúc này phủ định cái này đề án, phải biết ở cái này thời đại, nhẫn thụ lấy đói khát cùng rét lạnh cũng không chỉ là Nhân Loại, trong buổi tối một đồng hỏa điểm hoàn toàn chính là một tòa trong sương mù hải đăng, tương đương với nói cho toàn thế giới, nơi này có thịt tươi ăn.

Lấy trước mắt bản thân Bộ Lạc sức chiến đấu, nếu như dẫn tới một ít đại hình Khủng Long, hoặc là tự quần động vật ăn thịt, như vậy chờ đợi bọn hắn hạ tràng cũng chỉ có đoàn diệt.

Tại lọt vào cự tuyệt về sau, các tộc nhân trong mắt đều có chút thất vọng, trong đó Tiểu Hỏa cô nương lộ ra không vui nhất, dù sao nhóm lửa đối với nàng mà nói có càng thêm ý nghĩa đặc thù, bất quá Hàn Băng nhưng không có tính lực đi an ủi nàng, hẳn hiện tại có càng trọng yếu hơn sự tình phải xử lý.

Từ ngày mai bắt đầu, khởi động Bộ Lạc cái thứ nhất năm ngày kế hoạch —— từ trong biển rộng thu hoạch đồ ăn.

Về phần hung mãnh Piranha, Hàn Băng cũng không được coi chúng là chuyện, chỉ cần bọn chúng còn không có học được trên đất bằng bước đi, như vậy vô luận đến cỡ nào hung mãnh, vô luận có bao nhiêu số lượng, sớm muộn đều sẽ biến thành bản thân trong bụng bữa ăn, vấn đề duy nhất cũng chỉ là nướng ăn vẫn là chưng ăn.

Tại trong đêm lạnh vượt qua Jurassic buổi tối thứ hai, trắng treo ngọn cây, tinh la mặt bố, trên trời Ngân Hà lóe ra sáng chói tinh quang, thời đại này Tinh Không thấu triệt mà đơn thuần, hình ảnh đẹp đến mức làm cho người ngạt thở, cũng không biết nhiều năm về sau, có thể hay không lại có một đôi tên là Ngưu Lang cùng Chức Nữ người yêu cách sống tương vọng, nhớ thương.

Cửa động thỉnh thoảng xuyên việt mà đến gió mát mang cho mùa hè nóng bức này cực lớn sáng khoái, tất cả tộc người cũng đã nằm rạp trên mặt đất ngủ, bất quá Hàn Băng lại là vô cùng thanh tỉnh, hẳn ngồi một mình ở cửa động, nhờ ánh trăng cảm một tấm gỗ than trên mặt đất trên tấm đá về lên đến.

"Nơi này đào mở một cái lỗ hồng, lỗ hồng không thể giống lớn, bằng không thì đến thời điểm chấn không lên . . ."

"Bùn đất chất lượng là mấu chốt, không biết chung quanh có thể hay không tìm tới phù hợp, hơn nữa Hỏa hàm lò lớn nhỏ cùng hình dạng còn cần làm nhiều mấy lần thí nghiệm mới có thể biết rõ cụ thể tính năng . . ."

"Cung tiến? Nhưng là dây cung đi nơi nào tìm đâu? Hay là trước làm trường mâu a!"

...

Trên tấm đá vẽ đầy đủ loại bao nhiêu đồ án cùng nguyên bộ lời thuyết minh, những cái này tất cả đều là liên quan tới Bộ Lạc sau này phát triển quy hoạch, không khách khí chút nào nói, nếu như trên mặt đất khối này 1 mét bình phương trên tấm đá chỗ ghi chép đồ vật toàn bộ đều có thể thực hiện, như vậy bản thân Bộ Lạc liền có thể từ xã hội nguyên thủy trực tiếp vượt qua mấy cái giai tầng, chạy bộ tiến vào xã hội nông nghiệp.

Bất quá ai cũng không thể một ngụm ăn thành Bàn Tử, hết thầy đều nhất định phải từ từ sẽ đến, có kế hoạch đến.

"Ai, gánh nặng đường xa a!"

Trong tay than củi đã bị mài đến chỉ còn lại móng tay lớn nhỏ, Hàn Băng không chớp mắt nhìn chăm chăm quy hoạch bản kế hoạch, trong lòng tinh tế tự hỏi nơi nào còn có lỗ thủng, chỗ nào còn cần bổ sung, từ ánh mắt chuyên nghiệp đến xem, thiếu hụt cùng lỗ thủng có lẽ đều quá nhiều, vô luận như thế nào cũng vô pháp bù đắp, nhưng hắn cũng chỉ có thể dốc hết toàn lực, làm đến lấy trước mất điều kiện có khả năng đạt tới cực hạn.

"Ta đến cùng có thể mang bọn hắn đi bao xa?"

"Nếu như Nhân Loại đều diệt tuyệt, vậy ta chẳng phải là muốn một người sinh hoạt mấy ngàn vạn năm."

Khay ngọc lớn nhỏ Nguyệt Lượng dần dần chạy đến đỉnh đầu phía trên, Hàn Băng một người ngồi ở thạch trên đầu nhìn xem thiên không đờ ra, bản thân từ một cái xã hội hiện đại có cũng được mà không có cũng không sao thanh niên bình thường, đến nắm giữ chủng tộc Vận Mệnh người khai sáng, nhân vật này biến hóa nhanh đến mức nhường hắn cảm thấy có chút không biết làm thế nào.

Cái này gánh quá nặng, bản thân nhỏ yếu bà vai có thể gánh lên sao?

Chẳng biết lúc nào, sau lưng xuất hiện một tia ấm áp, Hàn Băng hơi quay đầu, trông thấy Tiểu Hỏa cô nương chính quạt hương bồ lấy mắt to nhìn chăm chăm bản thân.

"Ngươi cũng ngủ không được?" Hàn Băng thuận miệng hỏi.

"Cô ba tức lỗ!" Tiểu Hỏa cô nương đáp một nẻo nói.

"Các ngươi tin tưởng ta sao?"

"Ba lý cô lỗ!"

Hàn Băng sờ sờ nàng đầu, lại nói: "Ta mang các ngươi đi liều mạng, nếu như thành công, về sau thì có ngày tốt lành, nếu như thất bại . . ." Trong tay hắn động tác hơi hơi ngừng lại một cái, "Các ngươi đều sẽ chết."

"Bát cổ lạp phác?"

Hàn Băng nghe ngón tay: "Ngươi cũng nên gọi đầu một chút, đều nhanh suu."

"Ba lý cô lạp?"

Thực sự muốn đi ra phương này Thiên Địa, trừ địa lý vị trí hạn chế bên ngoài, kỳ thật còn có một cái càng thêm cấp độ sâu nguyên nhân chôn giấu tại Hàn Băng trong lòng, dựa theo lúc trước cái kia bản thân ký ức, bản thân Bộ Lạc từ đằng xa đi chuyển ở đây đã vượt qua mấy trăm năm, nhân khẩu nhiều nhất thời điểm chỉ đạt tới hơn bảy mươi người, mà bộ lạc bên trong tất cả sinh sôi đều là tại bản thân nội bộ kết hợp, mặc dù bởi vì sinh vật bản tính, trực hệ người thân ở giữa giao phối cực kỳ hiếm thấy, nhưng nếu là nghiêm túc tính toán, tất cả mọi người cơ hồ đều có đời thứ ba trong vòng quan hệ máu mủ.

Họ hàng gần sinh sôi hậu quả Hàn Băng phi thường rõ ràng, từ di truyền học góc độ đến giải thích, sinh vật di truyền là thông qua gen truyền lại tin tức để hoàn thành, gen là di truyền vật chất cơ sở, thông qua sinh sản tế bào truyền cho hậu đại, từ đó phụ mẫu tính trạng đặc điểm tại thế hệ con cháu có thể biểu đạt.

Chúng ta mỗi người ước chừng có 5 vạn cái trở lên gen, những gen này một nửa đến từ phụ thân, một nửa khác đến từ mẫu thân, nói đúng là, mỗi vóc dáng nữ cùng cha mẹ ở giữa gen có 50% khả năng giống nhau, cho nên đồng bào huynh đệ tỷ muội ở giữa gen là cũng có 50% khả năng giống nhau, mà ông cháu, thúc cháu, cậu cháu ở giữa lại có 25% khả năng giống nhau.

Đồng lý, biểu huynh muội, đường huynh muội ở giữa lại có một phần tám khả năng giống nhau, mà một ít di truyền tính tật bệnh gây nên bệnh gen là ẩn tính, như song thân bên trong một phương mang theo loại này gen, mà một phương khác không mang theo, là có thể dùng gây nên bệnh gen bị che giấu, cho nên hậu đại không phát bệnh.

Chỉ có làm vợ chồng song phương đều giấu mang loại này ẩn tính gen, hậu đại mới phát bệnh, cho nên họ hàng gần kết hôn cùng sinh sôi, dẫn đến hậu đại bị bệnh khả năng sẽ gia tăng thật lớn.

Cũng tỷ như Hàn Băng thấy, chỉ là mười lăm Nhân Tộc trong đám, liền chỉ ít có ba người có chứng bạch tạng đặc thù, mà cái này cũng nhất định là họ hàng gần sinh sôi đưa đến sản phẩm.

Hàn Băng sinh mệnh kéo dài vô cùng, cho đến tận này sống không dưới ngàn năm, như vậy thì mang ý nghĩa hắc sở hữu giao phối cơ hội cũng so những người khác phải nhiều hơn một nghìn lần, trước mắt bộ lạc bên trong mười cái người, bọn hắc cơ hồ đều là bản thân con cháu đời sau.

Nói không chừng trước mắt cái này nhu thuận hiểu chuyện Tiểu Hòa cô nương, chính là trực hệ người thân, bản thân huyền tôn nữ.

...

Tiểu Hòa ghé vào Hàn Băng trong ngực nặng nề mà ngủ lấy, Hàn Băng thì là một đêm không ngủ, đêm nay hẳn thật sự là ngủ không được, bởi vì bản thân tiếp xuống tới kế hoạch quá trọng yếu, một khi thành công, như vậy chinh phục Jurassic cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Bất quá vạn nhất thất bại, liền chứng minh bản thân trước mắt thế giới bây giờ đã trải qua không phải đã từng Địa Cầu, bản thân dĩ vãng biết được định luật vật lý cũng đều toàn bộ biến thành đồ bỏ đi.

Sau tám tiếng, Thái Dương từ biển cả một bên khác như thường lệ dâng lên, làm ấm áp ánh nắng vẩy vào Hàn Băng trên người, hẳn nhẹ nhàng tỉnh lại Tiểu Hòa, phân phó vài câu về sau một mình hướng về bờ biển đi đến.

...

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Ăn thịt

Hàn Băng đứng ở bên bờ biển một khối tảng đá lớn trên lẳng lặng quan sát đến trong biển động tĩnh, nước biển hiện ra lam, mặt biển gió êm sóng lặng, triều tịch chập trùng phía dưới, ngẫu nhiên có hơi hơi đá lốm chồm dập dòn, tất cả những thứ này lộ ra đều rất bình tĩnh rất an tường.

Hắn nhặt lên mấy khối Tiểu Thạch Đầu hướng về trong nước ném vào, bọt nước văng lên đồng thời dưới nước toát ra số lớn bong bóng, nhìn thấy cái hiện tượng này, Hàn Băng trong lòng yên ổn mấy phần, cái này chỉ ít chứng minh đáy nước xác thực tồn tại lấy sinh vật.

Hắn ngấm lại, quay người tại thạch trên ghềnh bãi nhặt lên hai khối thạch đầu, sau đó dùng sức va chạm một cái, trong đó một khối đá vỡ vụn, chỗ gãy lộ ra sắc bén lỗ hổng.

Hắn hít sâu một hơi, dùng khối kia sắc bén đao đá tại bản thân trái trên bàn tay hung hăng vẽ một đạo, máu tươi lập tức dừng mãnh tiến ra, Hàn Băng đưa tay hướng phía trước duỗi, làm giọt máu rơi vào trong biển rộng lúc, mặt biển lập tức xuất hiện làm cho người sợ hãi một màn . . .

Nước biển giống như là bị liệt hỏa đun sôi đồng dạng, trong phút chốc run rẩy dữ dội lên, lớp bọt thanh âm bên tai không dứt, Hàn Băng trừng to mắt, trông thấy tại chỗ sôi trào trong nước biển du động đếm không hết màu trắng bạc Tiểu Ngư, bọn chúng giống như là phát cuồng một dạng tranh nhau chen lấn hướng lấy giọt máu vào biển địa phương phóng đi . . .

Hàn Băng sắc mặt có chút tái nhợt, thậm chí dọa đến lòng bàn chân đều có chút như nhũn ra, trong lòng suy nghĩ, nếu như bản thân hiện tại không cẩn thận trượt chân ngã vào trong nước, chắc hẳn bị cắn xé thành một trận Bạch Cốt cũng chính là nửa phút không đến công phu.

Hắn vô ý thức mà xiết chặt nắm đấm, máu tươi không ở nhỏ xuống, vết thương rất nhanh khép lại, vài giây đồng hồ qua đi, vừa rồi còn kích tình bành trướng mặt biển trong nháy mắt lại khôi phục yên tĩnh.

"Quả nhiên là cực kỳ nguy hiểm, khó trách trong trí nhớ mình đối mảnh này Hải Vực sợ hãi như vậy."

Đang tại lúc này, sau lưng truyền đến tiếng gọi âm ỉ, Hàn Băng quay đầu gặp Tiểu Hòa đã đem tất cả tộc nhân đều mang tới, hơn nữa mỗi người trong tay đều còn cầm một cái dài một mét ngắn, lớn bằng cánh tay gậy gỗ.

Hắn chạy đến cự ly bờ biển chừng năm mét trên bờ cát, tiếp nhận một cái gậy gỗ trên mặt đất vẽ một cái vừa dài 2 mét hình vuông, sau đó chỉ trên mặt đất nói: "Bà cổ đất lạp!"

Các tộc nhân cho tới bây giờ không được nghi vấn Tộc Trưởng mệnh lệnh, nếu Tộc Trưởng nhường bản thân đào hố, vô luận bản thân nhiều nghĩ mãi mà không rõ, cũng chỉ có thành thành thật thật mà đào.

Trừ ra Hàn Băng, bộ lạc bên trong tổng cộng có mười lăm tên tộc nhân, trong đó có bảy tên nữ tính, tám tên nam tính, tuổi già sức yếu có hai người, thân cao không đủ 1 mét hai đồng còn có hai người, toàn bộ Bộ Lạc chân chính có thể phát huy ra hiệu dụng sức lao động ước chừng tại khoảng mười người.

Bờ biển địa chất lúc đầu cũng không vững cứng rắn, trừ xoã tung cát đất chính là một chút bờ cát trũng lớn nhỏ cục đá, mười người đến đào một cái 2 mét hố đó là rất nhẹ nhàng sự tình, mọi người dùng cả tay chân vền vẹn mười vài phút liền đào được 1 mét chiều sâu, Hàn Băng phát tay kêu dừng, sau đó phân phó các tộc nhân dùng Tiểu Thạch Đầu đắp lên tại hố cát chung quanh cùng dưới đáy để phòng sụp đổ.

Cái này hoàn thành công tác về sau, hấn cầm gậy gỗ vẽ một cái rộng nửa mét hình chữ nhật thông đạo, thông đạo một đầu kết nối lấy hố cát, bên kia kết nối lấy biển cả.

"Đào!"

Theo thông đạo hoàn thành, số lớn nước biển tràn vào vừa mới đào hố sâu, chất lượng nước có chút đục ngầu, cũng thấy không rõ bên trong đến cùng có hay không Piranha, Hàn Băng phân phó tộc nhân lui lại, nếu như ra cái gì ngoài ý muốn, coi như chỉ bị cắn một cái, nhưng đối với hiện tại thiếu ăn thiếu mặc Bộ Lạc mà nói, vô luận là cảm nhiễm vẫn là trúng độc, có lẽ đều sẽ mang đi một cái mạng.

Hấn một mình đứng ở bờ hố, sau đó lập lại chiêu cũ, cầm lấy vừa rồi khỏi kia sắc bén thạch đầu nhẹ nhàng đẩy ra trái trên bàn tay đã trải qua kết vảy vết thương, máu tươi lập tức lại dừng mãnh tiến ra, hấn nhanh lên đem bàn tay hướng phía trước duỗi, một giọt cũng không dám lãng phí.

Piranha đổi huyết dịch vị đạo cực kỳ mãnh cảm, liền xem như mấy trăm mét cự ly đều có thể chuẩn xác cấp tốc tìm tới con mồi, huống chi bây giờ cách cũng chỉ có 5 mét không đến.

Máu tươi một khi vào nước, liền như là nhò vào nóng hổi chảo dầu, trong nháy mắt liền nổ bễ ra đến . . .

"Ào ào soạt! !"

Bảy tám cái nhát gan đồng bạn trực tiếp liền kéo căng đùi, mà Hàn Băng cháu trai ruột, nguyên bản là một mặt lo lắng lão đầu càng là trực tiếp nằm rạp trên mặt đất, bởi vì ở nơi này một số người bên trong, hấn là duy nhất một cái thấy tận mắt ngoài ý muốn rơi xuống nước tộc nhân bị những cái này Tiểu Ngư trong nháy mắt cắn xé thành khung xương người.

"Bất lộ a lộ! !"

"Bất lộ a lộ! !"

Hàn Băng không có để ý hấn khàn giọng kiệt lực cảnh cáo, ngược lại là càng thêm dùng sức đè ép một cái tay trái, máu tươi lập tức tuôn ra càng nhiều, mà sóng nước quay cuồng trình độ kịch liệt cũng lập tức tăng lên gấp bội.

Mất thấy thời cơ chín muồi, hấn ôm lấy dưới chân một khối trước đó chuẩn bị thật lớn hòn đá ném vào trong thông đạo, lại vội vàng ném vào một chút hòn đá nhỏ cùng bùn đất, đem tất cả khe hở phá hỏng.

Mất đi mùi máu tươi, hố nước lại như cũ sôi trào, Hàn Băng khoe miệng không tự chủ được giơ lên, bởi vì là hấn thô sơ giản lược tính toán một phen, ở cái này dài hai mét độ trong hố chỉ ít có trên trăm con Piranha.

Hấn rút ra bên ngoài nhánh cây, cắn chặt hàm răng ra sức hướng về trong hố cầm tới, bầy cá mật độ lớn đến hấn càng vốn không cần nhắm chuẩn, chờ rút ra nhánh cây sau trông thấy phía trên xuyên lấy ba cái bàn tay lớn nhỏ cá.

"Ồ lộ a lộ! !"

"Ồ lộ a lộ! !"

"Ồ lộ a lộ! !"

"Ồ lộ a lộ! !"

...

Trông thấy một màn này các tộc nhân cũng giống là trong hố Piranha đồng dạng trong nháy mắt sôi trào lên, liền xem như ngọc nhất gia hỏa cũng biết rõ thủ lĩnh làm tất cả những thứ này giá trị —— bắt cá.

Hàn Băng cầm ba cái Tiểu Ngư hướng trên bờ đi đến, tất cả mọi người ánh mắt đều nhìn chăm chăm cây kia gãy gỗ, lúc này, Tiểu Hòa cô nương tại bên bờ nhóm lửa đồng đã trải qua đốt cháy rừng rực, Hàn Băng khi định thần nhân ngồi ở bên cạnh đồng lửa, không nhanh không chậm bắt đầu cá nướng.

Cá rất nhỏ tự nhiên chín rất nhanh, vền vẹn 2 phút da cá liền nổi lên khô vàng, mùi thịt tràn ngập tại xung quanh 10 mét địa phương, loại này thực phẩm chín mùi thơm đối với tất cả mọi người tới nói đều là trí mạng.

Hàn Băng là thủ lĩnh, cũng là tất cả những thứ này người sáng lập, hấn đương nhiên là có tư cách trước hết nhất hưởng dụng mỹ vị, bắt quá hấn cái thứ nhất ăn cá, còn có một cái càng nguyên nhân trọng yếu, cái kia chính là —— thứ độc.

Hàn Băng giống như là đầu con chó đói, mấy chục giây liền đem ba đầu Tiểu Ngư toàn bộ ăn vào bụng, trừ phun ra đầy đất xương cốt, ngay cả nội tạng cũng không lãng phí, chung quanh tộc nhân khé miệng chảy ra nước bọt, cổ họng càng không ngừng trên dưới run run, thèm muốn mạng, bắt quả không có đạt được Tộc Trưởng cho phép, bọn hắn ai cũng không dám vọng động.

Hàn Băng nhắm mắt lại nằm trên bờ cát, tựa hồ là ăn uống no đủ sau đang hưởng thụ sáng sớm ấm áp ánh nắng, các tộc nhân đứng ở xung quanh không nhúc nhích, trừ trong bụng lục tục phát ra khê kêu, tất cả mọi người liền thở mạnh cũng không dám.

Liên dạng này một mực từ Thái Dương ngoi đầu lên đến mặt trời lên cao, trong lửa trại đã trải qua thêm 65 căn củi.

Hàn Băng lười biếng duỗi cái lưng mệt mỏi đứng lên, vừa mới hắn đứng là thoải mái mà ngủ.

"Không đau không ngứa không khó chịu, cái này Tiểu Ngư hẳn là có thể ăn."

Piranha cảm giác cùng loại cá chim, thân cá so trắng xương dày đặc, cảm giác không giống cá tráp đỏ, cá mú như vậy tí mĩ, nhưng là so sánh có nhai cảm giác, bụng cá thịt mềm nhất, da cá chất keo nặng nề, đừng nói là đặt ở ăn mấy ngày quả đắng Hàn Băng trước mặt, liền xem như đặt ở hậu thể trên bàn cơm cũng có thể được xưng tụng mỹ vị.

Hàn Băng vừa dùng xương cá xia răng, một bên nhìn qua thiên không tự lẩm bẩm: "Vị đạo rất không tệ, nhưng giống như thiếu chút gì?"

"Đúng rồi, kém chút muối!" Hắn lại đem ánh mắt dời về phía biển cả, nhếch miệng lên một vòng thần bí cười.

...

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Tân thời kỳ thời đại tiến đến

Bãi cát địa chất xốp, lại tăng thêm bất cả bị đào ra vùng nước lớn, dẫn đến nước biển thấm vào, một cước giẫm đi lên chung quanh lại càng dễ sụp đổ, nếu như tất cả mọi người như ong vỡ tổ mà tiến lên, như vậy rất dễ dàng xuất hiện ngoài ý muốn.

Lấy Piranha lực cắn cùng tốc độ, nếu như người nào đó bất hạnh ngã vào trong nước, dù cho chung quanh cứu viện người phản ứng lại nhanh tại mau lẹ, chỉ sợ chờ đem hắn vớt lên về sau, người này cũng mau báo hỏng.

Hàn Băng từ trong rừng cây tìm đến vỏ cây cùng Đẳng Mạn, đem một cái tiểu hỏa tử nửa người dưới toàn bộ cho bao vây lại, sau đó lại đem bản thân vừa rồi xiên cá gây gỗ cho hắn, tại bản thân dốc lòng dưới sự dạy dỗ, vị kia thân thể cường tráng tiểu hỏa tử rất nhanh liền nắm giữ kỹ xảo, thậm chí trò giỏi hơn thầy, chỉ phí nửa giờ liền đem trong hồ lớn Piranha toàn bộ xiên đi ra.

Trọn vẹn hơn 200 đầu Piranha, hơi ước lượng một cái trọng lượng, không sai biệt lắm có hơn bảy mươi, tám mươi cân.

Hàn Băng nhìn xem dạng này phong phú thu hoạch cao hứng cực, vui mừng vỗ tiểu hỏa tử bả vai, đồng thời giao phó tên tiểu tử này Bộ Lạc vinh dự cao nhất —— danh tự.

Hàn Băng chỉ hắn hô to: "Ngư!"

Đám người đi theo hô to: "Ngư!"

Hàn Băng hô: "Ngư!"

Đám người cùng: "Ngư!"

...

Tiểu hỏa tử kích động lệ rơi đầy mặt, quỳ trên mặt đất càng không ngừng vuốt bãi cát, bộ lạc bên trong cái thứ hai cầm giữ có danh tự người, cái này vinh dự đầy đủ nhường hắn kiêu ngạo một đời.

Hàn Băng có thể sẽ không vẹn vẹn bởi vì hắn biết xiên cá liền giao phó cao như thể vinh dự, hắn trong lòng chân chính dự định là muốn tổ kiến một chi

tiểu ngư cầm đầu lực lượng vũ trang, mà dùng gây gỗ xiên cá, cũng vền vẹn bọn hán trận đầu huấn luyện hạng mục thôi.

Ở cái này vận thú hoành hành thời đại, nếu như bản thân muốn mang theo Bộ Lạc cầu được sinh tồn, như vậy cùng với những cái khác chùng quàn va chạm thậm chí chiến đấu đều là không thể tránh né sự tình, mà nắm giữ một chi chuyên môn lực lượng vũ trang ý nghĩa trọng yếu, vậy cơ hồ là không cần nói cũng biết.

Bên cạnh mắt đỏ lão đầu chậm rãi chuyển tới, hán dùng ngón tay nhẹ nhàng đâm một cái Hàn Băng bả vai: "Bát lạp bất lỗi?"

Hàn Băng nghĩa chính ngôn từ: "Nghĩ cũng đừng nghĩ!"

Cá nướng vị đạo là như thế ngon, các tộc nhân hán không thể đem những cái kia cứng rắn xương cá đều nhai nát nuốt vào bụng, đây là bộ lạc bên trong lần thứ nhất như thế không hề có kỵ dùng com, cũng là Nhân Loại lần thứ nhất ăn vào bị nấu nướng sau đồ ăn, càng là hiện trường tất cả mọi người lần thứ nhất chân chính ăn no bụng.

Chờ tất cả mọi người ăn no về sau, còn thừa lại 30 mấy đầu Tiểu Ngư, Hàn Băng ngấm lại, sau đó dùng bén nhọn hòn đá đem những Piranha đó khai trảng ổ bụng, đặt ở thạch trên đầu tiếp nhận ánh nắng bạo chiếu, chuẩn bị làm thành cá khô.

Piranha tồn tại có chu kỳ tính, hiện tại ngày mùa hè Viêm Viêm Dương quang vừa vắn, thích hợp Piranha sinh sôi giao phối, bất quá đang đợi mấy ngày này, tiến vào mùa đông, bên bờ biển nói không chừng liền không tìm được bọn chúng bóng dáng.

Hán đem chế tác cá khô quá trình dạy cho mấy tên nữ tính, sau đó lại phân phó mặt khác ba cái nam tử võ trang đầy đủ, đem bọn hán bản thân nửa người dưới đều bao khóa lên vỏ cây, hán cầm gây gỗ tại cái thứ nhất bên cạnh cái hồ lớn sát bên vẽ ba cái hồ, phân phó bọn hán thúc đẩy, lúc trước bản thân tất cả thao tác đều bị bọn hán nhìn ở trong mắt, y dạng họa hồ lô tuyệt đối không khó.

Vừa mới lấy được danh tự tiểu ngư xem như bắt cá tiểu đội tổng chỉ huy, do hán đến phụ trách tổng thể cân đối, Hàn Băng ngay tại một bên lẳng lẳng nhìn xem, hán phát hiện tiểu ngư trừ cảm xúc bên trên có chút dễ dàng kích động bên ngoài, sự tình khác làm đều vượt quá bản thân dự kiến tốt.

Mới hồ to rất nhanh bị đào xong, chờ mở ra thông đạo, trút vào nước biển, liền chuẩn bị dẫn dụ Piranha, bất quá bây giờ có thể không còn cần sử dụng máu người, đem vừa mới bắt được Piranha đập nát ném vào trong hồ hiệu quả còn muốn tốt hơn một chút.

Hàn Băng lại kiểm tra một cái bãi biển tình huống, nghiêm túc khuyên bảo bọn hán nhất định muốn chú ý an toàn, theo cho dù mang mấy người hướng về trong rừng cây nhỏ đi đến.

Hiện tại giải quyết vấn đề thức ăn, hán còn có càng trọng yếu hơn sự tình đi làm —— đồ dùng nhà bếp.

Đồ gốm phát minh, tại nguyên lai thời không khởi nguyên từ tân thời kỳ thời đại, đây là văn minh nhân loại phát triển trọng yếu tiêu chí, là Nhân Loại lần thứ nhất lợi dụng tự nhiên vật, dựa theo bản thân Ý Chí, sáng tạo đi ra một loại mới tinh đồ vật, đồng thời đồ gốm xuất hiện cũng đại đại cải thiện Nhân Loại sinh hoạt điều kiện và ẩm thực quen thuộc, tại Nhân Loại lịch sử phát triển trên mở ra kỷ nguyên mới, nó để lộ Nhân Loại lợi dụng tự nhiên, cải tạo tự nhiên phần mới, có trọng đại vượt thời đại giá trị.

Nhưng là hiện tại Hàn Băng có thể không lãnh hội được cái gì quá mức nặng đại ý nghĩa, hán muốn nung đồ gốm duy nhất mục tiêu chính là muốn uống một chút nước nóng, thuận tiện nấu một nồi ngon canh cá.

Hàn Băng cũng không phải là chuyên nghiệp làm gốm nhân viên, cũng không được đầy đủ chuyên môn tri thức, chỉ bất quá xem như một cái tiếp nhận hoàn chỉnh hiện đại giáo dục thanh niên, cơ bản chế tác khái niệm vẫn là tồn tại trong đầu, chỉ cần đại phương hướng không có vấn đề, tiếp xuống tới từng chút từng chút làm thí nghiệm, tin tưởng rất nhanh liền sẽ có thành quả.

"Đầu tiên muốn tìm đến phù hợp bùn đất, sau đó tại đem bùn đất làm thành bình bộ dáng, có được hay không nhìn cũng không đáng kể, chỉ cần có thể đựng nước không lọt là được, cuối cùng lại đặt ở trên lửa nướng . . . Đúng, chế tác đồ gốm đối nướng nhiệt độ giống như có rất yêu cầu cao."

Hàn Băng mang theo mấy cái mộng bức tộc nhân hành tẩu tại rừng cây bên trong, các tộc nhân không biết hán đang làm cái gì, nhưng đi qua phía trước sự tình, bọn hán đối bản thân vị này so Thái Dương còn muốn vĩ đại Tộc Trưởng sớm đã tràn ngập lòng tin.

Lần thứ nhất ăn no bụng các tộc nhân biểu hiện ra điên cuồng lực chấp hành, chỉ cần Hàn Băng ra lệnh một tiếng, mấy người liền sẽ giống bỏ đi giấy cương chó hoang một dạng lao ra, có đến vài lần thậm chí còn bởi vì tranh đoạt cơ hội biểu hiện xuất hiện ma sát, nếu là không được Hàn Băng ngay tại bên cạnh, bọn hán tuyệt đối có thể đánh lên . . .

Vây quanh lãnh địa mình chạy một vòng, Hàn Băng mang theo 7 ~ 8 loại bùn khối trở lại sơn động.

Đầu tiên phân phó người dùng thạch đầu đem những bùn đất đó khối vụn đập thành tinh phần mạt, khứ trừ tất cả mắt trần có thể thấy tạp chất, sau đó thêm vào nước sạch, dùng sức nhào nặn, giống như là làm mìn thầu một dạng, đem nắm bùn xoa thành một căn cần to bằng ngón tay tròn đẹp hình dài mảnh, lại đem bùn vòng nguyên một đám điệp khối, đại khái làm thành một cái chén nhỏ bộ dáng.

Lần thứ nhất chế tạo xong tất cả đều là một trận thí nghiệm, chế tác mục tiêu cũng hoàn toàn là vì kiểm nghiệm bùn đất đặc tính có thích hợp hay không dùng để luyện chế đồ gốm, cho nên hình dạng cũng không đáng kể.

Các nữ nhân tiếp tục tại trong động làm phối, Hàn Băng là mang theo mấy nam nhân đi bên ngoài dựng hầm trú ẩn, đầu tiên tại trên mặt đất đào một có thể thông gió hõ sâu, hõ trên khoảng cách khoảng mười centimet để lên một cái cục đá, nung đồ gốm cần nhiệt độ rất cao độ, nếu như vền vẹn đem đồ

gồm để dưới đất đốt, như vậy nhiệt độ căn bản không đạt được nhu cầu, chế tác dạng này một cái trang bị có thể tăng lớn không khí lưu thông tốc độ, nhiệt độ tự nhiên có thể đại đại đề cao.

2 bước là dùng Tiểu Thạch Đầu đắp lên một cái miệng giếng hình dạng nhà chứa, ước chừng cao đến một thước, chung quanh khe hở đều dùng đồng bùn nhão dính phá hỏng.

Lại nói tiếp liền muốn châm củi, các tộc nhân nhất được rất nhiều củi lửa, Hàn Băng tại nhà chứa bên trong nhóm lửa, quả nhiên không ngoài sở liệu, bởi vì thông gió tăng cường, hỏa điểm thiêu đốt kịch liệt trình độ vượt xa tại đất bằng lửa trại.

...

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Thất bại là mẹ thành công

Sau nửa giờ, các nữ nhân tay chân vụng về mà làm tốt đồ gốm bại hoại, mặc dù bộ dáng quả thực không tốt nhìn, hơn nữa còn có lỗ thủng, bắt quá dùng để làm thí nghiệm cũng đủ.

Đồng thời, Hàn Băng chỗ cần than củi cũng đốt ra một đồng lớn.

Hắn đem đồ gốm bại hoại cẩn thận từng li từng tí bỏ vào hầm trữ ẩn, sau đó ở phía trên bao trùm một chút than củi, lại thêm rất nhiều thô to củi khô, cuối cùng lại từ trong rừng tìm đến mấy trương đại hình lá cây làm thành cây quạt, tại hỏa điểm thiêu đốt đồng thời, phía dưới còn có mấy cái cây quạt cang không ngừng vũ động, Hỏa mọn Phong Thế, trong nháy mắt kịch liệt hơn.

"Két ~ két ~ két ~ "

Hàn Băng vừa chà bắt tay vào làm một bên lo lắng chờ đợi, bên tai ngẫu nhiên vang lên mấy tiếng gốm phiến tiếng vỡ vụn vang cả kinh hắn trái tim nhỏ đều đi theo cùng một chỗ nhảy lên.

"Đừng có lại vang, xin nhờ! !" Hàn Băng thấp giọng cầu nguyện, "Chỉ ít đốt đi ra một cái, một cái liền tốt!"

Trời không toại lòng người, mảnh sứ vỡ tan thanh âm liên tục không ngừng mà vang lên, hắn nghe được trong lòng khó chịu, cắn răng một cái, nghĩ đến mắt không thấy tâm không phiền dứt khoát không nhìn.

Một người cô đơn, chậm ung dung mà đi tới bờ biển, hưởng thụ lấy yên tĩnh Jurassic mùa hè, bỗng nhiên ngẩng đầu trông thấy bên bờ biển nguyên bản trên bờ cát tại dưới ánh mặt trời chiếu sáng tất cả đều hiện ra màu trắng bạc ánh sáng, điểm sáng phi thường dày đặc, sáng rõ hắn có chút mờ mắt không ra, trong nháy mắt còn coi là bản thân ngộ độc thức ăn xuất hiện ảo giác.

"Cái này . . . Bọn hắn lại tại làm trò gì?"

Hàn Băng trong lòng có lo lắng, vội vàng đi mau mấy bước, chờ hắn vội vàng vàng đi tới bên bờ lúc, phát hiện trên bờ cát lít nhít phủ lên đếm không hết Piranha, có việc lấy, có đã chết, có thân thể bị xuyên thủng nhưng y nguyên nhảy nhót tung bùng . . .

Hàn Băng đầu óc có chút chuyển bất động, vèn vèn thô sơ giản lược tính toán, sợ là không ít hơn năm sáu ngàn chỉ.

"Ta ai da, những cái này gia hỏa cũng quá thành thật a!"

Năm, sáu tiếng công phu bốn người này vậy mà bắt được nhiều như vậy Piranha, hắn đi nhanh đến bắt cá bờ hồ, trông thấy nhường bản thân kinh ngạc một màn, tiểu ngư mấy người trên tay động tác cực nhanh, gậy gỗ một xiên vừa thu lại liền có thể mang lên năm sáu đầu Piranha, sau đó dùng gậy gỗ hướng về bên bờ dùng sức hất lên, mấy đầu Piranha giống như là bọt nước đánh tới hướng bên bờ.

Lao động tràng diện đương nhiên rất cảm động, bắt quá bọn hắn đầu đầy mồ hôi giống như lọt vào trong biển lại bị vớt lên đến một dạng, trong miệng còn cang không ngừng thở gấp trọng khí, phảng phất tùy thời đều có thể một hơi xách không lên đây đã hôn mê tại chỗ.

"Dát cổ bát lạp! !"

Hàn Băng nhường bọn hắn nhanh đi nghỉ ngơi một chút, không nghĩ tới cái kia mấy người vẫn là mặt mũi tràn đầy không tình nguyện, tựa hồ là chơi lên

nghiệm một dạng.

Kỳ thật cái này cũng khó trách, Bộ Lạc tộc nhân từ xuất sinh đến hiện tại liền chưa từng ăn qua một bữa cơm no, đồng thời hôm nay cũng lần thứ nhất thường thức được tươi đẹp thịt cá tư vị, từ kiệmen thành sang dễ, từ sang thành kiệmkhó, loại này một đêm chợt giàu cảm giác nhường bọn hắn trong lòng sinh ra nòng đậm bất an, sợ hãi sau này cũng không còn cách nào thể nghiệm hôm nay dạng này cuộc sống hạnh phúc, vì làm dịu loại bất an này, bản thân chỉ có liều mạng mà bắt cá, nhìn xem trên bờ cát phơi nắng Tiểu Ngư dần dần xếp thành núi nhỏ, thân thể lên bất luận cái gì mệt nhọc trong nháy mắt đều quên mất không còn một mảnh.

Nghe rõ ràng trong đó Nhân Quả, Hàn Băng thở dài một hơi, phân phó bọn hắn hôm nay không cần bắt cá, đem tất cả cá mở ngực mổ bụng làm thành cá khô liền tốt.

"Những cái này . . . Thật là ngu ngốc a!"

Bản thân bộ lạc bên trong chỉ có mười lăm cái người, những cái này Piranha sợ là muốn ăn đến mùa đông, thoáng một cái, hắn trong lòng đột nhiên sáng đến không được, không nghĩ tới vừa mới một ngày liền đem vấn đề thức ăn giải quyết, nhìn đến chính mình những cái kia kế hoạch đều có thể trước thời hạn tiến hành.

"Chờ đồ gốm đốt xong về sau, liền đi tìm một chút có thể ăn rau dại, tổng không thể mỗi ngày ăn cá, phải ăn nôn không thể!"

Đun như trong đồ ăn dinh dưỡng cần phải so nướng đồ ăn rất cao nhiều, hơn nữa tại xử lý thời điểm còn có thể đem khác biệt nguyên liệu nấu ăn hỗn hợp, không đồng thời nguyên liệu nấu ăn phối hợp sinh ra vị đạo Thiên Biển Vạn Hóa, không đến mức rất nhanh liền để cho người ta chán ngấy.

Nghe đến cái này, Hàn Băng trong lòng đột nhiên lại lo lắng lên bên kia đại công trình, tranh thủ thời gian vát chân lên cỏ liền hướng về hầm trú ẩn chạy đi.

Bất quá hắn còn không có chạy đến hầm trú ẩn vừa thì có tộc nhân từ đằng xa nghênh tới, sau đó chính là một trận dùng cả tay chân thổ ngữ: "Hỏa oa đất cỏ lỗ bát lỗ cỏ đất bổ lỗ bổ lỗ . . ."

Hàn Băng đem những lời này tại đầu óc phiên dịch một cái, minh bạch hắn là muốn nói hầm trú ẩn bên trong Hỏa đã trải qua diệt.

Hắn trong lòng lộ bộ một cái, biết rõ tiếp xuống tới chính là chứng kiến kỳ tích thời điểm.

Giống như là địa chấn giải nguy một dạng Hàn Băng điên cuồng mà gõ ra hầm trú ẩn, chung quanh tộc nhân nhìn xem so Thái Dương còn muốn vĩ đại Tộc Trưởng hành vi có chút không hiểu thấu, ngay cả vừa mới lần thứ nhất tiên trên cá thời điểm hắn đều không có kích động như vậy qua, chẳng lẽ cái này một đồng bùn đất còn có thể so Tiểu Ngư càng quý giá?

Tại phổ thông tộc nhân trong mắt, đồ ăn, nhất là loại thịt đương nhiên là trên thế giới nhất trân quý đồ vật, bất quá chỉ có Hàn Băng mới minh bạch đồ gốm xuất hiện ở trên cái thể giới này chân chính giá trị.

Đồ gốm—— Nhân Loại cải tạo tự nhiên điểm xuất phát, lại là một cái có thể ghi vào sách giáo khoa sự kiện.

Hoặc là cảm thấy quá chậm, Hàn Băng trực tiếp tiến vào hầm trú ẩn, từ một đồng than đen bên trong móc ra một khối gốm phiến, cực kỳ bảo bối mà lấy tay lau sạch sẽ phía trên bụi đất, nguyên bản bại hoại đã bị cháy hồng, bất quá cái này cũng không quan hệ, hắn từ dưới đất nhặt lên một khối đá, sau đó đem thạch đầu cùng gốm phiến nhẹ nhàng đụng một cái, cường độ tuyệt đối không lớn, nhưng là gốm phiến lại theo tiếng mà nát, vỡ thành cặn bã.

"Quá giòn!"

Thí nghiệm cho thấy loại này thổ nhưỡng quá mức lơ lửng, hoàn toàn không được thích hợp dùng để làm gốm, đối với này, Hàn Băng cũng không làm nhiều rầu rĩ, vội vàng tìm một chút một loại thổ nhưỡng làm ra thành đồ gốm.

Bùn đất là phức tạp chất hỗn hợp, các nơi bùn đất thành phần không hoàn toàn giống nhau, nhưng tạo thành những cái này bùn đất nguyên tố, đơn giản là dưỡng, si-líc, can-xi, nhôm, thiết chò, đại đa số lấy si-li-cát hình thái tồn tại, bởi vì tự nhiên điều kiện khác biệt, những cái này nguyên tố có thể hình thành khác biệt thổ nhưỡng, lấy hình thái phân loại có đất cát, đất màu, đất sét, lấy vị trí phân bố Đất Tầng Ngoài, Đất Tầng Trong cùng Đất Tầng Chót, dựa theo thổ nhưỡng đặc thù có đất mùn, tông nhưỡng, đất ba-dan, đất đỏ, sierozem, brown calcic soil, đất đen các loại.

Hàn Băng muốn tìm là một loại tính dẻo mạnh, đồng thời chứa số lớn thiết nguyên tố, có thể tại phổ thông hầm trú ẩn có thể đạt tới nhiệt độ nung sau biến cứng rắn thổ nhưỡng, bất quá hắn trên tay không có bất kỳ cái gì dụng cụ có thể dùng đến kiểm tra, biện pháp duy nhất chỉ có một cái một cái đi thử.

Thí nghiệm kết quả có chút làm cho người uể oải, 7 ~ 8 loại thổ nhưỡng chỗ nung đồ gốm tất cả đều không chịu nổi một kích, hoàn toàn không được đầy đủ làm gốm cơ sở, hiện tại Bộ Lạc chung quanh năm cây số phạm vi bên trong có thể tìm tới bùn đất cũng đã ở chỗ này, căn bản không có khả năng tìm tới mới đất sét.

"Làm sao bây giờ?"

Hàn Băng phát hiện bản thân có chút sứt đầu mẻ trán, hắn mặt mũi tràn đầy nhụt chí mà ngồi dưới đất, một bên vò cái này huyết Thái Dương vừa suy nghĩ lên: "Nhiệt độ là một cái nhân tố trọng yếu, hầm trú ẩn nhất định phải một lần nữa tu kiến, nội bộ không gian phải lớn, đồng thời thông gió tính muốn tốt . . ."

"Bùn đất mới nhất thời cũng tìm không thấy, bất quá có lẽ có thể tại hiện hữu trên bùn đất hạ điểm công phu . . . Hướng bùn đất bên trong trộn lẫn vào

một chút tân nguyên tố, có lẽ có thể tăng lên đất sét phẩm chất."

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Thương Thiên tự có an bài

Nói làm liền làm, Hàn Băng phui mông một cái, đang muốn hành động thời điểm, hần phát hiện bản thân cái này tổ truyền da hồ tạp dề trên phá một cái động lớn, tựa như là vừa mới chui hầm trú ẩn lúc bị than củi đốt.

"May mắn là tại Jurassic!"

Liên quan tới che giấu quần áo, tất cả đều là tộc nhân một đời một đời truyền xuống tới, hơn nữa hiện tại bộ lạc bên trong hàng tồn cũng không nhiều, phá một kiện liền thiếu một kiện, nếu như Hàn Băng muốn mặc quần áo mới, sợ rằng phải các tộc nhân hình thành sức chiến đấu, có thể bắt đại hình động vật có vú thời điểm, bất quá chỉ sợ chỉ ít còn phải chờ trên 3 năm.

Bất quá may mắn người nguyên thủy cơ hồ không có hình thành xấu hổ quan cùng đạo đức cảm giác, coi như Hàn Băng dưới khổ một không cần thận chui ra chút gì làm xấu đồ vật, cũng không người sẽ châm biếm hần.

...

Sắc trời dần tối, Thái Dương đã trải qua rơi xuống nửa cái đầu, trong bóng đêm Jurassic có đầy sao tô điểm, muốn so ban ngày đẹp, cũng phải so ban ngày nguy hiểm nhiều lắm, Hàn Băng cũng không dám nhường tộc nhân mạo hiểm, vội vàng kêu gọi mọi người về son động.

Trở lại trong động tuy nói không có việc gì có thể làm, nhưng cũng không có nghĩa là liền có thể nghỉ ngơi, bởi vì hần một cái khác kế hoạch đã bắt đầu áp dụng —— xoá nạn mù chữ.

Bộ lạc bên trong nguyên bản đơn giản thô bạo ngôn ngữ theo Hàn Băng mang đến những cái kia đồ chơi mới mẻ, hiện tại dùng cho giao lưu đã là càng ngày càng lộ ra không còn chút sức lực nào, loại này tình huống sau này nhất định sẽ càng thêm đột xuất.

Bộ Lạc nguyên bản ngôn ngữ tính cả danh từ cùng động từ tổng cộng cũng mới hơn một trăm cái từ ngữ, có thể miêu tả tràng cảnh cùng vật phẩm đều là rất có hạn, đối với sau này phát triển không chỉ có bất lợi ngược lại còn nổi lên rất lớn chế ước.

Đương nhiên, hần nguyên bản cũng có thể tại nguyên lai ngôn ngữ trên cơ sở lại phát rõ một chút từ ngữ cùng ngữ pháp tiến hành phong phú, bất quá cái này tựa hồ không cần thiết, bởi vì bản thân rõ ràng liền nắm giữ lấy một loại độ cao thành thực, công năng cường đại lại có sẵn ngôn ngữ có thể đem hần chiếm lấy.

Ngôn ngữ thay thế loại công trình này nhất định muốn càng sớm áp dụng càng tốt, bởi vì hiện tại Bộ Lạc chỉ có mười mấy người, chỉ cần xem như thủ lĩnh Hàn Băng thái độ cường ngạnh một cái, tái sử dụng một chút khích lệ thủ đoạn, cái kia hoàn toàn chính là một cái ngôn ngữ lớp huấn luyện làm việc lượng.

Bất quá nếu là hiện tại không được tranh thủ thời gian hành động, theo về sau Bộ Lạc phát triển lớn mạnh, nhân khẩu dần dần tăng nhiều, đến lúc đó lại đi thay đổi ngôn ngữ liền quyết định khó mà thực hiện.

"Người!"

Các tộc nhân vây ngồi ở cùng một chỗ, Hàn Băng đứng tại trong son động vách tường trước, trong tay cầm một cái than củi, hần dùng ngón tay nhẹ nhàng gõ gõ trên vách động viết cái kia chữ lớn, lại dùng một cái tay khác chỉ chỉ trên vách động vẽ lấy một cái hình người vật thể: "Người!"

Tất cả mọi người: "Người!"

Hàn Băng: "Người "

Tất cả mọi người: "Người!"

Hàn Băng: "Người "

...

5000 năm Trung Hoa văn minh lịch sử, theo một ý nghĩa nào đó cũng có thể nói là một bộ Hán ngôn ngữ nghệ thuật âm âm sóng dậy lịch sử phát triển, Tần Thủy Hoàng thống nhất Lục Quốc sau đổi văn tự thống nhất, vì Hán ngôn ngữ phát triển cùng phồn vinh đặt vững nền móng vững chắc.

Hán ngôn ngữ là một loại thần kỳ mà thú vị nghệ thuật, phát âm là trên thế giới êm tai nhất giai điệu, văn tự cũng là trên thế giới ưu mỹ nhất ký hiệu, nó bao hàm toàn diện, biến hóa đa đoan, có thể đơn giản giống một hạt nhìn không thấy hạt bụi nhỏ, cũng có thể phức tạp vượt qua toàn bộ vũ trụ thương khung.

Hàn Băng đã tâm không lớn, hán cũng không tính đem tộc nhân đều giáo dục thành văn học gia, hán mục tiêu chỉ là muốn nhường bọn hán có thể nghe hiểu mình nói.

"Đầu!" Hàn Băng chỉ đầu mình.

Tất cả mọi người chỉ đầu hán cùng kêu lên hô to: "Đầu!"

Hàn Băng biết rõ bọn hán về sai Ý, đi đến phía dưới vỗ vỗ Tiểu Ngư đầu: "Đầu!"

Tất cả mọi người vươn tay ra, chuẩn bị đập Tiểu Ngư đầu, Tiểu Ngư dọa đến mặt đều trắng . . .

Từ nơi này một đêm bắt đầu, Bộ Lạc có một đầu kỳ quái tộc quy: Từ nay về sau, tất cả mọi người giao lưu đều không thể sử dụng trước kia ngôn ngữ, chỉ có thể sử dụng thủ lĩnh tân giáo Hán ngữ, kẻ trái lệnh đêm đó không cơm ăn.

Hàn Băng đương nhiên biết rõ đầu này tộc quy sinh ra sẽ dẫn đến cái gì hậu quả, chỉ ít tại rất dài trong một thời gian ngắn, các tộc nhân tất cả đều sẽ biến thành sẽ chỉ dùng ngôn ngữ tay chân giao lưu cảm xúc, bất quá cái này cũng không có cách nào bởi vì hán nhưng không có chín năm dài như vậy thời gian đi cho bọn hán từ phổ cập giáo dục cơ sở, có đôi lời nói thế nào? Đúng, đặc thù thời điểm, phi thường thủ đoạn.

Quả nhiên, từ sáng sớm ngày thứ hai bắt đầu, dĩ vãng vồn quanh ở bên tai loại kia trước bánh xe không được chuyển sau bánh xe chuyển ngữ điệu trong nháy mắt biến mất sạch sẽ, Hàn Băng mơ mơ màng màng mở to mắt, trong thoáng chốc còn coi là phát sinh chuyện lạ gì, chung quanh an tĩnh đáng sợ . . .

Tất cả tộc nhân đều ngu hồ hồ ngồi dưới đất, bọn hán lẫn nhau nhìn nhau, trừ ánh mắt giao lưu bên ngoài không có bất kỳ cái gì động tác.

Hàn Băng ngồi xuống, trông thấy cái này tràng diện nghi ngờ hỏi: "Các người đang làm gì?"

Không có người cho hán đáp lại, bao quát hán chết trung Tiểu Hóa Tiểu Ngư cùng cháu trai ruột đều chăm chú mà ngậm miệng, nửa chữ cũng chưa hề nói.

Hàn Băng nghĩ đến làm xong ban bố tộc quy, đành phải bắt đầu đi thử dài một hơi: "Mọi người buổi sáng tốt lành!"

Hán đứng dậy rửa mặt hoàn tất, cùng mọi người ăn chung mấy con cá nướng, sau đó trực tiếp đi ra sơn động . . .

Hôm nay vẫn là trời trong vạn dặm, không khí trong lành hơi quá đáng, một cái hít sâu kém chút nhường Hàn Băng say quá đi.

Các tộc nhân cũng đi theo hán đi ra, Hàn Băng gọi ra hôm qua phụ trách xiển cá Tiểu Ngư bốn người, nhường bốn người bọn họ thân thể cường tráng gia hỏa đi thạch đầu, hán chuẩn bị tại cửa sơn động dựng một mặt bình phong cùng một tòa bếp lò, dạng này chỉ ít tại ban đêm nhóm lửa lúc có thể cho bản thân sẽ không trực tiếp bại lộ tại những mãnh thú kia ánh mắt phía dưới.

Sau đó, Hàn Băng đi kiểm tra một cái hôm qua nung những cái kia đồ gốm mảnh vỡ, tuyển ra trong đó chất lượng nhất mấy cái chủng loại, lại phân phó năm tên tộc nhân đi đào nơi đó bùn, ba cái tộc nhân đi bờ biển nhặt nga xoắn thạch, hán chuẩn bị một lần nữa dựng một tòa hầm trú ẩn.

Nhân viên đi qua như thế an bài, Hàn Băng thủ hạ có thể sai khiến liền chỉ còn lại già nua thể suy tôn tử cùng hai cái rười rớn hài đồng, mặc dù chỉ là già yếu tàn tật, nhưng bọn hán cũng không thể nhân rồi, hôm qua mới vừa xiển trở về còn không có tới kịp mở ngực mở bụng thực nhân ngữ liền giao cho bọn hán đi xử lý.

Trong nháy mắt trong nhà liền chỉ còn lại Hàn Băng cái này quang can tư lệnh, hán mờ mịt vô phương ứng đối ngồi ở cửa động thạch trên đầu, càng không ngừng than thở: "Nếu như ta thủ hạ có như vậy chừng một trăm người thật là tốt biết bao a!"

Hôm nay là các tộc nhân lần thứ nhất ăn điểm tâm, trong bụng có đồ vật hạng chót, mọi người làm việc sức mạnh quả nhiên cũng không giống nhau, tất cả mọi người trên mặt đều mang cười, mặc kệ trong tay công việc là khổ cỡ nào mệt mỏi nhàm chán, các tộc nhân đều là tinh thần sung mãn.

Trừ mọi người bằng cũng giống như cảm giác một dạng không nói một lời, cái này tràng diện đến thật làm cho Hàn Băng nhớ tới khi còn bé nông thôn bên trong tu từ đường nào nhiệt tình cảnh.

Hàn Băng nhìn lăng, đột nhiên mỉm cười, tự nhủ: "Không quan trọng, nếu như ta thật có thể Trường Sinh Bất Tử, một ngày nào đó có thể nhìn thấy bọn hán . . . Ha ha, nói không chừng còn có thể gặp được một cái khác ta đây!"

Thế giới phát triển có duy nhất tính, bây giờ Hàn Băng nếu như đã xuất hiện ở cái thế giới này, hán liền muốn cái kia một cái đập cánh Hồ Điệp, sớm đã ảnh hưởng toàn bộ vũ trụ tiến hóa phương hướng, về phần tương lai lại có thể trùng điệp kiếp trước quý tích? Có lẽ Thương Thiên tự có an bài a!

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Ba tháng về sau

Bởi vì điều kiện có hạn, chế tác đồ gốm quá trình cực kỳ dài lâu, từ khi đó họa trời tận toàn tộc chỉ lực kiến tạo một cái hơi có vẻ chính quy hàm trú ẩn về sau, Hàn Băng liền cơ hồ đem ban ngày tất cả tinh lực đều đầu nhập đồ gốm nghiên cứu phát minh thí nghiệm bên trong.

Đi qua hơn trăm lần thí nghiệm, hắn phát hiện Đất Sét bên trong thêm vào Vật Chất chủng loại cùng tỉ lệ đều đối đồ gốm thành hình sau tính chất có ảnh hưởng rất lớn, hắn thử qua thêm vào Tro Than, thêm vào Thạch Đầu Phần, thêm vào cá xương cốt, thậm chí thêm vào một chút kê không được nổi danh tự đồ vật.

Bất quá hắn cũng không toi công bận rộn, đồ ra mồ hôi tóm lại là có thu hoạch, mặc dù trước mắt còn không có nung ra hợp cách đồ gốm, bất quá chỉ ít hắn biết có cái nào vật liệu tuyệt đối không được.

Thạch Đầu Phần cùng Tro Than thêm vào Đất Sét sau nung hiệu quả tốt nhất, như vậy tiếp xuống tới chính là điều phối tỉ lệ vấn đề, bây giờ trên tay không có trời bình, cũng không có bất kỳ cái gì có thể dùng đến tính toán khí cụ, Hàn Băng tìm đến một cái đầu gỗ dùng thạch đầu đao làm thành một chút thìa gỗ, mỗi cái thìa gỗ dung tích ước chừng có mười cái ml, trong tộc mấy tên phụ nữ từ một muôi bắt đầu, hai muôi, ba muôi . . . Chậm rãi điều chỉnh tỉ lệ.

Thời gian thấm thoắt, trong nháy mắt xuân đi thu đến, làm trên cây thứ một chiếc lá rơi xuống, tựa hồ tại tuyên cáo mùa thu đến.

Hàn Băng dùng than củi tại trong sơn động trên vách đá viết xuống một con số, trên tường tám kia đơn giản lịch ngày nói cho hắn biết, hôm nay là bản thân đi tới Jurassic ngày thứ chín mươi, nói cách khác, hốt hoảng mình đã vượt qua ròng rã ba tháng.

"Đều ba tháng rồi? Thời gian trôi qua thật nhanh, cảm giác cũng không làm cái gì a!" Hàn Băng giống như là một cái cảm thần tuế nguyệt trôi qua sáu mươi lão nhân, ngồi ở thạch đầu trên ghế càng không ngừng nhớ lại bản thân trước đó sở tác sở vi.

Ở nơi này trong chín mươi ngày, hắn giáo hội tộc nhân sử dụng hỏa diễm, nhượng Nhân Loại ở nơi này nguy cơ từ phía Jurassic thời đại hơi có chút sức tự vệ. Hắn giáo hội tộc nhân bất cá phương pháp, nhượng tộc nhân từ nay về sau không cần mỗi ngày chịu đói. Giáo hội tộc nhân chế tạo đồ gốm phương pháp, nhượng bọn hắn từ nay về sau uống nước nóng, cũng làm cho ký sinh trùng cùng bệnh khuẩn uy hiếp giảm mạnh, hắn thậm chí tạo thành một chi cỡ nhỏ Quân Đội, có thể sử dụng tiêu thương tiến hành tấn công từ xa, rất nhiều trước kia Nhân Loại gặp đã trốn mọi người bằng cũng trở thành tộc nhân thực đơn bên trong một thành viên . . .

Tự mình làm những cái này sự tình, nếu như tất cả đều giao cho Vận Mệnh, nhượng Nhân Loại tại tiến hóa quá trình bên trong tự nhưng mà hiểu nắm giữ, cái kia ít nhất phải tổn hao mấy trăm vạn năm thời gian.

Bất quá, những cái kia đều không phải mấu chốt, hồi ức cái này ba tháng thời gian, nhất làm cho Hàn Băng cảm thấy tự hào là, hiện tại toàn bộ Bộ Lạc mười mấy người đều có thể sử dụng Hán ngữ tiến hành đơn giản giao lưu, trong đó có mấy cái nhạy bén hỏa thậm chí có thể tại thạch trên bảng dùng hán từ miêu tả đơn giản một chút sự vật, so bây giờ trời ăn cái gì, làm cái gì, thu lĩnh lại phát minh cái gì đồ tốt.

Ngôn ngữ văn tự giao lưu hệ thống hình thành, nhượng Bộ Lạc càng là tiến vào một cái tấn mãnh thời kỳ phát triển, người với người ở giữa câu thông biến càng đơn giản hơn, tất cả cần phân công hợp tác đại công trình đều biến có trật tự, đồng thời cũng làm cho kỹ năng kinh nghiệm Truyền Thừa biến càng thêm nhẹ nhõm thông thuận, văn tự tầm quan trọng không cần nói cũng biết, đây là một cái văn minh vật dẫn, cũng là một cái văn minh chung kết.

Hiện tại các tộc nhân đều ra ngoài làm việc, Hàn Băng một mình đợi tại trong sơn động, bốn phía không có tiếng vỗ tay cùng Tiên Hoa, chỉ có hơi hơi luồng gió mát thổi qua, giống như là tại khen ngợi hắn kính dâng.

Hàn Băng hai tay ôm quyền hướng về bốn phía không khí thở dài: "Hử thẹn, hử thẹn, ta chỉ là làm một chút nhỏ bé làm việc, làm không dậy nổi mọi người . . ."

"Thù lĩnh! ! Thù lĩnh!"

Đang lúc ý hắn dâm thời điểm, bên ngoài đột nhiên truyền đến gấp giọng kêu gọi, nghe thấy cái này thanh âm Hàn Băng da đầu tê rần, cũng không lo được làm việc tổng kết, lập tức chạy ra ngoài: "Lại hô cái gì a? Bên ngoài làm sao?"

Người tới tên là Tiểu Đào, bởi vì hắn là cái thứ nhất nung ra thành hình đồ gốm tộc nhân, bởi vậy cũng nhận được cái ý này nghĩa trọng đại danh tự, Tiểu Đào chạy thở không ra hơi, đột nhiên thấy Hàn Băng, hắn thần sắc lộ ra càng thêm kích động, vừa chạy tới một bên hồ to: "Đi ra, đi ra . . ."

Hàn Băng mặt mũi tràn đầy mộng bức: "Cái gì đi ra?"

"Liên . . . Chính là thủ lĩnh nói cái kia đồ vật!"

"Ta nói cái kia đồ vật? Là cái gì?" Chẳng lẽ tiểu tử này là đang cùng bản thân chơi câu đố? Hàn Băng hận không thể một cái tát tát chết hắn: "Người nói rõ ràng một chút, rốt cuộc là cái gì?"

"Ai nha, chính là cái kia, cái kia . . ."

Tiểu Đào năm nay ước chừng có mười lăm mười sáu tuổi, hắn tay chân linh xảo, tâm tư cũng sinh động, vô luận là chế tạo đồ gốm vẫn là chế tạo trường mâu đều là trong tộc một tay hảo thủ, bất quá không biết tại sao, hắn đối tại Hàn ngữ nắm giữ lại là thủy chung có chút cố hết sức.

Hắn cau mày ngẫm lại, trong đầu rốt cục tổ chức tốt ngôn ngữ: "Thủ lĩnh gọi chúng ta đem nước biển đặt ở trong lon nấu, nói là chờ nước biển khô về sau liền sẽ đi ra bạch sắc hạt cát . . ."

Hắn lời còn chưa nói hết, Hàn Băng hai mắt chấn động, lập tức mừng tí mắt, kim lòng không đành rống to: "Muối?"

Tiểu Đào bừng tỉnh đại ngộ: "Đúng rồi đúng đúng đúng đúng . . Chính là muối!"

Muối là đối Nhân Loại sinh tồn có ý nghĩa trọng yếu Vật Chất một trong, làm cho nhân từ ăn thịt làm chủ chuyển hướng cốc ăn làm chủ thời điểm, muối ăn nhu cầu liền phát sinh, bởi vì động vật huyết nhục bên trong bao hàm có đầy đủ nhân thể cần thiết muối phân, mà ngũ cốc bản thân không bao hàm muối phân.

Tại dài đến mấy chục vạn năm Thời Đại Đồ Đá, Nhân Loại lấy đi săn mà sống, thân thể sớm đã thích ứng ăn thịt mang đến lượng nhỏ nguyên tố tổ hợp, đợi đến thời đại đá mới màn cuối trước sau, cổ nhân mới phát triển ra ngũ cốc nông nghiệp cũng bắt đầu lấy cốc ăn làm chủ sinh hoạt, dạng này, lấy ăn muối làm căn bản gia vị ẩm thực cải biến trước kia thích ứng đã lâu lượng nhỏ nguyên tố tổ hợp, bởi vì không có chủ động thu lấy muối ăn, trực tiếp dẫn đến rất nhiều cùng muối ăn có quan hệ kiểu mới tật bệnh sinh ra.

Có thể tưởng tượng, nếu như Nhân Loại cho tới bây giờ đều không có phát hiện muối tầm quan trọng, đó đúng là như thế nào một cái tràng cảnh? Một nhóm tuổi thọ ngắn ngủi, không có cường tráng Thể Phách, trí lực thấp chân nằm sấp mềm tay động vật cấp thấp, bởi vì tiến hóa hạn định, bọn hắn đã không thể giống Sư Tử Lão Hổ một dạng xưng hùng cùng lục địa, cũng không thể giống Cá Mập Nhím Biển như thế trong nước phiêu vân lộng vũ, dạng này, Nhân Loại tất cả lịch sử quý tích có lẽ đều chỉ sẽ giống con thỏ một dạng dạng trong khe hẹp cầu sinh.

Muối trừ tại Nhân Loại trên sinh lý có phi phạm giá trị bên ngoài, còn có một cái cực kỳ trọng yếu tác dụng, cái kia chính là có thể dùng để bảo tồn đồ ăn, mọi người đều biết, bị muối ướp gia vị qua loại thịt bảo tồn kỳ chỉ ít có thể đề cao gấp mười lần trở lên.

Hiện tại thời tiết càng ngày càng lạnh hơn, phẳng phát lập tức phải tiến vào mùa đông, tại Hàn Băng trong trí nhớ, trước kia mỗi cái mùa đông bởi vì đồ ăn thiếu thốn, bộ lạc bên trong đều sẽ xuất hiện số lớn tử thương, đến hiện tại đã trải qua giảm quân số đến mười cái người, nếu như tại giảm quân số xuống dưới, có lẽ Bộ Lạc liền sẽ từ nay về sau diệt vong, mà hắn tuyệt đối sẽ không cho phép dạng này sự tình phát sinh.

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Ở lại Sa Thị nấu muối

Một cái dài rộng 2 mét, chiều sâu 1 mét màu đỏ thẫm hình vuông đồ gốm vạc lớn đang bị gác ở đá tảng xây thành bếp nấu bên trên, bếp nấu bên trong hỏa diễm đã tắt, bất quá than củi còn duy trì nhiệt độ nóng bỏng, chợt lóe chợt tắt, giống đom đóm cái mòng, ngẫu nhiên có thể nghe trong đó vang lên tiếng tí tách vang.

"Đều bị, đều bị . . ." Tiểu Đào mặt mũi tràn đầy cáo mượn oai hùm, hắn càng không ngừng phát tay đuổi đi quay quanh tại vạc lớn vừa nhỏ giọng thì thầm tộc nhân, cao giọng kêu la, "Thủ lĩnh đến, thủ lĩnh đến!"

"Thủ lĩnh!"

"Thủ lĩnh!"

Tộc nhân nhìn thấy Hàn Băng đến, nguyên một đám lập tức dừng trong tay công việc, cung kính vô cùng nhường ra con đường, đồng thời cái kia đầu nhập tới trong đôi mắt cũng lập tức phát ra ánh sáng, nhìn bọn hắn thần tình trên mặt tựa hồ hoàn toàn có thể đoán được giờ phút này bọn hắn nội tâm bên trong ý nghĩ: Bản thân thủ lĩnh đến cùng còn hiểu được bao nhiêu tri thức, hắn làm sao lại biết rõ nước biển nấu xong liền sẽ đi ra loại này bạch sắc hạt cát?

Cái này ba tháng đến nay, bản thân mỗi lần xuất thủ đều có thể đối tộc nhân nhỏ trái tim tạo thành cực lớn rung động, đến mức hiện tại Hàn Băng đối bọn hắn sùng bái ánh mắt đã sớm tập coi là thường, hoàn toàn không có lúc đầu loại kia sáng tạo lịch sử mà làm cho người toàn thân nóng lên cảm giác.

"Hết thấy đốt bao nhiêu cái đầu gỗ?" Hàn Băng thuận miệng hỏi.

Một cái toàn thân bị hun khói mà tối đen, trong tay cầm phá cây quạt cô nương vội vàng trả lời: "Đại mộc đầu ba mươi cây, tiểu mộc đầu không nhớ được."

"Cái kia phải có năm, sáu tiếng!" Hàn Băng gật đầu đáp lại.

Hắn loại này hỏi thăm phương pháp kỳ thật cũng coi như bất đắc dĩ, bởi vì lấy Bộ Lạc trước mắt trạng thái, còn hoàn toàn không có năng lực tạo ra có thể tính toán thời gian trang bị, vô luận là nguyên thủy nhất đồng hồ cát hay là bóng mặt trời, chỉ sợ đều cần chờ đến Nhân Loại tiến vào Thời Đại Đồ Đồng mới có hi vọng.

Hàn Băng đi nhanh lên đến vạc lớn một bên, trông thấy bên trong cạn Hoàng Sắc nửa trong suốt kết tinh, bỗng nhiên liếm liếm bờ môi, tiếp lấy đuổi ra cỏ nghe, trong hơi nước phảng phất có chút thảo dược vị đạo.

"Đây là muối sao? Như thế nào là Hoàng Sắc?"

Hàn Băng đuổi ra hai ngón tay, vè một nắm muối ăn, nhẹ nhàng đặt ở lưỡi trên đầu dùng răng đem hắn cắn nát, trong phút chốc, loại kia đã lâu tư vị xông thẳng miệng hắn khang, nhưng hắn kim lòng không đành bẹp mấy lần miệng.

"Muối ngược lại là thực muối, bất quá cái này cũng quá . . ."

Vừa mới nấu đi ra kết tinh không giống hậu thể muối ăn như vậy cần thận mềm mại, hơn nữa độ tinh khiết cũng không cao, loại này "Muối ăn" ném đến trong miệng vị đạo cùng nói là mặn, không bằng nói là khổ.

Muối ăn rất nhiều loại, trên đại thể có thể chia làm muối biển, muối hồ, muối mỏ, muối đất, muối nhai muối cát đá sáu loại, tương đối mà nói, nước biển nấu muối sản xuất lạc hậu, sản lượng cực ít, lao động năng suất thấp, chi phí quá cao.

Đặc biệt là tiêu hao củi số lượng nhiều, lược thành một cân muối hên hao tổn củi 40 cân tả hữu, bất quá cái này cũng không có cách nào Hàn Băng trong đầu liên quan tới chế tạo muối ăn tri thức cũng dừng bước tại này, lại muốn chiết xuất hoặc là gia tăng sản lượng chỉ sợ đến sau này đang tìm cơ hội làm thí nghiệm.

"Thủ lĩnh, những cái này đồ vật là ăn không?" Trông thấy Hàn Băng mười điểm hưởng thụ bộ dáng, vừa rồi tiểu cô nương kia nuốt nước miếng chớp mắt to hỏi.

"Ăn." Hàn Băng từ chối cho ý kiến, chỉ chỉ nấu muối vạc, nói ra: "Người nếu không cũng ném thử."

"Tốt!"

Tiểu cô nương đã sớm thèm không muốn không muốn, bây giờ được thủ lĩnh cho phép, nàng lập tức liền biểu hiện ra ăn hàng bản tính, bất quá nàng cũng không giống như thủ lĩnh như thế nhả nhặn, Hàn Băng còn chưa kịp ngăn cản, trơ mắt gặp nàng tham lam trực tiếp bắt đại đại một nắm muối ném vào trong miệng . . .

"Ai nha!"

Muối hột tinh thể chậm rãi tan ra, tiểu cô nương tiểu dung đi theo ngưng kết, nàng đứng tại chỗ lẳng ba giây, sau đó lập tức mặt mũi tràn đầy khủng hoảng, rống to: "Phi phi phi . . . Ta . . . ta trúng độc ~"

Lòng hiếu kỳ là cái đồ tốt, nó nhường Nhân Loại từ nay về sau do bị động biến thành chủ động, nguyên nhân chính là như thế, Nhân Loại mới phát hiện chung quanh cái này khủng bố thế giới đáng yêu một mặt.

Đi qua cái này mấy tháng chứng kiến hết thảy, Hàn Băng biết rõ bản thân kỳ thật cũng không thể so với người nguyên thủy nhạy bén quá nhiều, hắn nắm giữ kỷ năng, cách tự hỏi, cùng suy luận diễn tính năng lực kỳ thật đều chỉ là bởi vì hắn từ nhỏ thụ liên đến tương ứng giáo dục mà thôi, nếu để cho bọn hắn cùng mình ở đồng dạng hoàn cảnh bên trong lớn lên, ai có thể làm thủ lĩnh còn chưa nhất định đâu!

Tiểu nha đầu ăn quả đắng cuối cùng không có uống phí, "Lấy thân thử độc" mạo hiểm kinh lịch để cho nàng lấy được bộ lạc bên trong vinh dự cao nhất, từ ngày này trở đi, nàng đem nắm giữ một cái dễ nghe danh tự —— Tiểu Diêm.

Hán Đại cho phép thân « Thuyết Văn Giải Tự » bên trong nói: "Diêm, lỗ dã. Thiên sinh viết lỗ, nhân sinh nhật diêm."

Người cổ đại công phu sớm nhất thu thập chế biến muối, khả năng chính là muối biển, truyền thuyết Hoàng Đế Chi Thần ở lại Sa Thị phát minh đốt biển phương pháp, cho nên muối biển sản khu đều phụng hấn vì Chế Diêm Thủy Tổ Thần.

Đại Tổng la bí « Lộ Sử » cũng có ghi chép: "Nay An Ấp Sơn Tây Hạ huyện Đông Nam mười dặm có Diêm Tông miếu . . . Ở lại Sa Thị Chử Diêm Chi Thần, gọi là Diêm Tông."

Bây giờ ở nơi này Hoang Cổ Jurassic thời đại, ngoại lai khách Hàn Băng nhúng một tay, vị kia hậu bối ở lại Sa Thị khả năng liền không còn cách nào thành Thần.

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Một lá rụng biết thiên hạ thu

Sơn động ven biển một bên, ước chừng 100 mét cự ly nhỏ gò núi là Bộ Lạc phòng bếp, nơi này dùng gậy gỗ cùng lá cây dựng một cái giàn dọi lều, lều phía dưới dựng năm sáu tòa bếp lò, mỗi cái bếp lò bên trong đều thiêu đốt lên hừng hực hỏa diễm, mà ở bếp lò phía trên là trưng bày đồ gốm nồi lớn, mỗi nồi nấu hình dạng cùng lớn nhỏ cũng không giống nhau, bề ngoài thực sự không tốt nhìn, bất quá vạn hạnh là đều không để lộ.

Bây giờ trong nồi nước canh đã trải qua sôi trào, sương mù cùng hơi nước quá lớn, thấy không rõ bên trong đến cùng nấu lấy cái gì, bất quá từ trong không khí tràn ngập mùi thơm mùi có thể đoán ra, trong đó có một vị nguyên liệu chủ yếu nhất định là cá.

Bếp núc đoàn Đoàn Trưởng do Hàn Băng cháu trai ruột đảm nhiệm, hấn chống gậy còn rũ cụp lấy mặt, ngay tại cái này một nhỏ miếng đất mới càng không ngừng đi qua đi lại, mười điểm trang nghiêm mà giám sát đang tại đồ nấu ăn vật ba tên phụ nữ.

"Đều cho ta mau mau, gia gia của ta lập tức phải đói." Lão đầu tử thần khí mà hô.

Ba tên nữ tử trên tay lập tức tăng tốc động tác, càng thêm dùng sức phiến mấy lần cây quạt, bếp lò dưới thế lửa mạnh hơn . . .

Lão đầu tử hài lòng mà gật gật đầu, sau đó nhìn về phương xa, đục ngầu trong đôi mắt tựa hồ nổi lên vẻ bi thương: "Tiểu Hòa, Tiểu Ngư, Tiểu Tiễn, Tiểu Mâu, Tiểu Đào . . . Đây cũng bảy tám người, gia gia đến cùng lúc nào mới bằng lòng cho ta đặt tên a?"

Nơi xa dần dần hiện ra bóng người, không cam tâm lão đầu tử tranh thủ thời gian lau sạch sẽ nước mắt, quay đầu liền bắt đầu rống to: "Thủ lĩnh bọn hấn tới, ba người các người cái mau mau!"

Hàn Băng mang theo tộc nhân đi tới phòng bếp, lão đầu tử cười hi hi dùng chén sành đánh một đềm canh, tự tay bung đến Hàn Băng trước mặt: "Gia gia ăn canh!"

Cái này đặt ở xã hội hiện đại tuyệt đối sẽ để vệ đạo giả dậm chân nhọn giận mắng tràng diện, ở chỗ này lại nửa điểm không hiện xấu hổ, Hàn Băng rất tự nhiên tiếp nhận bát uống một ngụm, lập tức đầy bụng mùi thơm.

Piranha cùng quả hồng tổ hợp cũng là bản thân đi qua nhiều lần thí nghiệm mới xác định vị ngon nhất phối hợp, thịt cá đánh răng, trái cây thanh thủy, mặc dù vật liệu đơn giản, lại có khác một hương vị, Hàn Băng dám đánh cược, món ăn này dù cho đặt ở hậu thế cũng có thể xem như nông gia nhạc chiêu bài.

Cúi đầu lại uống một ngụm canh, cau mày bẹp miệng một cái, hấn chắc chắn mà gật gật đầu, cái này canh bên trong khuyết điểm đồ vật.

Hấn phát phát tay, sau lưng Tiểu Diêm ôm một cái trên cái bình trước, Hàn Băng đưa tay vào lấy Hoàng Sắc tinh thể trực tiếp ném vào trong nồi, lại từ nhân viên nhà bếp cầm trong tay qua gậy gỗ khuấy mấy lần, nói với lão đầu: "Lại đánh một bát."

Lão đầu tử ném đi quả trứng, tay chân lạnh lẽo mà đánh một chén canh cung kính đưa cho Hàn Băng, Hàn Băng liếc mắt một cái, bất quá không có đưa tay tiếp, dương dương cái cằm nói ra: "Người uống."

"A! ?"

Hấn vừa mới thấy tận mắt lấy thủ lĩnh hướng bên trong rải cát từ, sắc mặt khó tránh khỏi có chút khó xử, Hàn Băng gặp hấn do dự, mặt lạnh mắng: "Không tiền đồ gia hỏa, cho người cơ hội đều bắt không được . . ." Cũng không còn làm nhiều khuyên can, trực tiếp tiếp nhận chén canh, sau đó đem hấn đưa cho nhóm lửa nhân viên nhà bếp, "Người uống một ngụm, nhìn xem cùng bình thường canh có cái gì khác biệt."

Tiểu nha đầu nhưng không có lão đầu tử như thế giảng cứu, rải cát cá bột canh vẫn là có thể nhét đầy cái bao từ đồ tốt, nhẹ nhàng thổi mấy lần, sau đó

lắm lắm lắm lắm uống xuống dưới, đợi nàng uống xong, Hàn Băng nghiêm túc hỏi: "Thế nào?"

"Tốt, so trước kia càng uống ngon."

"Có phải hay không nhiều cái gì vị đạo?"

"Đúng rồi, tựa như là . . . Là huyết vị đạo."

"Nhớ kỹ, cái này vị đạo gọi là Hàm!" Hắn quay người mặt hướng đám người, sắc mặt trang trọng, nghiêm mặt nói: "Từ hôm nay trở đi, đây cũng là nàng danh tự —— Hàm!"

Đám người tề hô: "Hàm!"

"Hàm!"

"Hàm!"

Lão đầu từ tại chỗ sụp đổ! !

. . .

Jurassic thời đại hoàn cảnh ẩm ướt mà ôn nhuận, bốn mùa giới hạn thủy chung có chút mơ hồ, bây giờ mặc dù trên cây lá cây đã trải qua từng mảnh từng mảnh rơi xuống, nhưng trên thân thể thời điểm âm áp cảm giác dường như không phân rõ bây giờ là không đã trải qua tiến vào mùa thu.

"Thù lĩnh."

Tiểu Ngư mang theo thủ hạ bốn người trở lại sơn động, cực độ trầm mê ở bất cứ bọn hắn, tại giữa ban ngày tập thể về nhà số lần thế nhưng là có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Hàn Băng đang tại trên vách động vẽ tranh, ghi chép bản thân cái này mấy ngày trong đầu bốc lên đi ra ý nghĩ, cái này quá trình không thể bị đánh gãy, thẳng đến viết xong một chi than củi bút hắn mới quay đầu hỏi: "Các người hôm nay về đi tới thật sớm, làm sao?"

Tiểu Ngư sắc mặt có chút uể oải, hai cây lông mày hoành thành một đường thẳng, bờ môi cùng đuôi còn tại không ngừng run rẩy, tựa hồ là gặp phải cái gì đáng sợ sự tình.

Hàn Băng ngồi xuống tới, hỏi: "Không nóng nảy, từ từ nói."

"Thù lĩnh . . . Biển . . . Bờ biển . . . Không có . . . Cá không có."

"Cá không có?" Hàn Băng biểu lộ không kinh hoàng chút nào, thậm chí đều không có quá lớn biến hóa, tựa hồ đã sớm đoán trước một ngày này đến.

"Thật không có." Tiểu Ngư trình trọng kỳ sự nói bổ sung.

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Giáo dục muốn từ người nguyên thủy nắm lên

"Ta biết rõ." Hàn Băng bình tĩnh nói.

Tiểu Ngư gặp thù lĩnh biểu hiện hoàn toàn không phải bản thân đoán trước như vậy, hắn còn tưởng rằng đối phương không có ý thức được thất thố tính nghiêm trọng, biểu lộ càng thêm lo lắng, vội vàng nói bổ sung: "Thù lĩnh, hôm nay chúng ta một cái cá đều không bắt được, một con cá đều không có bắt được, nếu như ngày mai còn bắt không được lời nói . . ." Nói xong năm người đều cúi đầu xuống, biểu lộ có chút áy náy.

Từ khi Tiểu Ngư có ký ức về sau, hắn đã trải qua kinh lịch ròng rã mười lăm cái lá cây biến vàng mùa, có lẽ hắn không biết cái kia chính là mùa đông, bất quá hắn biết rõ mỗi khi lá cây rơi xuống về sau, ở giữa Thiên Địa tựa hồ cũng sẽ phát sinh một ít cải biến . . .

Thân thể biến rét lạnh, tất cả cây đều biến thành trụ lụi, Bộ Lạc tìm kiếm thức ăn hành động sẽ biến dị thường khó khăn, ngắt lấy cùng đi săn thu hoạch

thậm chí không đủ bình thường một phần mười.

Mỗi đến lúc kia, luôn có như vậy ba hai cái không may tộc nhân sẽ bởi vì đói khát mà chết đi, mặc dù bọn hắn cũng không được chết vô ích, chết đi tộc nhân thân thể sẽ nhường càng sống thêm hơn lấy tộc nhân sống sót, nhưng mùi vị đó có thể không dễ chịu . . .

Hàn Băng mỉm cười, vỗ vỗ hán vai, nói: "Không cần lo lắng, những cá kia không có biến mất, bọn chúng chỉ là đi biến cả chỗ sâu, đợi đến lần tiếp theo hồng sắc trái cây thành thực thời điểm bọn chúng liền sẽ trở lại."

"Hồng sắc trái cây thành thực thời điểm bọn chúng liền trở lại?" Tiểu Ngư là Hàn Băng tử trung, đối với hán lời nói từ đến không sinh ra mảy may hoài nghi, nghe thủ lĩnh vừa nói như thế, trầm trọng tâm tình đột nhiên liền buông lỏng xuống tới: "Quá . . . Quá tốt, quá tốt."

Hàn Băng quay đầu về đang tại ướp gia vị cá khô Tiểu Diêm cùng nhỏ mọn nói: "Chúng ta hiện tại làm bao nhiêu cá khô?"

Tiểu Diêm một bàn tay đánh tình đang ngủ hời hợt, hỏi: "Thủ lĩnh hỏi chúng ta hiện tại làm bao nhiêu cá khô?"

Hài tử mơ mơ màng màng từ cái mông phía dưới rút đi ra một tấm ván, trên ván gỗ xiêu xiêu vẹo vẹo viết mấy cái chữ số Ả rập: "Chúng ta hiện tại làm 3456 cá khô."

"Chúng ta phơi bao nhiêu quả đại?"

Đưa trẻ kia lại từ một nửa khác dưới mông rút ra một cái gậy gỗ, dựa theo ghi chép niệm đi ra: "1300 cái quả hồng."

Một cái vừa mười lăm người Bộ Lạc, bây giờ nắm giữ hơn 3000 đầu cá khô, cùng hơn một ngàn cái phơi khô quả đại, dạng này tài sản đặt ở lúc này thời đại này tuyệt đối xem như thô hào trong thô hào.

Hàn Băng gật gật đầu, sau đó lớn tiếng nói: "Nếu như mỗi người mỗi ngày muốn ăn mười đầu cá, sáu cái quả đại, như vậy hiện tại những thức ăn này có thể để cho chúng ta Bộ Lạc ăn bao nhiêu ngày? Đoạt đáp bắt đầu! !"

Vừa dứt lời, tất cả mọi người vô luận lúc trước là đang làm gì, giờ phút này đều buông xuống trên tay công việc, tất cả đều từ riêng phần mình giường ngủ dưới lật ra một tấm ván, lại curop từ dưới đất nhật lên than củi, bắt đầu một cách hết sức chăm chú mà làm chắc chắn.

Trong lúc nhất thời tất tất tốt tốt thanh âm bên tai không dứt, Hàn Băng lúc trước ban bố mới quy định, bản thân đưa ra vấn đề, trước ba cái tính ra câu trả lời chính xác tộc nhân sẽ lấy được giải thưởng cực kỳ lớn lệ, có lẽ là một chỉ tí mĩ chế tác trường mâu, có lẽ là một khối thâm hậu con thỏ da lông, có lẽ là thủ lĩnh tự tay nấu nướng món ăn ngon, có lẽ là cùng tộc hoa Tiểu Hòa cô nương giao phối quyền . . .

Ngày đêm cháy xuôi, trong lúc bất tri bất giác, Hàn Băng tại Jurassic cái thứ nhất mùa đông lặng yên đến.

Cũng không biết phải chăng là bởi vì hán cái này Hồ Diệp xâm nhập cái thế giới này dẫn phát một chút biến động, năm nay mùa đông thế mà roi xuống tuyết, thực sự là trăm năm khó gặp.

Thường nói, tuyết lạnh triệu (*trăm tỷ) năm được mùa, mùa đông thời tiết lạnh, tuyết rơi thường thường không dễ hòa tan, đắp lên thổ nhường trên tuyết là tương đối xộp, bên trong tàng rất nhiều không được lưu động không khí, không khí không truyền nhiệt, như vậy thì giống cho hoa màu đóng một đầu chân bông, bên ngoài thời tiết lại lạnh, phía dưới nhiệt độ cũng sẽ không hàng rất thấp, đợi đến năm sau luồng không khí lạnh đi qua về sau, thời tiết dần dần tiết trời ấm lại, tuyết chậm rãi hòa tan, dạng này, chẳng những bảo trụ hoa màu không nhận bị hư hại, hơn nữa tuyết tan xuống dưới nước lưu tại thổ nhường bên trong, cho hoa màu tích súc rất nhiều nước, đối cây bừa vụ xuân gieo hạt cùng hoa màu sinh trưởng phát dục đều rất có lợi.

Nhưng là hiện tại Nhân Loại không trồng hoa màu, như vậy trước mắt trận này tuyết đương nhiên không thể xem như tuyết lạnh, ngược lại nên xem như một trận tai nạn.

Thiên Địa yên lặng, giá lạnh dẫn đến đồ ăn cùng quần áo thiếu thốn, nếu như không có nắm giữ hỏa diễm cùng đồ ăn ướp gia vị kỹ thuật, như vậy bất luận cái gì một cái nhân loại Bộ Lạc trải qua trận này tuyết lớn, giảm quân số 50% đều đã coi như là nhờ trời may mắn.

"Cũng không biết cái khác Bộ Lạc làm như thế nào vượt qua trận này tuyết? Hi vọng Thương Thiên phù hộ a!"

Hàn Băng vừa ăn cá nướng, vừa uống chua canh, một bên ngắm nhìn tung bay tuyết lông ngỗng thiên không cảm khái, mình tới đến cái biến Bộ Lạc Vận Mệnh, nếu như dựa theo dĩ vãng phát triển quỹ tích để suy đoán, trừ nắm giữ Bất Tử Chi Thân thủ lĩnh bên ngoài, cái này mười lăm cái tộc nhân tuyệt đối chịu bất quá mùa đông này.

Gió Bắc gào thét, phá tại trên mặt giống dao cắt đồng dạng, mặc dù mặt biển còn không có kết băng, nhưng nhiệt độ tuyệt đối là tại âm, cho dù là khỏe mạnh người trưởng thành ở nơi này loại trong hoàn cảnh cùng tuyết đối kiên trì bất quá năm tiếng.

May mắn sớm tại mới vừa tiến vào mùa thu thời điểm, Hàn Băng liền dẫn theo tộc nhân dựa vào sơn động dựng một tòa coi như kiên cố thạch ốc, thạch ốc vách tường dày đến 1 mét, có thể bảo chứng nhiệt độ trong phòng không dễ tiêu tan đồng thời cũng có nhất định năng lực phòng ngự, trong phòng có cửa có cửa sổ, có giường có lò, tại bên trong nhóm lửa đã có thể giữ ấm lại có thể ẩn nấp, lại tăng thêm đồ ăn chuẩn bị sung túc, các tộc nhân vấn đề sinh tồn đã trải qua cơ bản giải quyết.

"Thủ lĩnh, bên ngoài tung bay những Bạch Sắc đó là thứ gì?"

"Sờ ở trong tay rất mềm, nhưng là so nước biển còn lạnh hơn!"

"Cũng không biết có thể hay không ăn!"

...

Mọi người sờ sờ miệng mùi thảo luận, trong tộc trừ Hàn Băng cháu trai ruột bên ngoài, phần lớn đều chỉ có mười bảy mười tám tuổi, tại bọn hắn có hạn sinh mệnh lực đương nhiên chưa từng gặp qua tuyết, bây giờ no bụng ấm nghĩ bạc muốn, trong lòng sinh ra điểm hiếu kỳ cũng là tự nhiên.

"Tuyệt!"

Hàn Băng tại một tấm ván trên viết xuống một cái chữ Hán, dùng thước dạy học chỉ ngoài cửa sổ tiếp tục nói: "Chữ này đọc là Tuyết, cũng chính là bên ngoài tung bay những cái kia đồ vật, nó là nhiệt độ giảm xuống tới trình độ nhất định sau tự nhiên hình thành sản phẩm, nếu như đem nó bỏ vào trong nồi nấu, nó liền biết biến thành nước..."

Phía dưới tộc nhân ngồi thành một loạt, mỗi người trong tay đều cầm một tấm ván cùng than củi, nghiêm túc mà làm lấy ghi chép, hiện tại cái này tuyết lớn đầy trời mùa, dùng để học chữ lại cực kỳ thích hợp.

Khiến Hàn Băng cảm thấy giật mình là, Jurassic Nhân Loại sinh lý kết cấu cùng người hiện đại hoàn toàn tương tự, thậm chí ngay cả trí lực phát dục đều tương xứng, nếu như bọn hắn tiếp nhận cùng người hiện đại đồng dạng giáo dục, mấy vạn năm trước người nguyên thủy hoàn toàn có thể đảm nhiệm máy tính lập trình hoặc là điều khiển máy bay công việc.

Bọn hắn sức sản xuất thấp nguyên nhân chủ yếu, còn là bởi vì bọn hắn không có chỗ ở cố định du lịch sinh hoạt, dùng tri thức cùng tài phú rất khó truyền thừa cùng tích lũy, hiện đại Nhân Loại có thể qua lấy hiện đại hoá sinh hoạt, không phải chúng ta tại trên sinh lý so tổ tiên có cao hơn trí lực trình độ, mà là nhờ vào tri thức cùng tài phú không ngừng tích lũy.

Đổi câu lại nói, chúng ta so người nguyên thủy trôi qua tốt, vẹn vẹn bởi vì chúng ta sinh ở cái này thời đại mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Trong đồng tuyết Pterodactyls

Tuyết lớn hạ liên tục ba ngày, Thương Thiên tựa hồ nhất định phải đại địa biến cái nhan sắc, đội đến tuyết ngập bầu trời thời điểm, đã sớm nín hóng các tộc nhân, rốt cục bắt lấy một cơ hội có thể đi ra hoạt động gân cốt một chút.

Đối với sinh tồn ở Jurassic Nhân Loại mà nói, bình quân tuổi thọ nên bất quá hai mươi mấy tuổi, có thể trưởng thành đến tính thành thực niên kỷ, liền đã là may mắn đến cực điểm, đã vượt qua 50% đồng loại, bởi vì tại bây giờ trong thiên nhiên rộng lớn có thể chiếm lấy mọi người sinh mệnh nhân tố thực sự quá nhiều, trong đó chính yếu nhất chính là bị cái khác động vật lớn chỗ bắt giết.

Dĩ vãng mỗi cái mùa đông, cỏ cây khô héo, lá cây thưa thớt, Nhân Loại không còn nắm giữ tự nhiên yểm hộ bình thường, rất dễ dàng bị trên bầu trời, trên lục địa, rất bắt đầu từ dưới biển sâu chui đi ra kiếm ăn đủ loại Mãnh Thú phát hiện, một khi bị phát hiện, chỉ bằng Nhân Loại sức chiến đấu cơ hồ không có phản kháng dư lực, bởi vì sinh lý kết cấu có hạn chế, thậm chí ngay cả chạy trốn đều khó mà làm đến.

Bất quá đi qua Hàn Băng gần nửa năm cố gắng, bây giờ Bộ Lạc sớm đã xưa đâu bằng nay, trừ nắm giữ hỏa diễm loại này hủy thiên diệt địa đại sát khí bên ngoài, bộ lạc bên trong do năm người tạo thành tinh nhuệ "Đại quân" đã trải qua là đủ ứng phó một chút cỡ nhỏ từ bên ngoài đến nguy cơ.

Ra ngoài tán bộ tộc trên thân người đều mặc do cỏ khô bện thành áo dày vật, dưới chân giẫm lên cơ bản xem như một cái lam cầu bộ đáng giày cỏ, khó coi là tất nhiên, tính cơ động cũng là cận bã, bất quá giữ ấm hiệu quả vẫn là hết sức không sai.

Vì phòng ngừa ngoài ý muốn, Hàn Băng còn phân phó mỗi người trong tay đều muốn cầm một cái bó đuốc, mặt khác Tiểu Ngư năm người còn nắm chặt trường mâu, trường mâu là bị than dùng lửa đốt qua nhánh cây chế thành, biến cứng coi vô cùng, nó đều dài chừng hai mét, mũi nhọn cột mài đến cực kỳ sắc bén thạch đầu, chỉ cần năm người xếp thành đội ngũ, liền có thể đối đồng dạng săn thức ăn động vật tạo thành cực lớn sát thương.

Tuyết lớn sau ánh nắng phá lệ ấm người, ngay tiếp theo mọi người tâm tình đều tốt rất nhiều, Hàn Băng dẫn theo đám người ngay tại thạch ốc chung quanh vừa đi vừa về xoay quanh, hẳn một bên cho tộc nhân giảng giải có quan hệ mùa đông tri thức cùng cơ bản sinh tồn thủ đoạn, một bên hưởng thụ lấy trước mắt cảnh này độc nhất vô nhị cảnh đẹp.

Hắn tiện tay nắm lên một cái tuyết nhét vào trong miệng: "Hôm trước ta liền cho các người nói qua, tuyết là nước biển, đang có tuyết rơi thời điểm nếu như khát nước thời điểm tìm không thấy nước uống, như vậy trực tiếp ăn tuyết cũng có thể."

"A ~ thủ lĩnh thật lợi hại, thậm chí ngay cả cái này cũng biết rõ."

"Ồ đâu là lợi hại, quả thực là ngu bức a!"

"Ồ đâu là ngu bức, quả thực là ngốc . . ."

"Im miệng!" Hàn Băng giận, đám này gia hỏa nghiêm chỉnh đồ vật cái tốt không học, loại này tà môn ngoại đạo vuốt mông ngựa đồ chơi ngược lại là một cái đều vô sự tự thông.

Các tộc nhân nhao nhao học Hàn Băng bộ dáng nắm lên tuyết hướng bỏ vào trong miệng, chờ tuyết tan sau biến thành nước, một cổ ngọt nhẹ nhàng khoan khoái làm dịu cổ họng, nguyên một đám trên mặt đều lộ ra không thể tưởng tượng nổi biểu lộ, cực giống hải đồng ăn được kem ly bộ dáng, hưng phấn không thôi.

"Tại trong đồng tuyết nhất định không thể đứng lấy bất động, dạng này rất dễ dàng nhường bản thân hai chân tổn thương do giá rét, hơn nữa thậm chí đều cảm giác không thấy đau, cho nên các người phải nhớ kỹ, nếu như tương lai có một ngày bị vây ở trong đồng tuyết, như vậy vô luận cỡ nào mệt mỏi, cỡ nào đói, cũng nhất định muốn đi lại . . ."

Vừa mới còn dự định ngồi xuống nghỉ ngơi một hồi các tộc nhân giết mình, nguyên một đám tranh nhau chen lấn bắt đầu tại nguyên chỗ nhảy cao, chân cùng bàn chân thụ thương đối với một cái người nguyên thủy mà nói cái kia cơ hồ chính là phế, một tên phế nhân hạ tràng thường thường cực kỳ thê thảm, tại một ít thời kì phi thường coi như biến thành những người khác đồ ăn cũng là thường có phát sinh.

"Oa lạp bất lố bất lố, oa lạp bất lố bất lố . . ."

"Ai còn dám nói loại lời này, đêm nay không muốn ăn cơm?" Hàn Băng hướng về thanh nguyên chỗ nhìn lại.

Chỉ thấy vị kia phía trước mới canh gác Chiến Sĩ điên cuồng mà chạy trở lại, một cái tay chỉ Bắc Phương mấy trăm mét nơi xa tuyết địa nói: "Oa lạp . . ."

"Nói Hán ngữ."

"Báo . . . Báo cáo thủ lĩnh, ta tại chỗ đó trông thấy một cái nằm trên mặt đất đại điều."

"Đại điều?" Hàn Băng khê nhử mày, "Bao nhiêu?"

". . ." Tiểu Chiến Sĩ tả hữu nhìn sang, tựa hồ tại tìm kiếm tham khảo điểm, một lát sau hắn trực tiếp nhào vào trên mặt tuyết, hai chân co rúc, chống mông lên ngựa đầu hồ, "Có chừng ta lớn như vậy."

"Lớn như vậy? Chẳng lẽ là Pterodactyls! !" Hàn Băng trong lòng xiết chặt, hỏi tiếp, "Nó nằm rạp trên mặt đất làm cái gì?"

"Không . . . không biết rõ."

Tại Bộ Lạc Bắc Phương là một mảnh đứng vững vô số tảng đá lớn sa mạc, ở nơi nào có thành trăm hàng ngàn con Pterodactyls dừng lại, bất quá may mắn Nhân Loại tựa hồ cũng không tại bọn chúng thực đơn bên trong, trừ Hàn Băng trước kia đói đến không chịu được, ngẫu nhiên đi trộm Pterodactyls trứng đồ chơi bên ngoài, tộc nhân cùng bọn chúng cũng coi như què nhà hải hòa, mọi người nước giếng không phạm nước sông.

Bất quá, bây giờ tuyết lớn ngập núi, chắc hẳn Pterodactyls săn thức ăn trận cũng lọt vào hủy diệt tính đa kích, trong thiên nhiên rộng lớn liền con thỏ cấp bách đều sẽ cần người, như vậy Pterodactyls đói xuống núi săn mồi Nhân Loại cũng không tính là cái gì chuyện kỳ quái.

Hàn Băng trong đầu cực nhanh suy tư một cái đối sách, gọi tới một cái khác Tiểu Chiến Sĩ, phục ghé vào lỗ tai hắn nhẹ giọng hô: "Tiểu Mâu, người hiện tại lập tức dẫn đầu những người khác trở về trốn đi, nhất định muốn trốn vào trong sơn động, chú ý động tác phải nhanh, ngàn vạn không muốn phát xuất ra thanh âm, nghe hiểu không?"

"Về sơn động, chạy nhanh, không cần nói lời nói." Tính cách ngay thẳng Tiểu Mâu dứt khoát trả lời.

Chờ Tiểu Mâu mang theo tộc già yếu tàn tật sau khi rời đi, Hàn Băng đối Tiểu Ngư gật gật đầu, nói: "Kiểm tra một cái trang bị, chúng ta đi qua nhìn xem"

"Ha ha ha ~"

Tiểu Ngư toàn thân chấn động, trong tay trường mâu cho hắn cực lớn dũng khí, đi qua cái này mấy tháng huấn luyện, bọn hắn sớm đã không phải trước kia cái kia đối mặt con thỏ đều muốn run rẩy đồ hèn nhát, ngược lại bây giờ đều sắc nhọn biến thành dũng cảm Chiến Sĩ, Bộ Lạc người bảo vệ, phảng phát hiện tại đối mặt liền xem như Tyrannosaurus Rex, hắn cũng dám tiến đến một trận chiến.

"Chúng ta muốn đi giết cái kia đại điều sao?"

"Đầu óc người . . . Ai, tính."

Hàn Băng nhìn Tiểu Ngư cái kia hưng phấn bộ dáng, lúc này muốn áp chế áp chế hấn nhục khí, bất quá bây giờ là phi thường trước mắt, hấn vẫn là nhẫn xuống tới, nói khẽ: "Coi như giết không, ít nhất cũng phải đem nó đuổi đi, nếu để cho bọn chúng ở chỗ này An gia, cái kia về sau chúng ta liền không sống yên lành được."

Nơi đây từ phía đều là Tuyết Địa, không có đường lui, chỉ có trung gian điểm ấy quay người có thể dung nạp tộc nhân sinh tồn, nếu để cho đám kia Pterodactyls dừng lại ở chỗ này, vậy sau này đồ dẫn cũng có thể nghĩ đến sẽ phát sinh cái gì, hiểu được giường nằm bên há lại cho người khác ngủ ngáy đạo lý không chỉ có riêng là Nhân Loại.

"Người lại hảo hảo ngẫm lại . . ." Hàn Băng hỏi vừa rồi phát hiện kia Pterodactyls Chiến Sĩ: "Cái kia Pterodactyls . . . Người xác định nó là nằm rạp trên mặt đất sao?"

Tiểu Chiến Sĩ nghiêm túc gật đầu: "Đúng."

"Nằm sấp bao lâu?"

Tiểu Chiến Sĩ liền vội vàng lắc đầu: "Không biết, ta không dám nhìn nhiều, chỉ vụng trộm nhìn một chút liền chạy trở về."

"Người làm không sai."

Hàn Băng hít sâu một hơi, từ phía sau rút ra bản thân trường mâu, khu tay nói: "Đi, lạng lẽ tiến lên!"

Dưới chân tuyết đọng ước chừng có mười phân dày, mỗi đi một bước phát ra tiếng kết vang hiện tại cũng lộ ra cực kỳ chói tai, Hàn Băng mấy người động tác rất nhẹ, giống ăn trộm gà tặc một dạng mấy trăm mét cự ly đi gần 20 phút, thẳng đến ở phía xa trắng xoá trên mặt tuyết xuất hiện một đồng không quá cân đối thô hoàng sắc bục nhỏ, đám người dừng lại bước chân, chậm rãi nằm rạp trên mặt đất.

"Thù lĩnh, thực sự là đại điều a, hắc hắc!" Tiểu Ngư y nguyên rất hưng phấn, lộ ra hai hàng răng vàng khè càng không ngừng cười ngậy ngô.

Hàn Băng ngưng thần nhìn về nơi xa, sắc mặt ảm đạm xuống tới, quả nhiên là Pterodactyls.

Tất cả mọi người ngừng thở, cứ như vậy nằm sấp ba phút, Pterodactyls không nhúc nhích, giống như là chết mất.

"Chẳng lẽ nó là chết?"

Từ vong khả năng cực lớn, bởi vì Pterodactyls không giống Kiếm Xi Hồ mãnh liệt voi mà mút tượng như thế, trên người mọc ra thật dài lông là đủ chống cự rét lạnh, bọn chúng như thế da bọc xương đáng người nếu như tại trong đồng tuyết nằm sấp, quần chi không đến một phút đều sẽ đối với hấn tạo thành rất lớn tổn thương.

...

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Ôm cây đọt thỏ

Hàn Băng ngẫm lại, nói: "Các người đều dùng tuyết đem bản thân chôn xuống, tại không có tiếp vào ta chỉ thị trước đó, tuyết đối đừng phát xuất ra thanh âm."

Các chiến sĩ tả hữu ngoa nguẩy, rất nhanh biến mất ở trong đồng tuyết, mệnh mông Tuyết Nguyên trên chỉ còn lại Hàn Băng một người, hấn khom người đi về phía trước mười mấy mét, sau đó bóp một cái tuyết cầu, dùng sức hướng về bên kia ném đi qua.

"Ba!"

Tuyết cầu rơi trên mặt đất, phát ra không nhỏ động tĩnh, bất quá cái kia Pterodactyls y nguyên không nhúc nhích.

Tại trong trí nhớ mình, trước kia đi trộm trứng thời điểm, những cái này gia hỏa đối thanh âm thể nhưng là rất mẫn cảm, hơi phát ra mà sát trộm trứng hành động liền xem như thất bại.

"Có lẽ nó là chắc chắn phải ngã xuống, nếu không đi nhìn xem?" Hàn Băng hơi do dự một cái, năm giây sau đặt xuống quyết tâm, "Dù sao ta cũng chết không được, nhìn xem liền nhìn xem."

Ngẩng đầu mà bước mà đi qua, chờ hần đến gần, nội tâm bên trong đúng là không hiểu lửa nóng . . .

Cứ việc trong đầu có liên quan tới loại này Thượng Cổ sinh vật ký ức, bất quá cái kia vền vẹn đều là ký ức mà thôi, căn bản so ra kém hiện tại loại này tận mắt nhìn thấy thể nghiệm đến rung động.

Trước mắt cái này Pterodactyls cuộn thành một đoàn, đầu thật sâu chôn ở cánh phía dưới, chính thể ước chừng có 1 mét đường kính, thân thể bên ngoài còn mang theo dài ngắn không đồng nhất bằng tinh, rõ ràng là đã bị chết cứng.

Hàn Băng lá gan lớn hơn một chút, dùng trường mâu dùng sức đâm mấy lần Pterodactyls cánh, kết quả là đâm một cái một cái lỗ thủng, giống như là hong khô Đậu Hũ Trục.

Nếu như đã không có nguy hiểm, như vậy tộc nhân cũng không cần ẩn tàng, hần quay người hô to: "Đều đến đây đi, cái này đại điều đã chết."

Thực sự là thu hoạch ngoài ý muốn, các chiến sĩ hợp lực đem đông lạnh thành Băng Điều Pterodactyls cho chuyển về Bộ Lạc, dùng nhìn cái này Pterodactyls lớn như vậy một đồng, nhưng thể trọng đúng là không đến năm mươi kg, đợi đến thạch ốc, theo nhiệt độ tăng cao Băng Điều cũng bắt đầu chậm rãi làm tan.

Xem như hàng xóm cách vách Pterodactyls tất cả mọi người thấy nhiều, chỉ bất quá bình thường đều là trông thấy bọn chúng cao cao tại thượng xoay quanh trên không trung, ngẫu nhiên một cái lặn xuống nước vào trong biển, lần nữa bay đi ra thời điểm, trong miệng tất nhất định là ngậm một cái mập cực đại cá, bộ dáng uy phong đến cực điểm, bất quá giống hiện tại dạng này khoảng cách gần như vậy quan sát, đối tất cả mọi người mà nói đều là lần đầu.

Chờ Pterodactyls thân thể biến mềm về sau, Hàn Băng mang tâm tình kích động tinh tế quan sát . . . Chiều cao một mét năm, hai cánh mở ra có thể đạt tới 5 mét, quả nhiên là cái đại gia hỏa.

Pterodactyls là một loại phi thường đặc thù loài bò sát, có riêng biệt xương cốt cấu tạo đặc thù, nó chân trước độ cao thoái hóa, đệ tứ chi dài hơn biến lớn trở thành phi hành cánh chi, cùng chân trước cộng đồng cấu thành phi hành cánh kiên cố, chèo chống cũng liên kết lấy thân thể khía cạnh cùng chi sau màng, hình thành có thể phi hành có cùng loại loài chim cánh màng.

Pterodactyls phần tay phát dục một cái đặc thù hướng vai vươn về trước xương cánh, đối cánh màng lên chèo chống tác dụng, đệ nhất đến đệ tam chi sinh trưởng tại cánh màng cạnh ngoài, biến thành móc câu nhỏ trào, thứ năm chi thì lùi hóa biến mất, cùng độ cao thoái hóa chân trước so ra, nó chi dưới lại là dị thường phát đạt, giống như là ung trào một dạng, đoán chừng Nhân Loại cái đầu nhỏ tại loại này cường độ công kích phía dưới, cùng đưa hầu không có gì khác biệt.

Nó đầu liền muốn một cái phóng đại gấp năm lần đầu vịt, chỉ bất quá tại miệng hai bên giăng đầy rất nhiều nhỏ bé răng cưa, nếu là bị nó cắn một cái, tuyệt đối có thể mang xuống dưới rất lớn một miếng thịt, nói không chừng liền xương cốt đều có thể bị cưa đứt.

Hàn Băng mang tới một cái búa đá, đem Pterodactyls miệng toàn bộ đập xuống tới, làm thành một cái Tiểu Dao, lại dùng Pterodactyls miệng xem như cái cưa, đưa nó chi dưới cái kia ba cây dài đến mười centimet móng tay cho cưa dưới, đưa cho Tiểu Ngư đám người, nhường bọn hần cầm bản thân đi làm vũ khí.

Về phần còn thừa bộ vị, đương nhiên cũng không có khả năng lãng phí, nhìn xem bếp nấu bên trong lửa lớn rừng rực, Hàn Băng hé miệng cười một tiếng, lớn tiếng nói: "Hôm nay mọi người cơm trưa ăn thịt rồng!"

Nghe thấy cái tin tức tốt này, các tộc nhân tất cả đều hoan hô lên, dĩ vãng đều là Khủng Long ăn thịt người, nơi nào có Nhân Loại đường phản kháng, bất quá hôm nay Nhân Loại rốt cục tiền đồ một cái, mặc dù trước mắt đầu này Pterodactyls chỉ là kiếm về thi thể, áy náy nghĩa không thay đổi, Jurassic thời đại ức vạn năm không thay đổi chuỗi thức ăn, từ hôm nay trở đi phát sinh một chút biến hóa.

Nói thật, Pterodactyls thịt vị đạo cũng không tốt, cảm giác có chút cùi, nhiều thả chút muối miễn cưỡng có thể nhập khẩu, Hàn Băng cau mày, bất quá các tộc nhân ăn là một cái so một cái khai tâm.

Hần nhai mấy ngụm liền mất đi hứng thú, ngược lại nắm lên đun sôi nội tạng bắt đầu cắt miếng, không thể không nói, cái này răng cưa mỏ có thể so sánh đao đá muốn tốt dùng nhiều, hai ba lần liền cắt một chậu lớn xuống nước.

Hàn Băng liền cầm canh cá ăn vài miếng, lập tức lại nhíu mày: "Nếu có quả ớt mặt mà cùng cây thì là liền thoải mái."

Nhân Loại ** tại bị mở ra cấm môn về sau, liền giống như hồng thủy xông thẳng mà xuống, Hàn Băng mới đến thời điểm, có quả đại đỡ đối liền tốt, về sau nữa muốn ăn thịt, ăn thịt còn phải bỏ muối, đến hôm nay, hần đã bắt đầu bắt bẻ lên khẩu vị.

Bất quá cái này cũng không phải là cái gì chuyện xấu, nắm giữ ** mới có thể nắm giữ động lực, nắm giữ động lực mới có thể nắm giữ sức sáng tạo, chỉ cần trong lòng thời điểm nhớ, quả ớt mặt mà cùng cây thì là tổng sẽ có, bởi vì cái gọi là nhớ mãi không quên, tất có tiếng vọng.

Pterodactyls toàn thân đều là bảo vật, bắp thịt và nội tạng có thể no bụng, huyết dịch trút vào đại tràng có thể làm thành huyết tràng, xương cốt có thể dùng đến chế tác vũ khí, gân chân liền lại càng không cần phải nói, Hàn Băng hướng tới đã lâu cung tiền cuối cùng tìm tới đây cung.

Ngày tháng sau đó, thời tiết tạnh ba ngày, tiếp lấy lại rơi xuống càng nhiều tuyết, mặc dù bởi vì dự trữ phong phú, Bộ Lạc đám người không cần ra ngoài, nhưng vẫn là một khắc cũng không thể thư giãn, mỗi ngày hai mươi mấy giờ học tập đó là bền lòng vững dạ, trừ Hán ngữ cùng Hán tự, còn có cơ bản vật lý và hóa học.

Hàn Băng mình tư khổ tương, mỗi ngày cào nát da đầu hồi ức bản thân học sinh lúc lão sư mỗi một câu nói, ai có thể nghĩ đến năm đó qua loa cho xong chuyện tri thức, bây giờ đúng là trở thành cả Nhân Loại dựa vào kéo dài quý giá tài phú.

"Mỗi một lần ban ngày cùng đêm tối giao hội chính là một ngày, dạng này ba mươi ngày chính là một tháng, mỗi mười hai tháng chính là một năm, hàng năm đều sẽ có Xuân Hạ Thu Đông bốn cái mùa, chúng ta hiện tại mùa chính là mùa đông, lạnh nhất mùa."

"Nữ nhân tới tuổi nhất định về sau, mỗi tháng trong bụng dít đều sẽ đổ máu, đây là hiện tượng bình thường, cũng không phải là Ác Ma tiến đến biểu tượng, mọi người không cần sợ hãi."

"Nước tại rất lạnh thời điểm liền sẽ biến thành băng, băng tại ấm áp thời điểm liền sẽ biến thành nước . . . Không sai, bọn chúng chính là đồng dạng đồ vật."

"Vô luận là tại trong sơn động hay là tại bên ngoài, vô luận là tỉnh dậy vẫn là ngủ, tất cả mọi người nhất định muốn xuyên đồ lót . . . Vì cái gì? Hạt cát vào lỗ dít mà nhưng là muốn hư mất, nhớ kỹ sao? Đúng, ỉa ra sau cũng nhất định muốn dùng nước đem cái mông rửa sạch sẽ, bằng không thì liền sẽ giống như Tiểu Đào, mỗi ngày cái mông ngứa đến không chịu được."

"Ở bên ngoài nhan sắc càng đẹp mắt đồ vật càng là có độc, mọi người nhất định không thể tùy tiện ăn."

"Còn có một việc rất trọng yếu, nếu như các người ở bên ngoài phát hiện loại đá này, nhất định muốn trở về nói cho ta biết . . . Về phần tại sao tạm thời không cần phải để ý đến, chỉ cần nhớ kỹ trở lại báo cáo là được."

Hàn Băng trên tay cầm một khối lớn nhỏ cỡ nắm tay thạch đầu, tảng đá kia so với phổ thông đá cuội, bên trong tựa hồ nhiều một chút có thể tại dưới ánh mặt trời tỏa sáng đồ vật, hán mười điểm vững tin cái này nhất định là một loại nào đó khoáng thạch, bất quá rốt cuộc là mỏ đồng vẫn là quặng sắt cái kia liền không rõ ràng, hiện tại Nhân Loại còn không đầy đủ rèn đúc năng lực, bất quá trước ghi lại vị trí, tương lai một ngày nào đó có thể đủ được.

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Không mời mà tới khách

"Còn có một cái rất trọng yếu sự tình . . ." Hàn Băng mặt mũi nghiêm túc lên, một ngón tay trên dụng thẳng lấy đó trình trọng.

"Từ hôm nay về sau, bộ lạc bên trong tất cả giao phối nhất định muốn trước đó hướng ta thân thỉnh, chỉ có ta đồng ý mới có khả năng, bằng không, vô luận song phương có nguyện ý hay không, hết thảy đánh 50 đánh gãy, đồng thời ba ngày không cho phép ăn cơm, các người nghe hiểu chưa?"

Mặt đám người tướng mạo dò xét, ngay cả nhất biết thủ lĩnh lão đầu giờ phút này đều có chút hồ đồ, bất quá trở ngại Hàn Băng bình thường thủ đoạn cùng uy vọng, các tộc nhân toàn bộ đều không có lên tiếng.

Đang truyền thụ tri thức đồng thời, Hàn Băng cũng ban bố đơn giản một chút quy củ, hoặc giả nói là Nhân Loại nguyên thủy nhất luật pháp, cũng không cần quản mọi người phải chăng có thể nhớ kỹ, bởi vì thủ lĩnh nói mỗi một câu nói đều sẽ bị ghi lại ở trên ván gỗ, hán tôn từ sẽ phụ trách nhắc nhở đám người, đồng thời đưa đến giám sát trách nhiệm.

So với sơn động mà nói, thạch ốc điều kiện rõ ràng muốn tốt rất nhiều, bởi vậy hiện tại mọi người chủ yếu sinh hoạt thường ngày nơi chốn đã trải qua chuyển di, cái kia sơn động hiện tại chỉ là xem như một chút đặc thù công dụng, tỉ như cường địch xâm lấn thời điểm chỗ tránh nạn, chứa đựng đồ ăn nhà kho, hoặc là ghi chép tri thức thư viện, cùng thủ lĩnh trọng sinh Thánh Địa.

Ở nơi này mấy cái tháng thời gian bên trong, Hàn Băng đã trải qua trọng sinh không dưới mười lần, mỗi lần đều là vì nghiệm chứng thực vật có thể ăn tính mà bị hạ độc chết, mỗi lần sau khi trúng độc hán đều cực kỳ khó chịu, miệng sùi bọt mép có, toàn thân run rẩy có, thân thể tê liệt có, mắt tối sầm lại trực tiếp quy thiên có, đau đớn khó nhịn vài ngày trên giường quay cuồng sống không bằng chết cũng có.

Bất quá gặp những khổ này khó đều không có uống phí, không cần phải nói hán không chỉ có tìm tới mười mấy loại có thể ăn vào thực vật, đồng thời cũng biết rõ mấy chục loại có thể làm cho người hoặc là chỉ đau đớn mấy ngày, hoặc là lúc này mất mạng được.

Mỗi khi nhìn xem các tộc nhân khai tâm hưởng dụng khác biệt thực vật chỗ chế biến thức ăn ra mỹ thực thời điểm, Hàn Băng trong lòng cuối cùng sẽ

thần nhiên dâng lên một cổ cảm giác thỏa mãn, cái kia năm đó nếm bách thảo Thần Nông thị, có lẽ cũng bất quá cũng như vậy thôi!

Ba ngày sau đó, theo ngoài nhà đá gào thét gió Bắc dần dần ngừng, thời tiết lần thứ hai tạnh.

Hàn Băng cùng Bộ Lạc mấy tên Chiến Sĩ lại đi ra du đăng, mặc dù ngoài miệng nói vền vện đi ra tản tản bộ, nhưng mọi người băng trong lòng ai lại không nằng niêm nhỏ nhỏ mong đợi đấy!

Nói không chừng Thương Thiên chiếu cố, lại có thể đến một lần ôm cây đợi Long, Pterodactyls thịt mặc dù không quá ăn ngon, kinh đạo có chút quá đầu, nhưng mỗi ngày bên lòng vững dạ Piranha làm ăn mọi người cũng là có chút điểm ác tâm.

Không nhanh không chậm đến vây quanh sơn động đi một vòng, cũng không có phát hiện bị đông cứng Pterodactyls, bất quá trên mặt tuyết ngược lại là xuất hiện rất nhiều lộn xộn dấu chân cái này khiến Hàn Băng không trải qua cảnh giác lên.

"Pterodactyls dấu chân chỉ có ba cây, cái này năm cái ngón chân dấu chân lại là cái gì gia hỏa lưu lại?"

Pterodactyls dấu chân không lớn, tính thành Nhân Loại đại khái là xuyên bốn Thập Nhất mã giày, mà loại này năm chỉ dấu chân chỉ ít cũng có hơn tám mươi mã, lại tăng thêm tại trong đồng tuyết ép đi ra 50 ~ 60 centimet chiều sâu, dùng cái này để suy đoán nó hình thể, như vậy cái này gia hỏa chỉ ít cũng phải có bảy tám mét chiều cao, tiếp cận một tấn thể trọng.

"Tê . . . Đây là cái đại gia hỏa a ~ "

Hàn Băng ngồi chồm hồm trên mặt đất nhìn chăm chú thật lâu, bỗng nhiên nuốt một miếng nước bọt, trái tim gia tốc nhảy lên, hỏi: "Các ngươi mấy cái trước kia gặp qua loại này dấu chân sao?"

Đám người yên lặng lắc đầu.

Hắn hướng về phía nam nhìn sang, thấp giọng tự lẩm bẩm: "Đại ngạc cả ở nơi này loại thời tiết khẳng định sẽ không đi ra, nó cần ngủ đông."

Lại quay đầu nhìn về phía biển cả, gặp mặt biển đã trải qua kết băng, rất rõ ràng cũng không thể nào là từ trong biển bò đi ra sinh vật, như vậy lúc này liền chỉ có một loại khả năng, phía tây trong dãy núi khẳng định chạy đi ra một cái mọi người băng.

"Khủng Long? Mãnh Thú?"

"Ăn cỏ vẫn là ăn thịt?"

"Sống một mình vẫn là quần cư?"

Trở lên mỗi một vấn đề đều quan hệ Bộ Lạc sinh tồn đại kế, nhưng xem như thủ lĩnh Hàn Băng không thể không nhắc lên mười tám điểm tinh thần.

Các chiến sĩ thấy thủ lĩnh ngồi chồm hồm trên mặt đất nửa ngày không có động tĩnh, phảng phất phát giác được cái gì Tiểu Ngư chủ động hỏi "Thủ lĩnh, chúng ta còn đi sao?"

"Hôm nay liền đến nơi này đi!" Hàn Băng phui mông một cái trên tuyết, chậm rãi đứng lên, đề thấp cuồng hống nói: "Ngươi trước mang theo mọi người trở về, tại không có đạt được ta mệnh lệnh trước đó hôm nay ai cũng không thể bước ra thạch ốc nửa bước, kẻ trái lệnh ba ngày không cho phép ăn cơm."

"A! ?"

Tiểu Ngư đầu óc mặc dù có chút không dùng được, bất quá hắn vẫn nghe ra thủ lĩnh nói bóng gió, vội vàng hỏi: "Chúng ta trước trở về, thủ lĩnh kia đâu?"

Hàn Băng đem trường mâu từ phía sau rút ra, lông mi ở giữa khí khái hào hùng bùng bùng phấn chấn, nghiêm túc nói: "Ta đi phía trước thăm dò đường một chút, đi tìm xem rốt cuộc là cái kia đui mù gia hỏa dám can đảm xâm nhập Lão Tử địa bàn."

Trên mặt tuyết dấu chân còn rất mới mẻ, nếu là lúc trước lưu lại sớm như vậy liền nên bị tuyết lớn nơi bao bọc, có lẽ chính là đêm qua mới lưu lại, ở nơi này loại thời tiết hạ cái kia gia hỏa khẳng định đi không được xa, Hàn Băng trong lòng yên lặng làm lấy tính toán.

Chờ Tiểu Ngư đám người sau khi về nhà, Hàn Băng một mình dọc theo dấu vết tìm tòi tới, bất quá càng chạy hắn trong lòng càng là có chút khủng hoảng, bởi vì từ nơi này chỉ mọi người băng đường đi nhìn lại, dấu chân hào không được lộn xộn, nó rõ ràng là vòng quanh thạch ốc đi suốt một vòng, sau đó trực tiếp rời đi, cái này phảng phất là một loại nào đó điều tra dịch tình hành vi hình thức.

"Chẳng lẽ nó phát hiện chúng ta?"

Hàn Băng cũng không dám xác định ở cái này nay đã chệch hướng nguyên bản lịch sử Jurassic thời đại, trừ động vật linh trưởng bên ngoài, phải chăng còn có khác một loại sinh vật có trí khôn tồn tại.

Hắn giấu trong lòng hiếu kỳ lần theo dấu chân đi thẳng, bất tri bất giác hướng về Bắc Phương rừng đá đi qua, thẳng tới tay trên bó đuốc sắp dập tắt, hắn đột nhiên nghe thấy trên đỉnh đầu truyền đến một tiếng to rõ gầm rú.

"Dát!"

Vẫn luôn chuyên chú vào tìm kiếm dấu chân hấn đúng là quên bản thân hàng xóm, hấn bỗng nhiên giờ lên bó đuốc, trong nháy mắt ngẩng đầu, phát hiện thiên không phía trên có bốn năm con Pterodactyls chính vòng quanh đỉnh đầu của mình không ngừng xoay quanh.

"Hồngбет!"

Pterodactyls chủ yếu nơi cung cấp thức ăn tại biển cả, bắt quá năm nay mùa đông cách ngoại hàn lãnh, mặt biển tự nhiên kết băng, đã trải qua tốt vài ngày không có ăn no bụng đại điều tự nhiên sẽ không giống thường ngày như thế chú ý lắng giềng hòa thuận, tại bọn chúng trong mắt, phía dưới cái kia không có mọc cánh gia hỏa chuyển này hoàn toàn chính là đưa thức ăn ngoài.

Không chút đồng dãi, bốn năm con Pterodactyls đồng thời hướng về Hàn Băng đáp xuống, tốc độ nhanh chóng đem đúng là không khí xé rách phát ra bén nhọn gào thét, mà lâm vào ngang gối sâu tuyết lớn Hàn Băng căn bản động đậy không được, còn không có xê dịch một bước, chỉ cảm giác bản thân hai vai trầm xuống, ngay sau đó phát ra thấu xương đau đớn . . .

Trong đó to lớn nhất cái kia Pterodactyls song trào trực tiếp đâm vào Hàn Băng bả vai, máu tươi uốn lượn chảy ra, hấn còn đến không kịp thét lên, theo Pterodactyls cánh bỗng nhiên vỗ, sinh ra cực lớn tăng tốc độ nhường hấn đại não trong nháy mắt mất máu, trước mắt lập tức hắc ám một mảnh.

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Thủ lĩnh kỳ huyền hành trình

Hàn Băng bay đến không trung, cũng không biết qua bao lâu, chờ hấn dần dần khôi phục Ý Thức, trước mắt một lần nữa xuất hiện ánh sáng.

Hấn không lo được trên bờ vai kịch liệt đau nhức, dùng sức lắc đầu, cố gắng nhường bản thân thanh tỉnh, phía trước tràng cảnh rất cực không còn mơ hồ.

Gió lạnh ở bên tai xẹt qua, hấn vô ý thức hướng lấy dưới chân nhìn lại, trông thấy phía dưới cảnh vật càng ngày càng nhỏ, bản thân cự ly mặt đất chỉ ít cũng có cao bảy mươi, tám mươi mét độ, nếu như là bình thường Nhân Loại tuyệt đối đã sớm sợ mất mật, nam nhân hoặc còn có thể phát ra mấy tiếng thét lên, tượng trưng mà giãy dụa một phen, nếu là nữ nhân chỉ sợ trực tiếp liền sẽ ngất đi, bắt quá đời trước Hàn Băng thể nhưng là có thể ở xe cáp treo cùng xếp đặt chùy trên chơi tự chụp hung ác gia hỏa, điểm ấy kích thích trình độ thậm chí đều không thể để cho hấn tìm đập rộn lên.

Hấn giờ phút này đầu não hoàn toàn thanh tỉnh, cũng rất rõ ràng bản thân tiếp xuống tới Vận Mệnh, bắt quá hấn hào không được lo lắng, bởi vì tính mạng mình thật sự là quá không đáng tiền.

Theo độ cao không ngừng kéo lên, dưới chân mộng ảo cảnh trí đã hoàn toàn hấp dẫn lấy hấn ánh mắt, trong lúc nhất thời liền trên bờ vai đau đớn đều không thể cảm giác được.

"Nguyên lai Thượng Cổ Thời Đại thực sự là dạng này! !"

Bởi vì cái gọi là đứng được cao nhìn xa, Hàn Băng bị Pterodactyls bắt được không trung, lúc này mới trông thấy bản thân thân ở thể giới bộ dáng, dưới chân Bộ Lạc thạch ốc đã sớm biến thành hộp diêm, xung quanh tám trăm dặm phong quang nhìn một cái không sót gì, phía đông vẫn là biển cả, biển cả nhìn không thấy cuối cùng, mặt biển rất là bình tĩnh.

Phía bắc cái kia phiến sa mạc bãi diện tích to lớn, nếu là Nhân Loại cước trình chỉ sợ đến hao phí cái mười ngày tám ngày, sa mạc trung thành ngàn hàng trăm cây hỏa tan tuyết động bãi đá lớn chỗ, sinh tồn lít nhít Pterodactyls, có tại tầng trời thấp xoay quanh, có ngôi xóm ở thạch trên đầu uể oải phơi Thái Dương, có công Pterodactyls cười tại mẫu Pterodactyls trên lưng làm lấy không thể miêu tả sự tình, có ba năm chỉ xoay đánh vào cùng một chỗ phảng phất tại cướp đoạt cái gì . . . Mà ở sa mạc bãi cuối cùng, vẫn là biển cả.

Hàn Băng quay đầu hướng phía nam nhìn lại, cái kia phiến đầm lầy hoàn toàn bị tuyết lớn nơi bao bọc, trừ Thuần Thuần Bạch Sắc cùng một chút lẻ loi trợ trợ cây cao cái gì cũng không có, mảnh này yên tĩnh để cho người ta cảm thấy an tâm, tựa hồ lại có chút làm cho người cảm giác đáng sợ.

Lại quay đầu nhìn về phía phía tây, ngày xưa thần bí dãy núi rất cực lộ ra nó chân diện mục, trên núi rừng rậm đại thụ che trời, bắt quá đều rơi sạch lá cây, chỉ còn lại trụi lủi gậy gỗ đứng vững.

Sơn gian thật nhiều phi cầm tẩu thú đang lặng vắng, bọn chúng đại đa số bộ dáng đều lớn lên có chút hình thù kỳ quái, chỉ ít đối với Hàn Băng tới nói lộ ra

rất mới mẻ, bắt quá nhìn thấy bọn chúng cái kia khổng lồ thân thể, chắc hẳn liền xem như ăn chay cũng không dễ chọc.

"Dát ~ dát ~ "

Hiện tại rõ ràng không phải thường thức phong cảnh thời cơ tốt, trên mặt đất càng nhiều Pterodactyls bay tới tranh đoạt con mồi, theo quẹo gấp, bắt lấy Hàn Băng cái này Pterodactyls quỹ tích phi hành bỗng nhiên phát sinh cải biến, biến hóa phương hướng hướng về phía tây dãy núi bay qua.

Hàn Băng thân thể trên không trung giống như là một cái phá bao tải theo gió tung bay, tại vừa mới cổ kia tăng tốc độ dưới tựa hồ là gân kiện xé rách, trên bờ vai truyền đến càng thêm kịch liệt đau đớn nhường hẳn ngũ quan trong nháy mắt chen thành một đoàn, trong miệng càng không ngừng mắng: "Người cái này súc sinh, bay liền bay, vung cái gì vung . . ."

Pterodactyls vượt qua đỉnh núi, đại sơn bên ngoài thế giới càng thêm thần kỳ, nhường Hàn Băng càng không ngừng sợ hãi thân phục, đó là một mảnh bình nguyên, rộng lớn vô ngần, phẳng phát từ bên này chân núi kéo dài đến chân trời.

Trắng xóa đại địa bên trên tất cả sinh vật đều lộ ra cực kỳ chói mắt, mà cái kia khiến người chú mục nhất tự nhiên là hình thể to lớn Khủng Long.

"Cái kia . . . Cái kia . . . Đó là . . ."

Hàn Băng kích động có chút nói năng lộn xộn, cứ việc bản thân cách mặt đất mấy trăm mét cao, nhưng này thân hình khổng lồ cũng đủ làm cho bản thân thấy rõ ràng.

Phía dưới có chừng bảy, tám con to lớn Khủng Long chính đang làm quân, bọn chúng trừ trên lưng bao trùm lấy tuyết đọng, mặt khác toàn thân đều là xi măng nhàn sắc, bọn chúng cổ vừa mảnh vừa dài, cái đuôi giống một đầu Cự Mãng tại trái phải đong đưa, bốn cái chân giống cung điện cây cột, thô to đến là đủ đem một cái nhỏ tượng cho giẫm thành bánh thịt.

Trong đó to lớn nhất cái kia gia hỏa thân dài nên vượt qua 30 mét, nó đem nhỏ bé đầu vron vào trong đồng tuyết, bắt quá một hồi một cái mười mấy mét cao lớn cây bị nhổ tận gốc, sau lưng mấy con giống như là Khủng Long con non vui sướng xông lên, hai ba lần liền đem gốc cây kia cành lá gặm sạch sẽ.

"Cái này tựa như là Diplodocus."

Tại hẳn vừa mới tiến đại học thời điểm, từng tại Khủng Long trong viện bảo tàng gặp qua cái này gia hỏa hình chiếu 3D, trong trí nhớ hình ảnh cơ hồ cùng phía dưới món đồ kia dáng dấp cơ hồ giống nhau như đúc, chỉ bắt quá phía dưới cái kia Diplodocus hình thể tựa hồ càng thêm to lớn.

Trong giới tự nhiên tranh đấu mới là trần trụi, vốn định ăn một mình Pterodactyls tại Hàn Băng cái gánh nặng này liên lụy dưới, thể lực đã tiêu hao cực lớn, rất nhanh liền bị sau lưng đuổi theo đồng loại cho đuổi qua.

Bắt quá cái này bị tội nhưng chính là Hàn Băng, theo bọn chúng đối con mồi triển khai tranh đoạt, Pterodactyls tả đột hữu thiểm, trên dưới xê dịch, mà trên bả vai hẳn vết thương cũng bị vô hạn mà xé rách, đột nhiên như Lôi Đình gào thét kêu thảm trong nháy mắt vang vọng Thiên Địa: "A! ! !"

Tại mấy chục cái đồng loại dưới sự vây công, nắm lấy con mồi cái kia Pterodactyls thật sự là không kiên trì nổi nhận tưng, trực tiếp song trào buông lỏng, đang tại gặm rú Hàn Băng vật rơi tự do cấp tốc hạ xuống.

Mấy chục cái Pterodactyls thu hồi cánh, làm ra lao xuống tư thái theo sát con mồi, cũng nghĩ ăn lần đầu tiên mới mẻ, bắt quá chờ Hàn Băng ba chít chít một cái đập vào trên mặt đất, cả người trong nháy mắt biến mất, một nhóm mộng bức Pterodactyls trái xem phải xem, một lát sau lại treo lên hội đồng . . .

Đang tại trong nhà chuẩn bị đồ ăn lão đầu từ Tiểu Ngự trong miệng biết được cái kia thủ lĩnh đối toàn tộc ban bố lệnh cấm túc, trong lòng nhất thời có chút xúc động lên, kinh nghiệm phong phú hẳn cảm giác có chút không thích hợp, cau mày ngẫm lại, hỏi: "Thủ lĩnh rốt cuộc là nói thế nào?"

Tiểu Ngự trả lời: "Hắn liền để cho chúng ta trước trở về."

"Hắn đâu?"

"Hắn đi phía trước thăm dò đường một chút."

"Dò đường? Dò cái gì đường?"

Tiểu Ngự ngữ khí có chút không xác định: "Chúng ta vừa rồi tại bên ngoài phát hiện động vật dấu chân, thủ lĩnh hẳn là đi tìm nó."

Tồn từ đau lòng nhức óc: "Ai nha ~ gia gia của ta thật là một cái đứa nhỏ tính nghịch."

"Cái kia chúng ta làm sao bây giờ?" Tiểu Ngự hỏi.

"Còn có thể làm sao? Chờ chứ!" Lão đầu dùng gây chống chỉ chỉ sơn động hướng về đám người nói, "Đều cho ta đi bên trong bảo vệ, đợi chút nữa thủ lĩnh nhất định sẽ từ nơi đó trở về."

"Không ăn cơm a?"

"Thủ lĩnh không trở về trước đó, ai dám ăn cơm ta trực tiếp cắt ngang hân chân." Nói xong hắn liền thở phì phò xử lý gây chống đi vào sơn động.

...

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Dùng cái gì tồn tại ở thiên hạ?

Trong tộc uy vọng dày đặc nhất, căn cơ sâu nhất, tự nhiên muốn thuộc thủ lĩnh Hàn Băng, bất quá nếu muốn hỏi uy vọng đệ nhị, vậy cũng không cần phải tuyển, tuyệt đối là cái này lão đầu, không vì cái gì khác, chỉ bởi vì hắn là trong tộc chuyên môn phụ trách cầu nguyện Thiên Địa, khẩn cầu Thần Linh tế tự.

Người này bộ dáng mặc dù nhìn lên tới là cái què chân tóc trắng lão đầu, trên thực tế cũng là lão đầu, nhưng hân chân thực niên kỷ kỳ thật cũng không lớn.

Câu nói này nghe tựa hồ có chút mâu thuẫn, bất quá sự thật chính là như thế, thời đại này Nhân Loại muốn sinh tồn, vậy nhất định phải đấu với trời, đấu với đất, đấu với người, càng phải cùng Mãnh Thú đấu, bất quá bọn hắn hoàn toàn không có cảm giác được kỳ nhạc vô tận, nhiều năm dinh dưỡng không đầy đủ, tăng thêm loài săn mồi bắt giết, ngày đêm kinh hồn táng đảm, dẫn đến mỗi một cái nhân loại thể cốt đều gây yếu vô cùng, nếu là trừ ra Hàn Băng đề tính, tại đi lên ngược lại cái một ngàn năm, Bộ Lạc bên trong người bình quân tử vong tuổi tác chỉ sợ cũng sẽ không vượt qua mười lăm tuổi.

Liên lấy mùa đông này mà nói, nếu như không có Hàn Băng làm cái này việc sự tình, chỉ sợ kích thước này nhỏ như vậy bộ lạc bên trong một người cũng đừng nghĩ sống sót.

Nếu là dựa theo tự nhiên năm qua tính, tính toán đầu ra đây lão đầu hiện tại cũng bất quá hai mươi lăm, hai mươi sáu tuổi, nếu là đặt ở xã hội hiện đại hoàn toàn là ôn hòa một cái ba tốt thanh niên, nhưng là đề ở chỗ này, cho dù nói hắn là gần đất xa trời lão nhân cũng là không đủ.

Hàn Băng phảng phất là mới vừa tỉnh ngủ dường như, không đợi hắn mở mắt, sau đó liền nghe bên tai truyền đến có tiết tấu minh xướng, đây là tộc nhân tại tỉnh lại bản thân lúc hát chú ngữ.

"Bất lộ a bất lộ!"

"Bất lộ a bất lộ!"

"Bất lộ a bất lộ!"

...

Hắn nghĩ nặn một cái con mắt, bất quá phát hiện bản thân thân thể hiện tại hoàn toàn không cách nào động đậy, thậm chí cảm giác không thấy bản thân tay chân tồn tại, hắn trong lòng cũng không có lo lắng, rất rõ ràng đây chính là trọng sinh quá trình, mình đã thể nghiệm qua vô số hồi.

Bái cái kia Pterodactyls ban tặng, bản thân từ 100 mét không trung trực tiếp rơi xuống tại một khối tảng đá lớn bên trên, cả người hoàn toàn bị ngã thành một trương quân đồn bánh nướng, nếu không phải ở đây các tộc nhân đều quen thuộc bản thân từ vong ác tâm tràng diện, bằng không khẳng định sẽ có mấy cái bị dọa đến đã hôn mê.

Cũng không biết đi qua bao lâu, Hàn Băng đã ngủ, bỗng nhiên cảm giác được bả vai lắc lư, vang lên bên tai kêu gọi: "Gia gia, nên lên ăn cơm."

Hàn Băng mơ mơ màng màng đến đứng lên, hoạt động một cái bả vai, quả nhiên là một chút mao bệnh cũng không có, nhìn đến cái này Bất Từ Chi Thân thật đúng là cái đồ tốt, hắn trong lòng suy nghĩ, về sau nếu như có thể bất từ đó còn là đừng đi chủ động chịu chết, nếu là chơi lớn, ngày nào đó cái này bản sự mất linh khả năng liền quá ăn thiệt thòi.

So với bản thân trọng sinh tại Jurassic, cái này Bất Từ Chi Thân mới là nhất làm cho người không nghĩ ra sự tình, vũ trụ mệnh mông ở giữa, làm sao có thể sẽ có loại này nghịch thiên năng lực?

Bất Từ Chi Thân vận hành nguyên lý, lấy Hàn Băng trình độ nhất định là làm không minh bạch, bản thân đến cùng là lúc nào, lại là lấy loại nào thời cơ thu hoạch được cái này bản sự đâu?

Liên quan tới quá xa xưa sự tình hắn không nhớ được, bất quá cái này bản sự nếu đến vô ảnh, vậy dĩ nhiên cũng có khả năng đi vô tung, rất nhiều nghi

vấn tại hân không có làm rõ ràng trước đó đều không có khả năng hoàn toàn yên tâm.

Nói thí dụ như loại này bắt từ năng lực là có có tác dụng trong thời gian hạn định tính sao? Khoảng chừng một vạn năm trong vòng hữu hiệu. Hoặc giả nói là có lần số hạn chế sao? Khoảng chừng một vạn lần trong vòng hữu hiệu. Còn là nói tại một loại nào đó điều kiện đặc biệt phía dưới mới có thể phát động? Lại có hay không một loại từ vong phương thức là không cách nào trọng sinh?

Tất cả những thứ này tất cả, ai cũng nói không rõ ràng, ai cũng làm không minh bạch, nếu như tại hạ một lần từ vong qua đi, liền rốt cuộc không thể trọng sinh, cái kia bản thân nên tìm ai nói lý đi?

Không thể xúc động, về sau ngàn vạn không thể xúc động, từ kiệm thành sang dễ, từ sang thành kiệm khó cái này đạo lý chụp vào trong chuyện này tựa hồ cũng không lộ vẻ khó chịu.

Thiên nhiên sẽ không bắt công, cũng sẽ không thương hại, nếu như người già mòm mà kêu khóc bản thân không muốn sống, vậy hân nhất định sẽ làm cho người chết đi . . .

Hân Bãng hai tay chống lấy đứng lên, tiếp nhận tôn tử đưa tới chén sênh, vừa mới nấu xong canh cá còn bốc hơi nóng, phía trên còn tung bay vài miếng màu xanh nâu cây cỏ, cái này ở mùa đông thật sự có thể tính là xa xỉ.

"Trong nhà liền thừa thịt cá sao?" Hân Bãng uống một ngụm canh hỏi.

"Hôm trước nhặt được Pterodactyls còn lại nửa cái trái tim không có ăn, hiện tại treo ở bên trong lạnh nhạt thờ ở đây, nếu không ta đi cấp nấu?"

Hân Bãng lắc đầu, một hơi đem canh cá uống cho hết, đem thịt cá cùng đồ ăn cận bã cũng toàn bộ nuốt vào trong bụng, nói: "Kêu bếp núc đoàn lần sau ít thả điểm muối, món đồ kia có thể quý giá."

"Tốt."

Tôn tử tiếp nhận bát đang muốn rời đi, Hân Bãng gọi lại hân: "Người ngay lập tức đi bên ngoài cái kia một trương tấm ván gỗ, lại tìm điểm than củi cho ta, khỏi!"

"Tốt, tốt."

Hôm nay bị Pterodactyls bắt được trên trời, mặc dù ăn không ít đau khổ, nhưng là quả thực trưởng kiến thức không ít, Bạch Tuyết che phủ xuống Jurassic càng thêm nổi bật cùng hậu thế khác biệt, nơi này động vật gì đều lớn lên siêu cấp lớn, so với bọn chúng mà nói, Hân Bãng chỉ cảm thấy Nhân Loại thật sự là quá mức nhỏ bé, quá mức yếu ớt, trước kia lòng tin mười phần rất nhiều sự tình hiện tại cũng biến bắt đầu không nắm được chủ ý.

Người, người không bằng chó, ăn không bằng rắn, thể không như voi, lực không bằng gấu, nhóm không bằng kiến, mẫn không bằng mèo, nhanh không bằng báo, chịu không như trâu, xem không bằng ung, bơi không bằng cá mập, thọ không bằng rùa, sinh không bằng thỏ. Không đâm kích sừng, không chạy bằng móng, không cắt đứt bằng thảo, không bay lượn bằng cánh, không xuống nước bằng mang, không chống lạnh bằng lông, dùng cái gì tồn tại ở thiên hạ?

Hân ngơ ngác nhìn qua cửa động dò ra, trong lòng trăm mối cảm xúc ngôn ngang: "Ta dựa vào cái gì mang theo bọn hân sống sót?"

Hân Bãng bản thân ngược lại là sẽ không chết, bất quá nếu là tộc nhân tất cả đều không, nhường hân một người cô độc đến sống trên ức vạn năm, cái kia quả nhiên là sống không bằng chết a!

Sau một lát, tôn tử trở về, ở trên giường đá buông xuống một tấm ván cùng mấy khối than củi, hân đang muốn nói chuyện, Hân Bãng hướng về cửa động nhô ra miệng: "Ra ngoài."

Hân nhất định phải tại ký ức mơ hồ trước đó đem hôm nay tại trên bầu trời trông thấy địa đồ cho vẽ xuống tới, chỉ có có thể tham khảo địa đồ, sau này Bộ Lạc phát triển kế hoạch mới có thể có mục đích tiến lên, mới có thể trước thời hạn lách qua một chút tuyệt lộ, mới có thể tận khả năng lớn nhất giảm bớt tổn thất.

Phía bắc sa mạc bãi có thể trực tiếp từ bỏ, chỉ ít bảy ngày lộ trình ven đường tất cả đều là Pterodactyls nơi ở, liền bây giờ Bộ Lạc mười lăm người chỉ sợ liền nhân gia nhét không đủ để nhét kẻ rặng.

"Phía nam đâu?"

Hân Bãng ngẫm lại, yên lặng lắc đầu, vẫn là từ bỏ, cái kia phiền đảm lấy đừng nói là Nhân Loại, liền xem như đối với những khác Mãnh Thú tới nói đều là Tuyệt Địa, hồi ức vừa mới trông thấy tràng diện, hôm nay tuyệt lớn mới vừa ngừng, vô luận là trên núi vẫn là bờ biển đều có động vật hoạt động tung tích, chỉ có cái kia phiền đảm lấy là một mảnh tĩnh mịch, liền chim đều không được bay.

Phía đông là một vùng biển mênh mông, từ hiện tại phân tích nhìn lên, Hân Bãng tương lai nếu như muốn đi ra ngoài nhìn xem thế giới bên ngoài, tựa hồ cũng chỉ có vượt qua phía tây ngọn núi lớn kia.

"Phía sau núi tựa như là một mảnh rất lớn bình nguyên, nếu như có thể giải quyết vấn đề an toàn, ngược lại là có thể đem mà khai khẩn đi ra trồng lương thực."

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 21: Bách gia tranh minh, bách hoa phân phương

Cùng hiện đại thế giới đồ ăn phân bố khác biệt, Jurassic thời đại thực vật phần lớn thuộc về thực vật hạt trần, đây cũng là Ăn Chay Khủng Long món chính, trong đó càng lấy cây cao, bụi cây làm đại biểu, loại thực vật này lớn nhanh không được, không dễ ý liền đỉnh Thượng Thiên, bất quá bọn chúng thân thân sợi quá cứng, không thích hợp Nhân Loại trực tiếp ăn vào, mưu toan muốn sau khi tìm được loài lúa mì cây ngô như thế cơ hồ hoàn mỹ cây nông nghiệp là ý nghĩ hảo huyền, bất quá thế giới to lớn, Hàn Băng tin tưởng, chỉ cần đồng ý hoa thời gian, như vậy tuyệt đối có thể nuôi dưỡng được dễ dàng gieo trồng, dinh dưỡng phong phú, lại có thể bị Nhân Loại ăn dùng làm vật.

Đồ ăn chủ yếu nơi phát ra, từ lúc săn bắn thu thập chuyển đổi thành nhân công gieo trồng là Nhân Loại tất nhiên cần trải qua quá trình, bởi vì tại cao đẳng trí tuệ văn minh trong hệ thống, thực vật chỗ đối ứng nông nghiệp, là tất cả căn cơ.

Từ hoàn toàn dựa vào đi săn thu thập cái này phó thác cho trời phượng thức, đến đào cày Hòa Chung thức không đảo ngược thức sản xuất, lại đến theo mùa quy luật chu kỳ tính sản xuất thu hoạch, cái này trong quá trình năng lượng thu hoạch hiệu suất là tại lấy đây số nhân tăng gấp bội.

Lúc săn thú thay mặt, một cái Bộ Lạc liều lên mạng già một năm thời gian bỏ ra cố gắng cũng liền có thể thu được mấy nhưc đầu hình con mồi, còn muốn tồn thất số lớn nhân lực, mà làm nông thời đại không chỉ có bổ sung năng lượng tần suất đại đại đề cao, tộc nhân tỷ số thương vong càng là gần như 0, cái gọi là no bụng ấm nghĩ bạc muốn, giải quyết vấn đề no ấm, hơn xuống tới số lớn thời gian, mới có thể nhường đại não thu hoạch được những cái này quý giá năng lượng dùng để suy nghĩ, tỷ như như thế nào cùng với những cái khác cá thể câu thông, như thế nào kiến tạo tốt hơn nhà ở, như thế nào chế tạo càng dùng bền công cụ, như thế nào giao dịch cái khác Bộ Lạc thương phẩm, như thế nào cường hóa Bộ Lạc thống trị . . . Thế là ngôn ngữ, kiến trúc, thủ công nghiệp, kinh tế, quân sự, những cái này văn minh cơ bản cấu thành yếu tố mới có thể chậm rãi sinh ra, Nhân Loại trí tuệ cũng mới có thể chậm rãi tiến hóa đến cao hơn tất cả sinh vật trình độ.

Lúc này Bộ Lạc quy mô không lớn, tùy tiện dùng chút ít mưu kế liền có thể nuôi sống tộc nhân, nhưng là Bộ Lạc không có khả năng mãi mãi cũng là mười lăm người, sau này có thể sẽ phát triển đến 150 mười người, 1,500 người, thậm chí mười lăm ngàn người . . .

Chờ đến ngày đó, có lẽ bên bờ biển thực nhân ngư cũng chỉ có thể làm xứng đồ ăn mà không thể xem như món chính, nơi cung cấp thức ăn nếu là muốn ổn định, đương nhiên liền không hề gieo trồng càng thích hợp hơn phương pháp.

Thoạt nhìn bên kia núi bình nguyên, Hàn Băng là tình thế bất buộc!

Hắn đem hôm nay bản thân chỗ trông thấy hết thảy đều vẽ xuống tới, trong đó vẽ mà có chút ba phải địa phương còn tăng thêm chú thích, rờn rã dùng hết năm khối tấm ván gỗ mới dùng lại bút, chẳng qua trước mắt địa đồ y nguyên có chút thiếu hụt, nói thí dụ như trên ngọn núi kia có hay không tương đối dễ dàng vượt qua đường đi, đủ loại động vật phân bố tình huống chờ đã, những cái này đồ vật hôm nay trên không trung đều không có tới kịp nhìn kỹ, cũng chỉ có sau này đang tìm cơ hội bốc lên một lần hiểm.

"Thủ lĩnh."

"Thủ lĩnh."

...

Hàn Băng đi tới thạch ốc, các tộc nhân đều đứng dậy gửi lời chào, trong đôi mắt tiết lộ là cực kỳ khiêm tốn thần thái, người nguyên thủy phương thức biểu đạt có lẽ so với người hiện đại lộ ra là như thế kém cỏi hơi, bất quá bọn hắn nội tâm bên trong tình cảm bộc lộ lại là mấy may không làm nguy, có lẽ không minh bạch thủ lĩnh sở tác sở vi đến cùng ngụ ý ở đâu, bất quá bọn hắn rất rõ ràng, thủ lĩnh vì tộc nhân sinh tồn bỏ ra như thế nào gian khổ đại giới.

"Đều ăn no bụng sao?" Hàn Băng thuận miệng hỏi.

"Chúng ta còn không có ăn cơm." Tiểu Hòa cười trả lời.

"Vậy cũng chờ lắng lấy, đều ăn cơm trước."

Từ khi vấn đề thức ăn giải quyết về sau, tộc nhân một ngày ba bữa là một trận cũng không thể thiếu, loại này thói quen sinh hoạt đối với thời đại này mà nói mặc dù hơi có vẻ xa xỉ, bất quá hiệu quả cũng là rõ ràng, bây giờ tộc nhân so với nửa năm trước kia, thân thể cường tráng không biết gấp bao nhiêu

lần.

Đội đến tất cả mọi người dùng com xong, đem còn lại cá xương cốt ném vào một cái đặc chế bình, chuẩn bị tương lai lấy dùng, đám người vây quanh ở cạnh đồng lửa trên sưởi ấm.

Hàn Băng ngẫm lại, dùng một loại tận lực nhẹ nhàng ngữ khí nói ra: "Hôm nay ta tại phía ngoài phòng phát hiện một loại to lớn dấu chân, căn cứ dấu chân đến phân tích, nó rất có thể là đã phát hiện chúng ta, chỉ là còn tại tìm kiếm phù hợp cơ hội phát động tiến công."

Tất cả mọi người thất thần, đối với Hắc Ám cùng mãnh thú sợ hãi, sinh ra từ Nhân Loại giên, vĩnh viễn cũng không thể thoát khỏi.

Hàn Băng tiếp tục đến: "Cho nên, tại ta tìm tới biện pháp giải quyết trước đó đoạn này thời gian sẽ tương đối nguy hiểm, phụ nữ cùng nhi tử đồng liền đều không muốn ra khỏi cửa, những người khác liền xem như không ra ngoài không thể, vậy cũng nhất định muốn trước thời hạn hướng ta báo cáo, đồng thời tạo thành ba người trở lên đội ngũ, tuyệt đối không muốn một mình ra ngoài, mọi người hiểu chưa?"

"Minh bạch."

"Minh bạch."

Hàn Băng gật gật đầu, tiếp tục nói: "Nếu như các người ai muốn đến biện pháp tốt, cũng nhất định muốn kịp thời nói cho ta biết."

Tiểu Ngư mắt bốc kim quang, rướn cổ lên nói: "Thủ lĩnh, nếu không chúng ta đi trước giết chết nó a?"

"Cái này ngược lại là là một biện pháp tốt . . ."

Lấy được thủ lĩnh khẳng định, Tiểu Ngư kích động nhảy dựng lên, đang chuẩn bị đi cái kia trường mâu thời điểm, lại bị một bầu nước lạnh xối đầu.

"Bất quá người đầu tiên muốn tìm đến nó, người biết rõ nó ở nơi đó sao?"

Tiểu Ngư ngẫm lại, lại nói: "Cái kia chúng ta trước hết đem nó tìm tới."

Hàn Băng bị hấn ngay thơ cho tức điên, bất quá bây giờ tộc nhân nguyện ý chủ động suy nghĩ, cái này ngược lại là đáng giá cổ vũ địa phương.

"Làm sao tìm được?"

"Đi theo dấu chân đi tìm!"

"Ân, Tiểu Ngư cái này ý nghĩ rất tốt, là dùng đầu óc, mọi người muốn hướng hấn học tập."

Điềm tốt, nhìn đến đi qua nửa năm giáo dục, tộc nhân đã có cơ bản nhất Logic phân tích cùng trừu tượng tư duy năng lực, Hàn Băng lộ ra tiểu dung, hỏi: "Cái kia mọi người cảm thấy ở nơi này cái quá trình bên trong chúng ta cần thiết phải chú ý một ít gì?"

"Mang rất ăn nhiều." Có người trả lời.

Hàn Băng gật đầu tán thành: "Rất tốt."

"Mang theo vũ khí."

Mặc dù là nói nhảm, bất quá Hàn Băng lần thứ hai gật đầu tán thành: "Rất không tệ."

"Chúng ta nhất định muốn chạy nhanh một chút, bằng không thì tại trên mặt tuyết chân sẽ hư mất."

Hàn Băng hai mắt tỏa sáng, cái này gia hỏa hiểu được suy một ra ba, đáng giá trọng điểm bồi dưỡng: "Rất không tệ."

"Ta cảm thấy còn phải mang lên một chút củi, nếu như rất lạnh lời nói chúng ta còn có thể nhóm lửa."

"Người biết nhóm lửa sao?" Một cái khác tộc nhân vấn đáp.

"Không. . . không biết, nếu không đem Tiểu Hòa mang lên, nàng biết nhóm lửa."

"Lại đem nồi mang lên, đói còn có thể nấu canh . . . Đúng, tuyệt đối đừng quên mang muối, bằng không thì canh uống không ngon."

"Ta cảm thấy lại mang lên một chút thạch đầu, nếu như muốn đi ngủ trước hết tu kiến một tòa phòng ở, không cần quá lớn . . . Cùng hiện tại cái này một dạng là được."

"Thế nhưng là toà này phòng ở chúng ta xây ba tháng rồi?"

"Cái kia . . . Cái kia chúng ta liền xây cái nhỏ một chút, lại đem Tiểu Đào mang lên, hấn biết làm bùn."

...

Mọi người lú ra lú rú mồm nậm miệng mườì đàm luận, trảng diện rất là lửa nóng, mặc dù rất phát hơ nói tại Hàn Băng trong mắt đều lộ ra buồn cười buồn cười, bất quá hần cũng không có cho thấy mây may không kiên nhẫn, liền muốn một cái bầy ngoại nhân, chỉ là cười yên lặng nhìn chăm chú lên mọi người.

Bản thân mỗi ngày hơn 20 giờ vất vả dạy học, cũng không phải là vì để tất cả mọi người trở thành một tên hợp cách người hiện đại, mà tộc nhân ở giữa loại tư tưởng này phương diện giao lưu cùng và chạm mới là hần chân chính muốn đồ vật.

Hiện tại nhìn đến, hần mục tiêu đã trải qua đạt tới, bách gia tranh minh, mới có thể có bách hoa phân phương, văn minh nhân loại tiến hóa lịch trình, chính là tại giống dạng này một lần lại một lần tranh luận bên trong từ mầm non trưởng thành là đại thụ che trời.

Hàn Băng không phải thiên tài, nếu là đặt ở xã hội hiện đại thậm chí ngay cả nhân tài cũng không tính được, hần duy nhất có thể làm, vền vện gieo xuống một khóa mầm mống, sau đó che chở hần mọc rễ nảy mầm.

...

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Tại Viễn Cổ dưới tinh không

Nửa giờ sau, đám người làm cho mệt mỏi, vô ý thức mà đều đem ánh mắt nhìn về phía Hàn Băng, tựa hồ là hi vọng vị kia không chỗ nào không biết thủ lĩnh có thể cho mọi người biểu hiện đánh cái phân.

Hần cười cười, nói: "Mọi người ý nghĩ đều rất không sai, nhưng là còn có một cái địa phương chúng ta cần thiết phải chú ý, coi như tìm tới cái kia gia hỏa, nhưng là chúng ta lại có thể hay không đánh thắng được đâu? Nếu như tại trong chiến đấu xuất hiện rất nghiêm trọng thương vong, chúng ta hành động có phải hay không có chút được không bù mất?"

"Được không bù mất?"

"Chính là ăn thiệt thòi."

"Ăn thiệt thòi?"

"Chính là . . . Bắt được một con cá, sau đó mất ba đầu."

"A!" Ví von rất có hình ảnh cảm giác, đám người bừng tỉnh đại ngộ.

"Cái kia chúng ta ngủ trước đi, liền không. . . không đi bắt nó . . . A ~ "

Hàn Băng cháu trai ruột vậy được không được, đầu trái lắc phải lắc, càng không ngừng ngáp, hần khoát khoát tay: "Nếu là thực sự đánh không lại nhân gia, chúng ta còn có thể chạy trốn a, dù sao trước kia cũng là vì trốn Khủng Long mới chạy đến nơi đây."

"Ngươi trước đi ngủ đi!" Hàn Băng giật xuống bản thân trên người da thú phi phong vút cho hần.

So với những người khác, hần thân thể vốn là rất hư nhược, tại tăng thêm hôm nay ban ngày vì cái kia việc sự tình hao hết tâm thần, hiện tại tựa hồ có chút không kiên trì nổi.

Trời tối người yên, Bộ Lạc cùng vạn vật đều lâm vào ngủ say.

Hàn Băng hoàn toàn ngủ không được, bất quá hần cũng quen thuộc, tựa hồ tại mỗi lần kinh lịch sau khi trùng sinh, bản thân đồng hồ sinh học cuối cùng sẽ bị điên đảo một cái, ít nhất phải ba năm thiên tài có thể điều chỉnh trở về.

Hần nhẹ nhàng mà đẩy cửa ra, rồi đi âm áp nhà.

Không học được dùng lửa người nguyên thủy, cơ bản không dám ban đêm đi ra ngoài, bởi vì tại ban đêm Nhân Loại cơ hồ đồng đẳng với mù lòa, hơn nữa ở cái này niên đại rất nhiều sản thức ăn động vật đều là tại ban đêm đi săn, đi ra ngoài nhất định chính là đưa thức ăn ngoài, vẫn là miễn phí loại kia.

Một mình đạp ở trên mặt tuyết, mỗi một bước đều đi cực kỳ trịnh trọng, nội tâm bên trong lửa nóng nhường trên thân thể giá lạnh không có ý nghĩa, bất quá càng nhiều chỉ sợ vẫn là nồng đậm thể mao lên giữ ẩm tác dụng, hẳn tự tay sờ sờ đầu, tóc rất dài, sắp đạt tới bên hông, cái này không có cách nào phiêu dật.

Nguy hiểm có nhiên tồn tại, bất quá nếu là có thể lấy dũng khí đi ra hang động, mọi người liền có thể trông thấy trên Địa Cầu đẹp nhất Tinh Không.

Viễn Cổ Tinh Không, liền muốn nguyên một khối to lớn sáng chói Bảo Thạch bị một cái Hammer cho đập cái nát nhừ, tại tầng cao nhất, râu bạc Thượng Đế đánh cái đèn lồng, ánh nền lác lư, tinh quang lác lư.

"Đây mới là Ngân Hà a!" Hàn Băng cười đến phá lệ xán lạn, liền cái này cảnh đẹp liền nhường hẳn cảm thấy chuyện này không giả.

Sao lốm đốm đầy trời, ánh sao lấp lánh, ngũ thái ban lan bầu trời đêm nhường Jurassic tăng thêm mấy phần mộng ảo, một trương cực đại bàn cờ hiện lên hiện tại thể nhân trước mắt, ai là quân cờ ai là kỳ thủ giờ phút này đều không trọng yếu nữa, trọng yếu là, bức họa này, quá đẹp.

Đêm hôm ấy, thiếu niên dạo bước tại Jurassic, thiếu niên trong lòng dung nạp sơn hà, thiếu niên muốn ở cái này thời đại lưu lại ấn ký, nói cho vũ trụ chúng sinh —— Nhân Loại Văn Minh sắp sinh ra.

Không có đồng hồ thế giới, mọi người đối thời gian cảm giác hoàn toàn dựa vào Thái Dương, sáng sớm, theo luồng thứ nhất ánh nắng tung xuống, cái này giấu ở bờ biển Nhân Tộc Tiểu Bộ Lạc cũng sẽ trong lúc ngủ mơ tỉnh lại.

Tối hôm qua tranh luận mặc dù hóa lực không ngớt, giương cung bạt kiếm, nhưng là bọn hắn chỗ đưa ra biện pháp trên cơ bản đều không có cái gì khả thi cùng giá trị tham khảo, dù sao tộc nhân mới từ giấy dựa tại sinh tồn động vật cấp thấp chuyển đổi thành dựa vào mưu trí cầu sinh sinh vật cao cấp không đến một năm thời gian, có thể đạt tới hiện tại trình độ này đã là vượt qua nguyên bản mong muốn.

Nhìn đến tất cả chủ ý còn đều phải dựa vào Hàn Băng mình cảm, lúc này cần gấp nhất là xây dựng Bộ Lạc thiết kế phòng ngự, bởi vì từ lần trước những cái kia dấu chân chiều dài cùng chiều sâu trên phỏng đoán, cái kia ẩn tàng tại Hắc Ám bên trong gia hỏa hình thể tuyệt đối là vượt qua 5 mét, nếu như là ăn thịt Mạnh Thú nói, như vậy sức chiến đấu mạnh có thể nghĩ, hoàn toàn có thể vùng Nhân Loại mấy con phổ, liền xem như tất cả tộc nhân võ trang đầy đủ, chỉ sợ đều không đủ nhân gia một hiệp cắn xé.

Hàn Băng trên tay cầm một tấm ván, ngoài miệng treo một cái cây tăm, đứng ở trên mặt tuyết giống một cái bao công đầu, tấm ván gỗ phía trên lấy thạch ốc làm trung tâm vẽ lấy một bộ địa đồ, trên bản đồ đánh năm cái vòng, tộc nhân tay cầm các thức đơn sơ công cụ vây quanh ở bên cạnh hắn, Hàn Băng cầm một cái que gỗ một bên khoa tay một bên nói ra: "Các người nhìn, tại ta vẽ vòng tròn địa phương đều muốn đào hang, cửa động muốn 5 mét, chiều sâu muốn 3 mét . . . Minh bạch?"

"Bảo cáo thủ lĩnh . . . 5 mét cùng 3 mét là gì?" Tiểu Đào nhắc tay hỏi.

Hàn Băng vỗ đầu một cái, nhớ tới nguyên đến chính mình còn không có dạy qua bọn hắn đo lường, hắn tìm đến một cái gậy gỗ, tại đem dư thừa bộ phận chém đứt còn lại chiều dài ước chừng chính là 1 mét.

"Cái này chiều dài chính là 1 mét . . . Đúng, cái này cực kỳ trọng yếu nhiệm vụ liền giao cho Tiểu Đào, " hắn đem gậy gỗ đưa cho Tiểu Đào, "Người phụ trách giám sát, nhất định muốn cam đoan rơi vào đào đến đầy đủ sâu cũng đủ lớn, cái này có thể quan hệ đến tộc nhân tính mệnh, nhất định muốn nhớ kỹ a!"

"Là!"

Toàn tộc đều xuất động, đừng nói phụ nữ cùng nhi đồng, ngay cả bình thường chỉ phụ trách làm kế hoạch Hàn Băng đều cầm gậy gỗ cùng thạch đầu làm thành cái cào bắt đầu đào hang.

Đây chính là cái khổ lực công việc, mùa đông thổ địa hoàn toàn không giống mùa hè tốt như vậy đối phó, tại nhiệt độ thấp cùng tuyết thủy liên hợp tác dụng dưới, thổ địa tầng ngoài ngưng kết thành đất đông cứng, trước mấy cái cào cuốc xuống dưới, cơ hồ là không nhúc nhích tí nào, sau nửa giờ, công trình tiến triển cực chậm, thậm chí ngay cả Hàn Băng dự đoán một phần năm đều không có đạt tới.

"Thủ lĩnh, dưới mặt đất quá cứng, hoàn toàn đào bất động a!"

"Chính là, cái cào đều làm hư hai thanh."

"Đáng chết, ta ngược lại là xem nhẹ điểm ấy."

Hàn Băng kêu mọi người đều dừng lại, sau đó hạ đạt mới mệnh lệnh —— tìm củi lửa.

Năm đồng lửa trại rất nhanh dấy lên, mùa đông thụ mộc rất khô ráo, thể lửa so bình thường phải lớn hơn nhiều, lớp bớp thanh âm không ngừng vang lên, chung quanh cùng dưới mặt đất tuyết không ngừng hòa tan, thăng hoa, thạch ốc 100 mét trong phạm vi nổi lên số lớn Bạch Sắc hơi nước, tầm nhìn không đến nửa mét, khiến cho giống như là phòng tắm hơi đồng dạng.

Sau hai giờ, lửa trại dập tắt, tộc nhân thừa dịp thổ nhường làm tan vội vàng khởi công, cái này đào đất tốc độ nhanh gấp bội, nam nhân phụ trách vùng vẫy cái cào, nữ nhân vận chuyển bùn đất, ngay cả nửa lớn nhỏ hài tử đều ở đây bên cạnh hỗ trợ đưa nước, chỉ có Hàn Băng cháu trai ruột nhàn nhúc a trướng.

Hắn chân trái từng tại một lần ngoài ý muốn bên trong ngã thành gãy xương, từ nay về sau liền bước đi đều không thể rời bỏ quai trọng, mà loại này nặng lao động chân tay hẳn tự nhiên càng là phát huy không được nửa điểm tác dụng.

...

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Lo trước khởi hoạ

Tiểu Đào là một cơ linh tiểu hóa tử, hắn thấy lão đầu xấu hổ ngồi cũng không phải đứng cũng khó chịu, tựa hồ nhìn xem mọi người bận rộn đến khí thế ngất trời, mà bản thân lại chỉ có thể ở nơi nào lo lắng suông, thế là chủ động đem trên tay chia độ gãy gỗ cho hắn, nhường hắn phụ trách giám sát, mình cầm lên cái cào bắt đầu đào hang.

Lão đầu từ lần này có thể khai tâm, cảm lòng gà làm lệnh tiền, cái thứ nhất liền chạy tới Hàn Băng phụ trách cái kia rơi vào, thần sắc rất nghiêm túc trên dưới dò xét một cái cửa động, sau đó lại ngẩng đầu nhìn Hàn Băng, bên khóe miệng treo nịnh nọt cười, ánh mắt bên trong tràn ngập vi diệu.

Hàn Băng hai tay xử lý cái cào nghỉ ngơi, từng ngậm từng ngậm thở gấp trọng khí, nhìn cái kia khi nói khi không, phảng phất Giang Nam nữ tử tư thái bộ dáng rất là khó chịu: "Có lời cứ nói."

"Hắc hắc, gia gia, người đào cái này động giống như không tới 5 mét a."

Hàn Băng ngữ khí bình thản: "Ta cảm thấy đã có 5 mét."

"Ta cảm thấy không có." Nói xong sợ Hàn Băng không tin, vội vàng nằm rạp trên mặt đất dùng gãy gỗ so với cửa động liền bắt đầu số lượng lên, hắn lại ngẩng đầu nhìn Hàn Băng, "Người nhìn, chỉ có 4 mét nửa nhiều một chút, không đạt tiêu chuẩn."

Hàn Băng nhất thời ngậm miệng không nói gì: "Tốt tốt tốt, ta tại nhiều đào mấy cái cào là được."

Lão đầu lời nói thâm thía: "Nhất định muốn nghiêm túc một chút, quan hệ này đến tộc nhân..."

"Lăn! !"

...

Từ mặt trời mọc đào được mặt trời lặn, tại lão đầu cái kia cơ hồ biến thái giám sát phía dưới, bao quát Hàn Băng tất cả mọi người kéo căng thần kinh, 5 mét chính là 5 mét, 4 mét 9 không được, 5 mét một cũng không được.

Thái Dương giờ phút này treo ở Tây Sơn đầu, còn thừa lại nửa cái đầu.

Các tộc nhân đều đứng ở cùng một chỗ, con mắt đều nhìn chăm chăm cùng một cái phương hướng, liền cũng không dám thở mạnh, chỉ thấy lão đầu một người nằm rạp trên mặt đất, hai con mắt hí thành hai cái, hắn dùng trong tay cây kia gãy gỗ, tính toán chi li mà đo lường cuối cùng một cái cửa hang lớn nhỏ.

"1 mét, 2 mét, 3 mét, 4 mét..."

Phụ trách cái kia động Tiểu Ngư hít sâu một hơi, quả thực là không dám phun ra, lúc đầu xem như cái thứ nhất đào xong rơi vào hắn, tại lão đầu nghiêm khắc quở trách dưới đã trải qua làm lại sáu về, mỗi lần không phải 4 mét 9 chính là 5 mét một, cái này khiến hắn đã mất mặt mũi vừa một giống con chó.

"5 mét, thông qua!"

"Hô ~" Tiểu Ngư rốt cục lớn buồng lòng một hơi.

Hàn Băng vội vàng chỉ huy tộc nhân đem sớm đã vót nhọn gãy gỗ lấy mười centimet khoảng cách cắm vào rơi vào dưới đáy, gãy gỗ có cánh tay trẻ con phẩm chất, hai đầu bị vót nhọn sau lại dùng lửa than nướng đến cứng rắn vô cùng, lại tăng thêm rơi vào cái kia sâu đạt 3 mét chênh lệch, là đủ lặn xuống đi vào Mãnh Thú đám thành than tổ ong.

Cắm xong gai nhọn, lại tãi roi vào trên miệng bày ra mấy cây nhánh cây, để lên một chút cỏ khô, cuối cùng tãi bao trùm lên tuyết đọng, hiện tại đừng nói người là Mãnh Thú, liền xem như Nhân Loại chỉ sợ cũng nhìn không ra manh mối gì.

Hàn Băng đứng ở bấy rập trên giẫm mấy cước, nhánh cây hoàn toàn có thể tiếp nhận hấn cái này chừng một trăm cân trọng lượng, làm bộ lạc bên trong thể trọng nặng nhất người đều có thể đứng ở phía trên, như vậy tộc khác người nếu là ngoài ý muốn giẫm đi lên, trên cơ bản cũng có thể cam đoan bình yên vô sự.

Trừ tận lực lưu lại có tiêu chí một đầu cung cấp người hành tẩu con đường bên ngoài, năm cái roi vào đem thạch ốc vây quanh cực kỳ chặt chẽ, vô luận cái kia Mãnh Thú từ phương hướng nào xâm lấn, đều tất nhiên sẽ trước một bước roi vào roi vào bị đâm thành cái sàng, dạng này đã trải qua là đủ bảo hộ Bộ Lạc an toàn.

Tối nay com tối số lượng là bình thường gấp hai, ăn no bụng về sau, mệt nhọc một cả ngày mọi người rất nhanh liền tiến vào mộng đẹp.

Tiếp xuống tới thời kỳ, Hàn Băng kế hoạch đầu vào đây tiến hành, trong dự đoán Mãnh Thú tập kích cũng không có tiến đến, bất quá hấn tâm thủy chung không có buông lỏng, thậm chí còn căng đến càng chặt một chút . . .

Mặc dù không có Mãnh Thú tập kích, nhưng là mỗi ngày Hàn Băng mang theo tộc nhân đi tuần tra lãnh địa xung quanh thời điểm, đều có thể phát hiện mấy cái mới mẻ dấu chân, đây chính là cái kia gia hỏa lưu lại, nó tựa hồ cách mỗi mấy ngày sẽ tới thạch ốc chung quanh đi dạo, sẽ không dựa vào rất gần, cũng sẽ không dẫm lên roi vào, vừa vận duy trì tại một cái có thể quan sát phạm vi.

"Chẳng lẽ cái này gia hỏa có trí khôn?"

Đây là Hàn Băng nhất không muốn thừa nhận một chút, bất quá căn cứ hiện tại chỗ biết tình huống, tựa hồ cũng chỉ có thể hướng về cái phương hướng này đi phỏng đoán, nếu như vền vẹn loại kia Nguyên Thủy Mãnh Thú, lại làm sao có thể nắm giữ tốt như vậy kiên nhẫn?

Nó tựa hồ là đang chờ bản thân phạm sai lầm, sau đó mới có thể bỏ nhào đi lên đánh ra trí mạng một kích.

Cái này vô danh Mãnh Thú tồn tại liền muốn một cái treo ở trên đỉnh đầu lợi kiếm, nhưng toàn bộ Bộ Lạc ăn ngủ không yên.

Tuyết, càng roi xuống càng lớn, Bộ Lạc trừ ban ngày dạy học bên ngoài, chạng vạng tối bắt đầu còn gia nhập một cái khác công trình, cái kia chính là chế tạo công cụ cùng vũ khí.

Một cái mười lăm người Bộ Lạc năm người là Chiến Sĩ, nhưng kho binh khí bên trong tích trữ vượt qua ba mươi mấy đem trường mâu cùng trên trăm thanh dùi cho ném mạnh tiêu thương, nếu là đặt ở hậu thế đây hoàn toàn chính là cực kì hiếm chiến hành vi, bất quá đặt ở Jurassic tối nói, quá bình thường bất quá.

Hơn nửa tháng đi qua, cái kia Mãnh Thú dấu chân sớm tại bảy ngày trước liền không tiếp tục xuất hiện qua, một tháng đến hôm nay, hết thảy đều rất bình thường, giống như tất cả sự tình cũng chỉ là mình ở hù dọa bản thân.

"Thủ lĩnh, cái kia gia hỏa giống như đi ài!"

Thừa dịp thời tiết sáng sủa, các tộc nhân làm lấy thông lệ công vụ tuần tra, dĩ vãng lưu lại dấu chân sớm đã bị mới tuyết roi bao trùm, hiện tại trên mặt tuyết chỉ có Nhân Loại dấu vết.

Hàn Băng một bên khoe khoang lấy học thức, một bên dẫn đầu đám người vòng quanh thạch ốc đánh lấy vòng, bắt tri bắt giác liền đi tới vòng thứ ba, quy củ là mỗi lần dò xét mười vòng mới về nhà, bây giờ còn có hơn nửa giờ công việc.

"Thực sự là đáng tiếc, roi vào lại trắng đào!"

Tiểu Ngư mặt mũi tràn đầy không cam lòng, tựa hồ đối với cái kia Mãnh Thú rời đi có chút tiếc nuối.

"Nhớ kỹ một cái từ ngữ 'Lo trước khỏi họa' ." Hàn Băng vừa cười vừa nói.

. . .

Các vị, hôm nay ký kết, bây giờ có thể đầu nhập càng nhiều phiếu ~ còn có thể tiếp nhận khen thưởng, tạ ơn cổ vũ, cảm ơn đã ủng hộ!

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Mãnh Thú đột kích

"Có ý tứ gì?"

Hàn Băng kiên nhẫn giải thích nói: "Ý tứ chính là đối đãi bất luận cái gì sự tình, chúng ta đều muốn trước thời hạn làm tốt chuẩn bị chu đáo, dạng này đợi đến thời khắc mấu chốt mới sẽ không thúc thủ vô sách."

"Thúc thủ vô sách lại là có ý gì?"

"Chính là dọa đến run chân, lại không biết nên làm cái gì."

"Cái kia chúng ta hiện tại đã trải qua đào xong rơi vào, khẳng định liền sẽ không thúc thủ vô sách, chờ bắt được cái kia gia hỏa, liền có thể ăn thịt."

"Chờ bắt được cái kia gia hỏa nhất định muốn nướng ăn."

"Vì cái gì?" Một vị khác Chiến Sĩ tiếp lời đầu hỏi.

"Bởi vì Tiểu Diêm nói chúng ta đã trải qua không có muối ăn, không muối nói, nấu lấy ăn thịt có thể . . . Đau đầu!"

Nghe thấy bọn hắn hai người nói chuyện phiếm, Hàn Băng nhẹ khẽ nhún mày, nói xen vào hỏi: "Chúng ta đã trải qua không muối sao?"

Tiểu Mâu gật gật đầu: "Đúng rồi, đây là Tiểu Diêm nói."

"Nàng kia làm sao không có nói cho ta?"

Tiểu Mâu biểu lộ rất phảng phất, nói: "Nàng đã trải qua nói cho ngươi biết nha!"

"A? Lúc nào sự tình?"

Tiểu Mâu nghiêm túc trả lời: "Chính là tối hôm qua, cái kia thời điểm thủ lĩnh giống như lại nhìn chử."

"Vậy ta là trả lời thế nào hắn?"

"Ngươi kêu Tiểu Diêm bản thân nhìn xem xử lý."

Nghe câu nói này, Hàn Băng bắt đầu hồi ức đêm qua phát sinh sự tình, giống như Tiểu Diêm xác thực cho chính mình nói chút gì, bất quá khi đó bản thân loay hoay muốn mạng, cũng liền thuận miệng qua loa vài câu, hoàn toàn đến không đặt ở trong lòng.

"Cái kia Tiểu Diêm bọn hắn hiện tại đang làm cái gì?"

"Hắn là đi tìm củi lửa nấu muối a!"

". . ."

Đúng vào lúc này, phía trước dò đường Tiểu Ngư vội vàng hấp tấp mà chạy trở lại, Hàn Băng gặp hắn đầu đầy mồ hôi, liền vội hỏi: "Làm sao?"

"Thủ lĩnh, phía trước lại phát hiện loại kia dấu chân."

Mồ hôi lạnh chảy ròng, như rót vào hàm băng, tê cả da đầu . . . Cái này ba cái từ dùng để hình dung Hàn Băng hiện tại trạng thái là lại cực kỳ thích hợp, mình đã đi ba vòng, trước hai vòng đều không có phát hiện dấu chân, hết lần này tới lần khác ở nơi này vòng thứ ba lúc phát hiện, như vậy nói rõ cái gì?

Một, dò xét mấy người này đều là mù lòa hoặc là đầu đất, năm sáu con mắt đều không có phát hiện trên mặt tuyết dấu chân.

Hai, cái kia Mãnh Thú ngay tại năm phút trước đó mới vừa mới xuất hiện.

. . .

Hàn Băng hai mắt sung huyết, bỗng nhiên hét lớn: "Nhanh! Lập tức trở về!"

Hắn hô xong câu nói này, cũng mặc kệ đầu đầy bột nhão đám người, bản thân giống như là một đầu bò đi giầy cương chó hoang điên cuồng mà hướng về nấu ruộng muối phương hướng chạy đi . . .

Nấu ruộng muối chính là một cái đơn sơ lều, lều dưới dựng vài toà bếp lò, vền vền một cái sinh hoạt công trình, hoàn toàn không có mấy may năng lực phòng ngự, lại cùng thạch ốc cũng có gần 100 mét cự ly, nếu như . . . Cái kia hậu quả khó mà lường được.

Chạy ước chừng ba phút, Hàn Băng trong tầm mắt xuất hiện Tiểu Diêm đám người thân ảnh, gặp các nàng ba người mới từ trong rừng cây tìm đến củi khô, vây quanh ở trước bếp lò tựa hồ đang chuẩn bị châm lửa, hắn nội tâm an tâm một chút, bất quá vô ý thức hướng về rừng cây nhỏ phương hướng

liếc một cái, lập tức hãi hùng khiếp vía.

Hắn phảng phất trông thấy tại ngoài trăm thước, có một cái mắt thường khó mà phát giác vật thể, chính nằm rạp trên mặt đất lặng lẽ hướng về nấu muối lều chậm rãi tiến lên.

"Đó là cái gì?"

Hắn dùng sức xoa xoa con mắt, đột nhiên còn coi là bản thân xuất hiện ảo giác, bởi vì cái kia gia hỏa toàn thân thuần trắng, hoàn toàn cùng tuyết địa hòa làm một thể, nếu như nó nằm sấp bất động, liền xem như gần trong gang tấc chỉ sợ cũng khó mà bị phát hiện.

Đột nhiên, cái kia gia hỏa lại động một cái, Hàn Băng cái này cuối cùng xác nhận, hắn nhiệt huyết phún trướng, hít sâu một hơi, hô to: "Gặp nguy hiểm, chạy mau! !"

"Nguy hiểm! ! Chạy!"

Cái này một cuồng hống dọa đến Tiểu Hỏa trong tay lấy lửa còn đều rơi, mấy cái cô nương trừng to mắt mắt mũi tràn đầy không giải thích được nhìn tới, chỉ thấy thủ lĩnh một bên hướng về nơi này chạy, một bên vung vẩy lên trong tay trường mâu la to: "Tiểu Hỏa, gặp nguy hiểm, chạy mau, chạy mau . . . Chạy về sơn động."

Cái kia mấy cái cô nương còn chưa kịp phản ứng, nguyên bản nằm rạp trên mặt đất tiềm hành Mãnh Thú lại là trước một bước phát động công kích, nó không tiếp tục ẩn giấu hành động, trực tiếp bạo khởi, hướng về nấu muối lều phương hướng tiến lên.

"Rống! !"

Cái kia Mãnh Thú ngoại hình giống như là một cái mọc ra ngà voi hổ đông bắc, chỉ bất quá hình thể lại là phóng đại gấp năm lần, vền vền mấy trăm mét cự ly, đối với nó cái kia bốn cái so Hàn Băng eo còn cột trụ mà nói chính là trong nháy mắt sự tình.

Mấy cái tiểu nha đầu nghe thấy sau lưng gào thét, Nguyên Thủy sinh vật bản năng lập tức làm cho các nàng minh bạch hiện tại tình cảnh nguy hiểm, căn bản không dám quay đầu, ném đi trong tay tất cả đồ vật, lập tức vung chân liền hướng về thạch ốc chạy đi.

Bất quá, còn không có chạy ra vài mét, lưu tại cuối cùng cô nương kia đột nhiên cảm giác một đạo Bạch Sắc cái bóng hướng về bản thân bổ nhào tới, sau đó liền nhìn thấy một trường dữ tợn Hung Thú gương mặt.

"A! !"

Mãnh Thú đưa nàng ép đến trên mặt đất, mang theo mùi máu tươi cùng hôi thối khí tức đập tại nàng trên mặt, cả hai hình thể chênh lệch to lớn, để cho nàng không có may mắn đường phản kháng, Mãnh Thú há to mồm, hướng thẳng đến bả vai nàng cắn xé xuống dưới . . .

"Két! Két! Két! Két!"

Gay mũi máu tươi phun ra ngoài, trong nháy mắt đem chung quanh 5 mét nhuộm ửng đỏ, xương vỡ vụn thanh âm không ngừng vang lên, nguyên bản hắn là trong cơ thể con người cứng rắn nhất khí quan, ở nơi này Mãnh Thú trong miệng vậy mà giòn giống như Tiểu Hồ đội mì tôm sống.

Vền vền mấy hơi thở thời gian, tiểu cô nương nửa người trên từ phần bụng đến cổ hoàn toàn sụp đổ, huyết nhục, dịch thể, nội tạng cùng xương vỡ hòa lẫn lưu đi ra, nàng hai con mắt trừng rất lớn, trong mồm càng không ngừng toát ra số lớn huyết sắc bọt biển, bất quá trong lỗ mũi lại sớm đã không hô hấp.

Đội đến con mồi hoàn toàn mất đi sinh cơ, Mãnh Thú ngẩng đầu lên, hai khóa uốn lượn răng nanh trên treo đầy huyết nhục, hầu tóc ra trận trận găm nhẹ, nó tựa hồ còn không an thỏa mãn, quay đầu nhìn về chạy trốn mặt khác bóng lưng hai người nhìn lại, mới vừa bước ra mấy bước, đang chuẩn bị toàn lực truy kích thời điểm, chỉ thấy trên bầu trời bay tới một cái trường mâu trắng tấp dậm vào nó trên trán . . .

"Àm!"

Trường mâu thế tới tấn mãnh, bất quá khoảng chừng nó trên ót nhẹ nhàng gõ một cái, liền xa xa bắn ra rơi vào trên mặt tuyết, bị mài đến sắc bén trường mâu mũi nhọn, chỉ treo năm, sáu cây màu trắng bạc lông.

"Rống ngao ~ "

—— khiêu khích!

Mãnh Thú khuôn mặt biến càng thêm dữ tợn, phát ra một tiếng gào thét về sau, lập tức quay đầu hướng về một cái khác phương hướng nhìn lại, tựa hồ tại tìm kiếm cái kia gan to bằng trời gia hỏa.

Chỉ thấy có một cái trên đầu cắm lông vũ Nhân Loại đứng ở ngoài mấy chục thước, hắn một cái tay nắm chặt đuôi Pterodactyls miệng làm ngăn nhỏ chủ thủ, một cái tay khác nâng tại không trung còn duy trì ném mạnh tư thế.

—— chính là hắn!

Mãnh Thú hai mắt nhắm lại, chân sau dùng sức đạp một cái, giống một đạo tia chớp màu trắng bỗng nhiên hướng về Hàn Băng tiến lên.

...

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Thúc thủ vô sách

Hàn Băng toàn thân treo lên chiến tranh lạnh, lập tức xoay người chạy, đồng thời trong miệng tê tâm liệt phế hô to: "Đầu mâu, đầu mâu . . ."

Nơi xa vừa mới chạy đến Tiểu Ngư đám người trông thấy cái này tràng diện, lập tức dọa đến mặt mũi ngốc trệ, dù cho nghe thấy thù lĩnh khàn giọng hết sức kêu cứu, bất quá bản thân thân thể lại giống như là bị ma pháp băng phong đồng dạng biến vô cùng cứng ngắt, tay chân hoàn toàn không nghe sai khiến, đứng nói đầu mâu, thậm chí ngay cả đưa tay đá vào cẳng chân động tác đều không thể làm đến.

Giờ khắc này ở năm người bên trong còn có thể duy trì đứng thẳng tư thế chỉ có Tiểu Ngư một người mà thôi, cái khác bốn người nhìn thấy cái kia Mãnh Thú xông tới, không khỏi chân cẳng như nhũn ra, trực tiếp co quắp ngã trên mặt đất.

"Đầu mâu . . . Đầu . . . Mâu . . . A! !"

Phía sau là giương huyết bồn đại khẩu cự hình Mãnh Thú, phía trước đồng đội lại dọa đến thất thần, Hàn Băng từ đời trước đến đời này tựa hồ đều không có trải qua tuyệt vọng như vậy, năm người kia giờ phút này biểu hiện thật sự là làm hấn thất vọng đến cực điểm, bất quá cũng do không nhiều lắm nghĩ, sau lưng cổ kia Sát Khí càng ngày càng gần, bất quá vài giây đồng hồ thời gian, hấn thậm chí đã trải qua nghe thấy bông tuyết bị nanh vuốt đè ép thanh âm.

"Xong xong xong . . . Không đúng!"

Chạy bên trong Hàn Băng đột nhiên ý thức được bên người mình 10 mét chỗ có một cái trước mấy ngày đào xong bẫy rập, hấn lúc này làm quyết định, cúi phải mãnh liệt đập, thân thể đột nhiên biến hóa phương hướng, hướng về bẫy rập chỗ chạy tới.

Nhân Loại tiềm lực quả nhiên là vô cùng vô tận, ở nơi này vài giây đồng hồ thời gian bên trong, Hàn Băng thể nội bộc phát ra siêu việt nhân thể cực hạn năng lượng, hai cái đùi sừng sốt bị nhường bốn cái chân cho đuổi qua, chờ hấn chạy đến bẫy rập phía trên, chỉ cảm thấy bản thân không thể kiên trì được nữa, toàn thân xụi lơ trực tiếp ngồi dưới đất.

"Gào gừ ~ "

Còn chưa kịp thở khẩu khí, Hàn Băng phát hiện trên đỉnh đầu của mình Thái Dương bị che chắn, xuất hiện một cái to lớn bóng tối, bỗng nhiên ngẩng đầu, chỉ thấy cái kia Kiếm Xi Hồ đã trải qua bỏ nhào vào bản thân trên mặt, cự ly rất gần, hấn thậm chí có thể thấy rõ đối phương trong kẽ răng thịt bầm . . .

"Àm! ! !"

Chế tác rơi vào cái kia nhỏ bé nhánh cây đương nhiên tiếp nhận không được một người một thú gần nặng một tấn số lượng, trong nháy mắt đứt gãy, nhìn từ đằng xa đến cảnh tượng chính là cái kia Kiếm Xi Hồ cùng Hàn Băng trực tiếp tiếp tại chỗ biến mất.

Mười giây đồng hồ, không khí tựa hồ ngưng kết, mệnh mông Tuyệt Nguyên trên an tĩnh lại.

Tiểu Hỏa cùng Tiểu Diêm cũng thuận lợi trốn vào sơn động, Tiểu Ngư cái thứ nhất phản ứng tới, hấn hai tay nắm chắc trường mâu, mười ngón đều bóp trắng, một cái hít sâu, bước về phía trước một bước, nhưng là không ngừng run rẩy hai chân cùng trong đôi mắt nồng đậm sợ hãi bán đứng hấn nội tâm —— sợ, như thế nào không sợ a!

Tiểu Mâu mấy người cũng lao đảo ung dung mà đứng lên, đám người liên tục nuốt mấy ngụm nước bọt, lẫn nhau dùng một cái ánh mắt, xếp thành một hàng hàng ngang, nơm nớp lo sợ hướng về bẫy rập đi qua . . .

Chờ bọn hấn cự ly bẫy rập 10 mét xa, trong cạm bẫy đột nhiên truyền đến một trận ồn ào động tĩnh, sau đó liền trông thấy cái kia Mãnh Thú nhảy lên một cái, đứng tại trước mặt mọi người.

Chỉ bất quá, vừa rồi toàn thân như tuyết thuần trắng Hung Thú, giờ phút này toàn thân đều bị máu tươi nhuộm thành xích hồng, trừ đầu, toàn bộ trên thân thể liền nửa điểm bộ lông màu trắng cũng không nhìn thấy, hơn nữa tại bụng nó trên còn có thể rõ ràng nhìn thấy cắm mấy cây bẻ gãy gãy gãy, máu tươi cuộn cuộn không ngừng mà từ gãy gãy bên trên dừng mãnh tiến ra.

"Rống ngao!"

Lại là một tiếng gào thét, Tiểu Ngự đám người cường ép ổn định bản thân hai chân, lúc này ngược lại là không có một người té ngã, bọn hắn nom nớp lo sợ giờ lên trường mâu, tựa hồ dạng này có thể cho bản thân gia tăng một chút uy thế.

Kiểm Xi Hồ trừng đám người chốc lát, sau đó đánh một cái hất xì, khắp khênh hướng thẳng đến nấu muối lều đi qua, nó đi lao đảo, hành tung ven đường không ngừng mà chảy máu, giống như là cho tuyết địa trải lên thảm đỏ, rõ ràng là bị thương nặng.

"Chúng ta đầu mâu không?" Tiểu Mâu nhẹ giọng hỏi.

Chờ chốc lát, cũng không có người trả lời hắn, hắn dùng cánh tay nhẹ nhàng đụng một cái Tiểu Ngự, lại hỏi: "Tiểu Ngự, chúng ta đầu mâu không?"

Tiểu Ngự vẫn là không có phản ứng, chỉ là càng không ngừng nuốt nước miếng, hắn hai khóa đôi mắt hơi một chút lắc lư, một nhóm mồ hôi lạnh từ giữa lông mày chảy ra, theo gương mặt ở dưới cằm chỗ nhỏ xuống, dung nhập trong đồng tuyết, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Kiểm Xi Hồ đi đến bị cản chết con mồi trước mặt, há to mồm cắn nằng phần bụng, sau đó hướng về phía tây đại sơn chỗ chạy tới.

Đội đến Mãnh Thú thân ảnh hoàn toàn biến mất ở tầm mắt bên trong, Tiểu Mâu y nguyên duy trì vừa rồi cái tư thế kia.

Xem như Đội Trưởng Tiểu Ngự cuối cùng có phản ứng, hắn đột nhiên thở dài ra một hơi, đưa tay vỗ vỗ Tiểu Mâu bả vai, nói: "Không cần, nó chạy xa."

"Thúc thủ vô sách!" Tiểu Mâu cúi đầu thở dài, cũng buông xuống cánh tay.

Qua nửa giờ, Hàn Băng cảm trường mâu phong phong hóa hóa từ trong nhà đá chạy đi ra, hắn lo lắng trái phải nhìn quanh chốc lát, cũng không có trông thấy vừa rồi cái kia Kiểm Xi Hồ cái bóng, lập tức trực tiếp đi tới đứng ngăn người tại chỗ mấy người trước mặt, biểu lộ mười điểm vội vàng hỏi: "Các người . . . Thế nào? Có hay không thụ thương?"

Nói xong lấy tay vỗ vỗ mấy người thân thể, đẩy ra có khô làm tạp dề kiểm tra một cái phải chăng có thụ thương.

"Chúng ta đều không có thụ thương!" Tiểu Ngự trả lời.

"Hô . . ." Nghe được câu trả lời này, Hàn Băng thở dài ra một hơi, cuối cùng, cuối cùng xấu nhất kết cục không có phát sinh.

"Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi." Hắn phát tay lau khô trên đầu mồ hôi lạnh, lại hỏi: "Cái kia đại gia hóa đâu?"

Tiểu Mâu trả lời: "Chạy."

Hàn Băng gật gật đầu, hướng về nấu muối lều phương hướng nhìn lại, bất quá cũng không có phát hiện tộc nhân thi thể.

Trông thấy thủ lĩnh nhíu mày, Tiểu Ngự chủ động nói: "Nàng thân thể bị Dã Thú mang đi."

Hàn Băng bỗng nhiên nhắm mắt lại, răng cắn chặt, biểu lộ rất là thống khổ, đứng tại chỗ trọn vẹn đứng sừng sững vài phút, hắn mới lần thứ hai mở mắt ra, hỏi: "Cái kia gia hóa có phải hay không thụ thương?"

Hàn Băng trong lòng kỳ thật đã trải qua biết rõ đáp án, nếu như cái kia Kiểm Xi Hồ không có thụ thương, mấy người này tuyệt đối một cái đều công việc không xuống, chớ nói chi là cùng cái người không việc gì một dạng đứng ở chỗ này cùng bản thân nói chuyện.

"Đúng rồi, đầu đầu cũng có huyết, nó trừ đầu toàn thân đều là hồng sắc."

"Cái kia hắn là trọng thương!"

Hàn Băng yên lặng mà gật gật đầu, đi đến cái kia đã trải qua phát động rơi vào bên cạnh, tinh tế quan sát . . .

Vừa rồi cái kia Kiểm Xi Hồ đem bản thân nhào vào rơi vào về sau, nó tựa hồ là đối bản thân lần kia công kích tràn ngập phần nộ, còn tại không trung liền một ngụm cắn đứt cổ, bản thân lúc này tử vong.

Gần một tấn thể trọng, cao ba mét độ, chờ nó rơi xuống bấy rập dưới đáy, cái kia lực phản tác dụng là đủ nhường tất cả gai nhọn đều đâm xuyên nó da dẻ, lúc này trong cam bấy tình huống cũng bằng chứng bản thân ý nghĩ, đây động ngưng kết huyết dịch gần một thước sâu, tất cả gai nhọn đều hiện ra màu đỏ tươi, hơn nữa tại trung bộ còn có bốn, năm cây gai nhọn bị ngoại lực chỗ bẻ gãy, chắc hẳn gãy mất một nửa khác là lưu tại Kiểm Xi Hồ thể nội.

...

Chương 26: Biết rõ núi có Hồ, còn hướng núi Hồ đi

"Đem ta mâu cầm tới."

Hàn Băng đem trường mâu cầm tại trong tay quan sát, mũi nhọn thạch phong bộ phận treo một nắm trắng bạc lông thú, bản thân vừa mới dùng như vậy đại lực tức giận đầu nhập đi qua mâu, cho nên ngay cả nhân gia da đều không có đâm thấu, cái này khiến Hàn Băng trong lòng cảm thấy có chút bị thương.

Bất quá, trọng thương Hung Thú, mang đi tộc nhân mình di thể, hẳn xem như Bộ Lạc Tù Trưởng, không có bất kỳ cái gì lý do không đi báo thù rửa hận, càng trọng yếu là nhất định muốn đoạt lại tộc nhân di thể để tránh bị Dã Thú nuốt xuống trận.

Về phần cái kia Kiếm Xi Hồ hành tung, hiện tại lại cực kỳ rõ ràng, trực tiếp đi theo ven đường vết máu nhất định có thể tìm tới.

Vừa rồi lâm trận khiến chiến mấy người giờ phút này đều cúi đầu, tựa hồ đang đợi thủ lĩnh trách phạt, bất quá Hàn Băng một câu phản nản lời nói cũng chưa hề nói, phảng phất đã trải qua quên vừa mới sự tình, quên bản thân lớn tiếng gầm rú, mà Bộ Lạc các chiến sĩ lại toàn thể ngốc trệ trắng diện.

Mặt lộ vẻ áy náy Tiểu Ngư trên vai trầm xuống, ngẩng đầu thấy thủ lĩnh đối chính mình nói: "Các người mấy cái dùng nhất rất nhanh đem rơi vào trở về hình dáng ban đầu, sau đó về sơn động giấu đi, ngàn vạn không muốn đi ra, ta rất nhanh liền trở về."

Nơi này mùi máu tươi quá nặng, nếu như đợi chút nữa sẽ dẫn tới dùng săn thức ăn động vật, như vậy Bộ Lạc xung quanh trong vòng trăm thước khẳng định đến nào nhiệt một hồi.

"Thủ lĩnh, người đi nơi nào? Cái kia Mãnh Thú đã trải qua rồi đi, chúng ta nên an toàn."

"Muốn tới thì tới muốn đi thì đi, nó coi ta là thành cái gì? Huống chi, ta còn có một việc không thể không làm . . ." Hàn Băng đem trường mâu cột vào sau lưng, rút ra bên hông Pterodactyls chủ thủ tại tạp dề trên sát một cái, nói: "Ta muốn đi đem nạng tìm trở về."

Một mực cúi đầu không nói Tiểu Mâu giờ phút này nhủ mảy, hẳn ngẩng đầu nhìn Hàn Băng một cái, tựa hồ có nói cái gì muốn nói.

"Tiểu Mâu, người có chuyện cứ nói thẳng đi!"

"Thủ lĩnh là muốn đi tìm nạng sao?"

"Đương nhiên."

Tiểu Mâu dùng rất nhỏ bé thanh âm tiếp tục nói: "Thủ lĩnh, chúng ta tại trong sơn động còn tồn lấy rất nhiều cá khô, hoa quả khô mặc dù không nhiều, nhưng tiết kiệm một chút cũng đủ ăn, ta cảm thấy người cũng không cần đi . . ."

Hàn Băng cười, phất tay cắt ngang hẳn lời nói, Tiểu Mâu tựa hồ là đem bản thân động cơ cho nghĩ xóa, không sai, tại dĩ vãng mùa đông, tộc nhân tìm đồ ăn biến phí thường khó khăn, phạm là có một người tộc nhân ngoài ý muốn tử vong, thì thể đều là tuyệt đối sẽ không ném đi.

Hàn Băng nói: "Người nghĩ sai, ta cũng không có muốn ăn nạng, hiện tại sẽ không, về sau cũng sẽ không."

"Thủ lĩnh?"

Hắn khuôn mặt biến kiên cố hơn kiên quyết, rõ ràng nói: "Nạng là chúng ta tộc nhân, cũng là chúng ta đồng bạn, càng là chúng ta thân nhân . . . Nạng hiện tại đã chết, là ta không cách nào bảo hộ nạng an toàn, đây hoàn toàn là ta trách nhiệm, là ta xem như Bộ Lạc lãnh tụ thất trách. Nhưng là, ta cũng tuyệt đối không cho phép nạng lại chết sau biến thành con súc sinh kia đồ ăn, ta muốn đi mang nạng trở về, đem nạng mai táng tại trong nhà, để cho nạng bị chết có tôn nghiêm, để cho nạng đi an tâm! !!"

Hàn Băng thanh âm càng lúc càng lớn, nước bọt bay tứ tung, cái trán gân xanh bạo đột, đến cuối cùng đã trải qua tiếp cận gào thét, Tiểu Ngư mấy người đều bị khí thế của hắn chấn trụ, tất cả đều trợn mắt hốc mồm.

Hàn Băng cũng phát hiện bản thân thất thố, vội vàng làm mấy cái hít sâu, nhượng tâm tình mình bình tĩnh xuống tới.

Kỳ thật, một cái cơ linh đáng yêu cô nương ngay tại trước mắt mình bị Mãnh Thú sống sờ sờ cắn chết, mà bản thân lại thúc thủ vô sách, thậm chí ngay cả thì thể đều bị cướp đi, hẳn còn có thể bảo trì hiện tại đáng vẻ liền đã rất không tệ.

Hàn Băng vỗ vỗ Tiểu Ngư bả vai, nói khẽ: "Nhất định muốn nhớ kỹ, chúng ta là Nhân Loại, là cái thế giới này người thống trị cao nhất, chúng ta nhất định phải có dũng khí và lực lượng đến bảo vệ chúng ta tôn nghiêm, về phần cái khác vô luận là Khủng Long vẫn là Mãnh Thú, tại trước mặt chúng ta đều

không được lỗ mắng!"

Chẳng biết lúc nào, lúc đầu sóng biếc vạn dặm trên bầu trời bay tới một đám mây màu, đám mây che khuất ánh nắng, Hàn Băng đứng tại bóng tối phía dưới, không có bất kỳ cái gì thời điểm có thể so sánh hiện tại càng có thể nhường hần mình bạch bản thân trên vai gánh nặng giá trị, mà tại trước mặt mình đứng thẳng mấy người, là thời đại này Nhân Loại ảnh thu nhỏ, bất quá so với Hàn Băng chỗ lý giải Nhân Loại mà nói, bọn hắn càng thêm tiếp cận với dựa vào bản năng sinh tồn động vật, bọn hắn thiếu khuyết quá nhiều vốn hần nên thuộc về Nhân Loại đặc chất, vô luận là ưu điểm vẫn là khuyết điểm, đều cần tại tiến hóa từ từ Trường Hà bên trong lĩnh ngộ.

Nhưng là, Hàn Băng không có kiên nhẫn chờ đợi, hắn cũng không dám vèn vèn lấy một cái người đứng xem thân phận đi quan sát, bởi vì lớn chọn lọc tự nhiên đi ra mãi mãi cũng là thích hợp nhất, mà không phải mạnh nhất.

Tại một cái khác thế giới, Nhân Loại Văn Minh xuất hiện vốn chính là thấp hơn rất nhiều xác suất sự kiện ngẫu nhiên, mà ở cái này thế giới, bản thân xuất hiện đã trải qua xáo trộn thiên nhiên nguyên bản tiết tấu, nếu như một cái sơ sẩy, cái này một nhóm Nhân Loại mất đi sức cạnh tranh dần dần tiêu vong, như vậy ực vạn năm về sau trên Địa Cầu còn sẽ xuất hiện Nhân Loại sao? Còn sẽ xuất hiện cái kia xán lạn Nhân Loại Văn Minh sao?

Tiểu Mâu có chút mờ mịt: "Thủ lĩnh . . . Ta ta nghe không hiểu."

Hàn Băng vẫy tay từ biệt, quay người hướng về Tây Sơn đi đến: "Những cái này sự tình các ngươi hiện tại không hiểu không quan hệ, ta cũng không trách các ngươi, đây không phải các ngươi sai, về sau sẽ hiểu, chậm rãi lại học a!"

. . .

Lần theo do máu tươi trải thành đường đi, Hàn Băng căng cứng tâm nhẹ nhõm không ít, máu tươi một mực rót vào tuyết địa ba tấc, mà mình đã đi gần ngàn mét lộ trình, đây cũng chính là 1000 mét màu đỏ thắm, chắc hẳn coi như đem một cái nhân loại toàn thân huyết đều khô, cũng không có khả năng chảy ra nhiều huyết dịch như vậy, như vậy cái ý này vị liền đã rất rõ ràng, cái kia Kiếm Xi Hồ có lẽ đã trải qua kẻ bên từ vong.

Lại đi mấy trăm mét, đầu này huyết sắc thâm nồng độ may không có đổi nhạt, chuyển qua phía trước cái kia đường rẽ bản thân liền nên leo núi, đứng vào lúc này, Hàn Băng sau lưng vang lên một trận tiếng xột xoạt thanh âm, hắn bỗng nhiên nằm rạp trên mặt đất, dùng cả tay chân leo đến một cái đồng tuyết đằng sau, đồng thời rút ra trường mâu, rướn cổ lên, vừa mới dọn xong ném mạnh tư thế chỉ thấy một bên khác bốc lên đi ra hai cái lén lút lút đầu.

"Ta . . . Cái này hai cái ngốc tử, ngu dốt!"

Hàn Băng cất kỹ trường mâu, mặt mũi tràn đầy tái nhợt mà đứng lên, hướng về phía bên kia phát phát tay, người đến chính là Tiểu Mâu cùng Tiểu Ngư, bọn hắn nhìn thấy Hàn Băng, lại là không có chú ý tới thủ lĩnh mặt dung nhan sắc, hoạt bát lanh lợi mà chạy tới.

"Thủ . . ."

Hàn Băng trong lòng hết sức tức giận, hoàn toàn không có cho hắn nói chuyện cơ hội, đề thấp cuồng hống gầm thét: "Các ngươi hai cái tới làm cái gì? Ta không phải kêu các ngươi trở về giấu đi sao?"

. . .

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Thiên nhiên quy tắc

Phối hợp với loại kia ngữ khí cùng sắc mặt, liền xem như hai đầu heo cũng biết rõ Hàn Băng bây giờ là lửa giận trùng thiên trạng thái.

"Thật. . . thật xin lỗi."

Tiểu Ngư khiếp đảm mà liếm liếm miệng môi dưới, nói khẽ: "Thủ lĩnh, chúng ta muốn đi tìm đồng bạn, muốn mang năng về nhà."

"Chúng ta hai cái cũng là Nhân Loại." Tiểu Mâu đột nhiên toát ra một câu, sau đó liền khúm núm mà trốn đến Tiểu Ngư sau lưng đi.

Không thể không nói, mặc dù cái này hai cái gia hỏa vi phạm mệnh lệnh mình, nhường bản thân thực sự rất bức bối, bất quá nghe thấy hai câu này, Hàn Băng trong lòng nộ khí lập tức liền tiêu tán, bất quá hắn còn phải chứa ngoan lệ bộ dáng, ngữ khí bất thiện nói ra: "Các ngươi vì cái gì không tuân mệnh

lệnh? Các ngươi biết rõ dạng này tự tiện theo tới nguy hiểm cỡ nào sao?"

"Chúng ta . . . Chúng ta . . ." Hai người áp a áp ứng, lập tức trưởng hồng mặt: "Thủ lĩnh cũng rất nguy hiểm, chúng ta muốn đi theo ngươi."

"Ta?" Hàn Băng cười, nhìn đến cái này hai người còn biết rõ vì bản thân lo lắng, hần khê lắc đầu, "Ta và các ngươi không giống, mệnh ta không đáng tiền, các ngươi mệnh, rất trân quý."

Tiểu Mâu trốn ở Tiểu Ngư phía sau ngược đầu nói: "Thủ lĩnh trân quý hơn."

Hàn Băng vò mấy lần huyết Thái Dương: "Ta không có nói đùa, hành động lần này thực sự là rất nguy hiểm, trên Tây sơn Mãnh Thú hoành hành, một cái không cẩn thận liền được vừa đi không về, chết không toàn thây."

Tiểu Ngư mặt không đổi sắc: "Vậy liền vừa đi không về."

Tiểu Mâu sợ hãi rụt rè: "Vậy liền chết không toàn thây."

. . .

Hàn Băng đem hần từ Tiểu Ngư sau lưng cho túm đi ra, lại hần nảo cửa nhỏ lên đạn một cái dưa nháy: "Có chuyện liền quang minh chính đại giảng, cũng không phải thẹn thùng tiểu nha đầu, ngươi trốn cái gì trốn?"

Hàn Băng ngẫm lại, coi như muốn đuổi bọn hần trở về, nhưng hiện tại Bộ Lạc chung quanh mùi máu tươi vẫn là dày đặc nhất thời điểm, bọn hần trở về có khả năng gặp được nguy hiểm, chỉ sợ so lưu tại bên cạnh mình cao hơn nữa.

Hần thở dài một tiếng: "Thôi, lần này trước ghi lại các ngươi kháng mệnh tội, các ngươi trước đi theo ta."

"Ai."

"Tốt."

Có lẽ là do ở ánh nắng chỉ có thể chiếu xạ nửa ngày, trên núi tuyết động muốn so phía dưới dày gấp đôi, ba người mỗi đi một bước cái kia tuyết đều có thể tràn đến trên móng đến, lại tăng thêm hành tẩu thời điểm phát ra động tĩnh, tại yên tĩnh thâm u cốc lõm bên trong lộ ra càng lớn, ba người không hiểu kinh tâm.

"Chậm một chút, chậm một chút, chậm rãi ~" Hàn Băng nửa khom lưng, bàn tay hướng xuống lẳng không ấn xuống, "Thanh âm chớ quá lớn, bằng không thì dẫn tới đại gia hòa chúng ta liền xong đời."

Tiểu Ngư hai người giơ chân lên trong nháy mắt liền ngưng kết giữa không trung, thẳng đến Hàn Băng đi lên phía trước một bước, bọn hần mới dám đem chân rơi xuống.

Màu đỏ tươi vòi máu theo sơn gian chấp trùng, giống như là một đầu vui mừng màn che. Hàn Băng trái tim nhỏ một mực tại cuồng loạn, còn tốt hữu kinh vô hiểm, nửa giờ sau, vòi máu biến mất ở một chỗ bí ẩn cửa sơn động.

Khoảng ba người quan sát một hồi, Hàn Băng chỉ cách đó không xa hai cây đại thụ hướng về phía Tiểu Ngư hai người nói: "Bò đi lên, nếu như chờ Thái Dương sau khi xuống núi ta còn không có đi ra, các ngươi liền về nhà mình."

"Tốt."

Nếu là bàn về leo cây, người nguyên thủy cần phải vùng người hiện đại đầu thứ mười tám đường phố, nhiều năm tránh né Dã Thú nhất định phải kỹ năng sinh tồn, khắc sâu vào trong thân thể mỗi một hạt trong tế bào, cao hơn ba mươi mét độ hoàn toàn không phải vấn đề, cái kia hai người giống như là đến chứng động kinh Hầu Tử, trong chớp mắt liền nhảy lên trên đỉnh.

Mặc dù cũng không biết cái kia Kiếm Xi Hồ có thể hay không leo cây, bất quá cuối cùng có thể có một ứng đối.

Hàn Băng nuốt mấy ngụm nước bọt, lại vò lấy tuyết đem lòng bàn chân lau sạch sẽ, rón rén hướng về cửa động đi đến, vết máu là biến mất tại Hắc Ám bên trong, cửa động rất sâu, từ bên ngoài hoàn toàn nhìn không thấy bất luận cái gì đồ vật, chỉ nghe gặp một cổ rất tanh hôi thổi từ trong động bay ra.

Hàn Băng nhặt lên một khối đá vùng tay ném vào, trong động phát ra một trận va chạm lách cách âm thanh, hần cũng không dám thấy kết quả, lập tức cũng giống một cái đến chứng động kinh Hầu Tử, bò lên trên một cái khác cái cây.

Ba người mắt to nhìn đôi mắt nhỏ, treo ở trên cây thổi 10 phút gió lạnh, phía dưới không có bất kỳ cái gì đáp lại, Hàn Băng chậm rãi bò xuống cây, lại ném một khối đá đi vào.

"Ầm ~ ầm ~ ầm ~ "

Liên dạng này lặp đi lặp lại năm sáu lần, trong động vẫn là động tĩnh gì đều không có.

"Chẳng lẽ là đã chết?" Hàn Băng cau mày nghĩ đến, "Rất có thể."

Hắn từ phía sau cái mông rút ra một cái que gỗ, ngồi chồm hồm trên mặt đất rất nhanh liền dâng lên Hòa, cầm một cái bó đuốc trực tiếp đi vào sơn động.

Treo ở trên cây Tiểu Mâu một mực vội vã cuống cuống đến nhìn chăm chăm sơn động, Tiểu Ngư thì là ngẩng đầu nhìn Thái Dương, trong mắt hiện ra hiếu kỳ ánh sáng, trong miệng nói lầm bầm "Chờ Thái Dương xuống núi về sau, nó lại đi nơi nào đâu?"

...

Hàn Băng mượn bó đuốc quang cảnh thận từng li từng tí tiến lên, mỗi đi một bước đều sẽ dừng lại quan sát chung quanh tình huống, Kiếm Xi Hồ là không trông thấy, bất quá trải rộng toàn bộ sơn động động vật hải cốt nhường hắn vững tin nơi đây chính là nó sào huyệt, về phần cái kia gia hỏa, ngược lại là không sợ tìm không thấy, bởi vì trên mặt đất còn tại lưu động huyết dịch, chỉ ra minh xác phương hướng.

Hàn Băng bước nhanh, trừ bó đuốc thiêu đốt phát ra xì xì tiếng vang, trong động còn vang lên một loại ngột ngạt thanh âm, giống như là bệnh hen suyễn người phát bệnh lúc hô hấp.

Phía trước xuất hiện một đoàn Bạch Sắc, Hàn Băng trong lòng xiết chặt, kềm chút ngã rơi bó đuốc, chờ hắn cưỡng ép ổn định tâm thần, híp mắt nhìn lại, phát hiện tại vết máu cuối cùng, cái kia Kiếm Xi Hồ đã trải qua ngã trên mặt đất, nó cái kia không ngừng chấp trùng lồng ngực cùng hơi thở thanh âm cho thấy nó còn sót lại cuối cùng một hơi.

Hàn Băng trắng lên lá gan, nắm chặt trường mâu hướng về phía trước nhanh chân đi đi, ngay tại Kiếm Xi Hồ bên cạnh, không bên trái bả vai tộc nhân mở lớn lấy hai mắt, đội nặng trông thấy Hàn Băng đến, phảng phất tại bên miệng lộ ra mỉm cười.

"Rốt cục tìm tới người."

Hàn Băng đưa tay che lại tộc nhân con mắt, để cho nàng bị chết an tường, đây là hậu thế Nhân Loại quen thuộc, sau đó, hắn giơ lên trường mâu, hung hăng hướng về Kiếm Xi Hồ trên bụng đâm vào đi, toàn bộ dài đến dài một thước mũi thương bụng hoàn toàn không vào bụng khang, Kiếm Xi Hồ thân thể mãnh liệt lay động, một lát sau liền biến hoàn toàn xóp.

Hàn Băng rút ra trường mâu, phát hiện lớn nhỏ cỡ nắm tay vết thương lại không có chảy ra một tia huyết dịch, mũi thương chỉ đem ra một chút thịt mỡ, nhìn đến nó huyết trên đường liền đã lưu quang.

Hắn dùng quần áo đem tộc nhân thi thể bao vây lại, lại dùng dây cỏ cái chốt tốt, thả trên bờ vai đang muốn quay người rời đi thời điểm, phảng phất tại nghe thấy sơn động chỗ sâu truyền đến mấy tiếng mèo kêu...

"Meo ~ meo ~ meo ~ "

Hàn Băng sửng sốt, nghiêng lỗ tai tinh tế lắng nghe, đúng là con mèo nhỏ gọi tiếng.

"Nơi này làm sao sẽ có mèo?"

Mang mãnh liệt lòng hiếu kỳ, hắn hướng về thanh nguyên tìm kiếm, còn đi chưa được mấy bước, vèn vèn vượt qua một chỗ ngoặt, liền nhìn thấy dưới đất có một cái cỏ khô làm ổ, trong ổ nằm sắp hai con toàn thân tuyết bạch, có bóng bầu dục lớn nhỏ con mèo đang đặt tại khắp nơi bò.

"Nguyên lai cái kia gia hỏa là vừa sinh xong Bảo Bảo."

Cái kia Kiếm Xi Hồ vừa mới sinh nở hoàn tất, tập kích Bộ Lạc thời điểm, tất nhiên là ở vào trạng thái cực độ suy yếu, nó cần đồ ăn, cần số lớn ăn thịt đến bổ sung dinh dưỡng dùng cho bài tiết ** nuôi nấng nó hậu đại, bằng không nói, nó có lẽ cũng sẽ không đối địch với Nhân Loại, phải biết động vật có vú IQ có thể còn cao hơn Khủng Long nhiều lắm, bọn chúng đối với nguy hiểm sự vật tồn tại thiên sinh cường đại dự cảm, Nhân Loại kỳ thật cũng không dễ chọc.

Hàn Băng cúi đầu xuống, phát hiện hai con tiểu gia hỏa toàn thân ướt sũng, liền con mắt đều còn không có mở ra, cái này rõ ràng là vừa mới xuất sinh không đến một ngày bộ dáng, tiểu gia hỏa nhóm ngoại hình cực giống mèo, trừ hai khỏa răng nanh dài đặc biệt như bọn chúng mẫu thân một dạng mọc ra miệng.

"Meo ~ "

Cái này gọi tiếng đem Hàn Băng tâm đều cho hòa tan, hắn không có may mắn do dự, trực tiếp đem cái kia hai cái vật nhỏ ôm, mặt mũi tràn đầy mỉm cười nói: "Tiểu gia hỏa, đói à?"

Kiếm Xi Hồ cắn chết tộc nhân mình, là vì no bụng, Hàn Băng giết chết Kiếm Xi Hồ, là vì tuân theo nội tâm bên trong Pháp Tắc, cái này hai kiện sự tình đều không cần đi bình phán, càng nói không lên cừu hận gì cùng đạo đức, bởi vì đây vốn chính là thiên nhiên quy tắc, đơn thuần chuỗi thức ăn quan hệ, Mãnh Thú đi săn chính là bản tính, ở trong mắt chúng, Nhân Loại cùng con thỏ đến tột cùng lại có thể khác nhau ở chỗ nào?

Hai con tiểu gia hỏa thân thể mềm nhũn, hoàn toàn không giống bọn chúng mẫu thân như vậy uy phong, Hàn Băng đem ngón tay đặt ở bọn chúng miệng bên cạnh, hai cái cực đói tiểu gia hỏa trực tiếp liền hút, cái này động tác tựa như là mở ra Hàn Băng thần kinh chốt mở, làm cho toàn thân hắn đều ngứa.

"Ha ha, đừng có gấp, chờ trở về nhà sau ta cho người uống canh cá."

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Viêm Hoàng Bộ Lạc

Về nhà đường xá cần cang cần thận một chút, dù sao bọn hắn bây giờ còn mang theo một bộ tản ra mùi máu tươi không trọn vẹn thì thể.

Toàn bộ hành trình lấy nhất rất nhanh trở lại Bộ Lạc, không thể không xách là, chờ Hàn Băng ba người đi tới Bộ Lạc xung quanh, quả nhiên tại thạch phòng phụ cận trên mặt tuyết phát hiện đủ loại dấu chân, những cái này dấu chân chủ nhân có lẽ chính là bị mùi máu tươi chỗ hấp dẫn, nhưng mà lại không phát hiện con mồi, cuối cùng thất vọng rời đi.

Hàn Băng đem hai con tiểu gia hỏa thả vào trong sơn động, hơi uy mấy ngụm nước, sau đó triệu tập tất cả tộc nhân đều đến thạch ốc bên ngoài tập hợp, hẳn nhất định phải thừa dịp trời tối đem nên làm sự tình xong xuôi.

Ngoài phòng dâng lên rất lớn một đồng lửa, trùng thiên ánh lửa mang ra nhiệt độ nóng bỏng, đủ để chấn nhiếp Tây Sơn trung tiêu nhỏ cùng Bắc Phương hàng xóm, tộc nhân thì thể bị để ở dưới đất, trên thân thể che kín cỏ khô, chỉ lộ ra đầu, tất cả mọi người yên lặng nhìn xem nằm trên mặt đất nằng, không có nói chuyện.

Đã sớm bị Hàn Băng lau khô vết máu non nớt khuôn mặt, lộ ra không có trước đó như thế tuyệt vọng cùng bất lực, tiểu nha đầu nhắm mắt lại ngủ được rất yên tĩnh, khỏe miệng nằng vừa hơi hơi câu lên một cái nhỏ nhỏ nguyệt nha, giống như là đang mỉm cười, nhưng chỉ có tầm kia không có chút nào huyết sắc trắng bệch mặt để cho người ta vô tận tiếc hận.

"Nàng gọi tên là gì?" Sau một hồi lâu, Hàn Băng đột nhiên hỏi.

Tiểu Hòa trả lời: "Nàng còn không có danh tự."

Hàn Băng gật gù đầu, lại hỏi: "Nàng kia bình thường ưa thích làm cái gì? Hoặc là am hiểu làm cái gì?"

"Nàng sẽ nấu canh."

Tiểu Hòa cùng cái này nha đầu vào ngày thường đi vào trong gần nhất, hai người thường xuyên tại nhân hạ thời điểm trốn ở một góc nào đó nói thì thầm, cười đến rất vui vẻ, gặp thủ lĩnh nhìn qua bản thân, Tiểu Hòa kích động nói bổ sung: "Nàng nấu canh là trong bộ lạc uống ngon nhất."

"Người và nằng là bạn tốt?" Hàn Băng lại hỏi.

Tiểu Hòa gật gù đầu, có lẽ nằng còn không rõ ràng thủ lĩnh trong miệng 'Bằng hữu' hai chữ đại biểu cụ thể hàm nghĩa, bất quá hiện tại trong mắt mình không cách nào ức chế chảy ra nước mắt, cùng trong lòng cái kia cực độ thống khổ đều rất tinh tường biểu đạt ra cái kia nha đầu tại bản thân trong lòng địa vị.

Hàn Băng nhẹ nhàng lau sạch sẽ khỏe mắt nằng nước mắt, hỏi: "Vậy người bình thường xưng hô như thế nào nằng?"

"Tiểu. . . Tiểu Thang, ta gọi nằng Tiểu Thang."

Tiểu Hòa ngữ điệu nhỏ bé mà cơ hồ nghe không được, bởi vì tại bộ lạc bên trong, mọi người ước định mà thành quy củ là chỉ có thủ lĩnh mới có tư cách cho người khác đặt tên, mà cái này hai cái tiểu nha đầu cách làm này rõ ràng là tại khiêu chiến quyền uy.

"Tiểu Thang?" Hàn Băng có chút hiểu được, "Nàng kia ưa thích cái tên này sao?"

"Ân, nằng trước kia nói cho ta biết, nằng trong lòng cực kỳ sợ hãi chính là có một ngày thủ lĩnh đem cái tên này cho người khác, cho nên nằng mỗi ngày đều rất chân thành nấu canh, hi vọng thủ lĩnh có thể chú ý tới nằng."

"Nàng là cô nương tốt, canh cũng uống rất ngon."

Hàn Băng cười xoa bóp Tiểu Hòa mặt, sau đó nhặt lên bên cạnh một tấm gỗ tròn, gậy gỗ một đầu bị vót nhọn, chiều dài 1 mét, phẩm chất ước chừng mười phân đường kính, gậy gỗ bên ngoài vỏ cây bị lột sạch, bên trong thân thân bóng loáng giống hài nhi da thịt.

Hàn Băng bê gãy một tấm gỗ than, ở phía trên viết xuống bốn chữ: "Tiểu Thang Chi Mộ."

Đang chuẩn bị phân phó đám người đem gãy gỗ định tại trong đất, không biết đột nhiên nghĩ đến cái gì, hán vội vàng lại đem lời nói nuốt trở về, nắm lên một cái tuyết, đem cái kia bốn chữ sáng bóng sạch sẽ, lại từ bên hông rút ra Pterodactyls chủy thủ, đem gãy gỗ đặt nằm ngang hai đầu gối phía trên, sử xuất bú sữa khí lực, từng đao từng đao khắc họa lên . . .

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, không có người quấy rầy Hàn Băng, liền nguyên bản gào thét gió Bắc giờ phút này đều an tĩnh lại, không biết qua bao lâu, Thái Dương cái bóng đã trải qua đựng phải trên Tây sơn cao nhất toà kia phong, Hàn Băng hoàn thành điêu khắc, hán thổi khô chỉ toàn mảnh gỗ vụn, đem khối này có thể xưng Nhân Loại trong lịch sử thủ mai mộ bia đưa cho tộc nhân, nhường bọn hán tùy tiện tìm khối đất trống cắm đi vào.

"Tại thêm nhiều điểm củi lửa, khối còn lớn hơn!"

Hùng hực hỏa diễm đang thiêu đốt, Tiểu Thang di thể tại hồng sắc bông hoa bao vây rồi bên trong từng chút từng chút biến mất, đợi đến lửa trại dập tắt, nàng đã hoàn toàn không thấy tăm hơi, không có người biết rõ nàng đi nơi nào, tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn thiên không tìm kiếm nàng cái bóng, chỉ có Hàn Băng nhìn chăm chăm dưới chân mảnh đất này . . . Có lẽ, đợi đến năm sau xuân về hoa nở thời điểm, cái này địa phương sẽ mọc ra một đóa phá lệ mỹ lệ Tiểu Hoa.

Làm xong tất cả những thứ này, thiên không đã trải qua biến thành nhật Lam Sắc, Tây Sơn bên trong lại truyền tới liên tiếp thú hồng, Hàn Băng đi đầu đi về nhà nhìn cái kia hai cái tiểu gia hỏa, các tộc nhân lưu lại tới thu thập tro tàn, vừa mới đem mộ bia cắm vào tuyết địa Tiểu Ngư cùng Tiểu Mâu không chớp mắt nhìn chăm chăm trên bia mộ văn tự khởi xướng ngốc.

Tiểu Mâu hỏi: "Thủ lĩnh viết đây là cái gì?"

Tiểu Ngư cũng là nhủ lại thật sâu lông mày, tựa hồ cũng xem không hiểu trên đó hàm nghĩa: "Ta không biết, người đi đem Tiểu Hòa hô tới, nàng biết chữ nhiều nhất."

Tiểu Hòa tập trung tinh thần nhìn nửa ngày, từng chữ từng chữ mà thì thào: "Viêm Hoàng Bộ Lạc, Hiền Viên Thị Thang Nữ Chi Mộ."

"Phía dưới còn có một hàng đâu?"

"Nhân Tộc kỷ nguyên 0 năm đồng."

"Viết là ý gì?"

"Ta cũng không biết."

". . ."

Đồng bạn tử vong ở cái này niên đại lộ ra lại bình thường cực kỳ, tất cả mọi người nội tâm bên trong bị phản tại buổi chiều nóng bỏng canh cá làm dịu, lạnh lẽo hòa tan, trừ Tiểu Hòa cùng Hàn Băng, mọi người tựa hồ đều không có chú ý tới hôm nay chén canh này vị đạo so với dĩ vãng có một chút cái biến.

"Meo ~ meo ~ meo ~ "

Mọi người ngồi quanh ở trong nhà đá, tò mò nhìn chăm chăm Hàn Băng trong ngực hai con không ngừng ngoa nguẩy tiểu bát điểm nhi, có người khoe miệng đã trải qua chảy ra nước bọt.

"Thủ lĩnh, cái này hai cái đồ vật làm sao ăn? Nấu vẫn là nướng?"

Hàn Băng khí cấp bại phôi, vội vàng nắm lên một cái rom rạ che lại hai cái tiểu gia hỏa: "Không cho phép ăn, ta muốn nuôi!"

"Người một ngày liền biết rõ ăn, đơn giản một chút cũng không hiểu chuyện." Lão đầu giống như là cái hiểu chuyện người, hán gõ gõ cái kia ăn hàng đầu, hung hăng nói ra, "Thủ lĩnh nói rất đúng, người nhìn bọn chúng hiện tại mới nhỏ như vậy, có thể có bao nhiêu thịt? Đương nhiên muốn chờ bọn chúng lớn lên lại ăn . . . Đúng, thủ lĩnh, về sau chờ chúng nó lớn lên, da lông có thể hay không lưu cho ta làm kiện y phục?"

Hàn Băng bị bọn hán tức giận nói không ra lời, quay người liền hướng về trong sơn động đi đến.

Tình cảm xây dựng ở tại sớm chiều ở chung, đây không chỉ là đối với người loại, bất luận cái gì một cái giống loài kỳ thật cũng có đồng dạng đạo lý, từ nay về sau, hán đem cái này hai cái vật nhỏ xem như nhi tử nuôi dưỡng ở bên người, chờ thêm mấy năm, chờ chúng nó trở thành Bộ Lạc một phần tử, hán còn không tin những cái kia gia hỏa tại sống chết trước mắt bên ngoài còn có thể hạ được cái miệng đó?

Ngày kế tiếp, Hàn Băng không thể ngủ đến tự nhiên tỉnh, mơ mơ màng màng liền cảm giác được hai con tiểu gia hỏa ghé vào trên bụng mình duỗi ra đầu lưỡi không ngừng liếm láp bản thân ngực, liền ** đều cho thêm sung, hán mở mắt nhìn lên, phát hiện bọn chúng hai cái vậy mà mở mắt, đang dùng một bộ đáng thương bộ dáng nhìn chăm chăm bản thân: "Meo ~ "

"A?"

Hàn Băng cao hứng hồng, trong nháy mắt tinh thần gấp trăm lần, luống cuống tay chân đứng lên ôm bọn chúng cẩn thận quan sát.

"Meo ~ "

"Meo ~ "

"Đói?"

Hắn vội vàng rời giường, từ bên ngoài đánh một bát canh cá, nhìn xem bọn chúng tưởng ăn, liền đứng cũng không vững, liền muốn đem đầu lún vào, hắn ngây ngốc cười lên: "Nhìn đến quả nhiên là cực đói."

. . .

Cuối tuần tựa như là có cái đề cử, mặc dù không quá đại ý nghĩa, bất quá vẫn là hi vọng mọi người có thể giúp một chút bận bịu, không nên để cho số liệu quá khó coi ~

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Mỹ vị trong núi đến

"Thiên Địa Huyền Hoàng "

"Thiên Địa Huyền Hoàng "

"Vũ Trụ Hồng Hoàng "

"Vũ Trụ Hồng Hoàng "

"Nhật Nguyệt Doanh Trắc."

"Nhật Nguyệt Doanh Trắc."

"Thần Túc Liệt Truong "

"Thần Túc Liệt Truong "

. . .

Các tộc nhân rất sớm đã lên học tập, trong nhà đá vang lên mọi người lang đọc chậm sách âm thanh, chỉ bất quá bây giờ giảng dạy Hán tự công việc Hàn Băng đã đem hắn chuyển giao cho lão đầu, có lẽ đúng là hắn đầu kia què chân ban tặng, không cách nào làm việc nặng hắn cơ hồ đem tất cả thời gian đều dùng tại học tập bên trên, bởi vậy biết chữ cũng phải so hắn hắn tộc nhân muốn nhiều nhiều lắm.

Lão đầu siêu cấp ưa thích phần này công việc, bởi vì hiểu nhiều lắm là sẽ bị tộc nhân chỗ sùng bái, tựa như thủ lĩnh như thế.

"Lão đầu nhi, ngươi giảng những cái này đều là có ý gì a?"

Lão đầu trắng Tiểu Mâu một cái: "Thủ lĩnh nói, các ngươi không cần phải để ý đến là có ý gì, trước tiên đem chữ nhớ kỹ là được . . . Còn có, không cho phép gọi ta lão đầu, chỉ có thủ lĩnh mới có thể như thế gọi ta!"

"Cái kia chúng ta nên gọi ngươi cái gì? Ngươi lại không có danh tự!"

Lão đầu sắc mặt biến đỏ bừng, thở phì phò nói: "Gọi ta tiên sinh, thủ lĩnh nói, dạy người khác nhận thức chữ người chính là tiên sinh."

Tiểu Mâu có chút mê mang: "Nhưng vậy cũng không phải tên ngươi a?"

"Hừ!"

Không có danh tự, liền mang ý nghĩa bản thân làm ra sự tình còn không có lấy được thủ lĩnh tán thành, mà cái này vẫn luôn là hắn trong lòng đau nhức,

trong phút chốc, lão đầu phảng phất là nhận thành đốn tổn thương, chỉ Tiểu Mâu nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Ngươi chờ, ta rất nhanh liền có danh tự, hơn nữa tuyệt đối so với các ngươi tất cả mọi người danh tự đều tốt nghe."

"Ta không tin, còn có danh tự có thể so sánh Tiểu Mâu êm tai?" Hắc nói xong dùng ngón tay dính lấy nước tại thạch trên bảng viết xuống tên mình.

"Đương nhiên!"

Tiểu Mâu ngắc đầu: "Cái kia còn có thể so sánh thủ lĩnh danh tự êm tai?"

Nói đến nơi này, mọi người không hẹn mà cùng đều sững sốt, các tộc nhân liếc mắt nhìn nhau, trăm miệng một lời mà hỏi: "Đúng rồi, thủ lĩnh rốt cuộc là tên gọi là gì a?"

"Không phải liền là thủ lĩnh sao?"

"Đàn, thủ lĩnh là một chức vị, không phải danh tự, tựa như tiên sinh một dạng."

"Thủ lĩnh kia tên là cái gì?"

"Ta không biết, ngươi đây?"

"Ta cũng không biết."

Mọi người ngắc đầu nhìn xem lão đầu: "Lão đầu, thủ lĩnh là ngươi gia gia, ngươi hẳn biết chứ?"

Lão đầu trong lòng sinh ra vô cùng cảm giác thỏa mãn, lớn tiếng nói: "Ta đương nhiên biết rõ . . . Nhưng ta liền không nói cho ngươi."

"Nói một chút chứ, nói một chút chứ!"

"Liền không, liền không!"

. . .

Đang tại mọi người cãi lộn thời điểm, mặt mũi tràn đầy mỉm cười Hàn Băng ôm hai con tiểu gia hỏa đi ra, nghe thấy trong phòng huyền rầm rĩ, thuận miệng hỏi: "Các ngươi tại lần tấn cái gì đâu?"

Lão đầu tranh thủ thời gian nghiêng tới, cười nói: "Không có gì, không có gì, Tiểu Mâu còn có một ít chữ không quen biết, hỏi ta đâu!"

"A."

Hàn Băng gật đầu, đem hai cái tiểu gia hỏa đặt ở lão đầu trong ngực, nói: "Hôm nay cái này hai cái vật nhỏ trước giao cho ngươi chiếu cố, ngươi nhớ kỹ bọn chúng chỉ cần vừa gọi, ngươi liền tranh thủ thời gian cho uy điểm canh cá."

"Tốt, tốt."

"Ngươi cần phải dùng điểm tâm . . ." Hàn Băng trịnh trọng kỳ sự khuyên bảo, "Nếu như bọn chúng nếu là chết mất, vậy ngươi da lông áo khoác nhưng là không có."

Lão đầu sắc mặt trong nháy mắt nghiêm túc lên: "Thủ lĩnh yên tâm, ta nhất định chiếu cố thật tốt bọn chúng, cam đoan một cọng lông đều sẽ không rơi."

Hàn Băng cảm lấy trường mâu, đối mọi người nói: "Hôm nay khóa liền lên đến nơi này, thừa dịp thời tiết thật lớn nhà nhanh đi làm việc, nên chém củi đốn củi, nên nấu muối nấu muối, bắt quá phải nhớ kỹ, ra ngoài làm bất luận cái gì sự tình đều muốn chỉ ít ba người một tổ, ngàn vạn không muốn hành động một mình."

Tiếp lấy Hàn Băng lại chỉ Tiểu Mâu cùng Tiểu Ngư: "Các ngươi hai cái lấy được vũ khí, dây thừng, bình gốm, còn có cái gùi, lập tức đi với ta một chuyến."

"Tốt."

"Tốt."

Cái kia Kiếm Xi Hồ có gần một tấn thể trọng, coi như chảy khô huyết, cái kia chỉ ít cũng có thể cắt ra 500 cân thịt, hơn nữa trừ thịt, còn có càng thêm trân quý da lông cùng gân kiện, những cái này đều là có thể gặp mà không thể cầu tốt bảo bối, mặc dù hành động sẽ tương đối nguy hiểm, nhưng Hàn Băng y nguyên tìm không đến bất luận cái gì lý do đem hắc từ bỏ.

Ba người quen việc dễ làm hướng về Tây Sơn tiến đến, ven đường trên mặt tuyết vết máu sớm đã ngưng kết, nhan sắc biến đỏ sẫm, vị đạo tán không đi ra, cũng liền không sợ dẫn tới dừng Manh Thú. Chờ đến mục tiêu về sau, bọn hắc tại cửa sơn động đốt một đống lửa phòng ngừa khách tới ngoài ý muốn, lập tức liền lập tức bắt đầu chia cắt.

Pterodactyls trên chủy thủ lít nha lít nhít nhỏ rằng cưa mười điểm thích hợp hiện tại trường hợp sử dụng, Hàn Băng một đao đâm vào Kiếm Xi Hồ cổ, sau đó dùng sức hướng xuống kéo một phát, lúc này xé ra ổ bụng, ổ bụng bên trong nội tạng đã trải qua đóng băng, vụn băng gấn đầy, chò trong bình gốm tuyết thủy đốt nóng đem hần làm tan về sau, Hàn Băng ba người hợp lực, rất nhanh liền đem cái này Kiếm Xi Hồ móc sạch.

Dùng đồng dạng phương pháp, bọn hần đem da lông cũng lấy xuống tới, Hàn Băng đối tượng này da ưa thích không được, thuần bộ lông màu trắng chừng dài một thước, mặc ở trên người tức thần khí lại giữ ấm

Đem da lông cùng nội tạng đều bỏ vào cái gùi cất kỹ, Hàn Băng đối Tiểu Ngư hai người nói: "Các người hai cái trước đem những đồ vật này đưa trở về, sau đó lại trở về, tốc độ nhất định muốn nhanh!"

Chờ hai người sau khi rời đi, Hàn Băng trong bụng phát ra khanh khách động tĩnh, hần cười cười, bảo vệ sau lưng lớn như vậy một tòa bảo sơn, chẳng lẽ còn có thể bị đối?

Trực tiếp dùng chủy thủ từ Kiếm Xi Hồ chân sau trên cất lấy lớn cỡ bàn tay một miếng thịt, dùng trường mâu ăn mặc đặt ở trên lửa nướng, năm phút sau, dầu trơn xì xì rung động, khối thịt khét thơm bốn phía, đợi đến khối thịt chín, trong động đã trải qua tràn ngập một cỗ không cách nào chống cự mùi thịt.

Lúc này, hần giống như là biến ảo thuật một dạng từ trong ngực móc ra một ít túi muối, đầu tiên là vò lấy, ngẫm lại, chỉ dùng hai ngón tay vè mười mấy khóa, nhẹ nhàng vẩy vào khối thịt bên trên, vàng bạch sắc tinh thể tại dưới nhiệt độ cao trong nháy mắt hòa tan, Bạch Sắc dầu trơn trên dưới quay cuồng, ngẫu nhiên phun ra mấy cái bong bóng, độc thành một thể giới.

Lại dùng chủy thủ đem khối thịt cắt đến càng nhỏ hơn, vừa đủ hơi hơi há mồm liền có thể nuốt vào kích thích, nhân lúc còn nóng liền tranh thủ một miếng thịt bỏ vào miệng, nhẹ nhàng cắn một cái, nước bắn ra, chất thịt đánh răng, hơi hơi mùi máu tươi hòa lẫn muối biển độc hữu thơm, lỏi cuốn lấy nước bọt tại trong miệng không ngừng va chạm, không ngừng quay cuồng.

"A ~ "

Hàn Băng đã trải qua nhắm mắt lại, bờ môi khẽ nhếch cũng đình chỉ nhai, giống như là ngồi ở nơi nào ngủ.

Ba phút về sau, hần bỗng nhiên mở ra hai mắt, miệng cũng lằn nửa cuồng động, chất lỏng từ khoe miệng chảy ra, trong đôi mắt lóe ra hưng phấn ánh sáng, gằm nhẹ nói "Thoải mái!"

...

Ăn uống no đủ, hần ngồi dưới đất một bên sờ bụng, một bên nhẹ giọng nói nhỏ: "Nếu như hiện tại có quả ớt cùng cây thì là càng tốt."

...

Hôm qua công ty đến mấy tên hộ khách, lão bản phải nhường cùng đi ăn thả, kết quả một mực làm đến sau nửa đêm, hiện tại thượng thổ hạ tả, khó chịu cực!

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Biết hổ then sau đó cũng

Về khoảng cách lần Kiếm Xi Hồ tập kích sự kiện đã qua hai tháng, tại lần đó trong sự kiện, tộc nhân tử vong mang đến sợ hãi và bóng tối dần dần biến mất, Bộ Lạc phát triển cũng một lần nữa hướng đi quỹ đạo, tựa hồ hết thảy đều giống Hàn Băng chỗ quy hoạch như thế, có trật tự.

Bởi vì cái gọi là mất bò mới lo làm chuồng, ở nơi này hai tháng thời gian bên trong, hần dẫn theo các tộc nhân, cho bản thân ở nhỏ tới một lớn cải tạo, đạt đến 3 mét tường đá cùng hàng rào kiên quyết mà lên, đem xung quanh mấy trăm mét phạm vi tất cả đều cho bao vây lại, chung quanh bày rập số lượng cũng chậm chậm gia tăng đến mười cái, bao quát đơn sơ bản cự cộc buộc ngựa cũng làm một chút.

Bây giờ nhìn đến, chỉ ít những cái kia tất yếu sinh hoạt nơi chốn, tỉ như phòng bếp, nhà xí, trữ ao nước, nấu muối lều chờ đã, hiện tại cũng biến càng thêm an toàn, bởi vì tường vây ngăn cách, liền suốt đêm muộn cũng có thể đánh lấy bỏ được ra ngoài công việc.

Bất quá, tại chỗ tràng diện đối Kiếm Xi Hồ trong chiến đấu, Bộ Lạc các chiến sĩ biểu hiện được thực sự không chịu nổi, mặc dù thân làm thủ lĩnh Hàn Băng ngược lại là cùng thường ngày, không có nói qua bất luận cái gì ngoan ngoãn, nhưng còn lại tộc nhân cũng không giống nhau, bọn hần từ nhỏ Hồng trong miệng hiểu được sự kiện này đầu đuôi sau khi trải qua, đối Tiểu Ngư mấy người thái độ tựa hồ trở nên có chút vi diệu, tỉ như làm lần thứ hai Tiểu

Mâu lại chế giễu lão đầu không có danh tự thời điểm, lão đầu cuối cùng sẽ cười lạnh mấy tiếng, sau đó mặt mũi tràn đầy khinh thường nói: "Có danh tự lại thế nào? Thủ lĩnh không có danh tự, như thường cùng Kiếm Xi Hồ chiến đấu, các người hai cái đều có danh tự, không giống dọa đến động cũng không dám động?"

Mà bọn hắn đối mặt như thế trào phúng, đương nhiên là ngậm miệng không nói gì, liền cái rắm cũng không dám thả một cái, dù sao bản thân đuối lý trước đây.

Tiểu Ngư mấy người đối mình ngày đó biểu hiện kỳ thật cũng rất hối hận, bây giờ thúc thủ vô sách đã trải qua thành bọn hắn trong miệng thường nhất nói chuyện, bọn hắn biết rõ thủ lĩnh thưởng phạt phân minh, cũng một mực chờ đợi trừng phạt, có lẽ là ba ngày không ăn cơm, có lẽ là chịu 50 đánh gậy, những cái này bọn hắn đều có thể chịu đựng, nhưng là, liên tiếp hai tháng đều đi qua, thủ lĩnh đối cái này sự tình lại là ngậm miệng không đề cập tới, phảng phất chưa từng xảy ra một dạng, cái này khiến bọn hắn trong lòng càng khó chịu —— sỉ nhục, vô cùng nhục nhã!

Nhấn nại giống như chậm rãi tích lũy năng lượng núi lửa, cuối cùng cũng có một ngày sẽ bộc phát.

Ngày nào đó sáng sớm.

"Thủ lĩnh, chúng ta tìm người có chút việc."

"Chuyện gì? Nói thẳng đi!"

Hàn Băng chạy đầu đầy mồ hôi, hắn đang tại vội vàng dạy hai cái tiểu gia hỏa một chút chỉ lệnh tác chiến, bàn tay hướng xuống chính là ngồi xuống, bàn tay hướng lên trên chính là đứng lên, bàn tay đẩy về trước chính là tiến công, bàn tay kéo về phía sau chính là ẩn nấp, nếu như bọn chúng có thể xem hiểu bản thân những cái này thủ thế, như vậy đối với sau này đi săn khẳng định có rất lớn trợ giúp.

Tiểu Ngư nhìn xem sau lưng các huynh đệ, trực tiếp nói ra: "Mời người trừng phạt chúng ta a!"

"Trừng phạt?"

Hàn Băng có chút không rõ ràng cho lắm, đột nhiên tựa hồ lại nghĩ đến cái gì, híp mắt cười hỏi: "Các người mấy cái lại chế giễu lão đầu, đem hắn tức khóc?"

Năm người đồng thời lắc đầu: "Không có không có . . . Chúng ta đều không có khi dễ hắn."

"Cái kia là chuyện gì xảy ra mà? Vô duyên vô cớ."

"Là dạng này . . ."

Tiểu Ngư hít sâu một hơi, hắn tựa hồ cực không tình nguyện từ miệng bên trong nói ra món kia cho bản thân mang đến sỉ nhục kinh lịch: "Lần trước cái kia Kiếm Xi Hồ tập kích Bộ Lạc thời điểm, người bị Kiếm Xi Hồ đuổi chạy, lúc ấy người gọi chúng ta đầu mâu, chúng ta tất cả đều không đầu nhập, đây là chống lại . . . Chống lại . . . Chống lại cái gì tới?" Tiểu Ngư quay đầu hỏi.

"Quân lệnh!" Tiểu Mâu gặp hắn quên cái này từ mới nói, vội vàng làm bổ sung.

"Đúng rồi, cái quân lệnh, người trước kia nói qua thưởng phạt phân minh, chúng ta hôm nay chính là đến mời người trừng phạt."

Hàn Băng bừng tỉnh đại ngộ, đột nhiên cười lên: "Ha ha ha, nguyên lai là cái này sự tình, " hắn khoát khoát tay, tiếp tục nói, "Các người nếu không nói ta đều quên . . ."

"Không thể quên, đây là chúng ta . . . Chúng ta sỉ nhục."

"Sỉ nhục? Ân, tốt a?" Hàn Băng hơi hơi gật đầu, "Vậy ta trước hỏi một chút các người, lúc ấy các người vì cái gì không cần mâu? Là bởi vì bản thân không nghĩ đầu nhập sao? Có lẽ vẫn là không dám?"

"Không phải không phải, chúng ta nghĩ đầu nhập, nhưng là chúng ta cũng không biết vì cái gì, lúc ấy tay chân tất cả đều không động được."

Hàn Băng hai tay một đám, nghiêm túc nói: "Vậy cái này không coi là cái quân lệnh, cho nên các người tất cả đều vô tội."

"A! ?"

Lấy được câu trả lời này thế nhưng là có chút khiến bọn hắn cảm thấy mùi điểm ngoài ý muốn, vô tội? Cái này sao có thể vô tội? Mấy người lẫn nhau nhìn xem đối phương, mọi người trên mặt đều không có chút nào vui mừng, ngược lại là càng buồn khổ hơn.

Tiểu Ngư có chút nóng nảy, cầu khẩn nói: "Thủ lĩnh, cầu người chính là trừng phạt chúng ta một cái đi."

"Ài?" Hàn Băng sắc mặt có chút mộng, "Nghe qua tìm khắp nơi tiền, còn không có nghe qua tìm khắp nơi nằng, các người cái này là vì cái gì?"

Chẳng biết lúc nào Hồng hai mắt Tiểu Mâu lập tức nhảy vọt tới, trong thanh âm dõng dạc nói: "Bọn hắn đều nói chúng ta là đồ hèn nhát, Tiểu Diêm đã trải qua hơn một tháng không cùng ta nói chuyện."

Nói xong cũng khóc lên, giống như thương tâm gần chết, Hàn Băng đang chuẩn bị đồ dành hân, không nghĩ tới mặt khác bốn người cũng cùng nhau đi theo gào khóc.

"Oa ~ oa ~ oa ~ "

Hàn Băng bị bọn hân dọa sợ, cái này tràng diện quả thực có chút quỷ dị, nắm cái tay cầm trường mâu Chiến Sĩ khóc giống một nhóm không sữa ăn hài tử, hân nhìn chăm chăm bọn hân tinh tế suy nghĩ chốc lát, rất nhanh lý giải toàn bộ nguyên nhân.

"Chuyện này nhìn đến nên lúc ấy liền giải quyết, kéo lâu như vậy, không nghĩ tới vậy mà tạo thành loại này hậu quả."

Hàn Băng trong lòng có chút tự trách, hít sâu một hơi, đối năm người nói ra: "Tốt, cái này sự tình ta nhất định sẽ giải quyết, các người đi làm việc trước bản thân sự tình, đều đừng khóc, nhanh trở về đi!"

"Thủ lĩnh . . ."

"Trở về, trở về."

Chạng vạng tối, các tộc nhân sau khi đã ăn cơm tối, hôm nay vốn nên là lão đầu giảng văn tự khóa, nhưng Hàn Băng đem hân đuổi xuống tối, hân đứng trên giảng đài, yên ổn một cái tâm thần, rất mau tiến vào trạng thái.

"Sợ hãi."

Hân tại trên tấm đá viết xuống hai chữ, mặt hướng đám người hỏi: "Các người nói một chút, cái gì là sợ hãi?"

Tiểu Hòa nói: "Chính là sợ hãi."

Tiểu Diêm nói: "Chính là nhát gan."

Lão đầu nói: "Chính là . . . Chính là không biết xấu hổ!"

Tiểu Ngự đám người không nói một lời.

. . .

Hàn Băng xoay qua chỗ khác lại tại trên tấm đá viết xuống hai chữ —— dừng cảm.

"Các người lại nói một chút, cái gì lại là dừng cảm?"

Tiểu Hòa nói: "Chính là không sợ."

Tiểu Diêm nói: "Chính là không nhát gan."

Lão đầu nói: "Chính là . . . Chính là không không biết xấu hổ!"

Tiểu Ngự đám người y nguyên không nói một lời.

. . .

Hàn Băng lại hỏi: "Cái kia Nhân Loại vì sao lại sợ hãi?"

Tiểu Hòa nói: "Bởi vì bọn hân sợ hãi."

Tiểu Diêm nói: "Bởi vì bọn hân nhát gan."

Lão đầu nói: "Bởi vì . . . Bởi vì bọn hân không biết xấu hổ!"

Tiểu Ngự đám người y nguyên không nói một lời, chỉ là mặt đỏ lên.

Hàn Băng cười cười, tiếp tục hỏi: "Các người ai có thể nói cho ta biết, sợ hãi bản chất là cái gì? Nhân Loại lại vì cái gì sẽ có sợ hãi loại này mặt trái tình cảm?"

Vấn đề này đã trải qua chạm đến triết học phạm trù, phía dưới tộc người đưa mắt nhìn nhau, giống như ngay cả vấn đề đều không có nghe hiểu.

. . .

Tuần này có cái nho nhỏ đề cử, mọi người giúp đỡ chút, nhường số liệu đẹp mắt một chút, nếu như thành tích rất kém coi nói, về sau ta liền lại không đề cử.

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Không phá thì không xây được

Hàn Băng chờ một hồi, sau đó nhẹ giọng nói ra: "Tại Viễn Cổ Thời Kỳ . . . Đương nhiên, ta nói là so hiện tại cảng Viễn Cổ thời điểm, vào lúc đó, chúng ta Nhân Loại còn không phải người, hoặc có lẽ là chúng ta còn không có hiện tại chỗ có trí khôn cùng nhận biết, vào lúc đó, chúng ta cùng cái khác động vật một dạng, chỉ biết rõ mỗi ngày tìm ăn, sau đó đi ngủ . . ."

Có như vậy một đám người, bọn hắn lại gặp gặp Khủng Long, Mãnh Thú, hoặc là Độc Trùng thời điểm, sẽ từ trong lòng sinh ra một loại phiền chán cảm xúc, chính là một loại không nói ra được chán ghét, loại tâm tình này sẽ để cho bọn hắn bản năng cách những cái kia đồ vật xa xa. Nhưng mà, cũng có một đám người khác, bọn hắn liền có chút không giống, bọn hắn lại gặp gặp Khủng Long, Mãnh Thú cùng Độc Trùng thời điểm, trong lòng cũng không biết sinh ra bất kỳ tâm tình gì, cảm giác gì cũng không có, thậm chí tại Khủng Long cùng Mãnh Thú hướng bản thân xông tới thời điểm, cũng không biết chạy trốn . . ."

Hàn Băng giảng đến nơi này, phía dưới tộc nhân đã bắt đầu cười lên, có người nhỏ giọng cùng bên cạnh đồng bạn nói ra: "Những người kia thật ngốc, Mãnh Thú đến đều không chạy, cái kia chẳng phải bị ăn sạch nhà!"

"Đúng rồi đúng rồi, nếu như là ta khẳng định liền chạy."

Chờ tất cả mọi người thảo luận không sai biệt lắm, Hàn Băng tiếp tục hỏi: "Như vậy các người cảm thấy đợi đến cuối cùng, là thứ một loại người vẫn là loại người thứ hai có thể sống sót?"

Tất cả mọi người không phải đồ đàn, vấn đề này ** tương đối rõ ràng, tất cả mọi người cười trả lời: "Đương nhiên là thứ một loại người có thể sống sót."

Hàn Băng gật gù đầu, hỏi: "Vì cái gì?"

"Bởi vì bọn hắn không phải đồ đàn."

"Bởi vì bọn hắn biết rõ chạy trốn!"

"Bởi vì bọn hắn biết rõ sợ hãi!"

"Dừng!"

Hàn Băng cắt ngang đám người phát hiện từ trên giảng đài đi xuống tới, bước nhanh đi đến Tiểu Đào bên cạnh: "Người mới vừa nói cái gì?"

Tiểu Đào lập lại: "Vi . . . Bởi vì bọn hắn biết rõ sợ hãi a."

"Không sai!"

Hàn Băng hết sức vui mừng mà vỗ vỗ đầu hắn, ngừng đầu đối đám người nói: "Tiểu Đào nói không sai, những người kia sở dĩ có thể sống đến cuối cùng, kỳ thật cũng không phải là bởi vì bọn hắn có nhiều thông minh, cũng không phải bởi vì bọn hắn vận khí tốt, chỉ là bởi vì bọn hắn biết rõ sợ hãi, đối câu lại nói, chính là bởi vì bọn hắn nắm giữ sợ hãi cảm xúc, cho nên mới có thể sống xuống tới . . ."

"Các người bên trong mỗi cái nhân thể bên trong, đều có sợ hãi thừa số, nếu như các người nãi nãi không biết sợ hãi, như vậy nàng căn bản không có khả năng có cơ hội sinh hạ các người mẫu thân, nếu như các người mẫu thân không biết sợ hãi, như vậy nàng cũng không có cơ hội sinh hạ các người."'

Hàn Băng đi tới Tiểu Ngư bên cạnh, tiếp tục nói: "Đang ngồi tất cả mọi người, mỗi một người đều là bởi vì sợ hãi, bởi vì sợ hãi, bởi vì nhát gan, mới có thể có cơ hội ngồi ở chỗ này nghe ta nói chuyện, mà không phải là bị Khủng Long giết chết, bị Mãnh Thú ăn hết, bị Độc Trùng hạ độc chết, cho nên . . ."

Hắn dừng lại một cái, sau đó nói ra kết luận: "Căn này trong phòng mỗi một người đều là đồ hèn nhát."

Tất cả mọi người nghe được sửng sốt, bọn hắn tựa như là nghe hiểu thủ lĩnh nói, nhưng lại giống như cái gì cũng không nghe hiểu, lật qua lật lại Hàn Băng giống như chỉ nói một sự kiện —— chúng ta đều là đồ hèn nhát.

"Sợ hãi đáng xấu hổ sao?" Hàn Băng hỏi.

Cái này đã trải qua không có giống ban đầu như thế tích cực người trả lời vấn đề, đều chờ đợi thủ lĩnh cho ra cuối cùng **.

"Nếu như Nhân Loại không có sợ hãi, vậy liền sẽ không tồn tại Nhân Loại, nếu như Lão Hồ không có sợ hãi, vậy liền sẽ không tồn tại Lão Hồ, nếu như Khủng Long không có sợ hãi, vậy liền sẽ không tồn tại Khủng Long . . . Sợ hãi cũng không đáng xấu hổ, khiếp đảm cũng không nên bị chế giễu, bởi vì, đây là chúng ta Nhân Loại trong thân thể trọng yếu nhất ghen, là nó để cho ta sống sót."

Dưới đài lặng ngắt như tờ, chờ đợi năm phút, y nguyên không có người nói chuyện, Hàn Băng chậm rãi đi đến trước mặt lão đầu, chỉ hấn cái mũi, nghiêm túc hỏi: "Ngươi biết rõ sợ hãi sao?"

Lão đầu ngẩng lại, yên lặng gật gật đầu: "Biết rõ a."

"Vậy là ngươi đồ hèn nhát sao?"

"Đúng."

Hàn Băng lại đi đến Tiểu Hồng bên cạnh, hỏi: "Ngươi là đồ hèn nhát sao?"

"Đúng."

"Vì cái gì?"

Tiểu Hồng đáp: "Không nhát gan người đã sớm chết."

Hàn Băng rất hài lòng, tiếp tục đi đến Tiểu Diêm bên cạnh: "Ngươi là đồ hèn nhát sao?"

...

Phía trước mỗi người đều bị hỏi đồng dạng một vấn đề, thẳng đến Tiểu Ngư năm người.

Hàn Băng hỏi: "Ngươi là đồ hèn nhát sao?"

Đi qua phía trước những khuôn bảo đó, Tiểu Ngư trong lòng tựa hồ đã trải qua buông xuống gánh vác, hấn gật gật đầu, âm vang có lực trả lời: "Đúng."

Tiểu Mâu rất chủ động, đều không đợi Hàn Băng đến hỏi, vội vàng quát: "Ta cũng vậy, ta cũng là . . ."

Mỗi người đều thừa nhận mình là đồ hèn nhát, Hàn Băng một lần nữa trở lại trên giảng đài, chỉ Tiểu Ngư đám người, hỏi: "Tiểu Ngư bọn hấn năm cái nếu là đồ hèn nhát, như vậy bọn hấn ứng không nên bị chế giễu?"

"Tại đối mặt loại kia tình huống thời điểm, các ngươi cái nào người có thể vỗ ngực cam đoan cho ta bản thân nhất định sẽ dũng cảm? Cái nào người dám cho ta cam đoan các ngươi có thể bốc lên bị Kiếm Xi Hồ (Sabretooth) cắn chết nguy hiểm, phát ra trường mâu? Cái nào người lại có thể cam đoan mình có thể chiến thắng Nhân Loại đi qua vô số năm qua hình thành sợ hãi ghen? Các ngươi dám không?"

Tất cả mọi người quay đầu nhìn qua Tiểu Ngư năm người, ánh mắt dường như biến không được vì diệu như vậy, tựa hồ bắt đầu lý giải bọn hấn lúc ấy sở tác sở vi, tựa hồ cũng đem bản thân thay vào cái kia mất đi tộc nhân ban ngày.

"Thủ lĩnh vì cái gì không sợ?" Tiểu Mâu cao giọng hỏi.

Hàn Băng hai tay một nắm, như cái **: "Bởi vì Lão Tử sẽ không chết a!"

...

Đêm dài, Hàn Băng còn chưa ngủ, hấn một người mang theo hai con oắt con tại trong viện huấn luyện, bây giờ cái này hai cái nhảy bén tiểu gia hỏa, đã trải qua có thể xem hiểu ngồi xuống cùng đứng dậy thủ thế, chỉ là nhường bọn hấn tiến lên thời điểm, còn có vẻ hơi mộng bức. Hàn Băng mỗi lần làm ra tiến lên thủ thế, bọn chúng hai cái nếu là xem không hiểu, hấn liền sẽ mang theo cổ cho chúng nó ném ra, cũng hét lớn một tiếng: "Đi ngươi!"

"Thủ lĩnh!"

Nghe thấy kêu gọi, Hàn Băng lập tức quay đầu, trông thấy Tiểu Ngư đi ra.

"Ngươi làm sao không ngủ?"

"Ta ngủ không được."

"Chẳng lẽ ta vừa mới nói chuyện ngươi còn không có nghe hiểu?" Hàn Băng nhíu mày, nghĩ thầm cái này gia hỏa không phải là tiến vào rúc vào sừng trâu a?

Tiểu Ngư lắc đầu: "Ta nghe hiểu, chỉ là còn có một cái nghi vấn."

"Nói."

"Thủ lĩnh sẽ không sợ hãi, chẳng lẽ thực sự là bởi vì sẽ không chết sao?"

Hàn Băng sững sờ, sau một hồi lâu, hần vồ vồ bên cạnh phiến đá: "Ngồi."

Chờ Tiểu Ngư ngồi xuống, hần thở dài một hơi, nói: "Kỳ thật, ta đương nhiên sẽ sợ hãi, dù sao ta cũng là người a!"

"Có thể người sẽ không chết a?"

"Chết?" Hàn Băng bật cười, "Chết tính là gì? Ở cái này trên thế giới, còn rất nhiều đồ vật so tử vong càng khủng bố hơn."

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIÊU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Giao phối mùa

"Ở cái này trên thế giới, còn rất nhiều đồ vật so tử vong càng khủng bố hơn."

"So tử vong càng kinh khủng?" Tiểu Ngư lắc đầu: "Ta. . . ta không hiểu."

"Nói thí dụ như, ngày đó ta sờ dĩ dám trực diện Kiếm Xi Hồ (Sabretooth), chỉ là bởi vì so với Mãnh Thú mà nói, ta càng sợ hãi là các người xuất hiện ngoài ý muốn, lúc ấy loại thứ hai sợ hãi chiến thắng thứ một loại sợ hãi, ở trong mắt các người nhìn đến, kỳ thật đây chính là dũng cảm."

Tiểu Ngư có chút hiểu được: "Ý người là, người là sợ hãi chúng ta chết mất, cho nên liền không sợ Kiếm Xi Hồ (Sabretooth)?"

Hàn Băng gật đầu, nói: "Nhân Loại sờ dĩ là Nhân Loại, chính là bởi vì chúng ta tại một ít tình huống dưới, có thể giữ tỉnh táo cùng lý trí, có thể dùng chúng ta tín niệm chiến thắng chúng ta chỗ có động vật bản năng, có thể làm ra đối tiến hóa mà nói chẳng phải sáng suốt lựa chọn."

Hần gặp Tiểu Ngư cái hiểu cái không, vồ vồ hần vai: "Bộ Lạc Chiến Sĩ, là tộc nhân an toàn duy nhất bảo hộ, bọn hần không thể so với phổ thông tộc nhân, các chiến sĩ cần càng cường tráng hơn lực lượng, cần cứng cáp hơn nội tâm, cần càng thêm thanh tỉnh đại não, càng cần có thể chiến thắng bọn hần bản năng dũng khí."

Tiểu Ngư trừng lớn con mắt nhìn xem Hàn Băng, dùng một loại gần như tại khản cầu thanh âm nói: "Thủ lĩnh, xin cho ta dừng khí."

Hàn Băng lắc đầu, phui mông một cái đứng lên: "Những cái này đồ vật ta cho không, người đến bản thân đi tìm, nhưng người cũng không nên gấp gáp, ta tin tưởng người nhất định có thể tìm được."

"Ta nên đi nơi nào tìm?"

"Nơi này." Hàn Băng chỉ chỉ hần trái tim, lại nói, "Hiện tại thời gian không còn sớm, trước về ngủ a!"

...

Hai con tiểu gia hòa đều là nam hài tử, phân biệt lấy tên "Đại Tướng Quân" cùng "Đại Nguyên Soái", cái này hai cái danh tự tựa hồ cũng bao hàm Hàn Băng đối bọn nó một ít ngụ ý cùng kỳ vọng, bây giờ, bọn chúng đã trải qua hai tháng lớn, có thể nhảy có thể chạy, ăn được ngủ được, khoẻ mạnh khẩu khinh, thân thể rất khỏe mạnh.

Có lẽ là lúc trước bọn chúng vừa mở mắt chỗ trông thấy cái thứ nhất vật sống chính là Hàn Băng, bởi vậy cũng là hần xem như mẫu thân mình, đối với hần cực kỳ không muốn xa rời, vô luận Hàn Băng đi nơi nào, bọn chúng cuối cùng sẽ đi theo cái mông phía sau, chỉ cần Hàn Băng ngồi xuống, bọn chúng

tất nhiên sẽ tiến vào trong ngực, sau đó liếm Mễ Mễ . . .

Hàn Băng cái này vú em đương nhiên không cách nào sinh sữa, hắn có thể dứt cho bọn chúng chỉ có canh cá, mà canh cá bên trong bao gồm dinh dưỡng mặc dù so ra kém mẫu sữa, bất quá cái này đã là hắn có khả năng cho ra nhất đồ tốt.

Hàn Băng đem Đại Tướng Quân ôm vào trong ngực, núm lấy nó trên đầu một nắm Hắc Mao thường thức, cái này tiêu chí cũng là hai huynh đệ mất thường có thể trông thấy duy nhất khác nhau.

"Đến, cho ba ba kêu một cái!"

"Ngao ô ~ "

"Đến, người cũng cho ba ba kêu một cái!"

"Meo ~ ~ "

Đại Nguyên Soái so với Đại Tướng Quân tới nói tính cách có chút ngại ngùng, bình thường cũng không có Đại Tướng Quân như thể trên nhảy dưới tránh nghịch ngợm, bất quá đi qua những ngày này quan sát, Hàn Băng cảm thấy Đại Nguyên Soái nên muốn càng thông minh một chút.

Hắn đem một đồng cỏ khô vò thành một cái cầu, đưa tay ném tới 5 mét bên ngoài, sau đó chỉ cái kia cầu, mặt mũi tràn đầy khủng hoảng mà hô: "Phía trước đến một cái Đại Hôi Lang, nó muốn ăn ta, mau mau hộ giá!"

Đại Nguyên Soái chỉ là quay đầu nhìn một chút, sau đó nói định mà nằm trong ngực tiếp tục ngủ, Đại Tướng Quân mất lộ ra hung quang, giẫy dụa lấy chui ra Hàn Băng hoài, "Hung mãnh vô cùng" hướng lấy "Đại Hôi Lang" tiến lên.

Đã trải qua liên tiếp tốt vài ngày chưa có tuyết rơi, lúc trước tuyết đọng cũng tại ánh mặt trời chiếu xuống, từng ngày hòa tan, có rất nhiều địa phương đã trải qua lộ ra đại địa nhan sắc ban đầu.

"Mùa đông qua là cái gì mùa?"

"Là mùa xuân."

"Mùa xuân không phải mở đầu cái kia sao?"

"Cuối cùng qua lại trở về mở đầu, thủ lĩnh nói, cái này gọi là Luân Hồi."

"A, Luân Hồi ~ "

Lão đầu nhi ngồi xồm ở cửa ra vào nâng cái bát, trong chén còn lại điểm thịt cá cùng quả làm cận bã, trong lúc lơ đãng quay đầu, trông thấy Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái ngồi xồm ở bên cạnh mình mặt mũi tràn đầy mong đợi nhìn chăm chăm bản thân bát, hắn bĩu môi, trực tiếp đem bát để dưới đất, hai cái tiểu gia hỏa một chút cũng không khách khí, tranh đoạt bắt đầu ăn.

"Thủ lĩnh đến cùng là vì cái gì muốn đem các người hai cái gia hỏa cho kiếm về đâu?" Lão đầu nhẹ nhàng sờ sờ hai bọn chúng cái kia lông xù đầu, cười nói: "Các người hai cái cần phải mau mau lớn lên, ta da lông áo khoác còn phải trông cậy vào các người đây!"

Thời tiết càng ngày càng ấm áp, ban đêm không nhóm lửa tựa hồ cũng có thể ngủ yên, Hàn Băng thừa dịp hai cái tiểu gia hỏa đi ra ngoài chơi, lén lén lút lút từ son động chỗ sâu nhất một cái trong lon móc ra một khối thịt khô, đặt ở trên lửa nướng năm phút, cũng không đợi dầu trơn quay cuồng, vội vàng rai lên điểm muối ăn trực tiếp liền nhét vào trong mồm.

Nhắm mắt lại đem thịt nhai mà nát nhừ, lúc này mới cam lòng nuốt vào bụng, mặt mũi tràn đầy dư vị mà nói: "Vẫn là thịt ăn ngon, đòi ta rớt cuộc không muốn ăn cá."

Hàn Băng cả một đời liền mang ý nghĩa vĩnh viễn, nói không ăn cá đương nhiên là không có khả năng, chỉ bất quá đi qua mùa đông này, hắn đối cá khô quả nhiên là dính nhau, chỉ cần nghe thấy cái kia vị đạo đều không ngừng mà đánh hắt xì.

"Thủ lĩnh!"

Hàn Băng nhanh lên đem trên miệng chất dầu lau sạch sẽ, chỉnh lý quần áo một chút, nghiêm túc nói: "Tiến đến."

Người đến là Tiểu Mâu, phía sau hắn còn đi theo Tiểu Diêm, nhìn hai người cười hi hi bộ dáng, tựa hồ rất vui vẻ.

"Tìm ta có sự tình gì?"

Tiểu Mâu sắc mặt rất nghiêm túc nói ra: "Ta nghĩ cùng Tiểu Diêm giao phối, có thể hay không a?"

"Khục . . . Khụ khụ khụ!"

"Thủ lĩnh, người làm sao?" Tiểu Mâu quan tâm hỏi.

"Không . . . Ta không sao . . . Khụ khụ khụ!"

Hàn Băng kém chút bị bản thân nước bọt cho sặc chết, thật vất vả mới chậm quá khí, hần quay đầu nhìn về phía Tiểu Diêm, không nghĩ tới Tiểu Diêm trên mặt lại không có nửa điểm ngưng ngượng, chỉ là cười híp mắt nói: "Ta đã đồng ý cùng Tiểu Mâu giao phối."

"Ta không đồng ý!" Hàn Băng kiên quyết khoát tay nói.

"A! ? Vì cái gì?"

Tiểu Mâu cùng Tiểu Diêm đều trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy không hiểu nhìn qua Hàn Băng, vì Bộ Lạc sinh con non . . . Sinh tiểu hài vẫn luôn là đáng giá cổ vũ đại sự a, làm sao hôm nay thủ lĩnh lại kiên quyết như thế mà cự tuyệt bản thân.

"Các ngươi hiện tại . . ." Hàn Băng cũng không biết nên làm sao giải thích, chỉ là khoát khoát tay, ngữ trọng tâm trường nói: "Các ngươi bây giờ còn quá nhỏ."

"Đã trải qua không nhỏ rồi!" Tiểu Mâu trực tiếp đưa tay bưng lấy Tiểu Diêm ngực, trên dưới lay động mấy lần, mặc dù cách một tầng da hổ, bắt quá nhìn xem cái kia sóng cả mãnh liệt, chỉ ít cũng có d lớn như vậy, "Thủ lĩnh ngươi nhìn, tộc khác người ở nơi này bao lớn lúc sau đã sinh con, hiện tại chúng ta . . ."

"Ba!"

Hàn Băng đỏ bừng cả khuôn mặt, một bàn tay đem Tiểu Mâu tát đến đầu vầng mắt hoa: "Ngươi cái này thôi tiểu tử, cho lão tử lăn ra ngoài! !"

Hai người dọa sợ, vội vàng chạy ra son động, đi tới cửa lúc còn nghe thấy thủ lĩnh phẫn nộ gào thét: "Các ngươi hai cái nếu là dám vụng trộm làm chuyện kia, nhìn ta không đánh đoạn các ngươi chân."

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé...

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Sơ lộ dữ tợn

Nhân Loại tính thành thực niên kỷ kỳ thật so với chúng ta tưởng tượng được phải sớm rất nhiều, nữ hài tử trên cơ bản khi sinh ra sau vài chục năm liền đã có năng lực sinh sản, đối với người nguyên thủy 12 ~ 13 tuổi nữ hài, đặt ở hậu thế liền đã có thể được xem là lớn tuổi thặng nữ.

Chỉ bất quá, lấy trước mắt Bộ Lạc điều kiện, phụ nữ có thai sinh nở tính nguy hiểm quá lớn, coi như Bộ Lạc có thể làm được tốt nhất, cái kia cơ hồ cũng có ba thành xác suất sẽ tạo thành một thi hai mệnh, Hàn Băng muốn cho bọn hần chờ một chút, tốt nhất là có thể đem sinh nở niên kỷ kéo tới mười lăm tuổi về sau, như thế nữ hài thân thể càng cường tráng, thể lực càng dồi dào, cái kia thời điểm xảy ra ngoài ý muốn tỷ lệ tất nhiên cũng sẽ giảm mạnh.

Hướng hồ, bây giờ còn là mùa đông, nếu như cho phép bọn hần hiện tại ba ba ba, vạn nhất nếu là trúng thương, như vậy đi qua mười tháng hoài thai, sinh nở thời gian khẳng định chính là tại kế tiếp mùa đông, mà qua mùa đông đối với thời đại này Nhân Loại mà nói, quả thực là kiện không thể không toàn lực ứng phó sự tình, có thể toàn tộc vô hại mà sống đến mùa xuân liền đã là vạn hạnh, nếu như tại tăng thêm một cái thân thể suy yếu phụ nữ có thai cùng sẽ chỉ oa oa khóc nỉ non hài nhi, toàn tộc tạo ngộ nguy hiểm khả năng tuyệt đối sẽ gấp đôi lên cao.

Hàn Băng thờ dài một hơi, bỗng nhiên cúi đầu hướng về bản thân tiểu đệ đệ nhìn một chút, nhẹ giọng lầm bầm: "Ta muốn hay không cho trong tộc tiểu hóa tử trên một đường sinh lý học tọa đàm đâu?"

Hần nghiêm túc suy nghĩ chốc lát, yên lặng lắc đầu: "Tính, đều là chút không gặp qua việc đòi người nguyên thủy, nếu là cho bọn hần giảng nhiệt huyết sôi trào, sợ là lộn nhiều dinh dưỡng cùng không lên."

...

Một ngày này, Hàn Băng gọi tới lão đầu, hỏi: "Ngươi có biết hay không chúng ta Bộ Lạc năm đó là vì cái gì muốn tới nơi này?"

Lão đầu gật gù: "Ngươi trước kia nói cho ta biết nói, lúc kia nhà chúng ta bị Khủng Long chiếm lĩnh, nhất định phải mà dọn đi."

"Vậy ta trước kia có hay không nói qua, chúng ta là từ con đường kia tiến đến?"

Lão đầu khẽ lắc đầu: "Ngươi trước kia giống như không có nói qua ai!"

"Tốt, ngươi ra ngoài đi!"

Hàn Băng một mình ngẫm lại, đem mặc trên người da thú cỡi, lại trên bờ vai trời hai khối đặc chế khối gỗ, sau đó liền hướng đi ra bên ngoài.

"Ngao ô ~ "

"Meo ô ~ "

Thấy Hàn Băng rời đi, vốn nằm phơi Thái Dương hai cái tiểu gia hỏa lung lay cái mông liền cùng đi qua, Hàn Băng đem bọn chúng hai cái nhét vào lão đầu trong ngực, nói: "Ngươi đem bọn chúng cho coi chừng, ta ra ngoài làm ít chuyện."

"Tốt."

Hàn Băng cung chiều sờ sờ hai cái tiểu gia hỏa đầu, dùng giọng hài tử giọng nói: "Ba ba ra ngoài làm ít chuyện, rất nhanh liền trở về, các ngươi trước bản thân chơi a!"

Hàn Băng sau khi rời đi, lão đầu cảm thụ được câu nói kia, cau mày nhìn trong ngực hai cái tiểu gia hỏa một cái, tựa hồ cảm thấy có địa phương nào không được quá đúng.

"Ta quản hần kêu gia gia, các ngươi quản hần kêu ba ba . . ."

Lão đầu sắp xếp như ý Logic, sắc mặt biến rất là âm trầm, hần đem vô tội Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái giờ lên trước mắt: "Cái kia chẳng phải là mang ý nghĩa, ta còn phải quản các ngươi hai cái kêu ba ba?"

"Ngao ô ~ "

"Meo ô ~ "

"Đi ngươi!"

...

Bộ Lạc từ ngoại giới di chuyển đến bước này, đã qua mấy trăm năm, trong tộc trừ Hàn Băng bên ngoài, tất cả đều là ở cái này trong sơn động xuất sinh, bọn hần lại chỗ nào khả năng biết rõ liên quan tới bên ngoài sự tình, mà đối với Hàn Băng tới nói, những cái kia đều là phát sinh ở mấy trăm năm trước sự tình, bây giờ thương hải tang điền, liên quan tới lúc kia kỷ ức cũng đã sớm mơ hồ, hoàn toàn nghĩ không ra bất kỳ chi tiết.

Hần hướng về Bắc Phương đi đến, nửa giờ sau đi tới sa mạc, thỉnh thoảng nghe gặp trên trời vang lên mấy tiếng kêu to, có ba năm chi Pterodactyls từ đỉnh đầu bay vút qua, đối với hần là làm như không thấy.

Hiện tại đông qua xuân tới, trên đại dương bao la khối băng đã trải qua hòa tan, Pterodactyls nhóm nơi cung cấp thức ăn có bảo hộ, bọn chúng đối với Hàn Băng cái này rõ ràng không dễ chọc đại gia hỏa, tự nhiên là không hứng thú.

Hàn Băng từ bên ngoài đi thẳng đến sa mạc trong rừng đá, y nguyên không có Pterodactyls khởi xướng chủ động công kích, đang muốn hướng chỗ sâu tiến lên thời điểm, loại kia đại biểu không hữu hảo quen thuộc tê mình thanh lại vang lên.

Hàn Băng lập tức ngừng thở, hai tay cầm ở bên hông, chăm chú mà nhắm lại hai mắt, qua chốc lát, đột nhiên lại một cỗ cự lực từ trên bờ vai truyền đến, hần cả người trong nháy mắt đăng không mà lên . . .

Cái này hai cái khối gỗ là bản thân đặc chế, mục tiêu liền là vì bảo hộ bản thân không còn gặp loại kia lợi trao vào thịt toàn tâm đau đớn, 30 centimet cao hình trụ tròn đầu gỗ, một đoạn bị gọt ra lỗ khâm, vừa vặn có thể giam ở trên bả vai mình, khối gỗ dưới đáy đào hang, trung gian xuyên một cái Đàng Mạn tập kết dây thừng, dây thừng vây quanh bả vai quấn vài vòng sau lại cột vào trên lưng, nút thông lọng chụp nút thông lọng, đây là Hàn Băng năm đó ở nhà bảo tàng đi theo lão sư học thủy thủ kết, vô cùng kiên cố, giả bộ như vậy chuẩn bị đầy đủ cam đoan coi như tại cực lớn trọng lực tăng tốc độ dưới, đầu gỗ cũng sẽ không dễ dàng tách rời.

Tại trên trời, Hàn Băng tầm mắt lập tức khoáng đạt, hần có thể đủ rõ ràng trông thấy sông núi xu thế, cũng có thể tình tường trông thấy ẩn giấu đi nguy cơ, hần chuyên chú tinh thần, tận lực nhớ kỹ mỗi một chi tiết, bất quá đang lúc hần từ chuyên chú bên trong khôi phục thời điểm, phát hiện cái kia Pterodactyls cũng không có hướng lên trên lần như thế mang theo hần bay qua Tây Sơn, ngược lại là hướng về phía nam bay qua.

"Uy uy uy . . . Đại Ca, người muốn đi nơi nào a?"

Pterodactyls cũng không có để ý tới hắn, bay thẳng đến đến ao đầm trung ương, sau đó phát ra rít lên một tiếng, song trào buông lỏng, Hàn Băng thẳng tắp rơi xuống dưới đi.

Mắt nhìn xem hòa tan tuyết đọng ao đầm cách bản thân càng ngày càng gần, hắn coi là bản thân lại sẽ giống lần trước như thế ngã thành bánh nướng, lại hoặc là một đầu đâm vào đầm lầy chỗ sâu nhất bị vô tận bùn đen cho ngạt chết, nhưng mà, khi hắn cách mặt đất 10 mét thời điểm, đột nhiên có một đoàn bóng đen kiên quyết mà lên, bóng đen kia đường vân cùng nhan sắc cũng giống như cực sâu trong núi trăm năm lão thụ.

"Cái này lại là cái quỷ gì đồng . . ."

Còn lại lời nói còn chưa kịp nói ra miệng, cây kia lão thụ thỉnh linh mở ra miệng.

Hàng ngàn hàng vạn khóa giống lưỡi búa răng cưa lít nhít sắp xếp tại khoang miệng hai bên, phảng phất bị đập dẹp Cự Mãng hồng sắc đầu lưỡi phi tốc bắn ra, một cái nháy mắt, Hàn Băng liền bị hấp thụ ở phía trên.

"Tiền Sử Cự Ngạc! ! !"

Hắn chưa kịp làm bất kỳ phản ứng nào, chỉ là hô hoán một tiếng, sau đó cả người bị Cự Ngạc nuốt vào trong bụng, trong đầu mới mọc lên giấy dựa suy nghĩ, đột nhiên cảm giác chung quanh bao khóa bản thân cơ bắp tất cả đều chăm chú co lại thành một đoàn, những cái kia cơ bắp đè ép lực lượng quá lớn, hắn chỉ có thể nghe thấy bản thân xương vỡ vụn thanh âm giống ăn tết lúc đốt pháo, vền vền ba giây đồng hồ về sau, hắn liền hoàn toàn mất đi Ý Thức.

Cái này Cự Ngạc giống như là một mai giống như hỏa tiễn phóng lên tận trời, mặc dù còn có non nửa cái thân thể dừng lại ở trong đầm lầy, nhưng liền hắn con mắt toát trước ra đầm lầy độ cao, đã vượt qua bên cạnh cây kia hơn ba mươi mét cây cao, đợi đến nó vọt tới điểm cao nhất, vừa mới cái kia ném Hàn Băng còn chưa kịp chạy trốn Pterodactyls trực tiếp bị Cự Ngạc miệng đâm đến thất điên bát đảo, cũng đi vào Hàn Băng theo gót.

Cự Ngạc mất đi động lực, lập tức hung hăng nện ở đầm lầy bên trên, nhấc lên to lớn kinh phong đem nước bùn thổi tới mấy trăm mét bên ngoài, đình tại nhưc óc oanh minh thậm chí đem đang tại khi dễ Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái lão đầu dọa đến đặt móng ngã xuống đất.

Jurassic, sơ lộ dữ tợn.

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 34: Ngự Long Chi Thuật

"Ồi uy, động tĩnh gì dọa người như vậy?"

Lão đầu cười hắc hắc, một cái tay nắm lấy Đại Tướng Quân cái đuôi, một cái tay khác đang tại càng không ngừng đánh lấy nó não cửa nhỏ, loảng xoảng rung động, trong miệng còn không ngừng lầm bầm: "Kêu ba ba, kêu ba ba, kêu ba ba . . ."

"Ngao ô ~ ngao ô ~ ô ô ô!"

Đại Tướng Quân liều mạng giấy dựa, đầu tả hữu đong đưa, tựa hồ là muốn cắn lão đầu tay, bất quá thể nhưng cổ mình quá ngắn, sừng sốt một lần cũng không thành công.

"Uy! Người đang làm cái gì?"

Hàn Băng hỏa khí trùng thiên mà xông trong sơn động xông đi ra, hoàn toàn không có chuẩn bị tâm lý lão đầu bị sợ gần chết, nhìn thủ lĩnh cái kia La Sát

đường như khuôn mặt, trong lúc nhất thời đứng là sững sờ.

Hàn Băng chỉ chỉ Đại Tướng Quân: "Còn không đem nó buông xuống đến, người bình thường chính là chiều cổ như vậy nó hai sao?"

"Ta ta ta . . ."

"Ta cái gì ta? Tranh thủ thời gian buông xuống đến! Coi chừng đừng đem cái đuôi kéo."

"A a, tốt." Lão đầu mặt mũi tràn đầy uể oải, dùng hai tay cẩn thận từng li từng tí đem Đại Tướng Quân để dưới đất, mà Đại Tướng Quân tựa hồ là trông thấy Hàn Băng đến, cảm thấy bản thân có chỗ dựa, cái kia Tiểu Bạo tính tình cộc lập tức liền lên đến.

"Ngao. . . Ô ô ô ~ "

Nó đang chuẩn bị nhào đi lên báo thù, nào nghĩ tới Hàn Băng căn bản không có cho bản thân cơ hội, ôm nó bụng cho tới một đáy biển mò kim, Đại Tướng Quân toàn thân đang không mà lên, cứ việc bốn cái chân liêu mạng trên không trung đập loạn, nhưng chính là với không tới cái kia khi để bản thân đại phơi đàn.

"Hảo hảo."

Hàn Băng sờ lấy nó đầu trấn an mấy lần, cười nói: "Chỉ người hiện tại cái này tiểu bất điểm nhi bộ đáng cũng đừng quát tháo, một bàn tay liền có thể đập chết người, chờ người lớn lên lại báo thù là được."

Lão đầu đột nhiên quỳ rạp xuống đất: "Gia gia, ta sai!"

Hàn Băng ra vẻ vẻ giận dữ: "Người sai chỗ nào rồi?"

Lão đầu cẩn thận từng li từng tí nhìn Đại Tướng Quân một cái, mang theo tiếng khóc nức nở nói: "Ta không nên khi dễ cái này hai cái ba ba . . ."

...

Nhìn đến cơ động trang bị còn phải đổi, nhất định phải có thể không chế được Pterodactyls phi hành đại khái phương hướng, bằng không thì mỗi lần đều bị nó cho ném vào đầm lầy uy cá sấu, Hàn Băng phải bị nó chinh ra bóng ma tâm lý không thể.

Năm này tháng ba, lâu trông mong mùa xuân rốt cục đến, đông gió không ở, vạn vật khôi phục, Tây Sơn bên trong lần nữa khôi phục ngày xưa thần bí, ngẫu nhiên truyền đến tiếng gào thét lại bắt đầu quấy rầy tộc nhân giấc ngủ.

Phía nam đầm lầy vẫn là như vậy yên tĩnh, trừ lặng lẽ rút ra lá mới đại thụ, giống như mùa xuân đến cùng nó không có nửa xu quan hệ.

Phía bắc các bạn hàng xóm thì càng hiếm thấy, Pterodactyls cơ hồ sẽ không đi tới Nhân Loại địa bàn, bọn chúng có thuộc về bản thân biển cả.

Hàn Băng trong bộ lạc cũng phát sinh một kiện đại sự, từ cái này mùa xuân bắt đầu, trong tộc nhiều hai vị cầm giữ có danh tự tộc nhân, phân biệt gọi là Tiểu Cung cùng Tiểu Đạn, chỉ bởi vì bọn hắn hai người bắn tên đều bắn ra tặc chuẩn, có lẽ là thiên phú cho phép, hai người thậm chí ngay cả trong biển rộng ngao du cá lớn đều có thể cho bắn lên.

Dùng Kiếm Xi Hổ (Sabretooth) cùng Pterodactyls gân chân làm cung kinh đạo mười phần, về phần tiễn, thì là lửa than nướng qua nhánh cây, hai đầu phân biệt lắp đặt có nhét được lông vũ cùng ăn để thừa xương cốt mài thành mũi tên, uy lực cũng là cực lớn.

Tại đuôi tên buộc lên dây thừng, Tiểu Cung cùng Tiểu Đạn đứng ở bờ biển không nhúc nhích giống hai tòa hải đăng, qua chốc lát, trong biển toát ra một chút cái bong bóng, đột nhiên, hai người ngón tay buông lỏng, theo hai tiếng phá không bén nhọn thanh âm, kéo lấy cái đuôi mũi tên cấp tốc bắn vào trong biển, không qua ba giây, cái kia phiến nước biển liền toát ra dòng máu màu đỏ, hai con bị xuyên thủng cá lớn rất nhanh nổi lên, các tộc nhân một trận reo hò, sau đó tranh thủ thời gian lôi kéo dây thừng, nếu là chậm mấy giây, chờ mùi máu tươi hấp dẫn đến Piranha, như vậy thì chỉ có thể kéo lên một đồng Bạch Cốt.

Con cá này có thể không phải Piranha, nó kích cỡ phải lớn hơn nhiều, từ đầu tới đuôi có chừng dài hơn một mét, bắt quá nhìn nó cái kia rưng hết răng miệng, rõ ràng sẽ không cắn người.

Các tộc nhân ôm trong đó một đầu hỏi Hàn Băng, cái đồ chơi này là cái gì, kỳ thật Hàn Băng cũng không quen biết, bắt quá hắn vẫn nhìn xem cái kia quái dị bộ dáng, nghiêm trang nói năng bực bực: "Cái này gọi là cá trầm cỏ."

"Vậy cái này đầu đâu?"

Hàn Băng trầm ngâm chốc lát, nói: "Đây là cá chép."

Mặc dù cùng cá lớn so ra, Piranha chất thịt càng thêm tươi đẹp cùng kinh đạo, nhưng dù sao đã trải qua ăn một toàn bộ mùa đông, lại ăn ngon cái gì cũng nên chán ngấy, các tộc nhân rất vui vẻ, lúc này liền bắt đầu thương lượng cái này hai đầu cá là nên hầm vẫn là nướng, thức ăn nên xứng loại kia trái cây.

Hàn Băng nắm Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái đứng ở bên bờ hóng gió, hai cái tiểu gia hỏa hướng về trong nước nhe răng trợn mắt, nếu không phải bọn chúng trên cổ buộc lấy dây thừng, nói không chừng lập tức phải lao ra.

Không hổ là Kiếm Xi Hổ (Sabretooth) hậu đại, từ xuất sinh đến bây giờ còn không đến bốn tháng, Hàn Băng cơ hồ liền ôm bắt động bọn chúng hai cái, Đại Tướng Quân chiều cao gần 40 centimet, nhìn xem nó viên kia cuộn cuộn đáng người, thể trọng nói ít cũng có 30 cân, mà xem như nó huỳnh lớn lên Nguyên Soái, thể trọng còn muốn càng nặng một chút.

"Ai, lại là một cái mùa xuân, đáng tiếc năm nay đều không qua tết xuân."

Cùng nơi xa vui mừng các tộc nhân hình thành so sánh rõ ràng, Hàn Băng biểu lộ có chút ngột ngạt, hắn cảm thấy bản thân tựa như là hạm hực, trong lòng tựa hồ có rất nhiều lời muốn nói, nhưng không biết nên như thế nào biểu đạt, càng không biết nên đối với người nào giảng, phảng phất là có một khối tảng đá lớn kẹt tại bên trong.

Lão đầu tử giống như Hàn Băng, mặt ngoài giống cổ không gọn sóng, trong lòng cũng rầu rĩ không vui, hắn vạch lên ngón tay đếm lấy số: "Tiểu Hỏa, Tiểu Ngư, Tiểu Mâu, Tiểu Cung, Tiểu Tiễn, Tiểu Đào, Tiểu Diêm, Tiểu Đạn, còn có chết đi Tiểu Thang . . . Trong bộ lạc đã có chín người có danh tự, gia gia đến cùng lúc nào mới bằng lòng cho ta cũng lấy một cái a!"

Trừ ra Hàn Băng, hiện tại trong bộ lạc hết thấy có mười bốn người, trong đó chỉ có sáu người không có thuộc về tên mình, tại cái kia trong sáu người thì có lão đầu một cái, bất quá này cũng không có gì, ai bảo bản thân không có làm ra thành tích.

Kỳ thật càng làm cho hắn càng khó có thể hơn tiếp nhận là, ngay cả cái kia hai cái hết ăn lại nằm oắt con đều có danh tự, hơn nữa còn là đặc thù ba chữ.

Lão đầu len lén liếc Hàn Băng một dạng, trong mắt tràn ngập ghen ghét, trong miệng lặng lẽ lầm bầm: "Về sau ta nếu là đặt tên, cũng không thể để cho nhỏ, nhất định muốn kêu lớn, hơn nữa muốn ba chữ, thiếu một cái đều không được."

. . .

Liên ngân ngui này mười mấy ngày, Hàn Băng tại Pterodactyls trên người chết không được dưới mười lần, không phải là bị bọn chúng cho ném tới đầm lầy bên trong uy cá sấu, chính là ném trên mặt đất biến thành một trương bánh nướng, hoặc là bị ném tới cái nào đó không thấy được đỉnh núi, sau đó bị một nhóm từ dưới mặt đất chui đi ra lớn nhỏ cỡ nắm tay ăn thịt con kiến cho xử tử lăng trì, bất quá nhiều nhất hay là tại trên trời liền bị bốn năm con Pterodactyls dùng bọn chúng cái kia sắc bén miệng cho phân thân.

Ăn nhiều như vậy đau khổ, đồng thời cũng tích lũy kinh nghiệm phong phú, đến hôm nay, hắn cuối cùng là làm ra có thể không chế Pterodactyls hướng bay trang bị.

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Siêu Cấp Tri Chu

Hàn Băng mặc tốt trang bị, hướng thẳng đến Bắc Phương tiến lên, Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái thấy hắn xuyên thành bộ dáng kia, lập tức tranh trước sợ sau mà hướng về phía trong sơn động chạy đi, hai cái tiểu gia hỏa tiến vào sơn động về sau, rất ngoan ngoãn mà nằm lý ở trên giường lạng yên chờ lấy chủ nhân trọng sinh.

Các tộc nhân trông thấy cái này tràng diện, trong lòng đều rất rõ ràng vị này nghịch ngợm thủ lĩnh lại muốn đi chủ động chịu chết, mỉm cười cùng hắn cáo biệt.

"Thủ lĩnh vất vả rồi!"

"Các đồng chí vất vả!"

. . .

Lão đầu từ giống như có tâm sự, hần hơi hơi quay đầu, vút xuống một câu đi thông thả liền không cần phải nhiều lời nữa, sau đó tiếp tục dựa theo một chậu thanh thủy chỉnh lý bản thân mới dài đi ra tóc.

Cái này mấy tháng hần ăn ngon uống tốt, không khổ không mệt mỏi, cái kia yếu đuối thể cốt cũng dần dần khôi phục bình thường, trên mặt nếp nhăn không, tóc căn biến thành hắc sắc, bao quát trên tay chân gân xanh cũng rất cực vui vào trong thịt, hiện tại cái bộ dáng này, thoát nhìn mới thực sự là một cái hơn hai mươi tuổi trẻ tiểu tử, chỉ bất quá, mọi người y nguyên gọi hần lão đầu, cái này khiến hần phi thường khó chịu.

"Uy . . . Uy uy!"

Hàn Băng đi tới sa mạc, ngẩng đầu gào mấy cuồng hống, dừng lại tại thạch lâm đỉnh cái kia mấy con Pterodactyls đưa đầu trông thấy lại là cái này quen thuộc gia hỏa, trong lòng rất phiền.

"Nha? Hôm nay làm sao không phản ứng?"

Hần nhặt lên mấy khối thạch đầu, dùng sức hướng về phía trên ném đi qua, Pterodactyls nhóm rất tự nhiên hướng bên trái chuyển chuyển, mây mây không có tức giận bộ dáng, biểu hiện được rất đại độ, Hàn Băng không thể làm gì, chỉ có tiếp tục hướng về sa mạc chỗ sâu đi đến.

Liên tiếp năm, sáu cây trên trụ đá Pterodactyls nhóm nhìn thấy Hàn Băng đi tới đều không có biểu hiện ra mây mây công kích muốn, bởi vì trên mặt đất cái kia gia hỏa thật sự là quá hồ chim, mỗi lần đem hần ngã chết đang chuẩn bị ăn no nê thời điểm, hần luôn luôn tại bản thân mí mắt dưới mặt đất biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, vì chuyện này, đã trải qua dẫn đến ngày thơ Pterodactyls nhóm không hạ được mười lần hội đồng, hiện tại đem quan hệ thân thích đều khiến cho rất căng.

. . .

Hàn Băng hướng đi chỗ sâu, tại một cái hình vòm trước cửa đá dừng lại bước chân, bởi vì lại hướng phía trước là cấm địa, nơi đó dừng lại Pterodactyls tính tình liệt đáng sợ, mỗi lần thấy từ bên ngoài đến sinh vật đều sẽ như ong vỡ tổ mà xông đi lên, ở giữa không trung liền cho phân thân.

Lúc này, một cái vừa mới về tổ Pterodactyls rơi vào bên trái trụ đá lớn bên trên, quạt hương bồ mấy lần cánh chính hướng trong ổ đi, đột nhiên có một khối đá từ trên trời giáng xuống đập trúng nó đầu, Pterodactyls lập tức cảnh giác bay đến không trung, bất quá trông thấy Hàn Băng cười híp mắt nhìn chăm chăm bản thân, nó bất đắc dĩ gào thét mấy tiếng lại rơi trở về, qua một hồi, lại một hòn đá bay tới, lại đập trúng nó đầu . . . Nhẫn!

Lại một hòn đá bay tới . . . Nhẫn!

Lại một hòn đá bay tới . . . Nhẫn!

Lại một hòn đá bay tới . . . Nhẫn!

Lại một hòn đá bay tới . . . Viên này thạch đầu mặc dù không có đập trúng đầu mình, nhưng lại trực lăng lăng đánh tới hướng nằm trong ổ cái viên kia trúng.

"Ba . . . Chít chít!"

Lấy trứng chọi đá đương nhiên là vỏ trứng vỡ tan, Pterodactyls trở mắt nhìn xem lòng đỏ trứng cùng lòng trắng trứng hòa lẫn chảy đầy, mà xem như mẫu thân bản tính để nó lập tức bạo ngược tới cực điểm, bị phần khó đè nén, đơn giản lần chìm quá đáng, có thể nhẫn nại, không thể nhẫn nhục, nó hai chân đập một cái hướng về phía phía dưới cái kia kẻ cầm đầu lao xuống đi qua.

Hàn Băng sớm đã chuẩn bị sẵn sàng, mặc dù đập nhân gia trứng cũng không phải là hần bản ý, nhưng giờ phút này cũng cố kỵ chẳng phải nhiều.

Pterodactyls song trào nắm chắc Hàn Băng trên bờ vai hai khối đầu gối, sắc bén đầu ngón tay khảm vào đi vào, Hàn Băng cũng không được nhàn rỗi, vội vàng từ phía sau rút ra hai cây dây cỏ, đưa nó chân vững vàng trời lại, bây giờ trang bị so với một tháng trước càng thêm trước vào, từ ở bề ngoài nhìn, càng giống là Trung Quốc cổ đại vào kinh đi thi thư sinh chỗ cống loại kia bọc hành lý.

Bản thân hai chân cách mặt đất, cả người bay đến giữa không trung, chờ trôi lên đến độ cao nhất định, Hàn Băng từ khác vừa rút ra một cái cột rất nhiều xiên gỗ dây thừng, bắt lấy một mặt dùng sức hướng trên đầu hất lên, dây thừng vòng qua Pterodactyls cổ lại trở về hần trong tay.

Hần hai tay dùng sức kéo một phát, những Mộc đó xiên lập tức khóa gấp, kẹp lấy Pterodactyls cổ, đau đớn như ong Pterodactyls không thể không cúi đầu xuống, phi hành độ cao cũng không ở tiếp tục kéo lên.

Hàn Băng cúi đầu quan sát một cái mặt đất, lập tức tay trái dùng sức rồi, trên sợi dây cơ quan cũng làm cho xiên gỗ hướng về bên trái vận động, Pterodactyls vốn liền da mỏng thịt mềm, thoáng một cái để nó đau mà không chịu được, muốn đem cái này gia hỏa ném xuống dưới, bất quá lại phát hiện bản thân hai chân căn bản lỏng không ra.

"Dát ~ dát ~ dát ~ "

Pterodactyls bị kéo lệch ra, hướng bay cũng bất tri bất giác hướng về bên trái chuyển động, hướng thẳng đến Tây Sơn bay qua, Hàn Băng thấy vậy, liền tranh thủ dây thừng giam ở trên cái rương cố định, đưa tay từ phía sau rút ra một tấm ván cùng đặc chế bút than, bắt đầu làm ghi chép.

"Theo con đường này giống như có thể lật qua . . . Không đúng, những cái này hẳn là động vật ăn thịt a?"

Tây Sơn tòa nào đó trên đỉnh có mười mấy con lớn lên giống phóng đại bản đã điều động vật đang tại vậy bắt một thót toàn thân Hắc Mao Đại Lang, phía dưới tình hình chiến đấu mười điểm kịch liệt, lớn đã điều nhóm tùy ý một ngum liền có thể từ cái kia Đại Lang trên người kéo xuống một miếng thịt, sau đó ném tới trên bầu trời tại nuốt vào trong miệng, Đại Lang vô cùng đau đớn, bất quá lại chỉ dám đứng tại chỗ đảo quanh, nửa phút về sau cái kia Đại Lang liền bị moi ra nội tạng, cuối cùng một mệnh ô hô.

"Cái này đại điều là quần cư? Đó còn là tính."

Hàn Băng hơi híp mắt lại tìm kiếm lấy sở hữu khả năng vượt qua Tây Sơn con đường, nhưng là trên đỉnh đầu Pterodactyls có thể sẽ không thành thành thật thật phối hợp, chờ đường biến chếch đi thời điểm, hẳn còn phải rút ra công phu đến một lần nữa hiệu chỉnh mấy lần.

"Nơi đó giống như có một con đường . . ."

Có một tòa không đáng chú ý trên ngọn núi thụ mộc so khác chỗ ít hơn nhiều lắm, nơi đó thảm thực vật phần lớn đều là thấp bé bụi cây cùng không cao ngắn nhánh, hơn nữa càng may mắn là, hẳn ở trên núi liền một cái động vật lớn cũng không nhìn thấy.

"Tốt, cái này địa phương tốt!"

Hàn Băng trong lòng mừng thầm, đang chuẩn bị lôi kéo Pterodactyls chuyển cái hướng, đột nhiên phía dưới xuất hiện một đồng di động với tốc độ cao bóng dáng màu đen, nơi xa thoát nhìn cái bóng kia chỉ ít có cối xay lớn như vậy vốc, Hàn Băng trừng to mắt, không đợi hẳn thấy rõ cái nguyên cớ, chỉ thấy một đoàn chất lỏng màu trắng giống như là đạn pháo một dạng từ bóng đen phía kia hướng bản thân bắn tới.

"Ba!"

Mạng này bên trong suất cao khủng bố, Hàn Băng mặt mũi tràn đầy đều bị loại này chất lỏng nơi bao bọc, trong lúc bối rối hẳn vội vàng đưa tay đi bắt, lại phát hiện chất lỏng này có thể so với năm xưa bột nhão dính niêm dính, lập tức liền đem tay mình cũng một mực cho dính trụ, nghĩ kéo đều kéo không ra.

"Ba ba ba!"

Bị Hàn Băng chậm trễ Pterodactyls tính cơ động giảm mạnh, cũng bất hạnh trong đất mấy pháo, phía dưới không biết có bao nhiêu bóng đen, trong lúc nhất thời bạch sắc dịch nhờn là lít nhít giống súng phòng không một dạng hướng về trên trời bắn đi ra, thẳng đến Pterodactyls cánh bị dính chặt, mất đi động lực một người một chim không thể không máy bay rơi.

"Dát ~ cạc cạc cạc ~"

Đột nhiên mất trọng lượng cảm giác nhường Hàn Băng biết rõ đại sự không tốt, chờ hẳn thật vất vả đem trên mặt dịch nhờn gỡ ra lộ ra hai con mắt, lại phát hiện mình và cái kia Pterodactyls đã trải qua rơi xuống mặt đất, Pterodactyls chống vó, mồm méo mắt lác, bị chết không thể lại chết, mà Hàn Băng dùng nó bụng đệm lưng, bản thân ngược lại là cảm giác gì đều không có.

Ngư Long phi hành mấy chục lần, đây là lần thứ nhất sống sót hạ xuống, trong lòng khó tránh khỏi có chút kích động.

Giải khai cơ quan, cắt kỹ dây thừng, đang chuẩn bị tìm xem phương hướng trở về Bộ Lạc, còn không bước ra một bước liền phát hiện bản thân căn bản không động được, bàn chân giống như là giẫm ở cường lực dính chuột bên trên, tranh thủ thời gian cúi đầu xem xét, chỉ thấy một trương to lớn bạch sắc hình lưới vật, đem toàn bộ mặt đất bao lại ở, Hàn Băng quá sợ hãi, kim lòng không được mà quát lên: "Đây là?. . . Mạng nhện! ?"

Đúng vào lúc này, tứ phía bát phương đột nhiên xuất hiện vô số bóng đen, chờ thấy rõ bọn chúng bộ dáng, Hàn Băng thiếu chút nữa thì ngất đi, cái kia hoàn toàn chính là một nhóm siêu cấp con nhện lớn, liền bọn chúng sau lưng cái kia Viên Viên mông lớn, nói ít cũng có 3 mét đường kính.

"Ta. . . ta má ơi!"

Hàn Băng quay đầu nhìn một cái, trong lòng tuyệt vọng đến cực điểm, hẳn giờ phút này hy vọng cỡ nào mình và nó Vận Mệnh có thể bị trao đổi một cái, ngã chết cái kia là bản thân, mà sống sót cái kia là Pterodactyls ~

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Chương 36: Hỏa thiêu Tây Sơn

Khó trách từ trên trời nhìn thấy núi này câu trong khe không có bất kỳ cái gì động vật tung tích, khó trách cái này trên bầu trời liền chim đều không được bay, khó trách hẳn vừa mới hỏi một cổ gay mũi vị đạo . . . Hàn Băng giờ phút này xem như mình bạch, nguyên lai nơi này là nhân gia nhện lớn địa bàn.

Nhện sào huyết nhập khẩu tất nhiên trên lỗ lớn, nhưng là bởi vì lùm cây che chắn, trên không trung quả thực không dễ dàng bị phát hiện.

Từ phía bát phương, những cái kia làm người buồn nôn đồ chơi chậm rãi hướng về Hàn Băng tới gần, tám đầu mọc ra Hoàng Sắc lông tơ chi làm phổi hợp hết sức ăn ý, tại đỉnh tính siêu cường tám vòng lớn màu trắng ngược lên đi tự nhiên, viên kia nho nhỏ trên đầu đúng là tả hữu mọc ra tám con sấu con mắt màu xanh lục, tại bọn chúng trên đỉnh đầu, còn duỗi ra hai cây gân dài một mét thân mềm xúc tu, đang có quy luật đung đưa, không ngừng phát sinh một loại làm người sợ hãi thanh âm

"Xì xì . . . Xì xì . . . Xì xì . . ."

Hàn Băng tê da da đầu, phía sau lưng ngứa, trong phút chốc toàn thân đều hiện nổi da gà, trừ tại phim khoa học viễn tưởng bên trong, hẳn rất khó tưởng tượng trên thế giới thể mà thực tồn ở nơi này bao lớn động vật chân đốt.

Hắn muốn rút chủy thủ ra, chỉ ít làm mấy lần tượng trưng chống cự đến giữ gìn bản thân xem như Nhân Loại tôn nghiêm, cũng không có ngờ tới cánh tay hẳn mới vừa mới nâng lên, đi ở trước nhất con nhện kia giống như là nhận cái gì kích thích, hai cây xúc tu mãnh liệt lay động mấy lần, lập tức đột nhiên giơ lên cổ, tròn vo hắc cái mông dùng một cái không thể tưởng tượng góc độ cùng tư thái, do dưới khổ chuyển tới phía trước, dùng lỗ đít mà hướng về phía Hàn Băng.

"A?"

Hàn Băng sửng sốt, chỉ nghe thấy một tiếng vang trầm, một đồng chất lỏng màu trắng từ xa tức gần, trong nháy mắt đánh vào hẳn trên mặt, loại này nóng bỏng kịch liệt đau nhức, giống như là bị một cái Đại Lực Sĩ hung hăng phiến một bạt tai, hẳn phản xạ có điều kiện hướng đưa tay đi bắt, không nghĩ tới con nhện kia gia tốc chạy đến Hàn Băng trước mặt, nguyên bản liền thành một khối trên đầu thỉnh thoảng vờ ra một đầu dựng thẳng khe hở, màu xanh sẫm phun ra nước, khe hở bên trong bắn ra một cái do ba đoạn tạo thành hắc sắc giác hút, giác hút có hai ngón tay thô, mũi nhọn giống như là một cái tụ tập độc ba cạnh dao găm quân đội, chỉ nghe một tiếng phá không, dao găm quân đội như thiểm điện mà vào Hàn Băng cổ . . .

"A ~ a ~ ách ~"

Hắn chỉ cảm giác được bản thân trên cổ sinh ra một trận đau nhói, trong miệng kim lỏng không được mà phát ra một tiếng thở gấp, nhưng đau nhói này chỉ kéo dài ba giây không đến, bấp thập toàn thân bắt đầu tê liệt lên, sau đó . . . Nên cái gì cũng không nhớ kỹ.

. . .

Hàn Băng cảm giác bản thân trên mặt ướt sũng, bỗng nhiên mở mắt xem xét, chỉ thấy Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái chính ghé vào lòng ngực bên trên liếm bản thân miệng, hẳn thật dài buông lỏng một hơi.

"Nguyên lai là các ngươi hai cái tiểu gia hỏa."

Hắn đem hai cái tiểu gia hỏa để dưới đất, sau đó rời đi sơn động, gấp bên ngoài ráng chiều đầy trời, đã là hoàng hôn.

"Làm sao đều muộn như vậy?"

Hàn Băng thần sắc có chút phảng phất, bản thân vừa mới ra ngoài thời điểm rõ ràng mới là giữa trưa, ánh nắng vừa vắn, chẳng lẽ mình ở trên Tây Sơn ngốc mấy giờ hay sao?

Nhện tại bắt đến con mồi về sau, thường thường sẽ không lập tức giết chết, bọn chúng sẽ trước dùng giác hút đem nọc độc chuyển vận đến con mồi thể nội, loại độc này dịch có siêu cường tê liệt hiệu quả, đợi đến con mồi hoàn toàn hôn mê về sau, tại đem hẳn toàn thân bao khóa trên dịch nhờn, chế tác thành Tổng Tử đưa về sào huyết, đi qua mấy giờ lên men, nọc độc cùng con mồi dịch thể phát sinh tan huyết phản ứng, đem con mồi thể nội nội tạng, cơ bắp, xương cốt đều hòa tan thành dinh dưỡng phong phú chất lỏng Vật Chất, lúc này, con mồi mới có thể hoàn toàn từ vong, mà nhện cũng sẽ bắt đầu dùng nó cái kia thật dài giác hút đâm vào con mồi, giống như là uống nước dừa một dạng hưởng dụng bữa tối, thẳng đến cuối cùng chỉ có thể còn lại một trương hoàn chỉnh da người.

Bất quá, Hàn Băng cùng con mồi khác biệt, tại hẳn từ vong trong nháy mắt đó liền biến mất tại chỗ, chắc hẳn chờ con nhện kia hào hứng chạy chuẩn bị trở lại ăn như gió cuốn thời điểm, nhất định là một mặt mòng bức.

Giờ phút này, lại đến com tối thời gian, trong phòng bếp đã trải qua toát ra lượn lờ khói bếp, Hàn Băng không nghĩ quá nhiều, hướng thẳng đến phòng bếp đi đến.

Cái này mấy ngày năm Tiểu Cung cùng Tiểu Đan phúc, mọi người noi cung cấp thức ăn cần phải phong phú quá nhiều, dĩ vãng những cái kia chỉ có thể xa xa nhìn xem cá lớn hiện tại cũng trở thành tộc nhân thực đơn bên trong một loại, mà trước đây chịu lấy sinh tồn Piranha, bây giờ lại chỉ dùng để phơi thành cá khô xem như chiến lược dự trữ vật tư.

Tộc nhân thời gian chính lấy một loại khó có thể tin tốc độ từng ngày biến càng tốt hơn, mà hết thấy này người sáng lập, chính là bỏ ra mấy chục lần hi sinh Hàn Băng.

Nhân Loại sinh mệnh so mọi người tưởng tượng muốn yếu ớt, không có vũ khí Nhân Loại rất khó giết chết đồng thể tích lớn nhỏ Dã Thú, mà Dã Thú thì không phải vậy, bọn chúng thiên sinh nắm giữ răng nanh, lợi trảo, tuyến độc loại hình liền đủ để bảo đảm bản thân an toàn cùng ngày thường săn mồi.

Còn tốt nhân loại có trừu tượng tư duy năng lực, bọn hắn có thể từ trong giới tự nhiên tìm tới linh cảm, đồng thời có thể sử dụng đơn giản nhất đồ vật chế tạo ra cường đại công cụ, trong đó có đủ nhất đại biểu tính, liền để cho Nhân Loại thoát khỏi bị bắt ăn Vận Mệnh cung tiến.

So với búa đá mà nói, cung tiễn uy lực cũng không lớn, so với trường mâu tới nói, cung tiễn công kích cự ly cũng không tính xa, nhưng là kỳ chủ muốn đặc tính là chính xác, dạng này vũ khí mới có thể cho Nhân Loại có thể chính xác không sai đã kích bản thân muốn mục tiêu công kích, có thể cho Nhân Loại công kích đến Mãnh Thú trên người cái nào đó không đáng chú ý nhược điểm, mà chính là cái này đặc tính, để nó tại Nhân Loại phát triển lịch sử tiến trình bên trong có không thể thay thế địa vị, thậm chí tại thành lập văn minh công nghiệp xã hội sơ kỳ, cung tiễn y nguyên xem như chế tạo trang bị tại trong quân đội số lớn phân phối.

Dùng qua com tối, lão đầu tiếp tục cho các tộc nhân đi học, Hàn Băng mang theo hai cái vật nhỏ tại ngoài phòng hóng mát, hấn sắc mặt ngọc trệ, nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm Tây Sơn một cái hướng khác, tựa hồ đang nhớ lại hôm nay ban ngày phát sinh sự tình.

...

Từ trên bầu trời nhìn, cả tòa Tây Sơn cũng chỉ có đầu kia khe suối địa hình thích hợp nhất leo lên, cũng chỉ có nơi đó môi trường sinh thái đơn giản nhất, có thể tồn hao nhỏ nhất đại giới bị chỗ cải tạo, bất quá nếu là muốn mượn đạo này rời núi, những dọa người đó cự hình nhện chính là vô luận như thế nào cũng không vòng qua được đi đại phiền toái.

Nhện cũng không phải là côn trùng, nó là động vật chân đốt một loại, đồng thời cũng là lục địa sinh thái trong hệ thống rất phong phú săn mồi tính thiên địch, hấn loại hình công kích mạnh, phương thức công kích đặc biệt, khiến cho nó tại ngang nhau hình thể động vật cơ hồ không có đối thủ.

Đặt ở hậu thế, cái kia bàn tay lớn nhỏ kích cỡ khiến cho chúng nó chỉ có thể săn mồi tiểu côn trùng, đương nhiên không có khả năng đối Nhân Loại sinh tồn tạo thành uy hiếp, bất quá đặt ở lúc này, cái kia hình thể lập tức tăng vọt hơn vạn lần, cái này khiến cho chúng nó lộ ra càng thêm hung ác cùng khó mà đối phó, đừng nói là Nhân Loại, ngay cả Tây Sơn bên trong cái kia chút hình thể càng lớn ăn thịt Mãnh Thú cũng không dám tùy tiện tới gần bọn chúng địa bàn.

Đối phó loại này có thể viễn trình công kích giống loài, đương nhiên không có khả năng đi cứng đối cứng, tại bọn chúng địa bàn bọn chúng làm chủ, chỉ cần để chúng nó hình thành quy mô, hoặc là trên mặt đất trước thời hạn bố trí tốt loại kia có siêu cấp dinh tính lưới lớn, coi như Tyrannosaurus Rex đến chỉ sợ cũng chỉ có thể ôm hận biến thành một bình bình lớn nước dứa.

Hàn Băng nâng cảm lên suy nghĩ đối sách, rất nhanh liền có biện pháp, nếu nhện là đánh trận địa chiến cao thủ, cái kia làm sao không đưa chúng nó địa lợi ưu thế phá hủy đâu?

Nếu như không những cái kia lưới lớn hạn chế, nhện cùng Nhân Loại tại bên trên bình nguyên một đối một đơn đấu, chỉ bằng bọn chúng cái kia dài nhỏ chân, cồng kềnh móng lớn, ai có thể cười đến cuối cùng còn chưa nhất định đâu!

Hàn Băng quay đầu nhìn xem trong phòng lộ ra ánh sáng, đột nhiên vui vẻ cười lên, Jurassic thời đại đương nhiên là không có chuyện tốt bảo vệ môi trường người chủ nghĩa, như vậy đến một cái hỏa thiêu Tây Sơn hẳn là một cái lựa chọn tốt.

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Đáng thương hàng xóm

Hòa thiêu Tây Sơn, hào phóng án kiện là quyết định, nhưng làm sao đốt, từ nơi nào đốt, dùng cái gì châm lửa, có thể hay không xuất hiện ngoài ý muốn, nếu như xuất hiện nên đối phó thế nào . . . Chờ đã, những cái này việc nhỏ không đáng kể địa phương còn có đợi bàn bạc.

Ngay tại đoạn này thời gian, Hàn Băng mỗi ngày ăn no bụng liền chạy tới này tòa đỉnh núi ngồi xuống lấy đồ ra, ngẫu nhiên lãng không cười ngây ngô mấy tiếng, sau đó vội vàng tại trên ván gỗ ghi chép vừa mới trong đầu thoáng hiện linh quang.

"A ~ cái này không sai, cũng có thể cần phải!"

"Cái này cũng không tệ, vạn nhất bọn chúng chạy nhanh chóng đâu!"

Hàn Băng hiện tại không có cường đại công cụ tìm kiếm, không có cận kề sách tham khảo, cũng không có cơ trí lão giả có thể hỏi thăm, tất cả tất cả, đều muốn dựa vào cái kia khóa phổ thông đầu óc đi suy nghĩ, đi suy nghĩ.

Bây giờ là đầu mùa xuân thời tiết, trong núi lớn không có ngày mùa hè như thế ẩm ướt, khô ráo không khí tại tầng thêm còn chưa kịp toả ra sự sống lùm cây, nhường Hàn Băng muốn lo lắng cũng không phải là làm như thế nào phóng hỏa, mà là làm như thế nào phòng cháy, hẳn nhất định phải có thể khống chế lại thế lửa không được lan tràn, chỉ đem những đáng chết đó mạng nhện thiêu hủy, mà không thể lập tức đem cả tòa Tây Sơn đều cho điểm.

Thế giới bên ngoài Hàn Băng cũng đã gặp, khoảng cách thẳng tắp cũng không tính xa, ngay tại Tây Sơn mặt khác núi dưới chân, nơi đó thế giới muốn so nơi này muốn hung hiểm vạn phần, bởi vì tại bên kia núi, thế nhưng là tồn tại Jurassic chân chính bá chủ —— Khủng Long!

Tyrannosaurus Rex, Rex bậc này hung tàn loài ăn thịt Khủng Long tạm thời không nói, liền xem như Diplodocus Brontosaurus tính tình ôn hòa ăn cỏ Khủng Long cũng không thể khinh thường, vạn nhất bởi vì Tây Sơn cái này tầm chắn thiên nhiên biến mất, không nhận đại não chi phối Khủng Long nhóm trong lúc vô tình trào dềo lội xuôi đi tới nơi này một bên, nơi này yếu ớt sinh thái Hệ Thống bị vài phút đánh vỡ, như vậy cũng tất nhiên sẽ đối Bộ Lạc tạo thành hủy diệt tính đả kích.

Bởi vậy, Hàn Băng không thể không cẩn thận càng cẩn thận.

Cùng toàn bộ Jurassic thời đại so sánh, tộc nhân sinh sôi trăm năm mảnh này dựa vào núi biển Tiểu Thiên Địa độc thành một thế giới, kỳ nội bộ duy trì vô số năm môi trường sinh thái, nhìn như vững chắc nhưng kì thực yếu đuối, căn bản trải qua tiếp nhận không được nửa điểm trùng kích, mà Hàn Băng hiện tại muốn đánh thông một đầu thông đạo, đem hai cái thế giới liên tiếp, cái này công trình mặc dù to lớn, nhưng là nhất định phải thao tác mà cực kỳ cẩn thận, đã muốn để Nhân Loại có thể ra ngoài đồng thời, còn phải nhường bên ngoài sinh vật không cách nào tiến đến, nếu như không đạt được yêu cầu này nói, hậu quả tuyệt đối sẽ thiết tưởng không chịu nổi.

Đối với Nhân Loại mà nói, đây là tốt nhất thời đại, trong thiên nhiên rộng lớn tất cả tài nguyên cùng tất cả thổ địa đều là vật vô chủ, bọn chúng giống nguyên một đám yếu điệu thiếu nữ, đang chờ đợi có ai tuyên bố đối bản thân quyền sở hữu.

Đối với người đến mà nói, đây cũng là xấu nhất thời đại, không có bất kỳ cái gì pháp luật cùng chế độ ước thúc, giữa thiên địa vật sở hữu loại đều nương tựa theo tàn bạo bản năng gia nhập trận cạnh tranh, không có bất kỳ cái gì nguyên nhân, tàn sát cùng huyết tinh tại đại địa bất luận cái gì một cái góc tùy thời trình diễn.

Nhân Loại, xem như sinh vật yếu cùng nhược điểm đều là như thế rõ ràng, ở nơi này một trận không quy tắc trong trò chơi, cơ hồ là chủ định tại lúc đầu liền bị đào thải Vận Mệnh, đương nhiên, nếu như không có Hàn Băng đến, có lẽ cổ sự liền sẽ dạng này trình diễn.

. . .

"Nếu có Tyrannosaurus Rex chạy vào nên làm cái gì?"

Tyrannosaurus Rex xem như Jurassic lục địa sinh vật chuỗi thức ăn tầng cao nhất, bọn chúng có khả năng tạo thành lực phá hoại là khó có thể tưởng tượng, ngay cả lần trước cái kia Kiếm Xi Hồ (Sabretooth) tại bộ lạc bên trong đều là tới lui tự nhiên, nếu như so hẳn càng thêm hung hãn gấp trăm lần Tyrannosaurus Rex đến, Hàn Băng liền xem như cáo nát da đầu cũng không biết nên như thế nào đối phó.

Thời gian một ngày một ngày trôi qua, tất cả có thể trong đầu nghĩ đến chi tiết, đều dần dần tại Hàn Băng tổ chức dưới hình thành một cái có thể vận hành hệ thống, hẳn cảm thấy thực hành kế hoạch thời cơ đã đến đến, dù sao lại kéo xuống dưới, mùa hè liền tới.

. . .

Mùa xuân tiến đến trước đó, Bộ Lạc hao hết tất cả tài nguyên làm ra hai thanh trường cung, cái này hai thanh trường cung có thể đem mũi tên bắn ra 30 mét cự ly, tại tộc nhân nếm đến cung tiễn mạng đến ngon ngọt về sau, tất cả mọi người đối cái này thần kỳ đồ vật tỏ vẻ ra là cực lớn hiếu kỳ, nhất là xem như Chiến Sĩ Tiểu Ngư cùng Tiểu Mâu, tại gặp qua loại kia chính xác đả kích năng lực về sau, càng là cả ngày tại Hàn Băng bên tai ồn ào . . . Ta muốn ta muốn ta muốn nha!

Hàn Băng cũng ý thức được, đối phó đại nhện, cung tiễn là tuyệt hảo lợi khí, không chỉ có thể dùng để cùng bọn chúng đối xạ, càng trọng yếu là còn có thể dùng đến cự ly xa phóng hỏa, nhưng là chế tác cung tiễn, dùng vật liệu đều dễ nói, đơn giản cũng chính là hao chút thời gian và tinh lực đi rèn luyện đầu gỗ, bất quá trong đó trọng yếu nhất dây cung, nhưng là không cách nào sản xuất a!

Kiểm Xi Hồ (Sabretooth) gần chân so với Pterodactyls gần kiện còn có lực đạo, càng thêm thích hợp dùng làm dây cung, chỉ bất quá đó là có thể gấp mà không thể cầu đồ chơi, Hàn Băng tổng không thể đầy khắp núi đồi mà đi tìm Lão Hồ, hoặc là đem Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái cho giải phẫu a?

Bởi vậy, hắn cũng chỉ có lùi lại mà cầu việc khác, thế là Bộ Lạc Bắc Phương hàng xóm liền bị tai bay vạ gió.

Tồn hao mấy ngày công phu, Hàn Băng mang theo các tộc nhân tại sa mạc bãi có ích gỗ tròn tu kiến một gian phòng nhỏ, do với hắn trước đó vài ngày quấy rối, những Pterodactyls đó sớm thành thói quen Nhân Loại xâm nhập, đối bọn hắn hành động không có bất kỳ cái gì phản ứng.

Hàn Băng đem trong tộc tất cả trường mâu đều gom lại, lại dài mâu phần đuôi khắc ra ba cái móc câu, lại cột lên một sợi dây thừng, dây thừng bên kia cột vào tại trong phòng, cam đoan sẽ không bị Pterodactyls cho kéo đứt.

Tiếp xuống tới sự tình cũng rất đơn giản, do Hàn Băng một mình chạy đến sa mạc bãi chỗ sâu đi hấp dẫn cừu hận, mấy tên Chiến Sĩ tại trong phòng lặng yên ở lại, thẳng đến trông thấy bản thân thủ lĩnh bị đuổi cho giống chó điên dường như chạy trở lại, lập tức chạy ra phòng, đang đợi Pterodactyls cự ly nhà gỗ 100 mét trong vòng lúc, các chiến sĩ lập tức phát động, sử xuất to lớn nhất khí lực đem trường mâu đầu nhọn nhúng ra ngoài.

Pterodactyls lực phòng ngự so Kiếm Xi Hồ (Sabretooth) có thể kém xa, cơ hồ một đâm chính là một cái xuyên thấu, hơn nữa bởi vì bọn chúng cực dài giường cánh, trên không trung trên cơ bản không cần tận lực nhắm chuẩn, ngay cả độ chính xác kém cỏi nhất cái kia giá hỏa, cũng có thể cam đoan một phần mười tỉ lệ chính xác.

Trường mâu một khi bắn thủng Pterodactyls cánh, các tộc nhân liền toàn lực kéo động dây thừng, có móc câu kẹt tại trên cánh, nhưng Pterodactyls căn bản là không có cách tránh thoát, hơn nữa trên không trung một khi mất đi cân bằng, từ chỗ cao rơi xuống, không chết cũng phải tàn phế.

Nếu có cái khác Pterodactyls đến đây trợ giúp, tộc nhân kia cũng chỉ cần trốn vào phòng, lại đóng cửa lại, tất cả vạn sự đại cát.

Liên dạng này, vèn vèn năm sáu ngày thời gian bên trong, các chiến sĩ đã trải qua săn giết mười mấy con Pterodactyls, một cái Pterodactyls có hai cây gân, tại trừ ra phế phẩm suất, ít nhất cũng có thể chế tác mười cái dây cung.

...

Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái có khẩu phục, Pterodactyls chất thịt quá cùi, cắn quá tổn sức không có tộc nhân ưa thích, nhưng bọn chúng hai cái đối loại này khẩu vị lại là ưa thích không được, mỗi ngày trông thấy Hàn Băng cùng đại gia hỏa mà trở về, đều sẽ hoạt bát lanh lợi mà giả ngây thơ lấy thịt ăn, gọi chúng nó ngồi xuống liền ngồi xuống, gọi chúng nó nhảy cao liền nhảy cao, gọi chúng nó lăn lộn liền lăn lộn... Bách Thú Chi Vương tôn nghiêm, không còn sót lại chút gì.

...

Các vị độc giả bằng hữu, ta ở chỗ này đa tạ mọi người duy trì, chỉ hy vọng các vị lại nhìn xong sách về sau, bao nhiêu đầu nhập điểm phiếu, bao nhiêu chưa chút nói, bao nhiêu chuẩn bị thưởng... Về phần tốc độ đổi mới, ta nhất định tăng tốc!

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn độc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 38: Gieo trồng vào mùa xuân một hạt túc

Các tộc nhân hết ngày dài lại đêm thâu, toàn lực đẩy nhanh tốc độ, chỉ dùng mười mấy ngày thời gian, liền làm ra bảy chuỗi mới tinh cung tiễn, tiếp xuống tới sự tình chính là luyện tập, phải biết cung tiễn thủ đặt ở phong kiến thời kì đây chính là vênh vào trùng thiên binh chủng kỹ thuật, muốn huấn luyện được một cái hợp cách cung binh phải tốn hao tốt mấy năm thời gian không thể, trong đó chính yếu nhất chính là ba loại, kỹ xảo, lực cánh tay, cùng lâm chiến

thời điểm cái kia trước núi thái sơn sụp đổ mà mặt không đổi sắc tâm tính.

Bất quá cái này sau hai loại Hàn Băng đều không cần quá mức lo lắng, bởi vì ở cái này niên đại, Nhân Loại thể nội gien cự ly vượn cổ càng thêm tiếp cận, hơn nữa tại Jurassic bởi vì dưỡng khí hàm lượng dồi dào, sinh vật gì đều lớn lên siêu cấp cường tráng, trong này tự nhiên cũng bao quát Nhân Loại, các tộc nhân chỉ cần nhiếp vào dinh dưỡng theo kịp Thể Chất phát dục, như vậy mỗi người đều có thể nói là lực lớn như trâu.

Ngay tại bình thường lao động bên trong Hàn Băng liền phát hiện, nặng hơn 100 cân đầu gối, Tiểu Hòa như thể cô nương có thể ôm lao nhanh, vậy liền lại càng không cần phải nói Tiểu Ngư dạng này chuyên trách Chiến Sĩ, bốn cái tiểu hòa tử hoàn toàn có thể đem nửa tấn nặng cự thạch dễ dàng giơ đến đỉnh đầu đi bờ biển tản bộ.

Về phần tâm tính, Hàn Băng cũng không có ý định đem bọn hắn bồi dưỡng thành có thể đối mặt thiên quân vạn mã y nguyên thiện xạ thần xạ, chỉ cần bọn hắn có thể lại gặp thấy kia có chút lớn nhện lúc không bị dọa đến tè ra quần, có thể lặng lẽ núp trong bóng tối bắn lén liền hoàn toàn đầy đủ.

Như vậy còn lại chính là kỹ xảo, trong tộc có hai cái có sẵn huấn luyện viên Tiểu Cung cùng Tiểu Đan, hai vị này đều là có thiên phú rất cao xạ thủ, đầu óc cũng rất thông minh, Hàn Băng cho tới bây giờ không có cho bọn hắn nói qua có quan hệ tia sáng ở trong nước chiết xạ tri thức, bọn hắn hai cái liền có thể bản thân suy nghĩ đi ra, cũng vận dụng tại tiền pháp phía trên, có bọn hắn thực thao kinh nghiệm truyền thụ, tại tầng thêm Hàn Băng lý luận chỉ đạo, tin tưởng còn lại cái kia ba cái Chiến Sĩ rất nhanh cũng có thể học cái bảy tám phần.

Hôm nay ánh nắng vừa vãn, gió nhẹ ảm áp, là các chiến sĩ huấn luyện tuyệt hảo thời gian.

Phía trước xa ba mươi mét đầu gối trên kệ, treo năm tấm to lớn lá cây làm thành bia ngắm, bia ngắm phía trên dùng tranh vẽ bằng than một vòng lại một vòng tròn, dùng để đánh dấu khác biệt thành tích, một bên khác năm tên Chiến Sĩ xếp thành một hàng, bọn chúng bày ra bản tên tư thế, cũng một cách hết sức chăm chú mà nhìn chăm chăm phía trước lá cây, không nhúc nhích tí nào, giống như Thạch Điều.

"Cung tiễn thủ chính yếu nhất chính là cái gì? Là kiên nhẫn, bởi vì người vĩnh viễn cũng không biết mục tiêu đến cùng sẽ tại lúc nào xuất hiện."

Hàn Băng trong tay cầm gậy gỗ, sắc mặt nghiêm túc tả hữu dạo bước, giống một cái tâm lý biến thái huấn luyện viên, nếu như hắn trông thấy cái nào gia hỏa cánh tay giơ không đủ cao, mắt nhìn không đủ thẳng, thậm chí cơ bắp trong lúc vô tình run run một cái, hắn cũng có dùng gậy gỗ hung hăng quật hất cái móng.

"Tay nâng lên!"

"Eo thẳng tắp!"

"Bảo trì đều đều hô hấp, vô luận phía trước xuất hiện cái gì quỷ nhiều, các người lực chú ý đều không thể bị phân tán, nhất định phải thời điểm nhìn chăm chăm bản thân mục tiêu."

Hàn Băng ngồi xổm xuống tới vổ vổ Đại Tướng Quân đầu, lập tức bàn tay vươn về trước: "Lên cho ta!"

Đại Tướng Quân điên cuồng mà hướng về năm người kia tiến lên, sau đó liều mạng nhảy dựng lên cắn bọn hắn cái móng . . . Đi qua gần bốn tháng phát dục, nó thân dài trước mắt đã trải qua tiếp cận nửa mét, tiêm nha cũng dài đi ra, nếu như nghiêm túc cho ai cồ cắn một cái, cái kia tuyệt đối sẽ chết người, bất quá cũng may nó còn không tính dần, biết rõ Hàn Băng cũng không muốn để cho bản thân thực ngoại ăn, chỉ là cùng những cái này đại ca ca làm trò chơi thôi.

Tiểu Ngư đám người bị nó giầy vò mà khổ không nói nổi, đau ngược lại là không tính đau, bất quá lại ngứa muốn mạng, nguyên một đám đình chỉ cười không dám động, mồ hôi lạnh chảy ròng, liền trên mặt mạch máu đều nhô lên đến.

"Đừng động, tất cả mọi người nhìn xuống, các người liền nghĩ nha, nếu như hiện tại đang đợi mục tiêu xuất hiện, sau đó bên cạnh đột nhiên đến một cái côn trùng, chỉ cần cắn bắt từ bản thân, cái kia khó chịu một chút lại có thể như thế nào đây? Đúng không! Kiên trì, đang kiên trì một cái!"

"Báo cáo!" Tiểu Cung nhắc tay ra hiệu.

"Nói."

"Nếu như có thể cắn chết ta đây?"

Hàn Băng cười lạnh: "Vậy người cảm thấy nên làm cái gì?"

Tiểu Cung ánh mắt ngưng tụ, quả quyết nâng lên một cước đem lạnh lợi Đại Tướng Quân đá bay đến nơi xa cỏ khô trong đồng.

"Ngao ~ ngao ~ ngao ~ "

. . .

Thời tiết càng ngày càng ảm áp, trừ ngày bình thường kế hoạch bên ngoài, Hàn Băng còn dự định làm một chút mới thử nghiệm, nói thí dụ như đối với Nhân Loại phát triển cực kỳ trọng yếu làm nông.

Ở nơi này một phiến Tiểu Thiên Địa bên trong, có thể được Nhân Loại ăn vào thực vật ước chừng chỉ có mười mấy loại, đây đều là Hàn Băng dùng

mệnh đổi lấy tri thức, trừ ra những cần đó đã nhiều năm trưởng thành chu kỳ cây ăn quả, tại trừ ra sản lượng ít có thể Lân Hoa hóa, tại còn thừa lựa chọn bên trong ưu trung tuyến ưu, Hàn Băng cuối cùng xác định một loại thấp gốc thâm thực vật.

Bạch Sắc Tiểu Hoa phối hợp Lục Sắc Diệp Tử, loại thực vật này ngoại hình dung mạo rất giống khoai tây, đến mùa thu thời điểm, cành lá có thể dài đến cao hơn ba mét, có thể ăn vào bộ phận là nó rễ cây, Hàn Băng nương tựa theo cảm giác đến suy đoán, cái này thân khối chủ yếu hẳn là do tinh bột tạo thành, hoàn toàn có thể bị Nhân Loại hấp thụ, củ khoai lang có ưu thế đương nhiên chính là sản lượng lớn, năm ngoái, ở trong rừng cây phát hiện to lớn nhất rễ cây có bóng đá lớn như vậy kích thước, chỉ ít cũng có 7 ~ 8 cân phân lượng.

Bất quá củ khoai lang khuyết điểm đương nhiên cũng là tồn tại, tại không có đun sôi trước đó, tựa hồ có hơi hơi độc tính, nếu là sinh sinh cắn một cái, bờ môi sẽ trở nên tê liệt, vài ngày nói chuyện đều bất lợi tác.

Sau khi nấu chín, bắt đầu ăn cảm giác rất mát, vị đạo hơi hơi rất đáng, nhiều nhai mấy lần liền có thể nếm đến vị ngọt, cái này hẳn là tinh bột tại nước bọt tác dụng dưới chuyển đổi thành đường, bất quá ăn hết cái này một loại đồ vật, có thời điểm rất khó nuốt xuống dưới, phối hợp thịt cá cùng trái cây, hỗn hợp củ khoai lang nghiền nát dùng lửa nướng thành Bình Tử, ngược lại là một không sai biện pháp, không chỉ có thể đỡ đói, hơn nữa so với bình thường đồ ăn còn có dài hơn bảo đảm chất lượng kỳ.

Nếu như thông hướng ngoại giới đường đã thông, tộc nhân khó tránh khỏi Hội Trưởng đường bên ba, dễ dàng như vậy mang theo lại có thể trường kỳ bảo tồn đồ ăn liền có phi thường trọng yếu giá trị.

Củ khoai lang mầm móng đơn giản chính là giống khoai tây như thế đem rễ cây cắt khối, cái này tại năm ngoái mùa thu lúc Hàn Băng liền bảo tồn một chút, tới gần Tây Sơn dưới chân có một khối vuông vức rừng cây nhỏ, ước chừng mười lăm mẫu diện tích, cái này dùng cho thời kỳ thứ nhất thí nghiệm cũng đủ, hơn nữa bên cạnh không xa chính là trên núi chảy xuống nhỏ nương, bình thường tưới nước cũng mới liền.

Một cái nào đó cái sáng sớm, Hàn Băng tại trong rừng cây nhỏ thả một mẻ lửa, đem tron mảnh rừng cho cháy hết sạch, cái gọi là đốt rẫy gieo hạt đã là như thế, phương thức đơn giản thô bạo, còn lại tro tàn cũng không cần làm nhiều xử lý, liền lưu tại thổ địa bên trên để đó, đây là hoa màu tốt nhất phân bón.

Tiếp xuống tới chính là đất cày, tại thủ lĩnh dưới sự hướng dẫn, toàn tộc người dùng bìa ngắm đem thổ địa lật cái úp sấp, sau đó ở giữa cách khoảng cách nhất định trên mặt đất lòi ra rãnh sâu, Thổ khoai lang rễ cây cự ly thổ địa mặt ngoài độ cao Hàn Băng trước đó làm qua đo đạc, cũng liền dựa theo khoảng cách kia, đem mầm móng đem thả đi vào.

Chờ trên chôn Thổ, các tộc nhân đứng ở bên cạnh nói chuyện phiếm, bọn chúng đối thủ dẫn trước trước hứa hẹn sự tình tựa hồ y nguyên khó có thể tin, chẳng lẽ liền làm như vậy, chờ lá cây biến vàng thời điểm, thật có thể trong đất tìm tới rất nhiều đồ ăn sao?

Lão đầu tử mặt mũi tràn đầy siêu việt, gật gù đắc ý nói: "Các ngươi biết cái gì, cái này liền gọi là nông nghiệp, thủ lĩnh nói, gieo trồng vào mùa xuân một hạt tấc, ngày mùa thu hoạch vạn khoảnh tử, ý tứ chính là mùa xuân đem một khoảnh hạt đậu vùi vào trong đất, mùa thu liền có thể thu hoạch 1 vạn khoảnh."

"Thực vậy? Cái kia thời điểm có thể mọc đi ra?"

"Mùa thu."

"Cái gì đều có thể loại sao?"

"Đương nhiên."

"Vậy ta nghĩ cây cung tên trồng vào đi . . . Được không?"

"Ngươi hỏi ta, ta hỏi ai? Ngươi bản thân đi đào cái hố đi thử xem chứ."

"Vậy ngươi có thể trồng đi ra không? Ta muốn năm cái muối lọc!"

"Hắc hắc, đầu tiên ngươi phải đi hỏi một chút Tiểu Diêm có nguyện ý hay không bị ngươi chôn xuống dưới!"

". . ."

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Chương 39: Trong núi sâu bát quái trận

Chờ gieo trồng tương quan tất cả trình tự làm việc đều hoàn thành về sau, mọi người lại tại thủ lĩnh dưới sự chỉ huy, tại thổ địa chung quanh vây lên hàng rào, miễn cho bản thân vất vả gieo trồng cỏ khoai lang bị cái nào không biết xấu hổ Dã Thú cho ủi đi.

Hiện tại liền cho thấy Hàn Băng dự kiến trước, sớm tại năm ngoái liền xây dựng xong trong nhà vệ sinh đã trải qua chồng chất hơn nửa năm cút đất, cùng một mùa đông đều không cam lòng ném đi cá xương cốt hiện tại cũng thành bảo bối, chặt a chặt a vỡ vụn vẩy vào thổ địa bên trên, đây chính là Jurassic bản kim khả lập, mặc dù trong không khí tràn ngập chói mắt gay mũi đậm yết hầu hôi thối, nhưng Hàn Băng trên mặt lại là vui mừng hơn hờ.

Các tộc nhân đơn giản không thể nào hiểu được thủ lĩnh cách làm, trông thấy thủ lĩnh vui vẻ như vậy chơi đùa làm cút đất, so lần thứ nhất trông thấy hấn đánh lửa lúc trăng cảnh còn muốn cảm thấy chấn kinh.

"Thúi, đơn giản quá thúi!"

"Những cái này đồ về sau còn có thể ăn không?"

"Các người nhìn thủ lĩnh làm sao một chút phản ứng đều không có? Chẳng lẽ hấn người không thấy mùi thối sao?"

"Người hiểu cái gì! Thủ lĩnh nhân gia căn bản là không sợ thúi."

...

Các tộc nhân một bên bốn phân vừa trách móc, bắt quá quay đầu trông thấy thủ lĩnh thần sắc lại là không có nửa điểm dị dạng, bọn hấn hoàn toàn không cách nào lý giải thủ lĩnh rốt cuộc là làm thế nào đến tại cút đất đang bao vây mà mặt không đổi sắc?

Hàn Băng thở mấy khẩu khí, đưa trong tay Mộc bầu giao cho người khác, sát một cái trên đầu mồ hôi, cao giọng hô: "Các người làm việc trước lấy, ta đi uống miếng nước."

Rời đi nông nổi về sau, hấn ngậm miệng lại ngẩng đầu lên, đại lực mà đánh một cái hắt xì, hai cái cỏ đại nắm từ hấn trong lỗ mũi bay đi ra . . .

Liên quan tới hôm nay cây bừa vụ xuân rất nhiều sự tình, hấn cũng không có hướng tới thường như thế trước thời hạn đem tiền căn hậu quả cùng chân tướng báo cho tộc nhân, bởi vì hấn lúc trước cũng không tự mình trồng qua hoa màu, rất nhiều trình tự mình cũng chỉ có thể dựa vào ấn tượng đại khái đến áp dụng, căn bản không biết dạng này thao tác đến cùng có thể không thể được, cũng không biết đợi đến mùa thu về sau đến cùng có thể hay không có cái thu hoạch, lời nói không thể nói quá vẹn toàn, bằng không đợi đến lúc kia, vạn nhất thực không thu hoạch được một hạt nào, hấn nơi nào còn có da mặt lộn xuồng dưới?

Sau đó thời kỳ, Hàn Băng đem chiếu cố nông nổi trách nhiệm giao cho một cái cùn cùn tiểu cô nương, phân phó nàng mỗi ngày sáng sớm muốn tưới nước, mỗi lúc trời tối muốn bón phân, nếu như nhìn thấy lý trưởng ra cỏ dại, hoặc là tiến vào côn trùng, vậy cũng phải nhanh một chút diệt trừ.

Thoạt đầu, tiểu cô nương đối với tiếp vào chuyện xui xẻo này còn có chút thương tâm, coi là mình bị sung quân, mỗi ngày muốn cùng phân người liên hệ chỗ nào có thể có trong phòng bếp công việc dễ chịu, nàng mặc dù ngoài miệng không nói, nhưng trong lòng nhất định là có chút không nguyện ý, bắt quá Hàn Băng cho nàng một cái cam kết, nói là nếu như đến mùa thu trong đất thật dài ra đồ vật, như vậy thì có thể giao phó nàng vô thượng vinh dự, nói thí dụ như danh tự!

Cô nương thoáng một cái mừng rỡ như điên, cảm giác là bánh từ trên trời rớt xuống, vội vàng vui đến phát khóc mà đáp ứng xuống tới, nhắm trúng tại bên cạnh đứng thẳng chờ ra lấy lão đầu vô hạn hối hận, vì cái gì bản thân không chủ động đi đem chuyện xui xẻo này ôm xuống tới đâu? Nếu như sớm một chút xuất thủ mà nói, cái kia bản thân hiện tại liền có danh tự, nói không chừng thật đúng là có thể thỏa mãn bản thân yêu cầu, lấy mở rộng đầu ba chữ danh tự, nói thí dụ như —— Đại Phần Phần.

Một ngày này sáng sớm, Hàn Băng thức dậy rất sớm, tùy tiện ăn một chút đồ vật liền một mình đi ra ngoài, hấn trong tay cầm trước kia về địa đồ, tìm nửa ngày rốt cục tìm tới nhện sơn cốc vị trí.

Từ chân núi ngưỡng mộ cũng không thể nhìn ra cái gì không ổn, đều là chút đại thụ che trời, đem đằng sau cảnh tượng cho che chắn mà cực kỳ chặt chẽ, Hàn Băng rón rén bắt đầu leo núi, chờ hơn nửa giờ, đi đến cách mặt đất 100 mét độ cao so với mặt biển thời điểm, cảnh tượng trước mắt đột nhiên thì trở nên.

Lúc trước những cái kia xanh um tùm, tượng trưng cho mùa xuân sinh cơ tràn ngập lập tức biến mất mà vô tung vô ảnh, chiếm lấy là hoàn toàn hoang lương màu xám thấp bé lùm cây, cùng trên mặt đất cái kia một trương không cách nào tính ra diện tích con nhện lớn lưới, trương này mạng nhện mỗi một cây dây đều có bóng bản đường kính, dây cùng dây ở giữa khoảng cách không đến một thước, hơn nữa rất tự nhiên tương liên, giao thoa ngang dọc mà tạo thành một cái cực đại bát quái trận . . .

Trông thấy cái này trảng diện, Hàn Băng không trải qua cảm khái, cái này không phải động vật chân đốt tác phẩm, đơn giản giống như là xuất từ một cái thợ dệt tinh xảo phụ nhân tay tác phẩm nghệ thuật.

Hàn Băng sợ hãi thán phục nửa ngày, đột nhiên phát hiện có chút không thích hợp, khi hắn cúi đầu nhìn kỹ lúc, phát hiện nguyên lai dưới chân mạng nhện nhàn sắc đã trải qua không phải trước đó vài ngày rơi chìm lúc bản thân nhìn thấy bạch sắc, mà là biến thành cùng đại địa gần màu vàng xanh lá.

"Mùa đông là trắng, mùa xuân là lục . . . Chẳng lẽ loại này nhện lớn còn sẽ đối ứng khác biệt mùa, dùng bất đồng thuốc nhuộm?"

Nếu như con nhện kia thực sẽ một chiều này, như vậy Hàn Băng kế hoạch chỉ sợ cần sửa chữa, bởi vì những con nhện kia tuyệt đối so với bản thân tưởng tượng muốn nhảy bốn nhiều lắm.

Hắn chậm rãi ngồi chồm hổm trên mặt đất, dưới chân phía trước nửa mét không đến chính là lưới lớn biên giới, hắn nhặt lên một cái gậy gỗ, nhẹ nhàng mà đem lưới lớn bóc lên, hắn ngược lại là không được lo lắng loại trình độ này chấn động sẽ khiến bầy nhện chú ý, bằng không mỗi ngày gió núi thổi, mạng nhện run rẩy so hiện tại lợi hại hơn, những con nhện kia phải chạy chết không thể.

Hắn quan sát nửa ngày, trong lòng có chút không hiểu: "Không đúng rồi, cái này mạng nhện làm sao không có dính tính?"

Lần trước bản thân dẫm lên phía trên, rõ ràng dính tính lớn đến một bước đều đi không được, lần này mạng nhện làm sao liền một cái gậy gỗ cũng dính không được?

Hắn mang nghi hoặc, nhẹ nhàng dùng một cái tay khác đụng chút, cảm giác rất phổ thông, giống như là rừng sâu bên trong khắp nơi có thể thấy được Đấng Mạn, sau đó duỗi ra hai cây đầu ngón tay xoa bóp, ngón tay hơi hơi dùng lực một chút, chỉ cảm thấy cái kia tơ nhện đột nhiên bị đè ép, đột nhiên từ mặt ngoài thấm ra số lớn nhũ bạch sắc chất lỏng, chất lỏng màu trắng vừa gặp gặp không khí, lập tức trở nên dính tính mười phần, đem Hàn Băng hai ngón tay một mực dính vào cùng một chỗ.

"Ta ai da, nguyên lai còn có cơ quan?"

Hàn Băng thử giật nhẹ, phát hiện bản thân ngón cái cùng ngón trỏ dính tại cùng một chỗ so một cái "ok", vội vàng lại dùng một cái tay khác giúp đỡ dùng sức tách ra mấy lần, liền giữa ngón tay xương cốt đều vang lên, nhưng này hai ngón tay lại y nguyên không có tách ra.

Nhện lớn bình thường săn thức ăn đối tượng rõ ràng không phải Nhân Loại, mà là sinh hoạt tại Tây Sơn bên trong cái kia chút động vật lớn, Hàn Băng tại trên trời nhìn qua, những cái kia động vật hình thể có thể so sánh Nhân Loại tốt đẹp mấy lần, khí lực khẳng định cũng so Nhân Loại phải lớn hơn nhiều, nếu như ngay cả bọn chúng bị mạng nhện cho vây khốn đều không thể thoát thân nói, như vậy cái này mạng nhện dính tính có thể nghĩ.

Mặc dù hắn trái tim đã bắt đầu gia tốc, bất quá phương diện lý trí còn duy trì trấn định, hắn không có loạn động, vội vàng từ bên hông rút ra **, đem cái kia đoạn tơ nhện cho cắt xuống tới.

Loại này tơ nhện không hề giống trống rỗng ống nước, không phải nói chém đứt hai đầu trung gian dịch nhòn liền sẽ lưu đi ra, căn cứ quan sát, nếu như bàn về đặc tính mà nói, nó càng giống là hậu thể bọt biển, trung gian tràn ngập nhỏ bé trống rỗng, liền xem như bị chặt đoạn hai đầu, nhưng chỉ cần không có lọt vào đè ép, bên trong dịch nhòn y nguyên có thể bị khóa tồn ở.

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Người thành đạt vì sự

"A! ?"

Ngay tại cắt đứt trong nháy mắt, chỉ thấy Hàn Băng trên ngón tay dính trụ cái kia một đoạn nhỏ tơ nhện, trong vòng mấy giây đột nhiên thì trở nên nhàn

sắc, từ màu vàng xanh lá biến thành cùng hần ngón tay mười điểm tiếp cận thịt huáng sắc, nếu là không nhìn kỹ, sợ là còn sẽ coi là bản thân ngón tay bị cắt đứt một đoạn.

Hàn Băng triệt để kinh ngạc đến ngây người: "Cái này . . . Cái này cũng quá Thần a! !"

...

Nguyên lai, cũng không phải là những con nhện kia sẽ y theo mùa dệt lưới, mà là con nhện kia lưới sẽ tự động căn cứ bản thân cánh vật chung quanh mà thay đổi đến từ thân nhan sắc, đơn giản tựa như tắc kè hoa một dạng.

Hàn Băng lặng lẽ lui lại, trương này mạng nhện cường đại đã trải qua vượt quá bản thân dự kiến, nếu có thể biến sắc, vậy hần cang không cách nào xác định còn có hay không cái gì dùng công năng, tỉ như hướng trong sào huyết ngũ yên chủ nhân bảo động.

...

Hần núp ở phía xa quan sát thật lâu, không có phát hiện có bất kỳ khác thường gì, nhìn đến những cái kia nhện lớn là không có phát hiện, đem hô hấp chậm dần, lại lặng lẽ dựa vào đi lên.

Nhìn đến kế hoạch lại phải biến, bất quá lần này cũng không phải là nhiều phiền toái gì, mà là bản thân nhất được bảo, tơ nhện bên trong nghiền ép ra bạch sắc nhũ dịch dính tính cực mạnh, nếu như có thể tiến hành khai phát cùng lợi dụng, như vậy tại Hàn Băng có thể tương tượng bất luận cái gì một cái trong lĩnh vực tuyệt đối đều có thể phát huy ra không tương tượng nổi hiệu quả.

Tỉ như kiến trúc, tỉ như vũ qì, tỉ như đi săn . . . Các loại tất cả sản xuất và chế tác quá trình, trước kia tộc nhân muốn đem hai cái vật thể liên tiếp, sử dụng đều là cang Nguyên Thủy dây cô gó, dạng này đã phiền phức lại không kết giao thực, nếu như có thể loại này dịch nhòn có thể đủ tại những phương diện kia, hiệu suất cùng hiệu quả tuyệt đối đều có thể hiện lên đầy số nhân tăng lên.

Thứ nhì, phải biết loại này tơ nhện thể nhưng là có tắc kè hoa đồng dạng đặc tính, có thể căn cứ cảnh vật chung quanh đến cải biến bản thân nhan sắc, đây quả thực là nhất tự nhiên quang học yấn xing vật liệu, Hàn Băng nghĩ, nếu như có thể đem hần làm thành y phục hoặc là phi phong, như vậy tất nhiên sẽ đại đại tăng lên tộc nhân tại dã ngoại huó dòng thời điểm ẩn nấp năng lực cùng năng lực sinh tồn.

Mặc dù trong giới tự nhiên một ít kè săn mồi là dựa vào mùi, chấn động, sống động đến mục tiêu phong tỏa, bất quá đại đa số có thể đối Nhân Loại tạo thành trí mạng công kích Dã Thú chủ lại còn là lợi dụng thị giác tới truy tung.

Đây chính là niềm vui ngoài ý muốn, thu hoạch ngoài ý muốn, nếu như có thể đem tơ nhện cái này hai đại đặc tính cho khai phát đi ra vì Nhân Loại chổ dùng, như vậy đối Nhân Tộc sinh tồn giá trị cũng quá lớn.

Nghĩ thông suốt cái này mấy điểm, Hàn Băng ức chế không nổi kích động trong lòng, liền hô hấp đều có chút xóc xếch, hần dùng dao nhỏ cắt lấy vài đoạn dài hơn một mét tơ nhện, sau đó thả trong túi đeo lưng nhắc chân chạy.

...

Bởi vì cái gọi là ba người đi, tất có thầy ta, thiên nhiên chính là một trường học, trên thế giới ức vạn loại động thực vật đều là trong trường học lão sư, mà cái này chổ có được ức vạn tên lão sư trong trường học, chỉ có một cái học sinh, cái kia chính là Nhân Loại.

Chúng ta giống một cái ngây thơ học sinh tiểu học, hành tẩu tại tràn đầy chông gai trên sơn đạo, ven đường tất cả chứng kiến hết thấy, đều có thể làm việc cho ta, chúng ta đi theo nhện học tập dệt vải, đi theo Lão Hồ học tập đánh giết, đi theo cá sấu học tập ẩn tàng, đi theo chuột học tập đào hang, đi theo Khủng Long học tập khuếch trương . . .

Các vị các lão sư đều có thành thạo một nghề, xem như học sinh cũng phải có một cái học sinh giác ngộ, phải biết bất cứ sinh vật nào kéo dài đến nay, vô luận nó là mạnh là yếu, tất nhiên đều nắm giữ bản thân riêng biệt sinh tồn thủ đoạn, Lão Hồ cũng tốt, chuột cũng được, Nhân Loại không có tư cách đi bình phán cao thấp, chỉ cần lấy bản thân cần thiết, để chúng nó thủ đoạn trở thành bản thân kỹ năng, đồng thời tại phát huy một chút tiểu thông minh, dạng này mới có thể khiến cho Nhân Loại ở nơi này đầu tràn ngập Hắc Ám nguy cơ trên sơn đạo đi đến đỉnh núi, cái thứ nhất trông thấy mặt trời mọc.

Đối với toàn bộ tiến hóa lịch trình mà nói, Hàn Băng dẫn đầu Nhân Tộc Bộ Lạc hiện tại đang đứng ở chân núi vị trí, mới thoát ly quần cư động vật đặc tính phát triển ra xã hội, vừa mới bước ra 1 bước, dạng này Nhân Loại thì càng không có tư cách đi chọn ba lấy bốn.

...

"Nhanh nhanh nhanh!"

Còn không có chạy vào thạch ốc Hàn Băng kích động lớn tiếng kêu to, các tộc nhân theo dõi hần có vẻ hơi mang mang nhiên, tại bọn hần trong ấn tượng thủ lĩnh một cái đều là như thế cơ trí cùng tinh táo, cơ hồ chưa thấy qua hần gấp gấp như vậy thời điểm.

"Lão đầu, đi đem tất cả mọi người kêu lên trong phòng đến, đều gọi đến!"

"Gia gia, tất cả mọi người vội vàng làm việc đây, ngươi có sự tình gì a?"

Lão đầu đang tại trong phòng học soạn bài, đoạn đoạn chính chính ngồi ở trước bàn, trên tay cầm một cái bút than đang viết chữ, bên cạnh tám ván gỗ

đã trải qua đồng cao nửa thước, thấy đi ra hần cũng là cẩn thận.

"Đương nhiên là chuyện tốt!"

Hàn Băng lông mày hơi dựng ngược lên, thần bí cười nói ra: "Chúng ta cần làm chút thí nghiệm, nếu như thành công nói, chúng ta ngày tháng sau đó liền tốt qua."

Chờ lão đầu rời đi, ngốc tại trong phòng, hần lại thử nghiệm tách ra tách ra tay trái cái kia hai cây gấp gấp dán tại cùng một chỗ ngón trỏ cùng ngón cái, y nguyên không có nửa điểm hiệu quả.

"A ~ hô ~ "

Đem còn lại mạng nhện dùng dao nhỏ loại bỏ, lại đem ngón tay đặt ở trong miệng a mấy ngụm nhiệt khí, sau đó thử xoa nắn một cái . . . Hai ngón tay ở giữa tựa hồ trở nên có chút buông lỏng, Hàn Băng trong lòng lớn buông lỏng một hơi, lập tức co quắp ngồi dưới đất cười ngây ngô lên.

Nếu như đây loại chất lỏng dính dính lớn đến không có bất kỳ biện pháp nào có thể giải khai, cho dù đối với Bộ Lạc phát triển tới nói càng có lợi hơn, nhưng Hàn Băng chỉ sợ cũng đến ăn chút đau khổ.

"Hắc hắc, nhìn đến cái này đồ vật sợ nóng!"

Hần đứng người lên đi tới bên ngoài, hướng về phía phòng bếp phương hướng kêu to: "Tiểu Hỏa, cho ta bùng bồn nước nóng tiến đến."

"Tốt đất!"

Sáu bảy mươi độ nhiệt độ nước mặc dù có chút nóng, nhưng đối với người nguyên thủy trên tay tầng kia vết chai dày từ mà nói cũng không đến mức bị phỏng, Hàn Băng đưa tay bỏ vào trong nước ngâm ba phút, đồng thời hai ngón tay cũng tại không ngừng mà xoa nắn, rất nhanh, ngón tay tách ra.

Lúc này, tạm thời đình chỉ trong tay công việc các tộc nhân cũng tụ tập đến trong phòng, mọi người nhìn xem thủ lĩnh mặt rất vui vẻ ánh sáng, đều có vẻ hơi hiếu kỳ.

"Tất cả mọi người yên tĩnh một cái!"

Hàn Băng hắng giọng, đứng lên nói: "Ta hôm nay trong núi phát hiện một chút đồ tốt, nghĩ đến chúng ta có lẽ có thể dùng bên trên, cho nên đem tất cả mọi người gọi tới thảo luận một cái, nếu như có chủ ý gì tốt cũng không muốn cất giấu, nói thẳng, hiểu chưa?"

"Là cái gì đồ tốt?"

"Là ăn không?"

"Chẳng lẽ là phát hiện mới trái cây?"

"A? Thủ lĩnh ăn bậy đồ vật, nhìn đến lần này vận khí tốt, còn không có bị độc chết!"

...

Mọi người mồm năm miệng mười đàm luận, Hàn Băng không có nhiều lời, trực tiếp từ trong gói nhẹ nhàng mà lấy ra một đoạn tơ nhện, vừa mới rời đi cái gói tơ nhện lập tức liền từ lục sắc biến thành thật huáng sắc.

"Hoặc ~ đây là cái gì?"

"Ta mới vừa rồi là hoa mắt sao? Cái kia đồ vật giống như biến sắc ai!"

"Hần là không hoa mắt, ta cũng trông thấy."

Cái này nhan sắc chuyển biến lớn ước chừng ba đến năm giây, đã không chậm cũng không nhanh, vừa vận tại Nhân Loại mắt thường có thể rõ ràng cảm giác trình độ, dạng này một cái thần kỳ tràng diện nhìn tất cả mọi người lảng, kim lòng không được mà lui lại mấy bước, trừng to mắt giống như tại đề phòng cái gì.

...

Tuần này có cái tương đối tốt đề cử, còn mời các vị giúp đỡ chút, không nên để cho quyển sách này chết yểu ~

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé...

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Tơ nhện thí nghiệm

"Thủ lĩnh, đây là rắn sao?"

"Cái này tựa như là côn trùng a?"

"Đầu ở nơi đó a? Nó không cắn người a?"

...

Hàn Băng động tác rất nhẹ nhàng, giống như là bưng lấy một cái ngủ say hài nhi, hắn nhẹ giọng nói ra: "Đây không phải rắn, là từ côn trùng trong miệng phun ra, chính là trước đó vài ngày ta cho các người nói, tại trên Tây Sơn loại kia côn trùng."

"Là . . . Là nhện sao?"

"Đúng rồi, Tiểu Cung trí nhớ không sai, chính là nhện." Hàn Băng đem tơ nhện nhẹ nhàng để lên bàn, đứng lên.

Tiểu Ngư hí húp nửa mặt, xoay người xem trọng một hồi, hỏi: "Thủ lĩnh, người không phải nói nhện phun ra là bạch sắc sợi tơ sao?"

Hắn chỉ chỉ trên mặt bàn cái kia cánh tay trẻ con dây thừng lớn từ, trên mặt có chút không hiểu, cái này nhan sắc khẳng định không phải bạch sắc, hơn nữa loại này kích thích vô luận từ phương diện kia mà nói, rõ ràng đều không nên đưa về sợi tơ phạm trù.

Hàn Băng cười nói: "Các người là không tận mắt trông thấy, những con nhện kia cái nhưc đầu dọa người chết, phun ra tơ nhện tự nhiên cũng sẽ rất lớn . . . Bất quá cái này không phải trọng điểm, trọng điểm là nường các người ngắm lại làm như thế nào dùng, làm loại này tơ nhện nhận đề ép thời điểm, bên trong sẽ bốc lên đi ra . . . Tính, ta trực tiếp biểu thị một cái đi."

Tả hữu nhìn xem, hắn chuyển đến hai khối hình trụ tròn đầu gỗ, cái này ở bình thường là bị tộc nhân xem như ghé đến dùng, hai khối đầu gỗ phân biệt có 20 mấy cân trọng lượng, bên ngoài lại dài thời gian ma sát xuống, đều hình thành bao tương, rất là trơn nhẵn.

Đem một khối trong đó đầu gỗ để dưới đất, sau đó tại đem tơ nhện bàn thành nhang muỗi hình dạng, nhẹ nhàng thả ở phía trên, cuối cùng, tại tộc nhân ngây thơ nhìn soi mói, Hàn Băng ôm một cái khác nhanh đầu gỗ, cẩn thận từng li từng tí đặt ở tơ nhện phía trên.

"Thử ~ thử ~ "

Theo một trận chất lỏng phun tung toé thanh âm, tại hai khối đầu gỗ khe hở bên trong chậm rãi chảy ra số lớn nhũ bạch sắc chất lỏng.

"Thủ lĩnh, đây là cái gì?"

"Xuyết!"

Hàn Băng không có nói chuyện, chỉ là ra hiệu đám người an tĩnh nhìn xem, đợi chút nữa tự nhiên sẽ thấy rõ ràng.

Qua vài phút, hắn cảm thấy chênh lệch thời gian không nhiều, dùng dao nhỏ cạo chung quanh ngưng kết dịch nhon, lại chỉ chỉ Tiểu Ngư, hắn là bộ lạc bên trong khí lực to lớn nhất gia hỏa.

"Người khí lực to lớn nhất, đến đem cái này hai khối đầu gỗ đẩy ra."

"Tốt!"

Tiểu Ngư đem trường mâu giao cho người khác, tràn đầy tự tin đi tới, sau đó dùng chân tâm kẹp ở lại mặt khối kia đầu gỗ, hai tay ôm phía trên khối kia đầu gỗ dùng sức kéo một phát, hai khối đầu gỗ không nhưc nhích tí nào.

"Lại thử thử, dùng sức!" Hàn Băng nói.

"A ~~~ uống ~ "

Tiểu Ngự mặt đỏ lên, liền miệng đều mở ra, tựa hồ đã trải qua sự xuất bứ sữa khí lực, bất quá y nguyên không có tách ra.

"Tốt, ngươi trước trở về đi!"

Hàn Băng lần nữa đứng ở chúng nhân mên trước, nói: "Tất cả mọi người nhìn thấy a?"

"Nhìn thấy."

"Thần kỳ a?"

"Thần kỳ!"

Hàn Băng đem đầu gỗ để lên bàn, chỉ trung gian khe hở giải thích nói: "Loại này tơ nhện nhận đè ép thời điểm, bên trong sẽ chảy ra chất lỏng màu trắng, mà loại này chất lỏng, là một loại tự nhiên chất keo dính, nó có thể đem hai khối đầu gỗ một mực dính tại cùng một chỗ, thậm chí ngay cả bộ lạc bên trong khí lực to lớn nhất Tiểu Ngự đều tách ra không ra . . . Các ngươi có cái gì muốn hỏi sao?"

Tất cả mọi người Hư liếc trông mắt bĩu môi, tựa hồ tại suy nghĩ, một lát sau, có người nhấc tay hỏi: "Thủ lĩnh, cái này đồ vật có thể đem hai khối đầu gỗ hợp tại cùng một chỗ, như vậy đồ vật khác có thể hay không hợp tại cùng một chỗ a?"

"Có thể dùng đến đem hôm qua đánh nát bồn xây xong sao?"

"Ta tưởng mâu hôm qua gãy mất, có thể một lần nữa cho nối liền sao?"

"Hôm qua ta không cẩn thận đem Đại Tướng Quân trên đầu đảm một cái lông cho bắt xuống tới, có thể hay không một lần nữa dính đi lên?"

"Cái này . . . Cái này không cần a? Qua mấy ngày nhân gia bản thân liền mọc trở lại."

"Vậy ta dùng cái này tại trên người dính điểm lông, về sau có phải hay không cũng không cần mặc quần áo rồi?"

...

Hàn Băng hai tay mở ra, cười nói: "Các ngươi hỏi vấn đề ta đều không biết . . . Bất quá, vì cái gì không chính mình đi thử xem đâu?"

Phải biết thực tiễn là kiểm nghiệm chân lý duy nhất tiêu chuẩn, Hàn Băng đem trộm được tơ nhện cắt thành dài một thước đoạn ngắn, phân phát cho mọi người, nhường mỗi người bọn họ đều đi làm bản thân muốn có được đá ăn thí nghiệm.

Hiện tại tộc nhân, đã trải qua không giống là năm ngoái ngu như vậy Bào Tử, bây giờ bọn hắn đi qua giáo dục cơ sở cùng huấn luyện, nghiêm nhiên có tương đối tư duy logic năng lực cùng năng lực động thủ, chỉ là thiếu khuyết kinh nghiệm cùng thử nghiệm dũng khí thôi.

Rất nhiều sự tình bây giờ cũng không còn cần Hàn Băng tự thân đi làm, hắn cần làm chỉ là cho ra một chút đề nghị, chỉ rõ một cái phương hướng, về phần cuối cùng bọn hắn có thể đạt tới trình độ nào, làm ra hiệu quả gì, cái kia đều không trọng yếu . . . Trọng yếu là, bọn hắn bước ra dùng bản thân trí tuệ cùng hai tay cải tạo tự nhiên 1 bước, cái này kêu là phát huy tính năng động chủ quan!

...

"Đúng rồi, tại làm thí nghiệm quá trình bên trong nhất định muốn cẩn thận, tuyệt đối đừng trực tiếp hướng bản thân trên thân thể sử, nhất là con mắt . . . Nếu như bị dính tới tay, cũng đừng sợ, dùng nước nóng bong bóng liền tốt."

Kỳ thật nương tộc nhân đi tự do phát huy, khẩn trương nhất hẳn là Hàn Băng, hắn tựa như một cái nhà trẻ lão sư một dạng, đã muốn cho bọn nhỏ động, lại sinh ra sợ bọn nhỏ xảy ra ngoài ý muốn, theo thật sát tiểu bằng hữu sau lưng ánh mắt một khắc cũng không dám rời đi.

"Không nghe thấy sao? Không cho phép trực tiếp hướng bản thân trên thân thể làm!"

"Uy! Tiểu Mâu, không cho phép hướng bỏ vào trong miệng!"

"Tiểu Đan, tiểu tử ngươi mau đem Đại Tướng Quân cho ta buông xuống, tìm đồ vật khác đi!"

"Ngươi một cái nhóc con, ngươi cho rằng đem Tiểu Hóa cùng ngươi dính vào cùng một chỗ, nàng liền là ngươi người sao?"

"Đúng đúng đúng, ngươi có thể đi thử xem có thể hay không đem lá cây dính trụ, dạng này về sau liền có thể làm quần áo."

"Đừng hoảng hốt, đừng hoảng hốt . . . Kéo không ra cũng đừng hoảng a, nắm tay bỏ vào trong nước nóng ngâm vài phút là được."

"Cái gì? Bớt bỏ được rồi? Ha ha, Tiểu Đào thật thông minh."

...

Tại sáng tạo cái mới cùng thăm dò trên đường, tìm tòi tại Hắc Âm bên trong tiến lên khó tránh khỏi phải bỏ ra một chút đại giới, mà có chút thời điểm, bỏ ra thậm chí là sinh mệnh quý báu, bất quá Hàn Băng càng hy vọng là, những cái này đại giới đều do bản thân một người tới gánh chịu liền tốt, các tộc nhân đều muốn sống sót, hảo hảo mà sống sót.

Tất cả mọi người giống là lần thứ nhất cầm tới món đồ chơi mới tiểu hài tử, lấy được gia trưởng cổ vũ, bọn hắn mang theo hiếu kỳ cùng hưng phấn, đủ loại thử nghiệm, mấy ngày xuống tới, cơ hồ đem bản thân chung quanh có thể cầm tới tất cả cái gì cũng dính mấy lần, có người hiểu chuyện thậm chí ngay cả trong biển Piranha đều không có buông tha, mười mấy đầu Piranha miệng hướng về phía cái mòng làm thành một chuỗi hồ lô.

Chơi đùa quá trình bên trong đương nhiên cũng nhận được rất nhiều nghiêm chỉnh tri thức, liên quan tới cái này tư nhận trung phân bí chất keo dính, từ các tộc nhân thí nghiệm phản hồi trên tình huống nhìn, Hàn Băng cơ bản đã nắm giữ nó một chút cơ bản đặc tính, nói thí dụ như, loại này chất keo dính dính niêm tính có thể, có thể được xung tưng biến thái, liền tốt nặng mấy trăm cân thạch đầu treo ngược đều có thể một mực dính trụ không buông lỏng, trừ phi tiếp xúc diện tích thực sự quá nhỏ, nó cơ hồ có thể dùng tại bất luận cái gì vật thể trên.

Trừ cái đó ra, Hàn Băng đối với nó cách dùng cũng hầu như kết xuất một chút kinh nghiệm, khi nó còn tại tư nhận bên trong lúc, có lẽ là không có tiếp xúc đến không khí, nó hoàn toàn chính là nhũ bạch sắc chất lỏng trạng thái, cũng không được đầy đủ dính tính. Bất quá khi tiếp xúc được không khí về sau, phát sinh một loại nào đó phản ứng hoá học, ước chừng mấy giây thời gian liền có thể nhanh chóng ngưng kết, thuận tiện đem tự sinh tiếp xúc đọng phải tất cả vật thể đều cho cố định trụ.

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Trên núi quân tử

Loại này chất keo dính tại dán lại mới bắt đầu, nó ở trong nước còn có thể hòa tan, nhiệt độ nước hơn cao, càng có thể tăng tốc hòa tan tốc độ.

Nhưng là, loại này tan trong nước đặc tính tựa hồ chỉ tại tiếp xúc không khí sau mấy tiếng bên trong hữu hiệu, căn cứ thí nghiệm số liệu, nếu như dán lại thời gian vượt qua 3 giờ trở lên, như vậy bị dính chặt vật thể cho dù là đặt ở trong nước sôi sục, vậy cũng tuyệt đối không thể tách rời.

Chất keo dính phát hiện, cơ hồ là đem Nhân Loại trước mắt khoa học kỹ thuật điểm tăng vọt gấp mười lần, bộ lạc bên trong tất cả có quan hệ chế tạo cùng sửa chữa công việc trong nháy mắt đều biến đơn giản đáng tin rất nhiều, dĩ vãng chế tác một cái trường mâu, đang chuẩn bị tốt nguyên vật liệu về sau, phức tạp nhất trình tự làm việc chính là như thế nào đem rèn luyện tốt thạch đầu mũi thương cố định tại gậy gỗ bên trên, phải biết tại tộc nhân bình thường sử dụng trường mâu quá trình bên trong, nhanh chóng đâm tới cùng đại lực mà vung vẩy, sẽ cho đầu nhọn mang đến rất đại lực nói, trước đó tộc nhân chỗ áp dụng phương pháp đều là đem thạch đầu mũi thương phần đuôi nghiền nhỏ, sau đó tại đem gậy gỗ một mặt móc ra một cái lỗ nhỏ, đem mũi thương cắm đi vào, cuối cùng đang dùng dây cỏ đem hấn chới trật lại. . . Dạng này quá trình không chỉ có rườm rà phức tạp, hơn nữa bởi vì dây cỏ chất lượng và người chế tạo kinh nghiệm vấn đề, bảo hồng suất cực cao.

Một nhóm trường mâu mười cái, trong vòng ba ngày có thể bảo chứng mũi thương không xong nhiều nhất năm thanh, một tháng chỉ có thể bên trong cam đoan mũi thương không ngừng thậm chí ngay cả một cái đều không có.

...

Hàn Băng vội vàng phân phó tộc nhân sử dụng chất keo dính đến chế tác mười chuỗi trường mâu cùng 50 nhánh cung tiễn, hiện tại đã trải qua sử dụng bình thường ba ngày, hiệu quả là lạ thường tốt, liền hấn chính mình cũng kinh ngạc, còn không có bất luận cái gì một cái trường mâu cùng cung tiễn đầu nhọn rơi xuống.

Tiếp xuống tới cần làm chính là biến chất thí nghiệm, nếu như tại mấy tháng về sau, chất keo dính nguyên nguyên không có xuất hiện bất kỳ vấn đề, như vậy thì có thể đem hấn vận dụng ở khác Linh Vực, tỉ như đem Bộ Lạc thạch ốc phá đi xây lại, kiến tạo một tòa là đủ chống cự Khủng Long công kích pháo đài vững chắc.

...

"Thủ lĩnh, tờ nhện dùng hết, làm sao bây giờ?"

Hàn Băng vung tay lên: "Không có vấn đề, chúng ta lại đi mượn chút là được."

"Hỏi ai mượn a?"

"Trên Tây Sơn nhện a!"

"Bọn chúng sẽ nguyện ý không?"

"Xuyt! Chúng ta lặng lẽ lên núi, nói chuyện không muốn."

"Cái kia không phải liền là trộm nha!"

"Cái này . . . Cái này sao có thể kêu trộm đâu? Khoa học nghiên cứu phát minh sự tình, không thể để cho trộm!"

". . ."

Trước vài ngày xuất phát từ nghiệm chứng mục tiêu, Hàn Băng chỉ lấy trở về mấy cây tơ nhện, hẳn biết rõ tại trên Tây Sơn bên trong thung lũng kia, mạng nhện thế nhưng là bao trùm cả ngọn núi, số lượng nhiều đến dùng để dính Khủng Long đều tuyệt đối đầy đủ.

Lúc chạng vạng tối, Hàn Băng dẫn theo Tiểu Ngư, Tiểu Mâu, Tiểu Cung cùng Tiểu Đạn, mỗi người trên lưng cầm Pterodactyls dao nhỏ, vác trên lưng lấy lưng rộng cái sọt, hướng về Tây Sơn xuất phát.

Nhện là sợ ánh sáng động vật, nhất là loại này lúc chạng vạng tối, bởi vì góc độ vấn đề, ánh nắng càng có khả năng trộn vện chiếu xạ Tây Sơn, tia sáng cũng chính là mạnh nhất thời điểm, Hàn Băng phỏng đoán, bọn chúng cơ hồ đều sẽ không ở cái này thời điểm đi ra săn mồi, coi như phát hiện mạng nhện có một ít dị động, chắc hẳn cũng sẽ không giống bình thường như thế lập tức xông đi ra.

Bất quá tất yếu chuẩn bị vẫn là muốn có, tiền pháp tốt nhất Tiểu Cung cùng Tiểu Đạn phụ trách cảnh giới, hai người leo đến trên cây quan sát đến chung quanh tình huống, một khi gặp nguy hiểm tới gần, bọn hắn liền có thể đưa ra cảnh cáo.

Hàn Băng cùng hai vị khác là chuyên tâm thu thập tơ nhện, đồng thời tại sau lưng còn dăng lên một đồng lửa, trên lửa điều khiển cái chứa đầy nước bình, nếu là cái kia gia hỏa tay chân vụng về bị dính chặt, cũng có thể tại trước tiên làm ra ứng đối.

"Người hai cái hảo hảo nhìn, học ta biện pháp, trước dùng dao nhỏ dính chút nước . . . Sau đó ở nơi này loại tiết điểm chỗ cắt đứt, tốc độ nhất định muốn nhanh, chỉ có nhất đao lưỡng đoạn, dạng này mới sẽ không khiến cho toàn bộ internet chấn động, sẽ không bị nhện phát hiện, các người minh bạch?"

"Minh bạch."

"Minh bạch."

"Tốt, hành động a!"

Đội đến Thái Dương dần dần rơi xuống Tây Sơn, cái này một mặt đỉnh núi tất cả đều là bóng tối, Hàn Băng đảm người cái gì tất cả đều bị đổ đầy, chính chuẩn bị về nhà thời điểm, trên đỉnh đầu Tiểu Cung thối lên huyết sáo.

"Biu ~ biu ~ biu ~"

Dựa theo trước đó ước định, ba tiếng dài trạm canh gác là cảnh giới chỉ ý, Hàn Băng ba người lập tức ngồi xổm xuống dưới, lặng lẽ ngẩng đầu, chỉ thấy có một cái cự hình Hắc Tri Chu từ địa động bên trong chui đi ra, đứng cách bản thân ước chừng 30 mét địa phương nhìn quanh, tựa như là mới vừa tỉnh ngủ bộ dáng.

Có lẽ nơi đây chỉ là nhện địa bàn biên giới, cái này nhện kích cỡ so với lần trước Hàn Băng gặp phải những cái kia nhỏ hơn nhiều, cái mông chỉ có 1 mét đường kính lớn nhỏ.

"Thủ lĩnh, chúng ta nên làm cái gì?"

"Bình tĩnh!"

Hàn Băng đem cái gì giao cho Tiểu Ngư, nói khẽ: "Các người hai cái trước chậm rãi lui ra ngoài."

Chờ bọn hắn hai người sau khi rời đi, hắn lại đem ghé vào trên cây Tiểu Cung cùng Tiểu Đạn kêu xuống tới, chỉ con nhện kia nói: "Trông thấy cái kia cái mông không?"

"Chính là đen sẫm cái kia cầu?"

"Đúng rồi, cho ta đến một tiền."

"Có ngay!"

Tiểu Cung mặt mày ngưng tụ, nhanh nhẩu từ trên lưng rút ra một mũi tên đặt vào cung dây cung, hất quỳ một chân xuống đất, phía sau lưng thẳng tắp, tay phải chậm rãi dùng sức, tại cung trương thành hình trăng tròn thời điểm, đồng thời cũng phát ra hơi một chút tiếng kết vang.

Hàn Băng muốn nhìn xem những cái này gia hỏa sức chiến đấu, dù sao đang qua ít ngày, bản thân liền muốn tại nhân gia trong nhà phóng hỏa, trước thời hạn đối đối thủ mình có cái biết, cũng tốt trước đó làm tốt chuẩn bị chiến đấu.

"Băng!"

Theo một tiếng rung động vang, mũi tên lòi ra một tiếng phá không, trong phút chốc bay ra ngoài, qua hai giây, cái kia dờ ra nhện lại là một chút phản ứng đều không có . . . Hàn Băng còn tưởng rằng bắn hụt, Tiểu Cung cũng là mặt mũi tràn đầy khó có thể tin, hẳn đều có thể đứng ở bên bờ bắn trúng trong biển du động cá, không có bất kỳ cái gì lý do lớn như vậy mục tiêu sẽ bắn không trúng bia a!

"Thủ lĩnh, nếu không ta lại . . ."

Đang lúc Tiểu Cung chuẩn bị nói chuyện thời điểm, đột nhiên nghe thấy trước thả vang lên một tiếng phảng phát bạo tạc thanh âm "Oanh!"

Hàn Băng giật mình, cổ vô ý thức mà co rút lại, lập tức lập tức ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy vừa mới con nhện kia móng lớn đã hoàn toàn nổ bẻ ra, trên nửa cái thân thể cùng bốn cái chân đều phân biệt tán lạc tại tứ phía bát phương, mà nó cái kia nổ tung trong bụng, lít nha lít nhít lớn nhỏ cỡ nắm tay nhện con, giống như là vẩy vào trên xi măng pha lê hòn đạn một dạng hướng về tứ phía phân tán đi, tràng diện quả thực có chút làm cho người tê cả da đầu.

"Chạy mau!"

Nhìn cái này động tĩnh, ba người tại cũng không lo được ẩn tàng, lập tức co cẳng lao nhanh, Hàn Băng mới vừa chạy mấy bước, phát hiện cái gui quen, lại quay người chạy trở lại, thuận tiện một cước đem đồ đầy nước sôi bình đá ngã trên mặt đất, lúc này, vừa vặn có mấy con nhện con rơi xuống nơi đây, bọn chúng thân thể vừa tiếp xúc với nước sôi, liền giống kẹo đường một dạng trực tiếp hòa tan thành nhũ bạch sắc chất lỏng.

"A? Làm sao hóa?"

Hàn Băng quay đầu trăm bề không hiểu được, kim lòng không được mà nhìn chăm chăm chất lỏng kia khỏi xương ngọc.

Chạy một hồi Tiểu Cung cùng Tiểu Đan đột nhiên phát hiện nhà mình thủ lĩnh mất, kém chút đem hồn dọa cho rơi, quay đầu nhìn lại, đã thấy thủ lĩnh giống như là đồ đàn một dạng đứng tại nguyên chỗ không nhúc nhích, lập tức gân giọng hô to: "Thủ lĩnh chạy mau!"

"A? A, a! ? Mẹ ta ai!"

Hàn Băng lấy lại tinh thần, thấy kia một ít nhện cách bản thân vền vền không đến 5 mét, vội vàng nắm lên cái gui vội vàng về sau chạy đi.

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé...

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Không quá đáng tin cậy áo tàng hình

Rõ ràng năm cái cái gui tơ nhện số lượng kinh người, Hàn Băng phân phó tộc nhân lập tức nung mười mấy cái bình gốm dùng cho cất giữ.

Loại này chất lỏng nếu tan trong nước, như vậy đương nhiên có thể đặt ở trong nước bảo tồn, chỉ cần nồng độ đủ lớn, bởi vì Vật Chất cơ bản đặc tính, khi đạt tới trạng thái bão hòa về sau, nó liền sẽ chủ động từ trong nước phân ra, hình thành nhũ bạch sắc thể dính Vật Chất, mà ở cái này quá trình bên trong, Vật Chất tính chất hoá học không có bị cải biến, nắm giữ đặc tính y nguyên tồn tại, đợi đến muốn lúc sử dụng, chỉ cần đem hắt từ trong nước vớt

đi ra, liền có thể lập tức sử dụng.

Ép khô chất lỏng tơ nhện, còn lại da cần đầu nhập càng nhiều tinh lực nghiên cứu, Hàn Băng đối loại này có thể theo hoàn cảnh cải biến tự thân nhan sắc vật liệu tràn ngập hứng thú, nếu quả thật có thể khai phát đồng thời lợi dụng nó loại này đặc tính, cái kia khẳng định có thể nghiên cứu ra thực dụng áo tàng hình.

"Đến cùng là vì gì đây?"

Trong tay hắn giờ phút này cầm một khối tơ nhện da lập đi lập lại quan sát, đối với loại tài liệu này biến sắc nguyên lý lại là làm sao cũng muốn không minh bạch, cầm ở trong tay là thịt huáng sắc, cùng da mình không có quá lớn khác biệt, một khi đặt ở trên bàn đá lại lập tức biến thành xỉ mắng sắc, cùng hoàn cảnh hòa làm một thể, người đứng ở 3 mét bên ngoài liền không cách nào tùy tiện phát hiện.

"Kỳ quái, kỳ quái, thật là kỳ quái . . . Cái đồ chơi này rốt cuộc là thực vật vẫn là động vật? Nó có sinh mệnh sao?"

"Ai! Tính, có thể sử dụng là được, quan nó nguyên lý gì."

Không nghĩ ra cũng không cần cưỡng ép suy nghĩ, hiện giai đoạn có thể tri kỷ hiểu cũng đã đầy đủ, về phần biết hắn nguyên cơ sự tình, vẫn là giao cho hậu nhân đi làm a!

Hàn Băng mang tới một bộ Bộ Lạc đặc chế nam sĩ quần áo, bộ y phục này đương nhiên cũng là hắn phát minh, chế tác quần áo vật liệu liền hắn lấy tài liệu, trên cơ bản sử dụng Bộ Lạc chung quanh sinh trưởng cực kỳ rậm rạp tỉnh tế Đăng Mạn bên, chỉ có đồng bộ phận dùng bàn tay đại kiếm răng hổ da lông.

Kiểu dáng rất đơn giản, toàn bộ áo là một cái túi móc ra hai cái lỗ, không có tay áo cùng cổ áo, về phần nửa người dưới đó hoàn toàn là Scotland phong cách, nói trắng ra chính là một cái đơn giản váy rơm.

Nếu như là nữ sĩ quần áo, cái kia còn sẽ càng xa xỉ một chút, ở trên nửa người ngực bộ phận trên đa dụng hai cái bàn tay da hổ xem như lót ngực, nửa người dưới cùng nam sĩ là giống nhau như đúc.

Trước kia bộ lạc bên trong căn bản liền không có liên quan tới đẹp xấu đánh giá tiêu chuẩn, thủ lĩnh nói cái gì chính là cái đó, hắn cảm thấy hồng sắc bông hoa so huáng sắc đẹp, tộc nhân kia cũng đều sẽ yêu Hồng Hoa, hắn cảm thấy nhánh cây bị đập gãy thanh âm so sóng biển thanh âm êm tai, như vậy tộc nhân cũng sẽ thích loại này thanh âm, hắn cảm thấy Tiểu Hóa so Tiểu Diêm xinh đẹp . . . Đương nhiên chuyện này chỉ có thể tại trong lòng thi thắm, chỉ cần hắn nói bộ quần áo này là toàn thể giới xinh đẹp nhất, tộc nhân kia cũng không có khả năng phản đối.

Cẩn thận từng li từng tí đem tơ nhện da một trương một trương triển khai, ép khô chất lỏng về sau, tơ nhện da bản thân không có được dính tính, chế tác lên rất cấp tốc, chỉ cần dùng dao nhỏ nhẹ nhàng vạch một cái, sau đó đặt lên bàn dùng vật nặng ngăn chặn, qua không được mấy giờ trở nên vuông vức.

Sau đó, hắn tại trên quần áo bôi lên một chút chất keo dính, đem tơ nhện da từng mảnh từng mảnh mà dính đi lên.

Chờ quần áo bị ánh nắng phơi khô về sau, Hàn Băng không kịp chờ đợi bắt đầu mặc thử, hắn cảm quần áo mặc, cúi đầu ngó ngó, lập tức hưng phấn cực, bởi vì bản thân từ dưới lên trên đều biến thành Thổ huáng sắc, hơn nữa còn có thay đổi dần cảm giác, thậm chí ngay cả một ít hoa văn đều rất giống nhau, hoàn toàn cùng chung quanh mặt đất hòa làm một thể.

"Thực có thể!"

Bộ y phục này mặc dù không đạt được chân chính trên ý nghĩa hoàn toàn y隐 xing, bất quá lấy Nhân Loại nhân lực, nếu là cách xa nhau vài mét, chỉ cần Hàn Băng nằm rạp trên mặt đất không nên động, cái kia tuyệt đối không có khả năng bị mắt thường phát hiện.

Hàn Băng thừa dịp hưng phấn sức lực lại làm một đôi giày cùng mang theo mặt nạ nữ, cái này cả người đều biến y隐 xing, trong đầu linh quang lóe lên, quay người liền hướng đi ra bên ngoài, cái này áo tàng hình thể nhưng là bản thân đi tới thời đại này về sau, chân chính trên ý nghĩa kiện thứ nhất bản gốc phát minh, nếu như không được khoe khoang một cái, vậy đơn giản đều thật xin lỗi bản thân.

Hắn đầu tiên hướng về khoai lang trong đất đi đến, đang đến gần quá trình bên trong, thân thể nhan sắc cũng dần dần từ Thổ Hoàng Biển thành xanh nhạt, ngẩng đầu trông thấy Oda trong đất nghiêm túc tưới nước bón phân, trên tay động tác rất nhanh nhẹn, tựa hồ cũng không cảm thấy Nông gia mệt mỏi vất vả, nhìn đến nàng đã thành thói quen cái này công việc.

Chờ hắn đi tới Oda bên cạnh 10 mét lúc, Oda y nguyên không có bất kỳ phát hiện nào, Hàn Băng tiếp tục lén lút tiếp cận, thẳng đến hắn không cẩn thận dẫm lên nhánh cây, phát ra vang động, Oda mới bỗng nhiên quay đầu, nàng tựa hồ bị trước mắt quái vật giật mình, trên tay phấn người dài bầu dùng sức giương lên, kếm chút vùng Hàn Băng đầy người cắt đứt.

"Người là ai?"

Hàn Băng đem bản thân mặt đều cho che khuất, nhân gia đương nhiên nhận không ra, hắn trông thấy Oda sát có phải dùng nước bắn gội tới tư thế, liền tranh thủ mũ lấy xuống, là lớn: "Ta ta ta . . . Người, người tuyệt đối đừng xúc động a!"

"A! Nguyên lai là thủ lĩnh? Người làm sao mặc thành cái này bộ dáng?" Oda nói xong liền chạy tới.

"Cái này người bắt kẻ, người trước đem cái kia đồ vật buông xuống tốt a!" Hàn Băng kìm lòng không được mà lui lại hai bước, bởi vì nàng trên tay gia

hòa uy lực thực sự quá lớn.

"A." Oda đem bầu tử buồng xuống, không có ý tứ cười cười, "Ta còn kém chút đem thủ lĩnh xem như quái vật."

"Không có việc gì, không có việc gì, ta chính là đến xem người một chút công việc tình huống, thế nào? Đều còn quen thuộc a!"

"Quen thuộc quen thuộc, thủ lĩnh người nhìn bên này . . ." Oda lời kéo Hàn Băng chạy đến một cái góc, chỉ một góc lục lục cỏ non nói ra, "Cái này hẳn là khoai lang này mà a?"

Hàn Băng cúi đầu xem xét: "Cái kia là cỏ dại a, nhỏ!"

"Tốt."

. . .

Rời đi khoai lang, Hàn Băng lại lão đảo ung dung đi tới bờ biển, gặp Tiểu Cung cùng Tiểu Đan đứng ở bên bờ dùng cung tiễn bắn cá, Tiểu Ngư cùng Tiểu Tiễn hai người là lặng yên ngồi ở bên cạnh quan sát học tập.

Tiểu Cung toàn thân không nhúc nhích tí nào, duy trì kéo cung tư thế, chỉ có miệng đang không ngừng nói gì đó.

"Bắn tên chính yếu nhất chính là tay nhất định muốn ổn, bởi vì tay nếu là bất ổn, dù là chỉ có từng tia lay động, như vậy bắn ra ngoài tiễn đều sẽ có rất lớn chệch hướng."

"Trước đó vài ngày thủ lĩnh cho chúng ta vẽ hình tam giác các người còn có nhớ không?"

Tiểu Tiễn tất cả sờ ngó: "Ta nhớ kỹ, thủ lĩnh nói qua, nếu như tại đầu nguồn xuất hiện một chút sai lầm, như vậy ở phía xa cái này sai lầm đều sẽ bị gấp mười gấp trăm lần phóng đại!"

"Đúng rồi, chính là cái này nói . . ."

Chiến Sĩ tính cảnh giác so với chọn phần Oda tự nhiên cao hơn không ít, giờ phút này Hàn Băng toàn thân đều biến thành bãi cát màu cà phê, hơn nữa tại trên bờ cát hành tẩu còn càng không dễ dàng phát xuất ra thanh âm, nhưng ở bản thân cách bọn hắn còn có mấy chục mét thời điểm, Tiểu Cung sắc mặt đột nhiên đại biến, cả người bỗng nhiên bỏ rơi thân thể, đem cung tiễn hướng về Hàn Băng nhắm chuẩn tới: "Cái gì quái vật?"

Trong phút chốc, tất cả mọi người rút ra cung tiễn hướng về bên này nhắm chuẩn, nhìn bọn hắn cái kia sắc bén ánh mắt cùng cơ hồ bị kéo thành hình trăng tròn cung, Hàn Băng chỉ cảm thấy bản thân hai chân cũng bắt đầu như nhũn ra.

. . .

Cảm tạ các vị khen thưởng cùng bỏ phiếu, ta siêu cấp khai tâm~~~~

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé...

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Nghe lên

"Đội Trưởng, đừng nổ súng . . . Phi, đừng thả tiễn, là ta, là ta nha!"

Hàn Băng hai tay nâng tại đỉnh đầu, phản xạ có điều kiện mà làm ra đầu hàng tư thế, vừa sót ruột đúng là quên đem bản thân mặt nạ quăng ra.

"A? Cái này quái vật giống như sẽ nói chúng ta lời nói!" Tiểu Ngư đầu tiên nghe ra chân tướng.

"Đứng đứng đứng . . . Uy, Tiểu Cung, cái này tựa như là thủ lĩnh thanh âm ài!" Tiểu Tiễn tựa hồ cũng phát hiện cái gì, mở miệng nhắc nhở một câu.

"Người đứng lại đó cho ta dừng động, nắm tay buông xuống đến!" Tiểu Cung lại là bất vi sở động, y nguyên lạnh lùng nghiêm mặt.

Nghe thấy câu nói này, Hàn Băng mới phản ứng tới, mình làm ra đầu hàng tư thế bọn hắn cũng xem không hiểu, vạn nhất gây nên hiểu lầm cho tự mình tiến tới một cái xuyên tim, vậy cũng không gặp xui chết, liền tranh thủ mũ cỡi xuống, chỉ lỗ mũi mình lớn tiếng hô: "Các người mấy cái ranh con là muốn tạo phản à? Liền Lão Tử cũng dám uy hiếp?"

"A! ? ? Không tốt, nguyên lai thực sự là thủ lĩnh . . . Hắc hắc, Tiểu Cung người phải xui xẻo rồi!"

"Thủ . . . Thủ lĩnh! ?"

. . .

Tiểu Cung đương nhiên sẽ không không may, Hàn Băng ngược lại là khen ngợi hắn, khẳng định hắn tính cảnh giác.

Rời đi bãi cát, hắn lại lén lút đi tới phòng bếp, thấy Tiểu Hòa cùng Tiểu Diêm đang tại bận rộn, hắn rón rén đi vào, nương tựa vách tường đứng thẳng, thân thể cùng tường vẩy cấp tốc dung hợp, chỉ sau lưng bọn họ không đến nửa mét cự ly, nhưng là hai người mấy lần quay người đứng là hoàn toàn không có phát hiện.

Hắn chính muốn nhảy đi ra dọa các nàng nhảy một cái, lúc này bên ngoài đột nhiên lại đi vào đến một người, người tới chính là Tiểu Mâu, hắn đem trường mâu cắm ở cửa ra vào, trên mặt cười tủm tỉm, một cái tay khác trên còn cầm một đóa Hồng Sắc Tiểu Hoa.

Hàn Băng vững vàng, muốn nhìn xem tiểu tử này cái này thời gian không đi bờ biển huấn luyện, chạy đến nơi này đến cùng muốn làm cái gì.

"Làm sao người tới?"

Tiểu Hòa đem tờ nhện bỏ vào chứa đầy nước trong lon, xuất ra một cái đầu gỗ chày gỗ nhẹ nhàng mà chơi đùa, đây chính là Hàn Băng dạy gạt ra dịch nhòn biện pháp.

"Hắc hắc!" Tiểu Mâu mặt rất vui vẻ ánh sáng, hoàn toàn không để ý Tiểu Hòa tra hỏi, trực tiếp hướng về Tiểu Diêm đi đến, "Cho, đóa hoa này rất xinh đẹp, vừa rồi tại bờ biển phát hiện."

Tiểu Diêm cũng là nét mặt tươi cười như hoa, coi như tại Tiểu Hồng cái đèn điện này mà hôm trước cũng không có bất kỳ cái gì kiểu vò cùng ngượng ngùng, rất tự nhiên đem hoa cầm ở trong tay nghe, cười nói: "Thơm quá!"

"Hắc hắc, vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi . . ." Tiểu Mâu gãi đầu cười đến càng vui vẻ hơn, đột nhiên lại nhớ tới cái gì, vội vàng nói, "Cái kia, ta trước trở về huấn luyện, bằng không thì Tiểu Ngư nên giận."

"Ân, người mau mau đi trước đi!"

Hàn Băng khóe miệng đang co quắp.

Chờ Tiểu Mâu đi rồi, Tiểu Hòa hỏi: "Đúng rồi, lần trước các người hai cái không phải đi tìm thủ lĩnh nói sinh con cái sự tình sao? Thế nào?"

Nghe thấy cái này sự tình, mới vừa rồi còn cười Tiểu Diêm lập tức liền không cao hứng, nàng tiện tay đem hoa cắm ở trên tóc, cầm lấy trang chất keo dính chén nhỏ loay hoay một hồi, chán nản nói: "Thủ lĩnh nói không cho phép."

"Không cho phép?" Tiểu Hòa lập tức hơi kinh ngạc, "Vì cái gì à? Đây là tốt bao nhiêu sự tình à?"

Tiểu Diêm khẽ lắc đầu: "Không biết a, thủ lĩnh nói chúng ta còn quá nhỏ . . ."

Tiểu Hòa trên đầu nếp nhăn càng sâu, đưa tay sờ sờ Tiểu Diêm ngực: "Không nhỏ nha, đã trải qua có thể uy oa oa."

"Ta cũng cảm thấy như vậy, nhưng là . . . Ài, chúng ta hay là nghe thủ lĩnh lời nói đi, dù sao thủ lĩnh cái gì đều hiểu, hắn lại sẽ không hại chúng ta." Tiểu Diêm cuối cùng vẫn thỏa hiệp tại Hàn Băng dâm uy phía dưới.

"Ai! Ta có một cái biện pháp không biết được hay không . . ."

Lén lén lút lút trốn ở một bên, lặng lẽ nghe hai cái tuổi dậy thì nữ hài tử nói bản thân cực kỳ bí ẩn sự tình, Hàn Băng đột nhiên cảm thấy bản thân dạng này hành vi cực độ không đạo đức . . . Không, quả thực là quá bản thủ. Bất quá dâm lao phải theo lao, nếu như hiện tại chạy đi bị các nàng phát hiện ra, cái kia bản thân mặt mo về sau nên đi chỗ nào đặt? Về sau còn thế nào dẫn đội ngũ?

"Mẹ ta nha!"

Hàn Băng rất hối hận, hận không thể hung hăng quát chính mình mấy cái tát tai, lại tìm một cái lỗ chui vào, quá mất mặt, mất đại nhân! !

. . .

Hai cái tiểu cô nương nói chuyện phiếm nội dung càng ngày càng vi diệu, thậm chí sắp xâm nhập đến một ít thần bí lại đặc biệt Linh Vực, trong phòng bếp bầu không khí cũng càng ngày càng xấu hổ, Hàn Băng gấp đến độ đầu đầy mồ hôi, hần cảm giác bản thân thực không thể tại tiếp tục nghe xuống dưới, lại nghe xuống dưới tuyệt đối xảy ra đại sự.

Suy nghĩ một hồi lâu, đột nhiên động linh cơ một cái, thừa dịp nàng hai người ngồi xuống thời điểm, vội vàng từ dưới đất nhật lên một cái chén sành, trực tiếp từ cửa ra vào ném ra . . .

"Bang lang!"

"Ai?"

Bất sử phá toái thanh âm gây nên các nàng chú ý, Tiểu Hòa cùng Tiểu Diễm vội vàng đứng người lên hướng về đi ra bên ngoài.

Đợi các nàng thân ảnh biến mất về sau, Hàn Băng chậm rãi hướng ngoài cửa xê dịch, vừa ra đại môn, căn bản không dám quay đầu nhìn, lập tức giống như là một cái bỏ đi giây cương chó hoang hướng về nơi xa chạy tới.

Nửa giờ sau, Hàn Băng thờ hồng hộc ngồi trên đồng cỏ nghỉ ngơi, tim đập bịch bịch trái tim nhỏ thẳng đến 10 phút về sau mới chậm tới, hần ngẩng đầu yên lặng nhìn xem trời xanh mây trắng, trong miệng nhẹ nhàng lầm bầm: "Tiểu Hòa thực thích ta?"

"Không được không được . . . Loạn, toàn bộ loạn!"

Hàn Băng dùng sức lắc đầu, trong lòng lúc này hạ quyết định chú ý muốn đem cái này tình yêu Tiểu Đậu Nha bóp chết tại cái nôi bên trong. bởi vì dựa theo bối phận đề tính, bản thân hần là nàng thái gia gia, mặc dù tại Jurassic thời đại cũng không có râu tóc bạc trắng về đạo giả hồ to thể phong nhật hạ lòng người không già, nhưng cái này cũng không có nghĩa là mình có thể đột phá một ít ranh giới cuối cùng, loại kia không phù hợp luân lý cương thường sự tình, kiên quyết không thể làm.

Về phần Tiểu Mâu cùng Tiểu Diễm sự tình nên xử lý như thế nào?

Hàn Băng cũng nghĩ thoáng, nếu nhân gia hai cái là lưỡng tình tương duyệt, về phần thân thích hay không sự tình, vậy cũng trước tạm thời đừng đề ý, xã hội nguyên thủy phải có cái xã hội nguyên thủy bộ dáng, người nguyên thủy cũng nên có người nguyên thủy làm việc phong cách, Tiểu Mâu không có trực tiếp cầm cây gậy lớn đem Tiểu Diễm đánh cho bất tỉnh kéo về trong động, liền đã rất có tiên bộ, rất lễ phép.

Nghĩ thông suốt tất cả những thứ này, hần nhịp tim khôi phục bình thường, đang chuẩn bị đứng dậy về nhà, đột nhiên nghe thấy sau lưng cách đó không xa vang lên động tĩnh.

"Hai vị ba ba ai, các người chạy chậm một chút, mà các người lại là bốn cái chân, nhưng ta chỉ có hai đầu a, hơn nữa còn hồng một đầu, làm sao có thể đuổi cho trên các người nha!"

Người đến chính là không có việc gì lão đầu, thừa dịp giữa trưa thời tiết tốt, hần mang theo Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái đi ra đi tản bộ.

Cũng không biết là bởi vì cái này hai cái tiểu gia hỏa càng dài càng lớn, càng lúc càng mãnh liệt, bên miệng cái kia dài đến một xích răng nanh đưa đến chấn nhiếp tác dụng, vẫn là bởi vì bọn chúng cùng lão đầu thành lập được một loại nào đó tình cảm, cái này lão đầu đã trải qua thật lâu không có cho Hàn Băng đề cập qua muốn làm da hổ áo khoác sự tình.

Lão đầu đi đứng không tốt, đi được hơi mệt chút, tùy ý ngồi trên đồng cỏ nghỉ ngơi, Đại Tướng Quân thuận thế nhào vào trong ngực hần bắt đầu nũng nịu, gần nặng năm mươi cân số lượng trực tiếp cho lão đầu làm nằm xuống.

"Uy uy uy, mau dậy, người hiện tại béo muốn mạng . . . Nhanh dè chết ta."

Hần xách ở Đại Tướng Quân cổ vung ra bên cạnh, Đại Tướng Quân cũng không phản kháng, học Đại Nguyên Soái bộ dáng, nhắm mắt lại, dùng đầu ghé vào trên đùi hần không nhúc nhích, tựa hồ tại hưởng thụ ánh nắng.

Lão đầu từ thật vất vả chậm quá khí, thờ phỉ phò dùng tay chỉ Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái mắng: "Gia gia nói ta là làm gì cái gì không được, ăn cái gì cái gì không đủ, ta xem các người hai cái mới là dạng này đồ chơi, hừ!"

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Chương 45: Lão đầu tâm nhãn

"Ai!"

Lão đầu một bên ôm ái vuốt vuốt bọn chúng trên đầu lông, một bên ngẩng đầu nhìn trời, thần sắc có chút phảng phất, than thở mà nói ra: "Các ngươi hai cái vô dụng gia hòa cho nói một chút, gia gia đến cùng lúc nào mới có thể cho ta lấy cái danh tự a?"

"Lúc ấy ta nếu là tiếp lấy chén kia canh liền tốt . . . Không, may mắn không đi đón chén kia canh, bằng không thì ta muốn phải kêu Tiểu Diêm, Tiểu Diêm, Tiểu Diêm, không dễ nghe, thực không dễ nghe!"

Lão đầu ngẫm lại, tựa hồ có chút do dự, lại hỏi: "Mặc dù không dễ nghe, nhưng dù sao cũng là cái danh tự, các ngươi hai cái nói, ta lúc ấy đến cùng có nên hay không tiếp chén kia canh? Ân? Uy, các ngươi hai cái ngược lại là nói chuyện a?"

Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái đương nhiên không để ý tới hấn, bất quá trốn ở một bên Hàn Băng lại là kém chút nhịn không được cười ra tiếng, thật vất vả đem cổ kia sức lực nghẹn xuống dưới, chỉ nghe lão đầu lại bắt đầu cảm khái.

"Ai! Một năm này, Bộ Lạc biến hóa quá lớn, lớn đến ta đều không thể tin được, trước kia chúng ta cho tới bây giờ ăn không đủ no, hiện tại mỗi ngày đều ăn ba bữa cơm, hơn nữa ngừng lại đều có thịt, trước kia chúng ta cũng không y phục mặc, mùa đông cóng đến run rẩy, hiện tại mỗi ngày đều muốn mặc quần áo . . . Kỳ thật, mặc quần áo chuyện này ta không quá ưa thích, tựa như bây giờ thời tiết, để trần hóng gió nhiều dễ chịu, nhưng là gia gia hết lần này tới lần khác không cho phép, nói cái gì có tôn thương phong hoá . . . Phong hoá là ai ta lại không quen biết, tôn thương liền tôn thương chứ!"

Trời biết rõ Hàn Băng vì để tất cả mọi người xuyên áo phục, không còn ngực phẳng lộ nhũ, phí bản thân bao nhiêu công phu, nào biết được cái này lão đầu lại còn không biết tốt xấu, nhất định chính là ** tia Tổ Sư Gia!

"Ngay cả trước kia chúng ta nói chuyện kỳ thật đều không phải hiện tại loại ngôn ngữ này, mà là khác một loại, bất quá về sau gia gia cho cưỡng ép đổi, bây giờ còn nói câu nói như thế kia ban đêm không cơm ăn, đến hôm nay, ta sợ là đều quên câu nói như thế kia là nên nói như thế nào rồi."

Hàn Băng an tĩnh nằm trên mặt đất không có lên tiếng, yên lặng nhìn xem trên trời đám mây bay tới bay lui, lẳng lẳng lẳng nghe lấy bản thân tiểu tôn tử lòi trong lòng.

"Ta cho các ngươi hai cái nói bí mật, các ngươi nhưng không cho nói cho người khác, nghe thấy sao?"

"Ngao ô ~ "

"Ồ ngao ~ "

Lão đầu tả hữu nhìn sang, xác định không ai về sau, bưng bít lấy miệng nói: "Kỳ thật đây, ta cảm thấy thủ lĩnh từ khi năm ngoái đi trộm trứng chim ngã chết về sau, liền tựa như là hoàn toàn biến một người . . ."

Ngủ lơ oanh đình, nghe được nơi này, Hàn Băng đột nhiên trừng lớn hai mắt, nhịp tim không hiểu bắt đầu gia tăng tốc độ.

"Lúc ấy, hấn tỉnh lại thời điểm ta liền phát hiện có chút không thích hợp, bất quá lại nói không ra là chỗ nào biến, gia gia tự nhiên vẫn là cái kia gia gia, bộ dáng cùng tư thái đều một chút không thay đổi, bất quá hấn lúc ấy loại kia biểu lộ . . . Ta trước kia cho tới bây giờ đều không có nhìn thấy qua, hấn lúc ấy, lúc ấy . . . Đúng, giống như rất sợ hãi chúng ta, không đúng, tựa như là đối tất cả cái gì cũng cảm thấy rất sợ hãi."

Hàn Băng nhắm mắt lại, trong lòng bắt đầu hồi ức đoạn này thời gian sờ tác sờ vị, xác thực như thế, từ khi sau khi trùng sinh, phát hiện bản thân trở lại Thượng Cổ Thời Đại, có lẽ tại đáy lòng căn bản là không có coi các tộc nhân là chuyện, mình cũng cho tới bây giờ đều không có nghĩ tới muốn tận lực che giấu cái gì, nào nghĩ tới thực bị nhân gia nhìn ra manh mối.

Lão đầu có thể thấy đi ra, người khác tự nhiên cũng có thể nhìn đi ra, chỉ bất quá lại hưởng thụ Hàn Băng mang đến đủ loại chỗ tốt về sau, mọi người tựa hồ hình thành một loại ăn ý, mặc dù đáy lòng nghi hoặc, nhưng cho tới bây giờ đều sẽ không ở trước mặt đồng bạn nói đến, mới thủ lĩnh cũng tốt, lão thủ lĩnh cũng được, tóm lại đều là thủ lĩnh.

"Cũng bao quát các ngươi hai cái đàn gia hòa." Hấn nhẹ nhàng đập một cái Đại Tướng Quân đầu, cười nói, "Nếu như đặt ở trước kia, gia gia khẳng định cùng ngày liền đem các ngươi ăn hết, căn bản sẽ không lãng phí đồ ăn cho các ngươi nuôi lớn như vậy . . . Có biết hay không, hiện tại các ngươi hai cái mỗi ngày ăn hết đồ vật đều nhanh vượt qua năm cái ta!"

"Ngao ô ~ "

"Các ngươi nói, hiện tại người thủ lĩnh này, đến cùng còn có phải hay không trước kia cái kia thủ lĩnh? Nếu như vô lý, vậy trước kia cái kia thủ lĩnh lại đi nơi nào? Hiện tại người thủ lĩnh này lại là từ nơi nào đến?"

Núp ở phía xa Hàn Băng ngừng thở, thậm chí đem toàn thân đều cho co rúc, hẳn không hiểu cảm thấy từng tia sợ hãi, cảm thấy từng tia do đáy lòng tản ra sợ hãi.

Hắn mặt mũi tràn đầy ủy khuất, trong mồm nhẹ nhàng lầm bầm: "Ta cũng không phải cố ý, ta cũng không phải cố ý, ta cũng không phải cố ý . . . Các ngươi cho là ta nguyện ý đến nơi này làm Tù Trưởng sao?"

Trầm mặc bầu không khí tại trong không khí lan tràn, lão đầu không ở nói chuyện, hai con tiểu gia hỏa cũng nặng nề mà ngủ lấy, liên dạng này, thời gian chậm rãi trôi qua.

Qua không biết bao lâu thời gian, đột nhiên có một cỗ gió lạnh từ Tây Sơn bên trong thổi tới, xanh mượt bãi cỏ theo gió lắc lư, Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái trên người lông cũng bị thổi ra, gió sa đi loạn, lão đầu không khỏi nheo mắt lại, hẳn hơi hơi quay đầu, trông thấy sau lưng Bộ Lạc đại bản doanh trên không khói bếp cũng bị cỗ gió này thổi yếu mà thổi tan.

"Ai nha! Ta đang suy nghĩ gì đây! ?"

Lão đầu đột nhiên hưng hăng cho bản thân phỉn một cái lớn miệng, thanh âm rất lớn, dọa đến lúc đầu ngủ Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái bỗng nhiên một cái giật mình ngừng đầu.

"Gia gia đương nhiên vẫn là cái kia gia gia, thủ lĩnh cũng đương nhiên vẫn là chúng ta thủ lĩnh, sẽ không thay đổi, mãi mãi cũng sẽ không thay đổi, hắc hắc hắc!"

Hắn đem mặt mũi tràn đầy mộng bức Đại Tướng Quân ôm gối lên trước mắt, nghiêm túc nói ra: "Hôm nay sự tình các ngươi hai cái nhất định không cho phép cho người khác nói, bằng không thì bọn hắn phải chết cười ta không thể, các ngươi nếu là cho người khác nói, cấp độ kia các ngươi sau khi lớn lên, ta nhất định đào các ngươi da làm áo khoác . . . Ha ha ha!"

Lão đầu phì cười một cái, loạng chạng loạng choạng mà hướng về Bộ Lạc đi đến, Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái không có chạy bao nhanh, chậm rãi đi theo phía sau hắn.

Núp ở phía xa Hàn Băng hai tay ôm đầu gối, chăm chú híp hai mắt, hẳn giống như rất lạnh, nhưng là vô luận gió đang lớn, hẳn cũng không nhúc nhích tí nào, liên dạng này trên đồng cỏ nằm sấp, nằm sấp.

. . .

Mỗi ngày hoàng hôn, Hàn Băng đều sẽ dẫn theo mấy tên Chiến Sĩ đi trộm tơ nhện, nhặt phục một phục, ngày ngày như thế, một mực từ chân núi trộm được sườn núi.

Những con nhện kia kỳ thật cũng rất phiền muộn, mỗi ngày bản thân phí sức cực khổ phổi mà làm việc, cần cù chăm chỉ, cần trọng, có thể sản xuất tơ nhện cũng bất quá chừng ba thước, Tây Sơn toà này trên đỉnh mạng nhện nhìn xem mặc dù rất nhiều, nhưng những cái này đều là từ gia gia mình đòi kia mà liên bắt đầu góp nhặt, không nghĩ tới từ khi đó thiên khai bắt đầu, tơ nhện phạm vi không còn mở rộng, ngược lại là mặt tràn có thể thấy thu nhỏ lên.

Liên tiếp, bộ lạc bên trong chứa đựng chất keo dính vượt qua 300 cái đại hình bình gốm, đã trải qua có thể sử dụng rất dài thời gian, tại tăng thêm bây giờ thời tiết càng ngày càng ẩm áp, Hàn Băng quyết định muốn bắt đầu thực hành kế hoạch.

Hắn và mấy tên Chiến Sĩ xem như kẻ khai thác, đem trực diện cự hình nhện, còn lại tộc nhân trừ tất yếu nhân viên bên ngoài, tất cả đều vùi đầu vào vũ khí chế tác bên trong, các nữ nhân dùng phiên gỗ bện thành áo giáp, một bó một bó mũi tên bị chồng chất rỗng rỗng cùng nhau mà đóng tốt, dễ dàng đốt cỏ khô cũng đã sớm phơi khô chuẩn bị đủ.

Một ngày này sáng sớm, Hàn Băng cùng các tộc nhân ngay tại Tây Sơn dưới chân tu kiến một gian giản dị nhà gỗ xem như đại bản doanh, có chất keo dính trợ giúp, nhà gỗ kiến tạo tốc độ so với trước kia nhanh gấp bội, lúc trước cần dùng dây cỏ lợp đi lợp lại gói địa phương, hiện tại chỉ cần trực tiếp tại hai cây đầu gỗ thoa lên chất keo dính, nhẹ nhàng mà đặt ở cùng nhau chờ đợi vài phút liền có thể biến phi thường rắn chắc.

Mặt trời lên cao, ánh nắng tươi sáng, tộc nhân đem cỏ khô từ sườn núi ra bắt đầu xếp, đợi đến gió đông đến, Hàn Băng lúc này hạ lệnh châm lửa, tại gió thổi dưới sự trợ giúp, thể lửa dần dần hướng về đỉnh núi lan tràn, khói đặc cuộn cuộn, nhiệt độ cao nóng bỏng, sơn phong chung quanh Mãnh Thú đều bản năng cảm thấy sợ hãi, phân biệt hướng về nơi xa đào mệnh, mà những cái kia trốn ở dưới mặt đất cự hình nhện, cũng cảm thấy dị thường, nhao nhao bị khói đặc buộc chui ra hang động, bất quá chờ bọn chúng đến mang trên mặt đất, chờ đợi bọn chúng chỉ có Nhân Loại mũi tên cùng ngọn lửa hùng hục

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIÊU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Ngoài núi thế giới, xin chỉ giáo nhiều hơn

Cuối đông, vạn vật ngủ say.

Đầu mùa xuân, trời hanh vật khô.

Còn tới chưa kịp nảy mầm lùm cây rất dễ dàng bị dẫn hỏa, chiến đấu sau mấy tiếng, trên mặt đất giăng đầy mạng nhện phần lớn đều bị đốt thành tro, bắt quá Hàn Băng vì phạm vi khống chế không lan đến đỉnh núi, không có liều lĩnh tăng lớn thể lửa, cố ý mệnh lệnh các tộc nhân cũng có khô, xa xa đi theo hỏa diễm đằng sau tiến lên, chỉ ở Hỏa nhanh dập tắt thời điểm mới có thể chạy đi lên lại thêm một cái nhiên liệu.

"Xuy xuy xuy . . . Xuy xuy xuy ~ "

Đột nhiên, có một cái bị chọc giận cự hình nhện khác thường không có chạy trốn, ngược lại là từ bên cạnh vòng qua hỏa diễm hướng về dưới núi xông tới, cũng không đợi Hàn Băng phân phó, đã sớm biết được kế hoạch tác chiến các chiến sĩ lúc này giương cung bắn tên . . . Nhện cái kia hơn ba mét móng lớn là tốt nhất mục tiêu, ngay tại bị bắn trúng sát na, âm vang nổ bễ ra đến . . . Oanh!

"Nước nóng . . . Lên!"

Cồng lon nước Tiểu Mâu cùng Tiểu Tiễn lập tức tiến lên mấy bước, đem trong tay nước nóng nhào vẩy đi qua, những lớn nhỏ cỡ nắm tay đó nhện bị nước nóng xông lên, nhao nhao hòa tan thành chất lỏng màu trắng, còn thừa cũng phân biệt hướng về hai bên tán đi.

"Mục tiêu thanh trừ."

"Riêng phần mình cảnh giới, quét dọn chiến trường!"

Mất đi mạng nhện phù hộ, không có địa lý ưu thế nhện nhóm sức chiến đấu kịch liệt hạ thấp, tại Nhân Loại hỏa diễm cùng cung tiễn liên hợp công kích phía dưới, bọn chúng hoàn toàn không có bất kỳ cái gì đường phản kháng, mặc cho kích cỡ lại to lớn, cũng chính là một mũi tên cùng ba cái tiễn khác nhau, thực sự không được thì đem cỏ khô hướng trước mặt một đồng, sau đó dẫn hỏa liền có thể bức mà nó trong lòng đại loạn.

Nhện có thể không giống Nhân Loại như thế có thể nương tựa theo lý trí chiến thắng sinh vật bản năng sợ hãi, bọn chúng chỉ cần hơi tới gần một chút, ngọn lửa cao âm liền sẽ đưa chúng nó trên đùi lông tơ cho cháy sạch sẽ, cái này đối đại não mà nói, đã là nguy hiểm nhất cảnh cáo.

Lại nói Hàn Băng cũng không hoàn toàn đoạn tuyệt bọn chúng sinh lộ, trừ xuống núi phương hướng, đừng phương hướng đều không có phá hỏng, bọn chúng cũng không cần thiết làm chó cùng rứt giậu, cùng Nhân Loại làm liều mạng một lần.

"Thù lĩnh, cái này có cái địa động!"

Hàn Băng vung tay lên, Tiểu Mâu lập tức tiến lên, hấn cắn răng đem lon nước bên trong nước nóng dọc theo cửa động trút vào, sau đó lập tức triệt thoái phía sau, qua vài phút, ba năm chỉ toàn thân ướt sũng nhện lớn kêu thảm bò đi ra.

"Bắn tên, bắn tên, mau bắn tên . . . !"

"Huu huu huu huu!"

"Phanh phanh phanh phanh!"

Những cái kia nhện lớn nhóm còn không có phản ứng tới, sau đó liền một cái tiếp lấy một cái phát sinh bạo tạc, hắc sắc thân thể cùng dài nhỏ chân bay khắp nơi, màu xanh sẫm dịch nhờn cũng hướng về tứ phía bát phương phun ra đi qua, đã sớm chuẩn bị tộc nhân lập tức ngồi xuống, đồng thời phía trước mới dựng lên một trương do to lớn lá cây làm thành bình chướng, ngăn trở những cái kia ác tâm chất lỏng.

"Lui lại!"

Hàn Băng cao giọng la hét, các tộc nhân đang lùi lại quá trình bên trong cũng không quên đem cỏ khô đều đều nhào rơi tại trên mặt đất, chờ rồi đi vài mét về sau, ném ra một cái bó thuốc đem cỏ khô dẫn hỏa, chỉ nghe thấy phía trước không ngừng phát sinh lộp bộp thanh âm, liền một cái nhỏ nhện cũng không xông tới.

"Thủ lĩnh, không có nước nóng."

"Cỏ khô cũng mau dùng hết."

"Tiền cũng chỉ thừa không đến mười nhánh."

"Tốt, ta biết rõ."

Hàn Băng ngẩng đầu quan sát chốc lát, gật gật đầu, nói: "Đi đem tàn lửa cho diệt, chú ý một chút Hòa Tinh đều không thể lưu lại, sau đó Tiểu Ngư dẫn người đem phát hiện địa động lấp lên, hôm nay chiến đấu liền dùng ở đây."

"Là!"

"Là!"

Hôm nay chiến quả so trước mấy ngày tốt hơn nhiều, các tộc nhân trọn vẹn hướng đỉnh núi tiến lên hơn ba trăm mét, hiện tại vị trí ngẩng đầu liền có thể trông thấy đỉnh phong, chắc hẳn còn lại đoạn khoảng cách này hẳn là có thể tại trong vòng năm ngày hoàn thành.

Nhân Loại không hổ là tự nhiên sinh thái u ác tính, Hàn Băng đám người đi qua địa phương, mặt đất đều biến hoàn toàn hoang lương, tất cả có thể tìm tới địa động đều bị lấp đầy, đồng thời tiến hành nện vững chắc, tất cả chưa đốt bụi cây cũng bị tận gốc diệt trừ, phải nói là không có lưu lại bất kỳ tai họa ngầm nào.

Phát sinh ở trên Tây Sơn một màn này, cũng không phải là trong giới tự nhiên phổ biến sẵn mồi cùng bị bắt ăn tròng diện, mà là một trận chiến tranh, là từ Nhân Loại chủ động bốc lên xâm lược chiến tranh, Nhân Loại đối thủ rất nhỏ yếu, nhưng chiến tranh giá trị cũng rất to lớn, bởi vì chỉ có thắng trận chiến tranh này, Nhân Tộc mới có tư cách thông hướng bên ngoài càng thế giới rộng lớn, cùng chân chính bá chủ triển khai cạnh tranh cùng chiến đấu.

...

Ba ngày sau đó, cùng kế hoạch một dạng, Hàn Băng đám người rốt cục đứng ở nhện Phong Sơn đỉnh, bởi vì cái gọi là đứng Cao Vọng xa, nơi này ánh mắt rất khoáng đạt, tại không có mây sương mù che chắn mà tình huống dưới, có thể đem phương viên trăm dặm phong cảnh thu hết vào mắt.

Mọi người sau lưng chính là Bộ Lạc, ở chỗ này lờ mờ có thể trông thấy không ngừng bận rộn tộc nhân thân ảnh, cùng phòng bếp trên không dâng lên rải rác khói bếp, doanh địa phía sau là mọi người quen thuộc cái kia phiên biến, bất quá từ nơi này nhìn sang, cái kia phiên biến cả lộ ra càng rộng lớn hơn, càng thâm thúy hơn.

Tại đám người phía trước là cái kia phiên thủ lĩnh thêm nhỏ dài đã lâu bình nguyên, xanh mơn mơn bãi cỏ nhìn không thấy bờ, phía trên đạo bước lấy đủ loại cự hình sinh vật, nhưng mọi người không cái nào không kinh hồn táng đảm, sắc mặt trắng bệch.

"Thủ lĩnh, những cái này . . . Những cái này liền là ngươi trước kia nói Khủng Long sao?"

"Đúng rồi, đây chính là Khủng Long, trước mắt thế giới bá chủ!"

Trừ ra Hàn Băng bên ngoài, bọn họ đều là lần thứ nhất trông thấy Tây Sơn thế giới bên ngoài, mà cái này lần thứ nhất, ngay tại bọn hắn trong lòng lưu lại cực lớn bóng tối.

"Khó trách chúng ta trước kia bị ép dọn nhà, những cái này đồ vật cũng quá lớn a! !"

"Đơn giản giống như núi cao, thậm chí so với chúng ta Bộ Lạc phòng còn lớn hơn gấp bội."

"Bọn chúng lớn như vậy bụng, mỗi ngày đến ăn bao nhiêu đồ vật a?"

"Quá lớn, thực sự là quá lớn!"

Tất cả mọi người tại cảm khái, chỉ có Tiểu Ngư vô ý thức mà quay đầu nhìn xem bản thân trên tay vũ qì, đột nhiên mày nhíu lại đến càng sâu, hẳn trong lòng suy nghĩ, nếu như dùng bản thân cung tiễn cùng trường mâu đến đối phó những Khủng Long đó, đơn giản có phải hay không thì tương đương với Nhân Loại bị tước phẩm chất mảnh gỗ vụn cho đâm một cái, thậm chí đều không có bất kỳ khác thường gì cảm giác.

Hắn nhẹ nhàng nuốt một miếng nước bọt, nói khẽ: "Thủ lĩnh, nếu như bọn chúng tới, chúng ta nên làm cái gì?"

Hàn Băng biểu lộ có chút đần độn, thuận miệng trả lời: "Bọn chúng không qua được."

"Vạn nhất, ta là nói vạn nhất bọn chúng nếu là tới đây chứ?"

Hàn Băng vẫn là mặt không biểu tình, nói khẽ: "Vậy liền giết chết ăn thịt!"

"Giết chết? Sao . . . Giết thế nào?"

Tiểu Ngư biểu lộ rất kinh ngạc, hấn trong lòng tin tưởng vững chắc, đối với loại này hình thể sinh vật, căn bản không thể nào là nhỏ bé Nhân Loại có thể đi kiêu khích, càng không cần nói chuyện gì giết hay không vấn đề.

Hàn Băng cười đưa tay, nhẹ nhàng gõ gõ Tiểu Ngư đầu, không có nói chuyện, Tiểu Ngư lơ ngơ, Tiểu Mâu ngược lại là có chút hiểu được: "Thủ lĩnh gọi chúng ta dùng đầu đâm chết nó!"

"Ha ha ha!"

Tất cả mọi người cười lên, trong lúc nhất thời đáy lòng cái kia hóa mây đen đúng là bị Tiểu Mâu câu này nói đùa cho thổi tan hơn phân nửa, Hàn Băng cũng cười, hấn cảm thấy Tiểu Mâu tên tiểu tử này kỳ thật rất không tệ, mặc dù có chút thời điểm mười điểm góc manh, nhưng là loại này trời sinh hài hước cảm giác, đối với giờ phút này vô cùng khẩn trương tộc nhân tới nói có thể tạo được rất đại chấn phấn tác dụng.

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIÊU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Trên chiến lược xem thường

Tiểu Mâu sờ lấy đầu le lưỡi, chờ tất cả mọi người sau khi cười xong, Hàn Băng chỉ chỉ nơi xa đầu kia vẩy đuôi Diplodocus, nói: "Các người cũng đều nhìn thấy, so với chúng ta Nhân Loại, Khủng Long hình thể đúng là quá đáng sợ, nếu là chỉ nói tới sức mạnh mà nói, chỉ sợ chúng ta một ngàn người đều mang không nổi nhân gia một đầu đuôi, nếu là bàn về tốc độ, một ít Khủng Long cũng có thể đem chúng ta đánh thắng. Bất quá, các người cũng không cần quá mức lo lắng, bọn chúng cũng không phải là hoàn mỹ sinh vật, Khủng Long có khuyết điểm so với chúng ta Nhân Loại nhờ yếu tới nói, lại là càng thêm trí mạng. . ."

"Càng trí mạng? Vậy chúng nó có khuyết điểm gì?" Tiểu Ngư vội vàng hỏi, hấn xem như Bộ Lạc thủ tịch Chiến Sĩ, quan tâm nhất chính là những cái này.

Hàn Băng cười cười, nói tiếp: "Đệ nhất, bọn chúng sở dĩ có thể xưng bá thế giới, đầu tiên là nhờ vào cái kia không lồ hình thể, vóc dáng càng lớn, lực lượng càng lớn, cái này dĩ nhiên có thể làm cho bọn chúng thủy chung đứng ở chuỗi thức ăn đỉnh phong, bất quá, tại bọn chúng trên người điểm chết người nhất khuyết điểm, cũng chính là bởi vì cái kia to lớn hình thể, vóc dáng càng lớn, sức ăn càng lớn, liền mang ý nghĩa bọn chúng cần tiêu hao càng nhiều đồ ăn mới có thể ăn no bụng, mới có thể duy trì cơ bản nhất sinh tồn."

"Thủ lĩnh, cái kia Khủng Long một bữa cơm muốn ăn bao nhiêu mới đủ a?" Tiểu Cung hơi híp mắt lại xem trọng một hồi, tựa hồ y nguyên không có từ vừa rồi trong lúc khiếp sợ tỉnh táo lại.

"Ăn bao nhiêu? Ha ha, ta nghĩ cái kia hấn là một cái không đầy!"

"Có ý tứ gì?"

"Nếu là chúng ta Nhân Loại, mỗi ngày chỉ cần tốn hao rất ít thời gian đi ăn cơm, hoàn toàn liền có thể giải quyết một cả ngày năng lượng cần thiết, như vậy còn thừa thời gian chúng ta đều có thể đi làm khác sự tình, tỉ như học tập tri thức, tỉ như chế tạo công cụ, tỉ như đứng ở chỗ này nói chuyện phiếm, mà những Khủng Long đó nhóm, bọn chúng mỗi ngày trừ đi ngủ mấy giờ bên ngoài, còn lại thời gian cơ hồ đều phải dùng tại kiếm ăn bên trên, các người nhìn. . ." Hấn duỗi tay chỉ chỉ nơi xa đầu kia không lồ thật cao cái đuôi Diplodocus, "Bọn chúng thậm chí tại ỉa ra thời điểm đều không thể ngừng dừng lại ăn cỏ, chỉ có thể một bên kéo vừa ăn, bằng không hôm nay liền sẽ đói bụng."

Các tộc nhân tựa hồ có chút không để ý tới biết, Tiểu Mâu chủ động hỏi: "Khủng Long ăn nhiều tại sao là khuyết điểm đâu?"

"Người cho rằng đây không phải khuyết điểm"

"Cái này chẳng lẽ không nên là ưu điểm sao? Thủ lĩnh người nghĩ, nếu như có thể mà nói, ta cũng muốn mỗi ngày đều ăn rất nhiều đồ vật, sau đó đáng đáp siêu cấp lớn, đến thời điểm ai cũng không dám chọc ta. . ."

"Ha ha ha!"

Hàn Băng cười lên, nhìn đến bọn hấn não mạch kín có chút thời điểm thật đúng là thật mới kỳ, hấn gật gật đầu, tiếp tục nói: "Ăn nhiều đáng đáp báo, thân thể còn rắn chắc . . . Tiểu Mâu nói những lời này nghe giống như cũng rất có đạo lý, bất quá các ngươi muốn minh bạch, Khủng Long nhất định phải mỗi thời mỗi khắc càng không ngừng ăn, như vậy thì mang ý nghĩa, bọn chúng sinh tồn Địa Vực nhận hạn chế rất lớn, bọn chúng nhất định phải sinh hoạt tại có phong phú nơi cung cấp thức ăn địa khu, mà một khi cái địa khu này phát sinh một ít ngoài ý muốn, dẫn đến đồ ăn tại trong thời gian ngắn trên phạm vi lớn giảm bớt, như vậy thì không thấy đồ ăn Khủng Long, căn bản không có cơ hội di chuyển đến địa phương khác, dạng này tất nhiên sẽ tạo thành đại lượng tử vong."

"Là chết đói sao?"

"Đúng rồi, hơn nữa còn là diện tích lớn chết đói, có một cái từ có thể hình dung cảnh tượng như thế này, cái kia chính là diệt tuyệt!"

Hàn Băng cũng không có ăn nói lung tung, tại một cái khác thể giới trong lịch sử, xác thực liền phát sinh qua dạng này sự tình, tại ngày nào đó trong đêm, trên trời đột nhiên rơi xuống tới một khối Thiên Thạch, Thiên Thạch đập tại trên Địa Cầu, gợn lên rất nhiều tro bụi, tro bụi khiến cho thiên không lờ mờ một mảnh, tùy theo mà tới là hoàn cảnh phá hủy, mặt đất nhiệt độ hạ thấp, chiếu sáng trên phạm vi lớn giảm bớt, các thực vật cần ánh nắng đến tiến hành sự quang hợp, không có ánh nắng liền tuyệt tích rất nhiều.

Ăn cỏ Khủng Long hình thể quá to lớn, ăn thực vật cũng nhiều, không có thực vật ăn, chậm rãi liền bị chết đói, ăn thịt Khủng Long nhóm cần thức ăn cỏ Khủng Long, ăn cỏ Khủng Long bị chết đói về sau, ăn thịt Khủng Long không đồ ăn ăn cũng chậm chậm đều chết đói, tương đối nhỏ ăn thịt Khủng Long có chút biết bay, tiến hóa thành loài chim, chính là chúng ta ăn gà vịt.

Khi đó chúng ta tổ tiên giống như chuột nhỏ nhỏ, có thể trong đất khoan thành động, có thể ăn côn trùng ăn cỏ từ, sức ăn rất nhỏ, cho nên so sức ăn to lớn Khủng Long lại càng dễ sống sót, bên ngoài phát sinh tai nạn cũng có thể bên trong động tránh một chút, thế là liền dạng này chúng ta tổ tiên chậm rãi sống qua đại diệt tuyệt.

Ở phía sau đến, môi trường trái đất bắt đầu khôi phục, chúng ta chuột nhỏ một dạng Đại tổ trước nhìn thấy trên mặt đất đồ ăn nhiều như vậy, trên cây đều là trái cây, vì cái gì không đi ra tìm thức ăn ăn đâu?

Thế là những cái này chuột nhỏ một dạng tổ tiên bắt đầu chậm rãi tiến hóa thành chúng ta giống như con khi tổ tiên, từ dưới mặt đất lên tới trên cây bắt đầu sinh hoạt, về sau nữa, những cái này Hươu Từ chậm rãi không cái đuôi, biến cùng tinh tinh một dạng, về sau nữa chúng ta những cái kia giống tinh tinh một dạng tổ tiên từ trên cây nhảy xuống tới, bắt đầu hai chân hành tẩu, sau đó liền biến thành người.

Hoàn toàn có thể nói như vậy, thể giới kia sở dĩ có thể sinh ra Nhân Loại Văn Minh nguyên nhân trọng yếu nhất, chính là trên trời rơi xuống tới viên kia to lớn Thiên Thạch, làm những cái kia sức ăn kinh người Khủng Long diệt tuyệt, vì Nhân Loại phát triển đưa ra địa phương.

. . .

Nghe thấy dạng này giải thích, đám người giống như đều minh bạch, lộ ra bình tĩnh đại ngộ biểu lộ, Hàn Băng tiếp tục nói: "Đệ nhị, các ngươi đừng nhìn Khủng Long vóc dáng lớn như vậy, nhưng chúng nó đầu óc lại nhỏ đáng thương, mặc dù 1000 cái các ngươi cộng lại đều so ra kém cái kia gia hỏa khí lực, nhưng tương tự, một ngàn con cái kia gia hỏa cộng lại cũng đều xa xa không có các ngươi nhạy bén . . . Bởi vậy, muốn đánh bại Khủng Long, nhất định muốn dùng đầu óc suy nghĩ, mà không phải dùng đầu óc đi đụng, hiểu chưa?"

"Ta ta ta. . . ta minh bạch, thủ lĩnh ý là, chúng ta nếu như muốn giết chết cái kia Khủng Long, liền cùng lần trước đối phó Kiếm Xi Hồ (Sabretooth) một dạng, có thể đào bẫy rập . . ."

Tiểu Tiên lời còn chưa nói hết, Tiểu Mâu lập tức phản bác, chỉ cái kia Diplodocus nói: "Đào cái gì bẫy rập? Ngươi nhìn nó đáng vóc, cái kia đến đào thành bao nhiêu a? Phải một chết chúng ta không thể."

"Vậy ngươi nói một chút, có biện pháp gì tốt?"

"Ta cảm thấy nên đến trước mặt nó đi, cho nó ăn những cái kia cỏ hạ độc . . . Chính là năm ngoái thủ lĩnh ăn loại kia trái cây, bị chết có thể nhanh!"

"Ngươi còn có thể chạy đến trước mặt nó? Nhân gia một cước liền đem ngươi giẫm dẹp . . ."

"Chậm đã, chậm đã!" Hàn Băng cắt ngang hai người tranh luận, vội vàng nói, "Chỉ cần các ngươi nguyện ý nghiêm túc suy nghĩ, kỳ thật giết chết Khủng Long biện pháp có rất nhiều, nhưng hôm nay thời điểm không còn sớm, ta vẫn là mau về nhà, bằng không thì chờ trời tối, nơi này liền nguy hiểm."

. . .

Jurassic sơn cốc cũng không giống như kiếp trước 5 A Cấp phong cảnh khu, nơi đó là chuyên môn thuộc về văn nhân mặc khách khoe khoang phong tao địa phương, mà ở chỗ này, chỉ cần trèo lên một lần lên núi, vừa tiến vào rừng rậm, vậy liền vĩnh viễn cũng không muốn mang theo đạp thanh dạo chơi ngoại thành tâm tính, mà là phải làm tốt thời điểm đào mệnh cùng chuẩn bị chiến đấu, bởi vì ở nơi này thâm sơn bên trong, nhất là ban đêm, có thể ăn thịt người đồ vật có thể so sánh người có thể ăn đồ vật còn nhiều hơn, chỉ có cực độ cẩn thận cùng cẩn thận mới có thể cam đoan bản thân có thể còn sống nhìn thấy kẻ tiếp mặt trời mọc.

. . .

Nhện trên đỉnh núi con đường đã trải qua toàn bộ quét sạch hoàn tất, bên kia đường xuống núi thì càng tốt xử lý, bởi vì nhện trên đỉnh cơ hồ không có đại hình thụ mộc cùng cự thạch, trên sườn núi sinh lớn lên nhiều đều là một chút thấp bé bụi cây, Hàn Băng cùng các tộc nhân chỉ cần chặt mấy cây gỗ tròn, sau đó bao khóa trên rom rạ, sau khi đốt đem hán lẫn xuống núi, liền có thể thiêu hủy trên mặt đất mạng nhện, chỉ cần dựa theo dạng này tới một mười bảy mười tám về, đường xuống núi trên nhện trên cơ bản đều trơn sạch sẽ, ngẫu nhiên có mấy con gan mập dám xông lên, cũng là thường thường vừa mới thò đầu ra liền bị cung tiễn cho bắn nổ.

Thanh lý hạ lên đường tốn hao ba ngày thời gian, thanh lý lên núi đường tốn hao mười mấy ngày, tổng cộng hơn nửa tháng công phu, Hàn Băng đã trải qua đã thông thông hướng ngoại giới đường, bất quá hán cũng không cuống cuống ra ngoài, vì bảo vệ đầu này mạch sống tại tương lai sẽ không bị nhện một lần nữa chiếm lĩnh, dẫn theo các tộc nhân chặt rất nhiều đầu gỗ, làm thành hàng rào, đem đầu này chặt hẹp son cốc hai bên cho bao vây lại.

Hàng rào khe hở chỉ có không đến nửa mét, những cái kia chỉ là cái móng thì có 3 mét đường kính nhện lớn nhất định là vào không được, mặc dù trong son cốc này hiếm có dừng sinh vật xâm nhập, bất quá để phòng phạm ngoài ý muốn khách, Hàn Băng còn tại hai bên hàng rào cạnh ngoài, cây ghép rất nhiều mang theo gai ngược lùm cây, thoáng một cái, có thể từ sườn núi tiến vào đầu này thông đạo chỉ sợ cũng chỉ có chuột.

...

Hôm nay trong nhà có một chút sự tình, đổi mới muộn một chút.

Các vị nhấn lại ta đều nhìn, tạ ơn mọi người duy trì!

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé...

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Thủ lĩnh viễn chinh

Không có người biết rõ Hàn Băng trận này viễn chinh mục tiêu phương nào, cũng không biết hán lần này rời núi đến cùng có thể đi bao xa, càng không biết hán biết tại bên ngoài gặp phải cái gì mới là sự vật . . . Tất cả hết thảy đều là không biết, tựa như dĩ vãng trong năm tháng mỗi một cái ngày mai.

Nhưng là, các tộc nhân nguyên đem hết toàn lực, làm thủ lĩnh lần này mạo hiểm làm tốt ra to lớn nhất chuẩn bị.

Khô giáp, là từ tầng ba vật liệu chỗ chế tạo thành, ở giữa nhất tầng là Kiếm Xi Hồ (Sabretooth) da làm thành liên thể áo khoác, dùng cho giữ ấm khu lạnh, ngoại tầng là trong tộc mấy cái cô nương dùng kiên cố nhất đầu gỗ, lại đem hán chế thành dài ba tấc, rộng một tấc độ phiến mỏng, sau đó lại đem phiến mỏng dùng chất keo dính dán tại da thú bên ngoài, dùng cho phòng ngự, tầng cuối cùng, tại khối gỗ khác một bên, dán lên thủ lĩnh bản thân phát minh tơ nhện da, dùng cho ẩn hình.

Vũ khí, trên tay cầm là dài hai mét mâu, chỉ bất quá làm bằng đá mũi thương đã trải qua đổi thành rèn luyện sau Kiếm Xi Hồ (Sabretooth) răng, uy lực càng lớn ba phần.

Trên lưng cắm hai thanh Pterodactyls chùy thủ, hành tẩu bên ngoài, cái này đồ vật có thể dùng đến địa phương quá nhiều quá nhiều.

Thân phía sau lưng là Kiếm Xi Hồ (Sabretooth) gân kiện cùng sinh trưởng tại cây cao chỗ cao nhất cây gỗ làm thành cung, tại hợp với ba mươi mấy chi dài một mét mũi tên.

Tại tầng thêm Pterodactyls mủ da cùng ủng da, Hàn Băng cơ hồ đã trải qua trang bị đến tận răng, bất quá hán trong lòng cũng rõ ràng, mặc dù bộ này trang bị nhìn xem dọa người, bất quá cũng chỉ có thể dùng đến dọa người, tại chân chính tạo ngộ Tyrannosaurus Rex cấp độ kia cấp bậc sinh vật thời điểm, chỉ sợ vẫn là chỉ có chờ đợi trọng sinh.

Một ngày này sáng sớm, Hàn Băng dậy thật sớm, chờ ăn xong điểm tâm, hán vừa đứng lên thân, tất cả tộc nhân đều buông xuống bát.

"Ăn uống no đủ, thời gian cũng không còn nhiều lắm, ta nên lên đường!"

Hán chạy đến ngoài phòng, đi theo phía sau tất cả tộc nhân, mỗi người sắc mặt đều có chút buồn khổ cùng thương cảm.

Tiểu Hòa đem một cái đại đại bao khóa đưa cho Hàn Băng, giữ lại nước mắt nức nở nói: "Thủ lĩnh, bên trong là người phân phó ta chuẩn bị đồ vật, người cất kỹ."

Hàn Băng cười gật đầu: "Tiểu Hòa ngoan, không khóc không khóc."

Tiểu Ngư đem trường mâu đưa cho Hàn Băng, sau đó trịnh trọng mà gật gật đầu, nói: "Thủ lĩnh, người tối hôm qua nói những lời kia ta đều nhớ kỹ, người yên tâm, tại người rồi đi đoạn này thời gian, ta nhất định hảo hảo bảo hộ tộc nhân an toàn, chờ người trở về thời điểm, một cái đều sẽ không thiếu."

"Tốt!" Hàn Băng đại lực vỗ vỗ bả vai hắn, âm vang nói: "Một cái đều không thể thiếu!"

Tiểu Mâu đem hai thanh chủy thủ đưa cho Hàn Băng, còn không nói gì, lập tức liền oa oa khóc lớn lên: "Oa oa oa . . . Thủ lĩnh, ta bỏ không được người, người có thể hay không không đi ra a, bên ngoài có Khủng Long, nguy hiểm . . . Oa oa oa!"

Hàn Băng xoa xoa đầu hắn, phục ghé vào lỗ tai hắn nói khẽ: "Người đều là Chiến Sĩ, còn có ý tốt khóc a? Sẽ không sợ Tiểu Diêm nhìn không dậy nổi người?"

Tiểu Mâu trong nháy mắt im tiếng, dùng xuống bờ môi chăm chú bao trùm miệng, bả vai đứng thẳng đứng thẳng, đứng ở nơi đó nức nở, tựa như là bệnh hen suyễn phạm một dạng, Hàn Băng khẽ lắc đầu, lại đem đầu đưa tới, dùng chỉ có bọn hắn hai người có thể nghe thanh âm nói: "Người lại trong nhà hảo hảo đi theo Tiểu Cung học bắn tên, chờ ta trở lại ngày ấy, người và Tiểu Diêm liền có thể kết hôn."

"Kết . . . A! ?"

Phản ứng tới về sau, Tiểu Mâu đột nhiên trừng to mắt, hắn đương nhiên rõ ràng cái này hai chữ đại biểu hàm nghĩa chính là giao phối uyển chuyển thuyết pháp, lập tức khó có thể tin nhìn qua Hàn Băng nói: "Thực vậy?"

"Bất quá người nhất định muốn hảo hảo học, nếu như không học giỏi nói, cái kia Tiểu Diêm ta liền cho người khác."

...

"Thủ lĩnh, ta thực sự không thể đi theo người sao?"

"Lần này không thể!"

"Còn có lần sau?"

"Đương nhiên là có, chờ ta đi trước quen thuộc một cái bên ngoài tình huống, các người năm cái muốn tại trong nhà tùy thời tốt chuẩn bị sẵn sàng, nói không quyết định lần ta liền sẽ mang người ra ngoài."

...

"Tiểu Diên, người phải nhớ kỹ, khoai lang hơn là chúng ta Bộ Lạc cực kỳ trọng yếu tài sản, người nhất định muốn dụng tâm chiếu cố tốt nó."

"Tốt, thủ lĩnh, chờ người trở về ngày ấy, khoai lang khẳng định liền dài đi ra."

...

"Gia gia ~ gia gia ~"

Nhìn xem Hàn Băng sắp rời đi, lão đầu khóc đến nhất thương tâm, trông thấy hắn lê hoa đài vũ bộ dáng, Hàn Băng trong lòng cũng rất khó chịu, dù sao dù nói thế nào, hắn cũng là bản thân cháu trai ruột, Huyết Mạch tương liên.

"Hảo hảo, đừng khóc, chờ ta xong xuôi sự tình, ta rất nhanh liền trở về."

Lão đầu dùng sức lắc đầu, khóc đến càng lớn tiếng: "Người nhất định muốn tranh thủ thời gian trở về a!"

"Yên tâm, ta rất nhanh liền trở về."

"Người nhất định muốn mau mau mà trở về a!"

"Yên tâm, ta sẽ không vứt xuống các người."

Lão đầu hơi hơi quay đầu, nhìn một chút ngồi bên cạnh Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái, hô: "Nếu không người đem cái này hai cái gia hỏa mang đi a!"

"Vì cái gì?"

"Bọn chúng hai cái hiện tại quá nghịch ngợm, người đi sợ là không ai có thể trấn được."

...

Mỗi người đều có liên muốn cùng thủ lĩnh nói, nói đều là lời trong lòng, bởi vì ở nơi này một lần phân biệt qua đi, lần sau gặp nhau liền không biết lại ở ngày nào đó . . . Đương nhiên, nếu như Hàn Băng tương đối không may nói, xế chiều hôm nay liền có thể thấy hắn, nếu như Hàn Băng vận khí hơi tốt một chút, khả năng liền được chờ rất nhiều thời điểm.

Hàn Băng lần này rời núi có hai cái mục tiêu, chỉ cần hoàn thành trong đó một cái coi như đạt được thành công lớn.

Đệ nhất, tìm kiếm những người khác tộc Bộ Lạc, Hàn Băng Bộ Lạc bây giờ chỉ có mười lăm người, ngàn ấy nhân khẩu, cơ hồ không được đầy đủ bất kỳ kháng cự nào phong hiểm năng lực, trong giới tự nhiên tùy tiện một lần gió thổi cỏ lay đều có thể đem hãn vong tộc diệt chủng, muốn phát triển cái kia căn bản chính là mơ mộng hảo huyền.

Chỉ có ra ngoài đi tìm kiếm càng nhiều đồng loại, sau đó đem Bộ Lạc tạo thành liên minh, đem liên minh tạo thành xã hội, đem xã hội tạo thành quốc gia . . . Dạng này mới có năng lực cùng trước mắt thế giới bá chủ Khủng Long cướp đoạt không gian sinh tồn.

Đệ nhị, tìm kiếm càng thêm thích hợp tộc nhân sinh công việc địa phương, hiện tại Bộ Lạc nơi ở đầy đủ gọi là thế ngoại đào nguyên, an toàn có bảo hộ, nơi cung cấp thức ăn cũng ổn định, bất quá nơi này địa thế quá mức chật hẹp, bốn phía cũng không có có thể phát triển chỗ trống, muốn phát triển nông nghiệp, làm tộc nhân triệt để thoát khỏi đi săn cùng thu thập cách sống, nhất định phải tìm kiếm một cái thích hợp hơn địa phương.

Hàn Băng đi đến trong viện dựng một tòa chất đầy cành khô lá nát bệ đá vừa dừng lại bước chân, hắn đối Tiểu Ngư phát phát tay, nói: "Tại lập lại cho ta một lần liên quan tới nó công dụng?"

Tiểu Ngư háng giọng, nghiêm túc nói ra: "Đây là Phong Hỏa Đài, chỉ cần trong tộc gặp phải nguy hiểm, như vậy thì lập tức đem hãn đốt, ngươi lại nơi xa trông thấy khói đặc liền sẽ lập tức quay lại."

Hàn Băng hài lòng mà gật gật đầu: "Bất quá ngươi cũng phải nhớ kỹ, nếu như trong tộc cũng không có gặp được bất kỳ nguy hiểm nào, các ngươi còn dám mù chằm lửa gạt ta trở về nói, ta tuyệt đối không tha ngươi."

"Ta?" Tiểu Ngư có chút ủy khuất: "Liên xem như người khác chằm lửa, ngươi cũng không tha ta?"

"Đương nhiên, cái này là ngươi trách nhiệm."

Liên quan tới Phong Hỏa Đài trên thiêu đốt vật liệu, là cỏ khô cùng phân và nước tiểu chất hỗn hợp, đây là Hàn Băng thí nghiệm vài chục lần quyết định tốt nhất phối trộn, một khi đem hãn đốt, chỉ cần là tại không gió không Vũ Tinh trời, cái kia bốc lên khói đặc là đủ tại ngoài trăm dặm trông thấy, đồng thời đây cũng là đang chờ hãn sau khi rời đi, tộc nhân phòng ngự cuối cùng một đạo thủ đoạn.

Nếu như Hàn Băng tại bên ngoài thực trông thấy khói đặc, vô luận hắn là đang làm gì, đương nhiên cũng chỉ có lập tức tự sát lại trọng sinh cái này một loại phương pháp, bởi vậy, nếu như ai vèn vèn tưởng niệm hắn, mà nhường hãn dùng loại phương thức này trở về, hãn phải bị tức điên không thể.

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé...

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Không muốn ly biệt

Thủ lĩnh thân ảnh dần dần biến mất tại núi rừng bên trong, các tộc nhân yên lặng nhìn hãn tiến lên phương hướng, thật lâu không chịu rời đi.

Hàn Băng theo trước vài ngày kiến tạo thông đạo, rất dễ dàng leo đến đỉnh núi, đứng ở đỉnh núi quay đầu thoáng nhìn, gặp các tộc nhân tựa hồ còn đứng tại chỗ vì bản thân tiễn đưa, hãn nhẹ nhàng mà vẫy tay biểu thị cáo biệt, đang lúc chuẩn bị xuống núi thời điểm, đột nhiên nghe thấy sau lưng vang lên liên tiếp vội vàng xao động tiếng bước chân.

"Đạp . . . Đạp . . . Đạp . . ."

"Thứ gì? "

Hàn Băng sắc mặt đại biến, trong nháy mắt rút ra trường mâu, làm ra trận địa sẵn sàng đón quân địch tư thế.

"Sẽ không như thế xui xẻo? Lão Tử liền cửa nhà ngọn núi này đều không lật qua, liền muốn chết trước một lần?"

Thử tưởng tượng một cái cái kia trắng diện, nửa giờ trước đó, thủ lĩnh vừa mới đối các tộc nhân giao phó xong lớn nhỏ sự tình, tất cả mọi người hai mắt đầm lệ mà cùng thủ lĩnh tạm biệt, đồng thời đưa ra nhất chân thành chúc phúc, bọn hắn đứng ở nơi đó đưa mắt nhìn thủ lĩnh rời đi, chờ thủ lĩnh thân ảnh biến mất tại đỉnh núi về sau, các tộc nhân trở lại trong phòng, vừa mới chuẩn bị khóc lớn một trận, kết quả phát hiện thủ lĩnh đúng là so bọn hắn còn muốn càng về nhà trước . . . Về nhà trước!

Xấu hổ, quá xấu hổ . . . Nếu quả thật phát sinh dạng này sự tình, còn không bằng đừng trọng sinh, đơn giản là sống không bằng chết, cái này khiến Hàn Băng mặt mo hướng chỗ nào thả?

Không, hắn kiên quyết không thể cho phép dạng này sự tình phát sinh, vô luận như thế nào cũng phải nhiều chống cự nửa giờ mới có thể từ bỏ.

"Phi! Ta lần sau đi ra ngoài thời điểm có phải hay không nên trước nhìn xem thiên tượng? Đơn giản ra quân bất lợi!"

Hắn đem trường mâu cắm ở bên cạnh, từ trên lưng gỡ xuống cung tiễn vững vàng nhắm chuẩn thanh âm truyền đến phương hướng, lúc này, trong thông đạo đột nhiên lóe ra một đầu bóng trắng, Hàn Băng cổ co rút lại, vẫn không có thể phản ứng tới, ngay sau đó tại trong thông đạo lại nhảy lên đi ra một cái khác đầu bóng trắng, hai đầu bóng trắng một trước một sau, vọt thẳng lấy Hàn Băng bay nhào đi qua, chỉ trong phút chốc liền đem hắn đè vào trên mặt đất.

"Meo ~ ~ "

"Ô ~ "

"Hai cái ngu xuẩn, Lão Tử kém chút giết các ngươi . . ."

Hàn Băng trái tim kém chút nhảy ra tâng từ nhân nhĩ, hận không thể một bàn tay đem cái này hai cái đáng chết cẩu vật cho đập xuống núi, cái kia hai đầu bóng trắng chính là Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái, vừa rồi bọn chúng trông thấy Hàn Băng cùng các tộc nhân tạm biệt, các tộc nhân khóc ào ào, bọn chúng hai cái lúc ấy còn không có lý giải đến tức sẽ phát sinh cái gì, thẳng đến Hàn Băng công bộc hành lý hướng đi phương xa, hai cái tiểu gia hỏa mới trong nháy mắt phản ứng tới —— nguyên lai là ba ba muốn rời đi!

Cái này xem như chọc thủng trời, ai cũng ngăn không được, bọn chúng tránh thoát tộc nhân trói buộc, kéo đứt buộc ở trên cổ dây thừng, một cước đem lão đầu tử đạp bay, giống như là điên một dạng hướng về núi xông lên tới, kết quả thật đúng là tại đỉnh núi phát hiện đang chuẩn bị muốn xuống núi Hàn Băng, thể là lập tức liền bỏ nhào qua bắt đầu nũng nịu, đem hắn đầu liếm lấy ướt sũng, giống như là mới vừa gọi đầu một dạng.

"Ngao ô ~ ô ô ô ô ~ ~ ~ "

"Meo ~ ~ ~ ~ "

Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái thể trọng cũng đã tiếp cận trăm cân, hai con chính là 200 cân, cái này trọng lượng đặt ở Hàn Băng lòng ngực bên trên, nhường hắn kém chút thở không lên tức giận.

"Ngừng ngừng dừng . . . Dừng lại xuống tới, đều trước xuống tới, các ngươi hai cái sắp đè chết ba ba."

Qua năm phút, Hàn Băng cuối cùng là ngồi xuống, hắn nhẹ nhàng mà vuốt ve bọn chúng hai cái lông xù đầu, mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ cười.

"Ai, không nghĩ tới vẫn là bị các ngươi phát hiện ra."

Đại Tướng Quân dùng đầu chống đỡ lấy Hàn Băng chân, thân thể bắt đầu ở tại chỗ đảo quanh, trong miệng phát ra thụ mười điểm ủy khuất thanh âm: "Meo ~ ô!"

Đại Nguyên Soái liếm láp Hàn Băng lòng bàn tay, gọi tiếng cũng lộ ra cực kỳ thương cảm: "Ngao ~ ô ~ "

"Các ngươi cũng muốn theo ta đi?"

Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái phảng phất là nghe hiểu hắn lời nói một dạng, càng thêm dùng sức liếm láp hắn lòng bàn tay, đồng thời cái kia đầu to cũng đi theo càng không ngừng gật đầu.

Hàn Băng cười cười: "Cái này có thể không được, lần này đường đi quá nguy hiểm, nếu như ta chết ở bên ngoài, cái kia các ngươi hai cái làm sao bây giờ?"

"Ngao ô ~ ~ "

"Ngao ô ~ "

Đại Tướng Quân nằm trên mặt đất mở ra miệng cho Hàn Băng nhìn bản thân rằng, phảng phất là lại nói, ta đã mọc ra tiêm nha, có thể bản thân chiếu cố bản thân, mà Đại Nguyên Soái cũng nâng lên chân trước, trên mặt bàn chân lộ ra so Hàn Băng ngón tay còn rất dài lợi trào.

"Có răng nanh cùng móng vuốt rất lợi hại phải không? Không được thì là không được ~ "

Trông thấy bọn chúng hai cái biểu hiện, Hàn Băng khẽ thở dài một cái, mặt ngoài trừng mắt mắt lạnh lẽo, nhưng trong lòng lại giống như là ăn mật đường ngọt ngào, không nghĩ tới cái này hai cái gia hỏa như thế ý lại bản thân, nhìn đến chính mình bình thường cũng không yêu thương bọn chúng.

Kiểm Xi Hồ (Sabretooth) ở cái này trên thế giới tuyệt đối coi là ở vào đỉnh chuỗi thực vật giống loài một trong, bọn chúng tại trong giới tự nhiên không có bất kỳ cái gì thiên địch, cho dù là tại đối mặt Tyrannosaurus Rex, Rex, Tiền Sử Cự Ngạc các loại siêu cấp Hung Thú thời điểm, liền xem như đánh không lại, nhưng bằng mượn chúng nó tính linh hoạt cùng tốc độ, chạy trốn là không có bất cứ vấn đề gì. Làm gặp phải những cái kia hình thể so bản thân lớn vô số lần con mồi lúc, thậm chí còn có thể dựa vào bản thân trí tuệ, tiềm hành theo dõi, kiên nhẫn chờ đợi, thẳng đến tìm tới thích hợp nhất cơ hội mới có thể đột nhiên phát động tiến công, từ đó nhất kích tất sát.

Bất quá, trước mắt cái này hai con Kiểm Xi Hồ (Sabretooth) còn quá nhỏ, tính toán đầu ra đẩy cũng mới nửa tuổi nhiều một chút, hình thể càng là liên Thành Niên Kỳ một nửa đều không có đạt tới, hơn nữa, bọn chúng từ xuất sinh đến hiện tại, vẫn luôn là do Nhân Loại đang đút nuôi, so với những cái kia sinh trưởng tại đại sơn trong rừng rậm đồng loại mà nói, bọn chúng chính là nuôi dưỡng ở nhà ấm bên trong đóa hoa, thiếu ít rất nhiều Dã Thú bản tính cùng tại trong giới tự nhiên cầu sinh năng lực.

Hướng chi, Hàn Băng lần này ra ngoài kỳ thật căn bản là không có dự định phải sống trở về, nếu có một ngày hấn chạy mà thật sự là quá mệt mỏi, thân thể và tinh thần đều tiếp cận bên bờ biên giới sắp sụp đổ, như vậy hấn trực tiếp uống chút độc dược lập tức liền có thể về đến trong nhà, cái này có thể so sánh cái gì đường sắt cao tốc máy bay còn tiện lợi hơn vô số lần, nhưng là nếu như bên người còn mang theo hai cái vương vius nói, vậy hấn lữ trình nhất định sẽ phiền phức rất nhiều rất nhiều.

...

Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái chậm chạp không chịu rời đi, một mực nằm trên mặt đất chơi xỏ lá, Hàn Băng nhẹ nhàng mà xoa bọn chúng tuyết bạch bụng: "Các người hai cái trước trở về đi!"

"Ngao ô ~ "

"Ô ô ô ~ "

Hàn Băng làm bộ sinh khí, đập mấy lần bọn chúng đầu: "Ta rất nhanh liền sẽ trở lại!"

"Ngao ngao ngao ~ "

Hàn Băng ngừng lại, chỉ dưới núi nói: "Các người nếu là lại không quay về, cái kia lão đầu tử đều đem các người thịt ăn sạch a."

"Ngao ô ~ "

Nhìn xem lúc này tình huống, hấn đành phải sử xuất giết Shou giản, quỳ một chân trên đất, ánh mắt lạnh lùng, bàn tay đột nhiên hướng về phía Bộ Lạc phương hướng đuổi ra ngoài: "Đi người!"

Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái vốn đang lăn lộn trên mặt đất, trông thấy cái này thủ thế, minh bạch chủ nhân cái này là nghiêm túc, nếu là không nghe lời nữa, nhất định sẽ bị đánh, bọn chúng vội vàng từ dưới đất bò dậy, cẩn thận mỗi bước đi mà đi xuống chân núi.

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Lần đầu gặp mặt

So với lên núi mà nói, đường xuống núi ngược lại càng thêm nhẹ nhõm, thông đạo bị tộc nhân tu sửa rất tốt, bên trong không có lưu lại bất luận cái gì thạch đầu thụ mộc loại hình trở ngại, Hàn Băng không cần bản thân đi, chỉ cần tìm một cái gỗ tròn ngồi ở phía trên, sau đó hai chân đạp một cái, giống như là ngồi xe băng đồng dạng trực tiếp liền trượt xuống tới, trượt tốc độ rất nhanh, ngẫu nhiên còn nhất định phải dùng chân đến phụ trợ phanh lại, trước sau vền vẹn năm sáu phút thời gian, hắn liền an toàn đến chân núi.

Hắn đứng người lên, đầu tiên quan sát một cái chung quanh tình huống, xung quanh ngàn mét bên trong im lặng động tĩnh gì cũng không có, hắn đem thông đạo nhập khẩu dùng cho nhánh cây cho nghiêm nghiêm che lại, đề phòng có khách không mời mà đến đến thăm, sau đó liền không kịp chờ đợi hướng về phía trước ước chừng mấy cây số chỗ cái kia Diplodocus chạy tới.

Khoảng cách gần quan sát chân chính Khủng Long, đây là lần đầu tiên còn bé nguyên vọng, giống năm đó tuổi nhỏ, mỗi lần đi nhà bảo tàng thời điểm, đáy lòng đều có chút tức nộ, tổng coi là bản thân nguyên vọng này chỉ có thể thật sâu chôn giấu lên, bất quá ai cũng muốn không đến là, thế mà thật là có một ngày như vậy.

Cho nên, bất cứ lúc nào chỗ nào, mộng tưởng vẫn là muốn có, vô luận giấc mộng này nhìn lên tới là cỡ nào hoang diệu, cỡ nào vô căn cứ, chẳng lẽ còn có thể so sánh muốn gặp được sống sờ sờ Khủng Long càng thêm ý nghĩ hảo huyền? Chỉ cần có thể đem mộng tưởng chăm chú chộp vào trong tay, kiên trì không ngừng, nói không chừng tại tương lai một ngày nào đó thật đúng là có thể thực hiện.

Lúc trước, Hàn Băng mỗi lần đứng ở đỉnh núi hướng phía dưới nhìn ra xa, từ chân núi đến nơi xa chân trời đều là xanh mơn mơn bình nguyên, cỏ đại theo gió đong đưa, cảm giác không thấy bất kỳ khác thường gì, bất quá chờ hắn chân chính thân lâm kỳ cảnh thời điểm mới phát hiện, phía trên vùng bình nguyên này cỏ đại lại có vẻ hắt cao hơn hai mét, bản thân vừa mới đi vào, cả người trong nháy mắt liền không có, trực tiếp biến mất mà vô tung vô ảnh, phẳng phát nhỏ giọt nước nhảy vào biển cả, trước mắt chỉ còn lại xanh mơn mơn một mảnh, chung quanh cơ hồ đều là một cái bộ dáng, lại tăng thêm bản thân trên người món kia áo tàng hình, liền hắn chính mình cũng biến thành một cái màu xanh biếc tiêu nhân, căn bản là không có cách phân rõ phương hướng.

Hàn Băng đi mấy bước, cảm giác choáng đầu hoa mắt, minh bạch dạng này không được, bản thân phải bị cái này vô cùng vô tận lục sắc lặc nồn không thể, vội vàng lại chạy trở về, đứng ở giữa sườn núi hướng về nơi xa quan sát chốc lát, chờ xác định phương hướng về sau lại cẩn thận từng li từng tí tiến vào bụi cỏ, bất quá còn chưa đi ra 10 mét, hắn phát hiện bản thân lại mê thất.

"Cái này có thể làm thế nào? Cái gì cũng nhìn không thấy, căn bản đi không được ra ngoài a!"

Đang lúc hắn vô kế khả thi, chân tay luống cuống thời điểm, đột nhiên nghe thấy nơi xa vang lên một tiếng gào thét: "Ngao ngao!"

Cái này tiếng gầm gừ rung chuyển trời đất, như cổ tháp hồng chung, lực xuyên thấu cực mạnh, thậm chí ngay cả bên người cỏ đại đều nhẹ nhàng đong đưa lên, mụm Tây Sơn phản xạ trở về sóng âm, chấn động đến Hàn Băng lỗ tai mủi điếm chết lặng, hắn trong lòng rất rõ ràng, đây là Diplodocus gọi tiếng, trước kia bản thân ở trên đỉnh núi nghe thấy qua rất nhiều về, chỉ bất quá những cái kia thời điểm đều không có hiện tại cảm giác được dạng này chưa thoải mái.

Hàn Băng cắn răng một cái, giậm chân một cái, dù sao mình cũng không được đuổi thời gian, mù đi liền mù đi sao . . . Đạp xuống quyết tâm về sau, hắn hướng về tiếng kia gào thét đầu nguồn đi đến, mỗi đi một bước, cảnh vật chung quanh đều sẽ không phát sinh bất kỳ thay đổi nào, mình cũng không có tham chiếu, tự nhiên cũng không biết đã trở về bao lâu, giống như là một cái con ruồi không đầu đứng trời bất tỉnh, đứng tới chỗ nào tỉnh chỗ nào.

"Không chịu được không chịu được, thực sự là không chịu được, chờ ta lần sau trở lại, nhất định muốn để lên một mồi lửa, đem những cái này đáng chết cỏ đều đốt sạch sẽ."

Hàn Băng một bên tại trong bụi cỏ dùng cả tay chân trượt, giống như là tại trong biển rộng ngao du, một bên trong miệng ục ục thì thầm càng không ngừng chửi mắng, thế tương lai có một ngày bản thân nhất định sẽ đem những cái này đáng chết cỏ đại đốt thành tro.

Ngẫu nhiên vang lên gào thét là hắn chỉ riêng một đường dẫn, bất quá bởi vì sơn cốc tiếng vang quá nhiều, hắn nhiều lần đều đi nhầm phương hướng, không thể không dừng lại một lần nữa hiệu chỉnh . . . Từ buổi sáng đi thẳng đến giữa trưa, Hàn Băng trước mắt vẫn là cái kia phiến màu xanh biếc cỏ đại, chỉ không quá mức trên đỉnh cuối cùng xuất hiện một chút đồ chơi mới mẻ, cái kia chính là Thái Dương.

Tại ánh mặt trời chiếu xuống, mặc dù nhiệt độ càng ngày càng cao, Hàn Băng toàn thân trên dưới đều biến mồ hôi đầm đìa, bất quá bây giờ cuối cùng có một cái tham khảo vật, hắn trong lòng ngược lại là càng yên ổn một chút.

Lại đi hơn một giờ, trước mắt vẫn là cái kia phiến xanh biếc, Hàn Băng còi mũi, trong đầu tóc mồ hôi bỗng nhiên một cái liền đập tới trên mặt, hắn mặt không thay đổi ngồi dưới đất nghỉ ngơi chốc lát, sau đó từ bỏ bỏ lấy ra một cái do Pterodactyls cánh da hoàn thành ẩm nước, mãnh quán mấy ngụm: "Lộc cốc ~ lộc cốc ~ lộc cốc . . . A! ! Thoải mái!"

Ẩm nước là Tiểu Hỏa các nàng làm, nước cũng là các nàng rót, dựa theo Hàn Băng phân phó, trong nước còn vung bỏ lớn muối, ở nơi này loại tình huống dưới bổ sung thể lực không thể thích hợp hơn.

Uống no nước, lại lấy ra mấy khối phơi khô Kiếm Xi Hồ (Sabretooth) thịt đặt ở trong miệng một bên nhai, một bên ngẩng đầu nhìn xem Thái Dương: "Ta hiện tại đến cùng ở nơi nào?"

Cái kia Diplodocus hiện tại cũng không biết đang làm cái gì, cho tới bây giờ, nó đã trải qua chỉ ít hơn nửa giờ không có đã phát ra bất kỳ động tĩnh nào, khiến cho Hàn Băng phá lệ mơ hồ, không biết bản thân có phải hay không tại nguyên chỗ vòng quanh.

Ngồi ngồi, hán cảm giác có chút buồn ngủ, mí mắt cũng không ngừng dưới mặt đất rơi, chính muốn nằm xuống ngủ một giấc thời điểm, tựa hồ cảm giác trên đỉnh đầu bay tới một đám mây màu, đám mây che khuất ánh nắng, bóng tối phía dưới, rốt cục không vừa mới như vậy nóng bức, nhưng hán còn chưa kịp may mắn, nửa ngủ nửa tỉnh thời điểm, lại nghe thấy ngay tại đỉnh đầu của mình chính phía trên, đột nhiên vang lên một tiếng đã lâu to lớn gào thét: "Ngang ngao!"

Hàn Băng toàn thân đều mãnh liệt chấn động, hán phản xạ có điều kiện mà dùng hai tay chặn lỗ tai lại, gất gao cắn răng, chỉ cảm thấy một trận này gào thét qua đi, tê cả da đầu, màng nhĩ đau nhói, tinh thần phảng phất . . . Chờ hơi thanh tỉnh một chút, hán bỗng nhiên mở mắt, ngẩng đầu nhìn một cái, phát hiện bản thân trên đầu xuất hiện một cái thô to vô cùng Măng Xà tại trên dưới run run.

"A! ?"

Toàn thân đánh một cái giật mình, hoàn toàn tỉnh táo lại, vội vàng hướng về sau lưng nhìn lại, nhìn thấy bốn cái đường kính chỉ ít 3 mét xi măng cây cột, đang chậm rãi hướng bản thân vung tới.

"Ta dựa vào! !"

Hàn Băng nhìn không được chửi ầm lên, lập tức bò dậy, nắm lấy bản thân bao khóa liền hướng về bên cạnh liêu mạng tiến lên . . . Trộn vụn chạy 7 ~ 8 giây, trên đỉnh đầu mới một lần nữa xuất hiện ánh nắng, hán dừng lại bước chân chuyển qua thân thể, trộn mắt há hốc mồm mà nhìn trước mắt cái này Cự Vô Phách, bỗng nhiên ngẩng đầu một cái, liền mũi đều rơi xuống tới.

"Khủng Long? Đúng, đây chính là Khủng Long!"

Khỏe miệng của hán kim lòng không được mà cong, trong lòng tựa hồ có một đoàn nhiệt hỏa đang thiêu đốt, hiện tại mình và cái kia Diplodocus khoảng cách thẳng tắp không đến 10 mét, hoàn toàn có thể thấy rõ ràng nó trên thân thể mỗi một chỗ chi tiết cùng đường vân.

"Hắc hắc, đây là chân chính Khủng Long."

Hán giờ phút này rất cao hứng, nếu không có không phải sợ bị nó giết chết, chỉ sợ đều sẽ trực tiếp chạy tới sờ sờ nó đầu, ân cần thăm hỏi một tiếng: "Lần đầu gặp mặt, xin chỉ giáo nhiều hơn!"

"Ngang ngao!"

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Diplodocus Kỵ Sĩ

"Ngang ngao!"

Cái kia Diplodocus đứng tại Hàn Băng vừa mới nghỉ ngơi địa phương dừng lại bộ pháp, nếu là hán động tác chậm nữa hơn mấy giây, chắc hán giờ phút này đã trải qua biến thành một bãi thịt nát.

Hàn Băng trong lòng cảm thấy may mắn, lại đi lùi sau một bước, nhìn qua cái kia thật dài cổ chậm rãi rơi xuống, Diplodocus chậm rãi mở ra miệng, nhìn như nhẹ nhàng một ngụm, trong nháy mắt liền cắn ước chừng ** nặng mười cân cỡ đại, sau đó đầu hơi nâng lên, bắt đầu nhấm nuốt, đồng thời cổ lại hướng bên cạnh di động, chờ trong mồm có đều nuốt vào bụng, nó lại cúi đầu xuống . . . Ước chừng ba phút thời gian, cái kia Diplodocus phía trước liền

bị găm ra một cái dài ước chừng 10 mét hình quạt khu vực.

Ăn sạch nơi đây cô đại, nó tiếp tục hướng về phía trước đi mười mấy mét, sau đó dừng lại bước chân tiếp tục lặp lại vừa mới một bộ kia động tác, Hàn Băng một mực đứng ở bên cạnh yên lặng nhìn xem, giống như là một cái hình nộm không nhúc nhích, hẳn tựa hồ là đối với loại này buồn tẻ mà máy móc động tác tràn ngập vô cùng hứng thú, trầm xem không chán.

Chờ Diplodocus đi xa, hẳn cũng hướng phía trước đi theo đi qua, muốn theo thật sát Diplodocus đằng sau, đột nhiên bên tai truyền đến một trận cồ đại bê gãy thanh âm, Diplodocus cái kia to lớn vô cùng cái đuôi, giống như là Cự Linh Thần trong tay trường tiên, hoành vùng vẫy tới, Hàn Băng dọa đến muốn mạng, lập tức điều kiện phát xạ mà nằm rạp trên mặt đất, đem đầu chăm chú mà vùi vào đồng cỏ, thẳng đến cảm giác được phía trên thổi qua một đạo kinh phong, hẳn mới dám len lén ngẩng đầu nhìn xem.

"Đại nạn không chết, tất có hậu phúc!"

Hắn trong lòng mười điểm nghĩ mà sợ, nghĩ đến nếu như bị vừa mới một roi kia đánh tới trên người, tốt nhất kết cục là tại chỗ tử vong, xấu nhất kết cục, chỉ sợ là toàn thân bị vỡ nát gãy xương, muốn tự sát đều tự sát không được.

Cái này hẳn học ngoan, chờ Diplodocus đi xa về sau, nhìn ra mình đã rời đi cái đuôi đang đưa phạm vi, hẳn mới chậm rãi cùng đi lên, đi lớn khoảng nửa giờ, cái kia Diplodocus cái đuôi không biết làm sao, đột nhiên dừng lại tả hữu đang đưa, ngược lại là hướng thẳng đến thiên không giờ lên.

"Nó đây là tại làm . . . Ta dựa vào! "

Hàn Băng vừa mới nói được nửa câu, bỗng nhiên trùng to mắt, bởi vì hắn hồi tưởng lên, lúc trước ở trên núi tựa như là xa xa nhìn thấy qua Diplodocus loại này động tác, lập tức co căng liền hướng sau lưng lao nhanh, một mực chạy đến ngoài trăm thước, lúc này, nghe thấy sau lưng vang lên tăng tốc thanh âm, lại quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cái kia Diplodocus cái đuôi gốc lộ ra một cái đen sì lỗ lớn, cửa động ** chậm rãi ngoa ngoáy mấy lần, sau đó lại đột nhiên run rẩy lên, tiếp lấy liền có ngậm nhặt hoàng sắc chất lỏng từ trong động ầm vang phun ra, giống như là phòng cháy ống nước, một mực phun tung toé đến ba mươi mấy mét bên ngoài, xung quanh 100 mét, lập tức tạo khí trùng thiên.

"Hoa lạp lạp ~~~ "

Hàn Băng lau khô trên trán bị sợ ra mồ hôi lạnh, vô cùng may mắn tự nhủ: "May mắn ta phản ứng nhanh, bằng không lời nói phải bị tắm rửa một cái không thể."

Cái này cũng không chỉ là tắm rửa đơn giản như vậy, ngay tại hoàng sắc chất lỏng phun xong sau, một đồng một đồng màu xanh đen phân to không ngừng mà từ cái hang lớn kia bên trong tuôn ra, ba chít chít một cái roi trên mặt đất, biến thành một trương bánh, mỗi một đồng phân và nước tiểu chỉ ít đều có một cái mây xúc dung tích, đủ để đem Hàn Băng bạc này nhỏ bé sinh vật cho chôn sống.

Trông thấy cái này tràng diện, Hàn Băng trên trán vừa mới lau sạch sẽ mồ hôi lạnh, lại lưu xuống tới.

Không hổ là thời đại bá chủ, Thương Thiên sùng nhi, ngay cả đi tiểu ỉa ra cũng có diệt sát còn lại sinh vật uy lực, thật là khiến người ta tự than thở không bằng, bội phục đầu rạp xuống đất.

. . .

Hàn Băng liền như thế không xa không gần đi theo, có cái kia đại gia hòa mở đường, hẳn tầm mắt lập tức rộng lớn rất nhiều, ít nhất có thể trông thấy nơi xa dãy núi cùng Thái Dương, cũng coi đây là tham chiếu, liền rất rõ ràng bản thân có hay không tại nguyên chỗ xoay quanh.

Lúc chạng vạng tối, không biết từ chỗ nào lại đi tới mấy con hình thể tương đối so sánh tiểu Diplodocus, bọn chúng cũng đi theo Đại Lương long hậu mặt chậm rãi tiến lên, thỉnh thoảng sẽ quay đầu nhìn chăm chăm Hàn Băng coi trọng một hồi, Hàn Băng lúc đầu còn cảm giác có chút sợ hãi, lo lắng bọn chúng đối bản thân mang có địch ý, không biết lúc nào lại đột nhiên xông tới một cước đem bản thân giẫm thành bánh thịt, bất quá nhìn những Diplodocus đó đối bản thân tồn tại không có bất kỳ cái gì để ý bộ dáng, hẳn lập tức cũng liền buông lỏng xuống tới, có lẽ Nhân Loại ở trong mắt chúng, liền cùng con ruồi ở trong mắt Nhân Loại là một dạng tồn tại cảm giác, chỉ có tại nhàm chán nhất thời điểm mới sẽ đi nghĩ đến đùa một phen a.

Theo mặt trời xuống núi, sắc trời dần dần tối xuống, ánh trăng treo lên, đầy sao đầy trời, mụm tinh quang cùng nguyệt quang ngược lại là còn có thể thấy rõ con đường phía trước, Hàn Băng hơi mệt chút, nhưng những Diplodocus đó tựa hồ là máy may không có cần nghỉ ngơi dự định, vẫn còn đang không ngừng ăn cỏ, tiến lên, kéo phân, ăn cỏ, tiến lên, kéo phân . . . Dạng này vô hạn tuần hoàn bên trong.

Lại qua mấy giờ, Hàn Băng đã trải qua vậy được không chịu được, từ hôm nay buổi sáng bắt đầu, hắn liền không có dừng lại qua bước chân, một mực tại đi, thậm chí ngay cả ăn cơm uống nước, cùng đi tiểu đều là tại hành động bên trong hoàn thành, hẳn xoa xoa con mắt, cực độ muốn đi ngủ, bất quá lại sợ hãi những cái này đại gia hòa đi xa về sau, bản thân biến lẻ loi trợ trợ, hẳn phiền muộn nửa ngày, tựa như là đột nhiên nghĩ thông suốt cái gì, nhẹ nhàng cho bản thân phiền một bạt tai, cắn răng nghĩ: "Ta cái này thẳng góc, rõ ràng có như thế xa hoa tọa giá, phải dựa vào tự mình tiến tới đi, thật là đàn chết!"

Diplodocus tính tình rất ôn hòa, ngay tại xế chiều hôm nay thời điểm, thừa dịp bọn chúng ăn cỏ cơ hội, Hàn Băng thậm chí đều trảng lên lá gan chạy tới sờ sờ nó cái kia thô ráp bụng lớn, bị sờ một cái Diplodocus cũng không có bất kỳ cái gì phản ứng, nên ăn một chút, nên kéo kéo.

Phía trước cái này Diplodocus hình thể quá lớn, bản thân căn bản bò không đi lên, hẳn đem ánh mắt chuyển hướng bên cạnh, mặt khác ba cái Bảo Bảo Diplodocus thân cao chỉ có chừng năm mét, nên càng thích hợp một chút.

Quyết định chủ ý, hướng về bên cạnh đi đến, đang tại vùi đầu ăn cỏ tiểu Diplodocus phát hiện thân bên cạnh có động tĩnh, ngẩng đầu nhìn xem, phát hiện chỉ là cái kia vật nhỏ, sau đó lại cúi đầu tiếp tục ăn cỏ.

Hàn Băng vây quanh tiểu Diplodocus phía sau cái mông, đầu tiên là dò xét tính mà đập mấy bàn tay, tiểu Diplodocus không có bất kỳ cái gì phản ứng, thậm chí ngay cả cái đuôi đều không động đưa lên, Hàn Băng trong mắt vui vẻ, trực tiếp đem chân đạp đi lên.

Ở dưới ánh trắng, Diplodocus da dễ hiện lên xi nắng sắc, hướng tính chất rất thô ráp, hơn nữa tại một ít địa phương, da dễ nhấn lại còn hình thành thật sâu khe rãnh, Hàn Băng đem đầu ngón tay kẹt tại những cái khe rãnh bên trong, giống như là trong phòng leo núi một dạng rất dễ dàng liền leo đến trên lưng nó, chờ Hàn Băng ghé vào trên lưng nó, tiểu Diplodocus tựa hồ mới phát giác được không thoải mái, thân thể nhẹ nhàng mà động đưa mấy lần, Hàn Băng lấy tay chăm chú mà chế trụ nó lưng, không có rơi xuống, rất nhanh tiểu Diplodocus liền bất động.

Hồi yên tĩnh mười mấy phút, chờ hướng xác định cái này gia hỏa đã trải qua xem nhẹ bản thân tồn tại, lập tức bắt đầu hành động, hướng vội vàng từ trong ba lô rút ra một sợi dây thừng, lại lấy ra một cái bên ngoài trên về lấy nhện đồ án Pterodactyls da túi nước, túi nước bên trong chứa là tràn đầy một bình nhện nhựa cây, hướng dùng nhựa cây đem dây thừng mấy cái điểm dính vào Diplodocus trên lưng, trung gian hình thành một cái giống như túi ngủ hình dạng lưới, đem lưới nâng lên, có một cái vừa vặn có thể dung nạp một người chui vào không gian.

Dạng này cuối cùng là không sợ nửa đêm bị quăng xuống dưới, Hàn Băng rón rén tiến vào lưới, ngửa mặt chỉ lên trời, nhìn xem cái kia trước mắt cái kia sáng chói Tinh Không cùng trong sáng Minh Nguyệt, không giải thích được cười ngây ngô lên, theo Pterodactyls cái kia có tiết tấu trên dưới đập trùng, giống như là đã lâu cái nói, hướng rất nhanh liền tiến vào mộng đẹp.

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 52: Ba trăm dặm hành trình

Hàn Băng ngủ ở Diplodocus trên lưng, biểu hiện trên mặt biến hóa không ngừng, tựa như là đang nằm mơ, trong mộng là ngựa xe như nước, trong mộng có màu sắc rực rỡ nghệ hồng, trong mộng mỗi một cái quen thuộc vừa xa lạ trắng cánh, nhưng hướng phân không rõ thật giả.

"Ta đến cùng ở nơi nào?"

"Đến cùng cái nào mới là mộng cảnh?"

...

Hướng đứng ở trên đường cái, dưới chân là vuông vức rộng lớn đường đi bộ, hai bên cao ốc chọc trời phản xạ chói mắt ánh nắng, bên cạnh người đi đường thân sắc vội vàng, đại thúc trong miệng ngâm lấy điều thuốc đầu, tiểu cô nương trong tay cầm son môi, bọn hướng đều nhanh bước xuyên toa tại bên người, bên cạnh thỉnh thoảng có gì c ha gào thét mà qua, những tài xế kia mặt mũi hung ác, bàn tay đặt ở loa trên liềm mạng đập, trên đỉnh đầu truyền đến một trận oanh minh, hướng đầu thấy có máy bay lướt qua, trên máy bay rơi xuống một khối lam sắc băng. . .

Hàn Băng mặt mũi ngốc trẻ, bờ môi khẽ nhếch, đứng tại chỗ chuyển mấy vòng, lại phát hiện bản thân đối loại quen thuộc này hiện đại đô thị tràn ngập cảm giác sợ hãi, giống như lúc đầu thời điểm tại cái kia trong son động tĩnh lại thời điểm cảm giác.

"Xin hỏi nơi này là địa phương nào?"

Hàn Băng giữ chặt một người mặc âu phục nam tử cánh tay, nam tử bị ép dừng lại bộ pháp, nhưng hướng cũng không có trả lời Hàn Băng vấn đề, thậm chí đều không có ngừng đầu.

"Buông tay!"

"Mời. . . Phiên phức hỏi một cái nơi này là địa phương nào?"

Hắn lại hỏi một lần, âu phục nam tử y nguyên không có trả lời, chỉ bắt quả hắn bả vai lại là nhanh chóng run run lên, trong miệng phát ra kỳ quái cười, giống như là bị trói lại đợi làm thịt heo.

Buông tay hắn ra, nhưng nên nam tử cũng không rời đi, hắn chậm rãi ngẩng đầu, trên mặt ngũ quan đột nhiên bắt đầu hướng về lỗ tai đằng sau di động, tràng diện cực kỳ quỷ dị, Hàn Băng bị sợ ngốc, ngờ ngác nhìn qua hắn, trơ mắt nhìn xem hắn ngũ quan liền dạng này biến mất, cuối cùng chỉ còn lại một trương hoàn toàn trống không mặt.

Hàn Băng y nguyên sững sờ, trong đầu hắn một mảnh kinh ngạc, bỗng nhiên phản ứng tới quay đầu chuẩn bị chạy trốn, lại phát hiện chung quanh tất cả mọi người là một cái bộ dáng, vô luận nam nữ già trẻ, mọi người đều không có ngũ quan, chỉ ở trên cổ đỉnh lấy một khỏa trắng nõn viên thịt.

"Ta trời ạ! !"

Lúc này, sau lưng nam tử một phát bắt được Hàn Băng tay, tấm kia thịt trắng trên mặt đột nhiên vỡ ra một cái rất dài lỗ hồng, lỗ hồng bên trong chậm rãi mọc ra con vệt miệng, trong miệng nó phát ra hưng phấn tiếng gào thét: "Có quái vật, có quái vật, mọi người mau tới bắt quái vật a! ! !"

Nghe thấy kêu to, người chung quanh đột nhiên dừng lại bước chân, nhao nhao quay đầu dùng tấm kia thịt trắng mặt hướng về phía Hàn Băng, ngay tại Hàn Băng ánh mắt nhìn chăm chú phía dưới, những cái kia gia hỏa trên mặt một lần nữa mọc ra con mắt, cái mũi, lỗ tai, cùng miệng, bắt quả những cái kia ngũ quan đều không phải Nhân Loại nên nắm giữ, ngược lại càng giống là đến từ Viễn Cổ Khủng Long.

"Ta. . . ta không phải quái vật, ta không phải quái vật, không. . . không muốn! ! !"

Hàn Băng la to, giãy dụa lấy muốn tránh thoát âu phục nam tử, đang lúc chung quanh những người kia muốn xông lên đến lúc, đột nhiên, đại địa bắt đầu run rẩy, trước mắt trong nháy mắt một vùng tăm tối, chờ hắn lần thứ hai mở mắt ra. . . Nơi nào còn có cái gì ngựa xe như nước, nơi nào còn có cái gì màu sắc rực rỡ nghệ hồng, chỗ nào còn muốn cái gì hình người quái vật, chỉ còn lại trên đỉnh đầu ảm áp Thái Dương cùng cái kia phiến xanh thăm trời.

"Ai nha ~ "

Hàn Băng vỗ vỗ trán, cười khổ nói một mình: "Nguyên lai chỉ là một giấc mộng, kém chút đem ta nước tiểu đều dọa đi ra, nhìn đến thực sự là càng sống càng trở về."

Hôm qua một nhọc, lại tăng thêm bị Diplodocus xóc nảy suốt cả đêm, Hàn Băng hiện tại toàn thân xương cốt bốc lên đau nhức, liền cánh tay đều có chút nhấc không nổi, bắt quả hắn cũng không có đem cái này tình huống coi ra gì, dù sao hiện tại mình đã có phương tiện giao thông, vừa vặn có thể trộm một cái lười.

Hàn Băng liền thư thái như vậy mà nằm, mãi cho đến giữa trưa, Thái Dương đẩy đến trên đầu, hắn thật sự là nóng đến không chịu được mới thừa dịp Diplodocus ăn cỏ thời điểm nhảy đến trên mặt đất, Diplodocus cảm giác được phần lưng dị dạng, quay đầu nghiêng mắt nhìn hắn một cái, vẫn không có bất kỳ cái gì phản ứng, Hàn Băng cũng là tâm huyết dâng trào, dùng Pterodactyls dao nhỏ cắt lấy một nắm lớn cỏ xanh giờ đến đỉnh đầu, chậm rãi hướng về tiểu Diplodocus đầu tới gần, nó cũng là thực không khách khí, thấy đưa lên miệng đồ ăn trực tiếp liền cắn xuống tới, Hàn Băng sợ nó liền bản thân cùng một chỗ nuốt, liền tranh thủ cỏ đại hướng trên trời quăng ra, vừa vặn ném vào nó miệng, sau đó lại hướng về sau chạy đi.

Hắn dùng cỏ đại bện thành một đỉnh lều vải, sau đó che đây đến trên đầu, ánh nắng không cách nào bắn thẳng đến, nhiệt độ lập tức liền hàng xuống tới.

Mặt trời mọc lại rơi xuống, thiên không ngẫu nhiên sáng sủa, ngẫu nhiên trời mưa, ngẫu nhiên còn sẽ nổi lên cuồng phong. . . Hàn Băng liền dạng này ngồi lấy miễn phí đi nhờ xe một mực hướng về không biết thế giới tiến lên, sau lưng Tây Sơn cũng là càng ngày càng mờ hồ, đến cuối cùng chỉ còn lại một cái hình dáng.

Diplodocus cái này một nhà ba người tựa hồ cũng đối cái này tiểu bất điểm nhi xuất hiện cũng tập mãi thành thói quen, tại ở chung quá trình bên trong, Hàn Băng lá gan cũng càng lúc càng lớn, đã trải qua dám thừa dịp bọn chúng cúi đầu trong nháy mắt đi qua đập bọn chúng đầu, thậm chí tại bọn chúng đứng thẳng bất động thời điểm, còn sẽ chui vào bụng phía dưới đi thăm dò một cái thần bí lĩnh vực, thỏa mãn bản thân trong lòng ác thú vị.

Một ngày này trong đêm, Hàn Băng nhìn chằm chằm một khối bàn tay lớn nhỏ phiền gỗ, một cái tay khác trên kệ lấy một chi bút than, cau mày cắn răng, tựa hồ đang suy tư cái gì. . . Tính tế tính toán ra, từ xuất phát đến hiện tại, đã qua ròng rã một tháng, mà bản thân y nguyên không thể đi ra mảnh thảo nguyên này, dựa theo Diplodocus mỗi ngày mười cây số tốc độ đi tới dễ tính, hiện tại đã trở về hơn ba trăm cây số, nếu như sau này có thể đem mảnh thảo nguyên này tất cả đều khai phát thành có thể gieo trồng hoa màu thổ địa, như vậy đồ ăn sản lượng nhất định sẽ phi thường có thể nhìn, nuôi sống trên vạn người miệng hoàn toàn không có vấn đề, mà bản thân duy nhất cần lo lắng chính là, phỏng chừng giống Diplodocus dạng này sinh vật xâm lấn, bằng không thì lấy bọn chúng sức ăn, bản thân loại lại nhiều hoa màu hằng định cũng sẽ ở một đêm bị gặm sạch sẽ.

"Tây Sơn phía Tây có mảng lớn thảo nguyên, không quản cư động vật dừng lại, có thể làm dùng lửa đốt phương thức, đem hắn cái tạo vì làm nông nơi, bắt quả tại cái tạo sau khi hoàn thành, cần cần nhắc đại hình ăn cỏ Khủng Long xâm lấn."

Hàn Băng đem bản thân ý nghĩ chỉnh lý thành văn chữ, ghi lại ở trên ván gỗ, sau đó đem tám ván gỗ bỏ vào bọc hành lý nhất phía dưới tầng kia.

Hắn ngấm lại, lại lấy ra một trương mới khối gỗ, ở phía trên viết: "Diplodocus, ăn cỏ tính Khủng Long, hình thể to lớn, tính tình ôn hòa, vô chủ động hành động công kích, có thể kiểm tra lo đem hắn thuần phục vì Nhân Loại sử dụng."

Viết xong văn tự, hắn còn ở phía dưới trống không địa phương vẽ một bức Diplodocus tranh chân dung, bắt quả bản thân bút pháp thực sự không chịu nổi, vẽ sát, sát vẽ, lặp đi lặp lại đến vài chục lần mới rốt cục sửa bản thảo, hiện tại cái này bản cuối cùng có thể nhìn ra một bộ dáng.

Ngày thứ hai chạng vạng tối, Hàn Băng sau khi ăn cơm tối xong trên mặt đất những cái kia lỗ lớn từ bên trong đánh tới rất nhiều thanh thủy, lại chuyên môn dùng cổ đại bện thành một cái đại đại bàn chải, hấn đứng ở tiểu Diplodocus trên lưng, dùng bàn chải cùng thanh thủy đưa nó trên lưng nước bùn xoát mà sạch sẽ, chờ một lúc lại nhảy đến trên mặt đất, thừa dịp nó ăn cỏ thời điểm, đem bốn cái chân cũng đều xoát sạch sẽ, cuối cùng nhìn xem nó thô to cái đuôi cùng cổ, hấn do dự một hồi, vẫn là từ bỏ tính.

"Ngàn vạn không nên khách khí, coi như là tiền vé xe, bất quá ngươi cũng đừng ghét bỏ ta keo kiệt, ta bây giờ có thể làm cũng chỉ có những cái này rồi!"

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Ra quân bắt lợi

Tối nay là một đặc thù thời gian, bởi vì Hàn Băng chuẩn bị cùng bọn chúng một nhà ba người tạm biệt.

Cái này thảo nguyên mênh mông khắp không bờ bến, cũng không biết tiếp xuống tới còn có bao nhiêu lộ trình, hấn cũng không có khả năng một mực theo chân chúng nó vĩnh viễn đi xuống dưới, bởi vì Jurassic thời đại Nhân Loại, còn không có ở tại bên trên bình nguyên tư cách, lưu ở chỗ này, treo cây tìm cá, hấn vĩnh viễn cũng tìm không thấy bản thân muốn mục tiêu.

Bất quá, ngay tại bên cạnh cách đó không xa, mơ hồ xuất hiện một tòa khác nguy nga dãy núi, tạm thời gọi nó Đông Sơn đi, Hàn Băng chuẩn bị đi nơi đó thử thời vận, có lẽ ngay tại tòa nào đó sơn phong phía sau, liền có thể phát hiện một cái che giấu Nhân Tộc Bộ Lạc đâu!

Hàn Băng thu thập xong hành lý, ngồi xổm ở Diplodocus trên sống lưng, dùng đưa tay nhẹ nhàng mà vỗ vỗ nó, nghiêm túc nói ra: "Nhận được Diplodocus huynh đoạn này thời gian chiếu cố, tại hạ vô cùng cảm kích, bất quá tại hạ trên người còn gánh vác chủng tộc hưng suy tồn vong trọng trách, thực sự thân bất do kỷ, tiếp xuống tới đường, tại hạ liền không bồi lấy Diplodocus huynh đi xuống dưới, còn mời nhiều hơn bảo trọng."

Tiểu Diplodocus đem cổ hướng về thiên không đuôi thẳng, ngẩng đầu lên, phát ra một tiếng to lớn gào thét: "Ngang rồng ~ "

Mặc dù bị cái này gào thét chấn não nhân mà đau, bất quá Hàn Băng coi như nó là đang đáp lại bản thân, hấn cười to ba tiếng về sau, linh hoạt nhảy đến trên mặt đất, đưa mắt nhìn Diplodocus một nhà ba người rời đi.

Thẳng đến cái kia thân hình khổng lồ hoàn toàn biến mất ở trong tầm mắt, hấn hướng về phía phía trước ôm lấy nắm đấm, la lớn: "Núi xanh còn đó, nước biếc chảy dài, Diplodocus huynh, chúng ta sau này còn gặp lại!"

"Ngang rồng ~ "

...

Không có tọa kỵ, tiếp xuống tới đường hoàn toàn cần Hàn Băng dùng hai chân đến đi, bởi vì cái gọi là nhìn núi làm ngựa chết, nhìn xem Đông Sơn giống như gần trong gang tấc, nhưng chân chính đường xá kỳ thật còn rất dài.

Hàn Băng lại du đãng tại bích Lục Hải dương bên trong, bất quá lại không giống hơn một tháng trước như thế mê mang cùng bất lực, bởi vì ngọn núi kia thật sự là quá cao, so trong nhà Tây Sơn cao hơn một nửa, coi như hấn hầm sâu tại trong bụi cỏ, nhưng vô luận tại cái nào địa phương, chỉ cần ngẩng đầu đều khẳng định có thể trông thấy, mục tiêu rất rõ ràng, như vậy tiếp xuống tới sự tình liền chỉ còn lại kiên trì, tự mình lựa chọn đường, vô luận như thế nào cũng phải đi xuống dưới.

Tại trong bụi cỏ trừ Hàn Băng, đương nhiên cũng tồn tại những sinh vật khác, dĩ vãng cười Diplodocus phát hiện không được, nhưng chờ làm bản thân lúc đi lại, lại là tại trên mặt đất trông thấy rất nhiều lỗ nhỏ, cửa động kia ước chừng có hấn hai cái lớn nhỏ cỡ nắm tay, lít nha lít nhít giấu ở cỏ đại căn chỗ, quả thực rất khó phát hiện.

Hàn Băng đi được cực kỳ cẩn thận, bởi vì cửa hang kia kích thước, vừa vặn có thể đem chân của mình cho hăm xuống dưới, hơn nữa ai cũng không biết phía dưới đến cùng sinh tồn sinh vật gì, nếu như vô ý giẫm vào đi, nói không chừng lại kéo đi ra thời điểm liền chỉ còn lại một cái xương đùi.

Mặc dù hàn cũng rất hiếu kỳ bên trong đến cùng có cái quái gì, bất quá vẫn luôn khắc chế bản thân lòng hiếu kỳ không có đi tìm đường chết, mãi cho đến một ngày, trên trời rơi xuống tiểu Vũ, con đường biến vũng bùn khó đi.

Tại ngã bốn năm cái té ngã về sau, Hàn Băng bị ép khoắc một kiện áo to ngồi ở mà Thượng Đẳng thiên tình, lúc này, hàn phía trước đồng đất nhỏ bắt đầu nhẹ nhàng ngoa ngoay, hàn cuống quýt công tốt bực hành lý đứng người lên, thời điểm chuẩn bị kỹ càng chạy trốn, đồng thời lạng lẽ giương cung, trùng to mắt ngắm chuẩn lấy cái kia đồng đất nhỏ.

Hơi qua chốc lát, đồng đất vỡ ra một cái lỗ hồng, từ ngum kia trong chử đột nhiên có một cái màu hồng phấn tiểu bì cầu phá đất mà lên, tiểu cầu bên trên có hai cái Anh Đào lớn nhỏ mắt đen nhìn xung quanh, trong phút chốc tựa hồ là phát hiện Hàn Băng tồn tại, lúc này, ánh mắt nó phía dưới lại nứt ra một cái lỗ, lộ ra hai hàng lít nha lít nhít nhỏ tiêm nha, hướng về phía Hàn Băng phát ra uy hiếp gọi tiếng.

"Ca ca ca ca!"

Hàn Băng toàn thân khẽ run rẩy, ngón tay buông lỏng, chỉ nghe dây cung phát ra một tiếng rung động vang, liền hàn chính mình cũng còn không phản ứng tới, cái mũi tên này đã đem cái kia màu hồng cầu cho bắn thủng đồng thời đóng ở trên mặt đất.

"A ~ a ~ "

Trúng tên sau màu hồng tiểu cầu hết sức thống khổ, nó mãnh liệt co rúm lên, mưu toan tránh thoát không chế, Hàn Băng trông thấy nó cái kia tiểu xảo bộ dáng căn bản không dự định chạy trốn, ngược lại là tranh thủ thời gian một cái đi nhanh tiến lên một cước đem hàn đè xuống đất, mặt mũi tràn đầy đắc ý cười nói: "Hắc hắc, tiểu tử, ngươi còn dám làm ta sợ, xem ta như thế nào thu thập ngươi. . . Đến, trước để cho ta hảo hảo nhìn xem ngươi rốt cuộc là cái thứ gì, có thể hay không ăn. . ."

Hàn vừa nói lời này, một bên chậm rãi cúi người quan sát, còn không chờ hàn nhìn cái cẩn thận, đột nhiên từ phía trước 3 mét bên ngoài một cái khác cửa động, nhanh chóng chui đi ra một đầu thô to màu hồng **, cái kia ** thẳng tắp chỉ hướng thiên không, giống một cái cột cờ bộ dáng, Hàn Băng theo ngẩng đầu hướng về đỉnh cao nhất nhìn lại, phát hiện nó chỉ ít cách mặt đất có cao mười mấy mét độ.

"Đại Xà? Giun bự! ? ? ! !"

Hàn Băng phát ra một tiếng sợ hãi thán phục, cả kia căn trần quý hồ cốt tiền đều không muốn, trực tiếp nhanh chân hướng về chạy phía trước đi.

Nghe thấy sau lưng truyền đến vang lên sần sật, chắc hẳn chính là đầu kia Cự Hình Con Giun đè gãy cỏ đại phát xuất ra thanh âm, hàn căn bản không dám quay đầu nhìn quanh, cũng mặc kệ Đông Nam Tây Bắc, trực tiếp hướng về một cái phương hướng vui đầu vọt mạnh.

"Khốn nạn, khốn nạn, khốn nạn. . . Về sau ta nếu là lại khốn nạn, ta liền không phải người! !"

Hàn Băng trong lòng mang theo hối hận, một mực chạy đến bên đuôi bộ phận nóng lên, trong lúc bất tri bất giác, bốn phía hoàn cảnh đã trải qua lặng yên cải biến, tinh khiết màu xanh biếc cỏ đại bị màu cà phê thấp bé bụi cây thay thế, nơi này giống như đã trải qua không còn thuộc về thảo nguyên, mà là một chỗ rừng rậm nguyên thủy.

Bất quá đang bị truy sát như là chó nhà có tang Hàn Băng cũng không có lưu ý đến cái này cải biến, chạy bên trong chân bị một cái Đẳng Mạn vấp một cái, cả người trong nháy mắt mất đi cân bằng, lập tức bịch ngã nhào trên đất.

"Ồi!"

Không lo được đau đớn, hàn tranh thủ thời gian rút ra hai thanh Pterodactyls dao nhỏ, trước tiên quay đầu nhìn một cái, chỉ thấy cái kia màu hồng con cạp giống như y nguyên không có cần buông tha bản thân dự định, nó chính giống như Mãng Xà, dùng đưa trái phải cực kỳ nhanh chóng bơi tới.

Hàn Băng hai tay chống đỡ lấy thân thể đang chuẩn bị đứng lên, nhưng là cái kia Cự Hình Con Giun nhìn con mồi ngã xuống đất, tốc độ trong nháy mắt tăng tốc, chỉ tại chớp mắt ở giữa liền leo đến Hàn Băng trước mặt, dùng nó cái kia dài đến mười mấy mét thân thể đem Hàn Băng tứ chi cùng thân thể đều chăm chú bao lấy đến, Huyết Mạch bị phong kín, trên tay rất nhanh không khí lực, dao nhỏ cũng lặng yên trượt xuống rơi trên mặt đất.

"Xong đời!"

Đây là hậu thế Cự Mãng săn mồi con mồi thường xuyên dùng phương pháp, đầu tiên dùng thân thể đem con mồi bao lấy, sau đó thể nội hàng ngàn hàng vạn khối cơ bắp đồng thời phát lực, đem hẳn sinh sinh cho treo cổ, đồng thời cắt đứt con mồi thể nội tất cả cứng rắn xương cốt, cuối cùng sẽ chậm chậm hưởng dụng mỹ vị.

Vèn vèn qua mấy hơi thở thời gian, Hàn Băng tay chân đã hoàn toàn không động được, hàn rất rõ ràng, bây giờ đại thể đã mất, lật bàn hoàn toàn không nhìn, trong lòng lặng yên suy nghĩ: "Ta đã đi ra lẫn lộn hơn một tháng, coi như hiện tại chết cũng không tính mất mặt a?"

Mặc dù cái này trong vòng hơn một tháng chín mươi chín phần trăm thời gian đều là nằm Diplodocus huynh trên lưng thư thư phục phục vượt qua, bất quá bản thân không nói, ai có thể biết rõ đâu?

"Ân, không mất mặt!"

Cảm thụ được trên người dần dần kéo căng lực đạo, Hàn Băng đã trải qua làm tốt chịu chết trọng sinh chuẩn bị, hần nhẹ nhàng mà nhắm mắt lại, chuẩn bị hưởng thụ đoạn này dài đằng đặc mà thống khổ từ vong quá trình.

"Đáng tiếc Lão Tử bộ này trang bị . . . Không, không quan hệ, chờ trở về lại chuẩn bị một bộ chính là, lần sau ta nhất định muốn tại toàn thân cao thấp đều gắn gai ngược, nhìn người còn thể nào ghìm chết ta! !"

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Nửa đường giết ra hai cái Trình Giảo Kim

"Tê ~ tê ~ tê ~ "

Đang tại này sinh tử tồn vong thời khắc, nơi xa trong rừng rậm đột nhiên vang lên mấy tiếng bén nhọn kêu to, cái này thanh âm tần suất rất cao, Nhân Loại nghe có chút chói tai, cái kia giun bự đương nhiên cũng có thể nghe thấy cái này tiếng vang, bất quá nó tựa hồ là nhận cái gì kinh hãi, ngay tại thanh âm vang lên trong phút chốc, lập tức liền đem quần quanh ở Hàn Băng trên người thân thể cho lỏng xuống tới.

"Chuyện gì xảy ra?"

Hàn Băng cảm giác được quái dị, trên mặt cũng là có chút mộng bức, ngẩng đầu hướng về thanh âm truyền đến phương hướng nhìn lại, chỉ thấy tại sau lưng ngoài mấy chục thước có cây đại thụ, cây đại thụ kia chỗ cao chạc cây trên chính treo ngược ba năm chỉ giống là Hầu Tử bộ đáng quái vật.

"Quá xấu xí Hầu Tử ~ "

Những cái kia Hầu Tử toàn thân mọc ra Hắc Mao, hình thể không lớn, từ đầu đến chân bất quá dài hơn một mét, nhưng chúng nó trên mặt hai khóa con mắt lại là kinh hãi người, chừng Hồng táo tây lớn như vậy, đồng thời bày biện ra ảm áp màu hồng đào.

Sớm đã "Khám phá sinh tử" Hàn Băng cũng không có mượn cơ hội này chạy trốn, ngược lại là có chút hăng hái mà hít mắt nhìn kỹ đi, sau một lát, hần vẫn là phát hiện những cái kia quái vật cùng phổ thông Hầu Tử rõ ràng khác biệt địa phương, những cái kia quái vật chân trước trên mọc ra ba cây có chừng dài 30 cm lợi trào, giống như là ba thanh tinh thiết chế tạo loạn đao, dạng này dọa người lợi trào cùng bọn chúng cái kia ngắn nhỏ thân thể kết hợp lại lộ ra rất không được cân đối, ngay tại bọn chúng há mồm kêu to thời điểm, bên môi lộ ra tiêm nha thậm chí không thua gì Kiếm Xi Hồ (Sabretooth) răng nhọn, bộ dáng dữ tợn, biểu lộ hung hãn, quả thực là bình sinh chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy.

"Mẹ ta . . . Cái này Hầu Tử thật hung, sợ là thành tinh a!" Hàn Băng từ trong thâm tâm cảm thán.

Cái kia màu hồng phấn Cự Hình Con Giun rõ ràng cũng phát giác được điểm ấy, nó trong nháy mắt thả ra con mồi, đem thân thể toàn bộ nằm rạp trên mặt đất, bởi vì hàng năm sinh hoạt tại mặt đất phía dưới, bọn chúng con mắt đã sớm thoái hóa thành vật phẩm trang sức, chỉ có thể phát giác được cường quang biến hóa, bất quá trên thân thể gắn đầy khứu giác khí quan cùng thính giác khí quan, để nó phát hiện trên cây đại thụ kia uy hiếp, bất quá, hiện tại nhìn đến tựa hồ đã là trễ.

Nếu là thường ngày, Cự Hình Con Giun khẳng định ở ngoài ngàn mét liền có thể phát hiện những cái kia quái Hầu Tử, chỉ bất quá hôm nay trên trời rơi xuống mưa to, đem trong rừng tất cả sinh vật mùi cùng thanh âm đều cùng nhau ảm tàng hơn phân nửa, lại tăng thêm bản thân vừa rồi bị người bắn thủng đầu, lại bị dẫm lên trên mặt đất chà đạp, trong lúc nhất thời tức giận khó nhịn phía dưới mới truy đi ra, không nghĩ tới lần này đúng là chủ động đi ra đưa thức ăn ngoài.

...

Cự Hình Con Giun quyết định thật nhanh, vút xuống Hàn Băng trực tiếp liền hướng về trong bụi cỏ chui vào, bất quá cái kia mấy con Hung Hầu có thể sẽ không cho nó cơ hội này, bọn chúng dùng hai chân tại trên cành cây dùng sức đạp một cái, giống như là bay ra khỏi nòng súng đạn pháo một dạng

hướng về Cự Hình Con Giun bắn ra tới, ngay tại không trung liền điều chỉnh tốt bản thân tư thế, đợi đến rơi xuống đất thời điểm tất cả đều vận sức chờ phát động, từ chỉ cùng sử dụng, thét chói tai vang lên tiền lên.

"C-K-Í-T..T...T ~ C-K-Í-T..T...T ~ C-K-Í-T..T...T ~ "

Trong đó một cái Hung Hâu chạy nhanh nhất, nó nhảy tung tăng đi tới Cự Hình Con Giun phần đuôi, sau đó ra sức vỗ một cái chụp đi lên, cái kia bèn nhón ba cây lợi trào trực tiếp đâm xuyên Cự Hình Con Giun cái đuôi, cũng đem hấn đóng ở trên mặt đất, Cự Hình Con Giun cũng rất linh hoạt, nó trong nháy mắt xoay chuyển tới, dùng đầu hướng về Hung Hâu đụng tới . . . Lúc này, mặt khác mấy con Hung Hâu cũng chạy tới nơi đây, trong đó một cái hai chân nhảy lên, nhảy dựng lên trên không trung dùng song trào nắm chắc viên kia đã sớm bị Hàn Băng bắn xuyên qua màu hồng cái đầu nhỏ, đồng thời đem sắc bén móng tay đâm vào đi, bắt đầu tiếp lấy điên cuồng mà vung vẩy, chất lỏng màu phấn hồng từ vết thương chảy ra, tại nó đại lực vung vẩy dưới văng khắp nơi, liền Hàn Băng trên mặt đều bị tiêm nhiễm rất nhiều.

"A ~ a ~ "

Tiểu cầu vỡ ra miệng, phát ra tiếng tiếng kêu thảm thiết, tiếng thét này nghe được nhường Hàn Băng đều cảm giác có chút động dung, thảm, thật sự là quá thảm! !

Mấy con Hung Hâu giống như là cuồng bạo bản cái kéo tay Edward, bọn chúng dùng móng vuốt sắc bén càng không ngừng tại Cự Hình Con Giun trên người nắm, bắt loạn, mỗi một bắt xuống dưới đều có thể vạch ra một đầu sâu đạt một thước vết thương, thẳng đến 10 phút về sau, đầu kia máu thịt be bét giun bự mới đình chỉ gây dục, nằm trên mặt đất triệt để chết đi.

Hàn Băng trở mặt thường thức xong toàn bộ sản giết quá trình, không khỏi nuốt nuốt nước miếng một cái, trên trán lạnh yên toát ra mồ hôi lạnh . . . Nói thật, so với những Hung Hâu đó, hấn kỳ thật càng muốn bị cái này mồm mồm hồng hồng Cự Hình Con Giun siết chết, dạng này dù sao còn có thể lưu lại toàn thân không phải.

Thừa dịp to tiếng, Hung Hâu nhóm bắt đầu ăn, ăn phương thức đồng dạng cũng là dùng lợi trào móc ra huyết nhục, trông thấy cái này huyết tình trạng diện, Hàn Băng khoe miệng kim lòng không được mà co rúm lên, hấn lần nữa nuốt mấy ngụm nước bọt, nhỏ giọng nói nhỏ: "Nếu không ta vẫn là tự sát a? Cái này cũng quá mẹ hấn thảm!"

. . .

Qua vài phút, trong đó một cái Hung Hâu tựa hồ là trước hết nhất ăn no bụng, nó bỗng nhiên ngừng đầu nhìn chăm chăm Hàn Băng, Hàn Băng bị nó thấy toàn thân run rẩy, vội vàng từ trên lưng gỡ xuống cung tiễn hướng bên kia nhắm chuẩn đi qua.

"Tiểu từ ngươi muốn làm cái gì?"

Hàn Băng vừa dứt lời, nó đột nhiên nhảy qua Cự Hình Con Giun thi thể, hướng bên này đi một bước, mặt khác ba cái Hung Hâu cũng dừng trong tay động tác, đi theo đồng bạn quay người hướng về Hàn Băng nhìn tới.

"Huu!"

Bởi vì cái gọi là súng bắn chim đầu đàn, nhanh như tên bắn ra mặt khi, Hàn Băng quyết định thật nhanh, buông ra dây cung, một mực hồ cốt tiễn phá không mà ra, trực tiếp bắn thủng nó đầu lâu, Hung Hâu nhưng không có con giun như thế ương ngạnh sinh mệnh lực, nó biểu lộ sợ hãi, thậm chí ngay cả lâm chung di ngôn cũng không kịp lưu lại, trực tiếp liền xụi lơ xuống dưới.

"Tê ~ tê ~ tê ~ "

Mặt khác ba cái Hung Hâu nhìn thấy đồng bạn liền dạng này bị giết, cũng không có Hàn Băng dự kiến bên trong bỏ trốn mất dạng, ngược lại là đem móng vuốt giơ lên trước mặt làm ra càng thêm hung ác bộ dáng, hấn tranh thủ thời gian ném đi cung tiễn, từ phía sau lấy ra trường mâu, cùng bọn chúng giằng co.

Liền Hàn Băng vừa mới tận mắt nhìn thấy, những cái này Hâu Từ động tác quá nhanh quá linh mãnh, thậm chí dùng mắt thường đều khó mà bắt, nếu quả thật đánh lên, bản thân phần thắng chỉ sợ là thấp đến đáng thương, mặc dù hấn cũng không muốn bị Hâu Từ nhóm dùng móng vuốt cho cào thành cát vể, bất quá Pterodactyls dao nhỏ bây giờ còn rơi vào 3 mét có hơn, liền xem như muốn tự sát cũng quá muộn.

Hấn bỗng nhiên hướng phía trước bước ra một bước, đem trường mâu lập tức tại trước ngực, khí thế như hồng, quát lớn: "Đến nha! !"

Cái này ba cái Hung Hâu đều là gặp quá lớn việc đòi hảo hán, hoàn toàn không bị khí thế của hấn hù dọa đến, ba cái đồng thời hơi hơi trầm xuống, trên đuôi gần kiện trong nhảy mắt nhô lên, tựa hồ sắp phát động bản vọt, Hàn Băng ngừng thờ, đem mặt nạ buông xuống, cũng làm tốt chuẩn bị chiến đấu.

Ba cái Hung Hâu chậm rãi đem móng vuốt giơ lên trước mặt, Hàn Băng không thể không trừng to mắt, hấn nhất định phải đem hết toàn lực bắt bọn chúng tất cả động tác, chỉ hy vọng bản thân có thể ở bọn chúng bay đến không trung thời điểm đem hấn đâm xuyên, coi như bản thân hấn phải chết vô cùng, nhưng ít nhất cũng phải lại giết một cái mới tính không thua thiệt.

"Tê a ~ "

Nhất phía trước cái kia Hung Hâu nhe răng trợn mắt, sau đó hai chân bỗng nhiên đạp một cái, trong chớp mắt liền xông tới, tốc độ kia tại Hàn Băng trong mắt cơ hồ không thể so với bản thân bắn ra tiễn muốn chậm, ngay tại trong nhảy mắt đó, hấn liền đã biết rõ bản thân cái này là chết chắc.

"Quân tử báo thù, 10 năm . . ."

"Rống! !"

Đang lúc cái kia Hung Hâu bay vọt lên, bên cạnh trong rừng cây đột nhiên hoành xông đi ra một cái thân cao chừng ba thước màu nâu Mãnh Thú, Mãnh Thú tấm kia nhô lên miệng rộng cường tráng mà cấp tốc, giống một cái kim lớn, trực tiếp đem còn ở giữa không trung Hung Hâu cho gắt gao cắn, sau đó răng trên răng dưới rãnh trong nháy mắt khép kín, tạch tạch tạch, chỉ nghe thấy mấy tiếng giòn vang, Hung Hâu toàn thân xương cốt lúc này đứt gãy, chỉ còn lại cái kia Mãnh Thú khòe miệng chảy ra máu tươi.

"Đây là . . . ?"

Trước mắt cái này Khủng Long Hàn Băng thấy hảo hảo quen thuộc, hấn híp mắt hồi ức một cái, không chỉ có là cổ này thân thể lúc trước chủ nhân nắm giữ nó ký ức, hơn nữa bản thân đời trước tại trong viện bảo tàng tựa hồ cũng đã gặp nó bộ dáng, Hàn Băng hai mắt ngưng tụ, cơ hồ bật thốt lên: "Deinonychus! !"

Deinonychus là Dromaeosauridae một loại, Ăn Thịt Tính Khủng Long, Thành Niên Kỳ chiều cao khoảng 3 ~ 4 mét, sinh hoạt tại dưới Kỳ Creta (Kỳ Phân Trắng) Apt trung kỳ đến Alba tiền kỳ, cách hiện đại khoảng 1 ức 1500 vạn đến 1 ức 800 vạn năm trước, bởi vì nó chỉ sau ngón thứ hai bên trên có phi thường lớn, hiện lên liềm đao trắng chỉ trảo, tại hành tẩu lúc ngón thứ hai sẽ co lên, vền vền sử dụng ngón thứ ba, ngón thứ tư hành tẩu, mà cái kia liềm đao trảo cũng chỉ làm đâm chém sử dụng, vì vậy mà gọi tên —— Khủng Trảo.

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Bộ ngựa bắt ve

Căn cứ hậu thế nhà khoa học khảo cổ nghiên cứu, Deinonychus có thể xưng toàn bộ Jurassic thời đại tốc độ nhanh nhất Khủng Long một trong, nó cái kia mạnh mẽ đuôi cùng tương đối hơi nhẹ thể trọng, cùng hình giọt nước kết cấu thân thể, giao phó nó tại đi săn bên trong trong nháy mắt lực bộc phát cơ hồ đồng đẳng với hậu thế Báo Tử, chỉ cần săn mỗi đối tượng tại khoảng cách gần cùng nó gấp gờ, cái kia cơ hồ liền chạy trốn đều chỉ có thể là si tâm vọng tưởng.

Lúc này còn thừa lại hai con lơ lơ Hung Hâu đứng tại chỗ, bọn chúng trở mắt trông thấy lại một cái đồng bạn không hiểu thấu không, tựa hồ rất nổi nóng, bất quá bọn chúng hai cái vẫn là không có lựa chọn chạy trốn, chỉ bất quá là đem tiến công mục tiêu đổi thành Deinonychus, hướng về phía nó lớn tiếng gào thét.

"A ~ a ~ rống ~ rống ~ a ~ "

Deinonychus đối với loại trình độ này khiêu khích hoàn toàn chẳng thèm ngó tới, nó tựa hồ đối với săn giết loại này Hung Hâu có vô cùng phong phú kinh nghiệm, chỉ là hơi nheo mắt lại, dùng chân sau móng nhọn từ đào mấy lần bùn đất, sau đó liền nghẹo đầu nhìn xem bọn chúng biểu diễn.

Hai con Hung Hâu tại nguyên chỗ nhảy nhót nửa phút, lập tức thét chói tai vang lên xông tới, bọn chúng làm tại Cự Hình Con Giun trên người cái kia đối rất đúng cổ sát thương lợi trảo, dùng đến da dày thịt béo Deinonychus trên người lại là không có hiệu quả chút nào, hai con Hung Hâu linh hoạt tránh thoát Deinonychus miệng rộng, nhảy đến nó phần lưng, sau đó mấy móng vuốt đâm xuống dưới, không nghĩ tới cho nên ngay cả nhân gia da dê đều không có xuyên thấu, bất quá bọn chúng không cam tâm, dùng chân cuốn lấy Deinonychus cổ, vẫn đang không ngừng cào, ngay tại ba giây đồng hồ bên trong đã trải qua công kích mấy chục lần, nhưng là to lớn nhất chiến quả cũng vền vền vạch ra một chút Bạch Sắc vết trảo.

Deinonychus quay đầu hướng về sau nhìn một chút, trong mắt tựa hồ lộ ra khinh thường, nó ngửa đầu rống to, tiếp lấy bỗng nhiên tại nguyên chỗ chuyển một vòng tròn, cường đại cách tâm lực đem trên lưng hai con Hung Hâu trực tiếp bỏ rơi xuống dưới, trong đó một cái đầu nện vào thạch trên đầu, bị ngã đến thất điên bát đảo Hâu Tử còn chưa kịp đứng lên, lập tức liền bị xông tới Deinonychus cho giẫm thành bánh thịt, về phần một cái khác Hung Hâu, cũng là vừa mới đứng lên còn chưa kịp quay người, Deinonychus lần nữa vọt mạnh đi qua, trực tiếp cắn một cái rơi nó đầu, máu tươi từ cổ động mạch

chủ phun ra ngoài, liền nơi xa Hàn Băng toàn thân đều bị xối thấu.

Deinonychus tả hữu nhìn sang, lại đem đầu mang lên giữa không trung ngửi ngửi, cái kia bốn cái Hung Hầu thể trạng rõ ràng cũng không thể thỏa mãn bản thân muốn ăn, Deinonychus rất tự nhiên đem lực chú ý đặt ở còn sót lại Hàn Băng trên người.

"Không. . . không phải đâu? Ta mới vừa rồi còn đem ngươi coi thành cứu vớt tính mạng của ta anh hùng tới nha!"

"Tốt a tốt a, hôm nay coi như tiện nghi tiêu tử ngươi!"

Hàn Băng bắt đắc dĩ mà thở dài, hơi hơi suy tư chốc lát, cảm thấy giống vừa rồi như thể đột nhiên một cái liền bị cắn đầu kiểu chết hãn là cũng sẽ không quá đau, đang chuẩn bị chủ động hiến thân thời điểm, một tiếng khác càng khủng bố hơn tiếng gầm gừ, ở trên đỉnh đầu ầm vang nổ vang: "Rống ngao! !"

Đang chuẩn bị chạy tới hưởng dụng bữa ăn ngon Deinonychus toàn thân khẽ run rẩy, lập tức dừng lại bước chân, nó bỗng nhiên ngẩng đầu, cũng không biết nó rốt cuộc là trông thấy cái gì, chỉ thấy nó song đồng sung huyết, không có chút gì do dự, lập tức xoay người chạy.

"A! ?"

Hàn Băng trong lỗ tai càng không ngừng ồ ồ tác hưởng, không xem qua con ngươi vẫn là dùng tốt, vèn vèn ngay tại một giây sau, hãn cảm giác đỉnh đầu phía trên đột nhiên xuất hiện một mảnh to lớn bóng tối, ngay sau đó liền nhìn thấy từ bản thân phía sau duỗi ra một cái máy xúc bắt nhúc đầu nhỏ màu nâu đầu. . . Trong chớp nhoáng này, quanh người hãn huyết dịch sôi trào, cả người bộ mặt biểu lộ giống như là bị Vu sư hạ chú ngữ đồng dạng hoàn toàn ngốc trệ.

Hãn giờ phút này rốt cục biết rõ cái kia Deinonychus vì sao lại như thế kinh hoàng, hãn ngược cổ, gần từng chữ thì thầm "Bá. . . Vương. . . Long (Tyrannosaurus Rex)!"

. . .

Đây chính là hãn từ ngày hôm trước đêm nhớ nghĩ Jurassic hình tượng đại sứ Tyrannosaurus Rex, y theo hãn nhìn ra, trước mắt cái này Tyrannosaurus Rex hình thể chỉ ít so Deinonychus phải lớn gấp hai, từ đầu đến chân có chừng cao hơn bảy mét độ, mà viên kia to lớn trên đầu có vô số khỏa tiêm nha giao thoa, mỗi một khỏa tiêm nha đều so cánh tay mình còn thô, xuống chút nữa nhìn, nó trước ngực cái kia hai cây nhỏ ngắn tay có vẻ hơi manh, giống như là phóng đại bản lỗ chân gà, bất quá nửa người dưới cái kia hai con đùi lại là dị thường cường kiện.

Deinonychus vừa mới chạy ra vài mét, lúc này còn chưa kịp gia tốc, Tyrannosaurus Rex lập tức bỏ nhào qua, cái kia thân hình khổng lồ trực tiếp đem phía trước mấy khỏa đại thụ chặn ngang bẻ gãy, ngã xuống thân cây phong kín Deinonychus chạy trốn đường, nó không thể không dừng lại bước chân, lúc này chuẩn bị chuyển hướng, bất quá còn chưa kịp, Tyrannosaurus Rex đã trải qua mở ra huyết bồn đại khẩu, cũng đem đầu đưa tới gắt gao cắn Deinonychus thân thể.

"Ngao ô ~ ngao ô ~"

Deinonychus liều mạng gãy dựa, đầu cùng cái đuôi cùng một chỗ vụn vụn, tựa hồ còn ý đồ dùng móng vuốt phản kháng, Tyrannosaurus Rex căn bản không có để ý những cái này, chỉ là đưa nó cắn càng chặt, lập tức bỗng nhiên đem hãn nhấc lên trên không, tiếp lấy đầu bắt đầu tả hữu điên cuồng vung ở nơi này loại cuồng bạo lực đạo lác lư phía dưới, Deinonychus óc sọ là đều bị từ trong lỗ mũi vung đi ra. . . Rất nhanh, vèn vèn 7 ~ 8 giây sau, nó liền đình chỉ gãy dựa.

"Àm!"

Tyrannosaurus Rex đem Deinonychus thi thể ném xuống đất đang chuẩn bị xé rách, tựa hồ cảm giác được trên đỉnh đầu của mình có chút khó chịu, nó khẽ ngẩng đầu lên, trông thấy phía trước vài mét chỗ có một cái gan to bằng trời tiểu bất điểm nhi chính cầm thạch đầu ném đầu mình.

". . ."

Hàn Băng hơi hít mắt lại, trên mặt không có bất kỳ cái gì sợ hãi biểu lộ, bởi vì hãn đã nhanh muốn bị cái này một hệ liệt đột phát sự kiện làm cho thành bệnh tâm thần, hiện tại hãn sớm đã khám phá hồng trần, hiểu rõ cuộc đời ảo huyền, chết sớm sớm siêu sinh, hãn chỉ muốn sớm một chút về nhà, no mây mây ăn xong một bữa biển tam tiên, sau đó trên giường ngon lành là ngủ một giấc. . . Thế giới bên ngoài thật sự là quá mẹ hãn dọa người.

"Xin cầm lên ngươi vũ khí, đi theo ta một trận nam nhân ở giữa quyết đấu!"

Hàn Băng ngẩng đầu ưỡn ngực, đứng nghiêm, tay trái chấp sau lưng, tay phải giờ trường mâu, dùng trường mâu mũi nhọn chia thẳng vào Tyrannosaurus Rex cái mũi, hãn trong đôi mắt lộ ra khinh miệt ý cười, bộ dáng rất là phách lối, cái tư thế này bảo trì năm giây về sau, hãn nói khẽ: "Gặp phải ta tính ngươi không may!"

Cái kia đầy miệng máu tươi Tyrannosaurus Rex cũng lẳng lẳng nhìn xuống hãn, bất quá nó tựa như là bị một bộ này quá trình làm cho lảng, đối với lớn mặt như thế khiêu khích lại không có làm ra bất kỳ đáp lại nào.

Hàn Băng đứng ở nơi đó chờ một hồi, gặp Tyrannosaurus Rex cũng không chủ động tới cắn bản thân, hãn lại nhặt lên một khối đá, hướng về Tyrannosaurus Rex đầu ném đi qua.

"Àm!"

Tượng đất cũng có ba phần hóa khí, hướng chỉ còn là Khủng Long, cái này Tyrannosaurus Rex cái này bị chọc giận, há to mồm hướng về phía Hàn Băng, bỗng nhiên lớn hút một hơi . . . Nó lồng ngực rõ ràng cổ trướng, sau đó từ trong miệng phát ra đỉnh tai nhức óc gào thét: "Gào gừ ~~~~~ "

Tiếng này gào thét decibel quá cao, chấn Hàn Băng màng nhĩ giống như là bị xé nứt một dạng đau, bất quá hần y nguyên duy trì vừa mới khiêu khích tư thế, dùng trường mâu chỉ đối phương chớp mũi.

Tyrannosaurus Rex hơi nheo mắt lại, chậm rãi thẳng lên thân thể, hướng về phía trước dò xét tính mà phóng ra một bước . . . Hàn Băng trong lòng lộp bộp lộp bộp nhảy không ngừng, mặc dù đây là bản thân chủ động tác chết, nhưng sợ hãi cảm xúc thế nhưng là Nhân Loại trong gien cơ bản nhất nguyên tố, chỉ cần hần còn không có Phi Thăng thành Tiên, liền tuyệt đối không có khả năng tránh cho, khoảng cách gần như vậy nhìn xem Tyrannosaurus Rex cái kia trần ngập cuồng bạo hai con người cùng so cánh tay mình còn rất dài tiêm nha, hần kim lòng không được mà ngừng thở.

. . .

"Gào gừ ~~~~~ "

Thật là sống lâu gặp, cái này Tyrannosaurus Rex tại xung quanh mấy phạm vi trăm dặm sinh hoạt mấy chục năm, cũng coi như là nhỏ có danh tiếng, bất quá nó tựa hồ còn là lần thứ nhất gặp phải loại này kỳ quái tình huống, một cái hình thể còn không có bản thân bấp chần thô gia hỏa, cũng dám khiêu khích như vậy bản thân.

Nó cúi đầu hướng phía trước chậm rãi tới gần vài mét, cơ hồ là đem đầu áp vào Hàn Băng trên mặt, một người một rồng, hai cái chớp mũi cự ly giờ phút này chỉ có không đến 30 centimet, phảng phất ở giây tiếp theo, nó liền sẽ đem Hàn Băng cho toàn bộ nuốt vào bụng.

Tyrannosaurus Rex hơi hơi mở ra miệng, theo nó trong miệng phun ra nhiệt lưu mang theo một cỗ huyết tinh hơi thở, Hàn Băng bị hun mà sắc mặt phát xanh, kém chút đem hôm qua ăn thịt làm đều cho phun ra, không thể không cường ép đỉnh chỉ hô hấp, quý thần xui khiến đuổi ra một cái tay khác nhẹ nhàng mà điểm tại Tyrannosaurus Rex trên chớp mũi.

Trên ngón tay cảm giác rất thô ráp, hơn nữa cơ hồ cảm giác không thấy bất luận cái gì nhiệt độ, giống như là một khối mới từ trong hầm băng lấy đi ra tảng đá lớn.

Hàn Băng thu tay lại, đặt dưới lỗ mũi nghe, ngẩng đầu trông thấy trước mắt cái kia mặt mũi tràn đầy mộng bức Tyrannosaurus Rex, cười nói ra: "Kiểm Xi Hồ (Sabretooth) cái mộng ta đều sờ qua, sờ sờ Tyrannosaurus Rex cái mũi cũng không tính là quá phạm a?"

Lúc này, Tyrannosaurus Rex trong bụng bên trong vang lên trện trện oanh minh, nhìn tới là đối bụng, so với đùa cái này tiểu gia hỏa, nó đương nhiên vẫn là cảm thấy ăn đồ vật quan trọng hơn, nó trong lỗ mũi đánh ra một cái hơi thở, trong nháy mắt thẳng lên thân thể, mở ra miệng rộng liền hướng về Hàn Băng cắn tới.

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Hoàng tước tại hậu

Khủng Long cười mặt, thanh này là thua định,

Hàn Băng nhắm mắt lại, lẳng lặng chờ đợi từ thần vô tình tuyên án, bất quá đang chờ đợi ba mươi giây về sau, hần y nguyên không có cảm giác được bất luận cái gì đau đớn, thậm chí ngay cả loại kia hơi thở hơi thở cũng nhạt rất nhiều, đột nhiên cảm giác được tình huống tựa hồ có chút không đúng, hần chậm rãi lại mở to mắt, kết quả phát hiện cái kia Tyrannosaurus Rex vậy mà hoàn toàn không có để ý bản thân, ngược lại là đem đầu chuyển hướng phía sau, giống như ở nơi nào có thứ gì hấp dẫn lấy hần lực chú ý.

Hàn Băng trong lòng tốt bất đắc dĩ, trên mặt chỉ có cười khò, cái này một mảnh Viễn Cổ từng lâm thực sự là cho bản thân mang đến quá nhiều kích thích,

đơn giản tựa như A Cam nói như thế, sinh hoạt chính là một hộp sọ cô la, người vĩnh viễn không biết tiếp theo khóa là cái gì vị đạo, Hàn Băng cũng không biết cái này trong rừng tiếp xuống tới còn sẽ phát sinh cái gì . . . Chẳng lẽ còn có thể xuất hiện cái gì so Tyrannosaurus Rex còn muốn dữ dội gia hòa sao?

Quả nhiên, được không Linh hồng Linh, Tyrannosaurus Rex bỗng nhiên hướng về phía sau lưng mảnh rừng cây kia phát ra một tiếng gào thét, ngay sau đó Hàn Băng liền nghe tại chỗ trong rừng rậm, từ xa đến gần vang lên rung động thanh âm, loại này thanh âm giống như là tối ngủ thời điểm, con muỗi ở bên tai đập cánh phát ra động tĩnh, chỉ bất quá âm lượng muốn cao hơn một chút.

"Coong coong coong coong ong ong!"

Ngọt ngọt rung động tiếng vang càng lúc càng lớn, phảng phất có chiếc máy kéo mờ tối, cái này Tyrannosaurus Rex hoàn toàn mặc kệ Hàn Băng tồn tại, liền thân thể đều cho thay đổi đi qua, thoạt nhìn nó tựa hồ đã trải qua không lo được đói khát, rừng rậm kia bên trong sắp phát sinh sự tình, hiển nhiên muốn càng gia tăng hơn bách một chút.

Hàn Băng cũng không chớp mắt nhìn chằm chằm cái kia Hắc Động Động rừng rậm, trong lòng mười điểm hiệu kỳ tiếp xuống tới lại sẽ có cái gì mới lạ giống loài xuất hiện, hơi qua mấy giây, nhánh cây khe hở bên trong có hai khóa lục sắc điểm sáng nhỏ chậm rãi phóng đại, nơi xa rung động tiếng vang cũng tại vô cùng rất nhanh tiếp cận, chỉ bất quá không còn là loại kia con muỗi đập cánh thanh âm, mà là biến thành cưa điện đồn cũi to lớn oanh minh.

"Ông ~ ông ~ "

Đột nhiên, có một con chim lớn từ trong rừng lao xuống đi ra, Hàn Băng tập trung nhìn vào, lập tức dọa đến mặt đều trắng, cái này ở đâu là cái gì đại điều, món đồ kia rõ ràng chính là một cái cự hình Muỗi Chân Dài, chỉ bất quá so với lúc trước ở nông thôn bản thân nhìn thấy loại kia con muỗi, bây giờ cái này gia hỏa hình thể trong nháy mắt phóng đại 100 vạn lần, từ đầu tới đuôi, có chừng dài hơn một mét, mà cái kia thanh âm, cũng chính là nó vỗ cánh phát ra oanh minh.

Cái kia cự hình con muỗi bay tới về sau, cũng không có bất kỳ quá phận động tác, chỉ là dừng lại ở một gốc cây sao bên trên, hướng về bên này nhìn quanh tới, nó trên đầu hai cây xúc tu có quy luật cao tốc bãi động, tựa hồ tại truyền lại cái gì tình báo.

Nếu như vèn vèn một con muỗi, đương nhiên không đủ để khiến Tyrannosaurus Rex dừng lại ăn tiết tấu, chắc hẳn ở phía sau còn có càng thêm khổng lồ số lượng, quả nhiên, lại qua mấy giây, rừng rậm kia bên trong vang lên lần nữa ong ong tiếng chấn động, chỉ bất quá lần này cái kia rung động vang thanh âm hỗn tạp đến cực điểm, giống như là có hàng ngàn hàng vạn con con muỗi đồng thời xuất động.

"Ông ~ ông ~ ông ~ ông ~ ông ~ "

Thời gian không chờ ta, Tyrannosaurus Rex lập tức quay người, đem cái kia sớm đã tử vong lâu ngày Deinonychus ngậm lên miệng, sau đó hướng về một cái khác phương hướng nhanh chóng chạy đi, Hàn Băng cũng vội vàng chạy đến bên cạnh, miễn cho bị nó trong lúc vô tình giết chết, mình là mặc dù là khám phá sinh tử, nhưng cũng không nguyện ý bị chết như vậy hèn nhát.

Hắc ám rừng rậm bên trong xuất hiện rất nhiều tòa ra lục quang điểm nhỏ, giống như là bầu trời đầy sao, Hàn Băng trong lòng có chút dự cảm bất tường, tranh thủ thời gian ngồi chồm hổm trên mặt đất, nắm lên mấy cái cỏ dại đem bản thân cho che giấu, rất nhanh liền tiến vào trạng thái.

"Ông ong ong . . . Ong ong ong . . . Ong ong ong "

Trong phút chốc, thành trăm hàng ngàn con Muỗi Chân Dài giống như là lao xuống máy bay chiến đấu tại Hàn Băng đỉnh đầu gào thét bay qua, vọt thẳng lấy chạy Tyrannosaurus Rex truy kích đi, cái kia Tyrannosaurus Rex tốc độ mặc dù rất nhanh, nhưng là hai chân lại nhanh cũng tất nhiên không so được qua tốc độ phi hành. Trong nháy mắt liền có bảy, tám con Muỗi Chân Dài dừng lại ở nó trên lưng, trực tiếp từ trong miệng duỗi ra một cái cùng bản thân hình thể đồng dạng dài ngắn trong suốt giác hút, bất quá bọn chúng cũng không có lo lắng đem giác hút đâm vào con mồi thể nội, mà là dùng trên đỉnh đầu xúc giác tại Tyrannosaurus Rex trên lưng bắt đầu nhẹ nhàng đánh, tựa hồ tại tìm gì.

Tyrannosaurus Rex da dày thịt béo, so với Deinonychus mà nói phòng ngự cường hãn hơn ba phần, nhất là trên lưng nó chất sừng da dẻ, cơ hồ có thể có thể so với làm bằng sắt thép giáp, trình độ cứng cáp hoàn toàn không bớt chộp, chỉ sợ sẽ là như rồng Hàn Băng bò đi lên, dùng trường mâu quán lên nửa giờ đầu cũng dùng hồng đâm ra chút huyết ấn.

Nhưng là, Tyrannosaurus Rex giống như Diplodocus, bởi vì sinh vật sinh lý cơ chế có hạn, bao trùm tại ngoại thân da dẻ không thể nào làm được hoàn toàn bịt kín, nó cũng tất nhiên muốn đầy đủ một ít có thể hướng ngoại giới bài xuất thể nội chất dịch phế thải hoặc là tiến hành nhiệt lượng trao đổi thông đạo, bởi vậy, tại Tyrannosaurus Rex trên lưng tự nhiên là che kín nhỏ bé lỗ thủng, những cái kia lỗ thủng tại da dẻ nếp uốn cùng vật ghép bên trong, chung quanh da thịt đều hết sức non mịn, đừng nói dùng trường mâu đâm, liền xem như dùng cây tăm bỗng nhiên đâm xuống dưới, chỉ sợ đều có thể cho đâm ra một cái huyết điểm.

Bất quá tại bình thường, những cái kia lỗ thủng đều là thật sâu giấu ở ngoại thân phía dưới mấy chục centimet chỗ sâu, liền nhìn cũng không nhìn thấy, liền lại càng không cần phải nói bị dùng địch nhân cho tìm tới, muốn tại trong chiến đấu công kích những cái này địa phương, kia liền càng là si tâm vọng tưởng.

Bất quá, cự hình Muỗi Chân Dài tựa hồ không giống, bọn chúng thiên sinh chính là loại này tìm khiêu điểm huyết cao thủ, cực kỳ am hiểu phát hiện mục tiêu trên thân thể yếu kém điểm, liền thí dụ như trước mắt cái này phảng phất nắm giữ Kim Chung Trảo Thiết Bỏ Sam Tyrannosaurus Rex, nếu là ở bọn chúng trong mắt, cái kia hoàn toàn có thể nói là lòu dòng chông chắt.

Dài nhỏ xúc tu lấy cực cao tần suất tại Tyrannosaurus Rex trên lưng gõ, cũng không biết bọn chúng dùng rốt cuộc là cái gì phương pháp, tóm lại tại vèn

vện một giây không đến thời gian, tựa hồ liền tìm được mục tiêu, chỉ thấy hai bọn chúng cắn xúc tu bỗng nhiên đứng lên, tiếp lấy trực tiếp đem giác hút theo Tyrannosaurus Rex da dê khe hở đâm vào đi.

Một cái, hai cái, ba cái . . . Liên tục không ngừng Muỗi Chân Dài đem giác hút đâm vào Tyrannosaurus Rex thể nội, giấu ở cỏ dại dưới Hàn Băng trở mắt nhìn xem những nguyên bản đó trong suốt giác hút trong nháy mắt biến thành màu đỏ tươi, Tyrannosaurus Rex đương nhiên cảm thụ cũng đến đã lâu đau đớn, nó lập tức dừng lại chạy bước chân, đem đầu thay đổi đến mặt sau phát ra một tiếng to lớn gào thét.

"Gào gừ!"

Đám muỗi dùng tám con mạp theo móc câu chân nắm chắc trên da nếp uốn, trừ hai ba con nhỏ kích cỡ gia hỏa bị thổi bay bên ngoài, còn thừa lại năm, sáu con Muỗi Chân Dài vẫn còn đang từng ngậm từng ngậm hút lấy huyết dịch.

"Gào gừ!"

Tyrannosaurus Rex nóng nảy mà dậm chân tại chỗ, càng không ngừng vặn vẹo thân thể, không ngừng mà phát ra đinh tai nhức óc gào thét, nhưng là bản thân thủ đoạn đối những cái này hút máu Ma Quỷ tựa như là không có nổi chút tác dụng nào, những cái kia bị thổi bay con muỗi trên không trung liền điều chỉnh tốt tư thái, đánh quẹo gấp, rất nhanh liền trở lại tiếp tục hút máu.

Bất quá mười mấy giây đồng hồ, Tyrannosaurus Rex phần lưng liền đã tìm không đến bất luận cái gì một khối phơi bày da dê, tất cả đều bị tham lam con muỗi nơi bao bọc.

Nếu như nó chân trước không chỉ là dùng để giả ngậy thợ, mà là nắm giữ Nhân Loại linh hoạt như vậy cánh tay, có lẽ đã sớm có thể một bàn tay chụp chết một đồng, hai bàn tay chụp chết hai đồng, ba năm lần liền có thể đem những phiền toái này con muỗi toàn bộ giải quyết, chỉ tiếc nó là Khủng Long, bình thường ý lại nhanh vuốt tại giờ phút này không có nổi chút tác dụng nào, chỉ có thể trơ mắt mà nhìn xem mình bị những cái này đáng giận vật nhỏ hút sạch huyết dịch.

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Ngõ hẹp gặp nhau

Những cái này Muỗi Chân Dài giác hút kích thích có chừng gia dụng ống nước máy lớn như vậy, thể là cái kia Tyrannosaurus Rex hiện tại chỗ đối mặt, thì tương đương với bị mấy chục cây máy bơm tại đồng thời rút máu, đừng nói lấy nó hiện tại hình thể, coi như hình thể lại phóng đại gấp mười lần chỉ sợ cũng không chịu được ngược đãi như vậy.

Muỗi Chân Dài nguyên bản cái kia tinh tế phản ứng chính lấy mắt trần có thể thấy tốc độ bành trướng, cách quang thậm chí có thể trông thấy trong bụng lác lác huyết dịch, đợi đến nó hoàn toàn hút bất động thời điểm, cũng không được lưu lại, lập tức vung vẩy lên cánh bay rời đi, mà khối kia da dê rất nhanh lại sẽ bổ sung trên một cái khác đối khát đồng bạn, bọn chúng tựa như ong mật hút mật như vậy, liên tục không ngừng, phảng phất vĩnh viễn không thôi.

Năm phút sau, tảo bạo vô cùng Tyrannosaurus Rex thời gian dần qua chậm chạp xuống tới, nó gào thét thanh âm cũng tại dần dần giảm xuống, một hồi sẽ qua, nó cơ hồ chỉ là đứng tại chỗ, nhìn như từ bỏ bất luận cái gì gãy dựa, Hàn Băng cũng chỉ thấy nó há mồm hơi thở, lại không có phát ra nửa điểm thanh âm.

Lại qua chốc lát, Tyrannosaurus Rex thân thể rốt cục bắt đầu lay động, nó sắp không kiên trì được nữa, giờ phút này thậm chí ngay cả đứng thẳng cũng thành vấn đề, thẳng đến cái nào đó thời gian điểm, toàn bộ thân thể đột nhiên sụp lỵ, một tiếng ầm vang ngã trên mặt đất.

Tham lam Muỗi Chân Dài nhóm y nguyên không có buông tha nó, một nhóm tiếp lấy một nhóm mà bay đi lên, từng điểm từng điểm đem máu tươi rút ra, ban đầu lúc rút đi ra vẫn là màu đỏ tươi huyết, bất quá đến hiện tại, bọn chúng rút đi ra đã trải qua biến thành hòa lẫn cái khác tổ chức đỏ vàng giao nhau chất lỏng, thẳng đến Tyrannosaurus Rex thể nội rốt cuộc rút không ra bất kỳ đồ vật, cuối cùng cái kia mấy con con muỗi mới mười điểm không tình

nguyên đưng đưa bay đến không trung, vây quanh cổ kia thì thể khổng lồ xoay quanh, tựa hồ còn không nguyên rời đi.

...

Căn cứ khoa học hiện đại nhà nghiên cứu, con muỗi đối mùi phi thường mẫn cảm, bọn chúng sẽ bị động vật thở ra CO2 chỗ hấp dẫn, chờ ngửi được cổ này đặc thù khí thể về sau, liền sẽ lần theo mùi hương dẫn đến một thứ đại khái khu vực, đợi đến cự ly càng ngày càng gần, con muỗi liền bắt đầu dựa vào nhiệt độ tối chọn cuối cùng hút máu điểm, đây cũng chính là chúng nói chúng nó cơ hồ không dựa vào thị giác, như vậy Hàn Băng áo tàng hình đối bọn nó mà nói, cũng không có nổi chút tác dụng nào.

Rất nhanh, còn không có ăn no bụng con muỗi đại khái còn lại cái bốn năm con, bọn chúng phát hiện tại không xa một chỗ địa phương tồn tại dị thường nguồn nhiệt, thế là nhao nhao hướng về Hàn Băng ẩn núp địa phương bay tới, sau đó hạ xuống bắt đầu dùng chân nhanh chóng đào lên cỏ dại.

"Không cảm thấy kinh ngạc, không cảm thấy kinh ngạc . . . Voi lớn như vậy nhện ta đều gặp qua, cái này dài hơn một mét con muỗi tính là gì!"

Trốn ở cỏ dại phía dưới Hàn Băng mặt không biểu tình, trên tay nắm thật chặt hai thanh Pterodactyls dao nhỏ sớm đã chuẩn bị sẵn sàng, thẳng đến hần trông thấy thứ một cái còn chảy xuống dịch nhờn giác hút đưa vào trong nháy mắt, cánh tay bỗng nhiên vung vẩy, trực tiếp đem cái kia Muỗi Chân Dài giác hút từ trung gian chẻ thành hai đoạn, sau đó đột nhiên gỡ ra bụi cỏ, bỗng nhiên đứng người lên, một cước đạp tới, đem một cái khác còn tại đào cỏ Muỗi Chân Dài đá bay xa ba mét, cuối cùng đi theo nó tiến lên, một cước giẫm ở bụng nó bên trên, dùng sức đạp một cái, phần bụng ầm vang nổ tung, phun tung toé ra số lớn vàng Hồng giao nhau chất lỏng.

"Đáng chết con muỗi!"

Hàn Băng mãnh liệt quay đầu, chỉ thấy mặt khác mấy con con muỗi cộ cộ hai lần cuống quít bay đến không trung, sau đó vây quanh bản thân bắt đầu xoay quanh, hần hai tay cầm ngược lấy hai thanh Pterodactyls dao nhỏ, một trước một sau, một cao một thấp bày ra trên TV loại kia chiến đấu tư thế, đồng thời, hần cũng đang dùng dư quang đánh giá cảnh vật chung quanh.

Loại này con muỗi giác hút đối mặt Tyrannosaurus Rex loại kia chất sừng da dẻ lúc không cách nào trực tiếp đâm thủng, còn cần thời gian đi tìm kiếm nhược điểm, bất quá khi bọn chúng mục tiêu là Nhân Loại thời điểm, liền hoàn toàn không cần phiền toái như vậy, giác hút lại làm sao nói cũng là xương cốt, chỉ cần mang theo đầu nhọn, như vậy đâm xuyên nhân thể tổ chức cũng là dễ dàng sự tình.

Nếu như vèn vèn đối mặt trên trời cái kia mấy con con muỗi Hàn Băng có lẽ còn có thể đối phó, nhưng là hiện tại tình huống nhưng không có đơn giản như vậy, những cái kia con muỗi ở giữa tựa hồ nắm giữ một loại nào đó thông tin vô tuyến năng lực, lẫn nhau truyền lại tình báo hiệu suất cao dọa người, bởi vì hần hiện tại đã trải qua nghe thấy sau lưng trong rừng rậm, loại kia ong ong rung động tiếng vang đang tại từ đằng xa nhanh chóng tới gần.

Ở nơi này loại địch quân cá thể nhỏ yếu, nhưng số lượng khổng lồ tình huống dưới, giảm bớt tiếp xúc diện tích nên là sự chọn lựa tốt nhất, cái kia ba cái con muỗi lên đỉnh đầu lơ lửng, đã không có rời đi, cũng không có lo lắng phát động tiến công, tựa hồ tại chờ đợi đồng bạn trợ giúp, Hàn Băng tả hữu dò xét mấy lần, mượn cơ hội này, hần lập tức hướng về một góc quán quanh lấy dây leo cổ thụ to lớn nhanh chóng chạy đi.

Gốc cây kia siêu cấp lớn, chỉ ít cần hơn trăm người mới có thể đem hần ôm hết, trên đó còn quán quanh lấy vô số lục sắc dây leo, những Đàng Mạn đó trên mọc ra rất nhiều 2 mét đường kính hình tròn đại diệp tử, đại diệp tử tầng tầng lớp lớp chế độ tạo ra rất nhiều hẹp Tiểu Không Gian, Hàn Băng trực tiếp tiến vào một chỗ dây leo hình thành ước chừng rộng hai mét trong khe hở, dạng này bản thân liền chỉ cần ứng phó đến từ một cái phương hướng tiến công đã đủ, lập tức áp lực chợt giảm.

"Có thể giết bao nhiêu tính bao nhiêu, Lão Tử có thể sống đến hiện tại, cũng coi như không thua thiệt!" Hàn Băng cười lạnh nói.

Liền bởi vì hần khôn nạn bắn ra cái kia một mai hồ cốt tiễn, cho tới bây giờ đã trải qua trực tiếp dẫn đến một đầu Cự Hình Con Giun, bốn cái hung thời gian, một cái Deinonychus, thậm chí còn có một cái Tyrannosaurus Rex tử vong, lại tăng thêm vừa mới cái kia hai cái vừa chết một tàn cự hình Muỗi Chân Dài . . . Nào chỉ là không thua thiệt, đây hoàn toàn là huyết lừa.

Muỗi Chân Dài bộ đội trợ giúp rốt cục đến, Hàn Băng trước mắt xuất hiện lít nha lít nhít điểm sáng màu xanh lục không ngừng mà lấp lóe, trong rừng rậm lập tức coong coong coong coong mà vang lên không ngừng, trên trăm con Muỗi Chân Dài treo ngừng trên không trung, trên đỉnh đầu xúc giác cấp tốc lắc lư, tựa hồ đang thương thảo chiến thuật.

Qua chốc lát, trong đó một con muỗi bay khỏi quần thể, tựa hồ muốn tiến đến thăm dò thăm dò địch quân sâu cạn, nó chậm rãi hướng về Hàn Băng ẩn tàng đầu kia khe hở bay xuống tới.

"Ong ong ong ~ "

Loại này cưa điện đồn cũi dường như thanh âm chấn động đến Hàn Băng màng nhĩ một mực đang run rẩy, làm hần phiền phức vô cùng, trong lòng phảng phất có một đoàn vô danh Hỏa tại kịch liệt thiêu đốt, có lẽ đây cũng là hần tại đối mặt những cái kia con muỗi lúc không nguyên ý từ bỏ chống lại một cái khác nguyên nhân.

Ta có thể bị Tyrannosaurus Rex giết chết, cũng có thể bị Deinonychus giết chết, nhưng các ngươi là cái quái gì? Côn trùng! ! Chỉ là côn trùng cũng muốn để cho ta đầu hàng? ! Quả thực là trượt thiên hạ cười chê, Hàn Băng trong lòng nghĩ như vậy.

Con muỗi dùng rất chậm tốc độ lao xuống vào khe hở, nằng giờ phút này cự ly Hàn Băng chỉ có không đến 3 mét cự ly, nó lại treo ngừng trên không trung, giác hút chậm rãi từ trong miệng bắn ra, nhắm ngay mục tiêu, giống như là Kỳ Sĩ rút ra trường thương, thời điểm chuẩn bị hướng địch nhân phát động trí mạng một kích.

Hàn Băng hơi hip mắt lại, hai tay nắm chặt Pterodactyls dao nhỏ, nhẹ nhàng phun ra một câu: "Tới đi, để cho ta nhìn xem người đến cùng có cái gì bản sự!"

"Ông . . . Ông . . ."

Đột nhiên, Muỗi Chân Dài cánh mảnh liệt vỗ lên, tốc độ trong nháy mắt tăng lên, hướng thẳng đến Hàn Băng bắn vọt tới . . .

Liên miên bất tuyệt tiêu Vũ mơ hồ Hàn Băng hai mắt, hần thấy không rõ con muỗi thân ảnh, nhưng là dựa vào thính giác đại khái có thể đánh giá ra nó ở phương vị nào, tựa như tại hướng ẩm ướt bên trong tưới, khi nghe thấy cuối cùng cái kia đặc biệt thanh âm lúc, hần cấp tốc vùng động thủ cánh tay, chỉ nghe thấy một tiếng vang giòn, có thể cảm giác được trên tay truyền đến hơi hơi lực cản, mở mắt nhìn lên, cái kia trường thương giác hút đã bị chẻ thành hai nửa, mà Muỗi Chân Dài cũng rơi xuống mặt đất điên cuồng mà gãy dựa, Hàn Băng nâng lên một cước, trong miệng mắng một câu thô tục, trực tiếp đem hần ép thành cặn bã.

"Người một cái mẹ hi thót ~ "

Giết chết cái này con muỗi, hần còn chưa kịp thở phào, chỉ là mới tới kịp ngẩng đầu, đã thấy mười mấy con con muỗi từ con muỗi trong đám bay ra, bỗng nhiên hướng về bản thân bay lướt qua đến.

Hần lập tức thở dài một hơi, trong lòng biết rõ lúc này mình là xong đời, bất quá bây giờ, trong đầu hần nhưng không có mấy may ngồi chờ chết suy nghĩ —— phản kháng, phản kích, cho dù chết, cũng phải chết ở tiền công trên đường!

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Cổ thụ kinh hồn

Hàn Băng nuốt mấy ngụm nước bọt, lần nữa làm tốt phòng ngự tư thế, chờ đợi quân địch tiến đến.

Trông thấy trước mắt trắng diện, hần tựa hồ cảm thấy những cái kia con muỗi cũng có một loại nào đó cấp thấp trí tuệ, ít nhất là hiểu được đem trận hình xếp thành dạng thẳng liệt, dạng này mới có thể tại chỗ nhỏ hẹp địa thế bên trong phát huy ưu thế lớn nhất.

Hần nhẹ nhàng mà nhắm mắt lại, bởi vì tại hiện tại trong hoàn cảnh, thính giác rõ ràng muốn so thị giác dùng tốt, chỉ cần cảm giác được loại kia đặc thù thanh âm tại vang lên bên tai, hần liền sẽ lập tức vùng vẫy dao nhỏ . . . Bất quá, đứng tại chỗ chờ nửa ngày, lại là một mực không có chờ được con muỗi vọt tới trước mặt lúc phát ra loại kia đặc thù động tĩnh, ngược lại là từ trên đỉnh đầu truyền đến trận trận vỗ tay thanh âm.

"Chuyện gì xảy ra?"

Hần mở choàng mắt, cũng không có trông thấy dự kiến bên trong vây quanh, nhưng lại nhìn thấy làm hần cực độ kinh ngạc một màn . . .

Cây kia lúc trước vờn quanh tại lớn trên cây dây leo, phảng phất là đột nhiên sống lại, giống như là một đầu Cự Mãng tại trên cành cây du động, mà những cái kia sinh trưởng tại dây leo trên người những cái kia to lớn lá cây, càng là giống từng cái giọt máu một dạng, nâng cái đuôi bay qua, trong chớp mắt liền có thể đem những cái kia cự hình con muỗi bắt.

"Bất Ruồi Venus?"

Hàn Băng kim lòng không được mà hô lên tiếng: "Không! Chỗ nào có lớn như vậy Bất Ruồi Venus, đây là Thực Nhân Hoa a?"

Đối với trong giới tự nhiên, có thể săn mồi côn trùng thực vật hần trước kia cũng đã gặp, tại loại này thực vật mũi nhọn mọc ra mấy đóa mầm tròn hình dạng lá cây, lá cây chung quanh che kín gai nhọn, bình thường lá cây mở ra hoàn toàn, cùng phổ thông cỏ non không khác chút nào, bất quá một khi có

con ruồi chờ tiểu trùng rơi xuống trên phiến lá, như vậy lá cây trong nháy mắt sẽ khép kín, đem tiểu trùng cho chăm chú vây khốn, chờ đợi tiểu trùng từ vòng về sau, thì thể tự nhiên là hóa thành nhất béo khoẻ chất dinh dưỡng.

Jurassic thời đại liền con muỗi đều dài hơn lớn như vậy hình thể, chắc hẳn Bắt Ruồi Venus trưởng thành dạng này cũng không ngoài ý, chỉ bất quá trước mắt loại này Bắt Ruồi Venus, tựa hồ có chút cường hãn quá phận.

Nó cũng không phải là giống trong ấn tượng loại kia chờ đợi cái này con mồi chủ động rơi vào rơi vào, sau đó là vền vện làm một cái khép kín động tác, nhưng Hàn Băng cảm thấy không thể tưởng tượng là, nó ngược lại giống như là có Ý Thức động vật một dạng, vậy mà sẽ khởi xướng chủ động xuất kích.

Cây kia dây leo trên đại diệp tử, không biết là bị cái gì lực đạo chỗ khu động, cũng không biết rốt cuộc là ai đang chỉ huy, bởi vì loại kia kỳ lạ đi săn phương thức, quả thực khiến Hàn Băng cảm thấy khiếp sợ không gì sánh nổi.

Tại nó phát động công kích trước, đầu tiên là sẽ đem bản thân phiến lá giống như là thu hồi một cái dù che mưa như thế đảo ngược tới, biến thành một cái dài hai mét ngắn trụ lồi lục côn, ngay sau đó giống như là mũi tên như vậy bỗng nhiên bắn ra ngoài, đợi đến sắp tới gần mục tiêu thời điểm, phiến lá sẽ trong nháy mắt bắn ra, làm ra một cái một trăm tám mươi độ lớn xoay chuyển, đem cái kia cự hình chân dài muỗi chăm chú bao khóa tại bên trong, sau đó lại lập tức co vào trở về, chờ trở lại dây leo trên về sau, Bắt Ruồi Venus hai bên lá cây tương ngộ lẫn nhau ma sát, từ bên ngoài chỉ có thể trông thấy mở ra dịch nhòn từ phiến lá khe hở bên trong chậm rãi chảy ra, đại khái mười mấy giây sau, đợi thêm nó mở ra lá cây lúc, cái kia muỗi to đã bị xay nghiền thành móng tay lớn nhỏ khô cạn khối vụn.

...

Cây đại thụ kia cao nhìn không thấy đích, quán quanh ở trên cành cây dây leo cũng dài nhìn không thấy đầu, dây leo trên sinh trưởng cái kia trên trăm phiến đại diệp tử, giống như là quán nhiều pháo hoá tiễn một dạng, liên tục không ngừng mà hướng về con muỗi nhóm phát xạ ra ngoài, tại bất ở con muỗi về sau, vền vện mười mấy giây liền biến mất hóa hoàn tất, sau đó lại kéo lấy thật dài cái đuôi lần nữa phát động bắn ra.

Vừa rồi còn có được mấy trăm tên thành viên quân thể, ngay tại Hàn Băng chờ ra cái này vài phút thời gian bên trong, lập tức liền tổn thất 80%, mà cái kia còn lại ba mươi con con muỗi hiện tại mới phản ứng tới, trong nháy mắt một cái chuyển hướng, tranh đoạt hướng trong rừng rậm bay đi... Nhưng là, nào biết được loại này Bắt Ruồi Venus phạm vi công kích cực kỳ rộng lớn, lá cây đằng sau cái đuôi nói ít cũng có hơn trăm mét, căn bản không có cho bọn chúng chạy trốn cơ hội, chỉ là một vòng bắn ra, mấy chục tấm lá cây bay nhào đi qua, lập tức liền đem không trung con muỗi tất cả đều bắt sạch sẽ, cự hình Muỗi Chân Dài toàn quân bị diệt.

...

Hàn Băng cái này là triệt để im lặng, co quắp ngồi dưới đất giống một cái bị qua độ kích thích mà điên mất đồ đàn, hẳn tại ướt át trên đồng cỏ rờn rã ngồi bốn năm tiếng, bởi vì hẳn cần chờ đợi, nhìn xem đến cùng còn biết cái gì càng kỳ quái vật loại xuất hiện.

Mấy giờ qua đi, mưa tạnh, gió cũng ngừng, thiên không dần dần tạnh, theo mây đen tán đi, Thái Dương lộ đầu ra, ánh nắng lần nữa rải đầy đại địa, điều ngừ hương hoa, hết thấy đều rất yên tĩnh, cái gì quái vật đều không xuất hiện.

Từ trên thảo nguyên bắn ra mũi tên kia bắt đầu, đến con muỗi đại quân toàn quân bị diệt, tổng cộng cũng liền ngắn ngủi hơn nửa giờ thời gian, núi dưới chân cái này mảnh rừng bên trong lại là trình diễn từng màn cực kỳ đặc sắc bắt giết cùng bị bắt giết, đơn giản là người mới hát thôi ta đang trăng, ngay cả thờ khẫu khí thời gian đều không lưu cho Hàn Băng cái này duy nhất người xem.

Thực sự là nước chất điểm đậu hũ, vô quyết dày có móng tay nhọn, trong thiên nhiên rộng lớn đầu này thiết luật không có bất kỳ cái gì lực lượng có thể đem hắn đánh vỡ, Cự Hình Con Giun có thể đem bản thân tùy tiện bắt giết, Hung Hâu có thể đem Cự Hình Con Giun tùy tiện bắt giết, Deinonychus có thể đem Hung Hâu tùy tiện bắt giết, Tyrannosaurus Rex có thể đem Deinonychus tùy tiện bắt giết, Muỗi Chân Dài có thể đem Tyrannosaurus Rex tùy tiện bắt giết, Bắt Ruồi Venus có thể đem Muỗi Chân Dài tùy tiện bắt giết... .

Mà bản thân cái này lấy vạn vật Linh tự cho mình là Nhân Loại, ở nơi này một chuỗi thật dài bắt giết liên bên trong, lại là chỉ có thể ở vào cái kia tầng thấp nhất, tại đối mặt bất luận cái gì một phe thể lực thời điểm đều lộ ra yếu đuối như vậy, không có mấy may sức phản kháng.

"Ha ha ha ha! Lão thiên gia, ông trời, người lại chơi ta đây??"

Hàn Băng ngửa mặt lên trời thở dài, biểu hiện trên mặt không biết là thích vẫn là buồn, cái thế giới này đơn giản quá là đáng sợ, quá tàn nhẫn, quá vô tình, quá cố tình gây sự, hẳn nghĩ đi ngủ, hẳn nghĩ về nhà, hẳn nghĩ về nhà tìm mẹ! !

...

Bất quá ở cái này trên thế giới Hàn Băng không có mẹ, cũng không có thể thổ lộ hết buồn khổ đối tượng, hẳn ngược lại vẫn là bộ lạc bên trong tất cả mọi người dựa vào, cái kia mười cái người, thậm chí ngay cả tính mệnh đều giao phó cho bản thân, nếu như ngay cả chính mình cũng từ bỏ, cái kia bọn hắn nên làm cái gì?

Chờ phát tiết xong trong lòng ủy khuất, mạo hiểm còn phải tiếp tục, hẳn phải mong một cái đứng lên, duỗi cái lưng mệt mỏi, toàn thân xương cốt đồm đóp rung động, chờ trên mặt vệt nước mắt gió tự nhiên làm về sau, hẳn lại khôi phục ngày xưa cái kia nghiêm túc trang nghiêm thần sắc.

Hàn Băng tay trái nửa nắm thành quyền, dùng sức đập một cái bản thân ngực, bỗng nhiên đứng nghiêm, rống to: "Vi Bộ Lạc! !"

. . .

Chậm rãi đi đến khe hở miệng, vừa muốn đập ra ngoài, đột nhiên trong đầu lóe qua vừa mới Muối Chân Dài đại quân toàn quân bị diệt trắng diện, lập tức hậm hực thu hồi chân, nghĩ chốc lát, đi trở về nhặt lên cái kia bị bản thân gọt sạch giác hút chết con muối, lần nữa đứng ở cửa động, bắt lấy con muối chân đưa nó dùng sức hướng về trên trời ném đi . . .

"Ba!"

Đột nhiên, một mảnh đại điệp từ hướng về không trung muối đạn bắn đi ra, lập tức lại co vào trở về, bắt quá cái kia con muối đã trải qua biến mất mà vô tung vô ảnh, nó bắn ra tốc độ quá nhanh, Hàn Băng có khả năng trông thấy chỉ có một cái lục sắc tàn ảnh.

Hắn khoa tay một cái bản thân thân cao, lại nhìn ra một cái đại điệp từ đường kính, cười khổ một cái, dùng mười điểm bắt đắc dĩ giọng nói: "Nhìn đến ta cũng là nó sản mỗi mục tiêu a!"

Bắt Ruồi Venus, đây chỉ là Hàn Băng cho nó đặt tên, cũng không có nghĩa là nó sẽ chỉ sản giết côn trùng, loại thực vật này cần là động vật dịch thể xem như chất dinh dưỡng, nó mới bắt kể là mục tiêu côn trùng vẫn là Nhân Loại, chắc hẳn liền xem như Khủng Long, chỉ cần kích thước phù hợp, nó cũng dám đem hắn bắt giết.

Trên đỉnh đầu cây to này nhìn như thần nhiên bất động, giống một cái trải qua tang thương tuế nguyệt hiền lành lão giả, bắt quá Hàn Băng biết rõ nó trên bản chất hàm ẩn sát cơ, hoàn toàn là một cái cách ăn mặc người vật vô hại trà xanh tâm cơ biểu, ban đầu cho phép bản thân chạy tới, mục tiêu liền là vì đem những Muối Chân Dài đó dẫn dụ đến nó bên trong phạm vi công kích, hiện tại nó mục tiêu đã trải qua đạt tới, nếu như bản thân còn giống vừa mới như thế không có chút nào phòng bị đi ra ngoài, chỉ sợ đi vào con muối theo gót chính là bản thân.

. . .

Có ý kiến liền xách, cảm thấy nơi đó không phải phù hợp Logic cũng nói, bằng không thì ta làm sao biết rõ các người sướng hay không đâu?

CÀU VOTE 9-10 ||| CÀU KIM ĐẬU ||| CÀU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Duy nhất người sống sót

Trong bất hạnh vạn hạnh, loại này Bắt Ruồi Venus công kích quỹ tích đơn giản đến chỉ có thẳng tắp, mà Hàn Băng hiện tại ẩn núp vị trí, đại khái là ở vào đại thụ gốc cái nào đó trong lỗ thủng, coi như nó muốn sản mỗi bản thân, cũng hoàn toàn tìm không thấy góc độ công kích, chỉ cần bản thân không đi ra, tạm thời liền không có bất kỳ cái gì nguy hiểm.

Thời gian chậm rãi chạy đi, rất nhanh tới buổi chiều, ánh nắng biến càng thêm nóng bỏng, buổi sáng mới vừa rơi xuống giọt mưa tại nhiệt độ cao tác dụng dưới, một lần nữa biến thành hơi nước, bốc hơi đến không trung, nhìn xem chung quanh cái kia sương mù vờn quanh trang nhã hình ảnh, giống như là vẫn không bên trong Tiên cảnh, chắc hẳn lần tiếp theo mưa xuống cũng ngay tại rõ sau hai ngày.

Đối với lúc này khốn cực, Hàn Băng là may mắn không được lo lắng, vừa mới bản thân trong lòng cảm thấy tuyệt vọng, lo lắng ngồi dưới đất oa oa khóc lớn, đó cũng chỉ là bởi vì bị trước mắt trình diễn đủ loại sản giết cùng phân sản giết kinh dị thù đoạn dọa cho hổng, cùng những cái kia hung tàn gia hỏa so với tại, Nhân Loại thực sự là quá nhỏ bé quá yếu đuối, trông thấy những trắng diện đó, hắn từ trong lòng dâng lên một cỗ cảm giác bất lực cùng cảm giác bị thất bại, bất quá chờ đến hắn một lần nữa lạnh yên tĩnh về sau, chỉ là hơi hơi suy nghĩ chốc lát, trong nháy mắt liền thoải mái.

So mạn lực, ta đương nhiên không bằng người . . .

Nhân Loại có thể đặt chân ở thế gian, dựa vào cho tới bây giờ liền không phải bản năng cùng lâm trận phát huy, mà là trong đầu trí tuệ cùng tư duy, nếu như công kích sự kiện phát sinh cực kỳ đột nhiên, tựa như đột nhiên xông đi ra cắn chết Hung Hầu Deinonychus như thế, có lẽ Nhân Loại thật đúng là thúc thủ vô sách, chỉ có thể ôm đầu chờ chết, bất quá, nếu là ở trước đó cho Nhân Loại đầy đủ chuẩn bị thời gian, kết quả kia liền tuyệt đối không giống.

Cự hình Bắt Ruồi Venus công kích rất nhanh, may mắn không cho mục tiêu phản ứng thời gian, lấy Nhân Loại hành động tốc độ, căn bản đừng nghĩ tại

hơn 100m bán kính bên trong, hoàn toàn tránh né trên trăm cái lá cây công kích.

Hàn Băng trong lòng rất rõ ràng, Bất Ruồi Venus mặc dù cường hãn, nhưng liền hấn bản chất mà nói, nó vẫn là thực vật, chỉ cần là thực vật, như vậy nhất định định có thực vật cơ bản nhất đặc tính, nói thí dụ như, sẽ không chạy trốn, nói thí dụ như, dễ dàng thiêu đốt . . .

Hàn Băng quyết định thả một mối lửa, về phần nhóm lửa vật liệu cái kia căn bản cũng không cần lo lắng, nơi này chính là sinh trưởng ức vạn năm rừng rậm nguyên thủy, từ trên mặt đất đào xuống mấy mươi mét, toàn bộ đều là những năm qua chồng chất tàn nhánh cùng lá vụn.

Lại chờ đợi mấy giờ, trên mặt đất giọt mưa bị bốc hơi sạch, hấn nhất rất nhiều củi khô, sau đó tại từ ba lô lấy ra nhóm lửa gây gỗ cùng mầm gỗ nhỏ . . . Đánh lửa sự tình hấn đã trải qua làm vô số lần, cơ hồ là nhắm mắt lại đều có thể hoàn thành.

Rất nhanh, trong thụ động toát ra một sợi khói trắng, lại qua một hồi, nương theo lấy khói trắng bốc lên đi ra là hồng sắc lửa nóng hùng hực, hấn giờ một cái bó đuốc, đem hốc cây chung quanh toàn bộ dẫn hỏa, mình thì sừng sững bất động đứng ở trung gian, bởi vì hấn còn muốn thuận tiện đem mình bị dầm mưa quần áo ướt cho hơi cho khô.

Vài phút về sau, theo thể lửa lan tràn, trong thụ động hiện tại nhiệt độ bỗng nhiên tăng cao, Hàn Băng bắt đầu chạy đến bên ngoài, hấn ngừng đầu nhìn lên, thấy kia nguyên bản quần quanh ở trên cành cây thô to dây leo, hoặc như là Cự Mãng vậy ngọa ngậy lên, mà những cái kia mở ra đại diện từ tại bị hỏa diễm cháy đến về sau cũng trong nháy mắt co vào, phảng phất là cảm giác được đau.

"Cái này đồ vật cũng có cảm giác đau đớn cảm giác sao?" Hàn Băng nhẹ giọng hỏi.

Có lẽ là cái này khóa lão thụ quá mức to lớn, hấp thu chung quanh thổ địa tất cả chất dinh dưỡng, bởi vậy tại chung quanh nó rất lớn trong phạm vi, đều chỉ sinh mọc ra một chút mấy chục centimet cao lùm cây, tại tầng thêm lòng đất phía dưới tồn lượng kinh người nước ngầm, bởi vậy liệt hỏa cũng chỉ có thể ở nơi này khóa lớn trên cây thiêu đốt, cũng không có lan tràn đến địa phương khác.

Thế lửa càng ngày càng mạnh, đầu gỗ thiêu đốt phát ra tiếng tí tách vang càng là bên tai không dứt, không đến nửa giờ, chính cái cây đều bốc cháy lên, dạng này một chỉ hơn trăm mét cao bó đuốc bị nhen lửa, hồng sắc hỏa diễm trực trùng vân tiêu, phóng xạ ra nhiệt lượng có thể nghĩ là kinh khủng cực nào, cơ hồ xung quanh mấy cây số tất cả sinh vật đều bản năng mà cảm giác được phát ra từ nội tâm sợ hãi, vô luận là Tyrannosaurus Rex, Kiếm Xi Hồ (Sabretooth), cự hình Muối Chân Dài nhóm, vẫn là trên cây Hung Hài gia tộc . . . Đều hoảng sợ hướng về nơi xa chạy đi, căn bản không dám dừng lại nửa phần.

Lấy cái này khóa thiêu đốt đại thụ làm trung tâm, giờ khắc này ở xung quanh mười cây số bên trong trên mặt đất, chỉ tồn tại một loại sinh vật có thể trực diện liệt diễm uy hiếp, cái kia chính là Nhân Loại, xác thực nói, chính là Hàn Băng.

Chờ hấn đem quần áo hơi cho khô, phát hiện bụng mình đói, bất quá bữa cơm này không cần lại ăn thịt khô, phải biết sau lưng thể nhưng là nằm đầy đủ bản thân ăn một năm đồ ăn.

"Ta nên ăn trước loại nào tốt đâu?"

Có thể cung cấp lựa chọn chủng loại quá nhiều, Hàn Băng nhất thời có chút khó mà lựa chọn . . . Cự Hình Con Giun cùng cự hình Muối Chân Dài trực tiếp bài trừ, còn trùng thịt quá ác tâm, trừ phi là vạn bất đắc dĩ sắp chết đói cấp độ, hấn căn bản không muốn đi đụng. Về phần Hung Hài, thịt quá ít, lông quá dài, hơn nữa còn phải lột da, làm quá phiền phức. Deinonychus thoát nhìn chính là da bọc xương, chắc hấn bên trong cũng tất cả đều là chút không cần nổi gân . . .

Kỳ thật căn bản cũng không cần do dự quá lâu, Hàn Băng hơi vui lên, trực tiếp chạy đến Tyrannosaurus Rex bên cạnh, hấn dùng đầu lưỡi liếm liếm bờ môi, trên mặt cười nở hoa, ăn Tyrannosaurus Rex thịt, không chỉ có thể chắc bụng, hơn nữa tại có thể ở trong lòng thăng ra đủ loại cảm giác thỏa mãn cùng chính phục cảm giác, nhường bản thân từ bên trong ra ngoài vui sướng . . . Ân, liền quyết định như vậy!

Hàn Băng cầm dao nhỏ, vây quanh Tyrannosaurus Rex thi thể quấn một vòng lại một vòng, lập tức nhũ mảy, bởi vì hấn phát hiện bản thân căn bản không biết làm như thế nào ra tay.

Phía sau lưng, trực tiếp từ bỏ, chỉ bằng bản thân hiện tại điều kiện, căn bản không có khả năng phá vỡ dù là một đầu lỗ hổng, bụng, Hàn Băng cầm dao nhỏ thử đâm mấy lần, vẫn là cứng cỏi đáng sợ, bản thân sử xuất bù sức khí lực cũng chỉ là đem dao nhỏ đâm vào đi một tấc, chân, nhìn xem những cái kia nhô lên lần phiền Hàn Băng liền trực tiếp lác đầu, liền thử đều không cần thử.

"Ai nha, ta hiện tại phải có một cái cưa điện cũng quá tốt!"

Hàn Băng ý nghĩ kỳ quái, đồng thời cũng tại trên dưới đánh giá Tyrannosaurus Rex toàn thân, rốt cục, nhường hấn tìm tới một cái có thể phía dưới tay địa phương, cái kia chính là Tyrannosaurus Rex cái kia hơi hơi mở ra miệng rộng . . . Hấn còn không tin, chẳng lẽ nói nó trong miệng bộ phận cũng giống bên ngoài như thế cứng rắn hay sao?

Cái này mất máu mà chết Tyrannosaurus Rex, mặc dù lớn miệng há mở đại khái 30 centimet vết nứt, bất quá trên dưới hai hàng lít nha lít nhít tiêm nha đem bên trong hoàn toàn cho che kín, Hàn Băng đành phải dùng trường mâu theo răng khe hở đâm vào đi, dựa vào cảm giác, tại Hắc Ám bên trong khuấy động mấy lần, trên tay gặp được lực cản, tựa hồ là tìm được mục tiêu, hấn lại nhẹ nhàng chuyển động trường mâu, dùng mao nhọn gai ngược đem mục tiêu ôm lấy, cuối cùng chậm rãi lôi ra trường mâu . . . Theo trường mâu đồng thời đi ra, đương nhiên còn có Tyrannosaurus Rex cái kia to lớn màu đỏ tươi đầu lưỡi.

"Hắc hắc ~ "

Hàn Băng sắc mặt vui vẻ, tranh thủ thời gian ném trường mâu, rút ra dao nhỏ đem bàn tay vào Tyrannosaurus Rex trong miệng, Tyrannosaurus Rex lưỡi trên mặt mọc đầy gai ngược, bất quá loại này gai ngược cũng không vững cứng rắn, hơn nữa tính chất rất mềm, chắc hẳn tác dụng là dùng để gia tăng ăn thời điểm lực ma sát.

Hắn một cái tay nắm chặt đầu lưỡi, một cái tay khác phản nắm lấy Pterodactyls dao nhỏ, thoáng vừa dùng lực liền rất dễ dàng đâm vào lưỡi mặt, tiếp lấy chậm rãi hướng bên cạnh kéo một phát, rất nhanh cắt xuống một khối ước chừng nặng bảy, tám cân thịt.

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Ăn Mày Khủng Long

Nhìn xem trên tay khối này thịt, Hàn Băng có chút ngây người, hồi tưởng lại trước kia mỗi lần ăn tết lúc, mẫu thân đều biết làm rất nhiều lỗ lưỡi trâu, bất quá tại tết xuân trong lúc đó, lỗ lưỡi trâu cũng không lấy thích, bởi vì mọi người có thể lựa chọn mỹ vị món ngon thực sự quá nhiều, lúc này, mẫu thân liền sẽ bị ghét bỏ lưỡi trâu đông lạnh lên, đợi đến năm sau mùa xuân, đừng đồ tết đều bị ăn không, năng tại đem lưỡi trâu cầm đi ra . . . Ăn thời điểm đặt ở chậu than trên hơi nướng một cái, vụn băng hòa tan sau lập tức bỏ vào trong miệng nhai, vị đạo cực kỳ tươi đẹp. Hình mờ quảng cáo khảo thí hình mờ quảng cáo khảo thí

Tương đối lưỡi trâu mà nói, trước mắt Tyrannosaurus Rex đầu lưỡi bề ngoài liền lộ ra mười điểm không tốt, bởi vì phía trên mọc đầy ngón tay dài Bạch Sắc mềm dẽo, giống như là bởi vì tư sinh hoạt không bị kiểm chế, đến bệnh lây qua đường sinh dục sau dài đi ra những món kia, Hàn Băng chịu đựng ác tâm, tìm một cái hồ nước đem đầu lưỡi bỏ vào dùng sức xoa tắm, lại ngồi dưới đất cầm dao nhỏ đem những cái kia gai nhỏ một cái một cái tất cả đều chọn đi ra, cái này bề ngoài rất cực có thể vào mắt.

Nơi xa đại thụ vẫn như cũ đang thiêu đốt, đồng thời thể lửa cũng không có mây may muốn yếu bớt xu thế, Hàn Băng không cách nào áp quá gần, thể là một lần nữa tại dưới chân nhóm một đồng lửa, nhặt một ít cây nhánh hoàn thành giá nướng, liền đem đầu lưỡi thả ở phía trên bắt đầu nướng.

Đầu lưỡi thịt rất non, tại hỏa diễm thiêu đốt dưới, rất nhanh liền lép bốp phát ra tiếng vang, tại mặt ngoài còn toát ra điểm điểm tiểu phao phao . . . Tyrannosaurus Rex cả ngày đều ăn thịt tươi cùng thịt thối, cũng không biết thể nội có thể hay không mọc ra ký sinh trùng, Hàn Băng cũng không dám cái này mạo hiểm, nếu như một khi bị cảm nhiễm cái kia cơ hồ cũng chỉ có thể tự vẫn về nhà, cho nên hắn một mực kiên nhẫn chờ đợi toàn bộ đầu lưỡi da đều bị nướng hoàn toàn cháy đen, lúc này mới đem phóng tay thịt đặt ở trước đó chuẩn bị thật lớn trên lá cây.

Chờ thịt không còn phồng tay, hắn nhanh nhẩu dùng dao nhỏ đem đầu lưỡi cắt đứt thành ngón tay cái dài rộng hình vuông khối thịt, lại rải lên một chút muối hột, dùng que gỗ bắt đầu xuyên, hoàn thành thịt xiên, một lần nữa phóng tới trên lửa lại nướng vài phút, lúc này, mùi thịt mới phun ra ngoài, Hàn Băng cũng đi theo chảy xuống nước bọt.

...

Dân dĩ thực vi thiên, muốn ăn mới là Nhân Loại phát triển đệ nhất động lực nguồn suối.

Ăn no bụng, hắn cũng không có ý định tiếp tục chạy đi, hôm nay cần nghỉ ngơi thật tốt một cái.

Lúc chạng vạng tối, cây đại thụ kia rốt cục bị đốt sạch sẽ, chỉ ít mình hỏa là đã trải qua nhìn không thấy, nhưng là còn lại tro tàn cùng than củi nguyên tản ra nhiệt độ cao, Hàn Băng ngay tại chỗ lấy tài liệu, dùng nhánh cây làm một cái xẻng, tốn hao hơn một giờ thời gian, dùng những cái kia tro tàn cùng than củi, đem Tyrannosaurus Rex cái kia cao hơn bảy mét to lớn thân thể cho toàn bộ cho vùi vào đi, chắc hẳn chờ ngày mai buổi sáng rời giường thời điểm, bản thân liền có thể ăn vào một trận khác mỹ vị —— Ăn Mày Khủng Long.

Dựa lưng vào bọc hành lý bên trên, bên cạnh thiêu đốt lên một đồng lửa, thừa dịp ký ức coi như mới mẻ, hắn tranh thủ thời gian lấy ra viết chữ dùng khối gỗ cùng bút than, đem hôm nay gặp đủ loại mới lạ sự vật cho ghi chép xuống tới.

"Cự Hình Con Giun, toàn thân hiện lên màu hồng phấn, sinh tồn ở dưới mặt đất, thể dài đến mấy chục mét, công kích thủ đoạn chính là dùng thân thể quấn quanh con mồi, đem hẳn ghì chết, ứng đối phương pháp . . ."

Hàn Băng ngừng đầu ngẫm lại, nhớ lại buổi sáng Hung Hầu bắt giết vật này lúc huyết tinh tràn diện, thật lâu về sau, tại trên ván gỗ viết xuống: "Sử dụng lợi khí tiến hành cao tốc cắt đứt, độ nguy hiểm cấp hai."

"Hung Hầu, trên người mọc ra bộ lông màu đen, con mắt rất lớn, hiện lên màu hồng đào, lấy quần thể dừng lại tại trên cây, thân dài chừng một mét, động tác cực kỳ nhanh nhẹn, mắt thường khó mà bắt, móng răng phi thường sắc bén, ứng đối phương pháp, cung tiễn tấn công từ xa, cận thân khó mà ứng đối, độ nguy hiểm Tam Cấp."

"Deinonychus, thân cao 3 mét, Ăn Thịt Tính Khủng Long, bộc phát tốc độ cực nhanh, tạm thời chưa có phương pháp ứng đối, độ nguy hiểm Tứ Tinh."

"Tyrannosaurus Rex, thân cao bảy mét, Ăn Thịt Tính Khủng Long, tốc độ đồng dạng, lực lượng cực mạnh, tạm thời chưa có phương pháp ứng đối, độ nguy hiểm Ngũ Tinh."

"Cự hình Muỗi Chân Dài, thân dài 1 mét, hút máu hình côn trùng, lấy quần thể làm đơn vị phát động công kích, ứng đối phương pháp, tăng cường bản thân phòng ngự, khiến cho không cách nào đâm xuyên thân thể tầng ngoài, gạt sạch giác hút hoặc là hủy đi cánh liền là đủ khiến cho báo hồng, độ nguy hiểm Nhất Cấp."

"Bất Ruồi Venus . . ."

Hàn Băng mới vừa viết xuống cái này ba chữ, đột nhiên lại nghĩ đến cái gì, vội vàng dùng nước bọt đem cái kia ba chữ lau, một lần nữa viết: "Cây ăn thịt người, thực vật, dây leo trên sinh trưởng to lớn phiền lá có thể trong nháy mắt bắn ra mà ra bắt con mồi, phạm vi công kích vượt qua 100 mét, ứng đối phương pháp, chớ tới gần, tìm kiếm hẳn công kích góc chết, làm dùng lửa công, độ nguy hiểm cấp hai."

. . .

Trừ ghi chép văn tự, Hàn Băng còn ở phía dưới trồng không chỗ vẽ lên đối ứng giống loài đại khái đồ án, dạng này cũng có thể thuận tiện dùng độc giả lý giải, hoặc là bản thân về sau tìm đọc, kinh nghiệm cùng trí tuệ tích lũy đã là như thế, cái này cũng là Nhân Loại cùng những sinh vật khác so sánh, ưu thế lớn nhất chỗ.

Sắc trời dần tối, bất quá tối nay rừng rậm lại là có chút cùng dĩ vãng khác biệt, cái này mảnh rừng bên trong lộ ra cực kỳ yên tĩnh, ngay cả những côn trùng kia cũng chìm nhỏ đều mất đi bóng dáng, xung quanh ngàn mét bên trong, trừ hỏa diễm thiêu đốt thanh âm bên ngoài, liền chỉ còn lại Hàn Băng hơi một chút khô khè.

"Hô ~ a ~ hô ~ a ~ hô ~ a ~"

Hôm nay hẳn quá mệt mỏi, vô luận là tâm lý vẫn là thân thể, đều tiếp cận bên bờ biên giới sắp sụp đổ, nếu như còn không chiếm được một lần đầy đủ nghỉ ngơi, chỉ sợ là không cách nào sống đến ngày mai.

. . .

Một đêm này, hẳn ngủ phá lệ an tâm, thậm chí so tại bộ lạc bên trong trong sơn động đi ngủ còn muốn dễ chịu, bởi vì nơi này chỉ ít không có Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái mỗi ngày buổi sáng dùng đầu lưỡi liếm bản thân mặt.

Ngày kế tiếp, thẳng đến mặt trời lên cao, Hàn Băng mới tại ánh mặt trời chiếu xuống ung dung tĩnh lại. Xoa xoa con mắt, tìm chút thanh thủy thu thập một cái bản thân đáng vẽ, dựa theo hình chiếu tạo trên mặt râu ria, lập tức hướng về đông kia chôn giấu lấy Tyrannosaurus Rex tro tàn đi đến.

"Ân? Thế mà còn là nóng!"

Hắn đem bàn tay chậm rãi tới gần, giờ phút này những cái kia trong tro bụi lại còn có lưu dư ôn, thậm chí còn cảm giác có chút phỏng tay, hẳn trên mặt hơi kinh ngạc, vội vàng tìm đến cái xẻng bắt đầu xúc bụi, chờ đem những cái kia tro tàn đào lên về sau, phát hiện cái kia Tyrannosaurus Rex từ đầu đến chân đã hoàn toàn biến một loại nhan sắc, trước kia là màu nâu, hiện tại tất cả đều biến thành màu vô quýt.

Tyrannosaurus Rex biến hoàn toàn thay đổi, Hàn Băng tự nhiên cũng sẽ không sợ hãi, đưa tay bắt lấy nó một khóa tiêm nha, vèn vèn nhẹ nhàng mà một tách ra, cái kia tiêm nha thể mà trực tiếp tận gốc rơi xuống, giống như là đang loay hoay tay xé gà một dạng.

"Hoặc! Thế mà quen thuộc!"

Hắn đem cái viên kia bóng bản phẩm chất tiêm nha cầm ở trong tay quan sát một hồi, đối cái này đồ vật là vui thích cực, nghĩ đến nếu như dùng nó đến chế tác một cái trường mâu, cái kia uy lực tất nhiên sẽ so Kiếm Xi Hô (Sabretooth) răng phải lớn hơn gấp bội, cái này Tyrannosaurus Rex trong miệng chỉ ít có trên trăm cái răng, hẳn đem tất cả răng đều tách ra xuống tới chôn cất tại bên cạnh, mặc dù Tyrannosaurus Rex toàn thân đều là bảo vật, chi tiếc bản thân lúc này là không mang được, nhưng sau này nếu như còn có cơ hội nói, nhất định sẽ trở về.

Nguyên bản trên lưng cứng rắn vô cùng chất sừng da dẻ, tại bị nướng sau một đêm, biến giống com miến cháy một dạng giòn, hẳn tìm đến một khối tảng đá lớn, nhẹ nhàng đập mấy lần, nghe thấy mấy tiếng ken két thùy thanh vang, phía sau lưng lập tức liền nứt ra một cái lỗ, hẳn dùng tay đem vết nứt mở rộng, tách ra rơi dư thừa da, lập tức có một cổ mang theo mùi thịt Bạch Sắc hơi nước bốc lên đi ra.

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Đông Sơn đêm thứ nhất

Thừa dịp mới vừa ra lò, Hàn Băng vội vàng dùng chủy thủ đào ra một tảng lớn bốc hơi nóng gây gò thịt.

"Hô . . . Hô . . ."

Thịt này bây giờ còn có chút phồng tay, hấn tranh thủ thời gian thổi mấy khẩu khí, chờ phía trên hơi nước dần dần tiêu tán về sau, hấn nuốt nước miếng tinh tế xem tường tận, khối này thịt nhan sắc hiện ra xám trắng, tính chất có chút thô ráp, đi qua một đêm nướng, phía trên đã trải qua không có bất kỳ cái gì vết máu lưu lại.

"Không biết vị đạo như thế nào?"

Hàn Băng cẩn thận cắt xuống chỉ nhưc đầu một khối nhỏ, bỏ vào miệng nhẹ nhàng nhai mấy lần, lập tức miệng lưỡi nước miếng, dị hương xông vào mũi . . . Hấn cảm giác cái này Tyrannosaurus Rex thịt cùng kiếp trước thưởng thức qua Ly Nguru thịt rất giống nhau, cảm giác đều là kinh đạo đàn áp, mùi thịt nồng đậm, mà lại không mang theo mấy may mùi tanh.

"Ha ha ha!"

Hàn Băng cất tiếng cười to, sau đó trực tiếp nhặt lên bên cạnh tảng đá lớn, lập tức đem cái kia phần lưng vết nứt mở rộng đến nửa mét, lập tức hưng phấn mà nhào đi lên, tiếp lấy liền bắt đầu quyết đoán mà cắt thịt, trong miệng càng không ngừng hô hào: "Tất cả đều là ta, tất cả đều là ta, những thịt này tất cả đều là ta! !"

...

Mất to cái bụng tiểu thuyết nhân tiện là người kiểu này, Hàn Băng lại thế nào tự tin cũng chỉ là một cái người bình thường loại, nhưng lúc này cái này Tyrannosaurus Rex thể trọng chỉ ít có 10 tấn, căn bản không phải hấn có thể giải quyết đạt được số lượng . . . Nhiệt hòa hương Thiên Địa chiến đấu hằng hái nửa giờ, cũng vẹn vẹn ăn hết không đến năm cân thịt, mà bụng đã nhanh bị nứt vỡ.

"Ọe ~ ọe ~ ọe ~"

Hàn Băng ngồi liệt tại tro tàn trong đồng ợ hơi, dựa lưng vào Tyrannosaurus Rex, vừa dùng nhánh cây nhỏ xia răng, một bên mặt mũi tràn đầy khổn hoặc tự nhủ: "Làm sao bây giờ? Ọe ~ chẳng lẽ liền như thế lẳng phí? Ọe ~ đây chính là phải gấp sét đánh nha!"

Hấn sờ lấy cái kia tròn trịa bụng, nhìn qua đồng kia thịt phát sầu, trong đầu nhảy đi ra cái thứ nhất suy nghĩ lại là hiện tại liền trở về tìm tộc nhân chia sẻ, bất quá cái này rõ ràng không thực tế . . . Hấn mặt mũi tràn đầy ưu buồn ngồi dưới đất thờ dài, sau một hồi lâu mới đặt xuống quyết tâm: "Tính, đại trượng phu gì hoạn không thịt!"

Nghỉ ngơi nửa giờ, chờ tuyến yết hầu không đang làm ọe về sau, hấn lại bắt đầu bận rộn, tuyển dụng chân sau gốc phẩm chất tốt nhất khối thịt kia, cắt xuống tới ước chừng mười mấy cân, cắt thành mảnh nhỏ dùng muối ăn đem hấn ướp gia vị tốt, lại bao khóa trên tảng ba mới mẻ lá cây, những thịt này chuẩn bị dẫn đường trên ăn, về phần còn lại bộ phận, mặc dù trong lòng bỏ không được, nhưng là đành phải từ bỏ.

...

Chỉ dựa vào thưởng thức liền có thể biết rõ, loại này vừa mới nấu nướng rất quen thuộc thịt sẽ cuộn cuộn không ngừng mà tản mát ra mê người mùi thơm, mà loại này vị đạo đối với Hàn Băng hành trình là một loại cực lớn không được yếu tố an toàn, thậm chí sẽ bại lộ hấn đi tung tích, nếu như thả cho dù sợ là sẽ phải hấp dẫn đến một ít đói khát sơn dã Mãnh Thú.

Hắn hơi ngẫm lại, lập tức đi trên thảo nguyên cắt lấy một nắm lớn cỏ dại, lại dùng thạch đầu đem cỏ xanh nghiền nát thành nước, dùng chất lỏng đem hắn bọc hành lý trong trong ngoài ngoài, cùng mặc trên người Kiếm Xi Hồ (Sabretooth) áo da tầng bên trong, tất cả đều thoa lên một tầng lực . . . Trong phút chốc, cỏ dại đặc thù loại kia mùi thoai tràn ngập toàn thân.

Lên đường, tiếp tục lên đường, phía trước đường còn rất dài, chậm trễ không được, Hàn Băng thu thập xong hành lý, cố nén gay mũi vị đạo hướng về đại sơn phương hướng đi đến.

Ở nơi này tiếp xuống tới mấy ngày lữ trình, hắn trong lòng là càng cẩn thận hơn mấy phần, cái này cũng khó trách, bởi vì khoảng chừng núi dưới chân cái này phiền trong rừng cây nhỏ, hắn liền gặp phải như thế kinh tâm động phách tràng diện, là đủ có thể xưng trong giới tự nhiên bạo nộ bắt ve, hoàng tước tại hậu tốt nhất diễn dịch, mà ở cái kia thâm sơn bên trong thế giới thần bí, Sinh Thái Hệ Thống cần phải so nơi này còn phức tạp nhiều lắm nhiều lắm, đủ loại kêu không được nổi danh tự, đáng đáp hình thù kỳ quái sinh vật không bỏ lấy bọn chúng riêng biệt hành vi hình thức sống sót, bọn chúng đối Hàn Băng cái này khách không mời mà đến đến, cơ hồ không có khả năng ôm thân mật thái độ, mà Hàn Băng muốn ở chỗ này một mực tồn sống sót, đồng thời tìm tới bản thân mục tiêu, độ khó có thể nghĩ.

Hàn Băng một đường trốn trốn tránh tránh, giống như là tiến vào người khác nhà phòng ngủ tiểu thất, chỉ cần là gặp phải một sẽ động đồ vật, cũng bắt kể nó kích cỡ bao nhiêu nhiều nhỏ, bộ dáng có bao nhiêu mạnh mẽ xấu xí, hắn khẳng định đều sẽ đi vòng qua, tuyệt sẽ không đi chủ động trên chọc, hơn nữa liền xem như những cái kia sẽ không động thực vật, chỉ cần đáng đáp hơi có chút kỳ quái, hắn cũng tất nhiên sẽ đề cao cảnh giác, thời điểm chú ý phía kia động tĩnh . . .

Từ mặt trời chói chang đến muộn rặng hồng đầy trời, Hàn Băng ở nơi này Đông Sơn leo lên một buổi chiều, bất quá cũng chỉ đi không được đến năm trăm mét cự ly, mà trong đó gian khổ, lại là không đủ đề cập bên ngoài Nhân Đạo . . . Nếu như không nên nói có ai có thể đối với hắn thể nghiệm cảm giác cùng cảnh ngộ, cái kia có lẽ cũng chỉ có 1 ức 6500 vạn năm về sau, cái kia dẫn Hầu Tử cùng heo hòa thượng a!

Trên đường đi, trừ đề phòng không biết Mãnh Thú cùng độc trùng bên ngoài, ngay cả ngọn núi lớn này bản thân cũng mang đến cho hắn không nhỏ phiền phức.

Từ khi khai thiên tích địa, ngọn núi lớn này liền chưa bao giờ có Nhân Loại đến thăm, núi bên trên đương nhiên cũng không có đường, đủ loại cực đại núi đá cùng vận vẹo thụ mộc tạo thành trở ngại, nhượng hắn mỗi đi một bước đều muốn phí rất đại lực tức giận, liền hiện tại đi cái kia năm trăm mét, cơ hồ cũng là dùng cả tay chân, nhảy tung tăng mới có thể hoàn thành.

Hàn Băng mệt mỏi đầu đầy mồ hôi, ngẩng đầu nhìn xem Thái Dương, thấy kia Thái Dương đã trải qua treo thùy thiên tế, xem chừng đại khái lại có 1 giờ liền hắn là sẽ trời tối.

"Nhìn đến hôm nay không thể lại đi, đến tìm chỗ trốn lên."

Tại thâm sơn rừng rậm bên trong, bởi vì sinh vật giác quan tự nhiên khác biệt, Nhân Loại so với Dã Thú vốn liền ở vào cực đoạn thể yếu địa vị, nếu như đến ban đêm, vậy cái này thể yếu càng thêm sẽ vô hạn mà phóng đại . . . Nếu là tia sáng ảm đạm thời điểm, mất đi thị giác Nhân Loại cơ hồ chính là phế, bởi vì Nhân Loại tiếp nhận tin tức phương thức, trừ con mắt bên ngoài cái khác giác quan, tất cả đều chỉ là nổi lên tác dụng phụ trợ, mà những cái kia chủ yếu dựa vào khứu giác, thính giác, chấn động, thậm chí siêu sóng âm tìm kiếm mục tiêu săn thức ăn động vật, ngược lại sẽ bởi vì bóng đêm ẩn nấp làm bản thân ở vào càng có lợi hơn vị trí.

. . .

Thừa dịp hiện tại Thái Dương vẫn còn, Hàn Băng nhất định phải nắm chặt thời gian, hắn muốn tại trời tối trước đó tiến vào ẩn thân trạng thái, bằng không hậu quả rất nghiêm trọng.

Hắn quan sát một cái bốn phía địa hình, rất nhanh tìm tới một chỗ cán gió khe núi, chặt xuống một ít cây nhánh nhóm một đồng lửa, chờ đem Tyrannosaurus Rex thịt nướng nóng về sau, lang thôn hồ yết dùng nhất rất nhanh giải quyết vấn đề ăn cơm.

Lại tại chung quanh rút mấy chục khóa cao lớn lùm cây, một gốc sát bên một gốc, đem hắn chăm chú mà làm thành một cái bán kính 10 mét vòng tròn, chỉ ở trung gian một khối nhỏ chứa lại có thể dung nạp bản thân đi ngủ đất trống . . . Đây là dùng cho đề phòng những cái kia đi ngang qua Dã Thú, tiếp lấy lại tại lùm cây dưới vẩy mảng lớn mảng lớn nhánh cây thiêu đốt sau tro tàn cùng than củi, đây là dùng cho đề phòng những cái kia vô không bắt nhập côn trùng cùng Độc Xà.

Chờ làm xong tất cả những thứ này, Thái Dương vừa vặn còn lộ ra nửa cái đầu nhỏ, chân trời rặng chiều lộ ra càng thêm điểm lẹ, ánh tà dương đỏ quạch như máu, phẳng phát là tại biểu thị cái gì.

Hàn Băng cùng thời gian thi chạy, trên tay lần nữa tăng tốc tốc độ, tại những bụi cây kia bụi chính trung gian, đào ra một cái chiều sâu nửa mét, dài rộng vừa lúc là mình có thể nằm đi vào hố, giống như là cho bản thân trước thời hạn đào xong một tòa ngôi mộ mới, tiếp lấy lại tại bên trong lót một lớp tinh tế Tro Than tăn, các vùng hố ẩm áp về sau, hắn tranh thủ thời gian nằm đi vào, cuối cùng lại từ đầu đến chân, tại bản thân trên người ép một tầng gần nửa mét dày cỏ dại . . .

Cho đến lúc này, Thái Dương rốt cục hoàn toàn rơi xuống núi, hắn rốt cục buông lỏng một hơi.

"Ôi, một chết Lão Tử, ta liền muốn ngủ một giấc, quá khó khăn!"

Đi qua lần này khổ cực, Hàn Băng thể nhưng là chân chính lý giải bản thân Bộ Lạc vị trí địa lý vị trí ưu thế, nơi đó mặc dù Sinh Thái Hệ Thống đơn giản,

tại tìm kiếm thức ăn cùng tự nhiên tài nguyên lên hoa rất đại lực tức giận, phát triển không nổi.

Bất quá, nếu như vận vận muốn sống sót nói, vẫn đủ dễ dàng, tỉ như tại ban đêm muốn đi ngủ thời điểm, trực tiếp hướng trong sơn động vừa chui, nếu như nhất gan, đa dụng nhất thạch đầu đem cửa động chắn, liền có thể cam đoan vạn vô nhất thất, chỗ nào giống như là ở mảnh này rừng sâu núi thẳm bên trong, bản thân vận vận muốn ngủ một giấc đều phải làm phiền toái như vậy.

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Tín niệm

Thái Dương rơi xuống núi, đợi đến Nguyệt Lượng đi ra thời điểm, mảnh này tuyên cổ bất biến rừng sâu núi thẳm, trong nháy mắt liền náo nhiệt lên.

"Oa . . . Cô . . . Gâu . . . Meo . . . Rống . . ."

Đủ loại chim hót côn trùng kêu vang, vô số thú hống gào thét, ở bên tai càng không ngừng lập thể tuần hoàn, Hàn Băng ngẫu nhiên thậm chí còn có thể cảm giác được, ngay tại cách bản thân cách đó không xa chung quanh, tựa hồ có cái gì gia hỏa tại đi lại.

"Két . . . Két . . . Két!"

Cái này hẳn là bụi cây bị bẻ gãy lúc phát ra động tĩnh, Hàn Băng gấp nhắm mắt lại, tinh tế lắng nghe lấy những cái này thanh âm, có chút thời điểm rõ ràng có thể cảm giác được những cái kia thanh âm đã trải qua cách bản thân càng ngày càng gần, phảng phất cũng chỉ tại vài mét nơi khác mới, bất quá hẳn vẫn là không nhúc nhích chút nào, trừ trong lòng đang yên lặng cầu nguyện, còn cố ý ngừng thở, thẳng đến cái kia thanh âm xong hoàn toàn sau khi biến mất, bị nghẹn thành màu gan heo mặt mới một lần nữa thu hoạch được giải phóng.

Tại gần ngủi ba năm cái giờ thời gian bên trong, dạng này kinh lịch liền đến cái bốn năm về, khiến cho Hàn Băng căn bản là không có cách yên ổn chìm vào giấc ngủ, chỉ có thể cưỡng ép làm bản thân bảo trì thanh tĩnh, bởi vì hẳn có thể không nghĩ trong giấc mộng bị con nào đó Dã Thú hoặc là độc trùng cắn chết, dạng này tương lai nghĩ báo thù có lẽ cũng không tìm tới đối tượng.

Cái gọi là dày vò đã là như thế, mỗi một phút, mỗi một giây đều lộ ra cực kỳ dài lâu.

Lại qua 1 giờ, đầu đầy mồ hôi lạnh Hàn Băng rốt cục nhìn không được, ở nơi này dạng tiếp tục hạ xuống, thời thời khắc khắc đều giống như chìm sợ cảnh cong bản thân phải bị bọn chúng bức ra bệnh tâm thần không thể . . . Hẳn thừa dịp chung quanh tạm thời không truyền đến động tĩnh khoảng cách, cẩn thận từng li từng tí dùng ngón tay tại trên mặt cỏ dại trong đồng chụp ra một cái hồ, cái này động lớn nhỏ vừa vặn có thể lộ ra hẳn một con mắt.

Nhìn chăm chú đầy trời Tinh Không, trong miệng hần phát ra chỉ có bản thân nghe thấy thanh âm: "Lóe lên lóe lên sáng lóng lánh, đầy trời đều là Tiểu Tinh Tinh . . ."

"Cả tháng bảy cái đuôi, người là chòm Sư Tử, tháng tám đằng trước, người chính là chòm Sư Tử, tháng chín đằng trước, người chính là chòm Sư Tử . . ."

"Đúng rồi, chòm Sư Tử là cái nào mấy khóa Tinh Tinh tới?"

Hàn Băng vốn là cái thuần chủng trạch nam, đối với kiếp trước chòm sao học đương nhiên là nhất khiếu bất thông, bất quá cái này cũng không quan hệ, bởi vì tại bây giờ trên Địa Cầu, hẳn chính là chuyên gia, hẳn chính là quyền uy, hẳn nói chòm Sư Tử ở nơi đó, cái kia ngay tại chỗ nào.

"Bác Cục Tinh ở đâu?"

"Nha ~ có Lưu Tinh ai!"

...

"Thật thống khổ . . . May là ta, nếu như là đổi thành Tiểu Ngư bọn hần, nói không chừng đã sớm nổi điên a? Ha ha!"

"Chờ trở về về sau, có nên hay không sáng lập một cái Tông Giáo loại hình đồ chơi đâu? Dù sao cũng phải nhường các tộc nhân ở nơi này loại tình huống dưới có chút tưởng niệm a?"

"Hô . . . Lỗ ~ hô . . . Lỗ ~ "

Tông Giáo loại này ứng vận thời đại sinh ra đồ vật, đối với khoa học kỹ thuật độ cao phát đạt xã hội hiện đại mà nói, đương nhiên chỉ có thể coi là cái sinh hoạt điều hoà, nếu như quá phận coi trọng, không chỉ có không có chỗ tốt, ngược lại còn sẽ dẫn đến Nhân Loại khoa học và xã hội phát triển lâm vào sẽ đình trệ, thậm chí chạy ngược lại.

Bất quá, nếu là đối với vạn cổ như đêm dài Jurassic thời đại mà nói, Tông Giáo tồn tại, có lẽ giá trị liền hoàn toàn không giống.

Thế nhân đều biết, Tinh Thần lĩnh vực nguồn suối, là nưòng Nhân Loại thoát khỏi thú tính duy nhất khả năng, chúng ta tự nhiên sợ hãi tử vong, chúng ta bản năng sợ hãi tự nhiên, đối với trước mắt phức tạp hay thay đổi thế giới chúng ta hoàn toàn không biết gì cả, chúng ta thậm chí không biết tối nay chìm vào giấc ngủ về sau, đến cùng còn có thể hay không nhìn thấy ngày mai Thái Dương . . .

Thất vọng vĩnh viễn phải lớn qua hi vọng, tử vong vĩnh viễn muốn nhiều qua tân sinh, người đi ra ngoài đi một vòng, gặp phải mười loại sinh vật có chín loại đều có thể tùy tiện đưa người giết chết, thiếu khuyết đồ ăn thời điểm, chung quanh đồng bạn sẽ trong nháy mắt hóa thân thành Mãnh Thú . . . Mỗi khi ở nơi này loại thời điểm, chúng ta muốn tồn sống sót, nhất định phải nắm giữ một cái tưởng niệm, một cái đề cho chúng ta mặc dù thân ở tuyệt lộ cũng vĩnh viễn không được từ bỏ hi vọng cùng nhân tính tín niệm.

Tại chúng ta nhất tuyệt vọng thời điểm, nếu có một cái thanh âm nói cho chúng ta nói: "Hải tử, đừng sợ, chỉ cần người đừng cảm, chờ sau khi người chết sẽ tiến vào một mảnh đầu đầu cũng có sữa bò cùng mật ong cho phép đáp ứng, ở nơi nào không có ốm đau, cũng không có thương tâm, càng thêm sẽ không dùng tử vong . . ." Cái này tưởng niệm một khi tồn tại, trước tạm bất luận là thật hay giả, nhưng là đối với mê mang bên trong người nhóm mà nói, tất nhiên sẽ trong nháy mắt trùng kiến sinh tồn xuống dưới hi vọng cùng dũng khí.

Thứ nhì, Tông Giáo đồng thời cũng là xã hội loài người bên trong lúc đầu lại tốt nhất pháp lệnh pháp lệnh, bởi vì Tông Giáo chỗ cốt lõi, cũng không tại tại sùng bái một vị nào đó Đại Thần, mà là một loại nào đó tất cả mọi người tuân thủ hành vi quy tắc.

Chúng ta mỗi sáng sớm sáng sớm hướng về Thái Dương quỳ lạy cũng tốt, chúng ta mỗi lúc trời tối hướng về Tinh Không hành lễ cũng được, những cái này cũng chỉ là biểu hiện tại ngoại nghề vì hình thức, hành vi bản thân cũng không trọng yếu, trọng yếu là, hần căn bản mục tiêu là vì làm chúng ta nắm giữ một loại nào đó từ đáy lòng mà sinh ra ý lại cảm giác cùng tập thể cảm giác, mà hai loại cảm giác, đối với xây dựng một cái xã hội văn minh có thể tạo được phi thường tác dụng cực lớn.

Về phần Hàn Băng bản nhân, hần đương nhiên không cần bất luận cái gì Tông Giáo đến ủng hộ, bởi vì tại hần trong lòng bản thân liền tự mang so Tông Giáo có khả năng để cho càng thêm kiên định tín niệm, bất cứ lúc nào, vô luận chỗ nào, chỉ cần tuân theo cái kia tín niệm, hần liền vĩnh viễn sẽ không tuyệt vọng.

...

Đầu hôm, Hàn Băng đem hết toàn lực làm bản thân bảo trì thanh tỉnh, bất quá ở phía sau nửa đêm, hần cuối cùng vẫn bất tri bất giác ngủ, thẳng đến có một giọt sương nước từ trên lá cây rơi xuống, nhỏ vào ánh mắt hần, toàn thân đột nhiên đánh một cái lạnh run, hần trong nháy mắt tỉnh táo lại.

"A? Ta. . . ta làm sao ngủ? Ân . . . Trời đều sắp sáng! ! !"

Mở mắt liền trông thấy chân trời đã trải qua nổi lên ngân bạch sắc, treo ở một bên khác Thái Dương còn giấu ở trong sương mù dày đặc, mượn lẽ tê xuyên thấu mà đến ánh nắng, cũng có thể mờ mờ thấy rõ ràng chung quanh vài mét tình huống.

Bất quá Hàn Băng cũng không lo lắng rời giường, hần chỉ là đem trên người cỏ dại đều gỡ ra, sau đó tiếp tục nằm ở nơi đó ngẩn người . . . Nặng mấy chục cân cỏ dại tại bản thân trên người ép ròn rã một buổi tối, tứ chi huyết dịch lưu thông hoàn toàn không khoái, dẫn đến hiện tại hần bắp thịt toàn thân đau nhức, cánh tay đùi run lên, căn bản dậy không nổi.

Thẳng đến Thái Dương hoàn toàn dâng lên, ánh nắng xua tan sương mù, đại địa lần nữa toả ra sinh cơ, Hàn Băng tay chân cũng rốt cục linh hoạt một chút, hần khó khăn leo ra mà hồ, gặp cái móng phía dưới tầng kia tro tàn đã bị ướt nhẹp hơn phân nửa, lập tức có chút may mắn bản thân làm ra chuẩn bị.

...

Đầu mùa xuân thâm sơn cũng không thiếu nước, dù cho không có tìm tới dòng suối nguồn nước, nhưng liền tại chút hình phễu trạng to lớn lá cây trên góp nhặt một đêm hạt sương, cũng đã đầy đủ hần dùng.

Sau khi rửa mặt, hần còn cần Pterodactyls chủ thủ phá một cái trên mặt râu ria, lúc này, trong bụng phát ra ục ục gọi tiếng.

Hàn Băng từ trong bọc hành lý lấy ra một miếng thịt, cau mày suy nghĩ chốc lát . . . Sáng sớm trong núi lớn mùi sẽ tung bay đến càng xa, những cái kia một đêm đều không tìm tới đồ ăn Mãnh Thú cũng sẽ càng hung, hần vẫn là không có nhóm lửa, chấp nhận lấy ăn một bữa món ăn lạnh, lập tức đeo bọc

hành lý lên, tiếp tục hướng về đỉnh núi đi đến.

Hắn mặc dù không có một cái minh xác mục tiêu, nhưng là hắn cũng là Nhân Loại, tại liên quan tới vấn đề sinh tồn phía trên, đồng loại ở giữa nắm giữ tư duy Logic rất giống nhau, nếu như đem hắn đặt mình vào hoàn cảnh người khác đặt ở trước mắt hoàn cảnh phía dưới, như vậy bản thân lại sẽ đi nơi nào?

Nếu như muốn mình bạch vấn đề này, có lẽ liền có thể vì bản thân chỉ ra một con đường sáng.

Tỉ như sau lưng vùng bình nguyên kia, nơi đó trừ cỏ dại cùng giun bự bên ngoài cái gì đều không có, bản thân công việc không đi xuống, như vậy người khác tự nhiên cũng sống không dưới, lại tỉ như lúc này rừng sâu núi thẳm, mặc dù cái gì cũng có, nhưng là Mãnh Thú độc trùng hoành hành, hoàn cảnh quá mức hiểm ác, có thể trốn một ngày hai ngày, nhưng khẳng định tránh không khỏi 10 năm 8 năm, liên chính mình cũng công việc như thế gian nan địa phương, như vậy đương nhiên cũng không có khả năng ở chỗ này tìm tới nhân loại tộc quần sinh hoạt dấu vết.

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIÊU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Trong núi đại cầu

Một ngày này, Hàn Băng ngừng đầu nhìn đỉnh phong, trong lòng có chừng một cái ý nghĩ, có lẽ chính là bởi vì Đông Sơn cái này một bên tài nguyên quá phong phú, bởi vậy, cái này cũng dẫn đến nơi này Sinh Thái Hệ Thống cực kỳ phức tạp, các loại Mãnh Thú Độc Xà càng là nhiều vô số kể, tại vên vện một cây số vuông trong phạm vi, liền tồn tại vượt qua 1000 loại có thể bắt giết người loại giống loài, có thể nghĩ, Nhân Loại ở chỗ này căn bản không có khả năng trường kỳ sinh tồn.

Suy bụng ta ra bụng người, nếu như là bản thân dẫn theo tộc nhân đến nơi này cầu sinh, nhất định sẽ đem hết toàn lực vượt qua trước mắt đỉnh núi, đi đại sơn mặt sau tìm kiếm một cái Sinh Thái Hệ Thống tương đối đơn giản, địa lý vị trí tương đối phức tạp, có hay không son động tạm dừng không nói, nhưng là chỉ ít không thể để cho những cái kia bụng đói kêu vang Mãnh Thú xa xa liền có thể nhìn thấy bản thân, hơn nữa trọng yếu nhất là, nhất định muốn có ổn định nguồn nước.

Hàn Băng tiếp tục trèo lên trên, vẫn là dùng cả tay chân, ngẫu nhiên dưới chân thực sự không có thể đặt chân địa phương, hắn cũng không để ý từ lớn trên cây thông hành, chỉ bất quá muốn hơi chú ý một cái những cái kia ẩn giấu đi đủ mọi màu sắc Tiểu Xà cùng tiểu trùng, nếu như không cẩn thận bị bọn chúng cắn một cái, sợ là Hàn Băng da dê cũng sẽ trong nháy mắt biến thành cùng bọn chúng đồng dạng nhan sắc.

...

Ba ngày về sau.

"Ồi . . . Âm!"

Mặt mũi tràn đầy chật vật Hàn Băng từ một gốc lớn trên cây nhảy xuống, phía dưới là chông chát vô số năm cành khô lá nát, tính chất rất xộp, hắn sau khi rơi xuống chân đứng không vững, hung hăng té một cái.

Phui mông một cái, đang chuẩn bị đứng lên tiếp tục đi tới, đột nhiên nghe thấy bên trái trong rừng vang lên một trận ồn ào động tĩnh . . .

"Ca ca ca ca ~ "

Hắn duy trì xoay người tư thế, Hư liếc trông mắt quay đầu hướng bên kia nhìn lại, chờ thấy rõ trong rừng trắng cảnh về sau, trong nháy mắt sắc mặt trắng bệch, cột sống rét run . . .

"Thực sự là ngã huyết môi!" Hàn Băng âm thầm thương tâm.

Chỉ thấy tại chỗ mảnh rừng bên trong, có một cái cao hơn một mét, hơn ba mét lớn lên chỗ chính hướng về bản thân vị trí phương hướng đi tới . . .

Cái kia đại cầu trong đôi mắt lộ ra lạnh lùng, nhô lên bên miệng có hai cây ngón giữa dài răng nanh chỉ lên trời lộ ra ngoài, tứ chi trên sinh ra là đủ mở ngực mở bụng lợi trào, hơn nữa toàn thân nó đều bao trùm lấy giống vảy cá một dạng màu xám áo giáp, bộ dáng lộ ra phá lệ hung hãn.

Hàn Băng hít sâu một cái hơi lạnh, đang chuẩn bị leo cây đào mệnh, cái kia đại cầu lại đột nhiên dừng lại bước chân, hần run lên trong lòng, đành phải tiếp tục bảo trì bất động, tay phải lặng lẽ hướng phía sau sờ soạng, đang muốn lấy mạng ra đánh thời điểm, phát hiện cái kia đại cầu chỉ là dựa vào một khối đá nâng lên chân sau, sau đó ào ào nước tiểu đầy đất.

Hàn Băng lập tức buông lỏng một hơi, nắm chặt trường mâu tay phải cũng buông lỏng xuống tới, chuẩn bị yên lặng theo dõi kỳ biến . . .

Loại sinh vật này hần trước kia gặp qua, nghĩ lúc trước ngay tại trong nhà thời điểm, hần bị Pterodactyls mang theo bay ở không trung, mơ hồ trông thấy tại Tây Sơn nào đó tòa sơn phong có rất nhiều lớn như vậy chỗ, bọn chúng cùng một loại tướng mạo kỳ lạ đại diện tựa như là tử địch, mỗi lần bản thân trông thấy bọn chúng thời điểm, bọn chúng đều lại đánh hội đồng.

"Đất . . . Đất . . . Đất . . ."

Nhìn cái đại cầu thần thái giống như cũng không có phát hiện Hàn Băng, nó nên bước tùy ý mà nhu hòa bộ pháp chậm rãi tiến lên, chỉ có cái kia xấu xí vô cùng đầu to tại trái phải không ngừng nhìn quanh, cũng thỉnh thoảng dùng móng vuốt đào đào, tựa hồ là đang tìm kiếm thức ăn.

Hàn Băng trên trán mồ hôi lạnh chảy đầy mặt, không nhúc nhích tí nào vẫn duy trì xoay người tư thế, hần bây giờ cách cái kia đại cầu khoảng cách thẳng tắp chỉ sợ không phải qua 30 mét, hơn nữa song phương ở giữa không tồn tại bất luận cái gì che chắn, nếu như mình bị nó phát hiện, chỉ bằng nhân gia cái kia bốn cái sò bản thân eo còn cột trụ, sợ là liền chạy đều chạy không được.

Hiện tại bản thân thân thể đã trải qua biến sắc, cùng chung quanh cảnh khô lá nát hoàn toàn dung hợp làm một thể, tại tầng thêm mùi cũng bị cô đại nước che giấu, bởi vậy tạm thời còn không có bị phát hiện.

Bất quá, hần biểu lộ lại là không dám chút nào buông lỏng, ngược lại là theo cái kia đại cầu bộ pháp, từng chút từng chút biến nặng hơn lên, bởi vì nhìn nó hành tẩu phương hướng, rõ ràng chính là hướng về bản thân vị trí cái này vị trí mà đến, theo cự ly rút ngắn, khi đó coi như bản thân y nguyên có thể bảo trì hiện tại cái tư thế này bất động, nhưng bại lộ khả năng mặc nhiên là cực lớn.

Hướng chỉ hần bây giờ còn nửa khom người, trên lưng cái kia nặng đến hơn ba mươi cân bọc hành lý, ép hần cực kỳ khó chịu, từ mới vừa đến hiện tại bất quá cũng mới mấy chục giây thời gian, đùi cũng đã bắt đầu đau nhức lên.

"Không được, chỉ sợ không đợi nó rời đi, Lão Tử liền không kiên trì nổi trước!"

Cái này Lân Giáp Khuyển giống như là đi ở nhà mình trong viện một dạng, nhân nhả dạo chơi, khoan thai tự đắc, hơn nữa lòng hiếu kỳ còn không nhỏ, một đường đi tới một chút cũng không thành thật, cổ co rút lại co rút lại, cái mõng nhếch lên nhếch lên, ngẫu nhiên dùng móng vuốt tại trên cành cây gõ mấy lần, ngẫu nhiên dùng cái mũi tiến đến thạch trên đầu đi ngửi ngửi, giống như là một cái ngậy thơ hiếu kỳ Bảo Bảo, chỉ bằng nó tính tình như vậy, trông thấy phía trước đột nhiên xuất hiện một ngôi xóm tạo hình quỷ dị đại thụ cái cọc, chẳng lẽ còn đem hần có thể buông tha sao?

Hàn Băng cái tư thế này thực sự là quá khó chịu, nửa người trên cùng nửa người dưới ở giữa hiện lên góc 45 độ, đùi cùng bắp chân ở giữa cũng hiện lên góc 45 độ . . . Qua ba phút, hần đùi đã bắt đầu run rẩy, cái kia Lân Giáp Khuyển giờ phút này cách hần còn có ước chừng 20 mét cự ly.

Rõ ràng ba phút mới đi xa mười mét, Hàn Băng trong lòng gấp gấp phát cuồng, liền không có gặp qua như thế bút tích chó, thừa dịp nó lại dừng lại bước chân đập thân cây cơ hội, hần trong nháy mắt rút ra hai thanh thủy chung cắm ở trong dây lưng Pterodactyls chui thủi . . .

"Gâu ~"

Tựa hồ là nghe thấy động tĩnh gì, Lân Giáp Khuyển bỗng nhiên xoay đầu lại, kêu một tiếng, bất quá tựa như là cái gì cũng không có phát hiện, nó đánh một cái hất xì, tiếp tục hướng về bên này lao đảo ung dung đi đến.

Chờ một lúc, lại thừa dịp nó thất thần đứng không, Hàn Băng điều chỉnh một cái thân thể tư thế, vừa mới đem uốn lượn đầu gối thẳng lên, Lân Giáp Khuyển lại bỗng nhiên ngẩng đầu, nhưng phát hiện trước mắt cũng không có bất luận cái gì dị động, nó tiếp tục đi tới . . . Liên dạng này, Hàn Băng tựa như là đang cùng nó chơi "Một hai Tam Mộc thủ lĩnh" trò chơi, trước sau tới tới lui lui chỉnh bảy tám lần, cuối cùng là điều chỉnh tốt bản thân tư thế.

Hần hai tay nắm chặt chủy thủ dán tại trước ngực, hai chân một trước một sau, làm ra dễ dàng nhất phát lực tư thế, Lân Giáp Khuyển đầu óc tựa hồ có chút không dùng được, tất cả những thứ này biến hóa nó là may mắn không có phát giác, lao đảo ung dung, rốt cục đi tới Hàn Băng trước mặt.

"Ngao?"

Xung quanh 100 mét phạm vi, là con đường này Lân Giáp Khuyển địa bàn, bởi vậy con đường này nó cũng đã đi rất nhiều về, giờ phút này đối mặt cái này không hiểu mà đến gốc cây, nó thần sắc có vẻ hơi mê mang, dùng móng vuốt nhẹ nhàng vỗ vỗ Hàn Băng chân, lại nhô ra cái mũi ngửi ngửi, bất quá cổ kia nông đậm cô đại vị đạo để nó mặt trong nháy mắt biến hình, mười điểm chán ghét hướng lùi sau một bước.

Nó hiện tại tại chỗ nhìn mười mấy giây, tựa hồ là phát hiện cây này cái cọc trên không có bản thân nước tiểu vị đạo, nó lập tức liền khó chịu, nó nghiêng đi thân thể, tự nhiên nâng lên một đầu chân sau . . . Mắt nhìn xem nó đang muốn tại chân mình trên không nói vệ sinh lúc, Hàn Băng bản năng đem chân lùi về một chút.

"Gâu?"

Thân cây làm sao còn sẽ động? Lân Giáp Khuyến bị sợ nhảy một cái, chờ nó mê hoặc ngẩng đầu, ngay tại cái kia bốn mắt tương đối trong nháy mắt, Hàn Băng lúc này đem sớm đã nâng tại trước ngực hai thanh Pterodactyls chuyển thủ, hướng về ánh mắt nó hung hăng đâm xuống dưới . . .

"Vù!"

Công kích phát sinh ở khoảng cách gần như vậy phía dưới, liền xem như Lân Giáp Khuyến cũng hoàn toàn không có phản ứng tới, nó chỉ có thể trông thấy hai đầu màu nâu cái bóng tại trước mắt mình chậm rãi biến lớn, lập tức trong mắt liền truyền đến hai cổ khó mà chịu đựng đau nhức, chỉ thấy hồng quang lóe lên, tiếp lấy nên cái gì cũng nhìn không thấy.

"Ô ô ô ô ~ "

Lân Giáp Khuyến trong nháy mắt phát ra lớn tiếng kêu rên, hai đầu tơ máu bỗng nhiên theo nó trong mắt phun tung toé mà ra.

"Ô ô ô!"

Hàn Băng tại buông tay ra trong nháy mắt đến một cái lớn sau nhảy, tiếp lấy cũng không dám quay đầu, hai ba lần trực tiếp liền leo đến vừa mới cây kia trên cây, thẳng đến cách mặt đất 10 mét, hân mới dừng lại, dùng hai tay ôm thật chặt thân cây hướng phía dưới nhìn sang.

. . .

Các vị, Trung thu khoái hoạt!

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIÊU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: Tay làm hàm nhai

"Uông uông uông uông uông! !"

Lân Giáp Khuyến trong mắt còn kém cái kia hai thanh chuyển thủ, nó hẳn là đau đớn khó nhịn, vội vàng muốn đem chuyển thủ đánh tan, bất quá không nghĩ tới dùng móng vuốt dùng sức vỗ một cái, ngược lại là nhường chuyển thủ cắm vào mà càng sâu.

"Tư . . . Tư . . ."

Chỉ thấy tại nó trong hốc mắt có số lớn máu tươi trực tiếp bạo tung tóe đi ra, kịch liệt đau nhức để nó cao giọng sửa inh ỏi, trong nháy mắt phát điên lên, tả hữu bỗng nhiên hất đầu dẫn đến nước bọt bay tứ tung, một bên mở ra huyết bồn đại khẩu, càng không ngừng hướng về phía không khí cắn xé, thật giống là đến bệnh chó dại bộ dáng.

"Uông uông uông . . . Uông uông uông . . ."

Hàn Băng ngay tại nó trên đỉnh đầu tựa vào thân cây lặng lẽ nhìn xem, thấy nó cái kia hung ác đến cực điểm bộ dáng, thậm chí ngay cả cái rầm cũng không dám thả, đánh tâm nhãn bên trong sợ mình bị nó phát hiện.

Nói thật, làm trông thấy cái này thê thảm đến cực điểm trạng diện thời điểm, nghĩ đến là bản thân cho nó tạo thành loại đau khổ này, trong lòng không khỏi cũng có chút áy náy . . . Bọn hắn một người một chó, sớm ngày không oán hôm nay không thù, rốt cuộc là cái gì làm bản thân biến như thế bạo ngược?

Hàn Băng tại trong lòng càng không ngừng hỏi thăm bản thân, đến cùng vẫn là không có tìm tới đáp án, bất quá lý trí nói cho hắn biết, vừa rồi bản thân loại kia cách làm hẳn là lập tức nhất lựa chọn chính xác, nếu quả thật nhường cái kia đại cầu phát hiện mình là một vật sống, cái kia chỉ sợ bản thân hạ tràng so hiện tại nó cũng được không bao nhiêu.

Cạnh tranh sinh tồn, kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn, Hàn Băng nhất định phải nhanh đem bản thân từ người hiện đại nhân vật bên trong thoát ly đi ra, đồng thời đem bản thân trong lòng vậy cũng cười nói đức cảm giác xuống đến thấp nhất, bởi vì hiện tại Nhân Loại, còn không có phát triển đến nắm giữ tư cách hướng đại địa chúng sinh biểu hiện ra từ bị cấp độ . . . Đơn giản tới nói, ta nghĩ sống sót, nó liền phải chết.

. . .

Vén vén tôn thương con mắt, đương nhiên không đủ để nhường Lâm Giáp Khuyến mắt mạng, Hàn Băng thấy nó hiện tại cơ hồ là đã trải qua đánh mất lý trí trạng thái, thậm chí cũng bắt đầu điên cuồng mà cắn xé từ bản thân cái kia vô tội cái đuôi.

Khỏe miệng của hắn lộ ra cười khở, rón rén bò xuống dưới, dừng lại ở cách mặt đất chừng ba thước độ cao, sau đó dùng hai chân kẹp lấy thân cây, rút ra phía sau trường mâu.

Cái này gia hỏa toàn thân đều bao trùm lấy cứng rắn lân giáp, hơn nữa hắn tiến pháp so với Tiểu Cung cùng Tiểu Đạn hai người thể nhưng là kém cách xa vạn dặm, đơn thuần dùng cung tiễn chỉ sợ là không cách nào kết quả nó tính mệnh.

"Dừng động! Ta lập tức tới ngay giúp ngươi giải thoát . . ."

Hắn đem mâu nâng tại trong tay nhắm chuẩn nó đầu, chuẩn bị cho nó đến một cái mãnh kích, nhưng Lâm Giáp Khuyến càng không ngừng giãy dụa, vị trí cũng biến hóa khó lường, hắn chờ đợi một hồi lâu, y nguyên không có tìm tới phù hợp cơ hội.

Lại qua vài phút, Lâm Giáp Khuyến thể lực tựa hồ là bị tiêu hao mà không sai biệt lắm, đã trải qua không có ban đầu điên cuồng, cái kia tự tàn động tác cũng thời gian dần qua chậm xuống tới, ở cách đại thụ năm sáu mét địa phương đảo quanh.

Hàn Băng động linh cơ một cái, từ trong ba lỗ lấy ra còn sót lại một khối Tyrannosaurus Rex thịt, lột ra lá cây, dùng một sợi dây thừng thắt ở trên thịt, đem thịt chậm rãi buông xuống cây.

Vài giây đồng hồ về sau, mùi thịt gây nên Lâm Giáp Khuyến chú ý, nó lập tức buông tha bản thân đầu kia đã bị cắn máu thịt be bét cái đuôi, ngẩng đầu trên không trung ngửi mấy lần, phảng phất là đem khối thịt kia xem như vừa mới cái kia hung thủ, trong nháy mắt lại trở nên nhẹ nhàng tròn mắt, lập tức bỗng nhiên nhào tới . . .

Lúc này, Hàn Băng dùng sức kéo động dây thừng, thịt bị nâng lên giữa không trung, cái kia Lâm Giáp Khuyến cũng đi theo nhảy dựng lên, đồng thời lớn giương miệng, hướng về phía thiên không phát ra trận trận gầm rú.

"Ngao ngao ngao!"

Hiện tại mục tiêu quá rõ xác thực, cái kia đồ rục yết hầu cơ hồ có một quả bóng đá lớn như vậy, Hàn Băng căn bản không cần nhắm chuẩn, hai chân dùng sức đạp một cái, hai tay nắm lấy trường mâu, hắn cả người trực tiếp từ cao ba mét độ trên nhảy xuống tới, ngay tại không trung thời điểm, trường mâu chuẩn xác đâm vào Lâm Giáp Khuyến trong miệng, ám sát quán thông đến cùng, chỉ ở chớp mắt ở giữa liền hoàn toàn chui vào nó cổ họng.

"Ngao ~ ngao ~ tạch tạch tạch!"

Lâm Giáp Khuyến phát ra hai tiếng kêu thảm, lập tức cổ giống như là bị kẹt lại một dạng, chỉ thấy nó há mồm, cũng rốt cuộc phát không ra bất kỳ thanh âm, nó hết lần này tới lần khác ngược lại ngã xuống lui lại hai bước, sau đó toàn thân xụi lơ, ngã trên mặt đất, thân thể run rẩy mấy lần liền hoàn toàn mất đi sinh cơ.

"Mệt chết ta!"

Hàn Băng ngồi dưới đất thở mấy khẩu khí, sau đó đi qua đưa tay vào nó miệng, tìm một hồi lâu mới bắt lấy trường mâu phần đuôi, đem hắn một cái kéo đi ra, trường mâu biến thành đỏ như máu, cầm ở trong tay có chút ác tâm, bất quá Hàn Băng lại là hoàn toàn không có cảm giác, chỉ ở đáy lòng sinh ra một loại không cách nào nói rõ cảm khái.

Cái này mấy ngày hắn đều chỉ lo trèo đèo lội suối, hoàn toàn không có đem tinh lực đặt ở tìm kiếm thức ăn bên trên, hiện tại toàn thân gia sản cũng vén vén còn lại một khối Tyrannosaurus Rex thịt, hắn lúc đầu còn nghĩ hôm nay tạm dừng chạy đi, đi trước tìm một chút ăn, nào nghĩ tới liền gặp phải dạng này tốt sự tình.

Hàn Băng từ bên hông rút ra chủy thủ, động tác rất nhanh nhẹn, hai ba lần liền đem cái kia Lâm Giáp Khuyến giải phẫu hoàn tất . . . Đầu, nội tạng, da lông tất cả đều vùi vào trong đất, chỉ lưu lại đuôi cùng xương sườn trên vị ngon nhất bộ phận, tiếp lấy sinh đẩy lửa trại, giả nhẹ liền Thực Địa bắt đầu chuẩn bị tiếp xuống tới mấy ngày đồ ăn.

Đại hình loài ăn thịt động vật có vú bình thường đều cổ có cực mạnh lãnh địa Ý Thức, trừ phi đặc thù tình huống, bằng không bình thường sẽ không lẫn nhau xâm lấn, Hàn Băng nghĩ, tại trong thời gian ngắn đợi ở chỗ này hẳn là an toàn.

Hắn làm một cái có thể chuyển động vì nướng, dùng gậy gỗ đem tròn chỉ Lâm Giáp Khuyến từ yết hầu đến cái mông cho bắt đầu xuyên, sau đó gác ở trên lửa nướng, giống như là dê nướng nguyên con bộ dáng, chỉ bất quá lần này là nướng toàn bộ chó.

Nửa giờ sau, mùi thịt bốn phía, cái này Lâm Giáp Khuyến nhìn xem mặc dù rất lớn, nhưng chân chính nướng đi ra lại rút lại hơn phân nửa, loại bỏ xương cốt cùng gân kiện, đại khái chỉ có vừa 50 ~ 60 cân trọng lượng.

Phân lượng mặc dù ít điếm, nhưng vẩy lên một chút muối ăn về sau, vị đạo lại cũng khá, Hàn Băng bữa cơm này ăn cực kỳ sáng khoái, phía trước hai đầu chân chó đều bị hấn gặm sạch sẽ.

Ăn no bụng, lại tìm đến to lớn lá cây tử, đem còn lại thịt tất cả đều bao khóa mà cực kỳ chặt chẽ, cất vào bọc hành lý bắt đầu chạy đi, hấn nhất định phải tại trời tối trước đó tìm tới đi ngủ địa phương, hơn nữa tốt nhất là cái sơn động, bởi vì hấn rốt cuộc không nghĩ tại thể nghiệm ngày đầu tiên loại kia ngủ ở hố đất bên trong thông khô.

Tìm hơn một giờ, mắt thấy hôm nay Thái Dương cũng mau xuống núi, hấn rốt cục tại mấy cây phía sau đại thụ phát hiện một cái 1 mét đường kính Thổ động, chỉ bắt quá cái kia Thổ động nhìn xem rất mới mẻ, bốn phía ma sát dấu vết cùng dấu chân biểu thị nơi này là có chủ động này, nhưng Hàn Băng có thể quán không được nhiều như vậy, bản thân liền mượn dùng một đêm, ngày mai sẽ trả lại nhân gia.

Hấn tại cửa động thượng phong chỗ phát lên một đồng lửa, chờ đợi hỏa diễm cháy hùng hực về sau, vội vàng ở phía trên vẩy lên một chút nửa khô nửa ẩm ướt khô điệp, lập tức hỏa diễm bị ép xuống dưới, một đại cỗ Bạch Sắc khói đặc bốc lên đi ra.

Hàn Băng trốn ở một khóa trên cây quan sát, vền vền qua mười mấy giây, trông thấy từ cửa động cuồng quét chui đi ra ba năm chỉ bóng rỏ lớn như vậy bộ hung, bộ hung nhóm xông ra khỏi đặc, quay đầu rất buồn bực nhìn qua đồng kia Hòa, tức giận đến trên đỉnh đầu xúc giác càng không ngừng lắc lư, hoàn toàn không biết là cái kia hồn trưởng làm việc tốt . . . Sau một hồi lâu, cũng không thấy khói đặc biến mất, bọn chúng cực độ thất vọng rồi đi.

Chờ vài phút, rốt cuộc không có bộ hung chui đi ra, Hàn Băng trong lòng mừng thầm, vội vàng chạy tới làm rơi trên đồng lửa lá cây, ném mấy cây củi khô Hỏa về sau, hỏa diễm lại bốc cháy lên.

Ở trong rừng cây tìm căn cành cây to xem như cái cào, tại cửa động chung quanh đào rất sâu một đầu câu, chờ đợi trong đồng lửa đốt ra đủ nhiều than củi, hấn đem than củi đều đào vào trong hố . . . Trong hố sâu đường khí thiếu thốn, những cái này than củi chỉ có thể chậm chậm thiêu đốt, đầy đủ kiên trì đến ngày mai buổi sáng, dạng này hấn là sẽ ngăn cản những cái kia đại trùng từ nửa đêm về nhà.

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Gien tiến hóa

Làm xong tất cả những thứ này, Thái Dương vẫn chưa hoàn toàn rơi xuống, thiên không vẫn là sáng trưng, chỉ là tại giới hạn chỗ nhiều một chút rặng mây đỏ.

Có lẽ là bởi vì ăn no căng, Hàn Băng bây giờ nghĩ ngủ cũng ngủ không được, thế là bò lên trên một khóa cành lá rậm rạp cổ thụ, ngồi xếp bằng tại một cái thò to nhánh cây phía trên, bắt đầu chỉnh lý cái này mấy ngày bản thân chứng kiến hết thấy.

...

"Lân Giáp Khuyến, Ăn Thịt Mãnh Thú, thân dài vượt qua 3 mét, răng nhọn móng sắc, tính công kích cực mạnh, thân thể phần lưng bao trùm cứng rắn lân giáp, phổ thông cung tiền không cách nào xuyên thủng, ứng đối phương pháp, công kích phản bụng hoặc con mắt, nguy hiểm đẳng cấp, Nhị Cấp."

"Đại Đầu Dương, Ăn Cỏ Động Vật, thân dài chừng hai mét, trên thân thể mọc ra cực dày lông trắng, có thể phòng ngự cung tiền công kích, trên đầu sinh ra to lớn chất sừng chùy, vung vẩy thời điểm phá hư tính siêu cường, là đủ cắt ngang nửa mét thô thân cây, ứng đối phương pháp, không, nguy hiểm đẳng cấp, Nhị Cấp."

"Tiền Sứ Cự Mãng, Ăn Thịt Động Vật, thân dài vượt qua 50 mét, đường kính 2 mét, có thể nuốt sống Đại Đầu Dương, ứng đối phương pháp, không biết, nguy hiểm đẳng cấp, Ngũ Cấp."

"Cự Mạch Tinh Đình, ăn tạp côn trùng, giương cánh vượt qua 2 mét, thân dài vượt qua 1 mét, răng sắc bén có thể tùy tiện cắn nát côn trùng giáp xác, sẽ

không chủ động công kích Nhân Loại, ứng đối phương pháp, công kích cánh, nguy hiểm đẳng cấp, Nhất Cấp."

"Viễn Cổ Ngô Công, ăn thịt côn trùng, thân dài vượt qua 3 mét, trên người bao trùm cứng rắn giáp khác, giòi về ẩn tàng đánh lén, nắm giữ răng độc, độc tính cực mạnh, nhưng tại trong vòng mười giây độc chết động vật lớn, ứng đối phương pháp, ở trên cao nhìn xuống dùng thạch đầu đập, nguy hiểm đẳng cấp, Tam Cấp."

...

Nói lên Viễn Cổ Ngô Công, Hàn Băng khoe miệng hơi hơi bật cười, bỗng nhiên buông xuống bút than, lập tức lâm vào hồi ức.

Ngày ấy, bản thân trước hết nhất là phát hiện Đại Đầu Dương, ở phía xa nhìn cái kia mọc ra lông trắng gia hỏa đang tại dưới cây ngon lành là ăn cỏ... Hàn trong lòng đắc ý mà nghĩ đến, nguyên lai đây là ăn cỏ động vật, nhìn đến hôm nay rốt cục có thể ăn vào một trận mới mẻ thịt nướng, cũng không còn tiếp tục quan sát, vội vàng một tiễn bắn xuyên qua, hoàn toàn không nghĩ tới chỉ kia bắn ra mũi tên lại là liên nhân gia tăng ngoài cùng phòng ngự đều phá không được... Mũi tên bắn tại lông trắng bên trên, thế mà trực tiếp bị đẩy lùi.

Hắn hơi kinh ngạc, đang chuẩn bị đổi thành trường mâu xông đi lên, không nghĩ tới cái kia Đại Đầu Dương vậy mà không có chạy trốn, ngược lại là rống giận chủ động xông tới, Hàn Băng giật mình sửng sốt, nhìn Đại Đầu Dương ánh mắt bên trong cái kia sự quyết tâm, giống như là một cái mới vừa rời đi quán ăn đêm Tửu Phong Tử, hắn vô ý thức mà ném trường mâu, vội vàng bò lên trên một cây đại thụ, còn không chờ hắn bò lên trên chỗ cao, đột nhiên cảm giác dưới thân truyền đến một trận kịch liệt mãnh rung động, hắn trên tay buông lỏng, kém chút bị cái này mãnh liệt rung động cho run xuống dưới, tranh thủ thời gian cúi đầu xem xét, chỉ thấy cái kia Đại Đầu Dương chính mãnh liệt vung lấy cổ dùng đầu đụng cây...

"Đồng đồng đồng!"

Vên vên hai ba lần, cây đại thụ này liền bị đập đất trống mớ thịt bong, mảnh gỗ vụn bay tứ tung, Hàn Băng quyết định thật nhanh, hai chân đạp một cái, lập tức nhảy xuống tới, nhưng mà ngay tại hắn rơi xuống đất trong nháy mắt, viên kia nửa mét thô to cây lại bị cái kia Đại Đầu Dương cho mạnh mẽ nện đứt.

Trông thấy như thế tràng diện, Hàn Băng dọa đến hồn phi phách tán, lập tức nhanh chân chạy, Đại Đầu Dương cũng tại đằng sau theo đuổi không bỏ, ngay tại đào mệnh thời điểm, đột nhiên phía trước mới nham khe đá khe hở bên trong, bay đi ra một cái màu cà phê cự hình Ngô Công, Hàn Băng không kịp chuyển hướng, càng không cách nào trốn tránh, cự hình Ngô Công cắn một cái vào bả vai hắn, hắn chỉ cảm giác được đầu vai một trận lạnh buốt, theo tới chính là toàn thân tê liệt, hai chân như nhũn ra, trong miệng chỉ tới kịp phát ra hai tiếng ôi, sau đó liền ngã trên mặt đất.

Đằng sau chạy đến cái kia Đại Đầu Dương, cũng ngu hồ hồ xông tới, cự hình Ngô Công cảm thấy uy hiếp, lúc này từ bỏ Hàn Băng, trong nháy mắt đứng thẳng người lên, thân thể uốn lượn như trắng, bắn ra đi qua cắn Đại Đầu Dương cổ, Đại Đầu Dương vung vẩy mấy lần đầu, đem Ngô Công ném tới dưới mặt đất, sau đó chạy tới dùng đầu to hung hăng đập...

"Đồng đồng đồng..."

Lực lượng kia to lớn, trực tiếp đem Ngô Công phía dưới thạch đầu đều đập thành phần vụn, Ngô Công tự nhiên không cần phải nói, hoàn toàn biến thành một đồng thịt vụn, Đại Đầu Dương tập tễnh hướng về Hàn Băng đi mấy bước, rất nhanh liền ngã xuống đất không dậy nổi, nằm trên mặt đất run rẩy một hồi về sau, rất nhanh ngừng thở.

Theo lý thuyết, liên thể hình so Nhân Loại rất nhiều Đại Đầu Dương đều ở đây mười mấy giây bên trong bị độc chết, vị này nhỏ bé Hàn Băng đã sớm nên quy thiên, bất quá tại hắn bị Ngô Công cắn trong nháy mắt, trong đầu bỗng nhiên lóe qua rất nhiều hình ảnh, tựa hồ nhớ lại cái gì không chịu nổi chuyện cũ...

Nguyên lai, tại mấy trăm năm trước, mình cũng từng bị loại này côn trùng cắn chết qua, hơn nữa còn không chỉ một lần, chỉ bất quá mỗi lần bị cắn chết về sau, tại lần sau đang bị cắn thời điểm, luôn có thể công việc càng lâu một chút mới chết... Ban đầu là mười giây trong vòng mất mạng, lần thứ hai là hai mươi giây, lần thứ ba hắn kiên trì hơn một phút đồng hồ, lần thứ tư là ở trên mặt đất nằm ròn rã một thiên tài thống khổ chết đi, gần nhất cái kia một lần rất khôi hài, bị Ngô Công cắn sau bởi vì toàn thân tê liệt, không cách nào động đậy, nằm trên mặt đất mười mấy ngày dẫn đến bị tươi sống chết đói.

Lúc ấy cổ này thân thể chủ nhân có lẽ căn bản không có cái kia Logic năng lực đi suy nghĩ trong này cấp độ càng sâu nguyên nhân, nhưng là hiện tại Hàn Băng cũng không đồng dạng, nhớ lại những cái này tràng cảnh, hắn lập tức liền minh bạch, lấy trước kia chút tử vong đều không có chết vô ích, bản thân thể nội nhất định là sinh ra ứng đối cự hình Ngô Công đặc thù độc tố kháng thể, từ đó làm cho hiện tại mặc dù không cách nào hoàn toàn đem hắn miễn dịch, nhưng đã trải qua không đủ để trí mạng.

Điều này cũng làm cho mang ý nghĩa, bản thân tiến hóa, sống sót tiến hóa!

Hàn Băng chỉ là toàn thân tê liệt, trên mặt đất nằm mười mấy phút, sau đó liền khôi phục hành động lực, trừ trên bờ vai lưu lại cái kia hai cái lỗ nhỏ có chút lạnh buốt bên ngoài, cái khác ngược lại là không có mấy may khó chịu.

"Cổ này thân thể trước kia đến cùng kinh lịch thứ gì? Đến cùng còn có bao nhiêu sự tình ta còn không có nhớ tới?"

Đối diện tại Hàn Băng mà nói, tiền nhiệm lưu lại đến cổ này thân thể tựa như một cái rộng rãi bảo kho, bảo kho bên trong chứa đựng vô số trân quý bảo tàng, chỉ cần cái này chút bảo tàng đều bị che giấu, lẳng lặng nằm cái nào đó không đáng chú ý nơi hẻo lánh, chờ đợi bản thân đi khai quật.

...

Chờ Hàn Băng ghi chép lại tất cả những thứ này, phía tây Thái Dương sắp xuống núi, lúc chạng vạng tối, trong núi sâu lâm vào ngấn ngùi yên tĩnh, phẳng phát tất cả sinh linh đều ở đây tỉ mỉ chuẩn bị đêm nay săn giết . . .

Hàn Băng không thích hợp tham dự cuộc thịnh yến này, hẩn tại than củi câu Ri-ga vào mấy cây nửa khô nửa ẩm ướt củi, lại dùng một khối tảng đá lớn ngăn chặn cửa ra, thật sớm tiến vào Thổ động.

Bên ngoài náo nhiệt cùng Nhân Loại không quan hệ, huyền rằm rĩ cũng tốt, kêu thảm cũng được, Hàn Băng đã trải qua ngủ.

Theo màn đêm giáng lâm, tử thần đứng hạn đến, từng màn săn giết cùng phản sát tại trong núi lớn mỗi một cái góc liên tục trình diễn, người vừa hát thoi ta đấng trăng, rờn rã mười giờ trong đêm, không có một phút hòa bình, phẳng phát ngay cả tử thần cũng bận bịu không đến.

Đại hình Mãnh Thú bắt giết con mồi, tiếm nha cùng lợi trảo, cỡ nhỏ động vật bắt giết càng nhỏ hơn con mồi, muốn bằng mượn một chút trí tuệ, còn có càng quý dị hơn Viễn Cổ côn trùng, bọn chúng có lẽ càng nhiều dựa vào là bẩm sinh đặc thù thú đoạn.

Màn trò chơi này kẻ thất bại chỉ có thể lựa chọn tử vong, bọn chúng bộ phận thân thể sẽ bị gặm ăn sạch sẽ, liền xương cốt đều không có thừa, những cái kia không kịp uống hết, lưu ra ngoài huyết dịch cùng dịch thể sẽ dung nhập dưới mặt đất, thoải mái ở tại dưới mặt đất tiểu động vật, một chút cũng sẽ không lãng phí.

Trò chơi người thắng lấy được một trận phong phú bữa tối, bất quá bọn chúng vẫn chưa đủ, giống như là tham lam dân cờ bạc quần niệm sông bạc, vẫn còn đang trong núi đi qua đi lại, dùng cặp kia huyết hồng con mắt nhìn chăm chăm mỗi một cái góc tối, đang mong đợi hảo vận giáng lâm, có lẽ bản thân còn có thể lại tìm tới thứ gì.

Nhưng chúng nó cũng không biết là, ngay tại bọn chúng tìm kiếm con mồi thời điểm, ở bên cạnh cũng có một đôi con mắt nhìn chăm chăm bọn chúng, mà cặp kia nhìn chăm chăm bọn chúng con mắt chủ nhân, cũng tại bị khác một đôi con mắt nhìn chăm chú lên . . .

Trò chơi sẽ tiếp tục hạ xuống, thẳng đến mình cũng biến thành kẻ thất bại, vừa mới ăn đi cái gì cũng bị ép phun ra, thậm chí ngay cả bản thân huyết nhục cũng biến thành đồ ăn.

Hừng đông . . . Trò chơi kết thúc, bụi về với bụi, đất về với đất, dân cờ bạc táng gia bại sản, đại địa bộ dáng lại trở về trời tối trước kia, ngay cả Hàn Băng đều nhìn không ra tối hôm qua phát sinh qua cái gì, giống như những cái kia cả đêm không thôi thét lên cùng gào thét đều là bản thân ảo giác.

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Dơ Dáy Đại Vương

Đông Sơn so Tây Sơn cao hơn rất nhiều, nhưng là đứng ở đỉnh núi, tầm mắt lại ngược lại không có Tây Sơn như thế khoáng đạt, chỉ bởi vì quay quanh ở trong núi những cái kia nồng vụ cùng đám mây, đem phía dưới tất cả cảnh trí đều cho che đậy mà cực kỳ chặt chẽ, dù cho đứng ở chỗ cao nhất, trước mắt có khả năng trông thấy, cũng chỉ có một mảnh bị ánh mặt trời chiếu thành màu sắc rực rỡ Vân Hải.

Toàn thân dơ dáy Hàn Băng xử lấy tràn đầy vết thương trường mâu, lẻ loi ngồi ở sinh trưởng tại đỉnh phong cây kia cao nhất trên cây, ngơ ngác nhìn qua phía tây mặt trời lặn.

"Rốt cục bò lên!"

Dư Hà Tán Thành Khinh, Khương Giang Tĩnh Như Luyện, hẩn trên mặt mang nhạt cười nhạt, trong mắt tràn đầy hạnh phúc thần thái, trong lòng cảm thấy, coi như lần này đi ra sau, liền một mục tiêu cũng không có hoàn thành, nhưng có thể nhìn thấy đẹp như vậy cảnh, cũng coi như chuyến đi này không tệ.

Từ chân núi bắt đầu, đến bò lên trên đỉnh phong, hao phí Hàn Băng rất lớn tinh lực, hẩn tổng cộng tổn hao mười lăm ngày thời gian, ở nơi này rờn rã nửa

tháng ngày đêm bên trong, từng giây từng phút đều là trong lòng run sợ, mỗi một ngày mỗi một đêm đều là sinh hoạt tại sợ hãi cùng mê mang bên trong thậm chí có đến vài lần hần tỉnh thần cũng đã tiếp cận bên bờ biên giới sắp sụp đổ, liên hần đều nghĩ mãi mà không rõ, bản thân rốt cuộc là nương tựa theo cái gì kiên trì đến hiện tại?

Có lẽ liên là vì có thể trông thấy loại này độc nhất vô nhị cảnh đẹp a!

Có lẽ là bởi vì độ cao so với mặt biển quan hệ, trên đỉnh núi không có bất kỳ cái gì động vật hoạt động dấu vết, trừ mấy cây trụ lụi cây cao bên ngoài, thậm chí ngay cả cỏ dại đều không dài mấy căn, bốn phía nhiệt độ so dưới núi thấp hơn rất nhiều, thể cảm giác không khỏi rét lạnh, bất quá Hàn Băng không chút quan tâm, bởi vì bản thân rốt cục có thể ở mặt đất hảo hảo mà ngủ một giấc.

...

Đêm dài, Hàn Băng bên cạnh đốt một đồng lửa, trên lửa nướng thịt, hần hai tay ôm đầu nằm trên mặt đất, lẳng lặng nhìn chăm chú đầy trời Ngân Hà.

Trước kia tại Bộ Lạc thời điểm, hần tại lúc rảnh rỗi thích làm nhất chính là nằm trên mặt đất nhìn Tinh Tinh, Jurassic Tinh Không quá huyền diệu, hần mỗi lần đều có thể phát hiện mới đồ vật.

Bộ Lạc Tinh Không cùng nơi này một dạng đẹp, chỉ bất quá so với nơi đây, Bộ Lạc dưới tinh không nhiều rất nhiều đồ vật, nói thí dụ như tộc nhân.

Hồi tưởng lại trước kia, mỗi khi thủ lĩnh nhìn Tinh Tinh thời điểm, Tiểu Hóa tổng hội quý ngời ở bên cạnh đảm lưng cho hần nắn vai, Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái sẽ ghé vào trên đùi hần ngáy ngủ đi ngủ, Tiểu Ngư sẽ cầm trường mâu đứng ở bên cạnh đứng gác, lão đầu tử sẽ một mực ghé vào lỗ tai hần liên quan tới danh tự sự tình lưu lo không ngừng. . . Nhưng là ở chỗ này, liên chỉ còn lại yên tĩnh.

Ngày thứ hai, nồng vụ tán đi, Hàn Băng rốt cục có thể mở rộng tầm mắt, hần đứng ở đỉnh núi hướng về nơi xa nhìn ra xa, cái kia phiến Đại Thảo Nguyên tựa hồ so bản thân tưởng tượng còn rộng lớn hơn vô ngần, hơn nữa còn ở phía trên phát hiện rất nhiều trước kia từ chưa từng gặp qua động vật, chỉ bất quá bởi vì cự ly quá xa, nhìn không rõ ràng đến cùng trong đó có hay không bản thân nhận biết chủng loại.

Lớn phía sau núi y nguyên vẫn là núi, chỉ bất quá những cái kia núi không ở giống dưới chân núi như thế hiểm trở cùng nguy nga, thấp bé dãy núi liên miên không dứt, một mực kéo dài đến vô hạn xa, trông thấy loại này tràng diện, Hàn Băng trong lòng lập tức liên tràn ngập hi vọng, những đỉnh núi kia giao thoa ràng, tại thiên nhiên ức vạn năm quý phù thần công tạo hình phía dưới, hình thành đủ loại địa hình, có đất bằng, có đồi núi, có khe nứt, có cao phong, có thác nước, có dòng sông. . . Địa hình càng phức tạp, liên càng dễ dàng ẩn tàng, Nhân Loại cũng liên càng dễ dàng tại Mãnh Thú bắt giết còn dư sống sót.

Sau khi xuống núi, Hàn Băng lại mờ mịt không căn cứ tàn bộ mấy ngày, dưới núi Sinh Thái Hệ Thống phải đơn giản rất nhiều, loại kia cổ thụ che trời đã trải qua rất ít trông thấy, chiếm lấy là vừa mới này mầm thấp bé từng lăm, nơi này hoàn cảnh sinh tồn đương nhiên muốn so trên núi tốt hơn nhiều, chỉ ít loại kia ở trên núi khắp nơi có thể thấy được cự hình Mãnh Thú, cự hình côn trùng đã coi như là hiếm thấy.

Một ngày này, Hàn Băng tại trong hạp cốc phát hiện một chỗ đầm nước, một màn từ trên vách đá rơi xuống thác nước nhỏ, nhưng hần trong lòng ngứa lạ khó nhịn, hồi tưởng lên đi tới cho đến trước mắt, bản thân tựa hồ đã trải qua nhanh hai tháng không có tắm, hiện tại tóc đã trải qua kết thành lớn cỡ bàn tay khối rắn, khối rắn bên trong có vô số tiểu côn trùng ẩn hiện, trên người vị đạo đơn giản cay con mắt.

Đầm nước không sâu, chỉ tới phần eo, nước trong suốt thấy đáy, rất dễ dàng thấy rõ trong nước tình huống, đầm nước dưới đáy có một chút cây rong nhẹ nhàng lay động, mấy con tiểu xảo tôm cá trốn ở thạch đầu trong khe, ngẫu nhiên trên trời sẽ rơi xuống mấy con đến đây uống nước cự hình chuồn chuồn, trừ cái đó ra, không có bất kỳ cái gì động sinh vật.

Hàn Băng lại đi trong nước ném mấy khối thịt tươi, chờ đợi lớn khoảng nửa giờ cũng không có phát hiện bất cứ dị thường nào, nếu như đây bên trong ẩn giấu đi một loại nào đó Ẩn Thịt Động Vật, chắc hần đã sớm nên bị câu dẫn đi ra.

"Nên không có vấn đề gì!"

Tại xác định sau khi an toàn, hần nghiêng răng nghiêng lợi, thực sự là phí thật lớn khí lực mới đem đã trải qua dính tại trên người quần áo và giày cho đào xuống tới, đợi đến toàn thân mình trần trụi thời điểm, phát hiện bản thân trên thân thể một ít bộ vị tựa hồ cũng mọc ra rêu xanh.

Hần dùng chủy thủ cắt mất bản thân tóc, lại tìm vài miếng thô ráp lá cây xem như kỳ cọ tắm rửa khăn, Hàn Băng giống như là ngược đãi tù binh đồng dạng đối đãi bản thân Nhục Thể, hoàn toàn không có để ý đau đớn, ngược lại là càng đau nhức càng thoải mái, càng thoải mái càng dùng sức. . . Xoa ra dài mảnh cấu bản rơi vào trong nước hòa tan, những cái kia tôm tép đột nhiên ngời được một cổ vị chua, tranh đoạt từ dưới tảng đá chui đi ra, theo dòng suối nhỏ đem hết toàn lực hướng thượng du bỏ chạy.

"Thoải mái! !!"

Nửa giờ sau, Hàn Băng trong cổ họng phát ra một tiếng lăm rống, hần rốt cục đem bản thân xoa sạch sẽ, chỉ bất quá bởi vì dùng sức quá mạnh, dẫn đến màng lớn dưới da mạch mạch máu vỡ tan, cả người tất cả đều biến thành màu đỏ tía, tựa như một cái bị đun sôi tôm. Vô luận bộ vị gì, chỉ cần nhẹ nhàng đụng một cái liền sẽ đau đến muốn mạng, tùy ý động một chút đùi, hơi một chút ma sát liền sẽ trong nháy mắt nhượng toàn thân hần nóng lên.

"Ôi, ôi ~ ta vừa mới làm lớn như vậy kinh làm gì? Đây không phải ngược đãi bản thân nha!"

Hàn Băng khở cái mặt, đành phải đem thân thể mở ra, giống một cái chim cánh cụt một dạng đứng đưa đi lên bờ, bất quá chờ đi đến trên bờ về sau mới phát hiện bản thân tình cảnh càng thêm xấu hổ, ngồi cũng không được, nằm cũng không được, đứng đây lại lộ ra quá ngu, bất quá may mắn hiện tại

không ai sẽ chạm biếm hấn, hấn chỉ có thể ở bên bờ bày ra một cái đứng thẳng hình chữ đại, ngẩng đầu lên thổi Thanh Phong, lẳng lặng chờ đợi da dẻ khôi phục bình thường.

Đứng ở nơi đó trăm nhàm chán Kana, giờ phút này cũng chỉ có con mắt động lên không đau, Hàn Băng nhìn chăm chăm phía trước đầm nước dờ ra, vừa mới xoa xuống tới cái bồn đều chảy tới hạ lưu, chất lượng nước lại thanh tịnh, bất quá những cái kia nhảy nhót tung bừng tôm tép lại là hoàn toàn không thấy tăm hơi.

"Đều bị hạ độc chết?"

Hàn Băng chưa từ bỏ ý định, đồng thời cũng là muốn tìm biện pháp đuổi thời gian, thế là hấn hơi hít mất lại tại hồ nước bên trong tinh tế tìm kiếm lấy, tìm mấy 10 phút cũng không nhìn thấy nửa cái cá.

Lúc này, Thái Dương rốt cục chạy đến đỉnh đầu, ảm áp ánh nắng rơi tại hấn trắng bóng trên nhục thể, Hàn Băng lập tức cảm giác sáng khoái vô cùng, kim lòng không được mà nhắm mắt lại, lại qua chốc lát, hấn đột nhiên cảm giác được một tia dị dạng, bản thân trên mặt tựa như là xuất hiện mấy khối điểm sáng, sáng rõ hấn mở mắt không ra, thế là Hư suy nghĩ trông đi qua, phát hiện tại đầm nước dưới đáy, tựa hồ có thứ gì đang phát sáng.

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn độc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé...

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: Săn giết cùng phản sát

"Phân quang? Pha lê? Không không không . . . Đầu năm nay lấy ở đâu pha lê!"

Thời đại này có thể không tồn tại pha lê, trong giới tự nhiên bề mặt sáng bóng trơn trượt đến có thể phản xạ ánh nắng đồ vật, chắc hẳn cũng sẽ không quá nhiều, Hàn Băng trong lòng lập tức dâng lên một cỗ nồng đậm hiếu kỳ, nghĩ đến dù sao hiện tại chảy máu những cái kia mạch máu cũng khôi phục hơn phân nửa, cổ nén còn thừa đau đớn, hấn nhón chân lên, ghé đầu hướng về hồ nước bên trong cái kia phát sáng đồ vật thẳng tắp mà đi qua . . .

"Đến cùng là thứ gì! ?"

Đưa tay nắm lên một cái toái thạch, Hàn Băng mở ra bàn tay từng điểm từng điểm tìm kiếm, một khóa một khóa đem những cái kia Phổ Thông Thạch Đầu tử nếm nước đọng bên trong, thẳng đến hấn trông thấy một khóa hắc sắc Tiểu Thạch Đầu, đột nhiên trừng to mắt, lập tức liền bàn tay cũng bắt đầu run rẩy lên.

"Không . . . Không thể nào? !"

Hấn hít sâu một hơi, liền tranh thủ viên đá kia dùng ngón tay kẹp lấy, trong nước thanh tẩy một cái, sau đó giờ lên trước mắt tinh tế quan sát, viên này thạch đầu rất phổ thông, chính là nhan sắc sâu một chút, khiến Hàn Băng cảm thấy kinh ngạc có thể không phải nó, mà là khám nạm tại thạch trong đầu viên kia củ lạc lớn nhỏ trong suốt Vật Chất . . .

Loại này đồ vật góc cạnh rõ ràng, tại dưới ánh mặt trời chiếu sáng rạng rỡ, có thể lập loè ra vô cùng sáng chói quang mang, rõ ràng chính là kim cương quặng thô.

"Kim cương! ! Lớn như vậy?"

"Chỉ ít cũng phải có mấy cara a?"

Hàn Băng tìm đập tốc độ không hiểu tăng tốc lên, hấn kích động đem viên kia kim cương thả tại lòng bàn tay bên trong thường thức tốt nửa ngày, trong đầu đã trải qua ý nghĩ kỳ quái, sau đó chờ hấn phản ứng tới, trong miệng lại không khỏi phát ra thờ dài một tiếng, cười khổ nói: "Đời trước làm sao không vận khí tốt như vậy? Hiện tại cần người làm gì?"

Hắn rất tùy ý mà phát phát tay, đem viên kim cương về sau giương lên, một lần nữa ném tới hồ nước bên trong, sau đó quay người hướng về bên bờ đi đến, bất quá hắn còn chưa đi ra hai bước, sắc mặt bỗng nhiên sững sờ, xoay người lần nữa, vội vàng hướng về trong nước sờ qua đi.

"Ta điên sao? Đây chính là kim cương a! !"

Dù sao thì điểm này thể tích, lưu tại trên người cũng không chiếm địa phương, ném đi bản thân trong lòng còn khó chịu, liền dứt khoát giữ đi! Chờ về sau có rảnh thời điểm, nói không chừng còn có thể làm ra một sợi dây chuyền hoặc là giới chỉ cái gì.

...

Từ nay về sau, Hàn Băng dường thành thu thập kim cương thói quen tốt, mà cái thói quen này cũng một mực làm bạn hắn vô số năm.

...

Chờ trên người chấm đỏ đều tiêu tán về sau, hắn lại làm một cái bàn chải, cầm quần áo tăng bên trong móc ra nắm móc cùng lông tơ đều xoát xuống dưới, tiếp theo tại bên bờ dâng lên một đồng lửa, ăn xong một bữa mỹ vị thịt nướng, cuối cùng nhẹ nhàng thoải mái mà đập vào hành trình.

Thoát khỏi nguy hiểm đến cực điểm hoàn cảnh, Hàn Băng không cần thời thời khắc khắc nom nớp lo sợ, đang tìm Nhân Loại tung tích quá trình bên trong càng nhiều là mang theo một loại du sơn ngoạn thủy tâm tính, tinh thần tốt rất nhiều.

Hắn theo cái kia màn thác nước chảy xuống dòng suối nhỏ tiến lên, trên đường đi cũng nương tựa theo trí tuệ giết chết rất nhiều coi hắn là thành đồ ăn gia hỏa, liền hành trong túi dùng để ghi chép tấm ván gỗ nhỏ cũng mau dùng hết.

Nếu là luận thiên sinh sức chiến đấu, Nhân Loại cơ hồ là ở vào Ấn Thạch Động vật tầng dưới chót, tại đối mặt Jurassic bên trong đại bộ phận Mãnh Thú lúc, cho dù là tinh thông nghiên cứu Đấu Kỹ xảo cao thủ, có lẽ đều chỉ có thể rơi cái ôm hận dưới cửa tuyến trận, bởi vì Nhân Loại sáng tạo xuất xứ vị võ thuật, kỹ xảo, chiêu thức đều là dùng để đối phó đồng loại, tại đối mặt đại thể hình Hung Thú thời điểm, rất khó đưa đến cái tác dụng gì.

Tỉ như đứng thẳng nghiên cứu Đấu Kỹ bên trong có uy lực nhất đập nên một trong, quét ngang đá, hắn bản thân liền là châm đối Nhân Loại loại này hai chân đứng thẳng, lại thân thể thẳng đứng bằng phẳng động vật chỗ thiết kế, một chiêu này đập nên chân cùng đầu hiệu quả đều rất tốt, lực lượng đầy đủ nói, còn có thể cấu thành đối phương ngã xuống đất, mà ngã xuống đất đối Nhân Loại là phi thường bất lợi.

Nhưng là, Khủng Long, Kiếm Xi Hồ (Sabretooth) chờ Dã Thú là thân thể hướng ngang vận động bốn chân đứng thẳng động vật, hơn nữa trọng tâm cực thấp, dạng này đã quét đối với nó hiệu quả liền phi thường kém.

Lại lấy một thí dụ, mặt đất kỹ cần khóa khớp nối, mà Nhân Loại liền Dã Thú sinh lý kết cấu đều không làm rõ ràng, khớp nối ở nơi đó đều không biết . . . Kỳ thật biết rõ cũng vô dụng, bởi vì Nhân Loại không biết khóa lại Dã Thú khớp nối rồi cuộc muốn bao nhiêu lực lượng, tiến thêm một bước, Nhân Loại cánh tay cùng chân đều quá ngắn, dù cho để cho Nhân Loại lực lượng, vẫn là không khóa lại được Khủng Long khớp nối.

Bất quá Nhân Loại tại có ngoài định mức vũ khí tình huống dưới, là có khả năng đối kháng Mãnh Thú, nguyên nhân chủ yếu ở chỗ IQ cùng tri thức chênh lệch, IQ chênh lệch chi tiết ở chỗ nhân loại học tập cùng năng lực phân tích mạnh hơn so với thể gian bất luận cái gì một loại sinh vật.

Mỗi một loại động vật, đều có kỳ hành động quen thuộc, mà những cái này quen thuộc bị biết về sau, liền có thể tiến hành lợi dụng, đồng thời trở thành nhược điểm, nhờ vào đó đem hắn diệt sát, cái này kỳ thật cũng là Hàn Băng một đường phía trên, dù cho lại mỗi một cũng phải lưu lại văn bản ghi chép nhất càn bản nguyên vì.

Mãnh Thú đối con mồi nhận biết là có hóa, con mồi chính là một cái đầu, một cái thân thể, cùng tứ chi, mà ở bọn chúng trong mắt, có thể sinh ra nguy hiểm địa phương, chính là tứ chi móng vuốt, cùng trong mồm răng, nhưng là một khi Nhân Loại nắm giữ công cụ, cái này đơn giản nhận biết liền có thể sẽ bọn chúng sinh ra trí mạng vấn đề, Mãnh Thú sẽ đem những cái kia công cụ cho rằng là Nhân Loại một phần thân thể, đối với hắn sắc bén cùng trình độ cứng cáp không có đề phòng, bọn chúng không biết trường mâu có thể đem bản thân da thịt đâm cái lỗ lớn, không biết Pterodactyls chủ thủ có thể trực tiếp đem bản thân thân thể chém đứt, cũng không biết cùng tiến có thể tại không tiếp xúc tình huống dưới phát động tình chuẩn lại trí mạng công kích, càng thêm sẽ không nghĩ tới tại giao chiến thời điểm, đầu tiên muốn đoạt hạ nhân loại vũ khí trong tay.

...

Mỗi khi tại rừng sâu bên trong phát hiện một loại mới giống loài thời điểm, nếu như nó không có phát hiện bản thân, cái kia Hàn Băng cũng cũng không biết lo lắng thoát đi, mà là sẽ núp trong bóng tối lặng lẽ quan sát, quan sát nó hình thể, quan sát nó đồ ăn, quan sát nó công kích thủ đoạn, quan sát nó hành vi quen thuộc . . . Chỉ cần nắm giữ những tin tức này, tại có thời gian thời điểm tiến hành phân tích, rất nhanh liền có thể suy nghĩ ra trọn vẹn có thể được ứng đối thủ đoạn . . . Đương nhiên, ở trong đó muốn trừ ra Tyrannosaurus Rex, Viễn Cổ Cự Mãng, Viễn Cổ Cự Ngạc chờ quá mức nghịch thiên gia hỏa.

...

Hàn Băng ngồi xổm ở bên dòng suối uống nước, sau lưng đột nhiên vang lên gấp rút tiếng bước chân, hắn căn bản không quay đầu lại, hai chân phát lực trực tiếp hướng về phía trước nhảy lên, nhảy vào trong nước, hắn nhìn lại, phát hiện chính là cái kia theo dõi bản thân vài ngày gia hỏa, một cái hình thể so dễ rừng còn lớn hơn chuột.

"Quả nhiên là người tiểu tử!"

Hàn Băng cười lạnh, không chút hoang mang mà từ phía sau lấy cung tên ra . . . Cái kia hao tổn rất lớn từ đối với bản thân đánh lên thất bại tựa hồ là lộ ra cực độ tức giận, nó đứng ở bên bờ hướng về phía Hàn Băng càng không ngừng gào thét, bất quá cũng không dám xuống nước, chỉ có thể vội vàng xao động mà tả hữu dạo bước.

"Chi chi chi C-K-Í-T..T...T!"

Loại này chuột Hàn Băng trước kia cũng đã gặp, bọn chúng công kích thủ đoạn cùng Hung Hầu rất giống nhau, đều là dựa vào cực độ linh hoạt thân hình, phát động như thiểm điện tập kích, chờ gần sát mục tiêu về sau, lại dùng chân trước trên cái kia dài đến 30 centimet lợi trào, lấy cực cao tần suất đem con mồi bắt miệng ngoác tới mang tai, đến cuối cùng con mồi trên cơ bản đều là chảy hết máu mà chết.

Hàn Băng chậm chậm ung dung đem cung tiễn kéo thành hình trăng tròn nhắm chuẩn đi qua, hán giờ phút này cự ly này hao tổn rất lớn từ chỉ có không đến 3 mét cự ly, nếu là dạng này đều có thể thất thủ, đó còn là dứt khoát tự sát tính.

"Huru!"

Dây cung rung động, hồ cốt tiễn trong nháy mắt xẹt qua không khí, trong chớp mắt liền bắn vào hao tổn rất lớn từ hốc mắt, cái kia trong hốc mắt phun ra số lớn huyết dịch cùng dịch trắng, hao tổn rất lớn từ bỗng nhiên cũng đi theo hết thảy lên, nó tựa hồ chưa từng ngờ tới trước mắt cái này con mồi thể mà có thể phát ra dạng này cường đại công kích, chỉ ở tại chỗ chuyển nẩy vòng, lập tức liền hướng lấy sau lưng cấp tốc thối lui.

Muốn săn giết bản thân nhất định phải trả giá thật lớn, Hàn Băng đương nhiên không có khả năng tùy tiện buông tha nó, bất quá hán cũng không nóng nảy, chờ chậm chậm thu thập tốt về sau, mới cầm trường mâu tìm vết máu đi tìm.

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIÊU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Truy sát

Kỳ thật, đối với lần tập kích này, Hàn Băng trong lòng là sớm có đoán trước, từ khi lên núi ngày đó trở đi, hán mỗi đêm tại đi ngủ trước đó, đều sẽ thừa dịp trời chưa hắc trước đốt trên một đồng lửa, sau đó đợi đến muốn đi đi ngủ thời điểm, liền sẽ mang củi Hỏa thiêu đốt sau tro tàn vẩy vào lối vào hang núi, làm như vậy mục tiêu chủ yếu vốn là vì phòng ngừa trong giấc mộng bị những cái kia vô khổng bất nhập tiểu Độc trùng đốt.

Bất quá ngay tại trước mấy thời điểm, ngày nào đó hán buổi sáng tỉnh lại đứng là tại tro tàn trên phát hiện rất nhiều dấu chân, loại kia dấu chân lớn nhỏ ước chừng có Nhân Loại bàn chân kích thước, bất quá hình dạng lại giống như là một mảnh lá phong . . . Lúc đầu Hàn Băng cũng chưa coi ra gì, chỉ cho là đây chẳng qua là cái nào đó đi ngang qua động vật lưu lại, nhưng là đến ngày thứ hai, hán đôi một cái son động đi ngủ, tại buổi sáng khi tỉnh lại tại cửa son động lại phát hiện dấu chân, hơn nữa cùng hôm qua phát hiện loại kia là giống nhau như đúc, thẳng đến ngày thứ ba, ngày thứ tư . . . Mỗi ngày đều có phát hiện.

Nếu như vèn vèn lần một lần hai cũng liền thôi, còn có thể dùng ngẫu nhiên đến giải thích, bất quá tại liên tục năm ngày đều ở đây bản thân đi ngủ địa phương xuất hiện đồng dạng dấu vết về sau, Hàn Băng liền không thể không cẩn thận, nhìn đến chính mình hán là bị theo dõi.

Hán ghi lại loại này dấu chân hình dạng, lại tại rừng sâu bên trong tìm tới đồng dạng dấu chân, quan sát những cái kia dấu chân hướng đi đường đi, dựa vào những ngày này tích lũy dã ngoại sinh tồn kinh nghiệm, rất nhanh liền từ trong dấu vết suy đoán ra loại động vật này sinh hoạt tập tính, đi săn phương thức cùng có thể lợi dụng nhược điểm.

Quả nhiên, cái này gia hỏa hôm nay rốt cục tìm tới cơ hội, thừa dịp bản thân uống nước khoảng cách, lúc này liền phát động tập kích, bằng nó tia chớp kia tốc độ công kích, nếu như trước đó không có làm tốt chuẩn bị chu đáo, chỉ sợ bản thân thật đúng là biết bị nó nói.

So sánh, Hàn Băng trong lòng mười điểm may mắn!

...

Vô luận loại sinh vật nào, con mắt đều là cực kỳ bộ vị yếu ớt, bị bắn mù một con mắt hao tổn rất lớn Tử Minh hiển thụ thương không nhẹ, trên đường đi nhỏ xuống vết máu liền không có từng đứt đoạn, cơ hồ là hợp thành một đường thẳng, mà ở có chút địa phương huyết dịch thậm chí còn hội tụ thành một bãi mâm tròn, nó có thể là bởi vì đau đớn khó nhịn, lâm thời ở chỗ này nghỉ ngơi vài phút.

Truy tung đại khái 2 giờ, Hàn Băng phát hiện vết máu cuối cùng là biến mất ở một cái hơn một mét đường kính lối vào hang núi, hắn có chút cười cười, bởi vì hắn thích nhất loại này bắt rùa trong hồ thức bắt giết phương pháp.

Nhàn Thục Địa tại cửa động phát lên một đồng lửa, chờ đốt ra cháy gỗ lim than về sau, tuyến dụng nửa khô nửa ẩm ướt khô điệp đều đều vẩy ở phía trên, hỏa diễm bị ép xuống dưới, trong đồng lửa lập tức bốc lên đi ra cuộn cuộn khói đặc, trước mắt vị trí hẻm núi, không khí lưu động so trên núi muốn chậm chạp rất nhiều, nơi này cơ hồ không có gió thổi, Hàn Băng cũng chỉ có bản thân lên, hắn tìm một tảng lớn lá cây, đứng ở bên cạnh đồng lửa bắt đầu đại lực quạt gió, hai tay mỗi huy động một cái, cái kia cuộn cuộn khói trắng đều sẽ hướng về cửa động bỗng nhiên chui vào một cổ, năm sáu phút sau, trong động khói đã bắt đầu phân rớt, Hàn Băng hai tay cũng có chút cảm thấy đau nhức.

"Chi chi chi C-K-I-T...T!"

Trốn ở trong động những cái kia hỏa hỏa tựa hồ cũng không chịu được, không trải qua phát ra bèn nhọn gọi tiếng, nghe thấy chuột gọi tiếng, Hàn Băng vội vàng lui lại mấy bước, nhanh chóng bò lên trên một cây đại thụ, tiếp lấy lấy cung tên ra vung vung nhắm chuẩn cửa động, ngay tại vài giây đồng hồ về sau, có một cái hắc sắc hao tổn rất lớn tử tử Hắc Âm bên trong chui đi ra, chờ đến cửa động thời điểm, nó bỗng nhiên đứng thẳng người lên, hướng về nơi đồng lửa nhìn ra xa tới.

Hàn Băng hơi hơi nhíu mày, bởi vì cái này chuột cũng không phải là mới vừa bị thương cái kia, cái này hình thể nhỏ hơn rất nhiều, chỉ có bóng rỏ lớn nhỏ, cái này hắn là vừa mới cái kia chuột con non, hắn không có làm quá nhiều suy tư, hơi hơi neho lại mắt, cẩn thận trong nháy mắt đem cung kéo thành hình trăng tròn, ngón tay buông lỏng, theo một tiếng tiếng xé gió vang lên, hồ cốt tiễn trực tiếp bắn thủng cái kia con chuột con đầu, cũng đưa nó gắt gao đóng ở trên mặt đất.

Một kích mất mạng, đi qua cái này mấy tháng vô số lần trở về từ cõi chết, Hàn Băng tiến pháp tại trong lúc nguy nan tiến bộ cực nhanh, mặc dù còn không có đạt tới Tiểu Cung cùng Tiểu Đan loại kia bách phát bách trúng trình độ, nhưng mười mấy mét bắn ra ngoài chết một cái hao tổn rất lớn tử cũng không tính là khó.

Hắn không có vội vàng xuống dưới, từ trên lưng lại rút ra một mũi tên, tiếp tục hướng về cửa động nhắm chuẩn.

Loại này cự hình chuột Hàn Băng mặc dù chưa quen thuộc, nhưng hiện đại chuột thể nhưng là một đời chính là mấy chục cái, nếu như bọn chúng có một loại nào đó gen liên hệ, chắc hẳn trong động khẳng định còn có rất nhiều.

Hắn rời đi Bộ Lạc lúc mang theo hồ cốt tiễn đi qua một chút hao tổn cùng mất đi, trước mắt còn lại mười lăm nhánh, nếu như trong động chuột vượt qua số này, cái kia bản thân thì đi bốc lên diễm hiểm.

Đội không được một phút, trong động lại bò đi ra một cái chuột, Hàn Băng lúc này giương cung bắn tên, để nó bước huynh đệ mình theo gót...

Những cái kia chuột tuyệt đối không hiểu binh pháp, giống dạng này một cái một cái đi ra chịu chết thêm dầu chiến thuật chính là Binh gia tối kỵ, Hàn Băng thế nhưng là mừng rỡ nhẹ nhõm, một tiễn một tiễn đến bắn ra ngoài, bất quá mười mấy phút, cửa động liền đã ngổn ngang nằm mười ba con hao tổn rất lớn tử, bất quá trong đó vẫn không vuông vắn mới bị bản thân bắn mù con mắt cái kia.

Trong động đã có rất dài thời gian không có động tĩnh, Hàn Băng chờ đến hơi không kiên nhẫn, trực tiếp từ trên cây nhảy xuống, đem hồ cốt tiễn rút xuống tới sắp xếp gọn, tiếp lấy đốt một điều bó thuốc, cảm ngang trường mâu liền đi vào động bên trong.

Hang động này quá thấp, hắn chỉ có thể khom người tiến lên, đợi đến tiến vào đại khái năm sáu mét sâu về sau, theo gió lửa, trong động bỗng nhiên truyền đến một cổ gay mũi hơi thổi, giống như là trong khe cống ngầm nằm nửa tháng lộn chết trên người phát ra vị đạo, Hàn Băng lập tức liền nôn ra một trận.

"Oa ~ "

Hắn vội vàng rời khỏi trong động, đến bên ngoài bắt đầu miệng lớn hô hấp, hắn thật sự là không nghĩ lại đi vào, bất quá bên trong cái kia thụ thương hao tổn rất lớn tử nhường hắn không thể từ bỏ, nó có thể theo dõi bản thân bốn năm ngày, khẳng định có tương đối trình độ trí tuệ, lúc này bản thân lại bắn mù ánh mắt nó, nó tất nhiên sẽ mang thù, nếu như hiện tại không được trầm thảo trừ căn, như vậy tương lai khẳng định sẽ phải chịu vô cùng vô tận quấy rối, mà bản thân có thể không nghĩ cả ngày thời điểm đề lấy trong chỗ tối đột nhiên nhảy đi ra một cái hao tổn rất lớn tử.

Kéo vài cọng cỏ đại tắc lại cái mũi, Hàn Băng làm mấy cái hít sâu, lần nữa tiến vào trong động, trong động con đường rất phức tạp, đi không được đến một phút Hàn Băng liền trông thấy năm sáu cái lối rẽ, nếu không phải trên mặt đất vết máu một mực chỉ dẫn phương hướng, nói không chừng hắn đã sớm lạc đường.

Lại tiến lên mười mấy mét, trên mặt đất bắt đầu xuất hiện rất nhiều động vật Bạch Cốt, có chút xương cốt sớm đã phong hoá thành khối vụn, có chút xương cốt còn rất mới mẻ, từ phía trên treo tơ máu liền có thể nhìn đi ra.

Bỏ thuốc sắp đốt hết, Hàn Băng vội vàng thay đổi một cái gậy gỗ, lại đi vài mét, làm sắp đi đến cuối cùng, lúc này, đột nhiên nghe thấy phía trước vang lên vội vàng thanh âm.

"Chi chi chi C-K-Í-T..T...T!"

Trông thấy Hàn Băng đến, cái kia kêu thanh âm số lượng trong nháy mắt đề cao gấp bội, thanh âm bên trong bối rối cùng khẩn trương, không cái nào không biểu hiện ra nó giờ phút này nội tâm bên trong sợ hãi và tuyệt vọng.

Hàn Băng đem bó đuốc ngã vào phía trước, gấp thông đạo đã đến cuối cùng, nó không cách nào lui lại, hơn nữa chật hẹp thông đạo cũng không thể né tránh không gian, cái kia thụ thương hao tổn rất lớn từ cách Hàn Băng chỉ có 3 mét không đến cự ly, nó giờ phút này kề sát tại trên vách động, bên trái trong hốc mắt còn cắm cái kia chữ hồ cốt tiền, bất quá huyết dịch tựa hồ đã trải qua ngưng kết, Hàn Băng đem bó đuốc kéo dài càng trước mấy phần, nó đột nhiên lớn tiếng gào thét, cũng bắt đầu cách không vung vẩy lên lợi đao, tựa hồ muốn làm cuối cùng phản kháng.

"Chi chi chi ~ chi chi chi!"

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIÊU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Nhân Loại xương đầu

"Àm!"

Hàn Băng lập tức đem bó đuốc cắm vào trong đất, cũng không biết những cái này hao tổn rất lớn từ ở cái này trong động sinh hoạt bao nhiêu năm, những trong năm này lại bắt giết bao nhiêu động vật, dưới chân Bạch Cốt đã trải qua đồng rỗng rã nửa mét dày, nhất phía dưới tầng kia thậm chí đã trải qua phong hoá thành tro, hắc cái này bỗng nhiên lập tức, trực tiếp nhùng trong động cuộn lên nồng đậm khói trắng.

"Hự khự khự khự!"

Hàn Băng bị sắc đến che niệng ho khan mấy tiếng, nhưng này chỉ hao tổn rất lớn từ lại là khực không ra, nó trông thấy dạng này tràng diện, lập tức càng thêm kinh hoảng, trực tiếp đứng lên, đem phía sau lưng áp sát vào trên vách động, nghe răng trợn mắt, hai con chân trước hết sức hướng phía trước duỗi, càng không ngừng lòi xé không khí . . .

Hàn Băng đối động này bên trong hoàn cảnh chán ghét đến cực điểm, cũng muốn không cùng nó hao tổn quá lâu, trong nháy mắt bùng lên trường mâu liên chọc đi qua, trong động chớp liên tục trốn chỗ trống đều không có, trường mâu giống như một đạo thiểm điện, từ hao tổn rất lớn từ một cái khác trong hốc mắt đâm vào đi, lại từ cái ót xuyên ra, máu tươi lập tức phun tung toé đến bốn phía trên vách động, nó chỉ tới kịp phát ra một tiếng thở dốc, lập tức tại chỗ từ vong.

"Khự khự khự . . . Ngươi nếu không chết, ta ngay cả cảm giác đều ngủ không tốt."

Hàn Băng ngồi nghỉ một hồi, lập tức lại đem lên bó đuốc chuẩn bị rời đi, ngay tại hắc quay người thời khắc, dưới chân tựa hồ là đá đến thứ gì, có một cái Bạch Sắc không được quy tắc viên cầu, mượn lực hướng về bên ngoài lăn ra ngoài, hắc không có để ý quá nhiều, tiếp tục khom người hướng về ngoài động đi, bất quá khi hắc chạy đến cái kia nhấp nhô viên cầu bên cạnh lúc, vô ý thức mà cúi đầu xem xét, chờ hắc thấy rõ dưới chân cái kia đồ vật, cả người trong nháy mắt liên kinh ngạc đến ngây người! ! !

"Cái này, đây là . . . Đây là đầu người! ?"

Khối này nguyên hình xương cốt, là một cái bị găm sạch sẽ đầu lâu, phía trên giăng đầy máu răng cho thấy hung thủ thân phận, chỉ bất quá như Hàn Băng kinh ngạc là, khối này xương cốt thoát nhìn vô luận là chính thể hình dạng, vẫn là ngũ quan phân bộ, hoàn toàn cũng là một cái nhân loại xương đầu bộ dáng.

Hắc lẳng tại nguyên chỗ, cau mày xem trọng một hồi . . . Lúc này, trong động tia sáng biến ảm đạm xuống tới, trên tay bó đuốc lại nhanh đập tắt, hắc trực tiếp ném đi trường mâu, lấy tay nắm lấy cái kia xương đầu liền hướng về cửa động nhanh chóng bỏ đi.

"Đây là Hàu Từ? Không, không giống!"

Đội đến ánh nắng phía dưới, Hàn Băng đem xương đầu cầm tại trong tay tinh tế quan sát, càng thấy cẩn thận, hần lông mày liền nhăn càng sâu, đến cuối cùng thậm chí ngay cả hai tay đều ngăn không được mà run rẩy lên.

"Cái này . . . Cái này tuyệt đối là Nhân Loại xương đầu, tuyệt đối là Nhân Loại xương đầu, sẽ không sai!"

Hàn Băng khẩu khí mười điểm kiên định, xem như một cái sinh ra thế kỷ 21 người hiện đại, trải qua Hệ Thống giáo dục giới tính, hần không có khả năng tính cả loại xương đầu đều nhận không ra.

Xác thực, trên thế giới có chút động vật linh trưởng khung xương kết cấu cùng Nhân Loại cực kỳ tiếp cận, nói thí dụ như Hàu Từ cùng đại tinh tinh, nhưng dù sao không phải một cái giống loài, cho dù là tương tự cũng khẳng định sẽ có chỗ khác biệt, đồng dạng Hàu Từ xương sọ kết cấu, mặt mũi bộ phận tương đối bên ngoài lồi, mà Nhân Loại là so sánh bằng phẳng, Hàu Từ xương mũi khá thấp, rộng, Nhân Loại là tương đối cao, hẹp, Hàu Từ cầm xương so sánh thô to, Nhân Loại là tương đối nhỏ hẹp . . . Ngay cả cùng Nhân Loại tiếp cận nhất giống loài đều có thể phát hiện nhiều như vậy rõ ràng khác nhau, vậy liền cùng không cần nói những cái kia đừng sinh vật.

Bất quá, nhất làm cho Hàn Băng vững tin chứng cứ là rằng, trước mắt viên này trên đầu, trong miệng còn còn sót lại đại khái hai mươi mấy cái răng, loại này ngắn nhỏ tron nhắn, thành hình chữ nhật răng tạo hình nhìn chung toàn bộ Jurassic, cũng chỉ có Nhân Loại mới có thể đáng đáp đi ra.

"Đồng đồng đồng!"

Hàn Băng thử dùng Pterodactyls chùy thủ ở phía trên gõ mấy lần, thanh âm bên trong mang theo ngọt ngào, cái này chứng minh trong đó còn sót lại trình độ, không giống như là đã hoàn toàn phơi khô loại kia xương cốt, nói rõ người này loại bị chuột ăn sạch thời gian không tính là lâu xa.

"Hần hần là mới chết không được lâu . . . Phi, những cái này đáng chết chuột!"

Hần vội vàng lại tìm một chút gãy gỗ, làm tốt mấy con bọ thuốc, quay người một lần nữa trở lại trong động, đi tới vừa mới phát hiện xương đầu địa phương, liền tranh thủ những cái kia trải trên mặt đất xương cốt một cái một cái mà ôm ra son động, tổng cộng đi tới đi lui vài chục lần, mới đưa son động hoàn toàn trống rỗng.

Đầu tiên đem những cái kia đã hoàn toàn phong hoá, nhẹ nhàng vừa gõ liền vỡ vụn xương cốt bỏ qua, Hàn Băng đem viên kia xương đầu thả ở trên đất bằng, lại dùng Tro Than tại bên ngoài sao chép một cái hình người hình dáng, sau đó từ còn thừa những cái kia xương cốt bên trong bắt đầu tìm kiếm, một lát sau, hần tìm tới một khối cùng loại Nhân Loại xương đùi bộ phận, đem hần đặt ở nhất phía dưới . . . Tựa hồ là chơi lên ghép hình.

Một mực từ giữa trưa đánh đến chạng vạng tối, hần tìm tới xương đầu, cột sống, ba cây xương sườn, hoàn chỉnh xương chậu, hai cánh tay cánh tay, một cái bàn tay, hai con đùi, cùng một chân chương . . . Mặc dù vẫn không thể nào đem cả người xương cốt toàn bộ tìm tới, bất quá bây giờ đã trải qua có thể nhìn ra là một người bộ dáng.

Đối mặt với cỗ này nguyên bản hần là khiếp người Khô Lâu, Hàn Băng trên mặt lại là lộ ra biểu tình hạnh phúc, hần chấp tay hành lễ đặt ở trước ngực, góc 45 độ ngưỡng vọng thiên không, khoe mắt rơi xuống trong suốt nước mắt . . .

"Có Nhân Loại, có Nhân Loại, thực còn có những người khác tồn tại . . . Ha ha ha!"

. . .

Xem như một cái kẻ khai thác, Hàn Băng trước kia sợ nhất, chính là bản thân vì đó mục tiêu phấn đấu chính là một trận hư ảo mộng, bởi vì cái này vốn không nên tồn tại Nhân Loại Jurassic đối với hần mà nói, thực sự là quá lạ lẫm, quá kỳ quái.

Hần hoàn toàn không cách nào biết hiện tại thế giới rốt cuộc là cái bộ dáng gì, tại những cái kia cường đại Khủng Long cùng đủ loại hung ác Mãnh Thú uy hiếp phía dưới, bên ngoài đến cùng còn có hay không Nhân Loại không gian sinh tồn?

Mặc dù hần chưa bao giờ nói ra qua, nhưng trong lòng kỳ thật vẫn là đang một mực lo lắng đến, không nói toàn thế giới, nếu như ngay tại bản thân phạm vi hoạt động bên trong, thực chỉ có bộ lạc bên trong cái kia mười lăm cái Nhân Loại tồn tại, như vậy điều này cũng làm cho mang ý nghĩa, bản thân vô luận là làm ra cố gắng thế nào, đến cuối cùng đều chỉ có thể là hoa trong gương, trăng trong nước, bởi vì nương tựa theo vèn vèn mười lăm cái nhân khẩu cơ sở, đừng nói ở cái này khắp nơi hung hiểm Jurassic thời đại, liền xem như lại đem tuế nguyệt đẩy về sau 1 ức sáu 500 ngàn vạn năm, vậy cũng căn bản không có khả năng sinh sôi đến xuống dưới.

Từ vũ trụ vô nỏ lớn bắt đầu, trên thế giới tồn tại qua vô số chủng tộc, cũng tương tự diệt tuyệt qua vô số chủng tộc, tại thiên nhiên trong mắt, Nhân Loại cũng không đặc thù, chỉ là phổ phổ thông thông ngàn vạn sinh linh bên trong một thành viên thôi, nằng có thể không sẽ quản người là có hay không có trí khôn, có thể hay không sáng tạo văn minh, nếu như người không cách nào dựa vào bản thân bản sự sống sót, cái kia vong tộc diệt chủng chính là chọn lựa duy nhất.

Có lẽ trong lịch sử Jurassic thời đại vốn là sống sót Nhân Loại, chỉ bất quá bởi vì chung quanh những người cạnh tranh quá mức cường đại, Nhân Loại còn chưa kịp phát triển ra văn minh liền bởi vì bị bắt giết mất tuyệt a!

Nhưng là, hiện tại tình huống liền hoàn toàn không giống, nơi này phát hiện viên này xương đầu tựa như một viên thuốc an thần, nhường Hàn Băng vững tin nơi này còn có người khác tộc Bộ Lạc tồn tại, chỉ cần con đường phía trước còn có hi vọng, là hần có thể trông thấy Quang Minh, chỉ cần có thể

trông thấy Quang Minh, là hắn có thể đi thẳng xuống dưới . . . Con đường phía trước từ từ, khẳng định có một ngày có thể tìm tới những cái kia vẫn còn trạng thái nguyên thủy đồng bạn.

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé...

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Dấy lên hi vọng

Tại kinh lịch mấy cái tháng mê mang về sau, bây giờ rốt cục có phát hiện, Hàn Băng đột nhiên hưng phấn không được, giống như là một cái tràn đầy tìm tới bảo tàng hải tặc, hắn trong lòng phảng phất có một Moore lời nói muốn lớn tiếng kể ra, nhưng hiện tại độc thân một người, chung quanh cũng tìm không thấy có thể lắng nghe đối tượng, đành phải một mình cuồng hoan.

Qua mấy giờ, chờ tâm tình hơi bình phục về sau, hắn tại cái kia hang chuột trước đào một cái hố to, đem cái kia bộ xương khô chôn táng lên, đồng thời còn phía trước mới là hắn lập một khối mộ bia, trên đó viết —— Vô Danh thị chi mộ, Nhân Loại kỷ nguyên một năm xuân.

Một năm này, Thượng Đế tay sát phảng phất là ra chút vấn đề, Nhân Loại bánh xe lịch sử chuyển động đặc biệt nhanh!

...

Rời đi Bộ Lạc lâu như vậy, Hàn Băng tinh thần cho tới bây giờ đều không có giống tới nay như vậy phấn khởi qua, hắn liền nấp tại cái kia trong hang chuột, nằm trên mặt đất lăn qua lộn lại ngủ không yên, ngẫu nhiên bỗng nhiên trừng to mắt, trong miệng phát ra một trận cười ngây ngô, tiếp lấy lại nhắm mắt lại ngủ tiếp, giống như là bên trong 500 vạn về số cào, chính đang mong đợi ngày mai sau khi trời sáng mang theo khăn trùm đầu đi lãnh thưởng điều tía.

"Hắc . . . Hắc hắc . . . Hắc hắc hắc . . . Khả khả khả khả . . . Khả khả khả khả hắc . . ."

"Các người ở đâu? Các người ở đâu? Các người đến cùng ở nơi nào? Đừng sợ, ngoan ngoãn chờ lấy ta đi tiếp các người về nhà!"

...

Sáng sớm ngày thứ hai, Hàn Băng dậy thật sớm, tùy tiện sau khi ăn điểm tâm xong, liền bắt đầu lại một trời lữ trình.

Mặc dù biết được ở nơi này quần sơn trong khẳng định tồn tại Nhân Loại Bộ Lạc, nhưng là phạm vi này cũng thật sự là quá lớn, hắn căn bản không có khả năng có như thế tinh lực đi cẩn thận điều tra mỗi một cái góc, chỉ có thể đem lực chú ý đặt ở một ít trọng điểm khu vực . . . Nếu như muốn nói có địa phương nào có khả năng nhất tồn tại Nhân Loại tung tích nói, đó không thể nghi ngờ là nương tựa nguồn nước địa phương.

Con suối nhỏ này đầu nguồn chính là hắn tắm rửa cái kia thác nước, về phần hạ lưu thông hướng phương nào, Hàn Băng cũng không rõ ràng, nhưng dọc theo bên dòng suối đi thẳng, tìm được mục tiêu tỷ lệ nhất định là to lớn nhất.

Từ sáng sớm đi thẳng đến giữa trưa, Hàn Băng tại ven đường gặp phải mấy sông đến đây bên dòng suối uống nước động vật, trong đó có tàn bạo Ăn Thịt Tinh Mạnh Thú, cũng có dịu dàng ngoan ngoãn ăn cỏ tính động vật, thậm chí còn có một chút xấu xí vô cùng đại hình côn trùng, bất quá vô luận những cái kia gia hỏa thoạt nhìn cỡ nào người vật vô hại, hắn đều không có đi chủ động treu chọc, dù cho trong ba lỗ thịt khô đã nhanh ăn sạch.

Nếu trước mắt xuất hiện hy vọng mới, như vậy hiện tại Hàn Băng có thể không thể giống như trước đó như thế lỗ mãng, hắn giờ phút này trong lòng hoàn toàn không có loại kia không chừng chính là vừa chết suy nghĩ, chỉ muốn, nếu như hiện tại nếu là chết mất, vậy đơn giản là quá thống khổ, dù sao từ Bộ Lạc đi đến nơi này, vô luận cỡ nào thuận lợi cũng phải hao phí gần hai tháng thời gian.

Người bình thường trong cuộc đời, lại có thể có bao nhiêu cái hai tháng?

...

Đi đến trưa, hán cảm giác có chút khát nước, chạy đến bên dòng suối uống mấy ngụm nước, đang lúc chuẩn bị quay người thời khắc, nghe thấy sau lưng vang lên liên tiếp nhánh cây bẻ gãy chỗ phát xuất ra thanh âm, hán ngưng chú Thần, có chút chuyển qua đầu, dư quang phát hiện giống như có thứ gì đang theo bản thân tới gần.

Hán Bổng mặt không biến sắc tim không đập, bởi vì loại này tình huống mình đã tại bên dòng suối gặp qua rất nhiều lần, coi là tập mãi thành thói quen, đến hiện tại hán thậm chí vền vền nghe cái kia bước chân thanh âm liền có thể đoán được là động vật gì.

Hán ngồi xôm ở nơi nào không nhúc nhích tí nào, một mực bảo trì cái này hai tay chống nạnh tư thế, qua vài phút, có một cái toàn thân vàng nhạt, trên lưng mọc ra vô số lục sắc điểm lấm tấm đại thần lân, bình tĩnh ung dung tại hán bên cạnh xa ba mét chỗ bò vào dòng suối nhỏ, Hán Bổng nhẹ nhàng cười một tiếng, lập tức đứng lên quay người đi vào trong rừng cây.

Loại này đại thần lân là một loại động vật lưỡng thể, tại bên dòng suối nhỏ có thể thường xuyên nhìn thấy, ngắn ngủi này ba năm ngày thời gian, Hán Bổng liền đã đụng phải không dưới 7 ~ 8 về, ban đầu thời điểm, hán nhìn thấy đại thần lân còn sẽ cảm thấy sợ hãi, tại chỗ quay người chạy trốn, bất quá tiếp xuống tới mấy lần khi hán phát hiện cái này gia hỏa tựa hồ là đối bản thân một chút hứng thú đều không có về sau, hán lập tức cảm thấy mười điểm nhẹ nhõm, cho dù là gặp gỡ, cũng là đứng hán hờ hững.

Nào biết được loại này thần lân tính tình cực kỳ bạo ngược, giống pháo đốt một dạng một chút liền nổ, tại cảm giác bị khiêu khích về sau, nó giương huyết bồn đại khẩu một mực đuổi Hán Bổng năm sáu cây số, mặc dù tốc độ không nhanh, nhưng sức chịu đựng cực mạnh, hơn nữa còn sẽ leo cây, lần kia kém chút không đem Hán Bổng cho tươi sống đuổi chết, lúc này hán mới biết rõ, nhân gia ở đâu là đối bản thân không có hứng thú, đó là nó căn bản liền không có trông thấy bản thân.

Cái gọi là ngã một lần khôn hơn một chút, chỉ cần hán bản thân không đi chủ động tác chết, có thể kềm chế bản thân trong lòng điểm này nồng đậm hiếu kỳ, chú ý cẩn thận cách làm lại tăng thêm món kia có thể bị xưng là hắc khoa kỹ có xanh vị áo tàng hình, cái này hai loại đồ vật là đủ nhường hán tại bên dòng suối nhỏ bình yên vô sự.

Dù sao, trên cái thế giới này có thể cảm giác nhiệt lượng cùng chấn động kẻ săn mồi vẫn là số ít, đại đa số Mãnh Thú tại bắt giết con mồi thời điểm dựa vào chủ lại còn là con mắt cùng cái mũi.

...

Hán Bổng chủ yếu tìm tòi khu vực là nhỏ bên dòng suối hai bên ước chừng năm cây số phạm vi, hán mục tiêu có ba loại, đầu tiên đương nhiên chính là trực tiếp nhất chứng cứ, cơ thể sống Nhân Loại hoặc là Nhân Loại thi cốt, thứ nhì còn có Nhân Loại sinh tồn dấu vết, nói thí dụ như dấu chân, cuối cùng còn phải lưu ý những cái kia phi tự nhiên sản phẩm, nói thí dụ như còn sót lại công cụ.

Ngay tại tìm kiếm ước chừng thứ bảy ngày thời điểm, hán tại một chỗ trong rừng lại có làm cho người phản chấn phát hiện, bất quá lần này phát hiện có thể không phải Nhân Loại di hài, mà là một cái khô cạn gãy gãy.

Cây gãy gỗ này lúc đầu rất phổ thông, chiều dài nửa mét, ước chừng có lớn bằng cánh tay, dạng này đồ vật trong rừng rậm là khắp nơi có thể thấy được, cũng không kỳ lạ, nhưng là gãy nên Hán Bổng chú ý là, ngay tại cây gãy gỗ này một mặt, thể mà hữu dụng có khô cột một khối bị mài nhọn hoắt mảnh đá

...

Gãy gỗ, mảnh đá, cỏ khô, cái này ba loại đồ vật tại đại sơn bên trong đều rất phổ biến, bất quá có thể đem lấy loại này kỳ diệu phương thức tổ hợp tại cùng một chỗ, vậy liền tuyệt đối không đơn giản, cũng rõ ràng không phải tự nhiên sinh thành sản phẩm.

Hán Bổng trong lòng rất rõ ràng, có thể sử dụng công cụ động vật tại trong giới tự nhiên còn rất nhiều, bất quá có thể tự mình chế tạo công cụ giống loài tuyệt đối chỉ có Nhân Loại cái này một nhà cửa hàng, món này công cụ ngoại hình giống như là là cang Nguyên Thủy lưới búa, lưới búa kết cấu mặc dù đơn giản, nhưng nếu là giữ tại Nhân Loại trong tay, hoàn toàn có thể đem Nhân Loại bản thân sức chiến đấu tăng lên gấp ba trở lên.

...

Chỉ cần trong lòng có hi vọng, thời gian liền trôi qua rất nhanh, trong chớp mắt lại qua nửa tháng, Hán Bổng không biết cho đến bây giờ, mình đã đi bao xa, cũng không nhớ kỹ bản thân đến cùng thăm dò bao nhiêu cái sơn động cùng rãnh sâu, bất quá giờ phút này trở lại, đã hoàn toàn không gặp Đồng Sơn cái bóng, chắc hẳn chỉ ít cũng có mấy chục cây số a!

Ngày đó nhặt được búa đá hán cũng không có ném đi, mà là một mực mang theo trên người, xem như một loại an ủi, chỉ cần khi hán trong lòng cảm thấy bất lực cùng mê mang thời điểm, hán liền sẽ đem hán cầm đi ra tinh tế dò xét một phen, thanh này công cụ nhìn như đơn sơ, bất quá bên trong tựa hồ ẩn chứa có một loại năng lượng cường đại, chỉ cần hán nghiêm túc coi trọng cái vài phút, trong lòng loại kia một mối cùng bức bối liền sẽ rất nhanh tiêu tán, đồng thời một lần nữa phản chấn, biện pháp này dùng tốt phi thường, đơn giản bạch phát bạch trúng.

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Chạng vạng tối kẻ đánh lén

Lúc chạng vạng tối, lại kinh lịch một cả ngày không thu hoạch được gì về sau, Hàn Băng ngồi xếp bằng tại bên dòng suối nhỏ dờ ra, lắng nghe cách đó không xa lấy suối nước róc rách thanh âm, con mắt nửa mở híp lại, đầu có tiết tấu mà nhẹ nhàng chấp trùng, bên khóe miệng còn mang theo lưu nước bọt, hân tị như là đang ngủ gà ngủ gật.

Ở trước mặt hân bày ra một trương to lớn lá cây, lá cây phía trên xếp thành một hàng, trưng bày tại hân đoạn này thời gian bên trong khác một loại thu hoạch, mười lăm khóa chiếu lấp lánh kim cương lớn.

Những cái này kim cương bên trong nhỏ nhất viên kia đều có ngón tay út nhọn lớn như vậy, mặc dù Hàn Băng cũng không phải là chuyên nghiệp nhân viên giám định, bất quá nương tựa theo thường thức cũng có thể biết rõ, nếu như đưa chúng nó đặt ở xã hội hiện đại, cái kia nhất định là có giá trị không nhỏ, xe sang trọng biệt thự cái gì cái kia hoàn toàn là một bữa ăn sáng.

Bất quá tất cả những thứ này đặt ở hiện tại, lại là không có bất kỳ ý nghĩa gì, nếu như có thể mà nói, hân tình nguyện đem những cái này kim cương tất cả đều đổi thành một đầu chất lượng tốt vải bông đồ lót . . . Những ngày này đi nhiều như vậy đường núi, hân Đan Đan cũng đã bị đui cho mài hỏng.

. . .

Ngẫu nhiên có một trận luồng gió mát thổi qua, thổi nhẩn suối nước, tạo nên hơi hơi gọn sóng, Hàn Băng một cái giật mình tỉnh táo lại, phát hiện thân bên cạnh lửa trại sắp dập tắt, hân vội vàng lại ném đi vào mấy cây củi, lửa trại phía trên điều khiển khối kia thịt nướng có chút khét lẹt, phát ra xì xì mê người thanh âm, Hàn Băng ngửi được mùi thịt, tam hồn thất phách trong nháy mắt về khiếu, dùng sức xoa xoa gương mặt, bẹp mấy lần miệng, đang chuẩn bị ăn bữa tối.

"Hô ~ "

Hân vừa mới đứng người lên, đột nhiên nghe thấy sau lưng vang lên một tràng tiếng xé gió, thần sắc hân đại biến, phản xạ có điều kiện mà nằm rạp trên mặt đất, đối đãi hân khẽ ngẩng đầu, chỉ trông thấy có một khối lớn nhỏ cỡ nắm tay thạch đầu từ đỉnh đầu của mình phía trên bay qua, tiếp lấy âm vang nện vào trong nước suối.

"Ài! ?"

Hàn Băng sắc mặt tái nhợt, đồng cát lớn như vậy một khối đá ném tới, nếu quả thật bị nó đập trúng đầu, cái kia bản thân còn không tại chỗ bạo tương, bị đánh thành não chấn động a!

Hân trong nháy mắt lửa giận công tâm, cấp tốc đứng lên hướng trong rừng nhìn ra xa đi . . . Đồng thời trên tay cũng không nhàn rỗi, rất nhanh lấy cung tên ra, làm tốt chuẩn bị chiến đấu, bất quá cái kia phiền bụi Lâm Lâm nhìn như gió êm sóng lặng, nhìn gần nửa phút cũng không thấy bất cứ dị thường nào, liền giống như cái gì cũng chưa từng xảy ra.

"Thực sự là kỳ quái . . . Đến cùng là thứ gì đang đánh lén ta?"

Hàn Băng nhẹ nhàng cau mày, suy nghĩ chốc lát, sau đó chậm rãi cúi người, đem một mũi tên khoắc lên trên dây, cong xuống thân thể lặng lẽ hướng trong rừng đi đến.

Giờ phút này Thái Dương sắp rơi xuống núi, trong rừng cảnh lá rậm rạp, không có ánh mặt trời chiếu, lập tức biến muốn so bên dòng suối nhỏ Hắc Ám nhiều lắm, bên trong tất cả thụ mộc hoa thảo đều lộ ra rất mờ hồ, chỉ có thể nhìn ra một đại khái.

Hàn Băng cố ý thả chậm bộ pháp, hành tẩu thời điểm cơ hồ không có phát ra cái gì thanh âm, bất quá khi hân vừa mới bước vào vùng rừng rậm kia thời điểm, phía trước mới xa mười mấy mét một đồng trống trong bụi cỏ, đột nhiên liền nhảy lên đi ra một cái bóng dáng màu đen, bóng đen kia cực kỳ đột ngột, cả kinh Hàn Băng kém chút đem cung tiễn đều mất.

"Suru!"

Đang lúc hân vừa ổn định gót chân, cái bóng đen kia cánh tay vừa nhấc hất lên, lại là một khóa tảng đá lớn bay tới, bất quá nó lần này chính xác tựa hồ không cao, chỉ đánh trúng Hàn Băng bên người năm sáu mét bên ngoài một cây đại thụ.

"Àm!"

Đại thụ bị thạch đầu nện đến kêu phần phật, Hàn Băng cắn chặt hàm răng, vô ý thức mà ôm lấy đầu, lập tức quỳ một chân trên đất, tay trái nắm chặt trường cung, tay phải sử xuất bú sữa khí lực kéo ra dây cung . . .

"Đi nguoi nãi nãi cái chân mà ~ "

Đôi đôi hần nhắm chuẩn cái mục tiêu kia về sau, không có may may do dự, lập tức bắn tên, một mai hổ cốt tiến thẳng tấp hướng về cái bóng đen kia bắn xuyên qua.

"Huru . . . Xùy!"

Hần tiến pháp cần phải so cái kia gia hỏa thạch đầu chuẩn quá nhiều, ngay tại bụng tay sát na, chỉ nghe thấy phía trước đồng thời vang lên một tiếng hơi một chút huyết nhục xé rách thanh âm, bóng đen thân thể rõ ràng là rung động mấy lần, đứng tại chỗ lảng mấy giây, sau đó chuyển qua thân thể, hướng về chỗ rừng sâu nhanh chóng bỏ chạy.

"Tiểu tử, còn dám đánh lên ta!"

Hàn Băng cười lạnh lại lấy ra một mũi tên, đặt lên trên dây cung, sau đó chậm rãi hướng về bên kia đi đến, hiện tại bản thân thức ăn dự trữ còn có thể ăn được vài ngày, tại tăng thêm hiện tại Thiên Mã trên liền muốn hắc, bởi vậy hần cũng không tính tiếp tục truy sát, bất quá không truy về không truy, đi qua nhìn xem tình huống vẫn là muốn.

Chờ hần đi đến cái kia gia hỏa vừa mới hướng bản thân ném thạch đầu phương vị, cúi đầu tại bốn phía quan sát một hồi, trông thấy nơi này chảy xuôi theo thật nhiều máu tươi, chắc hần nó là chịu không nhẹ thương.

"Đúng rồi, cái mũi tên này có hay không rơi xuống tới đâu!"

Hần cất kỹ vũ khí, theo điểm điểm vết máu hướng tiến tới mấy bước, sau đó khom người ở chung quanh trong bụi cỏ cẩn thận lục lợi lên . . . Hần đương nhiên là phi thường hy vọng có thể tìm tới bắn ra cái kia hổ cốt tiến, bởi vì hiện tại trên người tiến tổng cộng liền còn lại không đến mười nhánh, hơn nữa cũng không biết bản thân còn cần ở chỗ này ngốc bao nhiêu thời gian, có thể tiết kiệm một chút tính một chút.

Tìm đại khái ba phút, trừ vết máu đầy đất không có bất kỳ phát hiện nào, Hàn Băng trực tiếp từ bỏ, hay là trước trở về đem thịt nướng ăn hết, miễn cho đợi chút nữa bị nướng cháy.

Chờ hần đi trở về đến vừa mới cái bóng đen kia đứng thẳng địa phương lúc, trong lúc vô tình cúi đầu cong lên, vật trước mắt giống như thâm cốc Minh Châu, khiến cho hần trước mắt âm vang sáng rõ, tại chỗ không kém Mộc Kê, cả người trong nháy mắt liền mất tròn.

"Cái này . . . Đây là?"

Hàn Băng lảng mười mấy giây, lập tức vội vàng chạy đi quỳ ngồi dưới đất, đem lưng khom cong thành 120 độ, cơ hồ đem bản thân mặt dán lên mặt đất . . . Hần trừng to mắt, từ cẩn thận mãnh mà đánh giá bóng đen trên mặt đất lưu lại cái viên kia dấu chân, đại khái nửa phút sau, hần bỗng nhiên hít sâu một hơi, trong mắt thật sâu để lộ ra một loại khó có thể tin thần sắc.

"Đây là dấu chân . . . Là Nhân Loại dấu chân!"

Đi qua liên tục quan sát, Hàn Băng rốt cục xác định, đây rõ ràng là thuộc về Nhân Loại chân trần chỗ lưu lại ấn ký . . . Hần lập tức bắt đầu hồi tưởng vừa mới cái bóng đen kia tình huống, thân cao khoảng 1m50, ngoại hình hình dáng mặc dù không có thấy quá rõ ràng, nhưng là có thể xác định cái kia gia hỏa tuyệt đối là một loại dựa vào hai chân đứng thẳng hành tẩu sinh vật, nghĩ đến nơi này, Hàn Băng bỗng nhiên đứng lên, cực nhanh chạy về bên dòng suối, đeo bọc hành lý lên, lại rút ra cầm trên mặt đất trường mâu, cũng không lo được trên kệ thịt phải chăng phỏng tay, một bả nhấc lên đến nhét vào trong bọc, sau đó hướng thẳng đến rừng chỗ sâu xông đi vào.

Mắt thấy sắc trời càng ngày càng mờ, ước chừng còn có 1 giờ nên liền sẽ trời tối, giờ phút này trong rừng cảnh vật cũng càng ngày càng mờ hồ, bất quá Hàn Băng nhưng cũng không dám đánh lấy bó đuốc trong rừng rậm hành tẩu, bởi vì dạng này cùng chịu chết không có gì khác.

Hiện tại cái kia gia hỏa đã sớm chạy không bóng dáng, hần chỉ có thể lần theo trên mặt đất vết máu cùng dấu chân vội đầu truy tung, dù cho trong lòng cỡ nào vội vàng, tốc độ y nguyên không cách nào đề cao, ngẫu nhiên không có phát hiện vết máu thời điểm, Hàn Băng trong lòng lập tức liền sẽ lạnh hơn phân nửa, chỉ có thể dừng lại bước chân một lần nữa tìm dấu vết, liên dạng này vừa đi vừa nghỉ, rất nhanh nửa giờ trôi qua.

"Ai nha, tiểu tử nguoi có thể tuyệt đối đừng đổ máu lưu chết nha!"

"Ôi! Nguoi . . . Nguoi làm sao không đổ máu? Vậy ta làm như thế nào tìm nguoi?"

Hàn Băng trong lòng đương nhiên là phi thường hi vọng cái kia bị bản thân bắn bị thương gia hỏa tranh thủ thời gian cầm máu, tuyệt đối đừng mất máu mà chết, bất quá lại là nghĩ đến, nếu như hần chân chính ở huyết, như vậy sẽ không lưu lại bất cứ dấu vết gì, nói không chừng bản thân liền không tìm được hần.

Trong phút chốc, hần nội tâm thực phi thường mâu thuẫn.

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: Cầm như hến

Mắt nhìn lên trời biến sắc đến càng ngày càng đen, Hàn Băng trong lòng rất cảm thấy sốt ruột, nghĩ đến nếu như không thể tại trời tối trước đó tìm tới hấn, cấp độ kia đến trời về sau, ở cái này Mãnh Thú mọc lan tràn trong rừng bản thân cơ hồ chính là nửa bước khó đi, nếu như đợi thêm đến ngày mai hừng đông, chỉ sợ . . . Chỉ sợ liền rau củ vàng đều lạnh.

Lại lục lợi đi vài phút, trên mặt đất vết máu im bất mà dừng, Hàn Băng cứng ngắt lấy da đầu ở chung quanh tìm một hồi lâu, cũng không có phát hiện bất cứ dấu vết gì, lúc này hấn là không thể không tiếp nhận một cái hiện thực, bản thân tựa hồ là mất dấu.

"Cái kia gia hỏa không phải bị thương sao? Làm sao còn chạy nhanh như vậy!"

"Nếu là không chịu tổn thương, vậy hấn còn không được Thượng Thiên a!"

Hấn tức giận đứng tại chỗ thấp giọng chửi mắng, trong lòng thực sự là cảm thấy bức bối vô cùng, cảm giác bản thân biệt khuất không được . . . Từ rời nhà về sau, đến hiện tại đã trải qua độc thân bên ngoài phiêu bạt hơn ba tháng, cái này rờn rã ba tháng gian khổ vì là cái gì? Vì liền là một ngày này, nhưng hấn như thể nào cũng không nghĩ đến, chờ cái này một ngày thơ đang tới lâm thời, bản thân lại là trở mắt nhìn xem nó ở trước mắt biến mất, ai biết rõ còn muốn chờ bao lâu thời gian, chính mình mới có thể lại một lần có chỗ phát hiện.

Hàn Băng không nghĩ ra, phi thường không nghĩ ra, hấn liền hết hy vọng đều có . . . Đây không phải ví von, hấn là thực liền hết hy vọng đều có!

"Ai!"

Hấn như cái hừng hải tử, hòn sỏi dường như ném đi trường mâu, đặt mộng ngồi dưới đất, khuôn mặt ngốc trệ, hai mắt vô thần, cũng không biết đang ngó chừng thứ gì, tóm lại cứ như vậy phát một hồi lâu ngốc.

"Ục ục . . . Cô cô cô cô cô cô!"

Lúc này, bản thân cái kia bắt tranh khí bụng lại bắt đầu phản nản, trên dưới chấn động mấy lần, lập tức phát ra liên tiếp gõ trống thanh âm, Hàn Băng cái này mới nhớ tới, đến hiện tại chính mình cũng còn có không ăn xong cơm tối, hấn thở phì phò đập vừa xuống bụng tử, cúi đầu hung tợn mắng: "Mẹ ngươi . . . Làm gì cái gì không được, ăn cái gì cái gì không đủ, vừa mới ngươi sao không chạy nhanh lên? Là thuộc ăn cơm tích cực nhất, một chút công sức cũng không được chậm trễ, đến thời gian liền bắt đầu bồn chồn . . . Nuôi ngươi làm cái gì? Đồ bỏ đi!"

Bắt quá mắng thì mắng, cơm vẫn là muốn ăn, Hàn Băng từ trong bọc lấy ra khối kia vừa mới nướng thật lớn thịt mỡ, thoáng rải lên một chút muối, nghe thấy cổ kia làm cho người thỏa mãn mùi thơm, lập tức miệng lười nước miếng, đang lúc đang chuẩn bị ngoạm ăn thoi điem, đột nhiên lại nghe thấy một chuỗi thanh âm

"Ục ục . . . Cô cô cô cô cô cô!"

Hàn Băng rất bất đắc dĩ tiếp lấy đập vừa xuống bụng tử: "Đừng kêu, Lão Tử lập tức liền đem ngươi cho ăn no."

"Ục ục . . . Cô cô cô cô cô cô!"

Tiếng vang càng lúc càng lớn, thoáng một cái, Hàn Băng tức giận cái mũi đều lệch ra, liên tục tại trên bụng đập bốn, năm lần, nhẹ giọng gầm nhẹ: "Đừng kêu, lại kêu đợi chút nữa đem những cái kia Mãnh Thú dẫn tới, đừng nói Lão Tử, ngươi một dạng muốn tẩy trắng, ngươi liền không biết . . ."

"Ục ục . . . Cô cô cô cô cô cô!"

Không lường trước hán lời còn chưa nói hết, loại kia bỗng chồm thanh âm lại vang lên, bất quá lần này hán cuối cùng là nghe rõ ràng, cái này thanh âm giống như căn bản liền không phải từ bụng mình bên trong truyền đi ra . . .

Không phải bụng mình, cái kia còn có thể là ai bụng?

Hàn Băng trên mặt sững sờ, hán tư thế trong nháy mắt bị động lại, cái kia cảm thịt mỡ tay cũng bị định trên không trung, một giây, hai giây, ba giây, bốn giây, hán tựa hồ là đang chờ đợi cái gì . . . Chín giây, mười giây, mười một giây!

"Cô cô cô cô cô cô!"

Cái kia thanh âm lại vang lên, Hàn Băng lần theo phát xuất ra thanh âm phương hướng bỗng nhiên ngẩng đầu, tại đỉnh đầu của mình cây kia lớn trên cây, trông thấy có một cái hắc sắc bóng người chính nằm sắp ở trên nhánh cây trùng to mắt nhìn qua bản thân . . . Nói cho đúng, hán là nhìn qua bản thân trên tay khối này thịt nướng.

. . .

Đó là Nhân Loại, chân chính Nhân Loại, từ ngoại hình nhìn lên lên, là một cái mười mấy tuổi tiểu nữ hài, bởi vì cái tuổi này tiểu nam hài rõ ràng không có khả năng mọc ra như thế thẳng tắp cơ ngực, mặc dù mặt nàng rất bản, tóc rất bản, toàn thân cấu bản đều đen bốc mùi, bất quá Hàn Băng không có biểu lộ bất luận cái gì phiền chán biểu lộ, đương nhiên, hán cũng cũng không có giống trong tưởng tượng kích động như vậy.

Hai người lẫn nhau nhìn qua giằng co một hồi, Hàn Băng trước hết nhất phản ứng tới, khước miệng của hán biến lộ ra xấu hổ cười, đem trong tay thịt nướng giờ đến đỉnh đầu, dùng nhất ôn nhu thanh âm nói: "Này ~ người tốt!"

"Người muốn ăn thịt sao?"

"Đừng sợ, ta không phải là cái gì người tốt . . ."

Đối với Hàn Băng đáp lời, người kia đương nhiên không có làm ra bất kỳ đáp lại nào, bất quá đối với Hàn Băng trên mặt tiểu dung, nàng có lẽ vẫn là xem hiểu, hèn mọn đến giống như là một cái quái dị cây cao lưng trông thấy tiểu Loli lúc biểu hiện ra phản chấn bộ dáng, nàng ánh mắt bên trong vẻ sợ hãi lập tức càng hơn ba phần.

Hàn Băng duy trì nhắc tay tư thế, đang chuẩn bị mở miệng lần nữa lúc, bỗng nhiên có một giọt sền sệt chất lỏng từ trên cây rơi xuống, nhỏ giọt hán trên mu bàn tay, Hàn Băng thu hồi xem xét, phát hiện nguyên lai là một giọt mới máu tươi dịch.

Hán lập tức ngẩng đầu, hơi hít mắt lại cẩn thận nhìn lại, đúng là phát hiện tại tiểu nữ hài kia trên bàn chân, có một cái mũi tên thô nhỏ bé lỗ đang tại càng không ngừng chảy ra ngoài lấy máu tươi.

"Đây là ta vừa mới bắn a?"

Trông thấy cái này tình huống, Hàn Băng tâm tình lập tức có chút gấp bách lên, vò đầu bứt tai không biết nên làm cái gì, trong sự kích động trực tiếp đứng người lên, hướng về phía trước đi qua, khả năng liền khi hán mới vừa thả chân xuống, đang chuẩn bị bước ra 2 bước thời điểm, trên cây vị kia tiểu cô nương đột nhiên biến dị thường khẩn trương, nàng sắc mặt trong nháy mắt hoảng hốt, trực tiếp đem cánh tay duỗi đi ra nhắm ngay Hàn Băng, tiếp lấy khoa tay mấy cái đâm tới động tác, tựa hồ tại cảnh cáo hán không cần tiếp tục đi lên phía trước.

"Uống . . . Uống . . . Uống . . ."

Hàn Băng lập tức dừng lại bước chân, chỉ bởi vì nàng trên tay còn nắm thật chặt vừa mới bắn vào nàng đùi trong kia nhánh hổ cốt tiền.

"Ta không có ác ý, ta là tới trợ giúp người . . ."

"Hồng hồng hồng ~ "

"Người đùi đang chảy máu, để cho ta giúp người cầm máu, bằng không thì người sẽ chết mất."

"Oa oa oa ~ "

. . .

Hoàn toàn là nước đổ đầu vịt, đàn gảy tai trâu . . . Hàn Băng luống cuống tay chân khoa tay tốt nửa ngày, cô nương kia lại là nửa điểm phản ứng cũng không có, bất quá chỉ cần hán làm ra muốn đi lên phía trước tư thế, nàng tất nhiên sẽ đem hổ cốt tiền nhắm ngay tới, đồng thời làm ra nhe răng trợn mắt hung ác bộ dáng.

Trước mắt cô gái này mặc dù mọc ra Nhân Loại ngoại hình cùng bộ dáng, bất quá quả nhiên là Dã Thú thuộc tính muốn càng nhiều một chút, nếu như là người hiện đại, coi như phân thuộc tại hai cái quốc gia, tại ngôn ngữ hoàn toàn không thông tình huống dưới, cũng rất không có khả năng xuất hiện dạng này cục diện khó xử . . . Bất quá loại này tình huống tựa hồ cũng là Hàn Băng một tay tạo thành, nếu là hán vừa mới không có lo lắng bắn ra mũi tên kia, có lẽ tình huống sẽ tốt hơn nhiều.

Cái này tiểu cô nương giống như là một cái thụ thương chó lang thang, rõ ràng gặp phải hảo tâm cứu trợ người lại đem đối phương xem như chó con

buồn, không ngừng địa biểu lộ ra loại kia không có chút ý nghĩa nào uy hiếp.

...

Thời gian đang lặng lẽ trôi qua, mắt thấy trời liền muốn hắt, nhất định phải nắm chặt thời gian đem nạng cho tìm kiếm số, Hàn Băng đứng tại chỗ suy tư chốc lát, phảng phất thúc thủ vô sách, thẳng đến hẳn nghe thấy nữ hài trong bụng truyền ra cô cô cô gọi tiếng, hai mắt tỏa sáng, lập tức thì có chú ý.

Hắn từ bên hông rút chủy thủ ra, đem khối kia thịt nướng từ trung gian cắt thành hai nửa, trong đó một nửa bỏ vào trong miệng mình, sau đó từng ngậm từng ngậm nhai... Hắn tưởng ăn rất khó coi, tựa hồ là cố ý không đem miệng ngậm lại, tận lực nhường thịt nướng bên trong nước vắng tứ phía, dùng cái này để biểu hiện bản thân ăn rất ngon.

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Lần thứ nhất tiếp xúc thân mật

Cô nương kia trông thấy Hàn Băng lần này cử động, kim lòng không được mà trừng to mắt, tựa hồ liền biểu lộ đều si mê, quả thực là quá đáng giận.

Hàn Băng mỗi cắn một cái thịt, nạng cũng sẽ hơi hơi nhấc vừa nhấc cái cằm, đồng thời đi theo nuốt một miếng nước bọt, giống như mình cũng đang ăn một dạng... Liên dạng này một mực trở mắt nhìn xem Hàn Băng đem cái kia nửa khối thịt nướng toàn bộ ăn sạch về sau, nạng mới lần nữa khôi phục vừa rồi cảnh giác.

Ở nơi này ngắn ngủi 2 phút bên trong, tiểu cô nương trôi qua cực kỳ dày vò, nếu không phải đối phương bên cạnh, cầm ở trong đất cây kia trường mâu uy hiếp thực sự quá lớn, nạng tuyệt đối sẽ lập tức xông xuống dưới đem khối kia tản ra mê người mùi thơm thịt nướng đoạt tới bản thân ăn hết.

"Người muốn hay không ăn? Hắc hắc hắc!"

Hàn Băng cười cười, bỗng nhiên rút ra bên cạnh trường mâu, cái này động tác đem tiểu cô nương dọa kêu to một tiếng, nạng liền tranh thủ thân thể hướng nhánh cây rúc về phía sau một chút, bất quá nhánh cây kia rõ ràng không đủ thô, dẫn đến nạng kém chút rơi xuống tới.

"Đừng động... Người đừng động!"

Hàn Băng là sợ nạng bị thương lần nữa, tranh thủ thời gian lui lại mấy bước, tạm thời dập tắt lửa nhân gia tâm tư, đem còn lại nửa khối thịt nướng cầm ở mũi thương bên trên, sau đó một tay nắm lấy trường mâu phần đuôi, hướng về tiểu cô nương chậm rãi đưa tới.

"..."

Tiểu cô nương hoàn toàn không hiểu đối phương muốn làm gì, nạng đầu tiên là nhìn chăm chăm Hàn Băng không thả, ánh mắt bên trong tràn đầy địch ý, bất quá chờ đến bản thân nghe thấy mùi thơm về sau, lực chú ý liền hoàn toàn chuyển dời đến thịt nướng trên người...

Cứ như vậy đáng thương nhìn xem khối thịt kia chậm rãi hướng về bản thân bay tới, thẳng đến cự ly nạng chỉ có một cánh tay chiều dài thời điểm, nạng không cách nào khống chế bản thân, bắt đầu càng không ngừng nuốt lên nước bọt, tựa hồ có chút do dự —— cầm hay là không cầm?

Không cầm đi, hiện tại bụng mình đói đến ục ục kêu, thống khổ không được, mà khối kia thịt nướng trên phát ra đi ra mùi thơm, tuyệt đối là nạng đời này ngửi được qua dù người nhất vị đạo, thậm chí đem bản thân trước kia ném qua tất cả đồ ăn đều thêm đến cùng một chỗ, cũng vô pháp cùng loại này vị đạo đánh đồng với nhau.

Cầm đi, bản thân căn bản không dám đưa tay, bởi vì tại nạng cái kia có hạn trong thế giới quan, trên cái thế giới này căn bản không có khả năng sẽ có người chủ động đem bản thân đồ ăn chia sẻ cho những người khác, huống chi còn là tại cái kia người vũ lực ở vào ưu thế tuyệt đối tình huống dưới.

Bởi vậy, ngay thơ nàng lúc này nhận định cái này tuyệt đối là bầy rệp, tựa như bộ lạc bên trong những cái kia nam mọi người bắt tiểu động vật lúc sử dụng loại kia thủ đoạn một dạng, chỉ cần bản thân khẽ vươn tay, nói không chừng lập tức cũng sẽ bị hấn tóm lấy.

Hàn Băng cũng không biết tại nàng nội tâm bên trong nhấc lên cơn sóng, chỉ là đem khối thịt kia chậm rãi hướng về nàng ngang nhiên xông qua, mãi cho đến cách nàng bên miệng mười centimet thời điểm, Hàn Băng tay bỗng nhiên dừng lại, sau đó bảo trì loại này tư thế bất động, chỉ là toét miệng, cười nhìn xem nàng.

Vài giây đồng hồ về sau, mùi thịt càng đậm, tiểu cô nương nội tâm bên trong bộc phát ra càng thêm kịch liệt tranh đấu, giờ phút này phảng phất tại bả vai nàng trên bỗng nhiên toát ra hai cái bàn tay lớn nhỏ người, một cái tiểu hắc nhân, một cái tiểu bạch nhân.

Cái kia tiểu hắc nhân nói: "Ăn, vô luận như thế nào, ăn no bụng trọng yếu nhất!"

Một cái khác tiểu bạch nhân nói: "Tiểu hắc nhân nói rất đúng!"

". . ."

Nghiêm trọng cảm giác đói bụng sẽ đem nhận qua đạo đức giáo dục người hiện đại đều biến thành Dã Thú, huống chi nàng vẫn chỉ là một cái ngây thơ trạng thái người nguyên thủy, giờ phút này nhìn xem cái kia gần trong gang tấc mỹ vị, chỗ nào còn quản cái gì rơi vào không được rơi vào, tiểu cô nương bây giờ đã bị khối kia thịt nướng cho huân choáng váng não, nếu như bên trái trên bờ vai tiểu bạch nhân dám nói nửa chữ không, nàng tuyệt đối sẽ đem nó đè xuống đất mà sát mà sát . . .

Nàng nuốt một miếng nước bọt, dò xét tính mà chậm rãi vươn tay, nhẹ nhàng mà dùng hai cây đầu ngón tay xách ở khối thịt kia một góc, phát hiện thịt nướng trên còn sót lại một chút dư ôn, nàng ngừng đầu nhìn xem Hàn Băng, gặp đối phương không có bất kỳ cái gì động tác, chỉ là đứng ở phía dưới nhìn xem bản thân, thế là chậm rãi đem thịt nướng kéo xuống tới.

Ở nơi này toàn bộ cái quá trình bên trong, nàng ánh mắt nhìn chăm chăm vào phía trước, động tác cũng rất nhẹ nhàng, tựa hồ là sợ chọc giận người kia, hoặc là coi là bản thân chậm động tác đối phương liền nhìn không gặp.

Đội nàng đem thịt toàn bộ gỡ xuống, Hàn Băng trong lòng rơi xuống một tảng đá lớn, lập tức lập tức thu hồi trường mâu, hấn trên mặt tiểu dung càng hơn, sau đó chậm rãi lui lại mấy bước, làm ra một cái mời thủ thế.

Nhưng thấy tiểu cô nương bất vi sở động, Hàn Băng bắt đầu dĩ chi có tiếp tục lui lại, thẳng đến hai người ở giữa chừa lại bảy tám mét khoảng cách an toàn, cái này tiểu cô nương cũng nhìn không được nữa, nàng đem khối kia lớn cỡ bàn tay thịt lập tức tất cả đều nhét vào trong miệng, quai hàm trong nháy mắt bị phồng đến rất cao, trên dưới hai hàng răng khó khăn nhai lấy, nước trong nháy mắt liền chảy tới trên cổ.

Đối với nàng tám kia cái miệng nhỏ nhắn mà nói, khối này thịt thật sự là quá lớn, thậm chí còn cần dùng tay đến giúp đỡ ngăn chặn mới có thể để cho thịt mặt không xong đi ra.

Tại nàng ăn thịt quá trình bên trong, Hàn Băng cái gì cũng không làm, không hề nói gì, cứ việc lúc này trời đã phải hoàn toàn hắc xuống tới, cứ việc nơi xa trong rừng liên liên tục tục truyền đến Dã Thú phát ra tiếng rống, nhưng là thời khắc này quá mấu chốt, cho phép không được bị bất luận cái gì sự vật chướng ngại.

Sớm đã đói khổ lạnh lẽo tiểu cô nương rất mau ăn xong khối thịt kia, tiếp lấy còn một cái một cái liếm quang ngón tay trên đầu còn sót lại nước thịt, lúc này nàng lại nhìn Hàn Băng ánh mắt, đã trải qua phát sinh một chút biến đổi, chỉ ít không còn giống vừa mới như thế bao hàm phần nộ bộ đáng.

"Khụ khụ ~ "

Hàn Băng tăng háng một cái, gây nên nàng chú ý, sau đó ngay tại nàng dưới ánh mắt, chậm rãi đem trường mâu để dưới đất, lại cây cung tên để dưới đất, cuối cùng còn lấy ra bên hông hai thanh chủy thủ, cũng để dưới đất, hấn ngừng đầu nhìn tiểu cô nương, hai tay mở ra, biểu thị bản thân máy may không có địch ý.

"Cái này động tác nàng hấn là có thể xem hiểu a? Dù sao cũng là người a!" Hàn Băng trong lòng rầu rĩ mà nghĩ lấy.

Tiểu cô nương không có bất kỳ cái gì biểu thị, vẫn là cười tại trên cây, chỉ là hơi hơi nhíu mày, Hàn Băng đem hai tay chậm rãi nâng lên đỉnh đầu, hướng phía trước bước ra một bước, hướng về cây đại thụ kia chậm rãi đi qua.

Bởi vì cái gọi là ăn thịt người miệng ngắn, Hàn Băng mấy bước liền đi tới vừa mới cái kia vị trí, chỉ bất quá tiểu cô nương lúc này lại là không có giống lần trước như thế dùng hồ cốt tiến tới làm uy hiếp, chỉ là hơi híp mắt lại, ngốc manh mà nhìn xem hấn, đáy lòng có lẽ là tại chờ mong cái kia gia hỏa lại có thể lấy ra chút cái gì ăn ngon đồ vật đến dẫn dụ bản thân a!

Hàn Băng đi tới dưới cây, dừng lại ở cách nàng bất quá 1 mét vị trí, hai tay duỗi ra làm ra tư thế ôm, sau đó khẽ gật gật đầu, tiểu cô nương do dự một hồi, tựa hồ là cảm nhận được đối phương thiện ý, cũng hướng về hấn duỗi ra hai tay . . . Lần thứ nhất tiếp xúc thân mật.

Tiểu cô nương trên đùi có tổn thương, đương nhiên sẽ không bò mà quá cao, Hàn Băng chỉ cần nhón chân lên liền có thể đến nàng, nhẹ nhàng mà đưa nàng ôm vào trong ngực, lại là phát hiện nàng thể trọng nhẹ có chút làm cho người cảm thấy kinh ngạc . . .

Một người cao tiếp cận một mét năm nha đầu, toàn thân trọng lượng lại là liền 30 cân cũng chưa tới, Hàn Băng thậm chí đều cảm giác bản thân hai tay có thể trực tiếp sở đến nàng thể nội lõi ra xương sườn cùng những cái kia nhảy lên Huyết Mạch, cái này là đủ nhìn ra tiểu cô nương trước kia qua đều là chút

cái quỹ gì thời gian.

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIÊU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74: Văn minh diễn dịch

Có lẽ là do ở mất máu quá nhiều, tiểu cô nương toàn thân mềm nhũn, không riêng trên tay chân không có khí lực, tại Hàn Băng ôm nàng thời điểm, thuận thể đem đầu đều dựng ở trên vai hắn, rất giống một cái vừa mới xuất sinh con mèo, yếu đuối đến cực điểm, chỉ có thể mặc cho người khác loay hoay.

Hàn Băng lui lại hai bước, đưa nàng nhẹ nhàng mà bỏ trên đất, sau đó tiện tay vén lên nàng trên trán tóc, mượn lá cây ở giữa khe hở bên trong lộ ra 0 tình quang, lần thứ nhất thấy rõ nàng khuôn mặt.

Ách . . . Nói như thế nào đây?

Người ngược lại là một người, bất quá nàng trên mặt không biết là dùng cái gì thuốc màu cho bởi một tầng xanh xanh đỏ đỏ đồ án, không chỉ có nhan sắc quái dị, đồ án kỳ hoa, hơn nữa xúc cảm thô ráp vô cùng, sờ tới sờ lui cực kỳ khó giải quyết, chính thể bộ dáng lộ ra phá lệ khiếp người, thật giống là một loại nào đó trong truyền thuyết sơn lâm Yêu Quái.

"Ai . . . Dung mạo người cũng quá xấu xí một chút!" Hàn Băng cười lắc đầu thờ dài nói.

"Ồ ngao ~ "

Lúc này, trong rừng lại vang lên mấy tiếng cuồng bạo thú hồng, cho dù là cách 180 mét, lò mờ còn có thể nghe thấy nhánh cây bẻ gãy chỗ phát xuất ra thanh âm, Hàn Băng trong lòng xiết chặt, không còn dám nhiều chậm trễ, vội vàng thu hồi trang bị, dùng nách kẹp lấy tiểu cô nương lập tức liền hướng lấy bên dòng suối cấp tốc chạy đi.

Đêm nay nghỉ ngơi địa phương là một cái sớm tại ban ngày liền chuẩn bị tốt sơn động, cái này sơn động chủ nhân là một cái Lâm Giáp Khuyển, nguyên bản nó còn muốn làm hộ bị cưỡng chế, kết quả bị Hàn Băng dùng khối đặc cho tơi sống chết ngạt ở bên trong.

Nhanh chóng xuyên toa trong rừng, nửa giờ sau, hai người hữu kinh vô hiểm tiến vào sơn động, Hàn Băng đem tiểu cô nương để dưới đất, lại dùng nhánh cây ngăn chặn cửa động, chờ làm xong tất cả những thứ này về sau, hắn cuối cùng là buông lỏng một hơi.

Tối nay vốn là không có ý định nhóm lửa, bất quá bây giờ lại là nhất định phải sinh, bởi vì trong sơn động đen sì, cái gì cũng không nhìn thấy, làm cái gì cũng đều không tiện, huống hồ tiểu cô nương kia hiện tại đối thái độ mình còn có chút không rõ, nếu là nàng tại trong lòng hoài có địch ý, chờ thể lực khôi phục tới về sau, thừa dịp tối cho tự mình tiến tới như vậy mấy xem, cái kia bản thân chẳng phải là bị chết oan uổng?

Hàn Băng bồi đen lấy ra nhóm lửa công cụ, tại hai tay xoay tròn cấp tốc phía dưới, mảnh gỗ vụn bên trong rất nhanh liền toát ra Hỏa Tinh, chờ cảm nhận được nhiệt độ, hắn nằm rạp trên mặt đất, nhẹ nhàng hướng về cô khô trong đồng thời mấy khẩu khí, Hỏa Tinh độ sáng trong nháy mắt tăng nhiều, lúc sáng lúc tối mà chớp động lên, tiếp theo tại cái nào đó thời gian điểm đạt tới cực hạn, lập tức liền đem cô khô cho dần hòa, chờ thấy ngọn lửa, hắn vội vàng thêm mấy khối nhánh cây nhỏ, nhường ngọn lửa gia tốc bốc cháy lên.

Bởi vì cửa động bị nhánh cây ngăn chặn, chỉ lưu lại không đến bàn tay lớn nhỏ lỗ dùng cho thông gió, sắp xếp khối năng lực có hạn rất, hắn không dám đem đồng lửa thiêu đến quá vượng, bằng không bản thân hai người phải bị hun chết không thể.

Chờ ngọn lửa thiêu đốt đến một thước, Hàn Băng không ở châm củi, nhờ ánh lửa ngẩng đầu trông đi qua, nàng cười cười, chuẩn bị trấn an một cái cái này bị kinh sợ tiểu cô nương, dù sao bộ lạc bên trong tộc nhân tại lần thứ nhất trông thấy bản thân đánh lửa lúc phản ứng, thể nhưng là nhường hắn ký ức vẫn còn mới mẻ.

"Cái này kêu . . . Ân?"

Hàn Băng lời vừa mới nói ra miệng, rất nhanh liền không cách nào tiếp tục, bởi vì nhìn xem cái này tiểu nha đầu biểu hiện, thật sự là làm hắn cảm thấy phi thường kinh ngạc, tiểu cô nương chỉ là biểu lộ bình tĩnh nhìn chăm chăm chân của mình trên vết thương, đối bên cạnh thiêu đốt hỏa diễm đúng là không có biểu hiện ra mấy may sợ hãi và mê hoặc . . . Thậm chí phải nói, hoàn toàn không có gây nên nàng chú ý.

"Khụ khụ!"

Hàn Băng cố ý ho khan hai tiếng, tiểu cô nương bỗng nhiên ngừng đầu nhìn tới, Hàn Băng chỉ chỉ đồng kia hỏa diễm, tiểu cô nương nhú mày lại, một lát sau lại hơi hơi gật gật đầu, tựa hồ mình bạch đối phương muốn biểu đạt ý tứ, thế là nàng trên mặt đất nhặt một cái gậy gỗ, tiện tay liền cho ném vào đồng lửa.

"A! ?"

Tiểu cô nương hành động này thế nhưng là nhường Hàn Băng trong nháy mắt ngốc trệ, nàng thế mà biết rõ hướng trong đồng lửa châm củi? Cái kia rất rõ ràng, nàng là đối với hỏa diễm loại này đồ vật hết sức quen thuộc.

Lặng một hồi lâu, Hàn Băng tựa hồ còn có chút không dám xác định, lại chỉ chỉ đồng lửa, tiểu cô nương lần nữa gật gật đầu, lại nhặt lên một cái gậy gỗ ném vào đồng lửa, đồng thời còn đem hai tay gần sát hỏa diễm, làm ra sưởi ấm tư thế.

"Nàng thế mà còn biết sưởi ấm?"

Nhìn nàng lần này thành thạo vô cùng cử chỉ, Hàn Băng trong lòng thực sự là ngũ vị tạp trần, đồng dạng đều là dã nhân, vì cái gì làm dã nhân chênh lệch lại lớn như vậy chứ?

Bản thân trong bộ lạc những cái kia gia hỏa, lần thứ nhất trông thấy hỏa diễm lúc thế mà bị dọa đến hồn phi phách tán, giờ lên bản thân cũng chỉ biết rõ chạy lung tung . . . Lại nhìn xem nhân gia dã nhân, nhìn xem nhân gia dã nhân, vèn vèn một cái gậy nhỏ nhỏ cô nương liền biết rõ nên như thế nào châm củi, như thế nào sưởi ấm.

Vèn vèn dựa vào diễm này liền có thể nói rõ, tại bản thân trọng sinh trước đó, cái này hai cái Bộ Lạc ở giữa chênh lệch tuyệt đối không phải một chút diễm, hoàn toàn có thể nói là thay mặt kém, là khác biệt một trời một vực thời đại chênh lệch.

Nhân Loại Văn Minh phát triển, vốn chính là cực kỳ độc lập cùng sự kiện ngẫu nhiên, dù cho ngưỡng vọng cùng một mảnh lam thiên, chân đạp cùng một mảnh thổ địa, nếu là khuyết thiếu giao lưu cùng câu thông, đồng dạng là đi qua 3000 năm phát triển, một ít văn minh độ cao phát đạt, nhưng mà một ít văn minh cực đoan lạc hậu ví dụ, tại trên thế giới quả thực là nhiều vô số kể.

Tỉ như cổ Indian văn minh, nếu không phải là bị người Âu châu cưỡng ép xâm nhập, nói không chừng dù cho lại để cho bọn hắn độc lập phát triển 3000 năm, y nguyên không cách nào tiến vào công nghiệp xã hội.

Tại ức vạn năm khắp tiến bộ hóa cùng phát triển diễn dịch lịch trình bên trong, bởi vì Nhân Loại chỗ đứng trước môi trường tự nhiên cùng địa lý vị trí khác biệt, Nhân Loại từng cái văn minh từng người tự chiến, mỗi một loại đều lấy bản thân phương thức đặc biệt phát triển, từ đó diễn biến ra vô số loại hoàn toàn khác biệt kết cục.

Thượng Cổ Thời Kỳ, Nhân Loại hoạt động 80% đều cùng vị trí địa lý vị trí có quan hệ, bên người Hữu Dung dễ ngắt lấy cây ăn quả, như vậy mọi người liền ăn quả dại, cái này gọi là Dã Quả Văn Minh, bên người Hữu Dung dễ bắt thú rừng, như vậy thì ăn thú rừng, cái này gọi là thú rừng văn minh, nếu như bên người có biển cả có thể bắt cá, như vậy thì ăn cá lớn, cái này gọi là cá lớn văn minh . . . Nếu như bên người có thể ăn chỉ có Khủng Long, như vậy mọi người muốn tồn sống sót, tự nhiên cũng chỉ có thể dốc hết tâm huyết mà đi nghiên cứu bắt giết Khủng Long biện pháp cùng thủ đoạn, cái này gọi là Khủng Long Văn Minh.

Nhân Loại Văn Minh phát triển cùng tự nhiên giống loài tiến hóa một dạng, tự nhiên không phân cao thấp ưu khuyết, chỉ nhìn có thể hay không thích ứng lập tức hoàn cảnh, bất quá, nếu như chờ đợi văn minh phát triển tới trình độ nhất định, một loại nào đó văn minh hoạt động Lĩnh Vực chủ động hoặc là bị động phát sinh khuếch trương hoặc là di chuyển, bởi vì sinh tồn Lĩnh Vực bắt đầu biến động, dẫn đến hai loại hoàn toàn khác biệt văn minh sinh ra gặp nhau, như vậy bởi vì loại này va chạm sản xuất sinh kết quả, có lẽ sẽ đại đại vượt qua mọi người đoán trước.

Dã Quả Văn Minh nơi cung cấp thức ăn quá mức dễ dàng, bọn hắn đối bụng trực tiếp tiến vào trong rừng cây, lập tức liền có mười mấy loại hoa quả nhường bản thân chậm rãi lựa chọn, ngọt, chua, khốc, cay . . . Cái gì cần có đều có, đồng thời tất cả đều chỉ dùng đưa tay liền có thể lấy, mọi người cần bản không cần tốn hao nửa điểm khí lực liền có thể thu hoạch đến đầy đủ đồ ăn, lao động cùng gian khổ đều là còn không có phát minh đi ra từ đơn . . . Xem như vậy, Dã Quả Văn Minh mọi người, tựa hồ là lấy được Thượng Đế yêu chuộng.

Dã Quả Văn Minh Từ Trường thường xuyên giáo dục tộc nhân, các người nên dùng dạng này tư thế đi hái trái cây, sau đó dùng dạng này tư thế đem trái cây ăn đi, bởi vì chỉ có dạng này mới hiển lên rõ ràng ưu mỹ, mới tính không phụ thượng thiên ban ân, mà những cái kia không cần loại này tư thế ăn trái cây người, đều phải bị khu trục.

Cùng tương đối, bị yêu chuộng Khủng Long Văn Minh mọi người, phạm là muốn ăn một bữa cơm no, đều nhất định muốn thành quần kết đội, toàn thân lấy giáp, tay cầm trường thương cùng lợi kiếm đi cùng hình thể so bản thân đại nhất nghìn lần cự thú liều mạng, mỗi săn giết một cái Khủng Long, tự thân đều muốn bỏ ra máu tươi cùng tử vong đại giới . . . Về phần cái gì gọi là an nhàn, cái gì là nhẹ nhõm, bọn hắn hoàn toàn không hiểu.

Khủng Long Văn Minh Từ Trường thường xuyên giáo dục tộc nhân, người nên dùng loại này tư thế đâm ra trường mâu, bởi vì dạng này đâm ra trường mâu lực xuyên thấu to lớn nhất, người nên dùng loại tài liệu này đi chế tạo khôi giáp, bởi vì loại tài liệu này phòng hộ năng lực mạnh nhất, người nên

thường xuyên huấn luyện bản thân tốc độ chạy, bởi vì chỉ có dạng này mới có thể tại hạ một lần đi săn thời điểm đào thoát Khủng Long phản sát, đồng thời tất cả tộc nhân vô luận nam nữ già trẻ, đều nhất định muốn đoàn kết lại mới có thể sống xuống dưới.

Đây đương nhiên là hai loại hoàn toàn khác biệt thể giới quan, bản thân cũng không có phân chia cao thấp, đối với hân nhóm vị trí hoàn cảnh mà nói, đều là thích hợp nhất sinh tồn phương thức.

Nhưng là, nếu có một ngày, Khủng Long Văn Minh mọi người, do nguyên nhân nào đó bị ép rời đi quê quán, bọn hân cầm người nhà corn ăn hướng về phía tây tiến lên, đây là một đầu do máu tươi chỗ tưới nước bụi gai con đường, 1 vạn danh tộc người tại chiến tử 8000 về sau, rốt cục thoát khỏi truy sát.

Đang lúc đói khát khó nhịn thời điểm, bọn hân phía trước mới phát hiện một mảnh mọc đầy cây ăn quả địa phương, bọn hân hân hoan nhảy cẫng, vọt thẳng đi qua muốn hái trái cây đỡ đói, lúc này, trong rừng bỗng nhiên chạy đi ra một cái toàn thân đều do Tiên Hoa tô điểm, trên đầu mang theo Điều Tước màu sắc rực rỡ lông vũ, ăn mặc đẹp vô cùng lão già, người này nói cho bọn hân, nơi này là chúng ta bàn, các người không cho phép tiến đến, nếu như dám đi vào lời nói liền chết rồi chết rồi!

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé...

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trường Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Văn minh công xiềng

Rốt cục tại trăm ngàn năm về sau, Dã Quả Văn Minh cùng Khủng Long Văn Minh gặp gỡ, vốn là hai loại nước giếng không phạm nước sông văn minh, lần thứ nhất có tiếp xúc thân mật, chỉ bất quá cái này lần thứ nhất cũng không có bồi trơn cảm giác, ngược lại là có chút đau nhức!

Khủng Long Văn Minh Tù Trường vì còn lại tộc nhân sinh chết tồn vong, rút ra giết Khủng Long trường mâu, cao giọng tuyên chiến!

Dã Quả Văn Minh Tù Trường vì tổ tiên truyền xuống mảnh đất này, rút ra gọt vỏ trái cây Tiểu Dao, cao giọng tuyên chiến!

...

Chiến đấu trong nháy mắt khai hỏa!

Khủng Long Văn Minh Tù Trường kinh ngạc phát hiện, dĩ vãng những cái kia chuyên môn vì săn giết Khủng Long mà chuẩn bị trang bị cùng kỹ xảo, dùng để săn giết trước mặt những cái này xinh đẹp gia hỏa quả thực là thuận tay đến không được, thậm chí đều không cần sử xuất một nửa khí lực, tùy tiện liền có thể đem hân đánh bại.

Dã Quả Văn Minh Tù Trường kinh ngạc phát hiện, bản thân trước kia dùng để đuổi đi ăn vụng trái cây Tiểu Hào Tử nhóm sử dụng những cái kia thủ đoạn, sử đến những cái này ăn mặc xấu xí khô gầy gia hỏa trên người, cho nên ngay cả nửa điểm tác dụng cũng không được, bản thân Chiến Sĩ tại nhân gia trước mặt đơn giản yếu bạo.

Chiến tranh kết quả là rõ ràng, Khủng Long Văn Minh cho dù là kinh lịch long đông bụi gai con đường, dù cho hiện tại thực lực còn thừa không đến hai thành, nhưng là tại đối mặt đã thành thói quen hưởng thụ cùng an nhàn Dã Quả Văn Minh thời điểm, thể hiện ra đến vẫn là nghiêng về một bên đồ sát.

...

Đối với Hàn Băng trọng sinh trước đó Bộ Lạc, đòi trước thủ lĩnh liền tựa như là những cái kia mọc đầy cây ăn quả phi nhiêu thổ địa, hân tự thân liền có thể vì tộc nhân cung cấp liên tục không ngừng tài nguyên.

Thủ lĩnh nắm giữ Bất Tử Chi Thân, sinh tồn vô số năm hân, có viễn siêu tộc nhân kiến thức cùng kinh nghiệm, bất quá do với hân cái kia chuyên quyền độc đoán tính cách, nhường hân sở tác sở vi có chút quá tại ngang ngược, hân bản thân cảm thụ qua hòa diễm mang đến thống khổ, bởi vậy ép buộc tộc nhân nhất định phải rời xa hòa diễm, hân bản thân cảm thụ qua bị Piranha phân thủy thống khổ, bởi vậy ép buộc tộc nhân nhất định phải rời xa biển cả . . .

Đối với những cái kia phổ thông tộc nhân mà nói, mỗi một lần ra ngoài đi săn, tỷ lệ thành công chỉ có một phần mười, thất bại liền mang ý nghĩa chết đi, nhưng là, đối với cái này vị nắm giữ Bất Tử Chí Thân thủ lĩnh mà nói, xác suất thành công lại thấp cũng là 100%, dù cho lần này chết, cái kia cũng không sao cả, lại nhiều đi mấy lần là được.

Thủ lĩnh đương nhiên là vị tốt thủ lĩnh, hẳn là đánh trong đáy lòng muốn đối các tộc nhân tốt, muốn bọn hắn hạnh phúc khoái hoạt mà sinh hoạt xuống dưới, nhưng hắn làm việc phong cách lại giống một cái quá phận yêu chiều hải tử gia trưởng, trong lúc vô tình tại những cái kia chính cần trưởng thành cùng lịch luyện bọn nhỏ trong đầu sắp đặt một cái hộp kim titan gông xiềng, thanh này khóa đem Bộ Lạc phát triển khả năng tất cả đều chặt đứt, khóa kín, vĩnh viễn giam cầm đang cùng hắn đồng dạng trình độ phía trên, cái gọi là những cái kia có thể cải biến Nhân Loại lịch sử tiến trình thiên tài, tuyệt đối không có khả năng ở cái này Bộ Lạc xuất hiện.

Các tộc nhân từ nay về sau không dám đụng vào hỏa diễm, đương nhiên không có khả năng biết rõ hỏa diễm là Nhân Loại có khả năng nắm giữ nhất vĩ đại công cụ, các tộc nhân từ nay về sau không dám bước chân biển cả, đương nhiên không có khả năng biết rõ trong biển rộng đến cùng ẩn chứa bao nhiêu có thể vì bản thân lợi dụng tài nguyên.

Các tộc nhân không cần ra ngoài đi săn, bọn hắn cần làm vên vên ở tại trong động mong mỏi cùng trông mong, chờ đợi thủ lĩnh mang về no bụng đồ ăn, một ngày lại một ngày, một năm rồi lại một năm . . . Bọn hắn cho tới bây giờ sẽ không xảy ra ra những cái kia, nên như thế nào đề cao bản thân năng lực sinh tồn cùng chiến đấu kỹ xảo ý nghĩ cùng suy nghĩ.

Các tộc nhân vô luận muốn làm gì, đầu tiên đều muốn trung cầu thủ lĩnh ý kiến, thủ lĩnh nói có thể liền có thể, thủ lĩnh nói không được liền không được, thậm chí đều không cần hỏi vì cái gì, bởi vì thủ lĩnh so Thái Dương còn muốn vĩ đại, so Tyrannosaurus Rex còn muốn ngu bức, chỉ cần thủ lĩnh còn chỉ có tiêu học văn hóa, như vậy toàn bộ Bộ Lạc đều vĩnh viễn dùng nghĩ niệm sơ trung.

Nhưng mà, càng thêm thật đáng buồn là, xem như Bộ Lạc thủ lĩnh, hẳn đề cao bản thân trình độ tốc độ thậm chí so ốc sên tốc độ tiến hóa chậm hơn, giống như là một cái đầu não cứng nhắc, chỉ biết rõ tuân theo tổ tông gia pháp cùng tới kinh nghiệm ngoan cố lão đầu, cùng nói hắn công việc một ngàn năm, không bằng nói hắn đem đồng dạng một năm công việc một ngàn lần, đem cái này vô số năm trần quý tuế nguyệt tất cả đều sống đến chó bụng bên trong đi.

Đương nhiên, ở khác Bộ Lạc khẳng định cũng sẽ xuất hiện dạng này thủ lĩnh, nhưng thủ lĩnh sống tối đa đến hai mươi tuổi liền sẽ ngẫm củ tỏi, đối với Bộ Lạc chính thể tiến hóa cùng phát triển dòng sông lịch sử mà nói, đây chẳng qua là phù dung sớm nở tối tàn, tổng không thể giống Hàn Băng tiền nhiệm như thế, lấy cùng một loại tư tưởng, cùng một loại thủ đoạn, cùng một loại phong cách, lập tức giam cầm tộc nhân hơn mấy ngàn năm.

...

Thừa dịp Hàn Băng suy nghĩ khoảng cách, tiểu cô nương lại đem lực chú ý đặt ở vết thương mình bên trên, nhìn nơi đó không phải dùng tuôn ra máu tươi, trừ thỉnh thoảng dùng ngón tay giúp ấn ép hai lần, cũng không biết nên làm cái gì, nàng biểu hiện trên mặt lộ ra mười điểm lo lắng.

Hàn Băng đột nhiên lấy lại tinh thần, nhìn tiểu cô nương cái kia thống khổ bộ dáng, nhẹ giọng lầm bầm: "Những cái này sự tình về sau sẽ chậm chậm hỏi, hiện tại phải giúp nàng đem huyết ngừng."

Hắn từ trong bọc hành lý lấy ra một chút chuyên môn xử lý qua dùng làm băng vải cỏ khô, lại vỗ lấy Tro Than, khom lưng hướng nàng đi qua.

Tiểu cô nương ngẩng đầu, nàng chưa kịp làm cái gì, Hàn Băng vội vàng giơ ngón trở lên, tại bên miệng so một cái yên tĩnh động tác, sau đó nhẹ nhàng mà đè lại nàng chân, đem Tro Than chậm rãi vẩy vào trên vết thương.

"A! !"

Có lẽ là bởi vì đau đớn kích thích, tiểu cô nương kim lòng không được mà lên tiếng rên rỉ, Hàn Băng bị hoảng sợ toàn thân khẽ run rẩy, tranh thủ thời gian che nàng miệng.

"Đừng kêu! Đại Tỷ, người có thể tuyệt đối đừng gọi vậy, nếu là dẫn tới cái gì đại gia hỏa, chúng ta hai cái đều phải xong đời."

Gặp đối phương trừng to mắt không hiểu nhìn qua bản thân, hắn vội vàng duỗi ngón tay lỗ ngón tay bên ngoài, lại chỉ chỉ nàng trên đùi vết thương, nói khẽ: "Ta giúp người cầm máu."

Tiểu cô nương đương nhiên nghe không hiểu hắn lời nói, nhưng là theo hắn ngón tay nhìn xuống dưới, chỉ thấy tầng kia bạch sắc bụi tại máu tươi xâm nhiễm dưới chậm rãi biến thành đỏ sẫm, bất quá chờ lại một đem tro rom rạ vẩy đi lên về sau, tuôn ra huyết dịch lập tức liền bị ngừng.

"Hắc hắc, mình bạch đi!"

Tiểu cô nương giờ phút này tự nhiên là minh bạch Hàn Băng cách làm, ánh mắt bên trong cảnh giác cũng lập tức tiêu tán hơn phân nửa, chiếm lấy là một loại hiếu kỳ.

Hàn Băng cười cười, chậm rãi buông tay ra, tiếp lấy ngay tại nàng cái kia không thể tưởng tượng dưới ánh mắt, dùng băng vải nhẹ nhàng mà đưa nàng bấp chân cho băng bó lại.

Một lát sau, Hàn Băng mặt mỉm cười, dựa lưng vào tường tặc mi thử nhìn chăm chăm tiểu cô nương, tiểu cô nương lấy tay sờ lấy băng vải lần qua lộn lại nhìn, một hồi nhú mày một hồi gật đầu, một hồi còn cần móng tay chụp chút băng vải xuống tới nghiên cứu tí mĩ . . . Khác không nói, chỉ bằng

nhân gia cổ này lòng hiếu kỳ, liền so bản thân bộ lạc bên trong những cái này bao có mạnh hơn không ít.

Đang lúc Hàn Băng cảm khái thời điểm, phảng phất là nghe thấy từ tiểu cô nương trong miệng bốc lên đi ra một câu: "Cô oa lạp bắt cô sái dương sắc?"

Hàn Băng mặt mũi tràn đầy mộng bức, còn tưởng rằng là trong đồng lửa thiêu đốt đi ra có khí độc thể nương bản thân sinh ra ảo giác, đang chuẩn bị đi đem cửa động khe hở mở rộng một chút thời điểm, tiểu cô nương bỗng nhiên ngừng đầu, ngừng lại hai giây, sau đó nghiêm trang hướng về phía hắn nói ra: "Cô oa lạp bắt cô sái dương sắc?"

"Ân?"

Câu nói này Hàn Băng nghe được mười điểm rõ ràng, lại tăng thêm đối phương biểu lộ cùng động tác, sự thật đã trải qua rất rõ ràng, cái này tuyệt đối không phải ảo giác!

Hắn cau mày, vội vàng leo đến đi qua, đem lỗ tai dán tại miệng nàng một bên, ra hiệu nàng lặp lại lần nữa.

Tiểu cô nương dùng thật chậm ngữ tốc nói: "Cô oa lạp bắt cô sái dương sắc?"

"Cô oa. . . Sái. . . Sái dương sắc?"

Câu nói này Hàn Băng nghe không hiểu toàn bộ, nhưng là một ít cái từ đơn ý tứ hắn vẫn là phi thường rõ ràng, trong đó có "Người", "Bộ Lạc" còn có "Chỗ nào".

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIÊU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Trong dãy núi Bộ Lạc

Hàn Băng biểu lộ có chút kinh ngạc, ánh mắt nhìn chăm chăm tiểu cô nương kia, trong lòng suy nghĩ một vấn đề: "Nàng làm sao sẽ nói chúng ta ngôn ngữ! ?"

. . .

Nàng mới vừa nói loại ngôn ngữ này, chính là bản thân trọng sinh trước đó, các tộc nhân giao lưu sử dụng loại kia thổ ngữ, cũng là tại bộ lạc bên trong đã bị bản thân nghiêm cấm bằng sắc lệnh sử dụng tiếng địa phương. . . Mà tiểu cô nương nếu cũng là sử dụng loại ngôn ngữ này, như vậy là không liên có thể nói rõ, nàng Bộ Lạc cùng bản thân Bộ Lạc tại rất nhiều năm trước kia, từng có một đoạn thâm hậu giao lưu, nói không chừng chính là đồng tổ đồng tông, càng nói không chừng. . . Nàng còn có thể chính là bản thân cái nào đó huyết thống hậu đại?

Cái này Hàn Băng lập tức mộng bức, nếu quả thật là nói như vậy, nói không chừng mình đời này cũng có thể tìm không thấy tức phụ.

. . .

"Oa hô . . . Oa cô . . . Oa thập yêu lai trú?"

Loại ngôn ngữ này mình đã có hơn nửa năm chưa bao giờ dùng qua, hiện tại bỗng nhiên vừa nghe đến, lập tức còn có chút phản ứng không đến, Hàn Băng vắt hết óc, cố gắng nhớ lại chốc lát, sau một hồi lâu mới từ trong mồm nhảy đi ra một câu: "Oa cô. . . Lạp bắt lỗi!"

Hàn Băng nói cho nàng, bản thân đến từ đại sơn phía đông một cái Bộ Lạc, tiểu cô nương khẽ lắc đầu, biểu thị bản thân chưa từng nghe nói, bởi vì phía đông toà kia núi cao, tại nàng trong ấn tượng là tất cả mọi người loại cầm địa, căn bản không có khả năng vượt qua.

"Oa lạp khó khó sái dương sắc?" Tiểu cô nương tiếp tục hỏi.

"Khó bát ~ lổ lổ hô hắc hắc!" Hân tranh thủ thời gian trả lời.

...

Cái này Hân Băng thế nhưng là hưng phấn hồng, không nghĩ tới hai người ở giữa vậy mà có thể trực tiếp giao lưu, mặc dù đối phương Ngôn Ngữ Hệ Thống rõ ràng so bản thân Bộ Lạc trước kia sử dụng loại kia thô ngữ muốn phát đạt nhiều lắm, tiểu cô nương từ đơn số lượng so bản thân phong phú chỉ ít gấp mười lần, hơn nữa ngữ điệu cùng ngữ pháp cũng phải phức tạp không ít, nhưng vốn là cùng loại Đồng Văn, tận lực thả chậm ngữ tốc, lại tăng thêm thủ thế cùng biểu lộ, lẫn nhau hệ so sánh mạng về biểu đạt cũng có thể nhường hai người câu thông tiếp tục hạ xuống.

"Hô lạp lạp lạp ~ "

"Hô lạp nam mễ!"

...

Hai người ở giữa giao lưu cơ hồ tất cả đều là vấn đáp hình thức, thay phiên một người phát hỏi một chút, tại do một người khác đáp lại, ai cũng không chiếm tiện nghi.

Tại giao lưu quá trình bên trong, Hân Băng được biết, vị này tiểu cô nương nắm giữ tên mình, phiên dịch tới hân là gọi là "Phía đông trên ngọn núi kia xinh đẹp nhất Tiểu Hoa".

Tiểu Hoa có sự rất đơn giản, nàng sinh ra ở dưới giòng suối nhỏ bởi một cái nhân tộc Bộ Lạc, bộ lạc bên trong ước chừng có hơn hai trăm người, nàng trước mấy thời điểm cùng mấy tên tộc nhân đi ra tìm kiếm quả dại, kết quả ngoài ý muốn gặp phải ra ngoài săn thú ăn Mãnh Thú . . . Còn lại tộc nhân toàn bộ đều bị cắn chết, chỉ có nàng một người sống sót, có lẽ là bởi vì lúc trước đào mệnh lúc quá mức khẩn trương, hoàn toàn không có lưu ý đến cảnh vật chung quanh biến hóa, chờ vút bỏ cái kia Mãnh Thú về sau, nàng mới phát hiện mình đã lạc đường, tiếp lấy trong rừng du đãng ba ngày, tại càng đói khát khó nhin thời điểm, nàng tại bờ sông phát hiện một đồng lửa, trên lửa còn nướng thơm ngào ngạt thịt . . .

Nàng lúc ấy cũng không có phát hiện ăn mặc áo tàng hình đồ ra Hân Băng, chỉ là thói quen ném tới một khối đá thăm dò thăm dò tình huống, như thế nào cũng không nghĩ đến là, bản thân còn chưa kịp may mắn trên trời rơi xuống tới đĩa bánh, đột nhiên liền từ bờ sông bay tới một cái gậy gỗ, trực tiếp đem bản thân bập chân bắn thủng một cái hố.

Tiểu Hoa lúc ấy bị sợ hồng, còn coi là bản thân hành vi xúc phạm một vị nào đó Quý Thần, thế là toàn lực chạy trốn, thẳng đến mất máu quá nhiều rốt cuộc không chạy nổi về sau, nàng mới sử xuất cuối cùng khí lực bỏ lên trên một cái cây, trong lòng run sợ mà trốn.

Về sau nữa liền gặp phải Hân Băng, chờ trông thấy người sống sờ sờ thời khắc, nàng lúc này minh bạch tới, nguyên lai nhường bản thân thụ thương cũng không phải là Quý Thần, mà là một cái hèn hạ dị tộc nhân.

Hân Băng hết sức xin lỗi mà gãi gãi đầu, nói cho nàng khi thời gian đây quá mờ, bản thân nhìn không rõ ràng trong rừng cây tình huống, chỉ thấy lấy một cái bóng đen hướng bản thân ném thạch đầu, thế là phản xạ có điều kiện liền . . .

Tiểu cô nương rất hào sảng tha thứ Hân Băng, nói một câu thô ngữ bản không đánh nhau thì không quen biết, tiếp lấy liền đem lực chú ý tất cả đều đặt ở bản bị thương bản thân cái kia cây cung tên trên.

Hân Băng gặp nàng đối bản thân trang bị hết sức cảm thấy hứng thú, cũng rất hào phóng đem áo tàng hình cùng cung tiễn đều giao cho nàng nghiên cứu, nhìn nàng đang nghiên cứu thời điểm cau mày bộ dáng, Hân Băng không giải thích được buong lỏng một hơi . . . Mặc dù Tiểu Hoa xuất sinh Bộ Lạc so bản thân trước kia cái kia Bộ Lạc muốn tiến tiến rất nhiều, bất quá nàng dù sao cũng chỉ là một cái mới môi Nguyên Thủy Nhân Loại, lật qua lật lại quan sát một hồi lâu cũng không nhìn ra một nguyên cớ.

Hân Băng cười hi hi chạy tới, chủ động giảng giải cho nàng lên, cái này áo tàng hình nguyên lý liền hân chính mình cũng không hiểu rõ, đương nhiên cũng không có khả năng cho Tiểu Hoa giảng minh bạch, bất quá cung tiễn nguyên lý ngược lại là mười điểm đơn giản, nói trắng ra chính là một sợi dây thun đem gậy gỗ đánh ra ngoài, trong này khoa học đạo lý liền giống như là một tầng giấy cửa sổ, không xuyên phá trước đó thần bí đến cực điểm, giá trị vạn kim, một khi đem hân xuyên phá, vậy liền một văn không đáng.

"Suru tô ni!"

Tiểu Hoa rất nhanh minh bạch cung tiễn kích phát nguyên lý, lại muốn thử kéo cung bắn tên thử một cái, bất quá nàng bây giờ khí lực cùng thể lực thế nhưng là liền bắn cung yêu cầu thấp nhất đều không thể thỏa mãn, dù cho sử xuất bú sữa khí lực, dây cung y nguyên kéo căng thẳng tắp . . . Nhìn nàng cái kia ưỡ oải bộ dáng, Hân Băng tâm cũng đi theo rối rắm, vội vàng chạy tới, từ phía sau ôm lấy nàng vai, chậm rãi giúp nàng kéo ra cung . . .

"Huru ~ "

Tiểu Hoa bỗng nhiên cười, thật giống một đóa tối đen bông hoa, bất quá Hân Băng cười đến càng thêm khai tâm, hân từ nội tâm bên trong cảm thấy một cỗ cực lớn cảm giác thỏa mãn, hân có thể thế, bản thân đời trước cùng đời này cộng lại, đều cho tới bây giờ không có như thế móc tim móc phổi địa đối đãi qua một cái mới nhận biết không đến một ngày người xa lạ.

Loại cảm giác này phải hình dung như thế nào đâu?

Khi còn bé tại trong thôn chơi bòn thòi điểm, gặp phải nhà mình thân thích sẽ cảm thấy phi thường khai tâm, dù sao Huyết Mạch tương liên.

Về sau lớn lên đi thị trấn đọc tiểu học, nếu là ở lớp học gặp phải đến từ cùng một cái thôn tiểu đồng bọn, tự nhiên cũng sẽ hình thành một cái tiểu quần thể, mọi người lẫn nhau trợ giúp, hai bên cùng ủng hộ.

Về sau nữa đi đến tỉnh thành niệm trung học, chỉ cần là gặp phải đến từ cùng một huyện thành đồng học, dù cho không ở một lớp, nhưng cùng hân trở thành bạn tỷ lệ cũng là rất lớn . . . Về sau nữa, rồi đi người nhà đi tỉnh ngoài lên đại học, trong trường học nhưng phạm là từ trước đến nay cùng một cái tỉnh, đều sẽ tự phát tạo thành đồng hương hội, ngẫu nhiên hợp gặp, nói chút gia hương thoại, mọi người rất cảm thấy thân thiết.

Nếu như một khi xuất ngoại, tại tràn đầy người nước ngoài quốc độ gặp da vàng người Trung Quốc, vậy càng là sẽ từ đáy lòng sinh ra một loại khó tỏ bày lòng trung thành.

Thăng đến hân ở cái này tràn đầy Khủng Long cùng Mãnh Thú Jurassic thời đại đơn độc xông xáo gần nửa năm, ở cái này rừng sâu núi thẳm bên trong thể mà gặp phải một sống sót Nhân Loại, loại cảm tình này lập tức liền bị thăng hoa đến cực hạn, hạnh phúc đều muốn té xỉu!

Nhân Loại là có tình cảm động vật cao cấp, không có khả năng đơn độc sinh tồn, đây không chỉ là lao động cùng hoàn cảnh phương diện nhân tố, càng nhiều là ở phương diện tình cảm có so còn lại sinh vật càng đa dạng hơn nhu cầu.

Tại Vật Chất thiếu thốn tình huống dưới, mọi người cần đồng loại hỗ trợ mới có thể thu được ấm no, cái này dĩ nhiên là vì cam đoan sinh tồn cơ sở, tại những cái kia điều kiện vật chất có thể thỏa mãn tình huống dưới, Nhân Loại càng phải có tình thần truy cầu, có đồng loại ở giữa kết giao cùng giao lưu cần, thiếu khuyết quần thể Nhân Loại, đã trải qua không còn là Nhân Loại, cái kia chỉ có thể coi là hình người dã thú, cho nên nói người là không thể rời bỏ quần thể, vô luận là tập thể cảm giác, vẫn là tán đồng cảm giác, đều là Nhân Loại tại trong sinh hoạt cùng Vật Chất một dạng trọng yếu nguyên tố.

. . .

Một đêm này, trong sơn động Tiểu Hòa đóng liền không có dập tắt qua, hai người càng không ngừng hướng bên trong châm củi, tựa hồ cũng không nguyện ý nhường đoạn này mỹ diệu thời gian thiếu khuyết quang minh.

Nửa đêm canh ba, Tiểu Hoa hát lên áo tàng hình nằm trên mặt đất ngủ, Hàn Băng trên mặt tỉnh cả ngủ, hân tinh thần phấn chấn ngồi ở nàng bên cạnh, lẳng lặng nhìn xem nhảy lên ngọn lửa.

Ngẫm lại bây giờ bản thân rồi đi Bộ Lạc đã nhanh nửa năm, nửa năm này kinh lịch đủ loại điên cuồng sự kiện, kém chút không đem Hàn Băng sống sờ sờ cho tra tấn thành một cái bệnh tâm thần, bất quá bản thân bỏ ra cuối cùng đều không có uống phí, lúc này rốt cục có thu hoạch . . . Hồi tưởng lại Tiểu Hoa vừa mới nói cho bản thân những cái kia làm cho người kinh ngạc tin tức, hân lập tức cảm thấy phấn chấn vô cùng, thật muốn hô to một cuồng hống lấy phát tiết bản thân nội tâm bên trong động lại vô số oán khí.

Tiểu Hoa nói cho hân biết, ngay tại cái này liên miên không dứt trong dãy núi, tồn tại chỉ ít năm cái độc lập Nhân Tộc Bộ Lạc, trong đó quy mô to lớn nhất cái kia Bộ Lạc tại lại muốn lật 7 ~ 8 ngọn núi mới có thể đến, cái này Bộ Lạc nắm giữ tộc nhân hơn năm trăm tên, trong dãy núi quy mô nhỏ nhất Bộ Lạc, giấu ở một cái thật sâu trong hạp cốc, bộ lạc bên trong đại khái cư trú bảy tám chục miệng ăn.

. . .

"Cái gì ? Chỉ ít tồn tại năm cái Bộ Lạc?"

"To lớn nhất còn có hơn mấy trăm người! ?"

"Nguyên lai ta cũng không cô độc, hắc hắc, ta nhất định muốn tìm đến bọn hân! !"

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 77: Dã man Bộ Lạc

Hàn Băng lúc ấy tâm tình trong nháy mắt tốt đẹp, thừa dịp cổ này nóng hồi sức lực, hỏi tiếp xuống dưới, bắt quá càng về sau, hấn từ nhỏ hoa đôi câu vài lời bên trong rút ra ra một chút tin tức, làm hấn cảm thấy mười điểm kinh ngạc cùng chấn kinh, sau đó, hai người ở giữa nói chuyện không khí, lập tức cũng liền biến càng ngày càng quái dị.

Nguyên lai, những cái này Bộ Lạc ở giữa quan hệ, cũng không phải là giống hấn dĩ vãng tưởng tượng như thế, xem như đồng loại, mọi người bù đắp nhau, hai bên cùng ủng hộ . . . Nguyên lai Nhân Tộc Bộ Lạc cùng Bộ Lạc ở giữa quan hệ, lại là so Nhân Loại cùng Manh Thú ở giữa quan hệ còn muốn ác liệt, kể một ngàn nói một vạn, nguyên nhân chỉ có một điểm, cái kia chính là so với cái khác tàn bạo Manh Thú mà nói, săn giết đồng loại độ khó thế nhưng là thì nhỏ hơn nhiều.

Biết được cái này sự thật, Hàn Băng lập tức cảm giác như nghẹn ở cổ họng, lời gì cũng nói không ra miệng, liền tựa như là bản thân tần tần khổ khổ tốn hao một ngày một đêm xếp thành một cái người tuyết, đột nhiên bị mấy cái chạy tới hùng hài tử từ một cước gạt ngã lúc tâm tình.

"Làm sao sẽ dạng này?"

"Vì sao lại dạng này?"

"Tất cả mọi người là Nhân Loại, vì cái gì . . . Vì cái gì! ?"

. . .

Hàn Băng dùng sức vò dề lên huyết Thái Dương, không trải qua lâm vào khổ tu.

Nghĩ đến xác thực như thế, lấy Nhân Loại hiện tại đi săn trình độ, nếu quả thật muốn săn giết một cái Lâm Giáp Khuyển hoặc là hao tổn rất lớn tử, như vậy bất luận cái gì một cái Bộ Lạc đều muốn làm tốt thương vong mười người trở lên chuẩn bị, nhưng nếu là đối mục tiêu, ngược lại đi săn giết những cái kia lạc đàn Nhân Loại, như vậy chỉ cần về số lượng hình thành áp chế, cơ hồ liền không sinh ra bất luận cái gì thương vong, hơn nữa thu hoạch được thu hoạch ngược lại còn sẽ càng lớn.

Đây là một bút rất dễ dàng tính rõ ràng sổ sách!

Làm Hàn Băng lý mình bạch cái này Logic, tâm tình của hấn biến phi thường kiềm chế, vẹn vẹn vì thu hoạch đồ ăn mà dẫn đến đồng tộc tương tàn, đây là hấn vô luận như thế nào cũng không thể nào tiếp thu được sự tình, cứ việc đây chính là trần trụi hiện thực.

Hấn tại trong lòng liên tục mà khuyên bảo bản thân, tuyệt đối không thể lấy hiện đại Nhân Đạo đức xem đến bình phán Jurassic thời đại Nhân Loại hành vi hình thức, tựa hồ chỉ có dạng này, mới miễn cưỡng ngăn chặn trong lòng cái kia sắp phun ra lửa giận.

Hàn Băng nghiêm túc hỏi Tiểu Hoa, ngươi có hay không ăn qua thịt người?

Tiểu Hoa sắc mặt như thường, giống như là đang trả lời dường hỏi đề một dạng bình tĩnh, nàng bình tĩnh trả lời, đương nhiên ném qua!

Hàn Băng lại hỏi, ngươi tại sao phải ăn thịt người?

Nàng nói, bởi vì mình là Bộ Lạc thủ lĩnh nữ nhi, có tư cách ăn thịt người!

. . .

Một đêm này, Hàn Băng một đêm chưa ngủ, ánh mắt đờ đẫn mà nhìn chăm chăm vào cây kia nhảy lên ngọn lửa nhỏ, không ai biết rõ trong đầu hấn đến cùng đang suy nghĩ gì.

Thẳng đến sắc trời sáng rõ, trong đồng lửa tro tàn đã trải qua đồng dày một thước, Tiểu Hoa chuyển thân, mơ mơ màng màng tỉnh lại, đội nàng mở to mắt, trông thấy đối diện cái kia gia hỏa không nhúc nhích, cau mày gấp nhìn chăm chăm bản thân, cái kia sắc mặt sợ hãi, ánh mắt sắc bén, dọa đến nàng trong nháy mắt thanh tỉnh, hai tay khê chống trực tiếp bắn lên đến.

"Oa bắt lạc cô lỗ?"

Hàn Băng gật gật đầu, chỉ chỉ trên đồng lửa thịt nướng, Tiểu Hoa một chút đều không biết khách khí, cũng mặc kệ đối phương ăn không ăn, bản thân trực tiếp nằm lên thịt nướng liền bắt đầu nuốt.

Nhìn nàng ăn như hổ đói bộ dáng, Hàn Băng trong lòng lại có chút khó chịu, cũng không phải đau lòng khối thịt kia, cũng không phải ghét bỏ nàng không có lễ phép, mà là tại trước mắt hấn tựa hồ là hiện ra cái này tiểu cô nương lúc trước gặm ăn xương người bộ dáng.

Sau một hồi lâu, hấn nhắm mắt lại, tựa hồ là đang nhớ lại cái gì . . .

"Ta trước kia đến cùng có hay không ăn qua thịt người đâu?"

Hàn Băng minh tư khổ tưởng, nhưng là đi qua hơn mấy ngàn năm, có chút ký ức biến quá mức mơ hồ, trừ một chút nương hấn khắc sâu ấn tượng sự

kiện bên ngoài, những cái này "Việc nhỏ" thật đúng là nhớ không nổi đến.

"Ai ~ coi như là nếm qua a!"

Nhìn đến gánh nặng đường xa, thở dài một tiếng về sau, Hàn Băng một lần nữa mở mắt ra, trong mắt rốt cuộc không có loại kia kiêu chể thần sắc, hẩn mặc vào áo tàng hình, cười híp mắt nhìn xem Tiểu Hoa, Tiểu Hoa đối với hẩn loại này ánh mắt đã trải qua tập mãi thành thói quen, hoàn toàn không có phản ứng, chỉ lo chuyên tâm ăn thịt.

Đội nàng đem ngón tay liếm sạch sẽ về sau, Hàn Băng đứng người lên, nói: "Cô oa lỗ lạp dát?"

Tiểu Hoa gật gật đầu, cong xuống thân thể, khấp khểnh đi ra son động, sau đó chỉ phía tây một ngọn núi, nói: "Cô oa lỗ lạp!"

Nàng mặc dù tìm không thấy trở về đường, nhưng cũng may còn nhớ kỹ bản thân Bộ Lạc vị trí ngay tại tòa kia phía sau núi, Hàn Băng gật gật đầu, thu thập xong tất cả trang bị, sau đó đỡ lấy Tiểu Hoa hướng về phía tây chậm rãi đi đến.

...

Hiện tại bên cạnh mình cùng một cái vương vùi, tiếp xuống tới lộ trình bên trong nhất định phải gấp bội cẩn thận, nếu như một khi đem Tiểu Hoa cho mất, cái kia bản thân cho dù là tìm tới nàng nói Nhân Tộc Bộ Lạc, nhưng là chắc hẩn không đợi bản thân biểu lộ ra thiện ý, trước hết bị bọn hẩn bắt nướng ăn hết.

Ở cái này Man Hoang thời đại, cô độc lữ hành giả cùng thức ăn ngoài tiểu ca trên cơ bản có thể làm đồng giá, bản thân tân tân khổ khổ không xa vạn dặm đi tới nơi này, hẩn có thể không nghĩ luân lạc tới dạng này một loại kết cục bi thảm.

...

Tiểu Hoa mặc dù là bản địa thổ dân, nhưng bởi vì thân phận đặc thù, đi săn khổ gì việc phải làm bình thường cũng không tới phiên nàng trên đầu, từ khi xuất sinh về sau liền từ chưa rời đi bản thân Bộ Lạc, đối với trong núi lớn này hoàn cảnh cũng không quen thuộc, rất nhiều sự vật liền nàng đều là lần thứ nhất thấy, tự nhiên không cách nào hướng Hàn Băng đưa ra cái gì hữu dụng đề nghị, hai người nom nớp lo sợ đi đến trưa, tại Hàn Băng cẩn thận dưới sự chỉ dẫn, một đường ngược lại là hữu kinh vô hiểm,

Mất thấy Thái Dương chậm rãi rơi xuống, hôm nay sợ là không thể tiếp tục tiến lên, bọn hẩn nhất định phải tại trời tối trước đó tìm tới đi ngủ địa phương, thế là Hàn Băng quyết định dừng lại, đem lực chú ý đặt ở những cái kia trong khe núi.

Gặp phải Tiểu Hoa tựa hồ liền tiêu hết hẩn tất cả vận khí, hai người tìm nửa ngày cũng không tìm tới son động, Hàn Băng vỗ ót một cái, quyết định đêm nay đi nằm ngủ tại trên cây.

Hẩn đem Tiểu Hoa đỡ đến cây đại thụ kia dưới nghỉ ngơi, bản thân chạy đến chung quanh chặt số lớn nhánh cây, sau đó lại đem những cái kia nhánh cây ở cách đại thụ xa mười mấy mét địa phương bày ra suốt một vòng, hình thành một đầu gần rộng năm mét, cao hai mét tường vây, bày ra cao như vậy chướng ngại, chỉ cần trong đêm đến không phải Khủng Long cùng Độc Xà, cái kia bản thân hai người hẩn là an toàn.

Trời còn chưa có tối, hai người leo lên cây, cách mặt đất mười mấy mét, song song ngồi ở một cái nửa mét thô trên cành cây.

Hàn Băng từ trong bọc hành lý lấy ra dây cỏ, ở phía trên dựng một cái túi ngủ, cái này túi ngủ mặc dù nhìn xem lỗ rách chông chắt, nhưng nó tác dụng vốn là không phải vì giữ ấm, chỉ cần có thể đem bản thân hai người cố định trụ, sẽ không ở nửa đêm rơi xuống đi là được.

Tiểu Hoa đối Hàn Băng mấy cái này thủ đoạn biểu hiện ra cực lớn hiếu kỳ, nhất là đối với sợi dây kia, nàng nhất định phải Hàn Băng cho nàng cắt một đoạn đến nghiên cứu một chút, Hàn Băng đương nhiên là từ chối không tiếp nàng cái này vô lý thỉnh cầu, những cái này dây thừng đều là tại trong bộ lạc đi qua đặc thù gia công, so bình thường dây cỏ muốn kiên cố không ít, hiện tại còn lại cũng không nhiều, không thể tùy tiện lãng phí.

Chờ làm xong về sau, hẩn tiện tay từ bên cạnh gỡ xuống ba cây Đẳng Mạn, sau đó hiện trường biên cho nàng nhìn, nhìn xem Hàn Băng động tác, Tiểu Hoa có chút hiểu được gật đầu, rất nhanh cũng gỡ xuống mấy cây Đẳng Mạn bắt đầu học biên dây thừng.

Đây chính là kiến thức cùng kinh nghiệm, rất nhiều kỹ xảo nói đến rất dễ dàng, nhưng là nếu như không có người đầu tiên đưa ra, phần lớn người cả một đời đều nghĩ không ra những cái này phương pháp.

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Chương 78: Tất cả mọi người thích mạnh mẽ tử

Lúc chàng vạng tối, hai người chính từng câu từng chữ mà tán gẫu.

Tiểu Hoa cô nương đơn thuần giống một chai nước suối, Hàn Băng âm hiểm giống một bình xi dầu, hán nương tựa theo cao siêu tâm cơ thủ đoạn từ đối phương nơi đó moi ra rất nhiều tin tức hữu dụng, nói thí dụ như, đối với Jurassic thời đại, Tiểu Hoa Bộ Lạc mặc dù phát triển mà tương đối nhanh, nhưng là thời gian qua cũng không ra thế nào, ngay cả nàng người thủ lĩnh này nữ nhi cũng là thường xuyên bữa đói bữa no, một ngày muốn ăn vào ba bữa cơm cái kia hoàn toàn chính là mơ mộng hảo huyền.

Bọn hán Bộ Lạc hiện tại còn không có bắt đầu sinh ra gieo trồng Ý Thức, đồ ăn chủ yếu nơi phát ra vẫn là ngắt lấy cùng đi săn, ngắt lấy tự nhiên là trong núi những cái kia quả dại, Hàn Băng đối với cái này tương đối cảm thấy hứng thú, loạn thất bát tao hỏi rất nhiều hỏi cận kề đề, trong lòng suy nghĩ đến thời điểm muốn dẫn chút mầm móng trở về, vạn nhất có thể ở trong đó phát hiện một loại nào đó cao sản thu hoạch vậy liền phát tài . . . Bất quá, đối với trong miệng nàng cái gọi là con mồi, Hàn Băng một câu đều không hỏi, bởi vì coi như nàng không nói, hán cũng có thể đoán được.

Trong dãy núi mỗi một cái nhân tộc Bộ Lạc đều có bản thân riêng biệt phong cách, tựa như Tiểu Hoa cách ăn mặc một dạng đặc biệt, tuyệt đối sẽ không nhận lầm, Tiểu Hoa bộ lạc bên trong, trừ thủ lĩnh bên ngoài tất cả mọi người, đều cho tới bây giờ sẽ không mặc quần áo, làm tộc nhân trưởng thành đến có thể bước đi ngày đó trở đi, liền sẽ dùng một loại nào đó thực vật nghiền nát thành chất lỏng từng tầng từng tầng mà đem thoa khắp toàn thân, mỗi sáng sớm sáng sớm cùng chàng vạng tối đều muốn bôi một lần, hơn nữa cho tới bây giờ đều không rửa, dạng này tích lũy tháng ngày, liền sẽ tại trên thân thể kết vảy thành một trương màu xanh lá cây đậm vỏ cứng, giống như là con của một dạng.

Loại này vỏ cứng vừa có thể để bảo đảm ấm, lại có thể phòng ngừa con muỗi đốt, hơn nữa chính là bởi vì có loại này dọa người xác ngoài, người khác tộc Bộ Lạc cũng rất ít sẽ chủ động công kích bọn hán, dù sao Nhân Loại vô luận là cổ kim, đối với âm thực đều giảng cứu sắc hương vị đều đủ, Tiểu Hoa những tộc nhân kia cho dù là xem như đồ ăn mà nói, cái kia bề ngoài cũng lộ ra quá khó xem một chút.

Tiểu Hoa còn nói, nàng bộ lạc bên trong tộc nhân tại trưởng thành đến tuổi nhất định về sau, không giải thích được đều sẽ đến một loại quái bệnh, trước hết nhất là toàn thân phát nhiệt, tiếp lấy trong mồm lại không ngừng phun ra số lớn chất lỏng màu xanh biếc, cuối cùng thống khổ giãy dụa ba ngày mới chết đi.

Tiểu Hoa cùng hán tộc nhân chỉ đem chuyện này xem như là Quý Thần đối bản thân Thần Phạt, mỗi khi bộ lạc bên trong có người như thế chết đi thời điểm, thủ lĩnh liền sẽ triệu tập tộc nhân quay quanh ở trong tộc cổ thụ chung quanh làm cầu nguyện, đồng thời giết một tên cái khác Bộ Lạc tù binh dùng để hiến tế, chờ mong Quý Thần không cần đem loại thống khổ này hàng tại bản thân tộc trên thân người, coi như muốn hàng cũng hàng tại sát vách Bộ Lạc mới tốt.

Hàn Băng lập tức khóc cười không được, đám này đồ nhà quê thật đúng là tự làm tự chịu, mỗi ngày đều dùng loại kia kỳ quái thảo dịch sát thân thể, bay sượt chính là vài chục năm, hơn nữa cho tới bây giờ không rửa, coi như dùng là rau họ vậy cũng phải trùng độc a!

Cho tới chỗ sâu, Hàn Băng hỏi ra bản thân quan tâm nhất vấn đề, nếu như, bản thân đi nàng Bộ Lạc, sẽ bị ăn hết sao?

Tiểu Hoa kiên định trả lời, sẽ không, bởi vì nàng đã trải qua quyết định, chờ trở về về sau liền phải đem Hàn Băng lưu lại đến, nhường hán mỗi ngày đều hướng bụng mình bên trong động viên, sau đó sinh rất nhiều oắt con.

Jurassic thời đại nữ hài tử tình yêu xem liền là đơn giản như thế thô bạo, hoàn toàn không cần cùng Hàn Băng người trong cuộc này thương lượng một cái, liền dạng này khoáng trá quyết định hán tương lai vận mệnh —— thịt người máy gieo hạt.

...

Tại thiên nhiên ức vạn năm diễn hóa trong lịch trình, Nhân Loại tiến hóa đến chỉ dùng chỉ sau bước đi, giải phóng hai tay, cái này vẫn luôn bị cho rằng là Nhân Loại sử thượng một cái vượt thời đại tiến bộ, nhưng kỳ thật nó cũng có cực lớn phản ứng phụ, rõ ràng nhất chính là giống cái đứng thẳng hành tẩu về sau, đang hoài vọng trong lúc đó sẽ phải chịu hạn chế rất lớn, bản thân tinh linh hoạt cùng năng lực hành động sẽ giảm mạnh, thân thể cũng sẽ biến càng thêm suy yếu, lúc này đối mặt từ bên ngoài đến uy hiếp cơ hồ không có năng lực tự vệ, bởi vậy mang thai nữ tính không thể không dựa vào cường tráng giống đực mà sinh tồn, cũng tạo thành về sau giống đực cùng giống cái tại phân công xã hội trên xuất hiện rất khác nhiều.

Nhân Loại nữ tính vì sinh tồn cùng sinh sôi, tại gian phương diện trên tiến hóa ra một loại Nguyên Thủy bản năng, cái kia chính là trong lúc các nàng tại lựa chọn phối ngẫu thời điểm, càng có khuynh hướng phụ thuộc cường giả, bởi vì chỉ có nắm giữ cường giả phù hộ, mới được cam đoan mình ở có thai trong lúc đó thu hoạch đến đầy đủ an toàn bảo hộ, cùng mình ở sản xuất về sau lại càng dễ nhường mình và bản thân hậu đại tồn sống sót.

Loại này tìm phối ngẫu ngẫu nguyên tắc từ thời kì đồ đá đến tin tức thời đại đều chưa từng cái biến, khác biệt duy nhất, chỉ là nữ tính đối "Cường giả" hai chữ định nghĩa, sẽ theo thời đại tiến bộ mà phát sinh biến thiên, bất quá đối với trước mắt thời đại này bình phán tiêu chuẩn mà nói, Hàn Băng không thể nghi ngờ xem như cường giả.

Đối với nam tính tôi nói, tại dài dằng dặc phát triển trong lịch trình đương nhiên cũng tiến hóa ra phù hợp tìm phối ngẫu tiêu chuẩn, chỉ bất quá đối với nữ tính tốt "Mạnh", nam tính tiêu chuẩn càng đặc biệt thích tại "Nhỏ" .

Tại lựa chọn đối tượng giao phối thời điểm, nam tính càng ưa thích lựa chọn những cái kia tuổi trẻ mỹ mạo nữ tính, cái này cũng không phải là đơn thuần háo sắc, chỉ là bởi vì tuổi trẻ mỹ mạo nữ tính nắm giữ càng thêm khỏe mạnh thân thể, sinh dục cùng cho bú cơ chế cũng càng kiện toàn thôi.

Bởi vậy, trường kỳ xuống dưới, nữ tính tiến hóa phương hướng sẽ hướng về ấu thái tiến hành, không lông da dẻ, đại đại con mắt, lông mi dài, hồng hồng bờ môi, còn có cao ngất cái kia . . . Cái này một chút bề ngoài đặc tính sẽ để cho nữ tính thoát nhìn càng thêm tuổi trẻ, càng thêm khỏe mạnh.

Có một cái từ có thể hoàn mỹ đem hẳn tình hình chung, cái kia chính là "Mạnh" . Dù sao, tất cả mọi người thích mạnh mẽ từ, mạnh thuộc tính tự nhiên cũng trở thành một loại cực kỳ trọng yếu sinh tồn sách lược.

. . .

Biết được nàng trong lòng chân thực ý nghĩ, Hàn Băng đương nhiên là khóc cười không được, bản thân kiếp trước chung cực mộng tưởng, không nghĩ tới ở nơi này đời dễ dàng như thế liền thực hiện . . . Bất quá đối mặt Tiểu Hoa trên người bao trùm tầng kia màu xanh lá cây đậm vô cùng, bản thân giống như hưng phấn không nổi đầu!

Mặt trời lặn Tây Sơn rặng mây đỏ bay.

Thừa dịp trời vẫn sáng, hai người tiếp tục lời nói việc nhà, Hàn Băng hưng phấn mà vì Tiểu Hoa giảng giải có quan hệ bản thân Bộ Lạc đủ loại tình huống, Tiểu Hoa trong mắt biểu lộ ra vô cùng sùng bái thần sắc, tựa hồ là nghe được mê mẩn, đồng thời cũng càng thêm kiên định muốn đem nam nhân này ôm vào dưới váy suy nghĩ, cho dù nàng bây giờ còn là quang thù!

. . .

"Oa lạ cổ lý, sắc dương cấp sắc lỗ a . . . Ha ha ha ha!"

"Ân?"

Hàn Băng nói một cái liên quan tới cháu mình trò cười, liền hẳn chính mình cũng bị đùa mà cười ha ha, nhưng ngồi ở đối diện Tiểu Hoa lại là mặt mũi tràn đầy nghiêm túc, một chút tiểu dung cũng không lộ đi ra, hẳn cảm giác hết sức kỳ quái, lúc này mới vài giây đồng hồ thời gian, chẳng lẽ nàng tiểu điểm lại đột nhiên đề cao?

Hàn Băng nhìn kỹ đi, phát hiện Tiểu Hoa ánh mắt tập trung điểm, rõ ràng không có tại bản thân trên người, tựa như là bị đùng nào đó dạng sự vật câu ở ánh mắt. Hắn quay đầu hướng sau lưng nhìn lên, cái gì cũng không phát hiện, chuyển tới nghi ngờ hỏi: "Oa quật lỗ?"

Tiểu Hoa tựa hồ cũng có hay không nghe được hắn lời nói, vẫn là nửa điểm phản ứng cũng không có, chỉ là tại nàng trong hai con ngươi ẩn chứa loại kia thần thái, đã trải qua lạng yên phát sinh cải biến, vừa rồi vẫn là khai tâm thêm vui sướng, hiện tại tràn ngập trong đó chỉ còn lại sợ hãi và tuyệt vọng.

"Oa quật lỗ?"

Hàn Băng lại hỏi một câu, đồng thời còn dùng bàn tay tại trước mắt nàng lắc đảo, Tiểu Hoa đột nhiên đánh rùng mình một cái, giống như là đại mộng mới tỉnh, tiếp lấy vươn tay ra, há miệng run rẩy hướng về nơi xa chỉ đi qua.

"Vây . . . Vây . . . Vây . . ."

"Cái gì?"

"Người đến cùng trông thấy cái gì?"

Hàn Băng không mình bạch nàng muốn nói cái gì, thuận theo nàng ngón tay phương hướng trông đi qua . . . Phía kia tia sáng có chút âm đạm, hẳn chỉ trông thấy bản thân vừa mới dùng nhánh cây dựng cái kia vòng tường vây.

"Người có thể hay không nói đến mình bạch . . . Nằm ~ rãnh ! !"

Hắn lời nói mới vừa nói ra một nửa, lập tức phát hiện mạnh mẽ gì, chỉ thấy hắn bỗng nhiên liền trừng to mắt, liền miệng cũng gương mặt tròn trịa, cái kia kích thước là đủ nhét vào ba cái bóng đèn.

Hàn Băng hít sâu một hơi, quai hàm ngăn không được mà run rẩy lên, hắn trông thấy, ngay tại sau lưng đồng kia trên nhánh cây, có một đầu thô to Mãng Xà quay quanh ở giữa, chính ngược cổ hướng bản thân hai người phương hướng ngóng nhìn tới.

Đầu kia Mãng Xà lớn bộ phận thân thể còn chôn ở nhánh cây trong đồng, hai người có khả năng trông thấy chỉ có phun màu đỏ tươi hạnh đầu cùng khoảng nửa mét lộ ra ngoài thân thể, bởi vì nó toàn thân đều hiện ra đen xám, trên da còn rất dài có cùng loại với nhánh cây hoa văn, tại hoàng hôn dưới ánh mặt trời, nếu là không nhìn kỹ, thật đúng là không dễ dàng phát hiện.

Hàn Băng ngốc trệ chốc lát, sau đó kim lòng không được mà che miệng, chỉ hy vọng cái kia gia hỏa chỉ là đi ngang qua, sau đó liền sẽ rời đi.

"Thượng Đế phù hộ nó là cái mù lòa, Thượng Đế phù hộ nó đã trải qua ăn no, Thượng Đế phù hộ nó không có phát hiện chúng ta . . ."

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé...

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Tráng sĩ chặt tay

Mãng Xà là điển hình cao su sinh vật, bọn chúng thân thể mặc dù dài nhỏ, nhưng co giãn vô cùng tốt, lại tăng thêm bọn chúng hàm dưới xương cốt có thể tự động trật khớp cùng phục hồi như cũ, miệng to lớn nhất có thể mở ra đến một trăm ba mươi độ, hoàn toàn có thể nuốt vào những cái kia tại tự thân thể tích mười mấy lần con mồi.

Giống như Hàn Băng biết, đồng dạng hình thể tại nắm đầm phẩm chất Mãng Xà liền có thể nuốt vào một đầu dê rừng, mà hiện tại đầu này khí thể bức người Mãng Xà chừng nam tử trưởng thành cái eo lớn như vậy, chắc hẳn chứa đựng mình và Tiểu Hoa hai người quả thực là không cần tốn nhiều sức.

...

"A Di Đà Phật, Hallelujah, lập tức tuân lệnh . . ."

Hàn Băng hai tay ôm quyền, thấp giọng làm lấy cầu nguyện, nhưng chỉ gần như chỉ ở vài giây đồng hồ về sau, hắn trong lòng kỳ vọng liền thất bại, đầu kia Mãng Xà chẳng những là phát hiện bọn hắn, hơn nữa nhân gia ý đồ còn rất rõ ràng, ngẩng đầu nôn mấy lần hạnh về sau, lập tức liền từ nhánh cây trong đồng chui ra, lập tức thẳng tắp hướng về bọn hắn vị trí cây to này nhanh chóng bơi bầy tới.

"Kẻ đến không thiện a!"

Mãng Xà du động tốc độ nhanh có chút vượt qua tưởng tượng, phải biết Hàn Băng thể nhưng là đem những cây đó nhánh chổng chát tại cự ly đại thụ mười mấy mét nơi khác mới, nhưng nó chỉ trong nháy mắt thời gian bên trong liền đến đại thụ gốc . . . Chuẩn xác tới nói, là nó đầu đến đại thụ gốc, thân thể y nguyên còn có rất lớn một đoạn giấu ở nhánh cây trong đồng, căn bản là không có cách biết được nó đến cùng dài bao nhiêu.

Chờ Mãng Xà đem đầu dán lên thân cây, đồng thời chuẩn bị đi lên lúc bò, Hàn Băng mới thấy nó cái đuôi, lúc này hắn mới bỗng nhiên phản ứng tới . . .

"Nó đi lên! ?"

Hàn Băng ánh mắt bên trong có chút kinh hoàng, vội vàng hướng về dưới cây nhìn một cái, quả nhiên, chỉ thấy cái kia Cự Mãng chính vòng quanh vòng vòng trèo lên trên . . . Liền lấy nó trước mắt tốc độ, chắc hẳn nhiều nhất nửa phút liền có thể leo đến hai người hiện tại vị trí.

"Làm sao bây giờ! !"

"Đa ô tử cấp ba?"

Hàn Băng cùng Tiểu Hoa mắt lớn trừng mắt nhỏ, đều từ trong mắt đối phương trông thấy rõ ràng sợ hãi và tuyệt vọng.

...

Bọn hắn mình cũng trèo lên trên?

Cái này dĩ nhiên không có khả năng, đầu tiên cây này vô luận tại cao, đó cũng là có cực hạn, huống hồ bản thân hai người leo cây tốc độ, cùng đầu kia Mãng Xà so ra nhất định chính là rùa thỏ thi chạy bên trong cái kia chỉ rùa, chỉ sợ căn bản đợi không được leo lên ngọn cây liền chơi xong.

Nhảy xuống dưới?

Cái này cũng không thực tế, bọn hắn giờ phút này vị trí, cự ly mặt đất chỉ ít còn có cao mười mét độ, từ nơi này nhảy xuống dưới, bất từ cũng sẽ tàn phế, lui 1 vạn bước giảng, coi như hai người đều có thể không phát hiện chút tổn hao nào mà rơi xuống đất, chẳng lẽ Nhân Loại tại trên mặt đất liền có thể chạy qua Mãng Xà?

Vũ lực chống đỡ?

Liền mở thêm nói đùa, căn cứ hiện đại nghiên cứu, Xà loại bình quân mỗi lần tiến công thời gian tại bốn mươi bốn mili giây đến 70 mili giây ở giữa . . . Lấy một thí dụ, Nhân Loại nháy một lần mắt cần ước chừng 200 mili giây, tại đồng dạng thời gian bên trong, những cái kia tàn khốc vô tình gia hỏa trên lý luận có thể hoàn thành bốn lần công kích.

Hàn Băng cùng Tiểu Hoa trước mắt tình cảnh tràn ngập nguy hiểm, cái này đại gia hỏa tựa hồ hoàn toàn không có lưu cho bọn hắn bất luận cái gì đường sống.

"Làm sao bây giờ?"

Hàn Băng quay đầu nhìn qua Tiểu Hoa, trong đầu ong ong một mảnh, bản thân chết ngược lại là không quan trọng, không chừng liền làm lại từ đầu, bất quá nếu là Tiểu Hoa cũng chết, cái kia hậu quả khả năng liền rất nghiêm trọng.

Cái này tiểu cô nương hiện tại đối với bản thân mà nói, tồn tại giá trị cực kỳ trọng đại, đương nhiên không phải bởi vì nàng muốn dẫn bản thân cùng với nàng về Bộ Lạc làm người thịt máy gieo hạt, mà là bởi vì Tiểu Hoa thân phận rất đặc thù, là Tộc Trưởng nữ nhi, dạng này nàng liền trở thành Hàn Băng tiếp xúc những người khác tộc Bộ Lạc một cái mấu chốt mối quan hệ, có nàng và không nàng, đối với sau này chủng tộc phát triển kế hoạch áp dụng hoàn toàn là hai loại độ khó, cái gọi là lần đầu ngoại giao đã là như thế.

. . .

"Nàng tuyệt đối không thể chết!"

Hàn Băng trong lòng lúc này đặt xuống quyết tâm, cái cô nương này tính mệnh so bản thân trọng yếu nhiều, dù cho bản thân đi chết rồi cũng phải để nàng sống sót.

Hắn liền tranh thủ sau lưng bọc hành lý gỡ xuống, tại bên trong điên cuồng mà lục lọi lên . . .

Bản thân hiện nay có gia sản đều trong này, chỉ hy vọng có thể từ đó tìm tới một hai kiện có thể đối phó đầu kia Mãng Xà trang bị.

Hắn tự tay thứ một cái đã bắt đi ra một cái bạch sắc cây gậy, đây là Tyrannosaurus Rex răng nanh, tạm thời vô dụng . . . Liền tranh thủ hắn ném qua một bên, tiếp tục tìm kiếm, tiếp lấy lại tìm tới mấy khối nướng chín thịt mỡ, Hàn Băng động lòng cơ một cái, lập tức nắm lên khối thịt kia hướng về dưới cây ném đi qua, khối thịt rất chính xác mà nện ở Mãng Xà lớn trên đầu, bất quá cái kia Cự Mãng tựa hồ đối chế biến thức ăn qua từ vật hoàn toàn không có hứng thú, cái này một đập ngược lại là kích thích nó nộ khí.

Mãng Xà bỗng nhiên há to mồm, lộ ra hai khóa chàm trong nhân loại chỉ dài tiêm nha, ngẩng đầu lên tại trên cành cây dừng lại nửa giây cũng chưa tới, sau đó càng thêm gắng sức trèo lên trên tới.

Trông thấy cái kia hai khóa phong mang tất lộ tiêm nha, Hàn Băng bỗng nhiên cảm giác bản thân cột sống cũng bắt đầu run lên, vội vàng một lần nữa tìm kiếm . . .

Ba lô chứa rất nhiều đồ vật, có nước túi, chui thủ, dây thừng, bình gốm, chén gỗ, lấy lửa công cụ, cỏ khô bện đồ lót, lá cây làm giấy vệ sinh . . . Nhưng những cái này tất cả đều là chút đồ dùng hàng ngày, hoàn toàn không thể biết lập tức khẩn cấp công cụ.

"Ta trời . . . Làm sao cái gì đều không có!"

Lúc này, đầu kia Mãng Xà cự ly hai người chỉ có không đến 3 mét cự ly, nó tựa như là chuẩn bị phát động công kích, dần dần chậm dần tiến lên tốc độ, bỗng nhiên đem đầu đứng thẳng lên, sau đó hướng về hai người phun ra cực độ khiếp người hạnh.

"Xi xi ~ "

Hàn Băng giờ phút này tâm lý tình huống đã trải qua tiếp cận tuyệt vọng, thừa dịp Mãng Xà đình chỉ tiến lên khoảng cách, hắn một cái kéo ra nguyên bản quấn quanh tại nhánh cây bên trên xem như giường chiếu dây cỏ, sau đó đem dây thừng một đầu thắt ở Tiểu Hoa trên lưng, cấp bách vội vàng nói: "Người trước đi, ta ngăn chặn nó! "

Tiểu Hoa khòe miệng giật một cái: "Nha đây?"

"Ai nha!"

Hàn Băng trong lúc nhất thời cũng muốn không nổi đối ứng thủ làm như thế nào giảng, liền không còn cùng nàng đồng dài, rất mau đem bên kia trói ở trên nhánh cây, sau đó đem dây thừng nhét vào trong tay nàng, chỉ chỉ mặt đất, tiếp lấy một cái rút ra trường mâu, quay người hướng về Cự Mãng vị trí phương hướng chạy đi . . .

Bản thân đã là hết lòng quan tâm giúp đỡ, về phần nàng có thể hay không chạy thoát, cũng chỉ có nhìn Tạo Hóa.

Tiểu Hoa mặc dù là đồ nhà quê, nhưng người ta cũng không ngốc, ở nơi này loại sống chết trước mắt, rất nhanh liền lý giải Hàn Băng dụng ý, biết được Hàn Băng chuẩn bị hi sinh bản thân để cho nàng đào mệnh, trong mắt nàng lập tức toát ra cảm kích ánh mắt.

Bất quá cũng may người nguyên thủy truyền thống tốt đẹp chính là từ không được già mồm, có thể sống một cái lừa một cái, nàng trực tiếp dùng hai chân đạp một cái, cả người đột nhiên liền hướng về mặt đất trượt xuống dưới . . . Đợi nàng lơ lửng giữa không trung thời khắc, bỏ vào trong miệng tiếng hô to: "Dương thiết lỗ, hệ nạp y đắc . . ."

"Cút nhanh lên! !"

Hàn Băng đã trải qua không có cái kia lòng dạ thanh thân đi trả lời nàng thổ lộ, quay người chạy đến thân cây chỗ, đem trường mâu nhắm ngay sắp nhào lên đại mông, đồng thời bày ra rất có khiêu khích công kích tư thế, muốn gây nên nó chú ý, tận lực kéo dài thời gian.

"Thử ~ thử ~"

Đại mông tựa hồ cũng không dám tùy tiện công kích loại này lạ lẫm con mồi, nó đem đầu bỗng nhiên duỗi đi ra, chỉ ở không trung cắn một cái trong nháy mắt lại thu trở về, tựa hồ tại làm lấy dò xét cuối cùng . . . Có lẽ khi phát hiện đối phương hết biện pháp thời khắc, chỉ sợ sẽ là phát động tổng tiến công một khắc này.

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Chỗ ngáp phải ruồi

"Hoác! Hoác! Hoác!"

Hàn Băng lớn tiếng kêu la, hướng về phía Mãng Xà đầu liên tục đâm ba lần, bất quá, bản thân động tác tại trong mắt đối phương tựa hồ giống như là một cái chông gây lão thái thái, hiển nhiên có thừa mà uy lực không đủ . . . Đầu kia Mãng Xà chỉ là nhẹ nhàng khăng khăng mấy lần đầu, rất thích ý tránh thoát ba lần công kích.

"Cái này gia hỏa phản ứng cũng quá nhanh a!" Hàn Băng nhìn trước mắt tàn ảnh, từ trong thâm tâm cảm khái nói.

Sau một lát, mắt nhìn xem đầu kia Mãng Xà càng không ngừng phun ra hạnh, phảng phất sắp không kiên nhẫn, đồng thời đem cái kia thật dài thân thể bàn thành một chuỗi nhang muỗi, thật giống như là muốn chuẩn bị công kích.

"Không tốt!"

Hàn Băng giật nảy cả mình, lúc này hàm răng khê cắn, trực tiếp đưa trong tay trường mâu ném ra, cũng không được quay đầu nhìn lại đến cùng có hay không đập trúng, hấn tranh thủ thời gian nhanh chân liền hướng sau lưng chạy đi . . . Hiện tại Tiểu Hoa cách mặt đất còn có năm sáu mét, bản thân nhất định phải lại kéo dài chỉ ít ba mươi giây thời gian.

Chờ Hàn Băng đứng ở nhánh cây Trung Bộ, cảm nhận được thân thể lác lư, hấn biết rõ đã trải qua không thể đang lui về phía sau, cuối cùng nhánh cây cái kia tình thế trình độ khẳng định không cách nào tiếp nhận bản thân thể trọng, nếu như ngã xuống dưới nói, kết cục nhất định sẽ thảm hại hơn.

Hấn liền vội vàng xoay người, đem ba lô đặt ở trước mặt, hình thành một cái tấm chắn bộ dáng, sau đó từ bên trong móc ra một khối thịt chín, chờ Mãng Xà đầu xuất hiện ở tầm mắt bên trong thời điểm, sử xuất bú sữa khí lực đem khối thịt đập tới.

"Hoác!"

Dự kiến bên trong không đập trúng, hấn tiếp tục từ trong bọc móc đồ vật, cây kia có mùi điểm trọng đại kỷ niệm giá trị Tyrannosaurus Rex răng nanh, sau đó một khác cũng bị hấn ném đi qua, vẫn là không đập trúng, bắt quá lại thành công mà tri hoãn trước cự mãng được tốc độ.

"Hoắc hoắc hoắc . . ."

Hàn Băng chốc lát không ngừng, tiếp tục từ trong bọc móc đồ vật, cái gì bàn chải đánh răng, dao cạo râu, ăn com dùng chén gỗ, nấu nước bình gốm tử, viết chữ dùng khối gỗ vân vân vân vân liên tiếp tất cả đều bị ném ra . . . Ở nơi này "Mưa bom bão đạn" phía dưới, đầu kia Mãng Xà dừng lại tiến lên tiết tấu, vung vẩy lên đầu không ngừng mà tả hữu né tránh, giống như là đang biểu diễn một trận chính tông Ấn Độ múa, hoàn mỹ tránh đi tất cả bay tới tập kích.

. . .

Chờ một lúc, Hàn Băng mệt mỏi giống đầu Husky, hai tay chống lấy đầu gối thở mạnh lấy tức giận, ánh mắt rất u oán nhìn chằm chằm phía trước, nói: "Đại gia, ngươi liền không thể để cho ta đập trúng một lần?"

Dùng hết hơn phân nửa gia sản, mặc dù một lần cũng không đập trúng đối phương, nhưng lại thành công kéo dài hai mươi giây, vào lúc này, Tiểu Hoa đã trải qua roi tại trên mặt đất, đang tại đầu đầy mồ hôi mà biết dây thừng, có lẽ là bởi vì vừa mới tình hình mùi điểm khẩn trương, Hàn Băng quá mức vội vàng xao động, thế mà cho nhân gia đánh lên một cái bết tặc.

. . .

"Nàng, tại sao còn không chạy?"

Hàn Băng mồ hôi đầm đìa, trong miệng càng không ngừng thở gấp trọng khí, hướng về phía dưới cây liếc mắt một cái về sau, đưa tay hướng về trong bọc vừa sờ, ngay sau đó bắt đi ra một cái túi nước, hấn uống trước trên một ngụm, sau đó lập tức đem hấn ném ra.

Đầu kia Cự Mãng tựa hồ đối với hấn trò hề này đã trải qua nhớ kỹ trong lòng, có lẽ là vì đe dọa con mồi, lúc này nó cũng không có trốn, mà là trực tiếp trên không trung liền đem đem cái kia túi nước cắn một cái bạo . . .

"Ba!"

Túi nước âm vang nổ tung, bên trong thanh thủy lúc này văng khắp nơi bay ra, nó hành động này quả nhiên có tác dụng, nhìn thấy nhân gia cái kia tốc độ đánh, Hàn Băng hai chân bỗng nhiên mềm nhũn, thân thể đi theo lệch ra, cả người kém chút rớt xuống cây.

Hấn miễn cưỡng ổn định thân hình, vô ý thức hướng lấy dưới cây nhìn một cái, thế mà thấy Tiểu Hoa còn đứng tại chỗ biết dây thừng, mà nàng ngón tay tựa hồ đã trải qua khó dùng, hiện tại đã trải qua làm trên răng.

"Căn này dây có chất lượng vẫn là coi như không tệ, trở về về sau nên khen ngợi khen ngợi cái kia bện dây thừng tộc nhân, ân, giống như Tiểu Thăng cái tên này cũng thật là dễ nghe . . . Cầu thi!" Đang nghĩ đến một nửa, Hàn Băng trên mặt hốt nhiên hiểu treo lên mê loạn biểu lộ, trong phút chốc không biết là nên khóc hay nên cười, "Xong đời, cái này sợ là một cái điều công việc hay sao!"

Lúc này ba lô đã nhanh muốn không, bên trong đã trải qua không có thể làm vũ khí đồ vật, chỉ còn lại mấy trương chiếu và mấy đầu trong cò quần, hấn tuyệt vọng đưa tay vtu vào, phát hiện tại ba lô dưới đáy còn có giấu một cái túi nước, cũng mặc kệ ba bảy hai mươi mấy, trực tiếp bắt lại liền hướng về Mãng Xà ném đi qua . . .

"Ba!"

Đi qua vừa rồi vận động dữ dội, Hàn Băng cánh tay hiện tại đau nhức vô cùng, cái này một kích chính xác đương nhiên là lệch ra mắt mặt, vốn là căn bản không có khả năng đập trúng mục tiêu, nhưng dương dương đắc ý Mãng Xà tựa hồ chơi đến có chút khai tâm, trong nháy mắt thẳng lên thân thể, đúng là chủ động đứng thẳng mà lên, mở ra miệng rộng cắn bay ở không trung túi nước, túi nước tại cường đại bên ngoài ép phía dưới, âm vang nổ tung, bắt quá lúc này bên trong nổ bắn ra đi ra cũng không phải là thanh thủy, mà là một cỗ nhũ bạch sắc chất lỏng . . .

"A? !"

Hàn Băng biểu lộ ngẩn người, lập tức hồi tưởng lại tại cái kia túi nước bên trong là nửa túi tử nhện nhựa cây, cái này vốn là ven đường tu bổ vũ khí cùng khô giáp sau còn lại, bởi vì rất lâu vô dụng, cơ hồ đều đưa cái này đồ vật quên đi mất.

Hấn kim lòng không được mà hít sâu một hơi, sau đó không chớp mắt nhìn chằm chằm đầu đầy thuần trắng Cự Mãng, chỉ hy vọng những con nhện kia nhựa cây còn có thể điểm xuất phát tác dụng.

Khoảng chừng ba giây đồng hồ về sau, lúc trước còn hung ác vô cùng Cự Mãng lập tức phát hiện không thích hợp, cái kia túi nước bên trong tràn ra nhũ bạch sắc chất lỏng vẩy đến đâu đâu cũng có, mà nó đầu càng là thành nặng tai khu, giống như là làm sùi cào một dạng, hoàn toàn bị một tầng bạch sắc niêm mạc nơi bao bọc, nó bắt đầu liều mạng vung vẩy đầu, mưu toan muốn đem những cái này chán ghét đồ vật đánh tan.

Bắt quá, Hàn Băng rất rõ ràng, loại con nhện này nhựa cây lúc ấy tại Bộ Lạc làm những cái kia thí nghiệm cho thấy, nó thậm chí đều có thể đem hai khối nặng trăm cân cự thạch cho chăm chú dính chặt, liền năm sáu cái đại hấn đều không thể khiến cho tách ra, dính tính mạnh kinh người . . .

Mãng Xà cơ bắp lực lượng mặc dù cường đại, nhưng là cần để cho nó bày ra phù hợp tư thế mới có thể phát huy đạt được, hiện tại lại không cho nó

phát lực điểm tựa, vền vền dựa vào đầu vung vẩy mà sinh ra cách tâm lực căn bản không có khả năng thoát khỏi nhện nhựa cây trói buộc!

Mãng Xà rất nhanh cũng phát hiện điểm ấy, một lát sau, toàn thân nó cũng bắt đầu điên cuồng lắc lư, bởi vì dùng sức quá mạnh, tại tầng thêm thị giác bị tước đoạt, to lớn thân thể càng không ngừng đung vào lớn trên cây, trong lúc nhất thời, chính cây đại thụ đều mãnh liệt run rẩy lên.

"Đông ~ đông ~ đông "

Hàn Băng phản xạ có điều kiện mà nằm sấp xuống dưới, hai tay chăm chú hoàn tựa vào thân cây, cố gắng cố định trụ bản thân thân thể đề phòng bị nó cho chấn xuống dưới.

Theo liên tục không ngừng va chạm, vừa mới vẩy ra đến trên nhánh cây số lớn trắng nhựa cây, tại Cự Mãng thân thể đề xuống cũng trong nháy mắt phát huy ra ứng có hiệu quả, trực tiếp đem Cự Mãng cho dính ở trên nhánh cây, nhưng là đầu này Mãng Xà khí lực quá lớn, những cái kia nhỏ bé nhánh cây rất nhanh bị kéo đứt, từng trương hai tác dày vỏ cây cũng bị nó gắng gượng xé xuống tới, bất quá chờ nó thân thể đụng phải chủ thân cây thời điểm, lại là vô luận như thế nào cũng kéo không ra.

...

Vài phút về sau, Mãng Xà gãy dựa còn tại tiếp tục, bất quá càng gãy dựa, nó trên người dính chặt nhện nhựa cây thì càng nhiều, thậm chí ngay cả nó ném lên đến cái đuôi cũng cùng nhau dính lên.

...

Hàn Băng liền ghé vào tại chỗ yên lặng nhìn xem, ở nơi này ngắn ngủi 2 phút thời gian bên trong, tro mắt nhìn xem nó từ mãnh liệt gãy dựa, đến dần dần hao hết thể lực, lặng yên dần trên cành cây nhẹ nhàng đong đưa, Mãng Xà đầu giờ phút này cự ly bản thân bất quá ba bốn mét, nhưng nó cái đuôi lại bị dính tại đỉnh đầu phía trên cao bảy tám mét trên cành cây.

"Cái này . . . Đây coi như là . . . Chó ngáp phải ruồi?" Hàn Băng hơi híp mắt lại, có chút hiểu được mà thì thầm.

Lại qua vài phút, Mãng Xà thân thể đình chỉ gãy dựa, chỉ còn lại cái đuôi kia mũi nhọn đang nhẹ nhàng lay động, Hàn Băng hướng dưới cây nhìn lên, chỉ thấy Tiểu Hoa còn tại cúi đầu biết thân thể, hần hiện tại cũng không cái gì lỏng dạ thanh thân đi quản năng, chậm rãi đứng lên, nhón chân lên, rón rén hướng về bị vây chết Mãng Xà đi qua . . .

Mãng Xà cảm giác rất nhạy cảm, lập tức phát hiện con mồi di động, trong nháy mắt lại muốn gãy dựa, bất quá đợi đến hiện tại, những con nhện kia nhựa cây sớm đã phát huy ra hiệu quả tốt nhất, siêu cường dán lại lực để nó hoàn toàn không cách nào động đậy.

Hàn Băng rút ra bên hông Pterodactyls chủ thủ, cẩn thận từng li từng tí vây quanh Mãng Xà sau lưng, tại bụng nó tìm một khối còn không có dính vào nhựa cây địa phương, hít sâu một hơi, lập tức bỗng nhiên đem chủ thủ đâm vào đi.

"Vù ~ "

Trong phút chốc, cảm nhận được kịch liệt đau nhức Mãng Xà gãy dựa lực đạo trước đó chưa từng có cường đại, liền toàn bộ đại thụ cũng bắt đầu đung đưa, tựa hồ rất có muốn tránh thoát trói buộc xu thế . . . Hàn Băng biết rõ tuyệt đối không thể chờ nó khôi phục thể lực, hần hai tay nắm chặt chủ thủ, dùng sức hướng xuống kéo một phát, Mãng Xà phần bụng trong nháy mắt bị mở ra thân, cơ bắp xé rách, đại cổ máu tươi cùng nội tạng từ tồn thương trong miệng điên cuồng phun ra ngoài.

"Hoa lạp lạp ~ ~ "

Thăng đến chủ thủ lại cũng kéo không nhúc nhích, Hàn Băng mới đem rút ra nghi khẩu khí, trên dưới trái phải nhìn xem, tiếp lấy ở trên đỉnh đầu phát hiện một khối phơi bày làn da màu xám, hần ánh mắt ngưng tụ, lập tức đem chủ thủ đâm vào đi, sau đó lại là bỗng nhiên kéo một phát . . . Trên đỉnh đầu lập tức có số lớn nóng bỏng huyết dịch như trút nước mà xuống.

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé...

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 81: Bất lộ bất lộ

Bình thường mà nói, cao đẳng săn thức ăn động vật huyết dịch trong cơ thể ước hội chiếm được cơ thể nặng 8%, đây cũng chính là nói, nếu Hàn Băng kích cỡ có 120 cân thể trọng, như vậy tại hân thể nội đại khái liền sẽ có mười cân huyết dịch, mà trước mắt đầu này Cự Mãng thể trọng nói ít cũng có non nửa tấn, như vậy nó toàn thân cao thấp cộng lại, chỉ ít tồn tại năm mười kg bốc lên nóng hổi tức giận mà máu tươi, nếu là tất cả đều phóng xuất, đem cái này hai người chết đuối cũng không thành vấn đề.

Chủy thủ hung hăng đâm xuống, lại gắng sức lôi ra một đầu lỗ hồng, cái này động tác vụng về giống như là một cái tân thủ đồ tể lần thứ nhất cầm dao, Hàn Băng đem cái này buồn tẻ động tác lặp lại bảy tám lần, cánh tay dần dần run lên, tại Mãng Xà máu tươi cùng nội tạng không ngừng mà đổ vào sau khi, chính cây đại thụ đều bị nhuộm thành hồng sắc.

Liên xem như Tyrannosaurus Rex loại kia nghịch thiên cấp bậc sinh vật, tại bị cự hình con muỗi hút khô huyết dịch sau cũng chỉ có thể ôm hận cừu tuyền, như vậy cái này tại Jurassic thời đại cũng không tính là mười điểm không lồ Mãng Xà liền lại càng không cần phải nói, huống hồ, hiện tại Hàn Băng sờ tác sờ vì đã trải qua không thể nói là đang hút huyết, mà là mở ngực mở bụng thức lấy máu, cái này dẫn đến nó từ vong tốc độ càng thêm cấp tốc, vèn vèn năm sáu phút liền mất đi tất cả sinh cơ.

Toàn thân đầm máu, Hàn Băng giống như Địa Ngục Tu La chuyển thế, trong tay hân nắm chặt Pterodactyls chủy thủ, trừng lớn cặp kia xích hồng mắt, chỉ ngậy ngốc nhìn chăm chăm phía trước Cự Mãng thân thể, trong hốc mắt song đồng đang nhẹ nhàng lay động, tựa hồ còn tại tìm kiếm có thể hạ đao bộ vị.

"Chết sao?"

"Tựa như là chết đi!?"

"Chết thật?"

...

Dưới đại thụ, mới vừa rồi còn đối Hàn Băng cảm kích đến rơi lệ Tiểu Hoa, giờ phút này hận không thể đem hân đè xuống đất mà sát năm trăm năm, chỉ bởi vì cái kia gia hỏa thật sự là quá xấu, thể mà cái chốt một cái như thể kiên cố bẻ gãy.

Tiểu Hoa một bên rơi lệ, vừa dùng răng cắn xé nút buộc, nghe thấy sau lưng lớn trên cây thỉnh thoảng truyền đến Mãng Xà hơi thở âm thanh, Hàn Băng tiếng hô hét, bình bình bang bang ồn ào tiếng va đập, cuối cùng còn có thụ mộc bề gãy lúc phát ra thanh thúy thanh... Dù loại thanh âm xen lẫn thành một trận hòa âm, tựa hồ tại đồng bộ diễn lại sau lưng cái kia ra vỡ kịch tiết tấu.

Nàng trong đầu trong nháy mắt liền hiện ra Hàn Băng bị Cự Mãng nuốt thê thảm tràng diện, rất sống động, sinh động như thật, đến mức nàng hiện tại căn bản không dám quay đầu, coi như sau lưng vị kia chính là bản thân mười điểm vừa ý tình lang, nhưng nàng giờ phút này cũng cố kỵ không lên, mãnh liệt dục vọng cầu sinh để cho nàng chỉ muốn mau thoát đi cái này Vô Gian Địa Ngục.

Thời gian trôi qua rất chậm, giống như bản thân mỗi một cái cắn xé động tác đều phải tốn phí mấy cái giờ, nàng hàm răng trên rất nhanh mài chảy máu, nhưng là y nguyên không có đem sợi dây kia cho cắn đứt.

Lại qua vài phút, phía sau nàng tất cả thanh âm trong nháy mắt đều biến mất hết, duy nhất có thể nghe, chỉ có huyết dịch từ trên cây nhỏ xuống phát ra tí tách tiếng.

Tiểu Hoa trong lòng lộp bộp một cái, đại khái là biết phía sau xảy ra chuyện gì, nàng lập tức dừng lại cắn xé động tác, đứng tại chỗ không nhúc nhích tí nào, thậm chí ngay cả quay đầu nhìn một chút đều không thể làm đến, trong mắt tràn ngập tuyệt vọng thần sắc, tựa hồ đang đợi đầu kia Cự Mãng nuốt mất Hàn Băng về sau, sau đó hướng về bản thân bò tới.

"Bất lộ bất lộ, bất lộ bất lộ, bất lộ bất lộ..."

Lúc này, Hàn Băng liền đứng ở sau lưng nàng, nhìn nàng cái kia dọa đến không ngừng run rẩy bóng lưng, vốn là dự định gọi nàng một cái, nhưng là bỗng nhiên lại nghe thấy trong miệng nàng niệm niệm lải nhải phát ra này chuỗi quen thuộc âm phù, đã trải qua nàng tại nàng đầu vai tay lập tức liền dừng lại.

Hàn Băng trong miệng cũng đi theo yên lặng thì thầm: "Bất lộ bất lộ?"

Kỳ thật, cái này xuyên âm phù cụ thể chỗ biểu thị có ý tứ gì, liền hân mình cũng không làm mình bạch, chỉ là trong đầu cực kỳ khắc sâu ghi khắc lấy loại này phát âm, hơn nữa mỗi lần làm bản thân từ vong về sau, tôn tử liền sẽ dẫn theo tộc nhân vây ngồi tại trong sơn động tắm kia bên giường bằng đá bên trên, hai tay nâng lên, lại đồng thời buông xuống, trong miệng không ngừng mà hô to loại này âm điệu.

Hắn trước kia cũng hỏi qua tôn tử, nói: "Các người tại sao phải dạng này hô? Câu nói này lại đại biểu cho có ý tứ gì?"

Kết quả không chỉ có không có đạt được muốn đáp án, tôn tử ngược lại là mặt mũi tràn đầy mộng bức nhìn qua hân, trả lời: "Là người để cho chúng ta mỗi lần chờ người chết rồi sau liền dạng này hô à?"

"Có đúng không?"

...

Hàn Băng trong lòng nhớ mãi không quên, mấy cái ban đêm đều không ngủ được, một người ngồi ở trên giường mình tư khổ tương, đem hết toàn lực muốn nhớ lại ý những lời này, bất quá vắn vắn ba năm ngày về sau, có lẽ là bởi vì trong bộ lạc những cái kia sự tình quá bận rộn, hẳn liền đem chuyện này quên.

Kết hợp câu này sử dụng ngữ cảnh để phán đoán, Hàn Băng nghĩ đến, cái này có lẽ chính là tại Nguyên Thủy trong lời nói, chuyên môn dùng cho câu nguyên và câu phúc chú ngữ.

Bình thường đến giảng, loại này có quan hệ Tinh Thần lĩnh vực đồ vật, tại mỗi cái Bộ Lạc đều là cực kỳ trọng thị, tuyệt đối sẽ không đem hẳn tùy tiện tiết lộ cho cái khác Bộ Lạc người biết được, nếu như Tiểu Hoa tại thời khắc nguy hiểm cũng thói quen đọc lên câu nói này, như vậy thì càng thêm nói rõ tại rất nhiều năm trước kia, bản thân Bộ Lạc cùng nàng Bộ Lạc khẳng định có một loại nào đó vô cùng sâu xa, hơn nữa cái này có thể so sánh nắm giữ cùng loại ngôn ngữ có càng cường đại quyền uy.

Hàn Băng cười cười, sau đó nhẹ nhàng vỗ vỗ nàng cái kia run rẩy không thôi vai: "Bất lộ bất lộ sắc nang hô?"

Tiểu Hoa cảm nhận được cái vỗ này, thân thể lập tức đình chỉ rung động, đối với bản thân nghe thấy quen thuộc thanh âm, nàng tựa hồ là cảm thấy quá không thể tưởng tượng nổi, bởi vì tại Cự Mãng sản mồi phía dưới, căn bản không có khả năng sẽ có nhân loại may mắn còn sống sót, chẳng lẽ... Tựa như bản thân thủ lĩnh phụ thân nói, hẳn đã trải qua biến thành một loại nào đó không thể nói đồ vật?

Nghĩ đến điểm này, Tiểu Hoa thân thể bỗng nhiên lại một lần nữa run rẩy lên, hơn nữa run rẩy biên độ so vừa rồi còn muốn to lớn, nàng nom nớp lo sợ xoay người, chậm rãi mở mắt, đợi nàng khẽ ngẩng đầu lên, bỗng nhiên có một cái toàn thân xâm nhiễm lấy xích hồng sắc máu tươi, chỉ có hai hàng răng trắng lơ lửng giữa không trung sinh vật khủng bố khuôn mặt, bỗng nhiên ánh vào bản thân tầm mắt.

"Bất lộ bất. . . Bất. . . Bất. . . Lộ lộ. . ."

Tiểu Hoa hai mắt trừng to như chuông đồng, nói thầm tiết tấu lập tức bị đánh loạn, giống như là yết hầu bị một cái vô hình tay nắm ở đồng dạng, chỉ có thể nghe thấy lấy nàng hấp khí, hoàn toàn nghe không gặp nàng phun ra.

Bởi vì trên lông mi treo mấy khỏa giọt máu, cái này khiến Hàn Băng ánh mắt trở nên có chút mơ hồ, hẳn cũng không có phát giác được Tiểu Hoa dị thường, đang nghĩ ngợi để cho nàng cho bản thân giải thích một cái câu nói kia đến cùng có cái gì hàm nghĩa, đồng thời lộ ra một cái tự cho là hiền lành mỉm cười, hỏi: "Bất lộ bất lộ sắc nang hô?"

Quả nhiên là cái kia gia hỏa biến thành quái vật. . . Tiểu Hoa làm một cái hít sâu, sau đó đem miệng há thật to, trong hai mắt lộ ra một cỗ công việc gấp quỹ thần sắc, ngay tại Hàn Băng mừng rỡ chờ đợi trả lời thời điểm, không có dấu hiệu nào, trong miệng nàng đột nhiên phát ra một tiếng chói tai thét dài: "A! ! !"

Tiếng thét chói tai này giống như ngày xuân bên trong lạc lồi, tới là như thế đột nhiên, Hàn Băng chỉ cảm thấy bản thân màng nhĩ đều sắp bị đánh vỡ rơi, hai hàng răng cắn chặt, híp mắt trông đi qua, hẳn thậm chí đều có thể trông thấy Tiểu Hoa trong cổ họng viên kia lấy tần số cao rung động nhỏ viên thị. . .

"A. . . Ngó ~ ngó!"

Hắn tranh thủ thời gian đưa tay ngăn chặn Tiểu Hoa miệng, cũng không dám nhường nàng gọi xuống dưới, nàng gọi tiếng lực xuyên thấu cực mạnh, bản thân vừa mới sử xuất toàn thân thủ đoạn, thật vất vả mới thu thập một đầu Cự Mãng, nàng cái này một cuồng hống nếu là tái dẫn đến cái gì dừng đại gia hỏa, cái kia bản thân hai cái coi như thật muốn giao đội ở chỗ này.

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé...

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 82: Tiểu Hoa Bộ Lạc

Tiểu Hoa chỉ nghe gặp một cổ gay mũi mũi máu tươi đập vào mặt, ngay sau đó cảm giác được trước mắt mình bỗng nhiên đỏ lên, trong đầu trong nháy mắt ong ong vang lên liên miên, lập tức liền trực đỉnh đỉnh hướng về đằng sau ngược lại đi qua, nằng thế nhưng là bị gắng gượng dọa cho choáng.

"Àn! ? Người làm sao?"

Trông thấy nằng cái này đột nhiên phản ứng, Hàn Băng nhất thời có chút không biết làm sao, vội vàng chạy tới quan sát nằng tình huống, chỉ thấy Tiểu Hoa hai mắt trắng bạch, tứ chi cứng khòe miệng không ngừng co rúm, rõ ràng là kinh hãi quá độ sau ứng kích phản ứng.

"Choáng?"

"Không phải à?"

Hàn Băng cau mày, đưa tay sờ sờ bản thân mặt, mê muội tự nhủ: "Ta bộ dáng có dọa người như vậy sao?"

...

Giờ này khắc này, ở chung quanh xung quanh trong vòng trăm thước đều tràn ngập một cỗ nồng đậm mũi máu tươi, nếu là những cái kia khứu giác linh mãnh động vật, chỉ sợ tại mây mấy ngoài ngàn mét đều có thể phát hiện mảnh khòe, tóm lại, nơi này nhất định là không thể ngốc xuống dưới, Hàn Băng vội vàng đi đem bản thân ném ra những cái kia đồ vật cho thu thập xong, sau đó một tay kẹp lấy Tiểu Hoa liền nhắm hướng đông vừa chạy đi.

Hàn nhớ kỹ đầu kia dòng suối nhỏ ngay tại cái hướng kia, bản thân nhất định phải tại sắc trời hoàn toàn hắc xuống dưới trước kia, trước tiên đem đầy người vết máu cùng mũi tanh cho rửa rấy sạch sẽ, không người chờ Nguyệt Lượng đi ra sau, những cái kia đói khát một cả ngày sẵn thức ăn động vật lần theo mũi vị tìm tới, đến thời điểm bản thân chỗ đổi mặt liền không phải một đầu Mãng Xà.

Chờ đi tới bên dòng suối nhỏ, Hàn Băng đem Tiểu Hoa ném ở bên bờ, hần liền y phục đều không cần thoát, cả người trực tiếp nhảy nước vào bên trong, ngay tại hần nhảy vào đi trong nháy mắt đó, cái này một dòng suối nhỏ trong tầm mắt chỗ, bỗng nhiên tất cả đều bị nhuộm thành hồng sắc.

Hàn Băng đem bản thân vùi vào trong nước, dùng một loại gần như tự ngược phương thức tắm năm sáu phút, bị xông xuống tới huyết dịch theo suối nước chảy tới hạ lưu, hần trên người mũi tanh càng lúc càng mờ nhạt, thẳng đến cuối cùng đã trải qua không ở cảm thấy gay mũi.

Lúc này thiên không lại đen mây phần, Nguyệt Lượng đã trải qua treo ở chân trời, chắc hần tại tối đa chỉ có mười mấy phút liền sẽ hoàn toàn lâm vào Hắc Ám.

Nhất định phải cùng thời gian thi chạy, Hàn Băng tranh thủ thời gian bơi lên bờ, nắm lên Tiểu Hoa vội và hướng về trong rừng chạy đi, hần lờ mờ nhớ kỹ, ở bên kia còn có một gốc có thể dung nạp hai người ẩn thân đại thụ.

...

Một đêm này, Hàn Băng chú định không cách nào ngủ, hần đem vẫn hôn mê Tiểu Hoa buộc chặt tại đại thụ tầng cao nhất, bản thân cầm cung tiễn trốn ở trên cành cây, trong miệng đang không ngừng hướng về kia chút còn không có xuất thể Thần Phật làm lấy cầu nguyện, đồng thời trừng to mắt lưu ý lấy phía dưới tất cả động tĩnh, phàm là có cái gió thổi cỏ lay, hần cũng có bị kinh xuất hồn thân mồ hôi lạnh.

Nơi xa thú hống liên tục không ngừng, so với hần trước kia trải qua những cái kia ban đêm còn muốn huyền rầm rĩ ba phần, nhưng nơi đây cũng chỉ có như vậy ba năm chỉ cỡ nhỏ động vật tại trong bụi cỏ tiến vào chui ra, có lẽ chính là bởi vì đầu kia Cự Mãng thi thể tàn nát ra mảnh liệt vị đạo, hấp dẫn đại bộ phận đỉnh tiêm kẻ săn mỗi tiến về, tối nay trận này tử vong thịnh yến tự nhiên cũng là ở bên kia tổ chức, dạng này ngược lại là nhường Hàn Băng hai người hữu kinh vô hiểm vượt qua một đêm.

Thẳng đến Thái Dương rời núi, sáng sớm tiến đến, Hàn Băng treo suốt cả đêm trái tim nhỏ cuối cùng là khôi phục bình thường nhảy lên, hần hướng về trên đỉnh cây bò đi, thấy Tiểu Hoa đã bị nâng chiếu tới tỉnh, chính trừng to mắt mơ hồ nhìn qua bản thân, nằng biểu lộ rất là kỳ quái, trên mặt cơ bắp thỉnh thoảng run rẩy một cái, đầu lưỡi càng không ngừng dùng sức chống đỡ trong miệng cỏ dại, giống như ở giấy tiếp theo nằng liền muốn gào thét mà ra.

Hàn Băng cũng không dám tùy tiện đem nhét vào trong miệng nằng cỏ khô cho rút ra, xoay người nằm ở bên tai nằng, nhỏ giọng giải thích nói: "Sái oanh yêu tây hồ!"

Nghe thấy câu nói này, Tiểu Hoa ánh mắt lập tức trở nên có chút kỳ quái, Hàn Băng nói bản thân không chỉ có không có chết, ngược lại là đem đầu kia Cự Mãng cho giết, đây quả thực là khó có thể tin.

Mãng Xà khủng bố, Tiểu Hoa trước kia mặc dù không có tự mình trải qua, nhưng là từng nghe những cái kia ra ngoài đi săn các tộc nhân nói qua nhiều lần, nhưng phàm là gặp phải loại kia Mãnh Thú, mười cái tộc người bên trong tối đa chỉ có thể có một cái có thể còn sống trốn về đến, vậy liền đừng nói gì đến giết chết nó loại hình lời nói ngu xuẩn. . . Mà trước mắt cái này gia hỏa thể nhưng là cùng đầu kia Mãng Xà tại trên cây đơn đả độc đấu nha! Kết quả không chỉ có bản thân không chết, ngược lại cực hạn phân sát, hần rốt cuộc là làm sao làm được?

Đối với cái này sự thật, Tiểu Hoa vô luận là cỡ nào khó có thể tin, nhưng hiện tại cũng chỉ có thể miễn cưỡng tiếp nhận, nằng nhẹ nhàng mà gật gật đầu,

biểu thị bản thân sẽ ai da, Hàn Băng cười cười, sau đó giải khai nòng trên người dây thừng, lại gỡ xuống trong miệng nòng cỏ, nòng vừa mới khôi phục tự do, lập tức liền nhìn chăm chăm Hàn Băng con mắt hỏi: "Oanh thoát?"

Hàn Băng nghiêm túc về: "Oanh thoát."

...

Hôm qua ném ra thịt nướng đương nhiên cũng bị hán kiểm về, hai người chấp nhận lấy ăn một bữa điểm tâm, sau đó tiếp tục lên đường.

Tiểu Hoa chủ động đưa ra muốn đi cây đại thụ kia nơi đó nhìn xem, để cho nàng xác nhận đầu kia Cự Mãng thực sự là chết, bằng không nói, trước mắt Hàn Băng liền không phải người... Hàn Băng đương nhiên đồng ý nàng thỉnh cầu, dù sao mình cũng phải đi qua đem vứt bỏ nhóm lửa công cụ tìm trở về.

Hai người lén lút lút tiếm hành đi qua, dừng lại ở cự ly hiện trường ngoài trăm thước vị trí, trốn ở trong bụi cỏ tinh tế quan sát, phát hiện giờ khắc này ở cây kia lớn trên cây ngừng lại rất nhiều đầu trọc Hắc Mao đại điều, loại kia đại điều Hàn Băng trước kia gặp qua, tập tính cùng hậu thế kền kền cùng loại, mặc dù cũng ăn thịt, nhưng chúng nó chỉ tìm kiếm thi thể động vật, đối với vật sống tựa hồ không quá cảm thấy hứng thú.

Hắn nhặt mấy khối thạch đầu ném đi qua, bị kinh hãi đến bầy chim lập tức tứ tán bay đến không trung, ngay tại lớn trên cây khay vuông xoáy, hắn lôi kéo Tiểu Hoa tay lập tức hướng về phía đại thụ chạy đi, tại ven đường trên mặt đất bên trên, phát hiện đếm không hết dấu chân, những cái kia dấu chân có lớn có nhỏ, sâu có nông có, hình dạng khác nhau, bộ dáng khác biệt, truy cứu chúng loại đúng là không dưới hai ba chục loại.

Hàn Băng hôm qua dùng nhánh cây xếp thành kia bức tường vây, cũng không biết bị cái gì đại gia hỏa làm hỏng mà đầy đất bừa bộn, hắn buông ra Tiểu Hoa tay, bản thân chạy đi dưới cây tìm kiếm công cụ.

Tiểu Hoa cái này thời điểm là gan không biết vì cái gì bỗng nhiên biến cực lớn, đúng là chủ động hướng về cây kia máu me đầm đìa trên cây bò đi, đợi nàng trông thấy đầu kia Cự Mãng bị gặm ăn chỉ còn lại một chút còn sót lại xương vỡ thời điểm, lập tức tin tưởng Hàn Băng trước đó tất cả nói, khỏe miệng nàng không hơi hơi nhếch lên, trong đôi mắt toát ra mê huyền tình tình —— nguyên lai hắn không có gạt ta, hắn thực một mình giết chết đầu kia Mãng Xà!

Đúng, ta liền cần dạng này cường đại nam nhân!

...

Bên này sự tình tạm thời có một kết thúc, chờ Hàn Băng tìm tới bản thân cần đồ vật, hai người tiếp tục hướng về Tiểu Hoa chỉ ngọn núi kia chạy đi.

Trên núi quái thạch đá lởm chởm, cỏ cây lại là không thấy nhiều, bởi vậy đường khá tốt đi, trừ muốn mười điểm lưu ý giấu ở thạch đầu khe hở bên trong những cái kia Độc Trùng bên ngoài, so ở trong rừng chạy đi tốc độ nhanh hơn không ít.

Toà này núi cũng không cao, đợi đến Thái Dương chiếu vào đỉnh đầu chính phía trên lúc, bọn hắn đã trải qua đứng ở đỉnh núi.

Hàn Băng hướng về dưới núi nhìn lại, tại chỗ gặp trong phạm vi, đâu đâu cũng có xanh lục bát ngát vội vàng, đoá đoá đại thụ che trời tán cây giống như là cầm lấy lớn đóng dù, che ở lại mặt tất cả cảnh vật, hoàn toàn không cách nào biết được đến cùng có hay không Nhân Loại ở lại trong đó.

"Đóa khoách oa tây hô?" Hàn Băng thuận miệng hỏi một câu.

Tiểu Hoa gật gù đầu, chỉ phía dưới to lớn nhất gốc cây kia, ngữ điệu có chút hưng phấn mà trả lời: "A sở khoách oa tây hô."

Thuận theo nàng tay nhìn lại, Hàn Băng trông thấy cây đại thụ kia cành lá rậm rạp, phồn vinh mạnh mẽ tán cây đường kính chỉ ít có hơn trăm mét chi cự, ngược lại là hoàn toàn có thể che chắn ở lại mặt tồn tại sự vật.

"Chẳng lẽ nàng Bộ Lạc ngay tại nơi đó?"

...

Hai chương này quá độ một cái, rất mau tiến vào chủ nội dung cốt truyện.

Các vị đồng học cũng phải có tinh tự giác, nên bỏ phiếu bỏ phiếu, nên khen thưởng khen thưởng... Bằng không thì ta lấy ở đâu động lực gõ chữ đâu!

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Chương 83: Mùa cùng quả ớt

Hàn Băng ngẩng đầu nhìn xem Thái Dương góc độ, suy tính ra cự ly trời tối đại khái thời gian, cảm giác bản thân hai người hẳn là có thể tại Thái Dương rơi xuống trước chạy tới cây đại thụ kia nơi đó, thể là từ trong ba lỗ lấy ra cuối cùng một khối thịt nướng, dùng chủy thủ cắt thành hai nửa.

"Sột soạt sột soạt!"

Hai người vừa đi vừa ăn, khát liền uống chút những cái kia tồn tại tại nhâm thạch trong hồ nước mưa, cái này cũng không có cách nào ai kêu lúc ấy bản thân hoảng hốt, liền túi nước cũng cho ném ra đâu!

Thừa dịp cơ hội này, Hàn Băng hỏi một cái câu kia "Bất lộ bất lộ" rốt cuộc là ý gì, kết quả Tiểu Hoa cũng nói không minh bạch, nàng chỉ biết rõ từ nhỏ Tộc Trưởng sẽ giáo dục mọi người đang cầu khẩn lúc nhất định phải nói như vậy, tựa hồ chỉ có nói như vậy, tổ tiên mới có thể nghe thấy, mới có thể phù hộ tộc nhân bình an!

Hàn Băng tương đối im lặng, trực tiếp liền từ bỏ tìm tòi nghiên cứu, tại hiện tại mãnh hoang thời đại, chắc hẳn trừ bản thân Bộ Lạc bên ngoài, còn không có bất luận cái gì một cái nhân loại Bộ Lạc sẽ sử dụng văn tự cùng ký hiệu, như vậy tự nhiên cũng liền không cách nào ghi chép lại trước kia đủ loại sự tích, tại đại đa số tình huống dưới, chỉ cần chờ trải qua những sự tình kia kiện người trong cuộc chết đi về sau, những cái này sự tình đều sẽ biến nhào sở mê cách, càng về sau dần dần diễn biến thành đủ loại khó phân thật giả chuyện thần thoại xưa, muốn từ mọi người truyền miệng bên trong tìm tới chân tướng, chỉ sợ là so còn khó hơn lên trời.

...

Đường xuống núi có chút không dễ đi, có lẽ là do ở trước vài ngày dưới rất nhiều trận mưa, thạch trên đầu mọc ra rêu xanh, dưới chân cực kỳ dễ dàng trượt, hai người lần nhau đỡ lấy, cẩn thận từng li từng tí tiến lên, thẳng đến Thái Dương treo chênh phía tây lúc mới rốt cục chạy tới chân núi.

Tiểu Hoa trở lại bản thân quen thuộc trong hoàn cảnh, cả người trạng thái bỗng nhiên thì trở nên, nàng hưng phấn mà oa oa kêu to, trong nháy mắt khôi phục cái tuổi này phải có hiếu động cùng hoạt bát, càng không ngừng lanh lợi, đồng sò tây sò, nhìn bên người một ngọn cây cộng cỏ tựa hồ cũng là lạ ra là thân thiết như vậy.

Tại kinh lịch một hệ liệt trở về từ cõi chết sự tình về sau, nàng giờ phút này biểu hiện chính là nhân chi thường tình, bất quá, Hàn Băng tâm tình lại không giống nàng như vậy vui sướng, bản thân cách nàng Bộ Lạc cự ly càng gần, trong lòng ngược lại là có chút tim đập như trống . . .

Mặc dù Tiểu Hoa ngoài miệng nói sẽ không ăn bản thân, mà là sẽ đem bản thân giữ lại gieo hạt, nhưng là Hàn Băng rất hoài nghi nàng tại bộ lạc bên trong quyền nói chuyện, lại có hay không có thể quyết định chính mình vận mệnh?

Dù sao ở cái này thời đại, bạo lực mới là chung ngôn ngữ, nhờ yếu các nữ nhân lại có thể có cái gì địa vị đâu?

Nếu như làm bản thân đến lúc, vừa vặn chính là cơm tối thời gian, nàng vị kia Tộc Trưởng phụ thân và thúc thúc bá bá nhóm chính đối đến choáng đầu hoa mắt, cái kia bản thân chẳng phải là ôm cây đợi thỏ bên trong cái kia chi tho?

Hàn Băng nhìn vô cùng hưng phấn Tiểu Hoa suy tư chốc lát, yên lặng thở dài một hơi, không biết là nghĩ thông suốt vẫn là nhận mệnh.

"Ai . . . Tho liền tho a!"

"Ta có thể cứu nàng thân sinh khuê nữ, chẳng lẽ người nguyên thủy liền có thể không nói đạo lý sao?"

"Liền . . . Coi như bọn hắn thực không đem đạo lý, không chừng Lão Từ liền chết trở về chứ!"

"Chờ về sau phát triển tốt, đem từ Tây Sơn đến Đông Sơn đường toàn bộ đã thông, tại phía trên vùng bình nguyên kia toàn bộ trồng lên hoa màu, đến thời điểm cũng không cần cung tiến, mấy đồng bánh mì ném qua bao đảm toàn bộ đầu hàng!"

Hắn cái này mục tiêu, chỉ là tìm tới những người khác tộc Bộ Lạc lấy an ủi bản thân viên kia mê mang tâm, nhưng hiện tại nhìn đến, cái kia mục tiêu là đã trải qua đạt tới, hẳn biết được trừ bản thân Bộ Lạc bên ngoài, trong thiên hạ vẫn tồn tại rất nhiều đồng loại, dạng này về sau phát triển cũng có thể còn có động lực . . . Bất quá, nếu như lại có thể cùng bọn hắn thành lập một chút nhỏ nhỏ hữu nghị, cái kia chính là siêu chỉ tiêu hoàn thành nhiệm vụ, hoàn toàn không thua thiệt, đơn giản huyết lửa.

...

"Y hồng dĩ hồng!"

Tiểu Hoa trên mặt tiểu dung, thành khẩn mời Hàn Băng đi nàng Bộ Lạc làm khách, Hàn Băng cũng không được già mồm, cười hi hi cùng ở sau lưng nàng, Tiểu Hoa một đường lanh lợi, mồm mép vẫn luôn không nghỉ qua, càng không ngừng cho Hàn Băng giới thiệu chung quanh đủ loại sự vật, cái gì cây này nàng khi còn bé thường xuyên bò đi lên chơi đùa, khối kia tảng đá lớn phía trên có cái hố to, lúc trước ở chỗ này lùm cây bên trong cư trú một tổ chim, loài cỏ này có thể ăn . . .

"Hô lạp đậu ma!"

Hàn Băng một mực mỉm cười gật đầu, bất quá khi nghe nàng giới thiệu đến một loại nào đó giống như là cỏ đuôi chó thực vật có thể ăn vào lúc, lập tức đem hân cất ngang, sau đó nghiêm túc hỏi: "Suru hi hi?"

"Suru hi hi!"

Tiểu Hoa nhìn cái kia hơi có vẻ nghi vấn biểu lộ, trực tiếp đưa tay rút ra một cái đại khái dài nửa thước cỏ đuôi chó, thuần thực đem đỉnh bông bóp rơi, sau đó đem rễ cây bộ phận đoạn xuất thủ chỉ dài một đoạn đưa cho Hàn Băng, ra hiệu hân ăn một cái thử xem.

Hàn Băng đối với cái này nửa tin nửa ngờ, phải biết tại toàn bộ Jurassic cùng Kỷ Creta (Kỷ Phấn Trắng) thời đại, trong giới tự nhiên tồn tại đại đa số đều là thực vật hạt trần, mà thực vật hạt trần thân thân bộ phận bình thường đều là từ rất cứng rất thô sợi tạo thành, Nhân Loại cái kia yếu ớt dạ dày cùng tràng đạo căn bản là không có cách tiêu hóa, chỉ có Khủng Long chò to lớn giống loài mới dùng hân làm chủ ăn.

Nếu như đây gieo trồng vật đúng như Tiểu Hoa nói có thể được Nhân Loại tùy tiện ăn vào, cái kia cái này cũng có chút khiêu chiến hân thế giới quan.

. . .

Hàn Băng đem cây kia màu xanh biếc nhỏ cán cầm ở trong tay quan sát chốc lát, sau đó lại đặt dưới lỗ mũi nghe, không có bất kỳ cái gì vị đạo, tiếp lấy lè lưỡi thử liếm mấy lần, chỉ cảm thấy trên đầu lưỡi có một cỗ khổ bên trong mang chất chất tươi mát.

Tiểu Hoa thấy hân như thế bút tích, lập tức có chút gấp nóng nảy, kéo mấy lần Hàn Băng ống tay áo, nói: "Cạch hắc cạch hắc ~ "

Hàn Băng gật gật đầu, đem nhỏ cán bỏ vào trong miệng nhai một cái, lục cán bên trong nước bỗng nhiên thẩm ra, trong nháy mắt đầy miệng nước miếng, hân cả người lập tức liên tinh thần.

"Hoắc . . . Cái này rốt cuộc là cái quái gì?"

Hàn Băng biểu lộ hết sức kinh ngạc, từ khi sau khi trùng sinh, đây là hân lần thứ nhất thể nghiệm đến loại quen thuộc này vị đạo.

Tiểu Hoa cười híp mắt nhìn qua hân, trong miệng còn nôn mấy lần đầu lưỡi, giống như trò đùa quái đản sau khi thành công hoạt bát bộ dáng, bất quá còn không có để cho nàng khai tâm đến năm giây, Hàn Băng biểu hiện lại là để cho nàng vô cùng thất vọng.

Bởi vì tại đối phương trên mặt hoàn toàn không có giống hân hân tộc nhân ăn vào loại thực vật này về sau, chỗ biểu hiện đi ra loại kia kinh khủng cùng bối rối, Hàn Băng thoát nhìn ngược lại là có chút hăng hái bộ dáng, đem cây kia nhỏ cán cầm ở trong tay nhìn xem, tiếp lấy lại bỏ vào trong miệng nhai lên.

"Ăn?"

Tiểu Hoa trong mắt thất vọng dần dần biến thành mê hoặc, loại thực vật này thể nhưng là bản thân độc nhất vô nhị phát hiện, rất khi còn bé trong lúc vô tình hưởng qua nó tư vị, về sau ngay tại cũng quên không được, trước kia dùng nó đến chọc ghẹo trong tộc tiểu đồng bọn vậy càng là mười lần như một, cơ hồ tất cả mọi người tại bị bản thân lừa gạt ăn lần đầu tiên về sau, chỉ cần chờ đợi rất ngắn thời gian, bọn hân lập tức liền sẽ quá sợ hãi, đầu đầy đỏ mồ hôi, trong mồm càng không ngừng thở gấp trọng khí, còn coi là mình là trúng độc . . . Lúc ấy bộ dáng là muốn nhiều buồn cười có bao nhiêu buồn cười.

. . .

Mà lúc này, Hàn Băng cái trán cũng toát ra số lớn mồ hôi, bất quá hân lại hào không sợ, bởi vì hân mười điểm rõ ràng bản thân cũng không có trúng độc, chỉ là bị cay đến.

"Mù tạc! ?"

"Quả ớt?"

Hân lại cắn một cái nhai, sắc mặt dần dần biến phá lệ hồng nhuận phon phớt, hô hấp cũng to khỏe mấy phần, từ khi trọng sinh đến Jurassic về sau, hân còn từ không có ăn được như thể cay miệng đồ ăn.

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé...

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Thần bí cổ lão Bộ Lạc

"Cái này đồ vật vị đạo có điểm giống là mù tạc cùng quả ớt hỗn hợp thể, cái này . . . Cái này có thể quá tuyệt!"

Nghe thấy Hàn Băng lại tại nói loại kia bản thân nghe không hiểu nói, Tiểu Hoa cau mày, dùng ngón tay nhẹ nhàng gõ một cái Hàn Băng cánh tay, mặt mũi tràn đầy mê mang mà hỏi: "Nha tư theo a hô?"

Hàn Băng một bên nhai lấy lục cán, một bên nghiêm túc mà gật gật đầu: "A hô!"

"Oanh thoát?"

Tiểu Hoa lập tức có chút không hiểu rõ nổi, Hàn Băng lại còn nói cái này đồ vật rất ăn ngon, hơn nữa nhìn hấn sắc mặt làm sao cũng không giống đang nói láo bộ đáng . . . Nàng không khỏi hoài nghi lên, chẳng lẽ đây không phải trước kia ném qua loại kia đồ vật?

Nàng đưa tay lấy xuống một cái lục cán, ngắt đầu bỏ đuôi, đem trung gian cái kia đoạn bỏ vào trong miệng nhai, có thể nàng chưa kịp nhai đến thứ năm dưới, đột nhiên có một cỗ nóng bỏng nóng hổi khí tức tại trong lỗ mũi mạnh mẽ đâm tới, tiếp lấy lập tức xông vào nàng cái ớ, cả người trong nháy mắt liền dấy lên đến.

"A ~ a ~ a ~ "

Tiểu Hoa thần sắc chuyển biến mà hết sức nhanh chóng, mặc dù bởi vì trên mặt bao trùm một tầng vỏ cứng, nhìn không gặp nàng sắc mặt, nhưng nàng cái kia lớn giương miệng phát ra cấp tốc tiếng thở dốc bộ đáng, đều đưa nàng giờ phút này trạng thái hoàn mỹ biểu đạt đi ra, nàng khi cấp bại phổi vuron tay, hung hăng vượt Hàn Băng cái móng, trong miệng còn cang không ngừng hô lớn: "Ma tư hô ma tư hô ma tư hô . . ."

. . .

Ăn mù tạc quyết khiếu chính là dùng dùng cái mũi hô hấp, bằng không trong nháy mắt sẽ cấp trên, kiếp trước đặc biệt yêu thích hải sản Hàn Băng am hiểu sâu đạo này . . . Đồng thời hấn cũng minh bạch, nếu như có thể số lớn gieo trồng loại thực vật này, như vậy bộ lạc bên trong xử lý trình độ tuyệt đối có thể có một cái chất bay vọt, không chỉ có như thế, có loại này có thể gia tốc huyết dịch tuần hoàn, tăng tốc thay cũ đổi mới đồ vật tồn tại, chỉ cần hảo hảo lợi dụng, cái kia về sau tộc nhân tiếp qua đồng thời khác, cũng sẽ không cần cả ngày canh giữ ở cạnh đồng lửa run lấy bấy . . . Nghĩ đến điểm này, hấn tranh thủ thời gian ngắt lấy vài cọng mù tạc cỏ bỏ vào ba lô.

. . .

Từ khi bị lừa về sau, Tiểu Hoa liền không lý tới nữa Hàn Băng, thờ phỉ phỉ phối hợp đi ở phía trước, mặc cho Hàn Băng gọi thế nào gọi nàng cũng không có phản ứng, giống như quên, lúc trước vốn là bản thân muốn trêu cợt nhân gia tới.

Hai người liền dạng này một trước một sau đi trong một giầy lát, thiếu nữ tâm tính giống như tháng 6 trời, thật sự là nhìn không thấu, chờ trong mồm không loại kia kích thích cảm giác về sau, Tiểu Hoa lại hoạt bát lanh lợi mà chạy đến Hàn Băng bên cạnh, bắt đầu giới thiệu chung quanh đủ loại sự vật.

. . .

Đại khái qua nửa giờ, Tiểu Hoa dừng lại bước chân, chỉ phía trước một khối tảng đá lớn, cao giọng hô: "Thoát hắc hắc thoát hắc hắc . . ." Ý tứ này là chúng ta đến.

Không biết vì cái gì, nhìn trước mắt khối kia tảng đá lớn, Hàn Băng trong lòng bỗng nhiên cảm thấy có chút bất an, vô ý thức nắm chặt trên tay trường mâu, trên mặt miễn cưỡng gạt ra mấy phần tiểu dung.

Tiểu Hoa nói một tiếng, sau đó nhanh chân liền hướng trước mặt chạy đi, Hàn Băng đứng tại chỗ làm mấy cái hít sâu, trong lòng tựa hồ sinh ra một loại xấu xí tức phụ gặp cha mẹ chồng ảo giác, trong lòng mắng to vài câu không tiền đồ đồ chơi, thẳng đến trông thấy Tiểu Hoa biến mất ở tảng đá lớn cổng về sau, hấn mới tranh thủ thời gian cùng đi lên.

Vòng qua khối cự thạch này, đằng sau tràng cảnh quả thực có chút làm cho người cảm thấy rung động, Hàn Băng trong phút chốc nói nhẹn, lập tức trợn

mắt hốc mòm

"Àn! ? Cái này . . . Cái này . . . Đây là bọn hấn kiến tạo?"

Xuất hiện ở trước mắt hấn là một mặt dài mười trượng, cao 5 mét thạch đầu tường vẩy, tường đá do bóng đá hào phóng hình hòn đá chỗ xây thành, mỗi hai khối thạch đầu ở giữa cơ hồ không có lưu lại khe hở, cũng không biết là dùng cái gì tới làm chất keo dính . . . Tại thạch dưới tường nửa bộ bò đầy thô to Đẳng Mạn, những cái kia Đẳng Mạn bị từ trung gian chặt đứt, rõ ràng là người vì dấu vết, phía trên phơi bày bộ phận đã trải qua hình thành bao tương, xem xét liền biết rõ tồn tại rất nhiều năm đầu.

Hàn Băng hoàn toàn sửng sốt, sòm ở kiếp trước liền nghe qua rất nhiều cái gì thế giới kiến trúc kỳ tích, giống như là Ai Cập Kim Tự Tháp, Babylon không trung hoa viên, phục sinh đảo cự nhân giống, Trung Hoa Vạn Lý Trường Thành . . . Trong đó có rất nhiều kiến trúc hùng vĩ thẳng đến hậu thế cũng không người có thể làm rõ ràng, tại năm đó tài nguyên bản cùng, thiếu khuyết cơ giới hạng nặng cổ nhân rốt cuộc là làm thế nào đến, bởi vậy trừ kỳ tích cũng tìm không thấy dùng hình dung từ.

Mà lúc này hấn rốt cục có đồng dạng cảm giác, phải biết hiện tại có thể không phải Minh Triều, thậm chí không phải Tần Triều . . . Đây chính là tại Jurassic thời đại a! Ở cái này vạn thú hoành hành, Khủng Long độc bá Man Hoang thế giới, một nhóm sống tạm tại trong dãy núi nho nhỏ Nhân Loại Bộ Lạc, vậy mà có thể xây tạo ra dạng này quy mô kiến trúc, nếu là bàn về kỳ tích trình độ, đây hoàn toàn không thua gì hậu thế những cái kia khoáng thế công trình.

. . .

"Cái này là nhà của người . . . Không, ha ha hô oa theo nha?"

"Àn!"

Tiểu Hoa kêu ngao mà gật đầu, tựa hồ cũng đoán được nhường Hàn Băng trừng to mắt là cái gì, trước mặt này tường đá cụ thể tu kiến tại cái gì niên đại, cùng do người nào sở kiến tạo, cái này đã không cách nào khảo chứng, bất quá Tiểu Hoa trong lòng rất rõ ràng, nó là Bộ Lạc người bảo vệ, địa vị gần với ở vào trong bộ lạc viên kia Thần Thụ, nó vì bảo vệ ở lại ở trong đó tộc nhân, ngăn cản vô số lần Dã Thú cùng còn lại Bộ Lạc công kích, nếu không phải nó tồn tại, các tộc nhân chỉ sợ sớm đã chết hết sạch.

Tiểu Hoa đi đến bên tường, từ một đồng trong bụi cỏ lấy ra một cái rỗng ruột gỗ tròn, sau đó tại một khối tảng đá lớn bên trên có tiết tấu đánh lên . . .

"Đồng . . . Thùng thùng . . . Đồng đồng đồng . . . Đồng . . . Thùng thùng . . . Đồng đồng đồng . . ."

Dạng này lặp đi lặp lại đánh ba lần, nàng dừng trong tay động tác, sau đó mong đợi nhìn qua đỉnh đầu . . . Dựa theo dĩ vãng tình huống, lúc này liền sẽ có một vị nào đó thủ vệ tộc nhân cẩn thận thò đầu ra quan sát, chờ hấn trông thấy là Tiểu Hoa về sau, liền sẽ cười ném xuống tới một cái Đẳng Mạn, mà căn này Đẳng Mạn cũng là tiến vào Bộ Lạc chỉ riêng một phương thức.

Bất quá hôm nay tình huống tựa hồ có chút bất thường, nàng đứng ở phía dưới chờ đợi tốt vài phút, tường đá bên kia cũng không có tộc nhân xuất hiện, thậm chí đều không có phát ra nửa điểm động tĩnh.

Hàn Băng cũng ngẩng đầu nhìn bên kia, hấn không biết Tiểu Hoa đến tốt cùng đang chờ cái gì, bất quá trông thấy trên đỉnh đầu rất thưa thớt quang ảnh, vừa mới trong lòng loại kia bất an cảm giác, không hiểu mãnh liệt mấy phần.

Quá an tĩnh, thực sự là quá an tĩnh, giờ phút này trừ chim hót cùng côn trùng kêu vang, Hàn Băng không có ở bên trong nghe thấy cho dù là nửa điểm đột ngột thanh âm.

Nếu quả thật như Tiểu Hoa nói, tại nàng bộ lạc bên trong có hơn hai trăm tên thành viên, như vậy cái này hơn hai trăm người cộng đồng sinh hoạt tại tường vẩy bên trong, trong đó căn bản không có khả năng an tĩnh như thế, trừ phi bọn hấn tất cả đều đang ngủ, bất quá bây giờ Thái Dương đều vẫn chưa hoàn toàn rơi xuống núi, người nguyên thủy đem ban ngày thấy cực kỳ trọng yếu, bởi vì ban đêm chỉ thuộc về Mãnh Thú, Nhân Loại chỉ có tại hừng đông thời điểm mới có thể thấy rõ cảnh vật chung quanh, mới có thể nhờ vào đó đi săn cùng ngắt lấy, bởi vậy bọn hấn nhất định không có khả năng lãng phí trân quý như thế thời gian.

"Đến cùng làm sao? Tình huống giống như có chút không tốt lắm a?" Hàn Băng liếm liếm bờ môi, thấp giọng thăm thi.

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Chương 85: Biến mất tộc nhân

"Đông . . . Thùng thùng . . . Đông đông đông . . . Đông . . . Thùng thùng . . . Đông đông đông . . ."

Đang lúc Hàn Băng suy tư thời khắc, Tiểu Hoa lại cầm gậy tròn ở trên tường đánh một lần, tiếp lấy tiếp tục nhìn qua tường đá đầu kia, mong mỏi cùng trông mong . . . Bất quá chờ đợi một lát sau, bên kia vẫn là không có bất luận kẻ nào xuất hiện.

Nàng nhẹ khẽ cắn môi, tại đánh lần thứ ba về sau, trên mặt vui sướng dần dần biến mất, chiếm lấy là một loại thật sâu sầu lo.

"Cô lạp vậy bất lữ?"

Hàn Băng đi tới hỏi nàng phát sinh cái gì, Tiểu Hoa không có nói chuyện, chỉ là khẽ gật đầu một cái, sau đó lại đánh một lần.

"Đông . . . Thùng thùng . . . Đông đông đông . . . Đông . . . Thùng thùng . . . Đông đông đông . . ."

Hai người tiếp tục chờ đợi mười mấy phút, tường vây bên trong vẫn không có bất cứ động tĩnh gì . . . Hàn Băng biết rõ, trong bộ lạc nhất định là ra cái gì ngoài ý muốn, hẳn liền vội vàng kéo đang muốn tiếp tục đánh Tiểu Hoa, đem ngón trỏ dục tại bên môi.

"Xuyt!"

Tiểu Hoa cũng không ngu ngốc, nửa canh giờ này thời gian bên trong đều không có đáp lại, nàng đương nhiên cũng đoán được tình huống có chút không đúng, chỉ bất quá chủ quan mà không nguyện ý hướng về xấu nhất phương diện nghĩ xong, nàng ngẩng đầu nhìn chăm chăm Hàn Băng, biểu lộ càng ngày càng khó coi, thẳng đến trong đôi mắt bỗng nhiên toát ra mấy đóa nước mắt.

"Ô lữ mộc y khổ . . . Nga mạ nga mạ hắc!"

Hắn nhường Tiểu Hoa ở chỗ này chờ, bản thân trước leo tường đi vào nhìn xem tình huống, Tiểu Hoa gật gật đầu, đưa tay lau khô nước mắt, sau đó đứng ở bên cạnh, Hàn Băng từ trong bọc lấy ra dây thừng, tại bên kia cột lên một cái thập tự giao xoa thô xiên gỗ, sau đó dùng đưa vài vòng, dùng sức đem xiên gỗ vung đi lên.

Tiếp lấy hắn lại kéo động mấy lần, chờ xiên gỗ thê nhà tù về sau, hai tay nắm chặt dây thừng, hai chân giẫm lên tường đá mặt ngoài hoành đi lên trên đi.

"Nha?"

Tiểu Hoa tựa hồ là lần thứ nhất thấy loại này thần kỳ kỳ xảo, đơn giản rất có ý tứ, nàng bỗng nhiên trừng lớn mắt, giống như là nhìn gánh xiếc một dạng nhìn chăm chăm Hàn Băng, trong lúc nhất thời đều quên tiếp tục roi lệ.

Cái này chấn tường vậy chỉ có cao hơn năm mét, Hàn Băng rất nhanh liền đi đi lên, chờ hắn một tay chế trụ tường xuôi theo, hai chân dùng sức cường đạp mấy lần, lập tức liền cười tại đầu tường.

Hắn không có lo lắng thu hồi dây thừng, đầu tiên là ngồi ở đầu tường hướng về bên trong trông đi qua, phát hiện đây là một cái rất lớn Thổ viện tử.

Mấy chục tòa do cô tranh dựng hình nửa vòng tròn phòng ốc, dọc theo tường vây sắp xếp thành một cái lõm hình chữ, nhà tranh cỏ cái nắp giờ phút này đều là xóc lên trạng thái, bên trong chỉ có đi ngủ dùng chiếu. Tại viện tử chính trung gian, có một cái dùng đá tảng xây thành nhỏ phòng, phòng không có cửa, cũng không có cửa sổ, chính thể bày biện ra về ngoài cùng tường vây chất lượng không sai biệt lắm, nhìn ra được cũng là có tuổi lão đồ vật.

Ngay tại thạch ốc hậu phương, lẻ loi sinh trưởng một khóa cổ thụ, cây này trụ cột chỉ ít có 10 mét đường kính, trọn vẹn chiếm cả viện một phần ba diện tích.

Tại cây đại thụ kia cành lá bên trên, treo rất nhiều dài một mét đầu gỗ bảng hiệu, bảng hiệu phía trên tựa như là vẽ lấy thứ gì, bất quá cự ly quá xa hắn cũng nhìn không rõ ràng, trừ tám bảng gỗ bên ngoài, Hàn Băng còn trông thấy tại trên cây treo mười mấy bộ phảng phất là Nhân Loại đi hải Khô Lâu, những cái kia Khô Lâu có mười điểm hoàn chỉnh, có đã trải qua chỉ còn lại một cái đầu, có lại thiếu tay chân, những cái này hẳn là Tiểu Hoa nói, mỗi khi bộ lạc bên trong có tộc người bên trong Độc chi lúc, những cái kia bị dùng cho hiến tế dị tộc nhân.

Ngoài ra, trước mắt còn có một chút tạp vật, tỉ như đồng lửa trại, chứa nước hồ, dùng cho phơi nắng thịt tươi giá đỡ, chất đồng củi lửa chờ chút . . . Cái viện này cũng chỉ có dài rộng 30 mét diện tích, một cái liền có thể nhìn tới đầu, ở nơi này có hạn phạm vi chỉ bên trong, mặc cho Hàn Băng như thế nào đau khổ tìm kiếm, lại là thủy chung là không có phát hiện nửa cái bóng người.

"Bọn hắn đều đi đâu?" Hàn Băng trong mắt cực độ không hiểu, nhẹ giọng nói nhỏ.

Chẳng lẽ nói nơi này bị Dã Thú tập kích?

Không giống, cái này không lớn trong viện trần liệt vật phẩm hết thấy đều lộ ra ngay ngắn rõ ràng, thổ địa cũng là vuông vức, không có bất kỳ cái gì mập mờ cùng huyết dịch dấu, hoàn toàn nhìn không ra có đánh nhau qua dấu vết.

Chẳng lẽ nói bọn hắc đều ra ngoài tìm kiếm thức ăn?

Cái này cũng không có khả năng, một cái như thế thành thực Bộ Lạc, khẳng định sẽ không cùng lúc đem tất cả tộc nhân đều phái ra ngoài, thậm chí ngay cả Bộ Lạc thủ lĩnh cũng không lưu lại.

Chẳng lẽ bọn hắc đều giấu đi, muốn cho tự mình tiến tới một cái đánh lên . . . Phi! Cái này ý nghĩ thì càng hoang đường, phải biết nhân gia thế nhưng là có hơn hai trăm người đây, bản thân cũng không phải Tyrannosaurus Rex, dựa vào cái gì hướng thụ loại đãi ngộ này!

Hàn Băng càng nghĩ cũng phải không ra kết luận, quay người hướng về phía sót ruột chờ đợi Tiểu Hoa nói ra: "Ồ lai y khó y yêu."

Tiểu Hoa gật gật đầu, hắc hai chân đạp một cái, trực tiếp từ đầu tường nhảy xuống dưới, ngoài tường độ cao có 5 mét, nhưng những người kia ở đó bên trong tường tu kiến một cái dùng cho cảnh giới bình đài, độ cao chỉ có 1 mét không đến.

Hắn nắm chặt trường mâu, rón rén đi xuống đài cao, quay người trông thấy tại chỗ trên tường đá, vẽ lấy rất nhiều màu sắc rực rỡ bích hoạ, những cái kia bích hoạ nội dung tự nhiên không phải không có chút ý nghĩa nào phải ẩn tượng tác phẩm, hẳn là bọn hắc Bộ Lạc ngày thường bên trong sinh hoạt một chút.

Hàn Băng mỉm cười, nhìn đến "Sửa sang" loại hành vi này hình thức là in sâu ở Nhân Loại trong gen đồ vật, dù cho sinh tồn ở gian khổ như vậy hoàn cảnh phía dưới, bọn hắc cũng không quên cho sinh hoạt thêm chút niềm vui thú, hẳn rất muốn nhìn kỹ một cái bích hoạ bên trong nội dung, nghĩ đến có lẽ liền có thể tại bên trong tìm tới một chút bản thân quan tâm tin tức, bất quá bây giờ có thể không phải tốt thời điểm, mình còn có cặng trọng yếu sự tình đi làm.

Bụng trường mâu hướng về trong sân đi đến, Hàn Băng đi tới gian thứ nhất nhà tranh bên cạnh, dùng trường mâu bốc lên chiếu, phía dưới cái gì cũng không có . . . Mỗi một gian mao ốc hắc đều không có buồng tha, tất cả đều tinh tế kiểm tra một lần, y nguyên không có bất kỳ phát hiện nào, hết thấy đều rất bình thường, hoặc là không bình thường.

Hắn đi tới thạch ốc cửa ra vào, cũng không cần gõ cửa, trực tiếp liền đi đi vào, nơi này hẳn là thủ lĩnh ở lại địa phương, tại nhất bên trong trên mặt đất trải một tầng chiếu, ngoại trừ còn tại gian phòng các nơi trưng bày một chút dùng tại tế tự trên gậy gỗ Pháp Khí, những cái này gậy gỗ một đầu dùng có khô cột mấy khóa đầu lâu, lúc này đến không phải đầu người, nhìn xem giống như là thuộc về một loại nào đó động vật họ mèo đi hải.

. . .

Tại thạch phòng phía sau còn có một gian nhỏ phòng, lòng hiếu kỳ làm Hàn Băng đi vào, hắn mới vừa bước vào nửa bước, lập tức có một cỗ nồng đậm hôi thối lập tức đập vào mặt, hắn tranh thủ thời gian che cái mũi lui lại, nguyên lai nơi này là nhà xí.

. . .

Trừ những cái này địa phương bên ngoài, trong tường vây liền rốt cuộc không thể giấu được người địa phương, Hàn Băng đứng ở trung gian khởi xướng sững sờ, tự hỏi nơi này đến cùng phát sinh cái gì? Đúng là như rằng hơn hai trăm người trong nháy mắt biến mất sạch sẽ, hơn nữa liền nửa điểm manh mối đều không có lưu lại.

Theo lý thuyết, cái này Bộ Lạc nắm giữ như thế có thể xưng kỳ tích tường đá thủ hộ, ở nơi này quần sơn trong cũng không tồn tại Khủng Long cái kia cấp bậc săn thức ăn sinh vật, cho dù là đối mặt lại cường đại công kích cũng mới có thể chống cự được a!

Hàn Băng vò một hồi huyết Thái Dương, trong đầu bỗng nhiên toát ra một cái ý niệm trong đầu: "Trừ phi . . ."

Hắn tựa hồ là nghĩ đến cái gì, tranh thủ thời gian đứng lên hướng về tường vây vừa trên bình đài chạy tới, vừa đi vừa khom người cẩn thận quan sát, quả nhiên tại tường trên đầu tìm tới rất nhiều vật nhọn phẩm xẹt qua mới mẻ dấu, hơn nữa có chút địa phương, liền thạch đầu đều bị ném ra lỗ hồng, lỗ hồng rất mới mẻ, nhất định là gần nhất mới tạo thành dấu vết . . .

Hắn tiếp tục tìm kiếm, thẳng đến hắn ở phía trên phát hiện bị nén đi ra năm ngón tay thủ ấn, nhìn xem tay kia ấn đầu ngón tay phương hướng, Hàn Băng lập tức liền minh bạch tất cả đầu đuôi.

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86: Anh hùng hảo hán

"Quả nhiên là Nhân Tộc tập kích!" Hàn Băng kiên định không thôi nói.

Trước mắt mặt này tường đá đã trải qua tồn tại vô số năm tháng, ngày đêm gió táp mưa sa phía dưới, nhất bên ngoài đã sớm hình thành một tầng thật dày bao tương, Tiểu Hoa bộ lạc bên trong tộc nhân vô luận ra vào toàn bộ nhờ cây kia Đằng Mạn, tại chỗ một đoạn ngắn vị trí có lưu ẩn ký còn có thể thông cảm được, bất quá tại địa phương khác vậy mà cũng xuất hiện ẩn ký, cái này cũng có chút để cho người ta không thể không hoài nghi.

Hướng hồ, lúc này những cái này ẩn ký cũng không tính là cổ xưa, sờ tới sờ lui còn có chút khó giải quyết, lại nhìn những cái kia thủ ấn phương hướng, rõ ràng là khi có người từ hướng ngoại bên trong bò lúc mới có thể lưu lại.

Nghĩ đi nghĩ lại, Hàn Băng trong đầu bỗng nhiên hiện ra lúc ấy tràng diện . . . Nếu như là đã man xâm lấn, cái kia trong viện giờ phút này hẳn là thấy ngang khắp đồng, máu chảy thành sông mới đúng, nhưng hiện tại trong này một mảnh vương vức, tựa hồ cũng chỉ có thể nói rõ một cái tình huống, cái kia chính là Tiểu Hoa Bộ Lạc bị dị tộc nhân đánh lên, đồng thời toàn bộ đều bị bắt sống, một cái đều không còn lại.

Muốn có thể đạt tới loại này không đánh mà thắng hiệu quả, chỉ có thể là tại ban đêm phát động công kích . . . Nhưng ban đêm, đây chính là Nhân Loại hoạt động cấm khu, không thể không nói, hành động lần này người trừ tính cùng người lãnh đạo thực sự là gan to bằng trời, cũng thực không biết đến cùng là nguyên nhân gì nương bọn hắn biến như thế điên cuồng.

"Những cái này hỗn trưởng đồ vật, không tới sớm không tới trễ, hết lần này tới lần khác muốn ở cái này thời điểm đến."

Giờ này khắc này, Hàn Băng trong lòng cực độ tức giận, trên dưới hai hàng răng dùng sức ma sát, càng không ngừng phát ra chỉ chỉ tiếng vang . . . Mẹ hán, bản thân kế hoạch thế mà bị những cái này bựa hoàn toàn phá hư, phí nửa năm công phu, thật vất vả mới đi tới nơi này, kết quả thế mà chỉ bắt được một cái tiểu nha đầu! !

...

Cái kia tiếp xuống tới bản thân nên làm cái gì? Chẳng lẽ lần hành động này liền dừng ở đây sao?

Hàn Băng cảm thấy mười điểm không cam tâm, phải biết bản thân đi ra một chuyến thế nhưng là Phí Thiên đại công phu, so sánh từ bản thân gặp được những cái kia khó khăn, có thể bình an đến nơi đây, liền đã coi như là cực kỳ thuận lợi, ai biết rõ lần sau rồi núi còn có thể hay không có vận khí tốt như vậy, nếu như *Diplodocus* huynh một nhà không chờ ở nơi đó bản thân đâu? Nói không chừng bản thân cả kia phiền thảo nguyên đều đi không được đi ra liền bị vấy chết.

"Nếu như ta đi, cái kia cái này tiểu nha đầu nên làm cái gì? Chẳng lẽ liền dạng này ném đi?"

Còn có một nguyên nhân nương Hàn Băng không thể không nghiêm túc cân nhắc bản thân đi ở, cái kia chính là Tiểu Hoa, trước không nói cái này nha đầu cùng bản thân đến cùng có hay không quan hệ thân thích, cũng mặc kệ cái này bốn năm ngày sớm chiều ở chung, hai người đến cùng bồi dưỡng được bao nhiêu tình cảm, vền vền bởi vì nàng là mình ở thế giới bên ngoài tìm tới cái thứ nhất đồng loại, có tầng này quan hệ đặc thù tồn tại, bản thân liền không cách nào nhẫn tâm đưa nàng bỏ đi không thêm để ý.

Mất đi tộc nhân, một cái tiểu cô nương nghĩ ở nơi này loại hiểm ác trong hoàn cảnh sinh tồn ba ngày, căn bản đều là mơ mộng hảo huyền, bất quá nếu là muốn đối với nàng phụ trách đến cùng, cái kia bản thân lại nên làm như thế nào đây? Chẳng lẽ muốn đem nàng cũng mang trở về?

Điều này tựa hồ có chút ép buộc, coi như Hàn Băng bản thân hành động đơn độc, hẳn đều không biết đến cùng có thể hay không sống sót đi trở về Bộ Lạc, huống chi còn muốn mang theo một cái nhỏ vươngung vù, cái kia cái trò chơi này độ khó khả năng liền lập tức liền bị điều thành Địa Ngục hình thức.

"Thực sự là đau đầu!"

Hàn Băng vỗ cái trán, càng không ngừng than thở, trong lúc nhất thời lâm vào cực độ mê mang trạng thái.

...

Đúng vào lúc này, tường đá bên ngoài đột nhiên truyền đến cấp bách tiếng gào, Hàn Băng bỗng nhiên ngừng đầu, vênh tai nghe, phát hiện cái kia rõ ràng chính là Tiểu Hoa kêu thảm.

"A sắc . . . A sắc, cạch hoắc lòi nhãi! !"

"A sắc . . . A sắc, cạch hoắc lải nhải! !"

"Làm sao?"

Tiểu Hoa thanh âm bên trong tràn ngập sợ hãi, tựa như là gặp phải nguy hiểm, Hàn Băng tỉnh táo phân biệt, lập tức minh bạch nàng tại sao phải kêu to, bởi vì câu nói kia ý tứ rất đơn giản, chính là —— các người không muốn tới.

Hàn Băng không nói hai lời, quơ lấy gia hỏa liền hướng về bên tường chạy tới, đang chạy nhanh quá trình bên trong, thuận thực đem tiền đặt vào cung dây cung . . .

Đội đến hần đứng ở bên tường nâng cao trên lúc, thò đầu ra nhìn xuống dưới, phát hiện có hai cái toàn thân đen sì, bóng mờ sinh vật kỳ quái chính vây quanh Tiểu Hoa xoay quanh vòng, bắt quả trừ ra cái kia thân ác tâm cách ăn mặc, đến có thể nhìn ra cái kia đúng là hai cái có hình người sinh vật.

"Nhân Loại! ?"

Hàn Băng ánh mắt lập tức hơi kinh ngạc, không nghĩ tới bản thân lại gặp phải đồng loại, hần trên tay đang muốn bắn ra chi kia hồ cốt tiền cũng bị cưỡng ép ép xuống tới.

Cái này hai người thân cao chừng 1m6 mấy, dáng người gầy đến giống như là hai con đinh dưỡng không đầy đủ Hầu Tử, tại bọn hần trên ót đều buộc lấy một tấm ván, tựa như là mũ giáp, xuống chút nữa nhìn, từ tại phần eo vây một vòng khô cạn lá cây bên ngoài, toàn thân đều để trần, chỉ ở trên da bôi một tầng giống như dầu hỏa Vật Chất, tại ánh mặt trời chiếu xuống, tối đen tỏa sáng.

Hai người kia cũng không có phát hiện Hàn Băng, chỉ là một trước một sau đem Tiểu Hoa cho vây lại, trong đó một người trên tay bùng thân cây làm trưởng thành mâu, dò xét tính hướng lấy Tiểu Hoa bên cạnh khoa tay lấy, một người khác trên tay giờ hai thanh đơn sơ búa đá, hần nửa người dưới đâm thành một cái trung bình tấn, duỗi ra thật dài đầu lưỡi, đang tại hướng về phía Tiểu Hoa nhần mặt.

"Oa lạp lạp lạp lạp ~ "

"Ồ lạp lạp lạp lạp ~ "

Khiếp đảm Tiểu Hoa bị hần hai người động tác dọa đến ôm đầu khóc rống, trong miệng càng không ngừng hô hào: "A sắc . . . A sắc, cạch hoắc lải nhải! !"

Hàn Băng thấy vậy, lập tức giận, hai cái cách ăn mặc cùng quý một dạng đại nam nhân, thế mà khi dễ nhân gia một cái tiểu cô nương —— cái này tính là gì anh hùng hảo hán! !

Hần trong lòng đang nghĩa cảm giác trong nháy mắt tăng vọt, trực tiếp hô to lên tiếng: "Giờ tay lên!"

Tiếng như kinh lôi, khí thế như hồng, rừng sâu núi thẳm bên trong bỗng nhiên vang lên dạng này một loại thanh âm, hai người lập tức bị cái này hô to giật mình, bọn hần bỗng nhiên bỏ rơi đầu đến, làm trông thấy Hàn Băng thò đầu ra lúc, trong đó một người quả nhiên giờ tay lên . . . Hàn Băng đang chuẩn bị tiếp tục giáo dục hai người bọn họ câu, chỉ thấy nhân yêu kia cán uốn éo, sau đó đưa trong tay búa đá bỗng nhiên hướng hần vung tới.

"A! ?"

Hần tranh thủ thời gian nằm xuống, búa đá chuẩn xác từ đỉnh đầu bay qua, nếu là hần phản ứng tại chậm hơn nửa nhịp, chắc hần giờ phút này cũng không cần tại làm nhiều râu rì, khẳng định đã trải qua về nhà.

"Tự tìm cái chết!"

Muốn cùng bọn hần giảng đạo lý sợ là không làm được, Hàn Băng khom người hướng tiến tới mấy bước, sau đó hít sâu một hơi, đem cung kéo thành hình trăng tròn, lập tức bỗng nhiên đứng lên, ở giây tiếp theo liền nhắm chuẩn vừa mới tập kích bản thân cái kia gia hỏa . . .

Tường đá bên ngoài hai người đều không phản ứng tới, Hàn Băng trong nháy mắt buông tay, một tiền bắn ra, hồ cốt tiền trên không trung lòi ra một trận Phong Minh, sau đó người kia trên đùi đột nhiên tràn ra mấy đóa huyết hoa.

"Ồ ô ô ô! ! !"

Trúng tên tên tiểu tử kia thuận thế ngã xuống đất, sau đó bùng bít lấy vết thương bắt đầu lớn tiếng tru lên, biểu lộ hết sức thống khổ, bên cạnh hần mặt khác một cái tay cầm trường mâu gia hỏa, tựa hồ bị bất thành linh trận thế sợ mất mật, hần thủy chung không nghĩ minh bạch, đồng bạn mình vừa mới còn hảo hảo mà, làm sao đột nhiên lập tức liền ngã trên mặt đất.

Hần lại hướng trên mặt đất nhìn lên, nguyên lai đồng bạn bên đùi bộ phận, nương tựa Đan Đan vị trí cắm một cái tinh tế gậy gỗ . . .

"Nha?"

Hần vội vàng chạy tới, ngồi xổm ở đồng bạn bên tai nói cái gì, đồng bạn thống khổ mà gật gật đầu, chỉ thấy hần mặt mũi tràn đầy tự tin, vươn tay một phát bắt được cái mũi tên này . . . Hàn Băng sắc mặt đại biến, còn chưa kịp hô lên không muốn hai chữ, người kia lại là đột nhiên dùng sức đem tiền cho

mạnh mẽ rút đi ra.

"A ! ! ! ! !"

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé...

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Trên tường lịch sử

"A ! ! ! ! !"

Cái kia không may tiểu hỏa tử phát ra tiếng kêu thảm tiếng trong nháy mắt phóng đại không chỉ gấp ba lần, rút mùi tên ra về sau, tại trên đùi lưu lại cái kia lỗ nhỏ, bên trong máu tươi càng là đột nhiên phun ra, cái kia hảo tâm đồng bạn giờ phút này hoàn toàn là một mặt mộng bức, đứng tại chỗ nhìn một chút trên tay tiễn, lại nhìn một chút lẫn lộn đầy đất đồng bạn, tựa hồ có chút không biết làm sao.

"Thật là một cái khờ hàng, gấp làm gì nha!"

Hàn Băng còn chưa kịp nói cho bọn hắn, cái này hồ cốt tiền thế nhưng là chuyên môn dùng để đối phó những cái kia sơn gian Mãnh Thú, thân mùi tên là dùng lửa nướng qua cũng coi gỗ lim cán, đầu mũi tên càng là do Kiếm Xi Hồ (Sabretooth) xương cốt chỗ mài chế độ mà thành, hơn nữa vì tăng lớn lực sát thương, phía trên còn điêu khắc rất nhiều móc câu xem như rãnh máu, người kia bị bắn trúng nhạy cảm như vậy địa phương, liền ngay đến chạm vào cũng không dám, lại chỗ nào có thể đã man như thế đem tiễn rút trực tiếp đi ra đâu?

Đau nhức bắt từ hắn coi như hắn kiên cường.

...

Cầm trường mâu gia hỏa trong tay giờ phút này nhiều một cái kỳ quái gây gỗ, hắn cau mày quan sát một hồi, bỏ vào trong miệng cắn mấy lần, sau đó lại ngẩng đầu nhìn xem Hàn Băng, y nguyên mười điểm mê hoặc, hắn mặc dù biết rõ, đồng bạn mình tạo ngộ nhất định là bởi vì trên tường gia hỏa giờ trò, nhưng là nhượng hắn nghĩ mãi mà không rõ là, người kia vừa mới đến cùng sử xuất bao nhiêu lực khí, ném ra tới này một cái nhỏ nhỏ cây gây lại có như thế cường đại uy lực.

Thừa dịp hắn dời ra khoảng cách, Hàn Băng đã trải qua theo dây thừng nhảy xuống tới, người kia ngẩng đầu một cái, trông thấy một cái đồng cát lớn như vậy nắm đấm bỗng nhiên hướng về phía bản thân xuong mũi bay tới, sau đó chỉ nghe thấy một tiếng ngọt ngào thanh âm, cảm thấy trên mặt một trận đau nhức, trong khoảnh khắc này liền trần ngực mẫn mẫn vị đạo.

Hàn Băng một tay ghim chặt cái kia gia hỏa cổ, dưới chân một cái đá nghiêng, thuận thế đem hắn đánh ngã trên mặt đất, sau đó dùng đầu gối đỉnh lấy hắn phần eo, quay người đối Tiểu Hoa nói: "Sưu phần phạt đất ày?"

Tiểu Hoa nước mắt lúc này còn không có ngừng, bất quá thấy chờ đến cứu tinh, trong mắt nàng đã trải qua không có vừa rồi kinh khủng, một bên nước nôi, một bên trả lời: "Sưu . . . Sưu phần phạt hắc hưu ha ha ày!"

"Nguyên lai là dị tộc nhân!"

Hàn Băng gật gật đầu, từ bên hông rút ra Pterodactyls chùy thủ, ở trên tường cắt xuống tới hai đoạn Đẳng Mạn, đi qua đem trúng tên gia hỏa trói cái rắn chắc, sau đó lại đi đến cái kia còn tại mất bốc kim quang gia hỏa trước người, chuẩn bị cũng là hắn trói lại, bất quá người kia tựa hồ còn muốn muốn làm điểm phản kháng, nhu yếu đuổi yếu một cái thiếu nữ mạnh mẽ quyền, hướng về Hàn Băng con mắt tung bay tới . . .

"Ồ! Không đánh đau nhức đúng không?"

Hàn Băng là ai?

Không khách khí chút nào giảng, hần là toàn bộ Jurassic thời đại kinh nghiệm chiến đấu rất phong phú, một ngày ba bữa ẩm thực nhất cân đối, thân cao cùng thể trọng tỉ lệ nhất bình thường, nếu coi như bị Dã Thú bắt lấy, đó cũng là dinh dưỡng giá trị cao nhất người kia, mà đối phương đáng người gầy đến giống như là mới từ Auschwitz trại tập trung bên trong phóng xuất một dạng tù binh . . . Người đều dạng này, lại còn dám theo bản thân chơi bạo lực!

Hàn Băng chuẩn xác dùng bàn tay bao trùm hần nắm đầm, sau đó dùng sức hướng về sau một tách ra, lập tức đầu người kia nước mắt lưu so nước tiểu số lượng còn lớn hơn, trong miệng không ngừng hô hào: "A nha da a nha da . . ."

"A nha da?"

Loại ngôn ngữ này Hàn Băng nghe không hiểu, hần cau mày, ngẩng đầu nhìn Tiểu Hoa . . . Có lẽ là bởi vì cái này mấy cái Bộ Lạc kinh thường tính lẫn nhau bắt giết, bởi vậy Tiểu Hoa hoặc nhiều hoặc ít cũng có thể hiểu một chút bọn hần ngôn ngữ, hơi ngừng lại, nghẹn ngào phiên dịch nói: "Vây . . . Vây hồ đô hô vậy hô!"

Hàn Băng lập tức minh bạch, nguyên lai hần đang cầu xin tha, nhìn đến học thêm một môn ngoại ngữ là trọng yếu cỡ nào, bằng không thì liền cầu xin tha thứ nhân gia đều nghe không hiểu, còn coi là mình là đang mắng mẹ.

. . .

Bây giờ tình huống không rõ, nếu địch quân phái ra hai viên "Mãnh tướng" đến đây điều tra, như vậy nếu như chờ cái này hai người thật lâu không thể quy doanh, địch quân chủ tướng tất nhiên sẽ có phát giác, chỉ sợ sau tiếp theo còn sẽ có cái khác động tác, nhìn đến chính mình nhất định phải nắm chặt thời gian.

Hàn Băng chỉ chỉ trên tường dây thừng, nhường Tiểu Hoa trước bỏ qua, sau đó đem hai người kia chăm chú mà trói cột vào cùng một chỗ, lại bước ở một cái Đàng Mạn bên trên, chờ mình cũng bò lên trên tường về sau, lại đem hai người kia kéo lên . . . Cái này hai cái Sáu Hầu Tử dù cho cộng lại cũng không bao nhiêu tăng số lượng, hần đều không có phí quá đại lực tức giận, thậm chí ngay cả mồ hôi đều không có ra.

Chờ đem hai người kia ném xuống đất, Hàn Băng nhanh đi tìm chút cỏ khô cùng thiêu đốt qua tro tàn, giúp cái kia tại bên đùi bộ phận tới gần Đan Đan địa phương thụ trùng tên gia hỏa cầm máu, bằng không nói, hần khả năng liền thấy không đến đêm nay Nguyệt Lượng.

Khi biết Tiểu Hoa sẽ giảng bọn hần ngôn ngữ về sau, Hàn Băng vội vàng cấp nằng liệt một cái đề cương.

Đệ nhất, hỏi ra bọn hần đến từ cái nào Bộ Lạc, Bộ Lạc tại địa phương nào, trong tộc tổng cộng có bao nhiêu người?

Đệ nhị, hỏi ra bọn hần tại sao lại muốn tới nơi này? Mục tiêu là cái gì?

Đệ tam, hỏi ra bọn hần biết hay không biết rõ, Tiểu Hoa tộc nhân đều đi nơi nào?

Đệ tứ, hỏi một cái bọn hần trên người bôi đều là chút cái quái gì, làm sao như thế ác tâm, giống như là bị mực nước nhuộm màu cục đàm.

Tiểu Hoa còn không có từ vừa mới kinh hãi bên trong lấy lại tinh thần, cầm thu được trường mâu khốc hướng hai người kia đi qua, Hàn Băng là cầm cung tiễn đứng ở trên đài cao cảnh giới, tổng không thể nhường mình cũng giống cái này Bộ Lạc như thế bị người đánh lên.

Tiểu Hoa thật sự là không hiểu cái gì khảo vấn kỹ xảo, song phương giao lưu hiệu suất rất thấp, Hàn Băng thỉnh thoảng quay đầu nhìn quanh một dạng, xác định không có dị dạng về sau, còn lại thời gian liền bắt đầu nghiên cứu trên tường đá những cái kia bích họa.

Trước mắt những cái này bích họa kích thước hầu như đều là 1 mét vuông vắn, tính chất lộ ra rất mới mẻ, phía trên bôi thuốc màu sờ tới sờ lui còn có chút ướt át, hoặc là gần nhất mới vẽ lên đi, hoặc là chính là thường xuyên tại tu bổ.

Hàn Băng không để ý quá nhiều, trực tiếp chú ý tới nội dung, chỉ thấy bức thứ nhất vách tường vẽ lên, ở bên trái vẽ lấy có bảy tám cái tiểu nhân, những lũ tiểu nhân kia xếp thành một loạt, biểu lộ mười điểm kinh khủng, trong tay bọn họ đều cầm một cái gậy gỗ, gậy gỗ mũi nhọn thống nhất chỉ bên phải, mà ngay tại bọn hần chính phía trước, có một cái đang tại tới gần Khủng Long, cái kia Khủng Long bộ dáng vẽ thực sự có chút trừu tượng, trừ lò mò có thể nhìn ra là một cái Khủng Long bên ngoài, Hàn Băng hoàn toàn không phân biệt được chủng loại . . . Tại chỗ chỉ Khủng Long trong miệng còn ngậm nửa cái tiểu nhân thi thể, cái này hần là Nhân Loại bị Khủng Long bắt giết lúc tròng diện.

Bức thứ hai bích họa nội dung cũng là đồng dạng thâm, vẫn là đám này Nhân Loại bị bắt giết tròng diện, chỉ bất quá kẻ săn mồi từ lục hành Khủng Long đổi thành ba cái Pterodactyls, cái kia ba cái Pterodactyls bị vẽ mười điểm khoa trương, giương cánh là đủ bù đắp được bảy tám cái tiểu nhân chiều cao, hơn nữa tại mỗi một cái Pterodactyls trong móng vuốt, đều gắt gao nắm lấy một cái nhân loại, phía dưới còn thừa nhỏ mọi người chỉ có thể chạy trốn chết, ngẫu nhiên ngẩng đầu nhìn xem trời, nhìn qua những đồng bạn kia đang liều mạng gầy dựa, bản thân nhưng cái gì cũng làm không được.

Bức thứ ba bích họa cũng kém không nhiều, chỉ là kẻ săn mồi biến thành một cái tẩu thú, bức thứ tư vách tường vẽ lên kẻ săn mồi là một đầu Cự Mãng, thứ năm bức là một nhóm đại tròng từ . . .

Hàn Băng chậm rãi đi tới, liên tiếp hơn mấy chục bức bích họa nội dung đều cơ bản giống nhau, tựa hồ cũng tại biểu đạt Thượng Cổ Nhân Loại bị thảm cảnh ngộ.

"A?"

Chờ hần đi mấy chục bước, trước mắt này tấm bích hoạ nội dung có chút cải biến, hình ảnh bên trái vẫn là đám kia cầm gậy gỗ tiểu nhân, bắt quá đang về mặt bên phải, đã trải qua không phải là Mãnh Thú hoặc là Khủng Long loại này kẻ săn mồi, chiếm lấy là một cái cao lớn uy mãnh nhân loại . . . Người này đáng người chỉ ít có phổ thông tiểu nhân gấp hai lớn nhỏ, hần trong tay cầm một cái trường mâu, trên đầu cầm ba cây lông vũ, trên lưng vây quanh một vòng da thú, hình tượng uy phong lẫm lẫm, phảng phất Thiên Thần hàng thế.

...

Hôm qua thành tích có chút thảm ~ cầu đề cử, cầu khen thưởng ~

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 88: Chân tướng rõ ràng

Hàn Băng tranh thủ thời gian dời bước bức tiếp theo vẽ, phát hiện này tấm bích hoạ bên trong nội dung cũng cùng nam nhân này có quan hệ.

Lúc này, đang có một cái to lớn Pterodactyls từ trên trời đáp xuống, mục tiêu tựa hồ chính là phía dưới đám người, những lũ tiểu nhân kia giống như quá khứ, dọa đến hồn phi phách tán, ôm đầu liền bắt đầu trốn chạy khắp nơi, duy chỉ có nam nhân kia không có chạy trốn, hần thậm chí không có chút cảm giác nào kinh hoàng, chỉ thấy hần vững vàng đứng tại chỗ, một tay giơ lên trường mâu, làm ra ném mạnh tư thế . . .

Tại hạ một bức hoạ bên trong, vừa mới cái kia to lớn Pterodactyls giờ phút này đã là rơi trên mặt đất, nó trong thân thể cắm cây kia trường mâu, dưới thân giữ lại số lớn huyết, giống như là đã chết đi, mà nam nhân kia một mình đứng ở Pterodactyls trên thi thể, ngẩng đầu ưỡn ngực mà nhìn qua phía trước, bộ dáng có vẻ hơi ngạo kiều, hần há to miệng lấy, phảng phất đang tại hưởng về phía thiên không gầm thét, những cái này tiểu nhân tất cả đều nom nớp lo sợ quý trước mặt hần, tựa hồ là làm ra thần phục bộ dáng.

Về sau nữa, Nhân Loại cảnh ngộ cùng dĩ vãng so sánh có rất lớn đổi mới, cái kia cao lớn nam nhân rõ ràng là trở thành cái này Bộ Lạc thủ lĩnh, hần thường xuyên dẫn theo các tộc nhân ra ngoài đi săn, lúc trước những cái kia cả ngày khi dễ Nhân Loại Mãnh Thú, cái này rốt cục cũng thể nghiệm đến bị người truy sát khoái cảm, bọn chúng tại Nhân Loại dưới sự vây công, biến thành vô số cổ nằm xuống đất thi thể . . . Nhỏ mọi người hợp lực đem hần nhắc về nhà, sau đó như ong vỡ tổ mà nhào đi lên bắt đầu như lông Âm Huyết.

Liên dạng này nội dung lại kéo dài mấy tấm.

Hàn Băng một bên gật đầu, một bên đi lên phía trước, bắt quá đi mười mấy mét, bỗng nhiên lại dừng lại bước chân, bởi vì phát hiện trước mắt này tấm bích hoạ nội dung lại có mới chuyển hướng.

Ở nơi này bức hoạ bên trong xuất hiện một cái to lớn Khủng Long, cái này Khủng Long bộ dáng vẽ y nguyên rất trù tượng, bắt quá Hàn Băng lại có thể phân biệt ra được, cái kia tuyệt đối là Tyrannosaurus Rex bộ dáng.

"Chẳng lẽ bọn hần còn bị Tyrannosaurus Rex tập kích qua! ? Ha ha, có thể sống đến hiện tại thực sự là không dễ dàng a!" Hàn Băng cảm khái nói.

Cái này Tyrannosaurus Rex giương huyết bồn đại khẩu, đột nhiên xông vào bọn hần Bộ Lạc, Nhân Loại tử thương cực kỳ thảm trọng, ngôn ngữ lộn xộn nằm vật xuống một chỗ, tựa hồ là vì biểu hiện lúc ấy thảm liệt trắng cảnh, hội họa người tại trên mặt đất còn cố ý dùng hồng sắc thuốc màu vẽ ra rất nhiều máu tươi dấu vết.

Còn lại sống sót những lũ tiểu nhân kia nhao nhao ném đi vũ khí trốn vào sơn động, mà xem như Bộ Lạc thủ lĩnh cái kia nam tử cao lớn, cho dù là tại đối mặt như thế hung hãn quái thú thời khắc, vẫn là hào không được khiếp đảm, nắm chặt cái kia căn rách rưới trường mâu, trình diễn một màn không kinh nghịch hành, một mình hướng về Tyrannosaurus Rex tiến lên . . .

Hai loại sinh vật ở giữa hình thể chênh lệch hoàn toàn là khác nhau một trời một vực, căn bản không phải đơn thuần dũng khí có thể đi bỏ, Tyrannosaurus Rex không chút hàm hồ, một ngụm liền đem hần cắn thành hai nửa.

"Ai . . ."

Cái này thời điểm, Hàn Băng không khỏi cảm khái, trong mắt tràn đầy nuối tiếc, nhẹ giọng nói nhỏ: "Loại này tình huống còn ra ngoài chịu chết, thực sự là không sáng suốt . . . Chỉ có thể nói người là can đảm lắm a!"

Hắn hướng về phía trước đi một bước nữa, chờ hắn thấy rõ này tấm bích họa nội dung lúc, trong mắt thần sắc bỗng nhiên biến đổi, kim lòng không được mà hô lên tiếng: "Àn? Chuyện gì xảy ra? Người này không phải đã chết sao?"

Hắn vội vàng lùi sau một bước, phát hiện bản thân vừa mới cũng không có nhìn lầm, nam nhân kia đúng là bị Tyrannosaurus Rex cắn một cái thành hai nửa, nếu là như vậy cũng không chết, cái kia cũng quá không có thiên lý

"Ai ~ các người liền xem như hoa bích họa cũng phải giảng cứu một cái Logic . . . Àn! ?"

Đang sau câu nói này chỉ nói ra một nửa, Hàn Băng tựa hồ là minh bạch cái gì, hắn sắc mặt bỗng nhiên biến cực kỳ trang nghiêm, sau đó tranh thủ thời gian hướng về phía trước đi đến.

Lại đằng sau những cái này bích họa, tựa hồ cũng là phía trước mấy trương lặp lại, đầu kia Tyrannosaurus Rex không ngừng tập kích Nhân Tộc Bộ Lạc, Nhân Loại mỗi lần đều sẽ tử thương thảm trọng, mà cái kia thủ lĩnh, mỗi lần đều sẽ giống lần thứ nhất như vậy lỗ mãng mà xông đi lên chịu chết, nhưng tại hạ một trương bích họa bên trong, hắn lại sẽ thần kỳ sống lại.

"Làm sao . . . Làm sao sẽ dạng này?"

Hàn Băng trái tim không biết tại khi nào, đã bắt đầu kịch liệt nhảy lên, thậm chí ngay cả hắn bản thân đều không có chú ý, bản thân hô hấp tiết tấu đã hoàn toàn loạn.

"Cái này . . . Đây là?"

Hắn tiếp lấy lại đi mấy bước, trước mắt là một bộ mới mẻ bích họa, trong tấm hình không gặp đầu kia Tyrannosaurus Rex, cũng không thấy những cái kia thảm liệt tràng diện, chính bức họa bên trong chỉ còn lại Nhân Loại, cái kia thủ lĩnh mang theo một chút tiểu nhân hướng về mặt trời mọc phương hướng đi đến, còn lại cái kia một chút tiểu nhân quỳ thì tại tại chỗ, hai tay chỉ lên trời tựa hồ tại làm lấy cầu nguyện.

...

"Nguyên lai . . . Như thế!"

Đứng sừng sững sau một hồi lâu, Hàn Băng trong miệng nhẹ nhàng nói câu nào, sau đó liền dạng này đứng bình tĩnh ở nơi này bức họa trước, không chớp mắt nhìn chăm chăm những cái kia quỳ trên mặt đất nhỏ mọi người . . . Bất tri bất giác, trong mắt của hắn rơi xuống một giọt nước mắt.

...

Đỉnh đầu lá cây bị gió núi thổi đến kêu phần phật, nhánh cây đong đưa nhường tà dương ánh chiều tà thấu dưới mấy phần tàn quang, đại địa bên trên xuất hiện lốm đốm lấm tấm, giống như là KTV bên trong nghệ hồng đèn màu, trang trí tại thổ địa bên trên lộ ra phá lệ xinh đẹp.

Tại này cổ gió lạnh dưới sự kích thích, Hàn Băng bỗng nhiên lấy lại tinh thần, trong lúc lơ đãng liềm liềm bờ môi, trong cổ họng phát ra hơi không thể nghe thấy thanh âm.

"Ta, trở về!"

...

Chờ hắn xem hết những cái này bích họa nội dung, Tiểu Hoa nơi đó cũng rốt cục có thu hoạch, cái kia một đôi Hải Nhĩ Hắc huynh đệ bị nàng giày vò đến khổ không nói nổi, miệng gât gao gấp nhồm, ánh mắt bên trong tràn ngập sợ hãi và kinh hoàng, trên mặt nước mắt đã trải qua mơ hồ cái kia hắc xuất dung nhan . . . Bọn hắn toàn thân trên dưới đều là vết máu, thậm chí ngay cả nửa khối hoàn chỉnh da dẻ cũng không tìm tới.

Trông thấy Hàn Băng đi tới, Tiểu Hoa cái mũi nghiêng một cái, bỗng nhiên từ một cái Mẫu Dạ Xoa biến thành con cừu nhỏ, lập tức liền nhào tới, ghé vào Hàn Băng trong ngực khóc rống rơi lệ.

"Oa oa oa oa oa oa ~ "

Hàn Băng sờ lấy nàng đầu trấn an một hồi, đợi nàng cảm xúc hòa hoãn một chút về sau, tranh thủ thời gian hỏi thăm đến cùng phát sinh cái gì, Tiểu Hoa đuôi tay chỉ cái kia hai cái gia hòa, nghẹn ngào đáp lời.

Nguyên lai, cùng Hàn Băng trước đó sở liệu không kém chút nào, ngay tại trước mấy ngày cái nào đó ban đêm, đang lúc trăng sáng sao thưa, buồn ngủ mông lung thời khắc, Tiểu Hoa Bộ Lạc bị Dị Tộc tập kích . . . Lúc ấy các tộc nhân đều còn đang trong giấc mộng, căn bản không kịp làm ra bất luận cái gì phản kháng liền bị bắt sống, tiếp lấy tất cả tộc nhân đều bị bọn hắn cưỡng ép xua đuổi đến Dị Tộc Bộ Lạc bên trong nhốt lại, mà lúc này cái này hai cái gia hòa, hôm nay vốn là thụ thủ lĩnh mệnh lệnh đến bên này tìm kiếm còn sót lại, thuận tiện nhìn xem còn có cái gì có thể lấy mạng đi đồ vật.

Hàn Băng hơi hơi gật đầu, lập tức hỏi thăm Dị Tộc Bộ Lạc tình huống, căn cứ hai người giao phó, bọn hắn Bộ Lạc ở vào nơi đây phía tây ước chừng nửa ngày lộ trình, trong tộc cùng sở hữu hơn 400 tộc nhân, trong đó thanh niên trai tráng nam nhân có hơn 380 cái.

Đối với như thế kỳ quái nhân khẩu tỉ lệ, Hàn Băng có chút không hiểu, liền vội hỏi bọn hắn bộ lạc bên trong đàn bà và con nít đều đi nơi nào?

Hai người thành thành thật thật mà trả lời, nguyên lai sớm tại hơn mười ngày trước kia cái nào đó ban đêm, trong tộc bị nhận quân cư Mãnh Thú tập kích, những cái kia Mãnh Thú số lượng quá nhiều, bọn hắn căn bản bất lực ngăn cản, thấy đây cơ hồ chính là một trận đơn phương đồ sát, Bộ Lạc các chiến sĩ quân tâm trong nháy mắt sụp đổ, các nam nhân thể lực tốt sức chịu đựng mạnh, chạy nhanh chóng, đại bộ phận đều trốn đi ra, mà bộ lạc bên trong các đàn bà con nít khả năng liền tao ương, trên cơ bản tất cả đều trong đêm đó bên trong chết hết.

Hàn Băng có chút hiểu được, trong lòng suy nghĩ, có lẽ đây chính là vị kia thủ lĩnh mạo hiểm phát động trận này tập kích nguyên nhân chủ yếu, bọn hắn căn bản mục tiêu, có lẽ liền là vì cướp đoạt nữ nhân, lấy kéo dài Bộ Lạc Huyết Mạch, về phần tại sao sẽ đem thời cơ lựa chọn tại ban đêm, chỉ sợ cũng là thụ những cái kia Mãnh Thú dẫn dắt.

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIÊU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 89: Thực lực cách xa

Nếu như sự thật thực sự là như bản thân chỗ phỏng đoán như thế, như vậy Tiểu Hoa bộ lạc bên trong nữ tính tộc nhân, nên đều vẫn là an toàn, bất quá những cái kia nam tính tộc nhân tình cảnh chỉ sợ cũng mười phần nguy hiểm . . . Dù sao nhân gia cũng không có khả năng ưu đãi tù binh, bất nam nhân duy nhất mục tiêu liền là vì thức ăn dự trữ.

Nghĩ đến nơi này, Hàn Băng lại vội vàng hỏi những cái kia bị bắt tộc nhân, hiện tại cũng là chút tình huống như thế nào.

Chờ Tiểu Hoa đem vấn đề này phiên dịch xong về sau, hai người kia ánh mắt bỗng nhiên trở nên có chút khiếp đảm, vụng trộm ngẩng đầu liếc mắt một cái Hàn Băng, sau đó cúi thấp đầu, từng đợt từng đợt, kỳ lý oa lạc nói một đồng lớn . . .

Một bên nghe hai người kia trả lời, Tiểu Hoa thân thể dần dần cứng ngắc, liền biểu lộ cũng sửng sốt, nàng phảng phất là nghe thấy tin dữ nào đó, không đợi hai người kia đem lời muốn nói xong, nàng chớp mũi bỗng nhiên đỏ lên, cũng chú ý không lên cho Hàn Băng phiên dịch, tiếng khóc trong nháy mắt phóng đại gấp mười lần, trong tay trường mâu, trực tiếp bị làm thành roi vung xuống dưới.

"Ba . . . Ba . . . Ba . . ."

Hàn Băng hoàn toàn bị nàng bất thành linh phản ứng cho kinh ngạc đến ngây người, chỉ thấy nàng phảng phất là sử xuất năm đó bú sữa khí lực, như cái phát bệnh người điên, lớp bắp tại hai người kia trên người một trận mãnh liệt rút, vung vẩy ra mỗi một cái đã kích đều thực thực mà roi xuống da thịt bên trên, phát ra đinh tai nhức óc thanh âm.

Hai người kia trên người những vết thương kia còn đang tại kết vảy, cái này lại bị một lần nữa xé mở, những cái kia vẩy ra mà ra huyết dịch thậm chí đều nhỏ tại Hàn Băng trên mặt . . .

Lúc này bọn hắn bị một mực trời chặt, căn bản là không có cách trốn tránh, chỉ có thể tru lên toàn bộ tiếp nhận cái này bỗng nhiên đánh đập.

"Hô hô lỗ đấy . . . Hô hô lỗ đấy!"

Hàn Băng tranh thủ thời gian ngăn lại nàng, để cho nàng trước tiên đem tình huống cho chính mình nói rõ ràng về sau lại phát tiết cũng không muộn, Tiểu Hoa đột nhiên xui lơ trên mặt đất, ngẩng đầu nghẹn ngào nói, trong tộc nữ nhân đều bị bọn hắn giam lại, nhưng là các nam nhân cũng đã bị bọn hắn giết hơn phân nửa, bây giờ còn sống sót cũng không mấy người.

"Cái gì!?"

"Giết?"

Nghe được tin tức này, Hàn Băng trong lòng xiết chặt, lập tức hít sâu một hơi, hấn hai mắt biến huyết hồng, mắng vài câu mẹ về sau, đoạt lấy Tiểu Hoa trong tay trường mâu, tự mình hướng về hai người kia trên người chào hỏi.

"Đám này mẹ hi thốt, ra tay vậy mà nhanh như vậy!"

...

Hàn Băng lực tay có thể không phải Tiểu Hoa có thể đánh đồng với nhau, bất quá vài phút, hai người kia liền bị hoạt hoạt choáng váng ngất đi, hấn trong lòng hóa khí mặc dù còn không có phát tiết hoàn tất, bất quá giờ phút này cũng khôi phục lý trí, hấn biết rõ dù cho đem cái này hai người xử tử lăng trì, đốt đèn trời, hiện tại cũng không làm nên chuyện gì, vẫn là nghiêm túc ngâm lại tiếp xuống tới đối sách mới là cấp bách nhất sự tình.

"Si . . Si tê cấp lỗ yêu hắc?"

Tiểu Hoa chậm rãi ngẩng đầu, hai mắt đắm lệ nhìn qua Hàn Băng, cẩn thận từng li từng tí hỏi bản thân tiếp xuống tới nên làm cái gì.

Giống dạng này một cái yếu đuối tiểu nữ hài, trong phút chốc mất đi tất cả tộc nhân, nàng giờ phút này nội tâm bên trong bất lực cùng thê lương, tuyệt đối là thường nhân khó mà cảm nhận được.

Có lẽ là sợ hãi đối phương biết được hiện tại tình huống sau sẽ chạy đi, đem bản thân một thân một mình lưu ở chỗ này, Tiểu Hoa tựa hồ là đang tận lực áp chế bản thân trong lòng bị phần, vì đề dung mạo của mình lộ ra không được như vậy khó coi, đang nhìn Hàn Băng thời khắc, đứng là tại bên miệng cường ép gạt ra vẻ mỉm cười.

Hàn Băng nhẹ nhàng mà đưa nàng ôm vào lòng, tại hấn trong lòng sớm đã có đáp án, rất nhiều năm trước kia, người đó liền đã trải qua vứt bỏ bọn hấn một lần, bây giờ, tuyệt sẽ không lại lần thứ hai vứt bỏ bọn hấn, đây là thân làm Bộ Lạc Tộc Trưởng to lớn nhất trách nhiệm.

"Hô sắc cấp yêu phúc tạp, hắc thoát tháp ác tê!" Hàn Băng nằm ở bên tai nàng nhẹ nói nói.

"Ân?"

Nghe thấy câu nói này, Tiểu Hoa bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn qua Hàn Băng ánh mắt biến có chút không thể tưởng tượng nổi, bởi vì hấn lại còn nói muốn đi đem các tộc nhân toàn bộ đều cứu đi ra.

"Oanh thoát?"

"Oanh thoát!"

"Oanh thoát?"

"Oanh thoát!"

...

Theo Hàn Băng kinh lịch một hệ liệt trở về từ cõi chết, Tiểu Hoa đối Hàn Băng tín nhiệm cùng sùng bái cơ hồ là đạt tới mù quáng trình độ, dù cho Hàn Băng bây giờ nói hấn muốn đi cường kiện một cái mẫu Tyrannosaurus Rex, Tiểu Hoa cũng tuyệt đối sẽ không tỏ vẻ ra là may may hoài nghi, nàng tin tưởng Hàn Băng nhất định có thể làm đến, cũng khẳng định cũng đủ dài.

...

Bất quá đối với Tiểu Hoa lòng tin tràn đầy, Hàn Băng thế nhưng là có chút vô kế khả thi, lúc này mặc dù đã trải qua minh xác hành động mục tiêu, bất quá thực muốn đem cái kia mục tiêu thực hiện, có thể thực sự là quá khó khăn.

Phải biết tại đối phương trong bộ lạc, thế nhưng là nắm giữ tiếp cận hơn 400 tên Chiến Sĩ, mà phe mình tính toán đầu ra đẩy cũng liền chỉ có một cái nửa, cái này song phương ở giữa thực lực chênh lệch biết bao cách xa, cái này so với lên Sở Bá Vương cự lực địch, độ khó có lẽ còn muốn càng hơn ba phần . . . Coi như Hàn Băng nắm giữ siêu việt toàn bộ thời đại trí tuệ cùng kiến thức, nhưng ở tuyệt đối thực lực trước mặt, âm mưu quỷ kế gì cũng đều chỉ là một câu nói đùa thôi.

"Phải làm gì đây?"

Hấn suy nghĩ chốc lát, trong lúc nhất thời giống như cũng không bỏ ra nổi một bộ hành chi hữu hiệu phương án hành động.

Trời, thời gian dần qua hắc, Tiểu Hoa tại Bộ Lạc trung ương lò sưởi bên trong phát lên một đồng lửa, bất quá nàng nhóm lửa phương thức nương Hàn Băng cảm thấy có chút mới lạ.

Nàng đầu tiên là từ thủ lĩnh gian nhà đá kia bên trong, lấy ra hai khối đá nhọn màu trắng, sau đó lại tại trong đồng củi lửa ôm ra một đồng củi khô, đem đồng củi củi khô xoa tung mà chất đồng, hai tay đều cầm một khối đá, luồn vào đồng củi củi khô bên trong . . . Cái này thời điểm, chỉ thấy nàng hai tay nhanh chóng vũ động, trong bụi củi củi khô không ngừng vang lên bình bình bang bang thanh thúy tiếng va chạm, qua tốt vài phút, từ nàng phía trước trong bụi củi củi toát ra một củi củi trắng . . . Sau đó liền trông thấy một đóa nhảy lên ngọn lửa nhỏ chui đi ra.

"Bọn hần nguyên lai là dùng loại phương thức này châm lửa, thực sự là mở mang hiểu biết . . ." Hàn Băng trên mặt lộ ra sợ hãi thán phục, hơi hơi mà gật đầu, tiếp tục tự nhủ, "Bất quá loại phương thức này chỗ hoa thời gian cũng quá thêm chút, hơn nữa thạch đầu va chạm phát ra động tĩnh quá lớn, không thích hợp tại dã ngoại sử dụng."

Hai người ngồi ở cạnh đồng lửa sưởi ấm, Tiểu Hoa yên lặng cúi đầu, thân thể không nhúc nhích tí nào, trong lòng không biết suy nghĩ cái gì.

Hàn Băng ngẩng đầu nhìn trời, hần biểu lộ rất phong phú, vài giây đồng hồ liền sẽ phát sinh một lần biến hóa, bờ môi cũng tại nhẹ nhàng lay động, thỉnh thoảng sẽ từ đó tung ra ba hai cái Tiểu Hoa nghe không hiểu từ ngữ, nói cái gì "Không được" "Hoàn toàn không thực tế" "Đơn giản tự tìm đường chết" loại hình lời nói.

Về phần còn lại hai cái gia hỏa, bọn hần giờ phút này cũng sẽ trong hôn mê tỉnh lại, hiện tại cũng trùng to mắt nhìn chăm chăm Hàn Băng cùng Tiểu Hoa, dù cho toàn thân cao thấp tràn đầy vết thương, nhưng là chỉ có thể cắn chặt hàm răng yên lặng chịu đựng, trong miệng không dám phát ra nửa điểm thanh âm.

"Cô cô cô . . . Ục ục!"

Lúc này, Hàn Băng bụng yên lặng vang lên . . . Cái này cũng khó trách, hần hôm qua một đêm không ngủ, hôm nay một cả ngày cũng chỉ tại sáng sớm cùng buổi chiều thời điểm ăn non nửa khối thịt, bụng đương nhiên là đói.

Tiểu Hoa nghe thấy cái này thanh âm, giống như là một cái lấy được chỉ lệnh người máy, bỗng nhiên ngẩng đầu đến, sau đó cùng Hàn Băng liếc nhau, Hàn Băng chỉ thấy nàng nghiêm túc xông bản thân gật gật đầu, hần lại có chút mộng bức, không biết nàng muốn biểu đạt cái gì.

Tiểu Hoa đứng dậy, chạy đến trong nhà đá tìm một cái búa đá, sau đó hung thần ác sát hướng về cột vào trên cây hai người kia đi đến, ngay tại nàng đem lưỡi búa nâng tại đỉnh đầu trong nháy mắt đó, Hàn Băng đột nhiên liền minh bạch nàng vừa mới gật đầu là có ý gì, tranh thủ thời gian kêu to: "Dừng tay!"

Tiểu Hoa mê muội xoay qua đầu, Hàn Băng đã chạy đến nàng bên cạnh, tiếp lấy đoạt lấy trong tay nàng hung khí, mặt mũi tràn đầy sợ nói: "Hô meo a sắc ha ha hò dô ô?"

Tiểu Hoa gãi gãi đầu, chỉ chỉ cột vào trên cây mặt mũi tràn đầy sợ hãi hai người, không hiểu trả lời: "Hô meo a a kết ha ha a cạch?"

—— người không phải đói sao?

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyen cv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 90: Xuất chinh đêm trước

Hàn Băng bắt đắc dĩ mà thờ dài, nắm lấy tay nàng đưa nàng đất tôi lại đóng một bên, Tiểu Hoa trùng to mắt quệt nồm, mê mang nhìn qua hần, trong miệng càng không ngừng thì thầm: "Hô meo a sắc ha ha hò dô ô? Hô meo a sắc ha ha hò dô ô? Hô meo a sắc ha ha hò dô ô?"

Hàn Băng cũng không biết làm như thế nào cùng nàng giải thích, tóm lại bản thân là không có khả năng ăn thịt người, liền xem như chết đói cũng sẽ không làm như vậy, đồng thời trong lòng cũng mười phần hi vọng Tiểu Hoa từ nay về sau về sau cũng không cần ăn thịt người . . . Nhưng là, có mấy lời thật đúng là không biết nên nói như thế nào của ra!

Lý do đâu?

Chẳng lẽ bản thân muốn cho nàng giảng đạo đức? Hoặc là cho nàng nói luân lý? Những cái này đều lộ ra quá buồn cười.

Đồng loại cùng nhau ăn, cái này tại người hiện đại trong đầu phổ biến tồn tại tội ác hành vi, đặt ở lúc này Jurassic thời đại lại là nhất đương nhiên lý niệm, bởi vì trong giới tự nhiên tất cả sinh vật kéo dài bản chất, chính là chỉ phí tính toán, đạt được tối ưu sinh tồn sách lược, dù là đối với những cái kia sẽ không đếm xem động vật, đây cũng là đơn giản không thể lại đơn giản đề kế toán, hướng chỉ là đối với thiên sinh có trí khôn, lại thiên sinh cũng Vô Đạo đức cảm giác Nhân Loại.

Đối với Tiểu Hoa mà nói, nàng từ nhỏ tiếp nhận những cái kia đã man giáo dục cùng thô kệch quan niệm, đều bị nàng trong đầu căn bản không có khả năng đàn sinh ra cái gì ăn thịt người tội ác cảm giác, trời đất bao la, cũng chỉ có ăn no bụng mới là cứng rắn đạo lý.

Bất quá đối với Hàn Băng mà nói, hần sinh tại hiện đại, dài cùng hiện đại, mặc dù cái kia cả một đời thời gian cũng không tính dài, nhưng hần bây giờ nắm giữ tất cả, đều là thời đại kia giao phó cho, đồng thời thời đại kia cũng giao phó hần cực mạnh Tinh Thần lực ẩn, đây là vô luận như thế nào cũng vô pháp tùy tiện cái biến hiện thực.

Cho dù là khi hần đối đến sắp chết đi, cầm một khối nướng đến thơm ngào ngạt thịt người đưa tại hần bên miệng, nếu như hần không biết còn thôi, ăn như hổ đói tất không thể thiếu, nhưng là, nếu như hần rõ ràng biết rõ đây chính là thịt người, cho dù là dùng 1 vạn loại lý do thuyết phục lúc ấy bản thân cưỡng ép đem hần nuốt xuống dưới, nhưng trong lòng sinh ra bóng tối nhất định sẽ theo hần một đời, mà hần một đời, không chỉ có riêng là trăm năm tuế nguyệt . . . Cái giá này thật sự là quá lớn.

"Hô meo a sắc ha ha hò dô ô?"

Nghe thấy Tiểu Hoa chất vấn, Hàn Băng lập tức cảm thấy có chút nói nghẹn, bản thân đến cùng nên khuyên như thế nào nàng từ bỏ ý nghĩ này?

. . .

Hần ngẫm lại, chỉ chỉ hai người kia, nghiêm mặt nói: "A ha ha đất, hắc thoát hô hắc sư, nha vậy tê theo!"

"A?"

Nghe thấy câu nói này, Tiểu Hoa hơi hơi nheo lại mắt, hướng về cái kia hai cái đầu đầy mồ hôi lạnh gia hỏa trông đi qua, suy nghĩ chốc lát, sau đó khẽ gật gật đầu, tựa hồ là tán thành Hàn Băng lý do, tạm thời từ bỏ giết cái kia đối Hải Nhĩ huynh đệ suy nghĩ.

Trông thấy nàng phản ứng, Hàn Băng trong lòng mới yên lặng buông lỏng một hơi, cái gì đạo đức, cái gì luân lý, đặt ở loại này hoàn cảnh phía dưới đều là câu thí, vẫn chỉ có trần trụi quan hệ lợi hại mới có thể để cho nàng tán thành.

Không thể không nói, Tiểu Hoa đối Hàn Băng thực sự là quá tín nhiệm, hần cũng chỉ là tùy tiện bịa đặt một cái gương ép lý do, Tiểu Hoa liền bản thân nhớ lại còn thừa đồ vật, khiến cho hoàn thiện lại hợp lý.

. . .

Mặc dù không thể ăn thịt người, nhưng đói bụng vấn đề y nguyên vẫn là đến giải quyết, Hàn Băng hỏi Tiểu Hoa trong bộ lạc còn có hay không dùng đồ ăn, Tiểu Hoa nghĩ chốc lát, sau đó gật gật đầu.

Nơi đây dù sao cũng là một cái hơn hai trăm người trường kỳ sinh tồn khu quần cư, khẳng định không thể mỗi ngày qua loại kia Kim Triều Hữu Từ Kim Triều Túy sinh hoạt, tổng hội chưa chút hậu thủ gì.

Tiểu Hoa nhìn hai người kia một cái, nhẹ nhẹ thở dài một hơi, lại quay người đi trở về thạch ốc, tại bên trong cái nào đó ẩn giấu đi trong cơ quan lấy ra mười mấy mai phơi khô trái cây.

"Y tê hô sắc yêu, a tê nột đất."

Tiểu Hoa nói, đây là bộ lạc bên trong còn sót lại đồ ăn, dùng đều bị dị tộc nhân cho vơ vét đi.

Chính nàng một tên cũng không để lại, tất cả đều ném tới Hàn Băng trong ngực, đây cũng là Nguyên Thủy Bộ Lạc phổ biến tồn tại quy củ, sắp ra ngoài đi săn nam nhân, nên ưu tiên hưởng dụng mỹ thực.

Hàn Băng cầm một khóa hoa quả khô cầm tại trên tay cẩn thận nhìn, cái quả này thoát nhìn như là phóng đại gấp mấy chục lần nho khô, bề ngoài ngược lại không kém, chỉ hy vọng vị đạo cũng dùng nhường bản thân ác tâm mới tốt, hần đem hần đặt ở trong miệng nhẹ nhàng cắn một cái, phát hiện cảm giác cùng phơi khô táo ta cùng loại, vị đạo ề ảm ngọt ngào, liên tục mềm nhũn, tính không được khó ăn, đương nhiên cũng coi như không được ăn ngon.

Hần một hơi ăn tám, chín cái, trong bụng có lưu công việc, thân thể cuối cùng là dễ chịu một chút, Hàn Băng lau lau miệng, đem còn thừa trái cây đưa cho Tiểu Hoa, ra hiệu nàng cũng ăn, Tiểu Hoa kiên định lắc đầu cự tuyệt, nàng rất rõ ràng Hàn Băng ngày mai muốn đổi mặt là cái gì, coi như hần là có thể đơn đoạt Cự Mãng cường hần nam nhân, vậy cũng chỉ có ăn no bụng mới có thể phát huy ra đầy đủ lực lượng.

Hàn Băng nói mình đã ăn no, còn lại hoặc là nàng ăn hết, hoặc là liền thu đến, Tiểu Hoa đương nhiên là một cái đều không cam lòng ăn, tất cả đều tàng về trong nhà đá, lúc này trừ nam nhân này, có lẽ cũng chỉ có những trái này có thể cho nàng viên kia sắp sụp đổ tâm linh trò chuyện lấy an ủi a!

. . .

Dị tộc nhân dám ở ban đêm phát động đánh lên tiền đề, là đối cảnh vật chung quanh cực kỳ quen thuộc, nhưng Hàn Băng có thể không biết đường, ban

đêm với hán mà nói quá nguy hiểm, bởi vậy cũng chỉ có thể đợi đến hừng đông về sau lại hành động.

Sau khi rửa mặt, hán thật sớm ngủ, Tiểu Hoa ngồi một mình ở cạnh đồng lửa bên trên, nàng hai tay ôm đầu gối, ánh mắt thủy chung nhìn chăm chăm cái kia hai cái giống như chim sợ cành cong dị tộc nhân, trong lòng suy nghĩ có thể không thể để cho bọn hán nửa đêm đào tẩu, bởi vì Hàn Băng vừa mới đều nói, ngày mai đi cứu tộc nhân thời điểm, có lẽ còn sẽ dùng đến cái này hai cái gia hỏa.

...

Sáng sớm hôm sau, chân trời vừa mới lộ ra một chút ngân bạch sắc, Hàn Băng cảm giác được trên đầu có cổ gió nóng tại tung bay, mơ mơ màng màng mở mắt xem xét, chỉ thấy Tiểu Hoa liền ngồi quỳ chân tại bên cạnh mình, không chớp mắt nhìn chăm chăm bản thân mãnh liệt nhìn, hoặc là bởi vì hai người mặt dựa vào cự ly có chút gần, nàng thở ra nhiệt khí toàn bộ đập tại bản thân trên mặt.

"Án?"

Nhìn đối phương cái kia có chút mơ hồ biểu lộ, Tiểu Hoa bỗng nhiên biến mười điểm khiếp đảm, vội vàng chỉ trắng bạch thiên không nói: "Toa lạp a ca lỗ."

"A!"

Hàn Băng trong lòng không khỏi cảm khái, hán đương nhiên có thể lý giải Tiểu Hoa giờ phút này bức thiết tâm tình, nàng nhất định là hận không thể ngay lập tức đem bản thân làm tỉnh lại, sau đó tranh thủ thời gian tiến đến cứu giúp nàng tộc nhân, nhưng là nàng hiện nay có thể dựa vào cũng chỉ có bản thân, tự nhiên là không dám quá phận, miễn cho đem bản thân chọc giận.

Hàn Băng cười cười, đưa tay sờ sờ nàng đầu, bản thân nhẹ nhõm biểu lộ cùng động tác tựa hồ có thể cho nàng tăng thêm mấy phần lòng tin, hán hai tay khẽ chống lập tức ngồi xuống . . . Lúc này, Tiểu Hoa cũng đi theo động, nàng phản ứng rất cấp tốc, một bên từ phía sau lấy ra hôm qua còn lại mấy cái hoa quả khô đưa tới, một bên lại đem đến một trương chứa thanh thủy to lớn lá cây.

Hưởng thụ lấy Hoàng Đế cấp bậc đãi ngộ, Hàn Băng trong nháy mắt cảm giác được Alexander, nếu như bản thân lần này không cách nào đưa nàng tộc nhân cứu ra, trước không nói có thể hay không nhường bản thân an tâm, chỉ sợ Tiểu Hoa giờ phút này biểu hiện, liền sẽ để hán lần này nửa đời người không mặt mũi nào lấy đúng không?

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91: Ưu đãi tù binh

"Hô sái hắc yêu, khô nhạ hưu hưu hắc hưu . . ."

Hàn Băng ăn trái cây uống nước, Tiểu Hoa ngồi ở bên cạnh hán, mười điểm để bụng bắt đầu giằng giãi lên đủ loại tự cho là có thể đổi lần hành động này đưa đến tác dụng tin tức, nói thí dụ như, buổi tối hôm qua cái kia hai cái gia hỏa cho nàng tiết lộ một chút sự tình, nàng lúc trước hiểu được cái kia Dị Tộc Bộ Lạc cơ bản tình huống, từ nơi này đến kia chỗ ven đường bên trong có khả năng sẽ gặp được cái nào Mạnh Thú, nếu như đối bụng, lại tại địa phương nào có thể tìm tới nguồn nước cùng đồ ăn . . .

Mặc dù nàng cung cấp những tin tức này đại bộ phận cũng không quá có hiện thực giá trị, nhưng Hàn Băng cũng không biểu hiện ra mấy may không kiên nhẫn, nghiêm túc mà nghe nàng kể xong, thẳng đến Tiểu Hoa trừng trừng mắt biểu lộ nghiêm túc hỏi mình còn có chút muốn biết rõ, Hàn Băng lúc này mới khẽ gật đầu một cái, biểu thị người cung cấp những tin tức này đã đầy đủ, cho đến lúc này, Tiểu Hoa trên mặt mới lộ ra nhẹ nhõm tiếu dung.

...

Thái Dương vừa mới ló đầu ra, Hàn Băng thu thập xong trang bị, hướng về Bộ Lạc Thủ Hộ Thần cây đi đến.

Có lẽ là buổi tối hôm qua chịu cái kia trận đòn độc, thật sự là quá khắc cốt铭心, hai người kia nhìn xem tôn này Sát Thần bước nhanh tới gần, giống như là hai con trường kỳ tao thụ ngược đãi chó lang thang, càng không ngừng giãy dụa thân thể, bộ dáng lộ ra vô cùng khủng hoảng.

Hàn Băng giải khai trong đó cái kia hơi có vẻ gầy yếu Hắc Hắc Tử, sau đó trói tay sau lưng ở đối phương tay, nhường Tiểu Hoa phiên dịch, nhường hắn mang bản thân đi bọn hắn Bộ Lạc.

Tiểu Hoa bô bô nói một đồng lớn, trừ phiên dịch câu nói kia bên ngoài, rõ ràng còn đối người kia nói rất nhiều đồ vật khác, nhìn hắn không ngừng run rẩy cả vai, Hàn Băng phỏng đoán, nên tất cả đều là uy hiếp ngôn ngữ.

Tiểu Hoa sức chiến đấu cơ hồ là không, năng tự nhiên không cách nào tham dự hành động lần này, Hàn Băng cần một mình đối mặt tất cả mọi thứ.

Tại hai người phân biệt lúc, Hàn Băng lại đối với nàng bàn giao một ít lời, nói là nếu như mình ở ba ngày sau còn không có trở về, liền để nàng đi cái kia Dị Tộc Bộ Lạc chủ động đầu nhập vào, chỉ ít trước tiên đem giữ lại tính mạng.

Tiểu Hoa tựa hồ không để ý tới biết Hàn Băng cử động lần này dụng ý, nếu như ngay cả hắn đều thất bại, cái kia vì cái gì còn muốn bản thân đi chủ động chịu chết?

Hàn Băng gọi nàng không cần nghĩ quá nhiều, làm theo chính là, bản thân tuyệt đối sẽ không từ bỏ nàng và nàng tộc nhân, nếu hành động lần này thất bại, nhưng bản thân một ngày nào đó sẽ trở về cứu bọn hắn, hắn có thể đối mặt Thần Thụ phát thệ.

...

Trong tay nắm một sợi dây thừng, dây thừng bên kia cột vào cái kia gia hỏa hai tay bên trên, chờ lật ra tường vây về sau, Hàn Băng trực tiếp tiến vào phía tây đại sâm lâm.

Phía tây cái này mảnh rừng có lẽ là bởi vì Nhân Loại hoạt động tần suất quá cao, ở nơi này Viễn Cổ trong rừng gắng gượng bước ra một đầu con đường, hai người vừa vặn có thể dọc theo Tiểu Lộ một đi thẳng về phía trước.

...

Rõ ràng hơn hai trăm người bị bắt làm tù binh, tại tăng thêm những cái kia Dị Tộc áp giải nhân viên, cái này nên bao nhiêu quy mô một trận dòng người di chuyển hành động, những cái kia ven đường để lại lưu lại dấu vết rốt cuộc cực kỳ rõ ràng, Hàn Băng cũng không phải đồ dân, coi như trước mắt cái này dẫn đường gia hỏa muốn đùa nghịch chút tâm nhãn, chỉ sợ cũng chỉ có thể là tự mình chuốc lấy cực khổ.

Hành động lần này quá trọng yếu, hắn mỗi một bước đều đi hết sức cẩn thận, sợ bị người khác phát hiện ra, ánh mắt thời điểm chú ý đến bốn phía động tĩnh, phàm là có chung quanh có một chút xú gió thổi cỏ lay, hắn cũng có lập tức dừng lại ẩn nấp, trước quan sát bốn phía tình huống, thẳng đến xác định vạn vô nhất thất sau mới có thể tiếp tục đi tới.

Có lẽ đúng là như thế, tại cái kia Hắc Hắc Tử trong miệng chỉ có đến trưa lộ trình, Hàn Băng lại đi rõ ràng một cái ban ngày cũng không thể đến mục đích.

Mất thấy Thái Dương cũng nhanh muốn xuống núi, Hàn Băng đem Hắc Hắc Tử cột vào trên đại thụ, bản thân đi tìm kiếm thức ăn.

Cái này mảnh rừng bên trong khắp nơi đều có đao chặt hỏa thiêu ấn ký, môi trường tự nhiên bị Nhân Loại phá hư rất lợi hại, những cái kia động vật lớn trên cơ bản đều sớm không tung tích, tại xung quanh mấy cây sô bên trong, Hàn Băng chỉ ở trên cây phát hiện một chút mọc ra màu sắc rực rỡ lông vũ béo chim.

Nguyên Thủy Nhân Loại viễn trình công kích thủ đoạn cực kỳ khuyết thiếu, bình thường sử dụng cũng chỉ có ném mạnh, mà ném mạnh chính xác lại không hợp thói thường, bọn hắn cơ hồ cho tới bây giờ đều không có bắt được loài chim.

Bởi vậy, những cái này chim phần lớn cũng đều lộ ra ngây ngốc, trông thấy Hàn Băng đến, cũng không hoảng hốt chút nào, vèn vèn bay đến đỉnh đầu hắn trên nhánh cây, sau đó tiếp tục lú ra lú rú phách lối kêu to.

Hàn Băng lập tức vui hòng, vội vàng móc ra cung tiễn liền đến một phát . . .

"Huru!"

"Chít chít chít chít!"

Một cái bị bắn thủng cánh đại điều đập nước rơi trên mặt đất, hắn chạy mau tới một cái vụn gãy nó cổ, lấy tay ước lượng mấy lần, đoán chừng cái này đại điều chỉ ít có mười mấy cân phân lượng, hắn là cũng đủ bản thân ăn no nê.

Dù sao có bó lớn thời gian, Hàn Băng đêm nay làm một cái gà ăn mỳ, bỏ muối cùng quả ớt đồ ăn, so với những cái kia không có thả bất kỳ gia vị nào đồ ăn mà nói, vị đạo quả thực là khác biệt một trời một vực, khi hắn đập nát bùn đất vỏ bọc một sát na kia, trong đó toát ra mùi thơm trong nháy mắt để cho người ta dục sinh dục tử, nước bọt kim lòng không được mà liền lưu đi ra.

"Oa ~ cái này cũng quá thơm a!"

Hàn Băng sáng khoái cực, nhưng này vị bị cột vào trên cây dị tộc nhân, giờ phút này rốt cục thể nghiệm đến thế gian độc ác nhất hình phạt, chỉ là nường bản thân ngửi mùi vị, nhưng lại không cho bản thân ăn, còn không bằng trực tiếp lại cho tự mình tiến tới một trận đánh đập, trước tiên đem đánh mình xiu tính.

...

Hàn Băng cũng mặc kệ phỏng tay, ôm cái kia đại điều liên bắt đầu điên cuồng mà gặm, tựa hồ những cái này loài chim bình thường sinh hoạt cũng quá thoải mái một chút, thân thể mập không tưởng nổi, cắn một cái xuống dưới, miệng đầy chảy mớ.

Vài phút về sau, bụng hẳn là rớt cuộc không nhét lọt, trong tay lại còn thừa lại ước chừng mấy cân thịt chim, hẳn tiện tay lau lau mặt, yên lặng quay người nhìn một cái, trông thấy cái kia ca môn mà giờ phút này chính nhìn chăm chăm trong tay mình thịt, bên khóe miệng treo cái kia lưu nước bọt cơ hồ là rử xuống tới trên lưng. . .

Hơn nửa phút, Tiểu Hắc lúc này mới phát hiện Hàn Băng chính cười híp mắt nhìn chăm chăm bản thân, hẳn bỗng nhiên giật mình, vội vàng hắt đầu, cây kia co dân vô cùng tốt nước bọt cũng đi theo hẳn đầu quán một cái 90 độ vòng tròn, ầm vang nện ở trời cái kia cái cây chơi lên, vỡ thành đầy đất đất nhỏ Thủy Tích.

"Ha ha ha!"

Hàn Băng bị hẳn cử động chọc cho vui, đứng dậy hướng về đại thụ đi qua, khi đi đến bên cạnh hẳn dừng lại bước chân, sau đó giật xuống một khối thịt chim, giơ lên khóe miệng của hẳn vừa.

"Có ăn hay không?"

Tiểu Hắc biểu hiện trên mặt rất là vi diệu, cùng Tiểu Hoa lần thứ nhất nhìn thấy Hàn Băng lúc bộ dáng cũng kém không nhiều, hẳn tựa hồ hoàn toàn không cách nào lý giải đối phương cử động lần này dụng ý. . . Đây là đang làm cái gì? Chẳng lẽ là nghĩ cho bản thân đồ ăn? Người này là có bị bệnh không? ?

Nếu như đã bị người khác chỗ tù binh, vậy liền nên phải có làm tù binh giác ngộ, nhân gia có thể khiến cho bản thân sống sót qua một ngày, cái kia bản thân liền nên cảm giác ân nhân nhà một ngày, nào dám có hưởng dụng đồ ăn hy vọng xa vời, càng có thể hưởng vẫn là như thế mỹ vị món ngon.

Hoài nghi đối phương động cơ là tất nhiên, nhưng là cổ kia tuyệt mỹ mùi thịt, nường hẳn cắn bản cầm giữ không được, vèn vèn kiên trì năm giây thời gian, miệng hẳn nước lại không bị khổng chế lưu đi ra.

"Ngao ~ "

Không đợi Hàn Băng nói ra chút gì khách nói nói, hẳn đột nhiên bỗng nhiên thò đầu ra, hướng thẳng đến Hàn Băng trên tay tấp tới,. . .

Không thể không nói, người này ra miệng tốc độ quả nhiên là cực nhanh, nếu không phải Hàn Băng phản ứng cấp tốc, trốn tránh kịp thời, nói không chừng còn muốn bị hẳn cắn mấy đầu ngón tay.

...

Ta đều tăng thêm, các ngươi cũng thêm thưởng a ~~

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Chui vào

Hai người tại trên đại thụ nghỉ ngơi một đêm.

Sáng sớm hôm sau, Hàn Băng y dạng họa hồ lô, lần nữa dùng cung tiễn bắn xuống tới một con chim lớn, chỉ bắt quá bây giờ có thể không có thời gian cho phép bọn hắn chậm rãi hưởng thụ.

Hắn chấp nhận tìm một cái cản gió khe núi nhóm một đồng lửa, lung tung đem cái kia đại điều nướng chín về sau liền giải quyết bữa sáng . . . Đương nhiên, cho dù là thân làm tù binh Tiểu Hắc cũng không bị đối đãi, Hàn Băng vẫn là phân cho hắn một cái chim cái mông cùng chim cổ.

Chắc hẳn từ khi Bàn Cổ đại nhân mở Thiên Địa đến nay, có thể hưởng nhận đãi ngộ như thế tù binh, Tiểu Hắc khả năng còn tính là đầu một cái.

Đi qua một đêm này ở chung, hắn đối Hàn Băng thái độ tựa hồ cũng phát sinh một chút cải biến, mặc dù vẫn đủ sợ hãi, nhưng cuối cùng không được giống ngày hôm qua dạng, liền đi cái đường đều run rẩy, 100 mét lộ trình hắn có thể quay đầu nhìn chín mươi lần.

. . .

Hai người ước chừng đi ba, bốn tiếng, Tiểu Hắc bỗng nhiên dừng lại bước chân, sau đó chỉ một cái phương hướng, xoay người lại hướng về phía Hàn Băng gật gật đầu, Hàn Băng hai mắt ngưng tụ, lập tức minh bạch tới, bản thân hắn là đã đạt tới mục đích.

Hắn đứng tại chỗ quan sát một hồi, lập tức dùng sức kéo một phát dây thừng, nắm Tiểu Hắc liền hướng lấy một cái khác phương hướng đi đến.

Ở trong rừng tìm một cây đại thụ, đem Tiểu Hắc vững vàng cột vào đại thụ mặt sau, Hàn Băng lưu lại ba lô, mang lên chủy thủ cùng cung tiễn, lặng lẽ hướng về vừa mới Tiểu Hắc chỉ cái hướng kia đi đến.

. . .

Nhân Loại khứu giác cùng thính giác, không hề giống sơn gian Mãnh Thú như thế linh mãnh, bởi vậy, cái này có thể tê liệt thị giác áo tàng hình, đương nhiên có thể ở nơi này loại hoàn cảnh phức tạp bên trong phát huy ra to lớn nhất công hiệu, nghĩ đến chỉ cần bản thân động tác cẩn thận một chút, không muốn dựa vào những cái kia dị tộc nhân quả gần, cũng không nên phát ra quá lớn thanh âm, như vậy nên liền sẽ không bị phát hiện.

Theo hắn chậm rãi tới gần, trừ trên đỉnh đầu gió kia thổi là cây thanh âm bên ngoài, nơi xa còn có khác một chút tất tất tốt tốt ồn ào thanh âm truyền đến, chỉ bắt quá nơi này cách cách quá xa, nghe không quá cẩn thận.

Hắn khom người tiếp tục đi mấy trăm mét, phía trước truyền đến càng thêm rõ ràng thanh âm, trong đó có Nhân Loại tiếng la, cũng có thạch đầu tiếng va đập, còn có một chút kỳ quái động tĩnh . . . Náo nhiệt giống như là cái nào đó thành hương kết hợp bộ chợ bán thức ăn.

Hàn Băng nằm ở trong bụi cỏ chậm rãi tiến lên, lại đi mấy chục mét về sau, liền nhìn thấy trước mắt xuất hiện một loạt viên Mộc đâm thành hàng rào.

"Hắn là nơi này." Hàn Băng nhẹ giọng thì thầm.

Cái này hàng rào thoạt nhìn tu kiến rất là thô ráp, tựa hồ tại ban đầu hoàn toàn không có chế định qua bất luận cái gì thi công kế hoạch, hết thảy đều là tùy tâm mà làm, có chút địa phương cắm gỗ tròn đạt đến năm sáu mét, có chút địa phương nhưng lại chỉ có hơn hai mét, hơn nữa mỗi cái đầu gỗ ở giữa khe hở độ rộng cũng không giống nhau, hẹp chỉ có mấy centimet, rộng thậm chí ngay cả Hàn Băng như thế tráng gia hỏa đều có thể tùy tiện chen vào.

Hắn đoán không ra cái này hàng rào rốt cuộc là tu tới làm cái gì? Chẳng lẽ chỉ là dùng để phòng Khủng Long sao?

Hàn Băng không khỏi lắc đầu thờ dài, tựa như loại này phòng ngự trình độ cùng làm việc thái độ, lại làm sao có thể không bị những cái kia Mãnh Thú tập kích.

Sau một lát, hắn chạy đến hàng rào bên cạnh, vừa mới nhô ra nửa cái đầu, bỗng nhiên đã nghe đến trong không khí phảng phất tràn ngập một cỗ gay mũi mùi máu tươi, loại này vị đạo phi thường nồng đậm, ngưng tụ không tan, ngay tại cách mặt đất cao một thước độ phiêu đăng.

Cái này tuyệt đối là từng có quanh năm suốt tháng sát sinh, mới có thể hình thành trình độ như vậy Sát Khí.

"Quá ác tâm, đây đều là cái gì vị đạo?"

Đột nhiên, Hàn Băng mặt đều bị hun đến biến hình, kém chút phun ra, tranh thủ thời gian thuận tay từ bên người kéo ra mấy cây cỏ dại nhét vào lỗ mũi, lần này mới cảm giác tốt một chút.

"Những cái này gia hỏa suốt ngày, đến tốt cùng là tại bên trong làm những gì? Bình thường đều không cần quét dọn sao?" Hàn Băng thấp giọng phàn nàn một câu.

Đang lúc hắn chuẩn bị chui vào thời điểm, hàng rào phía trên đột nhiên nhảy xuống tới hai người, cái này hai người chân liền rơi vào Hàn Băng bên cạnh bên trái bất quá 3 mét vị trí, đây là có thể dọa hắn nhảy một cái, chẳng lẽ nói bản thân muốn chưa xuất sư đã chết?

Hắn trong nháy mắt rút ra Pterodactyls chủy thủ đem hắn nằm ngang ở trước ngực, lúc này làm tốt liều mạng chuẩn bị, bất quá hai người kia giống như cũng không phát hiện hắn, chỉ là khoa tay múa chân mà bắt đầu giao lưu.

"Bá bá bá, cạc cạc lạp lạp, ục ục hò dô "

"Ân, hoặc hoặc hoặc, lổ lổ lổ, vậy sắc lạp lạp."

...

"Nói đều là chút cái quý gì đồ vật!"

Hàn Băng lặng lẽ ngẩng đầu, phát hiện cái này hai người cùng Tiểu Hắc có giống nhau cách ăn mặc, từ đỉnh đầu đến chân nhọn một tắc không roi, tất cả đều xoát trên một tầng ác tâm dầu đen, tại bọn hắn trên lưng cũng vây quanh một vòng ó vàng khô diệt, chiều dài vừa vặn che lại đầu kia câu, tại trên đỉnh đầu bọn họ, còn cột một khối lớn cỡ bàn tay phiến gỗ.

Cái này trong tay hai người cầm trường mâu, đứng tại chỗ trò chuyện vài phút, sau đó vừa nói những cái kia trúc trắc thổ ngữ, một bên hướng về Hàn Băng vừa mới đến phương hướng đi đến.

"Cái này hai cái gia hỏa muốn đi nơi nào?"

"Cái phương hướng này... Chẳng lẽ là bởi vì phát hiện hôm qua hai cái gia hỏa còn không có về nhà, bọn hắn muốn đi điều tra?"

Hắn tựa hồ nghĩ đến cái gì, sau đó tranh thủ thời gian theo đuôi đi lên, thẳng đến ba người vị trí, cự ly Bộ Lạc có kém không nhiều năm, sáu trăm mét xa, xác định bọn hắn hai cái ở chỗ này vô luận phát ra nhiều kêu thảm thiết, cũng sẽ không kinh động đến người khác về sau, hắn mới cho phép chuẩn bị làm điểm sự tình.

Hàn Băng thả chậm hô hấp, từ phía sau nhìn lại, hai người kia thể trạng so bản thân nhỏ suốt một vòng, nghĩ đến cũng dùng không lên vũ khí, hắn đem cung tiễn cùng trường mâu để dưới đất, theo sát hai người bước đi tiết tấu cất bước, cẩn thận từng li từng tí dựa vào đi lên, thẳng đến hắn cách hai người sau lưng hai ba mét thời điểm, hắn vội vàng ngừng thở.

"Oanh!"

Hàn Băng dưới chân đạp một cái, giống như là hồ đói xuống núi tư thế, giang hai cánh tay bỗng nhiên nhào đi lên, hai người kia đột nhiên nghe thấy sau lưng động tĩnh, chỉ tới kịp hơi hơi quay đầu, còn không có thấy rõ ràng đến cùng phát sinh cái gì, trong nháy mắt liền bị một cổ to lớn lực lượng ép tới nằm rạp trên mặt đất.

"Ác ác gia gia!"

"Ác ác gia gia!"

"Im miệng!" Hàn Băng thấp giọng quát nói.

"Ác ác gia gia... Ác ác gia gia..."

"Ác ác gia gia..."

"Còn dám gọi dậy! !"

Chỉ đánh chào hỏi bọn hắn cũng nghe không hiểu, nhìn đến chỉ có sử dụng một chút toàn bộ Nhân Loại đều chung ngôn ngữ.

Hàn Băng cắn chặt hàm răng, hai cánh tay phân biệt bắt hắn lại hai người cái ót, sau đó dùng sức hướng về trên mặt đất bên trong nhấn tới...

Ngay tại một giây đều không đến thời gian bên trong, hai người kia lỗ tai trước đó bộ vị liền tất cả đều lâm vào trong đất bùn, miệng bị ngâm mình ở trong nước bùn, mặc cho nhiều cố gắng cũng chỉ có thể phát ra liên tiếp ục ục thanh âm, mặc dù bọn hắn tay chân cũng đang không ngừng giãy dụa, nhưng loại này tư thế vốn là không cách nào mượn lực, lại tăng thêm Hàn Băng trọng tải áp chế, cái này khiến bọn hắn căn bản bất lực phản kháng.

"Nhìn đến bạo lực mới là các ngươi duy nhất có thể nghe hiểu ngôn ngữ."

Nén hơn một phút đồng hồ, cảm thấy chênh lệch thời gian không nhiều, hơn nữa hai người kia cũng đình chỉ giãy dụa, dần dần an tĩnh lại, Hàn Băng tranh thủ thời gian bắt lấy bọn hắn trên trán tiểu Mộc phiến, đem hai người đầu rút đi ra, giờ phút này bọn hắn mặc dù còn không có bị nín chết, nhưng trên cơ bản cũng đã ở vào cực độ mơ hồ trạng thái, trong thời gian ngắn chỉ sợ là không cách nào khôi phục thần trí.

Hàn Băng ở bên người trên đại thụ chặt xuống tới hai cây Đẳng Mạn, đem hai người cột vào cùng một chỗ, sau đó kéo lấy liền hướng trong rừng đi đến...

Chắc hẳn chờ bọn hắn tộc nhân phát hiện cái này hai người cũng biến mất về sau, cái kia chỉ ít cũng đều phải ngày mai, tại trong thời gian ngắn Tiểu Hoa nơi đó có lẽ vẫn là an toàn.

Xong xuôi chuyện này, hắn lại tiềm hành đến cái kia hàng rào bên cạnh, thừa dịp không người chú ý quay người, tùy ý tìm một lỗ hổng liền chui đi vào.

Chờ tiến vào Bộ Lạc về sau, hắn lập tức trốn vào một cái cao hơn hai mét cỏ khô trong đồng, tại khác một bên cẩn thận gỡ ra một cái khe hở, sau đó vụng trộm hướng về bên ngoài quan sát.

"Cái này . . . Đây chính là Nguyên Thủy Bộ Lạc sao?"

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIÊU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 93: Giết người

Đây là vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy thành quy mô Nguyên Thủy thôn xóm, Hàn Băng kim lòng không được mà ngừng thở, trừng to mắt cẩn thận quan sát.

Hắn phát hiện, cái này Bộ Lạc chiếm diện tích muốn so Tiểu Hoa Bộ Lạc chỉ ít lớn hơn gấp mười lần, đồng thời cùng Tiểu Hoa tộc nhân ở lại tại trên mặt đất loại kia cách sống so sánh, lúc này người này tộc Bộ Lạc, hẳn là thuộc về nửa ở hang loại hình, bọn hắn ở lại nơi chốn kết cấu mười điểm đơn giản, chỉ là tại dưới mặt đất đào ra một cái dài rộng 2 mét lỗ lớn, sau đó tại cửa động dù sao mang lấy bảy, tám cây gậy gỗ, cuối cùng tại gậy gỗ bên trên bao trùm lấy một tầng cỏ tranh, vậy liền coi là toàn bộ hoàn thành.

Nếu là từ chỗ cao nhìn lại, phỏng phát là tại trên mặt đất phủ lên rất nhiều sắp xếp mà rỗng rã cùng nhau hình vuông chiếu, nếu là ở ban đêm chìm vào giấc ngủ thời điểm, bên ngoài không bóng người, loại này Bộ Lạc ẩn nấp hiệu quả cần phải so ở lại tại trên mặt đất mạnh quá nhiều, thật đúng là không dễ dàng bị người khác phát hiện.

"Cái này ngược lại là một tốt biện pháp, đã đơn giản lại kiên cố, hơn nữa tính bí mật còn tốt, chờ trở về về sau, có thể cho bọn hắn đào mấy cái thử xem "

Bởi vì cái gọi là ba người đi tất có thầy ta, Hàn Băng trí tuệ cùng kiến thức mặc dù viễn siêu trước mặt thời đại này, nhưng là nếu bàn về đối với những cái này cổ lão sinh tồn tư thái nắm giữ cùng lý giải, hẳn vẫn là xa xa so với bất quá những cái này sinh trưởng ở địa phương người nguyên thủy, nhân gia có thể ở nơi này loại trong hoàn cảnh thành thiên trên trăm năm sinh sôi xuống dưới, tất nhiên cũng có chỗ độc đáo của nó, chỉ có không ngại học hỏi kẻ dưới, lấy người khác sở trường, bổ bản thân chỗ ngắn, tự thân mới có thể khỏe mạnh mà phát triển.

Thừa dịp bên cạnh tạm thời không người đi đường, Hàn Băng lặng lẽ meo meo mà lại đổi một cái đồng cỏ khô ẩn thân, bởi vì phía trước không chướng ngại, nơi này ánh mắt muốn khoáng đạt một chút, hẳn có thể trông thấy càng nhiều trảng cảnh.

Lúc này, có mấy tên nam tử ôm cúi Hòa Kinh qua Hàn Băng bên cạnh, hắn lập tức có chút hiểu được mà nghĩ lấy: "Nguyên lai cái này Bộ Lạc cũng sẽ dùng lửa!"

Ánh mắt theo cái kia mấy tên nam tử đi động phương hướng nhìn lại, phát hiện tại bọn hắn phía trước mấy chục mét chỗ, có một khối 2 mét vuông vắn màu đỏ sậm tảng đá lớn, nương tựa tảng đá kia bên cạnh, có một cái thiêu đốt lên đồng lửa, hỏa điểm đốt rất vượng, phía trên mang lấy một cái bị nướng đến đen sì đồ vật, từ ngoại hình nhìn lên, phỏng phát là một cái không đầu Nhân Loại.

"Đó là . . . Con mẹ nó!"

Hàn Băng nhìn xuống trong lòng ác tâm, cường ép đem ánh mắt dời về phía nơi khác.

Hắn trốn ở trong bụi cỏ quan sát mười mấy phút, lại chỉ trông thấy những trang phục kia mà cơ bản giống nhau các nam nhân, nhưng là liền một cái đàn bà và con nít thân ảnh đều không có nhìn thấy, cái hiện tượng này tựa hồ chính là bằng chứng hắn buổi tối hôm qua ý nghĩ, lúc này Bộ Lạc không hề thiếu đồ ăn, bọn hắn phát động chiến tranh căn bản mục tiêu chỉ là muốn cướp đoạt nữ nhân.

...

"Cô dát cô dát, hắc hừ hắc hừ!"

"Dát hô hô lỗ ba ba!"

. . .

Lúc này, có một cái dáng người hơi có vẻ cao lớn hán tử, mạnh mẽ mà từ một cái địa động bên trong chui đi ra.

"Ăn?"

Hàn Băng thấy rõ ràng người kia ngoại hình cùng bộ dáng, biểu lộ lập tức có vẻ hơi kinh ngạc, hơi mang theo trêu tức giọng điệu lẩm bẩm "Không nghĩ đến nơi này lại còn có cái Đại Bàn Tử!"

Nếu là lấy người hiện đại tiêu chuẩn để phán đoán, trước mắt nam tử này dáng người coi như cân xứng, căn cứ Hàn Băng nhìn ra, người này thân cao cùng bản thân không sai biệt lắm, có đại khái một mét bảy mấy cái đầu, nhưng ở nó trên bụng cái kia mấy tầng thịt phồng đến tương đối rõ ràng, thoát nhìn thể trọng ước chừng một trăm ba mươi cân bộ dáng, chính thể cho người ta cảm giác mặc dù không gầy, nhưng vô luận như thế nào cũng nói không lên là mập mạp.

Bất quá, nếu là lấy lúc này cái này mảnh hoang thời đại tiêu chuẩn đến xem, so sánh với còn lại mấy cái bên kia khô gầy như củi Nhân Loại, hẳn thật có khả năng chính là Hàn Băng gặp nhất béo gia hỏa.

Nam tử kia mấy bước liền đi tới bên cạnh đồng lửa, biểu lộ nghiêm túc chỉ mặt khác mấy cái ngồi dưới đất nghỉ ngơi bọn tiểu tử đại hồng đại khiêu, cái kia mấy cái tiểu hỏa tử tranh thủ thời gian vỗ mông đứng dậy, cười hi hi cúi đầu khom lưng làm lấy đáp lại, chờ cái kia cao lớn hán tử xụ mặt chui về địa động về sau, bọn hắn liếc mắt nhìn nhau, đột nhiên trăm miệng một lời phát ra reo hò, sau đó hưng cao thái liệt hướng về một cái khác phương hướng chạy đi.

"Bọn hắn đang làm trò gì?"

Hàn Băng đang tại phỏng đoán bọn hắn vì cái gì như thế khai tâm, ai ngờ chốc lát liền có kết quả, vài phút về sau, chỉ thấy lấy vừa mới chạy mất cái kia mấy cái tiểu hỏa tử, rất nhanh lại hoan hô chạy trở lại, lúc này bọn hắn phân biệt bắt lấy tay chân, hợp lực nâng lên một cái nam tử, hưng phấn mà hướng về trung gian khối kia màu đỏ sậm tảng đá lớn đi đến.

Hàn Băng đem khe hở đẩy ra một chút, nhường mình có thể nhìn càng thêm rõ ràng, chỉ thấy cái kia bị giơ lên nam trên thân người không mảnh vải che thân, từ đầu đến chân đều bôi lên một tầng nồng hậu dày đặc Tử Sắc, giống như là xuyên một bộ khôi giáp.

"Loại trang phục này . . . Vậy hắn hắn là Tiểu Hoa tộc nhân."

Nhìn những người kia tiếp xuống tới động tác, hắn bỗng nhiên trừng lớn hai mắt, trong lòng sinh ra một tia dự cảm bất tường.

"Những cái kia gia hỏa muốn làm cái gì?"

Mấy cái tiểu hỏa tử đem nam tử này đặt ở khối kia tảng đá lớn bên trên, sau đó không biết lại từ địa phương nào kéo ra một sợi dây thừng, đem hắn tay chân một mực trói lại.

"Đã là chết sao? . . . Không! Hắn nên còn sống!"

Hàn Băng hơi hơi hí mắt, nhìn nơi xa hình ảnh, hắn trong lòng sinh ra một loại hết sức kỳ quái cảm giác, bởi vì từ nam tử kia rõ ràng chấp trùng ngực liền có thể nhìn ra, hắn giờ phút này cũng không có chết, nhưng là tại vừa mới trong toàn bộ quá trình, từ bị người nhắc tới, đến bị người một mực buộc chặt, hắn đều không có làm ra bất luận cái gì phản kháng cử động, thậm chí ngay cả kêu thảm đều không có phát ra một tiếng, tựa như là hoàn toàn nhận mệnh đường như.

Hắn trong lòng đã trải qua đoán được tiếp xuống tới sẽ phát sinh cái gì, Hàn Băng hít sâu một hơi, hai tay gặt gao nắm lấy mấy cây cỏ khô, bả vai bỗng nhiên không hiểu run rẩy lên.

Chờ bọn hắn đem nam tử kia cột chắc về sau, chung quanh bỗng nhiên có rất nhiều toàn thân thoa khắp bùn đen người vây tới, lúc này, vừa mới cái kia phát ra mệnh lệnh cao lớn hán tử, cũng sẽ địa động bên trong chui ra, hơn nữa lần này, trong tay hắn còn nắm lấy một thanh rèn luyện được mười điểm sắc bén búa đá.

Hắn nhìn xem nơi đây vây nhiều người như vậy, sắc mặt có vẻ hơi không cao hứng, vung búa đá lớn tiếng la ầm lên: "Hô a hắc vung hô!"

Người này ở trong tộc địa vị rõ ràng không thấp, vừa dứt lời, người vây xem trong nháy mắt tứ tán, chỉ thấy hắn bước dài hướng về bệ đá đi qua, cúi người nhìn chằm chằm bị trói chặt nam nhân kia nhìn một hồi, đột nhiên lại nhíu mày, tựa hồ đối con mồi này phẩm tướng không quá hài lòng, lập tức trên mặt lửa giận mà hỏi: "Sưu hồ gây làm bầm bầm?"

Vừa mới đám kia người bên trong một cái tiểu hỏa tử bị đồng bạn đẩy một cái, sầm mi khổ kiếm đứng đi ra trả lời: "Hoắc hô gây hắc thoát C-K-Í-T..T...T."

"A hô a nha!"

"Sột soạt sột soạt khô khê."

. . .

Cái này hai người tranh luận một hồi, cái kia cao lớn hán tử tựa như là nói bất quá đối phương, đột nhiên duỗi ra một bàn tay đem tên tiểu tử kia phiến đến trên mặt đất, lập tức hùng hùng hổ hổ hướng về bị trói nam tử đi đến, chờ tới gần về sau, trước dùng tay đem hán cái cầm dùng sức về sau tách ra mấy lần, sau đó giơ lên cao cao lưỡi búa, nhắm ngay cổ bỗng nhiên chặt xuống dưới . . .

"Xoát!"

Thoáng chớp, đầu người rơi xuống đất, cổ đứt gãy ra một cái to bằng cái bát sọ, toát ra máu tươi trong nháy mắt phun ra 5 mét bao xa.

Cái kia còn chưa kịp đứng lên tiểu hòa tử lập tức bị xối thành ướt sũng, thân thể do Hắc Biến Hồng, vậy xem mọi người trông thấy hán bộ đáng chết vật, đều kim lòng không được mà lên tiếng cười ha ha.

"Ha ha ha ha!"

Nhưng là trốn ở đồng cỏ bên trong Hàn Băng lại hoàn toàn cười không ra, hán giờ phút này thậm chí ngay cả khóc tâm đều có, những cái này gia hỏa thực sự là quá độc ác, cùng vốn không đem người xem như người nhìn, hoàn toàn liền cùng bản thân khi còn bé, mỗi khi ăn tết cái kia giết gà đào cá lúc tràng diện một dạng tùy ý.

Cao lớn hán tử chặt cái kia một búa về sau, liền trực tiếp quay người liền rời đi, chung quanh vậy xem mọi người cũng bắt đầu riêng phần mình công việc lu bù lên, bị huyết dịch xối đầy người tên tiểu tử kia, hán biểu lộ có vẻ hơi ủy khuất, vội vàng chạy đến nơi xa mức nước thanh tẩy bản thân.

. . .

Tất cả mọi người đối với máu tanh như thế tràng diện đã sớm tập mãi thành thói quen, cho dù là trông thấy đồng loại bị đồ tể, tại bọn hán trên mặt y nguyên không có nhắc lên nửa điểm gọn sọng, mà cổ kia không ngừng co rút thì thể đồng loại, phảng phất cùng bình thường con mồi cũng không có bất kỳ cái gì khác biệt.

Hiện tại chỉ có Hàn Băng còn tại tiếp tục chú ý cái kia bi thảm nam nhân, hán trông thấy cái kia không đầu thân thể đang không ngừng run rẩy, huyết dịch giống như là chảy ra một dạng từng cổ từng cổ mà bốc lên, đem tảng đá kia chung quanh năm sáu mét trên mặt đất đều nhuộm thành khác một loại nhan sắc.

Theo một trận gió mát phát phơ thổi, hán phảng phất là cảm giác được, trong không khí cổ kia tanh hôi khí tức lại nồng đậm mấy phần.

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: Đạo trặc trở lại dài đằng đẳng

Hơi qua vài phút, cổ thi thể kia bên trong huyết dịch tựa hồ đã bị khô, chỉ có cổ chỗ gãy, còn có tinh tế tơ máu chảy xuôi.

Vừa mới cái kia bị phún đầu đầy máu tươi tiểu hòa tử, giờ phút này đã trải qua rửa sạch sẽ thân thể, tại đám người trên tức dưới ánh mắt, sầm mi khô kiểm đi tới.

Hán một cái khác thân phận, hán là Bộ Lạc giải phẫu tay, chỉ thấy hán một tay nắm lấy nam tử kia mất cá chân, bỗng nhiên đem hán kéo tới trên mặt đất, sau đó quơ lấy bên cạnh lưỡi búa liền bắt đầu hướng về trên đùi hung hăng chém tới.

"Àm . . . Àm . . . Àm!"

Cái này gia hỏa phảng phất là đem mới vừa rồi bị người chế giễu chịu đựng ngọt ngào, toàn bộ đều phát tiết ở bộ này thi cốt trên.

Hắn trên tay lực đạo khiến cho cực lớn, mỗi một lưỡi búa đều là cường tráng mạnh mẽ, mỗi một lần vung vẩy đều có thể chém ra một đầu sâu đủ thấy xương vết nứt . . .

"Àm . . . Âm . . . Âm"

Vén vện ba năm lần công phu, trên mặt đất cổ thi thể kia trở nên hoàn toàn thay đổi, hoàn toàn không hình người, cơ bắp tầng tầng xé mở, xương cốt căn căn đứt gãy, dính lấy bọt máu nội tạng cùng liên tiếp gân kiện tổ chức đầy trời bay loạn . . .

Kỳ thật, cái này máu tanh tràn diện đều không được tính là gì, nhất là cho Hàn Băng cảm thấy khó mà tiếp nhận là, cái kia gia hỏa tại chặt thịt quá trình bên trong, trong đôi mắt lộ ra loại kia tinh quang cùng trên mặt thần thái, lại là lộ ra hưng phấn dị thường, nhất định chính là một cái sống sờ sờ biến thái sát nhân cuồng.

"Oe!"

Hàn Băng cảm giác bản thân trái tim cùng dạ dày cũng đã không cách nào chịu đựng loại kích thích này, chắc hẳn nếu là lại tiếp tục xem xuống dưới, nói không chừng bản thân liên tiếp mấy tháng đều muốn gặp ác mộng.

Hắn cố nén ác tâm, chờ chung quanh không người đi đường về sau, tranh thủ thời gian luống cuống tay chân chui ra đồng cỏ, sau đó liều mạng hướng về hàng rào phương hướng chạy đi . . .

Chờ chui ra hàng rào, Hàn Băng y nguyên không có ngừng lại bước chân, phảng phất trong không khí cổ kia mùi máu tươi, giống như là một cái do Sát Khí ngưng kết mà thành Hung Thú, giương nanh múa vuốt hướng về bản thân nhào tới.

Hắn che cái mũi điên cuồng mà chạy, trong nháy mắt liền chạy vào rừng rậm, thẳng đến cổ kia mùi máu tươi bị chung quanh cỏ xanh khí tức thay thế về sau, hắn mới dần dần dừng lại.

"Hô ~ hô ~ hô ~ "

Trong miệng hắn thờ hồn hèn, sắc mặt lộ ra cực kỳ trắng bệch, một tay vội vàng đỡ lấy bên cạnh một cây đại thụ, một cái tay khác vô nhè nhẹ đánh lấy bản thân lồng ngực.

"Những cái này con chó . . ."

Câu nói này còn chưa nói ra miệng, trong lòng đột nhiên truyền đến một trận ác tâm cảm giác, hắn lập tức cúi người, tại chỗ liền phun ra.

"Oa . . . Oa . . ."

Nhìn đến hôm nay buổi sáng cái kia bữa sáng cũng tất cả đều ăn không, chỉ ở gần ngủ vài phút trong vòng. Hàn Băng dạ dày không ngừng co rút, rất nhanh liền nôn quang bên trong tất cả đồ vật, mặc dù trong bụng trống trơn, nhưng là hắn trong lòng cổ này khô nóng không giảm chút nào.

"Oe ~ oe ~ "

Hắn tiếp tục nôn khan, thẳng đến nôn không thể nôn, y nguyên duy trì xoay người tư thế, miệng đại đại mà mở ra, mặc cho bên trong cuộn cuộn không ngừng mà chảy ra hoàng sắc nước chua, giống như liền dịch vị đều bị phun ra.

. . .

Từ khi trọng sinh về sau, vô luận là cỡ nào máu tanh và tàn bạo tràn diện, Hàn Băng đều thấy tận mắt, nghiêm túc tương đối, trước mắt tràng cảnh này huyết tinh trình độ, tại hắn trong trí nhớ thậm chí ngay cả mười vị trí đầu đều sắp xếp không lên.

Những cái kia tại quần sơn trong gặp phải săn giết tràn diện, cho hắn càng nhiều là giác quan trên kích thích, trước mấy lần nhất định là có chút không chịu được, nhưng đằng sau chỉ cần phun phun, chậm rãi cũng liền quen thuộc.

Thẳng đến hôm nay, hắn tự cho rằng nội tâm đã trải qua mười điểm kiên cường, liền xem như gặp phải một vạn con Khủng Long từ vong về sau, xác thối thịt nhão chồng chất thành núi tràng cảnh, đều tự tin có thể làm được mặt không biến sắc tim không đập, khí định thần nhàn ngồi ở bên cạnh ăn bữa thịt nướng là một chút vấn đề đều không có.

Nhưng là, vừa rồi tại cái kia tràn diện có rất rất khác nhau, cái này kẻ săn mồi là Nhân Loại, bị bắt ăn người vẫn là Nhân Loại, mặc dù tại hiện trường chảy ra lượng máu cũng không tính nhiều, nhưng là trong đó phảng phất là ẩn chứa đặc thù nào đó thừa số, loại này thừa số uy lực lớn xa hơn những cái kia đơn thuần giác quan kích thích, thậm chí đã trải qua vượt qua hắn sinh lý phòng tuyến, bắt đầu chấn nhiếp hắn tâm linh, trùng kích hắn thế giới quan.

Hàn Băng không khỏi suy nghĩ khổ nhớ tới, người với người ở giữa, làm sao có thể tồn ở nơi này dạng một loại quan hệ?

. . .

"Cái này . . . Đám súc sinh này . . . Oa ~ "

"Bọn hắn căn bản liền không phải người . . . Oa ~ "

"Đơn giản . . . Đơn giản quá tàn nhẫn!"

. . .

Mười mấy phút về sau, Hàn Băng thở hồng hộc ngồi dưới đất, mặt mũi tràn đầy vẻ u sầu.

"Muốn đem những cái này gia hỏa dạy dỗ thành người bình thường, chỉ sợ không phải là một kiện dễ dàng sự tình a!"

Trong đầu hồi tưởng đến vừa mới bức kia máu me đầm đìa trắng diện, hồi tưởng đến cái kia gia hỏa trên mặt quý dị cười, hẳn giống như cảm giác được, bản thân trong lòng đã trải qua đối những cái kia toàn thân tới như mực gia hỏa sinh ra một loại chẳng hiểu ra sao cảm giác sợ hãi.

"Cái này . . . Dạng này có thể không được a!"

Hàn Băng phát giác được một tia không ổn, nếu như bản thân liền trông thấy những người kia đều sẽ hai chân như nhũn ra, cái kia còn làm sao đi giải cứu tộc nhân?

"Đáng chết biến thái cuồng, đều cho lão tử chính ra bóng ma tâm lý . . . Thực sự là đáng chết!"

"Hiện tại làm sao bây giờ?"

Hắn cau mày suy nghĩ chốc lát, đột nhiên nghĩ đến cái gì, sau đó đứng dậy hướng về trong rừng bước nhanh tới.

Lúc này nàng hành tẩu phương hướng cũng không phải là Dị Tộc Bộ Lạc, mà là cột cái kia hai cái dị tộc nhân đại thụ, ở trên đường còn thuận tiện tìm mấy cây trượng có gai nhỏ Đằng Mạn, đem hắn tấp kết một đầu roi.

. . .

Cái kia hai cái gia hỏa thẳng đến hiện tại cũng còn không có làm mình bạch, hôm nay buổi sáng đến cùng tại bản thân trên người phát sinh cái gì?

Bọn hắn chỉ nhớ kỹ, bản thân đi tới đi tới bỗng nhiên liền té lăn trên đất, sau đó liền cảm giác được có cái rất nặng đồ vật tại đè lên bản thân, nhưng bản thân thờ không ra hơi, ngay sau đó toàn thân đều không tri giác, thẳng đến hai người lần nữa khôi phục thần trí về sau, kinh ngạc phát hiện bản thân hai người đã bị cột vào một gốc trên đại thụ . . .

Đây cũng chính là nói, bọn hắn từ đầu tới đuôi đều không trông thấy hung thủ bộ dạng dài ngắn thế nào.

"Hô lô sái đất hắc hươu?"

"Sái đất hắc hươu!"

"Khiếu gia ma oai?"

"Ma oai."

. . .

Hàn Băng cách thật xa liền nghe hai người kia chính nhao nhao mặt đỏ tới mang tai, phảng phất là tại tranh luận lấy vừa mới rốt cuộc là phát sinh cái gì, trong đó có một người thái độ có chút ngang ngược, thậm chí còn ý đồ dùng chân đến đạp đối phương.

Theo Hàn Băng tới gần, hai người thẳng đến nghe thấy trong rừng truyền đến nhánh cây bẻ gãy thanh âm, bọn hắn sắc mặt vui vẻ, đồng thời hô to lên . . .

"Phản phạt!"

"Phản phạt!"

. . .

"Phản phạt?"

"Chẳng lẽ bọn hắn hai cái còn tưởng rằng là cứu tinh đến?"

Hàn Băng cười lạnh nhếch miệng, hướng về hai người kia đi qua, chờ bọn hắn phát hiện người đến cách ăn mặc cũng không thuộc về bản thân Bộ Lạc phong cách thời điểm, hai người trong nháy mắt tịt ngòi . . . Hai mắt nhìn chăm chăm Hàn Băng xem phim khắc, sau đó lại phối hợp thảo luận.

"Hắc hoặc sái lạp?"

"Sái lạp!"

...

Giờ phút này, Hàn Băng nghe gặp loại lời này liền cảm thấy mười điểm phiền chán, một cổ tà hỏa đột nhiên từ trong lòng mào thượng đầu, cũng không cần tới trước điểm tiền hí làm tron trượt, trực tiếp vung roi liền hướng về bên trái cái kia kêu gào mà lớn tiếng nhất gia hỏa trên mông bỏ rơi đi.

"Ba!"

"Ồi ~ "

Người kia chịu một kích quật về sau, cả người trong nháy mắt bị đánh cho choáng váng, mắt thấy tại trên đùi nổi lên một dấu to bằng ngón tay dấu đỏ, lập tức đau đến hân oa oa kêu to, bỗng nhiên nghiêng đầu lại nhìn chăm chăm Hàn Băng, hân ánh mắt thoát nhìn bao hàm mê mang cùng phẫn nộ, tựa hồ hoàn toàn không làm không minh bạch cái này đến cùng là vì cái gì.

Hàn Băng không cam lòng yếu thế, cũng trừng to mắt theo dõi hân, hân lẳng chốc lát, bỗng nhiên nhe răng trợn mắt mà cao giọng hô: "Hô hô hoặc sai lạp?"

Cái này tựa như là đang hỏi Hàn Băng tại sao phải đánh hân, Hàn Băng căn bản không cùng để ý tới, lật xắn tay áo, vội vàng lại vung xuống dưới một roi.

Tại Đằng Mạn mũi nhọn cùng da dê va chạm sát na, chỉ nghe thấy người kia bờ mông lần nữa phát ra một tiếng êm tai giòn vang.

"Ba!"

"Ồi nha ~ "

Nghe thấy loại này quật chỗ phát xuất ra thanh âm, Hàn Băng trong lòng đột nhiên cảm giác được sáng khoái không ít, thậm chí cũng không khỏi hoài nghi lên, chính mình phải chăng có phương diện kia tiềm chất.

"Ba!"

"Ồi nha ~ "

...

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Còn lại 34 người

"Ba!"

"Ồi nha ~ "

Bản thân có hay không phương diện kia tiềm chất tạm dừng không nói, nhưng bị cột vào trên cây cái kia gia hỏa, rõ ràng là không có phương diện kia tiềm chất, mỗi khi roi quất vào hân trên mông lúc, người này trong miệng đều sẽ phát ra một tiếng cực kỳ bi thảm kêu rên, đồng thời phun ra liên tiếp lời nói . . . Nếu như bọn hân ở giữa có thể câu thông, Hàn Băng nhất định có thể nghe thấy hân một mực tại hỏi thăm bản thân đến cùng làm gì sai?

"Ba!"

"Ồi nha ~ "

...

"Ba!"

Thăng đến cái kia nhân thể vô hoàn da, toàn thân trên dưới đều là huyết ấn, hân mới chảy nước mũi, nhịn đau cao giọng hô: "A nha da! A nha da! A nha da..."

Câu nói này Hàn Băng ngược lại là nghe hiểu, hân là tại hướng bản thân cầu xin tha thứ, lập tức dừng lại tay, vội vàng làm mấy cái hít sâu.

Hân hiện tại cảm giác mình đã sáng khoái rất nhiều, vừa mới lưu tại bóng ma tâm lý diện tích cũng thu nhỏ hơn phân nửa, bất quá còn có một cái khác non nửa, khả năng còn cần do một cái khác gia hỏa đến cho bản thân lau.

Hân hướng bên trái đi mấy bước, cười híp mắt nhìn xem cái kia mặt mũi tràn đầy mộng bức gia hỏa, người kia nhìn Hàn Băng chính đối bản thân âm hiểm cười, bỗng nhiên quay đầu nhìn một chút bên cạnh cái kia thể thảm đến cực điểm đồng bạn, trên ót trong nháy mắt liền thấm ra số lớn mồ hôi lạnh.

Nhìn thấy Hàn Băng nâng lên tay sát na, hân thân thể bỗng nhiên đi theo một trận run rẩy, không đợi roi roi xuống đến, hân lập tức kinh dị mà la lớn: "A nha da ~ a nha da ~ a nha da..."

"A nha da?"

Hàn Băng lập tức bị hân chọc cười, cười mắng: "Hắc hắc, tiểu tử nguoi lại còn dám cho ta chơi tâm cơ? Điều không có mở đánh liền bắt đầu cầu xin tha thứ!"

"Ba!"

"Ồi nha ~ "

"Ba!"

"Ồi nha ~ "

...

Nửa giờ về sau, Hàn Băng mang theo mặt mũi tràn đầy buồn lòng, thân thủ mạnh mẽ mà chui ra rừng, nhanh chóng hướng về Dị Tộc Bộ Lạc tiềm hành mà đi.

Địa hình đã là quen việc dễ làm, tại nương tựa theo áo tàng hình sắc bén, hân rất nhanh lại tiềm hành đến vừa mới cái kia trong bụi cỏ.

Khối kia màu đỏ sậm trên bệ đá, lúc này đã trải qua không gặp cổ thi thể kia, trên mặt đất trên còn chưa khô vết máu cho thấy vừa mới phát sinh sự tình cũng không phải là một trận ảo giác.

Hàn Băng ngẩng đầu nhìn lại, trông thấy tại cạnh đồng lửa vòng 1 ngồi mười mấy cái nam tử, bọn hân mỗi người trong tay đều giữ một căn dài hơn một mét gậy gỗ, tại gậy gỗ bên kia xuyên lấy một khối bị nướng thành cháy đen thịt.

Tại hỏa điểm bị bóng dưới, trong thịt càng không ngừng nhỏ xuống lấy chất lỏng, trong đồng lửa phát ra trận trận xì xì tiếng vang.

Qua vài phút, vừa mới cái kia chặt đầu cao lớn hân tử từ địa động chui đi ra, hân nghênh ngang đi đến cạnh đồng lửa bên trên, sau đó hô to một tiếng: "Khò khè vậy a dát!"

Đám người bỗng nhiên ngẩng đầu, cái kia cao lớn hân tử trực tiếp từ một cái nam tử gầy yếu trong tay đoạt lấy gậy gỗ, đem thịt giơ lên bên miệng, mở ra miệng liền khiến cho kinh cần xuống dưới, khối này thịt tựa hồ vẫn chưa hoàn toàn nướng chín, nam tử kia bên khóe miệng thượng lưu ra số lớn nhọt chất lỏng màu đỏ, bất quá hân lại có vẻ không chút quan tâm, dùng răng kéo xuống một đồng thịt liền bắt đầu miệng lớn mà nhấm nuốt.

...

Hàn Băng có thể rõ ràng trông thấy, hân một bên nhai lấy thịt, trên mặt lại là không có loại kia mây may ăn như gió cuốn sáng khoái vẻ, vài giây đồng hồ về sau, người kia ngược lại là nhăn lại thật sâu lông mày.

"Phi!"

Đột nhiên, tựa hồ phát giác được vị đạo không thích hợp, hân một ngụm phun ra miệng đầy thịt băm, duỗi tay chỉ cái kia gầy yếu gia hỏa, xụ mặt nói lung tung thứ gì, sau đó thờ phi phi đem gậy gỗ ném cho hân, nổi giận dưng dưng đi trở về địa động.

Hàn Băng trong lòng đối với hân cử động cũng không cảm thấy kỳ quái, trong lòng cười mắng: "Đám này ngu xuẩn, loại này vị đạo có thể ăn ngon mới là lạ chứ!"

Tiểu Hoa tộc nhân từ nhỏ đã dùng cỏ dại chất lỏng lau thân thể, vừa mới cái kia bị chém giết nam tử nói ít cũng có mười bảy mười tám tuổi, bởi vì cái gọi

là nước chảy đá mòn, tại vài chục năm một ngày không ngừng xâm nhiễm dưới, liền xem như tảng đá chắc hẳn cũng sẽ bị nhiễm biến sắc, huống chi còn là cái người sống sờ sờ.

Những cái kia cỡ đại nước thấm vào nhân thể da về sau, dung nhập cơ bắp thậm chí nội tạng, nhất định sẽ cải biến nhân thể bản thân tính trạng, liền cùng người hiện đại làm thịt kho là một cái đạo lý, chân chính hình thành khẩu vị sớm đã trải qua không phải chất thịt bản thân, cái kia nước chất vị đạo mới là quyết định phẩm cấp trọng yếu nhất.

...

Cái kia cao lớn hán tử mười điểm ghét bỏ đồ ăn, đối những cái kia tiểu hóa tử mà nói thế nhưng là trần phẩm, vô luận nói như thế nào, cái này dù sao cũng là nhanh thịt, dù sao cũng so những cái kia đắng chất quả đại ăn ngon nhiều.

Khi lấy được cấp trên sau khi cho phép, bọn hán lập tức cao hứng hồng, sợ có cùng chính mình người đoạt, hoàn toàn không lo được đến nóng miệng, trực tiếp ôm khối thịt liền bắt đầu điên cuồng gặm.

Đột nhiên, huyết thủy phun tung toé mà đầu đầu cũng có, Hàn Băng trông thấy cái này tràng diện, tựa hồ lại bắt đầu buồn nôn lên.

Bất quá, lúc này hán cũng không có nhắm mắt lại, cũng không có nghiêng đầu sang chỗ khác, mà là ánh mắt nhìn chăm chăm phía trước tràng diện, ép buộc bản thân tiếp tục xem xuống dưới. . . Ai biết rõ những cái này còn không có thoát ly Dã Thú phạm trù người nguyên thủy, đều sẽ làm ra thứ gì không thể tưởng tượng sự tình, nếu như ngay cả loại trình độ này ác tâm chính mình cũng không cách nào chịu đựng, cái kia về sau còn thể nào cùng bọn hán liên hệ.

Những người này ở đây Hàn Băng trong mắt, tựa như những cái kia chủ động Ý Thức mới vừa mới bắt đầu nảy sinh hài nhi, bọn hán tất cả sở tác sở vi hoàn toàn là do một loại nào đó nhất Nguyên Thủy dục vọng tại khu động lấy, bọn hán bản tính có lẽ cũng không xấu, chỉ cần bản thân có kiên nhẫn, về sau đều có thể cứu giúp tính mà giáo dục một cái.

Chờ những người kia sau khi ăn cơm trưa xong, liền cảm vũ khí lên thành quân kết đội mà rời đi Bộ Lạc, lúc này Hàn Băng cũng bắt đầu hành động, hán đầu tiên là quan sát đến chung quanh cách cục, sau đó tại trong lòng chế định ra phương án tác chiến.

...

Đối phương nhân số quá nhiều, mặc dù vừa mới rời đi mấy mươi người, nhưng là nếu như lấy bọn hán tổng số người đến suy tính, liền tại chút từ bên ngoài nhìn không thấy cận kề trong động, chỉ sợ chỉ ít còn ẩn giấu đi hơn mấy trăm người.

Bởi vậy, hán không có khả năng tới cứng, đương nhiên cũng không có cái kia tất yếu, bản thân mục tiêu chỉ là nghĩ cách cứu viện ra bị giam giữ tộc nhân, sau đó lại đem bọn hán an toàn mang về Bộ Lạc, chỉ cần có thể đạt tới cái này mục tiêu là được, về phần giết hay không người, giết mấy người, những cái này đều không quan hệ khẩn yếu.

Hàn Băng đeo lên mũ, hướng về phía tây chậm rãi di động, chung quanh hán cũng thỉnh thoảng sẽ có người đi qua, nhưng đều không có phát hiện hán, vài phút về sau, tại phía tây cái kia trong góc, hán tìm tới một Tiểu Hoa tộc nhân địa phương.

Những cái này giam giữ tù binh nhà tù cũng là địa động, cùng những cái kia dùng cho ở lại bình thường động so sánh, tại nhà tù nhất phía trên không có đóng dấu chống cỏ tranh, mà là dùng mấy cây thô to gậy gỗ thay thế.

"1, 2, 3, 4, 5 . . ."

Hàn Băng bắt đầu điểm số, hán phát hiện tại mỗi một cái 2 mét vuông vắn chật hẹp địa động bên trong, đều chật chội bảy tám người, bên kia trước sau tổng cộng song song lấy mười cái địa động, cộng lại nhân số ước chừng có 120 người thao túng, bất quá, trong đó tuyệt đại bộ phận đều là nữ tử, nam nhân lại là ít đáng thương.

Hàn Băng trong miệng yên lặng thì thầm, đếm tới đếm lui, cũng chỉ đếm ra ba mươi mấy người.

"32, 33 . . . 34! Thực sự là 34?"

Hán phản phục số bốn, năm lần, cuối cùng mới xác định trong phòng giam nam nhân chỉ có số lượng này, hán trong lòng nhất thời cảm thấy phi thường kinh ngạc, trong mắt lộ ra thần sắc lộ ra mười điểm uể oải.

"Không thể nào! Lúc này mới mấy ngày thời gian, hiện tại liền chỉ còn lại 34 cái?"

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 96: Dịch Dung Chi Thuật

Đang lúc Hàn Băng phản nản thời điểm, sau lưng bỗng nhiên truyền đến kỳ lý cô lỗ tiếng nói chuyện, hần tranh thủ thời gian lui về sau, tiến vào một cái có khô đông, sau đó lặng yên ở lại.

Sau một lát, chỉ thấy có 4 ~ 5 cái Dị Tộc nam tử từ bên cạnh hần đi qua, bọn hần thần sắc lộ ra thập phần hưng phấn, một bên khoa tay múa chân mà trò chuyện, một bên bước nhanh hướng lấy nhà tù phương hướng đi qua.

Chờ cái kia mấy người đến nhà tù bên cạnh, trong đó một cái nam tử từ trong đám người đi ra, đưa tay hướng về địa động bên trong điểm điểm, sau đó hướng về phía chung quanh bọn thủ vệ nói cái gì, đứng gác thủ vệ cười cười, sau đó rất phối hợp mà từ địa động bên trong bắt đi ra một cái nam nhân.

Cái kia bị bắt đi ra nam tử sắc mặt mười điểm đần độn, cũng không có làm ra bất luận cái gì phản kháng, tựa như một cái ăn ** Tiểu Thỏ Tử, đơn giản dịu dàng ngoan ngoãn đến cực điểm, mặc cho những cái kia dị tộc nhân nắm chắc bản thân tứ chi, đem bản thân nâng lên hướng về Bộ Lạc phương hướng đi đến.

"33!"

Nhìn xem cái này trắng diện, Hàn Băng sầm mi khổ kiểm thờ dài, trong lòng yên lặng thì thầm: "Đám này cảm thú . . . Lại mẹ hần thiếu một cái."

Chờ những người kia hoan hô rồi đi về sau, Hàn Băng một lần nữa chui đi ra, hần ánh mắt quét ngang, bỗng nhiên ở bên trái phía trước ước chừng 30 mét vị trí, phát hiện một cái cùng cảnh vật chung quanh lộ ra mười điểm đột ngột đồ vật, đó là một cái do đầu gỗ cùng cỏ khô dựng lên giản dị lồng giam, dài rộng cao lớn hện đều chỉ có hơn một mét một chút.

Chiếc lồng bên cạnh chỉ đứng đấy một người thủ vệ, cái kia thủ vệ chính xử lý trường mâu đang ngủ gà ngủ gật, chiếc lồng bên trong giam giữ một cái nam tử, nên nam tử cúi đầu, không nhúc nhích tí nào ngồi xếp bằng trên mặt đất, cũng không biết đến cùng sống hay chết.

Hàn Băng thấy không rõ hần dung mạo, bất quá chờ hần trông thấy đỉnh đầu của người kia trên cắm cây kia hồng sắc lông vũ lúc, bỗng nhiên trừng lớn hai mắt . . .

"Nàng hần là thủ lĩnh à?"

"Không sai, hần nhất định là Tiểu Hoa ba ba!"

Từ Hàn Băng khẩu khí liền có thể nghe ra, hần phảng phất là đối người kia thân phận vững tin không thể nghi ngờ.

. . .

Tại Jurassic thời đại Nguyên Thủy Bộ Lạc, mặc quần áo cách ăn mặc có thể không thể giống hậu thế cái kia tùy tâm sở dục, cái gì thân phận người, có thể đeo cái dạng gì trang trí, cái này đều là có nghiêm ngặt quy củ, huống chi còn là ý nghĩa tượng trưng càng bất phạm màu sắc rực rỡ lông vũ . . .

Tựa như tại Hàn Băng bản thân Bộ Lạc, trăm ngàn năm trong năm tháng, cũng chỉ có hần mới có tư cách đeo lông vũ loại trang phục này, ở trong tộc trừ hần và kiêm chức Đại Tế Ti tôn tử bên ngoài, tộc khác người cho dù là trong lúc vô tình đụng một cái, đều sẽ bị nhận nghiêm khắc trách phạt.

Tại Hàn Băng trong ấn tượng, có một lần hần phân phó Tiểu Hỏa quét dọn sơn động, hoặc là bởi vì thất thần, Tiểu Hỏa tiện tay liền đem cây kia lông vũ xê dịch một cái vị trí, từ đầu giường phóng tới chân giường . . . Cái này ở Hàn Băng lúc ấy nhìn đến, căn bản liền không có bất luận cái gì không ổn, nhưng là chờ tôn tử biết rõ cái này sự tình về sau, lập tức lửa giận trùng thiên, lúc này biểu thị muốn hung hăng trừng phạt Tiểu Hỏa.

Dù cho Hàn Băng năm lần bảy lượt mà đối với hần nói, cây kia lông vũ chỉ là một cái hình thức, không cần quá mức thật sự, lại nói nhân gia cũng không phải cố ý, nhưng này thái độ tôn tử thái độ lại là cực kỳ kiên quyết, mặc cho Hàn Băng như thế nào thuyết phục, hần đều biểu thị không cách nào tha thứ loại hành vi này.

Tại cái khác sự tình bên trên, cái này gia hỏa cho tới bây giờ đều là đối Hàn Băng nói gì nghe nấy, nhưng là hết lần này tới lần khác ở nơi này kiện sự tình bên trên, tính tình đột nhiên trở nên cực kỳ quật cường, thậm chí ngay cả chín đầu Tyrannosaurus Rex cũng kéo không trở lại.

Hàn Băng lúc ấy bị hần tức giận đến lửa giận trùng thiên, cho là hần là cầm lông gà làm lệnh tiễn, cả ngày nhàn rỗi không chuyện gì vấn đề lớn, đang

chuẩn bị hung hăng giáo huấn một cái cái này ngỗ nghịch bất hiếu tôn tử lúc, nào nghĩ tới ở cái này thời điểm, toàn tộc lão các thiếu gia mà đều vây tới, đồng thời nhao nhao biểu thị duy trì lão đầu quyết định, ngay cả Tiểu Hỏa cũng ý thức được bản thân vừa rồi cử động có vấn đề lớn, vội vàng chủ động cúi xuống quần áo nằm rạp trên mặt đất, khóc hô: "Tiểu Hỏa phạm sai lầm lớn, mời Đại Tề Tề trừng phạt!"

Ngày bình thường, cái kia vô luận bị tộc nhân đùa cợt nào chặt vật không chịu nổi, đều lộ ra cực kỳ dịu dàng ngoan ngoãn lão đầu, tại chỗ một lần là thật không khách khí, dùng roi tại Tiểu Hỏa trên lưng quật ra ròn rã mười đầu huyết ấn mới dừng tay.

Thẳng đến lúc đó, Hàn Băng cũng mới lần thứ nhất ý thức được cái này sự tình nghiêm trọng, hẳn trước kia chưa từng nghĩ tới, cái gọi là nghi thức cảm giác, cái gọi là tượng trưng, nguyên lai ở cái này thời đại mọi người trong lòng, lộ ra là như thế cực kỳ trọng yếu, thậm chí giống như muốn so thủ lĩnh bản nhân tính mệnh còn trọng yếu hơn nhiều.

...
...

Tại Hàn Băng xác định người kia thân phận về sau, bắt đầu tiếp tục quan sát, lại qua mười mấy phút, từ Bộ Lạc phương hướng lần nữa đi tới ba cái Di Tộc nam tử, bọn hắn mỗi người trên tay đều nắm lấy một khối thịt vừa nướng đi ra thịt, vừa ăn một bên hướng về nơi này đi tới.

Chờ bọn hắn tới gần nhà tù về sau, nơi đó ba cái thủ vệ tựa hồ cũng sớm đã chờ đến rất không kiên nhẫn, liền tranh thủ bản thân trường mâu ném cho bọn hắn ba người, sau đó hoan hoan hi hi hướng về trong bộ lạc chạy đi.

Ở nơi này trong toàn bộ quá trình, Hàn Băng phát hiện bọn hắn cũng không có quá nhiều giao lưu, phảng phất mọi người đối với cái này đều là tập mãi thành thói quen.

"Nguyên lai bọn hắn còn sẽ đổi ca!"

"Cái này ngược lại là có thể lợi dụng một cái."

Hàn Băng cúi đầu suy nghĩ chốc lát, trong lòng rất nhanh liền có chú ý, đầu tiên là lặng lẽ lui mấy bước, lập tức quay người chui ra hàng rào.

Hắn rất chạy mau đến bị trói tại trên đại thụ Tiểu Hắc nơi đó, sau đó ngay trước hắn mặt cúi xuống bản thân áo tàng hình, tiếp lấy lại cúi xuống nội y cùng **.

"..."

Tiểu Hắc gấp nhắm miệng không nói một lời, trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy kinh dị nhìn qua hắn, trong lòng giống như là có mười mấy con nai con tại trên nhảy dưới tránh.

Hàn Băng cũng không biết e lệ, toàn thân ** mà chạy đến Tiểu Hắc trước mặt, đang chuẩn bị đưa tay thời điểm, Tiểu Hắc sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, nếu không phải hắn bỏ vào trong miệng ở đoàn kia cỏ khô, hẳn phải kêu thảm thiết không thể.

Hàn Băng hai ba lần đem Tiểu Hắc trang bị đào xuống tới, sau đó đem hắn mặc đến bản thân trên người, những cái này cái gọi là trang bị, kỳ thật cũng chỉ có một kiện là cây bện rách rưới tạp dề, tăng thêm trên trán khối kia phiền gổ.

Chờ ở trên lưng cột chắc tạp dề về sau, hắn lại đi lòng bàn tay bên trong nón một bãi nước bọt, sau đó nhẹ nhàng mà tại Tiểu Hắc trên bụng vỗ lấy...

"Ngao ô ~"

Đột nhiên, Tiểu Hắc toàn thân đều ngăn không được mà run rẩy lên, giống như là nhận cực lớn kích thích, mười cái đầu ngón chân không bị khống chế nắm chặt mặt đất, hai cây đùi bắt đầu run rẩy lên...

Hắn dùng sức nhắm mắt lại cắn răng, làm ra một bộ chịu khổ lắng nhục bộ dáng, giờ phút này, vô luận đối phương muốn đối tự mình làm cái gì, hắn tựa hồ cũng chỉ có thể yên lặng chịu đựng.

Hàn Băng không có rảnh để ý tới hắn, cúi đầu nhìn một cái bản thân lòng bàn tay, trông thấy phía trên đã trải qua nhiễm lên một tầng dầu đen, hắn sắc mặt vui vẻ, tranh thủ thời gian hướng trên bụng mình xoa đi... Chờ dầu đen dùng hết về sau, hắn tiếp lấy lại sờ một cái Tiểu Hắc, Tiểu Hắc co quắp một trận, hắn tiếp tục hướng trên bụng mình xoa đi.

Đại khái qua mười mấy phút, Tiểu Hắc thân thể biến thành trắng đen xen kẽ, cực giống một cái gậy gấu trúc, mà Hàn Băng cũng lác mình biến hoá, trở thành một cái đen sì dị tộc nhân.

Hắn vì nhường dung mạo của mình càng thêm khó mà phân biệt, hắn còn cố ý tại trên mặt bôi so thân thể nhiều gấp đôi dầu đen, tiếp lấy lại tìm một cái đầm nước nhỏ xác nhận, chờ hắn trông thấy mình ở cái bóng trong nước, cái kia hắc đồ chơi thậm chí đem hắn chính mình cũng giặt mình.

"Ồi! Đây là cái quỷ gì đồ vật?"

"Thực sự là quá khó coi!"

...

Hiện tại bộ dáng, thế nhưng là hần liền chính mình cũng không nhận ra mờ, vô luận cự ly đến cỡ nào gần, cái kia đầu cũng chỉ có thể nhìn ra là một phản quang than năm, nhất là tại hiện tại vào lúc giữa trưa, có trên trời cái kia vàng mặt trời chói chang chiếu xạ, da mặt trên phản xạ ra quang mang, đơn giản có thể lóa mù ngàn vạn nhân cầu mắt.

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97: Tù Trưởng Dư Phong

...

Lần này, Hàn Băng quang minh chính đại đi vào cái này Dị Tộc Bộ Lạc đại môn.

Hắn trong lòng nguyên bản còn có chút tâm thần bất định, nghĩ đến nếu là bị nhận ra lại nên làm cái gì, hắn trong lòng thậm chí cũng đã kế hoạch xong đảo mệnh đường đi, nhưng không nghĩ đến cửa lớn cái kia hai tên lính gác biểu hiện được phi thường không làm tròn trách nhiệm, đơn giản thật xin lỗi bọn hắn ăn sáng khối thịt kia . . .

Làm Hàn Băng đến gần thời điểm, trong đó một người hoàn toàn không có phản ứng, thậm chí Hàn Băng đều đi đến bên cạnh hắn không đến nửa mét vị trí, hắn y nguyên còn tại nằm ngáy o o.

Về phần mặt khác một người, cũng chỉ là khẽ ngẩng đầu liếc mắt một cái, thấy người tới là một thân vỏ đen, thế là liền không có làm nhiều để ý tới, ngẩng đầu đánh ngáp một cái, rất nhanh lại nhắm mắt lại, xử lý trường mâu tiến vào mộng đẹp.

Tại tiền lên ven đường bên trong, Hàn Băng mặc dù cũng đụng phải rất nhiều cái phát hiện bản thân Dị Tộc Nhân, bất quá bọn hắn chỉ là hơi ngẩng đầu nhìn một chút, sau đó liền riêng phần mình bận rộn lên trên tay sự tình, cũng không biết là bởi vì không có thấy rõ ràng, vẫn là bởi vì đối cái này lạ lẫm gia hỏa không cảm giác hứng thú chút nào, tóm lại, không có một người chủ động đến đây đáp lời.

...

Hàn Băng cúi đầu, xuyên toa tại rộn ràng trong đám người, rất liền đi mau đến nhà tù vị trí.

Những thủ vệ kia trông thấy có tộc nhân tới, vẫn còn đang phối hợp nói chuyện phiếm, đối với cái này cũng chưa làm nhiều lưu ý, có lẽ là tại bọn hắn cái kia có hạn sinh mệnh bên trong, còn chưa bao giờ gặp qua âm hiểm như thế xảo trá Nhân Loại.

Đây cũng là tư duy điểm mù, vô luận cỡ nào thấp kém thủ đoạn, tại lúc đầu diện thế thời điểm, đều có thể lừa gạt đến rất nhiều người.

Hàn Băng căn bản cũng không có ý định muốn hiện tại cướp ngục, bởi vậy hắn giờ tay nhắc chân lộ ra mười điểm tự nhiên, nghĩ đến cũng sẽ không khiến cho người khác chú ý.

Hắn lão đạo ung dung mà đi tới nhốt Tù Trưởng cái kia chiếc lồng bên cạnh, sau đó thẳng tắp đứng ở một cái khác thủ vệ bên cạnh.

Cái kia thủ vệ trong lòng còn đang suy nghĩ, hiện tại cũng không phải thay ca thời gian, tại sao lại đến một người, hắn vô ý thức mà nghiêng đầu sang chỗ khác, há mồm nhân tiện nói: "Người là để đối cung vị sao?"

Hàn Băng giờ phút này lựa chọn chỗ đứng rất có giảng cứu, vừa vặn chính là cổng đối ánh nắng vị trí, người kia vừa nghiêng đầu, trong nháy mắt liền bị hắn trên mặt vô số đạo tinh quang sáng rõ mờ mắt không ra, tranh thủ thời gian lại chuyển trở về, hắn chỉ trong khoảnh khắc đó, tựa như là trông thấy đối phương đuổi đi ra bàn tay . . .

Cái này động tác ý tứ đã trải qua rất rõ ràng, trong mắt của hắn lặng yên vui vẻ, đã có đề đổi ban, cái kia mình cũng cũng đừng già mồm, vừa vặn có thể thừa cơ đem buổi sáng còn lại cái kia nửa cái pháo cho đánh xong, thế là sáng khoái đem trên tay trường mâu hướng Hàn Băng trong tay bịt lại, sau đó liền bùng bít lấy đứng quần, vội vàng hướng về trong bộ lạc chạy đi.

Chờ nhìn người kia đi xa về sau, Hàn Băng lặng lẽ ngồi dưới đất, hít sâu một hơi, bên cạnh hắn không đến nửa mét cự ly chính là vị kia Tù Trưởng.

"Ài! Tiểu Hoa hôm trước từng nói với ta, cha hắn kêu Dư cái gì nhỉ?"

Hàn Băng hí hóp mắt, mình tư khổ tương vài giây đồng hồ: "Tựa như là kêu Dư Phong!"

...

Vị kia tên là Dư Phong cùng Tù Trưởng, giờ phút này giống như là một tôn gỗ mục làm thành pho tượng, hắn khẽ vuốt cằm, ngồi xếp bằng ngồi dưới đất, hai tay rất tự nhiên rũ xuống hai bên, chỉ có ngực chậm rãi đập trùng biểu thị hắn tạm thời còn không có chết.

Hàn Băng tại hắn trên mặt nhìn không ra bất kỳ biểu lộ, phảng phất đối bên cạnh mình phát sinh cái này sự tình hoàn toàn không cảm thấy hứng thú.

Hắn tả hữu nhìn một cái, sau đó nói khẽ: "Xin hỏi người là Dư Phong Tù Trưởng sao?"

Tù Trưởng không có nửa điểm phản ứng, phảng phất là ngu đồng dạng, thậm chí ngay cả mí mắt đều không nâng lên.

Hàn Băng biểu lộ rất là bất đắc dĩ, lặng lẽ nhìn chung quanh một chút tình huống, phát hiện cũng không có người tại chú ý bên này, thế là cẩn thận từng li từng tí đưa tay vào lồng giam, dùng đầu ngón tay đụng chút bả vai hắn.

"Xin hỏi . . ."

Lúc này, trong ngủ mê Tù Trưởng bỗng nhiên ngẩng đầu đến, trực tiếp cùng hắn đến một cái đối mặt, người này trong hốc mắt hai mắt sáng ngời có Thần, không có mây may liên tục bị giam giữ tốt vài ngày sau uể oải suy sụp, ngược lại là bắn ra hai đạo cực kỳ ngoan lệ ánh mắt, phảng phất là hận thấu người trước mắt, hận không thể đem hắn đào xương rút gân.

Trông thấy loại này hung ác ánh mắt, Hàn Băng không khỏi nuốt vào một miếng nước bọt, trong lúc nhất thời đúng là quên bản thân vừa mới muốn nói cái gì.

Dư Phong Tù Trưởng thân phận đặc thù, không cần giống phổ thông tộc nhân như thế tại trên người thoa khắp thảo dịch, đồng thời hắn vào ngày thường bên trong cũng ít thụ phơi gió phơi nắng, bởi vậy bộ dáng cùng hiện đại nam tử trung niên cũng không có khác nhau quá nhiều.

Bởi vì trường kỳ xem như Bộ Lạc lãnh tụ, mặc dù trong tộc thành viên số lượng chỉ có hơn hai trăm người, bất quá nếu lấy hiện đại chính trị quan niệm tới phân chia, hắn nhưng là ổn thỏa nhất quốc chi quân.

Ngày bình thường trong tộc tất cả lớn nhỏ sự vụ đều do hắn làm chủ, thậm chí ngay cả tộc nhân tính mệnh cũng có thể do hắn một lời định, bởi vậy, thay đổi một cách vô tri vô giác bồi dưỡng đi ra cỗ kia lãnh tụ khí chất, đủ khiến Hàn Băng cảm thấy kinh ngạc —— hắn gương mặt giống như Nhậm Đạt Hoa!

Giờ phút này Hàn Băng đầy người đen kịt, hình tượng so Dị Tộc Nhân còn muốn dơ dáy gấp trăm lần, mà Dư Phong Tù Trưởng mặc dù thân hăm lũng giam, nhưng khí chất hiển thị rõ bất phàm, cả hai đặt ở cùng một chỗ so sánh, thật đúng là nói không chính xác, đến cùng cái kia mới là học qua đại học người sống.

...

Mấy hơi thở thời gian về sau, Hàn Băng thật vất vả mới hồi phục tinh thần lại, đang chuẩn bị nói chuyện thời điểm, đối phương lại là bỗng nhiên Hư lên hai mắt, sau đó trực tiếp đưa tay tóm chặt lấy hắn thủ đoạn.

"Ồi! ?"

Dư Phong Tù Trưởng động tác hết sức nhanh chóng, Hàn Băng hoàn toàn không thể phản ứng tới, lập tức bị hắn nắm chắc.

Đội thêm hắn phản ứng tới về sau, vội vàng muốn tránh thoát trói buộc, lại là phát hiện đối phương lực tay kinh hãi người, lại thêm nữa mượn nhờ hàng rào thô Mộc đem bản thân khóa nổi vặn ngược lấy, hắn căn bản là không có cách đem hắn thoát khỏi.

"Buông . . . Buông tay!"

Hắn thử nghiệm đem cánh tay rút về, nhưng đối phương bàn tay lại giống như là một trận sắt thép cái kìm, ngược lại là kẹp chặt càng chặt.

Hàn Băng đột nhiên cảm giác tới cổ tay bên trên truyền đến một cỗ kịch liệt đau nhức, cắn hàm răng vội vàng nói: "Tiểu Hoa, Tiểu Hoa . . . Là Tiểu Hoa để cho ta tới tìm người!"

"Àn?"

Dur Phong Tủ Trường nghe thấy cái này Dị Tộc Nhân cực kỳ thuần thực nói ra bản thân Bộ Lạc ngôn ngữ, hẳn cảm thấy có chút kinh ngạc, bất quá đang nghe hiểu câu nói kia đại biểu hàm nghĩa về sau, hẳn thần tình trên mặt càng là trực tiếp chuyển thành chấn kinh, bỗng nhiên không khỏi nhũn mảy.

Hàn Băng gặp hẳn có phản ứng, nhân cơ hội này tiếp tục nói ra: "Người trước đừng kích động, ta không phải Dị Tộc Nhân, ta là Tiểu Hoa mời đến cứu binh!"

Nghe thấy câu nói này, vị kia Tủ Trường đột nhiên sững sờ ở, hơi hơi hé miệng, trên tay lực đạo cũng thời gian dần qua lỏng xuống dưới, cái này Dị Tộc Nhân vậy mà nói hẳn là Tiểu Hoa phải tới cứu bản thân, nhưng là, cái này lại làm sao có thể chứ?

Hàn Băng liếm liếm bờ môi, rên sát khi còn nóng nói: "Ta trong núi gặp phải Tiểu Hoa, cùng nàng cùng đi các người Bộ Lạc về sau, phát hiện tất cả tộc nhân đều không gặp, Tiểu Hoa mười điểm lo lắng, sau đó nàng liền đề cho ta đến tìm các người . . ."

Nhìn xem Dur Phong Tủ Trường thái độ lập lòe nước đôi, hẳn liên tiếp phun ra mười mấy câu nói, đem Tiểu Hoa nói cho hẳn biết một chút cận kề đều nói ra, trong đó thậm chí bao hàm có rất nhiều Bộ Lạc bí ẩn sự tình, nếu như không phải thân làm Bộ Lạc thành viên trung tâm, cơ hồ là không có khả năng biết rõ những cái kia sự tình.

Hàn Băng một câu càng không ngừng nói xong vài phút, từ hẳn trong núi gặp phải Tiểu Hoa ngày nào đó nói về, đến hiện tại bản thân nguy trang thành Dị Tộc Nhân trà trộn vào đến, trong đó mỗi một chi tiết đều không có giấu diếm, Dur Phong Tủ Trường nghe được lòng mảy đứng thẳng đứng thẳng, trong mắt thần sắc hoàn toàn cừu thị thời gian dần qua biến thành bán tín bán nghi.

Hắn phảng phất là tin tưởng Hàn Băng nói, buông tay buông hẳn ra, sau đó dùng một loại cực kỳ khàn khàn thanh âm trả lời: "Người nói cái kia chút, là thật sao?"

"Thiên chân vạn xác."

Hắn vội vàng lại hỏi: "Tiểu Hoa hiện tại ở đâu?"

Hàn Băng trở lại: "Bộ Lạc."

"Nàng sẽ có nguy hiểm không?"

"Trong thời gian ngắn hẳn không có!"

"Vậy là tốt rồi . . . Ta những tộc nhân kia đâu? Còn có bao nhiêu người sống?"

"Nữ nhân trên cơ bản đều còn sống sót . . ." Hàn Băng ngừng lại vài giây đồng hồ, cũng không biết bản thân tiếp xuống tới lời nói hẳn có thể hay không chịu đựng lấy, "Nam nhân còn thừa lại khoảng 30 cái!"

"A! ?"

Dur Phong trong nháy mắt mở ra hai mắt, đáy mắt biến đỏ bùng, miệng môi dưới càng không ngừng lay động, khẩu khí tự trách mà nói ra: "Đều là ta sai, là ta hại chết những tộc nhân kia, đêm hôm đó nếu như ta không có . . ."

"Được được, bất kể là ai sai, về sau tại truy cứu, hiện tại không phải nói những cái này thời điểm . . . Tủ Trường đại nhân chúng ta thời gian thật không nhiều!"

. . .

Hàn Băng rất lý giải hẳn giờ phút này tâm tình, cũng rất muốn an ủi một cái cái này thống khổ không thôi hẳn từ, hiện tại thời gian cấp bách, mỗi nhiều chậm trễ một phút cũng có thể sẽ có một tên tộc nhân bị kéo qua đi làm thành thịt nướng, hẳn vỗ vỗ Dur Phong bả vai, lập tức nói ra bản thân cứu vớt kế hoạch.

Hắn nói, chờ một lúc mình sẽ ở Dị Tộc Bộ Lạc bên trong khắp nơi phóng hỏa, chờ gây nên hỗn loạn về sau, liền sẽ chạy tới thả bọn hắn đi ra, mà Dur Phong Tủ Trường chỗ cần làm, chính là cố gắng phối hợp hẳn, đồng thời hiệu triệu những cái kia bị giam giữ tộc nhân cùng một chỗ phản kháng, cuối cùng trốn về Bộ Lạc.

Hắn nhưng không có cái kia công phu, đi cho mỗi người bọn họ đều giải thích một lần bản thân thân phận, bởi vậy Dur Phong Tủ Trường tác dụng tất không thể thiếu.

Cho dù Dur Phong Tủ Trường đối với Hàn Băng thân phận đã trải qua không còn hoài nghi, bất quá tại nghe được kế hoạch này về sau, hẳn cũng không có biểu hiện ra cái gì mừng rỡ cùng kích động, ngược lại là hơi híp mắt lại nhìn qua Hàn Băng, dùng mười điểm hoài nghi khẩu khí nói: "Người hiện tại chỉ có một người, làm sao cứu chúng ta đi ra?"

"A?"

Hàn Băng không biết nên trả lời như thế nào, Tủ Trường hướng về vậy liền thủ vệ dương dương cái cảm, lại nói: "Coi như Bộ Lạc lửa cháy, nhưng những thủ vệ kia nhất định là sẽ không toàn bộ rời đi, đến thời điểm người có thể giải quyết hết bọn hắn?"

Hàn Băng theo hần chỉ cái hướng kia nhìn lại, trong lòng đại khái dự đoán một cái, nếu như những thủ vệ kia phát hiện trong bộ lạc lấy đại hòa, khẳng định như vậy sẽ đuổi trở về cứu hỏa, cứ việc không có khả năng tất cả đều trở về, nhưng chí ít cũng nên rời khỏi một nửa a?

40 thủ vệ giảm thiểu một nửa, vậy liền còn thừa lại 20 người, Hồ Cốt Tiền bây giờ còn có chín nhánh, cái này lại có thể tiêu diệt một nửa.

Như vậy còn thừa lại mười người, chỉ cần vị này Tù Trưởng cùng hần tộc nhân nhóm đến thời điểm dừng sợ, hơn một trăm cái mẹ của nhỏ tăng thêm 33 cái đàn ông, liền xem như xếp chồng người cũng có thể đem bọn hần đề thành thịt vụn.

Huống chi, phía trước mấy ngày Hàn Băng còn nghe nói Dị Tộc Bộ Lạc trận kia "Anh dũng" sự tích, làm bản thân Bộ Lạc bị đàn thú tập kích lúc, những cái này các nam nhân lại là liên nhà mình đàn bà và con nít đều không dám quản, tất cả đều phối hợp chạy sạch sẽ.

Bởi vậy hần hoàn toàn không tin, đợi đến thời điểm quần tình xúc động, những cái này gia hỏa còn sẽ có dũng khí đứng đi ra lấy một địch trăm!

Chỉ cần có thể gạt ra 10 phút thời gian, nhường tất cả mọi người chạy đến Viễn Cổ rừng lâm, lúc kia coi như bọn hần đại bộ đội chạy tới, cũng không cần sợ hãi.

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé...

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 98: Phóng hỏa

Hai người thương lượng hoàn tất sau đó, Hàn Băng đứng người lên, trực tiếp hướng về trong bộ lạc đại môn đi qua.

Còn lại những thủ vệ kia trông thấy cái này tộc nhân dám tự ý rời vị trí, lập tức đều che miệng vụng trộm cười lên, bọn hần trong lòng tựa hồ tại nghĩ, đợi chút nữa bản thân hướng thủ lĩnh kiện ra một hình, nói không chừng cái kia gia hỏa đêm nay đồ ăn liền thuộc về bản thân.

Hàn Băng rời đi Bộ Lạc sau đó, chạy đến rừng rậm lấy ra bản thân trang bị cùng nhóm lửa công cụ sau đó, lại quay người chạy trở về, tìm một cái không có bóng người địa phương, tiến vào một cái cỏ khô đồng, tiếp lấy liền lập tức bắt đầu nhóm lửa.

...

Những cái này cỏ khô, đều là những cái kia Dị Tộc Nhân vì có thể đủ tùy thời tu bổ nóc nhà mà chuyên môn chuẩn bị, đến hôm nay mới thôi, đã tại dưới thái dương bọc phơi tốt vài ngày, bởi vậy trong đó trình độ sớm đã bị bốc hơi mà sạch sẽ, dùng để nhóm lửa quả thực là tương đối hoàn mỹ.

Đối với đánh lửa môn thủ nghệ này, ở nơi này nửa năm nhiều thời gian bên trong, Hàn Băng cơ hồ là mỗi ngày đều muốn làm một lần, thậm chí so với cái kia đánh răng rửa mặt tần suất cao hơn, đương nhiên là nắm giữ cực kỳ thành thạo.

Hần rất nhanh liền chuẩn bị kỹ càng Hỏa Chung, nhưng là lửa này sẽ không lập tức bốc cháy lên, bởi vì hần còn cố ý ở nơi này đóng cỏ Trung Bộ, móc ra một mảnh nhỏ đất trống, làm ra một cái đơn sơ tri hoãn trang bị.

Tại giữ lại Hỏa Chung sau đó, hần y dạng họa hồ lô, tiến vào bên cạnh một cái đồng cỏ, tại bên trong cũng cất xong đồng dạng trang bị. . .

Rất nhanh, chung quanh bảy tám cái đồng cỏ đều bị giải quyết, Hàn Băng ngẩng đầu nhìn một chút, phát hiện trước hết nhất xử lý cái kia trong bụi cỏ đã bắt đầu toát ra trần trần khói trắng, chắc hẳn đẩy lên đến chính là trong nháy mắt sự tình, hần cũng không dám trước thờ khẩu khí, vội vàng hướng về một cái khác phương hướng chạy đi.

Vừa mới chạy đến bên kia, còn chưa kịp châm lửa, chỉ nghe thấy sau lưng đột nhiên truyền đến thất kinh tiếng gào cùng tiếng kêu cứu, hần lập tức quay đầu nhìn một cái, chỉ thấy tại chỗ đầu trên bầu trời, đã trải qua toát ra hồng sắc hừng hực hỏa diễm, đồng thời còn kèm theo hắc sắc cuộn cuộn khói đặc

...

"Lửa cháy rồi!"

"Lửa cháy rồi!"

...

Nghe thấy tộc nhân gọi, đang tại bận rộn mọi người lúc này buông xuống trong tay sự tỉnh, nhao nhao hướng về bên kia chạy đi, những cái kia còn tại địa động bên trong nghi ngại tộc nhân cũng tất cả đều luống cuống tay chân chui đi ra.

Vốn chỉ là một cái nhân nhả buổi chiều, tràng diện trong nháy mắt liền náo nhiệt lên.

Vài giây đồng hồ sau đó, còn lại mấy cái đồng cỏ cũng lần lượt bắt đầu thiêu đốt, đang phát ra mấy tiếng bạo tạc dường như trầm đục về sau, đột nhiên ánh lửa trùng thiên, Hỏa Tinh tung bay đến đâu đâu cũng có, chung quanh không khí nhiệt độ bỗng nhiên tăng lên gấp đôi có thừa.

Cho đến lúc này, tất cả mọi người minh bạch phát sinh cái gì, biết rõ trong bộ lạc lấy Hỏa Tai, trên mặt nhao nhao lộ ra bối rối cùng kinh khủng thần sắc . . . Cái này hòa diễm uy lực bọn hắn đã trải qua lĩnh giáo qua rất nhiều lần, cơ hồ mỗi một lần đều có thể cho tộc nhân mang đến cực lớn đau xót.

"Lửa cháy? Chỗ nào lửa cháy?"

"Lần này lại là cái nào ngu xuẩn làm?"

Cái kia cao lớn hán tử giờ phút này cũng nhận được tin tức, hần mang theo mặt mũi tràn đầy nộ khí, vội vàng từ địa động bên trong chui đi ra, ngẩng đầu hướng về bên kia quan sát vài giây đồng hồ, sắc mặt biến mười điểm ngưng trọng, hần chuyển qua thân thể, hướng về phía chung quanh tộc nhân lớn tiếng gầm hét lên: "Các người đều ngưng đứng đây làm cái gì? Còn không nhanh đi dập lửa!"

Chung quanh mọi người nghe thấy hần kêu to, lập tức tranh nhau chen lấn hướng lấy bên kia chạy tới, bất quá, những người kia trên tay cơ hồ không có bất kỳ cái gì công cụ, chín thành trở lên đều là trống không hai tay, chỉ có chút ít mấy người trên tay còn đang nắm trường mâu.

"Người nhanh đi đem những cái kia đi ngủ gia hỏa hô đi ra cứu hỏa!"

"Các người mấy cái nhanh đi múc nước!"

"Nhanh nhanh nhanh . . . Đem những cái kia cỏ dọn đi!"

...

Vén vén mười mấy giây sau, tất cả Dị Tộc Nhân đều chạy đến bên kia, Hàn Băng bên cạnh ngược lại là biến không có một ai, hần tranh thủ thời gian móc ra Hỏa Chung, bắt đầu ở chỗ này mấy đồng cỏ phóng hỏa, nhân tiện còn đem cách hần gần nhất cái kia mấy gian địa động cũng cho dẫn hỏa . . .

Mắt nhìn bên này hòa diễm đều còn không có bị dập tắt, bên kia cũng đi theo bốc cháy lên, cái kia Đại Bàn Tử lại vội vàng chỉ huy mấy người hướng về bốc khói địa phương chạy đến.

Đang tại nằm rạp trên mặt đất hóng gió Hàn Băng trong lúc vô tình trông thấy, nơi xa đang có mấy cái Dị Tộc Nhân hướng về bên này hốt hoảng chạy tới, hần cũng không lo được còn có mấy cái đồng cỏ chưa kịp đốt, tranh thủ thời gian hướng kẻ tiếp địa điểm chạy đi.

Đại khái ba phút sau, Bộ Lạc Đông Nam bắc ba phương hướng đều toát ra cuộn cuộn khói đặc, cỏ khô thiêu đốt tốc độ cực kỳ tấn mãnh, thể lửa cũng là dị thường mãnh liệt.

Bởi vì đồng cỏ đều là từ nội bộ bắt đầu thiêu đốt, trong đó tụ tập nhiệt lượng không cách nào kịp thời tràn ra, chỉ có thể chậm rãi tích lũy thành năng lượng, đem năng lượng tích lũy tới trình độ nhất định về sau, liền sẽ âm vang phát sinh bạo tạc, loại này bạo tạc uy lực không lớn, mặc dù không cách nào tạo thành nhân viên thương vong, bất quá lại là đầy đủ đem những cái kia cỏ khô thổi bay đến không trung đi, thiêu đốt cỏ khô theo gió phiêu lãng, rơi vào cái khác địa phương về sau, rất nhanh lại sẽ dẫn phát bước phát triển mới Hỏa Tai . . .

Cái này liên tiếp phản ứng xuống tới, phảng phất toàn bộ Bộ Lạc đều lâm vào một cái biển lửa.

...

Tất cả mọi người bị phát động lên, vài trăm người cầm giữ chen tại cùng một chỗ, có điên cuồng mà hét lên, có ra sức chạy, có sợ hãi khóc nỉ non, có cầm cái Mộc bình đi chỗ xa múc nước, hữu dụng trường mâu càng không ngừng quạt thiêu đốt cỏ khô đốt . . . Toàn bộ tràng diện lộ ra cực kỳ hỗn loạn.

Bản thân tạo thành động tĩnh lớn như vậy, chắc hẳn phía tây những thủ vệ kia giờ phút này cũng nên đến đây trợ giúp a?

Hàn Băng mắt thấy thời cơ chín muồi, đốt cuối cùng một đồng cỏ khô về sau, ném đi trong tay bó đuốc, ngay sau đó liền vội vàng hướng về nhà tù phương hướng chạy đi, chuẩn bị chấp hành tiếp xuống tới kế hoạch.

Bất quá hần mới vừa chạy ra mấy chục mét, con mắt lấy cung tên ra thời điểm, bỗng nhiên nghe thấy sau lưng truyền đến một tiếng mang theo nộ khí hô

to: "Hoắc hắc hô a lộ?"

"Ân?"

Hàn Băng lúc này dừng lại bước chân, quay người trông thấy tại phía sau mình đại khái bảy tám mét vị trí, có một cái dáng người cao lớn Dị Tộc Nhân, người kia một bên vẫy tay, một bên bước nhanh vội và hướng về bản thân đi tới.

"Hắn không phải đi chỉ huy cứu hỏa sao?"

Người này chính là Hàn Băng đã gặp hai về cái kia Đại Bàn Tử, hiện tại hắn còn không biết đối phương đến cùng có hay không trông thấy bản thân làm chuyện xấu trắng diện, tạm thời không có làm ra cái gì kịch liệt cử động, chỉ là bày ra mặt mũi tràn đầy vô tội bộ dáng, đứng tại nguyên chỗ không nhúc nhích nhìn qua đối phương.

Người kia hướng về sang bên này mấy bước, gặp Hàn Băng lại còn đứng ngăn người tại chỗ, hắn đột nhiên dừng lại, khí cấp bại phôi chỉ Hàn Băng tức giận mắng: "Hoắc hắc hô a lộ!"

Hàn Băng không có bất kỳ cái gì phản ứng, bởi vì hắn căn bản nghe không hiểu đối phương ngôn ngữ, duy nhất có thể làm cũng chỉ có đứng tại chỗ chỉ ngây ngốc nhìn chăm chăm đối phương cười: "Hắc hắc hắc!"

Người kia thấy cái này gia hỏa lại dám không nghe mệnh lệnh mình, bỗng nhiên nhíu mày, bước nhanh chân hướng về đi tới bên này, đồng thời mặt mũi tràn đầy hung ác chỉ chỉ lửa cháy phương hướng, la lớn: "Phản phạt, phản phạt!"

Trông thấy cái này động tác, Hàn Băng lập tức minh bạch ý hắn, nguyên lai người này là đang gọi bản thân đi cứu Hỏa, như vậy cái này tựa hồ cũng liền mang ý nghĩa, hắn vừa mới cũng không có trông thấy bản thân sơ tác sơ vi, nếu bản thân thân phận còn không có bại lộ, vậy liền phi thường tốt xử lý.

Hàn Băng trùng điệp mà gật gật đầu, sau đó hướng về lửa cháy phương hướng chạy chậm đi qua, chờ hai người gặp thoáng qua thời điểm, nam tử này tựa hồ lại phát hiện chút gì, hắn hơi khẽ cau mày, hơi hít mắt lại nhìn chăm chăm Hàn Băng mãnh liệt nhìn chốc lát, trong miệng lại phát ra hô to: "Hô vậy đất hắc từ ày?"

Hàn Băng rất bất đắc dĩ dừng lại bước chân, trong lòng không trải qua lộ bộp một cái, nghĩ đến: "Chẳng lẽ cái này gia hỏa phát hiện manh mối gì?"

Đem ngón tay nhẹ nhàng mà khoắc lên trên lưng, cái tư thế này có thể cho hắn lấy nhất rất nhanh rút chủy thủ ra, tiếp lấy chậm rãi xoay người, không đợi hắn làm những gì, chỉ thấy nam tử kia mặt mũi tràn đầy hiếu kỳ, đối với hắn nháy mắt ra hiệu, sau đó lại duỗi tay chỉ hắn trên lưng treo cái kia cây cung tên . . .

"Không cát Ô Lạp Ô Lạp!"

Hàn Băng quay đầu nhìn xem bản thân phía sau lưng, có chút sờ không tới đầu não, lập tức đem đầu chuyển hướng đối phương, trông thấy cái kia Đại Bàn Tử đem bàn tay xoay chuyển tới, hướng về phía bản thân ngoắc ngoắc ngón tay, khoa tay ra một cái cảm tới thủ thế.

...

Nguyên Thủy bộ lạc bên trong bởi vì sức sản xuất mười điểm thấp, bởi vậy cũng không có sinh ra tài sản riêng loại hình khái niệm, trong tộc tất cả lớn nhỏ vật phẩm đều thuộc về tập thể, mà tập thể người phát ngôn chính là Bộ Lạc lãnh tụ, bởi vậy cũng có thể nói là thủ lĩnh nắm giữ lấy tất cả tài nguyên, trong đó tự nhiên cũng bao quát mỗi một cái tộc nhân tính mệnh.

Trước mắt cái này Bàn Tử mặc dù không phải lãnh tụ, nhưng hắn thế nhưng là lãnh tụ thích nhất cái kia nhi tử, ở trong tộc địa vị mười điểm siêu nhiên, nhưng phẩm là hắn coi trọng đồ vật, còn cho tới bây giờ không có cầm không được tới tay tiền lệ.

"Cái này gia hỏa chẳng lẽ là muốn ta cung?"

Nhìn xem đối phương trên mặt tham lam tiểu dung, Hàn Băng bưng tỉnh đại ngộ, lập tức liền minh bạch ý hắn cầu, thế là cười gật gật đầu, liền tranh thủ phía sau cung tiễn lấy xuống, cầm tại trên tay hướng về hắn khom người đi qua.

"Thái quân, mẽ tây mẽ tây!"

Nhìn xem đối phương như thế trên nói, cái kia Bàn Tử lập tức thỏa mãn cười lên.

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Cứu người

Hàn Băng đang đến gần người kia quá trình bên trong, hắn dùng tay phải nắm lấy thân cung, tay trái chậm rãi hướng phía sau lưng sờ qua đi, ngay tại đối phương dưới mí mắt, rất tự nhiên rút ra một chi lóe hàn quang Hồ Cốt Tiên.

"Ân? A!"

Nhìn xem Hàn Băng cái này kỳ quái động tác, Đại Bản Tù bỗng nhiên có chút cảnh giác, hơi nheo mắt lại không khỏi lui lại nửa bước, bất quá khi hắn phát hiện người kia trên tay chỉ là một cái nho nhỏ gãy gỗ lúc, trong lòng lập tức buông xuống cảnh giác, biểu hiện trên mặt rất nhanh lại thư giãn xuống tới.

"Hắc hắc . . . Hắc!"

Từ đầu tới đuôi, Hàn Băng trên mặt phần kia tiểu dung đều chưa từng cái biến, một mực duy trì ba phần khiêm tốn cùng bảy phần hưng phấn, đem một cái ngẫu nhiên gặp trong tộc cao tăng, cam tâm tình nguyện đem bản thân ngoài ý muốn thu hoạch được bảo bối dâng ra, sau đó mong mỏi từ nay về sau nhất phi trùng thiên tăng dưới chót tộc nhân hình tượng điển dịch mà phát huy vô cùng tinh tế.

Chờ Hàn Băng cự ly này người chỉ có hai ba mét thời điểm, hắn đã đem Hồ Cốt Tiên nhẹ nhàng mà đặt lên trên dây cung, lại tiếp tục hướng phía trước đi một bước, hắn chậm rãi đem cung tiễn kéo thành hình trăng tròn, đợi đến trông thấy nam tử kia chủ động vươn tay, hướng bản thân đòi hỏi lúc, Hàn Băng bỗng nhiên ngừng đầu, hai tay bỗng nhiên giờ lên, mũi tên trong nháy mắt nhắm chuẩn hắn trái tim.

"Hắc hắc, hô hắc cộc cộc . . ."

"Hưu!"

Hàn Băng hoàn toàn nghe không hiểu hắn nói cái gì, tự nhiên cũng không dự định nhường hắn nói xong, chỉ thấy hắn ngón trỏ tay phải nhẹ nhàng buông lỏng, chỉ kia Hồ Cốt Tiên âm vang bắn ra mà ra, từ cái kia nam tử trái tim tiến vào, đuôi tên trong nháy mắt biến mất, ngay sau đó lại từ hắn phía sau lưng xuyên đi ra . . .

Mũi tên lực đạo không giảm chút nào, xuyên thấu nam tử thân thể về sau, tiếp tục bay về phía phía trước, thẳng đến bắn trúng phía sau hắn bảy tám mét chỗ một cây đại thụ, đầu mũi tên ăn vào gỗ sâu ba phần, đuôi tên vẫn lay động, phát ra trợn trợn rung động vang.

Thẳng đến lúc này, nam tử kia phảng phất còn không có phát giác được đối phương muốn bản thân mệnh, hắn chỉ cảm thấy ngực không hiểu đau xót, vô ý thức mà cúi đầu nhìn lại, lại phát hiện tại bản thân trên lồng ngực, vô duyên vô cớ mà xuất hiện một cái to bằng ngón tay nhỏ bé động, hơn nữa cái hang nhỏ kia bên trong còn tại cuộn cuộn không ngừng mà tới phía ngoài trào máu tươi.

"Hô . . . Kết!"

Hắn ngừng đầu nhìn xem Hàn Băng, tựa hồ muốn nói cái gì, bất quá trong miệng lại chỉ phát ra mấy cái mơ hồ âm tiết, vừa mới khoát tay, ngay sau đó liền phun ra số lớn bọt máu.

Hàn Băng bước chân lóe lên, vòng qua hắn, tiếp tục hướng về cây đại thụ kia đi đến, một cái kéo ra Hồ Cốt Tiên cấm trở về phía sau lưng túi đựng tên, lập tức cũng không quay đầu lại, hướng thẳng đến nhà tù phương hướng gia tốc chạy đi.

. . .

Cái kia nam tử một mình đứng tại chỗ, hắn trong đôi mắt tràn đầy sợ hãi và kinh hoàng, vội vàng dùng ngón tay ngăn chặn đổ máu cái hang nhỏ kia, quay đầu nhìn qua Hàn Băng bóng lưng lẫm chốc lát, trong mắt một đạo tinh quang lóe qua, đầu hắn trong nháy mắt liên thông suốt, nghĩ mình bạch bản thân lồng ngực bên trên cái lỗ nhỏ này, nhất định là vừa mới cái gia hỏa làm chuyện xấu.

Có thể còn chưa kịp phản nộ, hắn bỗng nhiên cảm thấy đầu vầng mắt hoa, mở ra miệng muốn hô người đến hỗ trợ, nhưng cổ họng mình giống như là bị ngăn chặn, phát ra không được bất luận cái gì thanh âm, hắn nhẹ nhàng nghiêng đầu sang chỗ khác, dùng một loại cực kỳ bức thiết ánh mắt nhìn về phía Bộ Lạc trung gian cái kia địa động, hắn biết rõ tại địa động bên trong có hắn Tộc Trưởng phụ thân, phụ thân bác học nhiều kiến thức, nhất định có thể cứu bản thân mệnh.

Hắn hướng phía trước bước ra một bước, trước ngực cái hang nhỏ kia bên trong lập tức phun ra số lớn máu tươi, mặc dù hắn đã trải qua mười điểm cố gắng dùng ngón tay đem hắn ngăn chặn, nhưng tất cả những thứ này phảng phất đều là phí công.

"A . . . A!"

Hắn biểu lộ rất thống khổ, ánh mắt dần dần biến tuyệt vọng, thân thể lão đảo ung dung hướng lấy bên kia đi đến, bất quá vài giây đồng hồ thời gian, liền cảm giác đầu mình choáng lộn, chung quanh bỗng nhiên không tia sáng, trước mắt biến Hắc Ám vô cùng.

Cổ nện toàn thân bất lực, miễn cưỡng lại đi hai bước, chỉ ở cự ly này địa động nhập khẩu nửa mét xa, hắn thị giác cùng thính giác giờ phút này toàn bộ biến mất, ngay sau đó giống như là bị trong nháy mắt dành thời gian tất cả thể lực, đầu gối không khỏi mềm nhũn, cả người trực tiếp co quắp ngã trên mặt đất.

"Àm!"

Hắn lớn giương miệng cấp tốc thở dốc, tham lam hô hấp cuối cùng một hơi, hai tay vô lực rũ xuống bên cạnh hai bên, cái này vết thương không có tác nghẽn, cái hang nhỏ kia phảng phất là bị rút ra cái nắp rượu đồ bình, trong đó tuôn ra càng nhiều đỏ tươi huyết dịch, huyết dịch rất nhanh thấm vào dưới mặt đất, tựa như mới vừa rồi bị hắn chém đứt đầu cái kia Dịch Tộc Nhân.

. . .

Chờ Hàn Băng chạy tới nhà tù vị trí, phát hiện tại nơi này chỉ còn lại mười cái thân sắc khăn trương thủ vệ, lúc này tình huống tựa hồ so bản thân ban đầu đoán chừng còn tốt hơn một chút, trong lòng không khỏi có chút ông chủ nhỏ tâm.

Hắn cũng không tận lực ẩn tàng bản thân thân hình, những thủ vệ kia rất nhanh cũng phát hiện hắn, đồng thời bắt đầu hướng hắn phát tay hô to, cũng không biết là hô thứ gì, nghe cái kia ngữ khí giống như có chút không quá cao hứng.

Hàn Băng hiện tại chỗ nào còn có thể quản được những cái này, hắn hướng thẳng đến Dur Phong Tù Trưởng vị trí phương hướng chạy đi, giờ phút này thủ vệ tại lồng giam bên cạnh cái kia thủ vệ, thoáng dò xét người tới chốc lát, hắn bỗng nhiên hai mắt sáng lên, bởi vì phát hiện người này không phải liên là vừa mới cái kia làm hại mình bị thủ lĩnh rắn dạy chán ghét gia hỏa sao?

Hắn một tay chống nạnh, làm ra phần nộ biểu lộ, nghĩ đến chờ người kia chạy tới sau đó, nhất định muốn hảo hảo đem hắn thu thập một trận: "A uy hô hắc . . ."

Thế nhưng là tuyệt đối không nghĩ ngờ, chính mình mới đoán vừa mới hô lên mấy chữ, đã thấy đối phương phải trong tay tựa như là nắm thứ gì, chờ cách gần về sau, người kia vờn tay, nhanh chóng hướng về bản thân trên cổ vung tới.

Hắn vô ý thức mà về sau co rút lại, bất quá còn bị đối phương cho sờ đến, ngay sau đó hắn liền cảm thấy trước ngực mát lạnh, trong cổ họng cũng không còn cách nào phát ra nửa điểm thanh âm.

Hắn vội vàng sờ sờ ngực, cảm giác tới tay trên một mảnh trơn ướt, tranh thủ thời gian cúi đầu xem xét, trong nháy mắt bị cái này cảnh tượng bị hoảng sợ trừng lớn mắt, nguyên lai tại bản thân trên bàn tay đã bị máu tươi nhiễm thấu.

Đây là ai huyết?

Tựa như là ta huyết!

Hắn vừa mới làm gì với ta?

. . .

Cái này thủ vệ còn không có nghĩ mình bạch, khoảng chừng vài giây đồng hồ về sau, số lớn máu tươi bị trái tim đè ép mà từ chỗ cổ hiện lên hình quạt phun ra, hắn trừng to mắt nhìn Hàn Băng mấy giây, sau đó trực đình đình hướng về sau ngã xuống đi, chờ hắn cả người nằm trên mặt đất sau đó, vẫn là nghiêng đầu qua, hai mắt nhìn chằm chằm Hàn Băng, tựa hồ là chết không nhắm mắt.

. . .

Hàn Băng bị hắn thấy toàn thân run rẩy, tranh thủ thời gian đưa tay che lại ánh mắt hắn, sau đó nhanh chóng dùng Pterodactyls chủ thủ cắt đứt cột lồng giam Đằng Mạn.

"Dur Phong Tù Trưởng, đợi lâu!"

Vị kia chờ đợi tại bên trong Tù Trưởng, sớm tại vừa mới phát hiện nơi xa hỏa điểm thiêu đốt thời khắc, trong lòng liền đã hoảng đến không được, mình và những cái kia các tộc nhân, nguyên bản đều là ôm hắn phải chết suy nghĩ, căn bản không dám hy vọng xa vời còn có thể gặp được ngày mai, nhưng là như thế nào cũng không nghĩ đến, cái này từ trên trời giáng xuống, vốn không quen biết tiểu hỏa tử lại còn nói bản thân còn có thể có sống sót cơ hội, cái này khiến hắn làm sao có thể không kích động?

Tại trong tuyệt vọng dấy lên hi vọng, dù là chỉ là một chút xíu, đều đầy đủ hiểu người tinh thần đại chấn.

"Cầm!"

Hàn Băng nhặt lên trên mặt đất cây kia trường mẫu đưa cho Tù Trường, sau đó nói cho hắn biết trước không nên vọng động, muốn chờ bản thân chỉ lệnh, Tù Trường nghiêm túc mà gật gật đầu, nắm chặt trường mẫu, đoan đoan chính chính đứng ở hắn bên cạnh.

Lúc này, trở mắt nhìn xem tất cả những thứ này phát sinh cái kia hơn mười người thủ vệ, giờ phút này rốt cục lấy lại tinh thần, bọn hắn đều khó có thể tin hướng về bên này nhìn quanh mà đến, thủy chung không nghĩ ra cái này tộc người vì sao phải làm như vậy.

Bất quá những cái này đều không phải bọn hắn nên suy nghĩ đồ vật, bọn hắn hiện tại nhất định phải bắt lấy tên phản đồ kia, đem hắn giao cho Tộc Trường đi xử lý, bằng không nói, bọn hắn bản thân cái này mười cái người liền tất cả đều chết chắc.

Những thủ vệ kia lẫn nhau làm một cái ánh mắt, sau đó bùng trường mẫu, cao giọng tru lên hướng về bên này xông tới.

"A a a a . . ."

Hàn Băng xoa xoa bản thân gương mặt, lau khô trên tay vết máu, tiếp lấy hướng về bên kia gương cung, nhắm chuẩn trong đó một người thủ vệ . . .

Vừa mới liền bị cái kia Đại Bàn Tử chậm trễ vài phút, lúc này lưu cho bản thân thời gian đã trải qua không nhiều.

Đội cho thành công dự phán đối phương hành tích, hắn trực tiếp buông ra ngón tay, dây cung trong nháy mắt rung động, Hồ Cốt Tiễn cấp tốc bắn ra, xẹt qua không khí, thẳng tắp tiến vào trong đó một người thủ vệ hốc mắt, trên không trung nổ tung một đóa nồng đậm Huyết Vụ.

"Àm!"

"A! ?"

Phát hiện thân bên cạnh tộc nhân chạy trước chạy trước đột nhiên kêu thảm ngã xuống đất, chung quanh cái kia mấy tên thủ vệ bị sợ nhảy một cái, tất cả đều dừng lại bước chân, quay người nhìn trở về.

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé...

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 100: Sụp đổ

Ở nơi này chút thủ vệ trong mắt nhìn đến, phản phát chính là nơi xa cái kia gia hỏa đưa tay khoa tay một cái kỳ quái động tác sau đó, theo sát không trung vang lên một trận chói tai thanh âm, tiếp lấy bên cạnh vị này đồng bạn liền bỗng nhiên té lăn trên đất . . . Nguyên lý bên trong cố nhiên không nghĩ ra, nhưng Nhân Loại thiên sinh tri giác nói cho bọn hắn, hai người này ở giữa tất nhiên là tồn tại một loại nào đó trực tiếp quan hệ.

Hắn bên trong nguyên một đám đầu nhỏ nhất gia hỏa đứng tại chỗ lắng một hồi, lập tức quay người chạy đến ngã sắp xuống vị kia đồng bạn bên cạnh, đang chuẩn bị đem hắn đỡ dậy, thật không nghĩ đến chờ bản thân xích lại gần, đúng là phát hiện vị này đồng bạn lấy một loại mười điểm vận vẹo tư thế nằm trên mặt đất, đồng thời cái kia cả khuôn mặt đều đem bị máu tươi nơi bao bọc, tại hắn bên trái trong hốc mắt, thỉnh linh cảm một cái cánh tay dài ngắn hắc sắc gậy gỗ, mà hắn giờ phút này cũng rõ ràng là không sinh cơ . . .

Tiểu gia hỏa nửa người trên bỗng nhiên một trận run rẩy, vô ý thức mà lui ra phía sau hai bước, sau đó quay người lớn tiếng kêu lên: "Chết, chết . . . Hắn chết, chết thật!"

Đám người nghe thấy tin dữ này, lập tức đều sửng sốt.

Cái gì? Chết? Làm sao sẽ liền chết như vậy?

Chẳng lẽ là cái kia gia hỏa làm? Nhưng là cũng không trông thấy hắn ném qua thứ gì a!

...

Thừa dịp lần cơ hội, Hàn Băng lại kéo ra cung, chỉ ở một tiếng rung động vang lên về sau, một vị đang chuẩn bị quay người chạy đi xác nhận tình huống thủ vệ, đầu giống như là nhận Tyson một quyền trọng kích, đột nhiên về sau giương lên, hai chân theo sát lấy cách mặt đất, trên không trung phun ra một đoàn Huyết Vụ về sau, bỗng nhiên té lăn trên đất, lập tức cặp kia đen sì tay chân, bắt đầu càng không ngừng co quắp.

Không chỉ là những thủ vệ kia, giờ phút này ngay cả đứng ở Hàn Băng bên cạnh vị này Dư Phong Từ Trường, biểu hiện trên mặt cũng là sợ hãi tột đỉnh, hần trùng thẳng con mắt nhìn chăm chăm Hàn Băng hai tay, tựa hồ tại vắt hết óc suy nghĩ, người này rốt cuộc là như thế nào giết chết cái kia hai cái thủ vệ?

...

Hàn Băng phương thức công kích cùng hần dĩ vãng thấy qua những cái kia thủ đoạn so sánh, tựa hồ đến càng quý dị hơn, hai cây vô cùng đơn giản đầu gỗ, lại tăng thêm một sợi dây thừng, liền có thể đạt tới như thế giết người ở vô hình hiệu quả, đây quả thực là quá làm cho người không thể tưởng tượng.

Trong phút chốc, Từ Trường nhận không được trong lòng hiếu kỳ, liếm liếm bờ môi, nhẹ giọng hỏi: "Người . . . Người là làm sao giết chết cái kia hai người?"

Hàn Băng giờ phút này hết sức chăm chú, đem lực chú ý tất cả đều đặt ở đối diện cái kia mấy người trên người, đối với Dư Phong hỏi thăm, cũng không có cho ra hồi đáp gì.

Dùng hai ngón tay từ phía sau kẹp ra một cái tiễn, tiếp lấy nhân Thực Địa kéo ra dây cung, động tác nước chảy mây trôi, hần híp mắt hơi nhắm chuẩn vài giây đồng hồ về sau, ngón tay buông lỏng, bỗng nhiên lại là một cái mũi tên cấp tốc bắn ra.

"Huru!"

...

Cái này cây cung chính là dùng cứng rắn nhất nhánh cây làm chủ làm, Kiếm Xi Hồ (Sabretooth) gần kiện làm dây cung, tại trải qua đặc thù xử lý nhiệt về sau, bắn ra lực biến mười điểm cường hần, dùng nó bắn ra tiễn, tốc độ nhanh như thiểm điện, tại tăng thêm bị tận lực bồi hắc tiễn cán, liền lấy Nhân Loại thị lực, hoàn toàn không cách nào dùng mắt thường bắt nó quỹ tích phi hành.

Bởi vậy, cái này ở trong mắt người khác nhìn đến, phảng phất tựa như Hàn Băng chỉ làm ra một cái kỳ quái động tác, ngay sau đó tại phía xa mười mấy mét bên ngoài hai người kia liền không giải thích được chết mất.

—— đây quả thực là yêu thuật a!

Cùng Dư Phong Từ Trường trong mắt kinh ngạc so sánh, nơi xa những thủ vệ kia trong mắt thần sắc càng nhiều đương nhiên là sợ hãi, thấy tận mắt tộc nhân liên tiếp chết tại trước mặt mình, hơn nữa còn bị chết như thế không hiểu thấu, ai cũng không biết bản thân có thể hay không là kẻ tiếp thẳng xui xẻo . . . Loại này hoàn toàn đem tính mệnh giao cho người khác đến quyết định tư vị, thực sự là quá khó chịu.

...

"Huru!"

"Huru!"

"Huru!"

Ba mũi tên liên xạ, tại chỗ cướp đi ba đầu tính mệnh.

...

Những cái này Dị Tộc Nhân chiến đấu Ý Chí, tựa hồ so Hàn Băng lúc trước suy nghĩ tượng còn mỏng hơn yếu mấy phần, hần lúc này mới bắn ra ngoài thứ năm mũi tên, những cái kia gia hỏa tâm lý phòng tuyến giống như liền đã bị hoàn toàn phá hủy.

"A! !"

Ngay tại hần lại một lần kéo cung nhắm chuẩn thời điểm, đối diện còn lại cái kia mười cái người sắc mặt lúc này đại biến, giống như là trông thấy Ma Quỷ Hung Thú đồng dạng, nhao nhao ngăn không được mà kho Hoàng Hậu lui, ở trong đó một người thủ vệ thét chói tai vang lên quay người chạy trốn về sau, còn lại thủ vệ cũng phản ứng tới, cuống quýt đi theo hần chạy về phía phương xa, rất nhanh liền không gặp bọn hần thân ảnh.

"Dư Phong Từ Trường, thừa dịp bọn hần viện quân đến không chạy đến, ngươi trước đi đem các tộc nhân phóng xuất a!"

"A?"

Dư Phong Thần Hồn, tựa hồ còn ở vào mới vừa ở chấn kinh bên trong, nghe thấy Hàn Băng nói, hần bỗng nhiên lấy lại tinh thần, mặt mũi tràn đầy mộng bức nhìn qua hần.

"Ta là nói, bộ tộc của ngươi người . . ."

Hàn Băng mỉm cười, buông ra dây cung, chỉ chỉ phía trước những cái kia nhà tù, nhường Tù Trưởng nắm chặt thời gian, nếu như chờ bọn hắn trợ giúp chạy tới, cái kia bản thân thì có đại phiền toái.

Tù Trưởng hít sâu một hơi, tên tiểu tử này vừa rồi cho hắn tạo thành rung động hiệu quả giờ phút này y nguyên không có tán đi, chỉ bất quá tộc nhân tính mệnh so từ bản thân điểm này lòng hiếu kỳ mà nói, rõ ràng quan trọng hơn một chút.

Mà xem như Bộ Lạc Thủ Lĩnh, hắn đương nhiên có thể phân rõ ràng thông thả và cấp bách, bởi vậy cũng không hỏi thêm nữa, quay người liền hướng lấy nhà tù chạy đi, đồng thời trong miệng cao giọng hô lớn: "Ta là Tộc Trưởng Dư Phong, các vị tộc nhân chớ hoảng sợ, ta lập tức tới ngay cứu các ngươi!"

Những cái kia bị làm thành gia súc giam giữ các tộc nhân, vẫn luôn lặng yên đợi trên mặt đất trong động, đối với trên mặt đất đã phát sinh tất cả sự tình hoàn toàn không biết, nguyên bản nguyên một đám về mặt ngây ngô đang lẳng lặng chờ đợi lấy tử vong tiến đến, không nghĩ tới lại là đột nhiên nghe thấy Tộc Trưởng thanh âm.

"Tộc Trưởng?"

"Tựa như là . . . Chính là Tộc Trưởng thanh âm!"

Đối với cái này, bọn hắn hoàn toàn không thể tin được, đang suy tư lấy cái này thanh âm đến cùng là thứ gì phát đi ra, bất quá tại tận mắt nhìn đến hơn chờ thân ảnh về sau, trong địa lao trong nháy mắt liền bộc phát ra làm cho người phấn chấn gầm rú.

"Dư Phong . . . Dư Phong . . . Dư Phong . . ."

"Dư Phong . . . Dư Phong . . . Dư Phong . . ."

Là Thủ Lĩnh, thực sự là Thủ Lĩnh, hắn thoát khỏi, hắn an toàn . . . Như vậy điều này cũng làm cho mang ý nghĩa, bản thân những người này cũng có cứu!

Ngày bình thường Tù Trưởng mặc dù sống an nhàn sung sướng, nhưng ở thời khắc mấu chốt vẫn là không có như xe bị tuột xích, hắn đầu tiên là chạy đến cách bản thân gần nhất cái kia nhà tù bên cạnh, cắn chặt hàm răng, dùng trong tay trường mâu đem kết nối hàng rào Đàng Mạn cắt đứt, sau đó đưa tay lôi ra một cái nam tử.

"Thủ Lĩnh . . ."

"Sau đó hỏi lại, ngươi nhanh đi đem hắn tộc nhân phóng xuất."

"Là!"

Tên nam tử này biểu lộ hết sức kích động đứng đến trên mặt đất, trong mắt nước mắt chảy ra không ngừng đi ra, hắn ngẩng đầu tả hữu nhìn sang, trông thấy chung quanh có năm sáu cái Dị Tộc Nhân đã trải qua ngã xuống đất tử vong, còn chưa kịp cao hứng, vô ý thức mà trùng to mắt hướng về nơi xa nhìn một cái, lại là kinh ngạc phát hiện, phía trước mới mười mấy mét chỗ, vẫn còn có một cái sông sót Dị Tộc Nhân chính khí thể hung hăng hướng bên này vọt tới.

"Dị Tộc Nhân!"

Hắn quát to một tiếng, hai mắt ngưng tụ, lập tức nhanh chóng nhẩy lên trên mặt đất một cái trường mâu, hướng về chạy mà đến Hàn Băng làm ra ném mạnh tư thế . . .

"Ai nha! ?"

Hàn Băng bị hắn cái này cử động điên cuồng dọa đến hồn đều không, vô ý thức mà nằm rạp trên mặt đất, đánh tiếp mấy cái lăn trôn ở một tấm ván đằng sau . . .

Bất quá, may mắn vị kia Tù Trưởng tay mắt lanh lẹ, khi hắn trông thấy một màn này về sau, lập tức buông tay ra, làm vị kia đang bị dán tại giữa không trung tộc nhân lại một lần nữa ngã trở về, tiếp lấy quay người hướng về nam tử kia cấp tốc phóng đi, nhẩy lên một cước đem hắn đạp bay 3 mét, sau đó la lớn: "Hắn không phải Dị Tộc Nhân, là băng hữu, là chúng ta băng hữu!"

"Ài! ?"

Nam tử kia có chút mộng bức mà nằm rạp trên mặt đất lẳng một hồi, xoa cái mông hướng về Hàn Băng ả núp phượng hướng nhìn một chút, ánh mắt không khỏi có chút mê mang, nhưng là hắn cũng không có khả năng nghi vấn Thủ Lĩnh mệnh lệnh, nếu Thủ Lĩnh đều nói người kia là băng hữu, vậy coi như là băng hữu a.

Không còn để ý không hỏi Hàn Băng, hắn tranh thủ thời gian đứng lên, hướng về mặt khác một cái nhà tù chạy đi.

. . .

Hàn Băng phát hiện, tại có chủ tâm cốt về sau, những người này trạng thái tinh thần bỗng nhiên liền hoàn toàn không giống, cùng trước đó bản thân chỗ trông thấy loại kia mặc người chém giết tiêu cực thái độ so sánh, thậm chí có thể nói, bọn hắn trong nháy mắt liền từ dụ dỗ ngoan ngoãn thỏ nhả chuyển biến thành tàn bạo dã lang.

Những cái kia Dị Tộc Nhân dùng Thủ Lĩnh tính mệnh uy hiếp tộc nhân, bởi vậy bọn hắn cũng chỉ có thể làm đợi làm thịt cừu non, bất quá bây giờ Thủ Lĩnh đã trải qua không có lo lắng tính mạng, đồng thời lần nữa khôi phục tự do, như vậy bọn hắn tự nhiên cũng là không có kỵ gì, dù cho hiện tại Bộ Lạc giờ phút này chỉ còn lại ba mươi mấy tên nam tử, nhưng là tổ tiên ưu lương truyền thừa, làm bọn hắn trong lòng chiến ý trong nháy mắt dạt dào.

Giết! Giết! Giết!

Giết chết tất cả Dị Tộc Nhân, vì chết đi đồng bạn báo thù!

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIÊU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Thoát đi

Vài phút sau đó, phía kia hỏa diễm y nguyên ngập trời, đỉnh đầu thương khung hoàn toàn bị một tầng nồng hậu dày đặc khói đen nơi bao bọc, liền xem như tại phía xa ngoài trăm thước nhà tù nơi này, đều có thể cảm nhận được có nóng bỏng không khí không ngừng đập vào mặt, liền lông mũi đều bị nóng cháy.

Những cái kia Dị Tộc Nhân tại Thủ Lĩnh giám sát dưới, mặc dù đã trải qua mười điểm cố gắng đập lửa, nhưng là bọn hắn sử dụng những cái kia Nguyên Thủy thủ đoạn, ở nơi này loại quy mô tai nạn trước mặt lộ ra mười điểm bất lực, không chỉ có không cách nào hữu hiệu khống chế lại thể cục, tại gió núi gào thét phía dưới, ngược lại là nhường thể lửa càng nhanh mà lan tràn.

"Oanh! Oanh!"

Ngay sau đó lại là hai tiếng bạo tác vang lên, lạnh nóng không khí đan vào lẫn nhau hình thành một trận gió lớn, theo gió tung bay cỏ khô giống như là mạn thiên phi vũ hồng sắc Hồ Điệp, những đất kia động cái nấp cũng đều là do cực dày cỏ khô làm thành, chỉ cần có nửa điểm Hỏa Tinh rơi ở phía trên, trong nháy mắt liền sẽ đem hắn dẫn hỏa, vền vẹn mấy chục giây thời gian cũng đủ để cho hắn hóa thành tro tàn.

Liệt diễm dâng lên, toàn bộ Bộ Lạc đều lâm vào một cái biển lửa, cỏ cây nương theo lấy thi cốt, tại hỏa diễm bên trong bùng bùng nổ vang, tựa hồ tại rên rĩ, lại như tại phản kháng, khói bụi tứ tán bay xuống, bay là tả, trong không khí tàn mát ra gay mũi mũi.

...

Cùng chỗ kia hỗn loạn tương đối, bên này các tù binh tại Tù Trưởng dưới sự chỉ huy, lộ ra ngay ngắn trật tự nhiều lắm, tất cả đều nhanh chóng được cứu đi ra.

Làm bọn hắn khôi phục tự do, đứng đến trên mặt đất lúc, biểu hiện trên mặt vẫn là có vẻ hơi không biết làm thế nào, trong đó có hưng phấn, có khai tâm, có may mắn, có phẫn phất, đương nhiên càng nhiều vẫn là mong bức, hoàn toàn không nghĩ mình bạch Thủ Lĩnh rốt cuộc là như thế nào thoát khỏi, lại như thế nào đem những thủ vệ này cho xử lý.

Cơ hồ mỗi một cái bị cứu vớt đi ra nữ tính tộc nhân, làm trông thấy vị kia trà trộn tại trong đám người toàn thân đen kịt Hàn Băng lúc, đều sẽ hoảng sợ chỉ hấn oa oa kêu to, cuống quít không thôi hướng lui lại co lại, bất quá nếu là nam tử, vậy liền sẽ đối với hắn trợn mắt nhìn nhau, căn bản không cho hắn giải thích cơ hội, lập tức nhặt lên trên mặt đất thạch đầu hoặc là gậy gỗ trực tiếp liền trừng sát tới . . .

Nhìn bọn hắn cái kia phần hận thần sắc, rất có không chết không thôi tư thế, Hàn Băng lập tức có chút hối hận trang phục thành bộ dáng này, không qua lại đi về không chờ bọn hắn tới gần, liền đều bị Dư Phong Tù Trưởng chạy nhanh cho ngăn cản, cũng nghiêm túc nói cho bọn hắn, cái này cũng không phải là Dị Tộc Nhân, mà là bằng hữu, là cứu vớt tất cả tộc nhân dừng sĩ.

Ở cái này càng giảng cứu luật rừng thời đại, đối với bất luận cái gì một cái Bộ Lạc mà nói, "Băng hữu" danh xưng như thế này đều là cực kỳ khó mà lấy được.

Dư Phong Thủ Lĩnh đơn giản vì các tộc nhân nói rõ một cái Hàn Băng vừa mới sở tác sở vi, chờ bọn hắn nghe minh bạch sau đó, trong mắt mọi người dịch ý trong nháy mắt biến mất, chiếm lấy là một loại càng cao thượng kính ý, nhao nhao chạy tới hướng về Hàn Băng nhỏ nước miếng.

"Phi!"

"Phi!"

"Phi!"

...

"Ồi . . . Không muốn, không muốn bộ dạng này, nhanh im ngay!"

Đột nhiên có trên trăm bãi cục đàm hướng về Hàn Băng bay tới, hắn căn bản là tránh cũng không thể tránh, chỉ có thể dùng hai tay che bộ mặt, đứng tại chỗ yên lặng chịu đựng loại này đặc biệt lễ ngộ.

"Hô hắc hắc, phản phạt, hô vu vu!"

"Hô hắc hắc, phản phạt!"

...

Đại khái nửa phút sau, nơi xa bỗng nhiên truyền đến một trận tiếng thét, đây là Dị Tộc Nhân gọi, Hàn Băng hơi kinh hãi, biết rõ cái này nhất định là vừa mới chạy mất những thủ vệ kia đem bên này tình huống hồi báo cho bọn hắn lãnh tụ.

Hắn vội vàng đẩy ra chung quanh nam nam nữ nữ, chạy đến đang tại người kiểm kê số Tù Trưởng bên cạnh, thấp giọng nói cho hắn biết Dị Tộc Nhân giờ phút này đang theo bên này chạy đến, điểm số tốt nhất trước tạm dừng một cái, hiện tại nên tranh thủ thời gian rút lui mới là đúng lý.

"Đến nhanh như vậy?"

Tù Trưởng nhìn về phía lửa cháy phương hướng lẳng chốc lát, lập tức hướng về phía Hàn Băng gật gật đầu, hắn cũng biết rõ hiện tại trọng yếu nhất là mau trốn, chẳng qua trước mắt bộ lạc bên trong Chiến Sĩ chỉ còn lại ba mươi mấy người, muốn tại vài trăm người dưới sự đuổi giết, yểm hộ hơn một trăm tên nữ tử cùng hai đồng thuận lợi đến Bộ Lạc, độ khó có thể nghĩ là cao vô cùng, liền vội hỏi Hàn Băng có hay không biện pháp gì tốt.

...

Hàn Băng mặt mũi tràn đầy run rẩy, mình cũng chỉ là một cái người bình thường, dựa vào sức một mình, tại nửa ngày thời gian bên trong có thể giải cứu ra đám người này, liền đã là vắt hết óc, hơn nữa ở nơi này loại sống chết trước mắt phía dưới, bản thân nơi nào còn có cái kia bản sự đi đem trọn bộ quá trình đều an bài thỏa đáng.

Về phần tiếp xuống tới nên làm như thế nào, đó là đương nhiên là chạy trước vào trong rừng rậm tại tùy cơ ứng biến.

Hàn Băng suy tư ba giây đồng hồ, sau đó nghiêm túc nói cho Tù Trưởng bản thân ý nghĩ . . . Cái kia chính là chạy, nhường tất cả đàn bà và con nít đều chạy trước, tốc độ cao nhất hướng về Bộ Lạc đào mệnh, có thể sống xuống tới một cái tỉnh một cái, về phần các nam nhân, là toàn bộ lưu lại đến đoạn hậu.

Tù Trưởng gật đầu biểu thị đây là một cái ý kiến hay, lập tức xoay người, đối mặt với tộc nhân la lớn: "Đàn bà và con nít toàn bộ rút lui, nam nhân lưu lại đến đoạn hậu!"

Đám người nghe thấy câu nói này, nguyên bản lú ra lú rú thanh âm bỗng nhiên dừng lại, tại nguyên chỗ lẳng mấy giây, lập tức quay người liền hướng lấy hàng rào bên ngoài chạy đi, Hàn Băng đều còn không phản ứng tới, vừa rồi trước mắt cái kia phiến đen nghịt đám người, rất nhanh liền chỉ còn lại mười cái mặt mũi tràn đầy mê mang nam nhân.

"A? Rau khô không phải đều có hơn ba mươi nam sao?"

"Làm sao lại còn lại mười mấy người?"

Hàn Băng ngẩng đầu hướng về nơi xa nhìn lại, trông thấy tại đám kia người bên trong có mấy cái gia hỏa chạy tốc độ so thân người khác đều muốn nhanh rất nhiều, hắn lại nheo mắt lại cẩn thận nhìn lên, phát hiện cái kia mấy người căn bản liền không phải nữ tử.

"Nguyên lai cái này trong bộ lạc cũng có kém cỏi a!"

Hàn Băng dùng một loại vi diệu ánh mắt nhìn qua Tù Trưởng, đuổi tay chỉ cái kia chạy vui mừng nhất thoát nam tử, hỏi thăm hắn cái này xem như cái quý gì?

Si nhục! Quả thực là vô cùng nhục nhã!

"Hắn . . . Bọn hắn có thể là không có nghe rõ ràng ta nói chuyện a!"

Tù Trưởng sắc mặt lộ ra dị thường khó coi, hắn trong đôi mắt lộ ra sắc mặt giận dữ, thậm chí so ban đầu trông thấy những cái kia Dị Tộc thủ vệ thời điểm còn muốn nồng đậm ba phần.

Không nói hai lời, hắn trực tiếp từ bên cạnh người trong tay đoạt lấy một cái trường mâu, đem trường mâu nâng trên bờ vai chạy lấy đà mấy bước, sau đó tay cánh tay bỗng nhiên phát lực, trong nháy mắt liền đem trường mâu ném mạnh ra ngoài.

"Suru!"

Trường mâu trên không trung xẹt qua một đường vòng cung, chuẩn xác đánh trúng chạy trước tiên nam tử phía sau lưng, mũi thương từ lồng ngực xuyên ra, trực tiếp đem hắn cho đóng ở trên mặt đất.

Những cái kia chạy trốn các nam nhân trông thấy đồng bạn gặp như vậy, lập tức đều minh bạch cái gì, nhưng bọn hắn dưới chân cũng không có giảm tốc độ, chỉ là lùi phải đáp một cái, tại nguyên chỗ chuyển một vòng tròn, rất tự nhiên lại chạy trở lại.

Chờ những người kia cũng đứng ở trước mặt thời điểm, Tù Trưởng tiến lên cho bọn hắn một người một cái bạt tai, lớn tiếng nống vài câu, sau đó hướng về Hàn Băng dương dương cái cằm, biểu lộ có chút ngạo kiều, phảng phất tại ra hiệu bản thân uy vọng vẫn còn.

Hàn Băng len lén cười cười, tiếp lấy chỉ huy mọi người mỗi người ôm lấy một cái cỏ khô nên rời đi trước, chỉ lưu hắn lại tại nguyên chỗ thả một mối lửa, tiếp lấy giữ lại Hỏa Chung về sau, lập tức cũng đi theo hướng về trong rừng chạy đi.

. . .

Phiến rừng rậm này tồn tại vô số năm, trong đó môi trường sinh thái rất phức tạp, những cái kia cao lớn bụi cây cùng cây cao nối thành một mảnh, Hàn Băng chuyên môn tìm mấy khóa đã trải qua chết héo lại như cũ đứng vững không ngã đại thụ, phân phó bọn hắn đem cỏ khô đóng ở phía dưới, sau đó cấp tốc đem hắn dẫn hỏa.

Đang có cỏ khô thiêu đốt dưới, cái kia mấy khóa cây khô rất nhanh bốc cháy lên, lúc này, bọn hắn đã trải qua có thể nghe thấy sau lưng truyền đến ồn ào tiếng bước chân cùng lộn xộn tiếng gào, chắc hẳn những truy binh kia rất nhanh liền sẽ đuổi qua đến.

Hàn Băng vội vàng mang theo các chiến sĩ rút lui, thuận tiện đem ven đường cỏ khô nướng thấy tất cả cây khô đều cho dẫn hỏa, những cái kia cây khô dưới đáy bị đại hỏa đốt gãy, khoảng chừng ngắn ngủi vài phút thời gian bên trong, âm vang ngã xuống đi.

Ở nơi này thâm thực vật um tùm mùa hè, nguyên thủy từng lâm bên trong khí ẩm quá nặng, coi như hắn hữu tâm muốn tạo thành một trận rừng rậm đại hỏa, nhưng tại trong thời gian ngắn cũng vô pháp làm được, chỉ có thể khẩn cầu hỏa diễm có thể hơi ngăn cản một cái những cái kia Dị Tộc Nhân truy kích bước chân.

Sau lưng truy kích Dị Tộc Nhân cũng xông vào vào rừng rậm, bọn hắn vừa mới chạy ra mấy chục mét, lập tức cảm giác được có một cỗ nóng bỏng khí tức trong nháy mắt đập vào mặt.

"Làm sao nơi này cũng Hỏa?"

"Các ngươi nhìn vừa . . . Là Thạch Tường Bộ Lạc người phóng hỏa!"

"Vội vàng đuổi theo bọn hắn!"

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 102: Thủ Lĩnh Hắc Thu

Thực sự là tàn nhẫn vô tình, Nhân Loại cho dù là đã trải qua chương không hòa diễm loại này vũ khí đặc biệt, nhưng là nó uy lực quá lớn, nếu như nếu không cẩn thận, nương hòa diễm mất đi không chế, như vậy tiếp xuống tới sẽ tạo thành cái dạng gì hậu quả, hoàn toàn là không thể nào đoán trước.

Vừa mới trong bộ lạc phát sinh trận kia chẳng hiểu ra sao Hóa Tai, cơ hồ là đem trong tộc tất cả có thể thiêu đốt cái gì cũng cho đốt thành tro bụi, thậm chí còn có rất nhiều cái muốn lười biếng mà không có chạy đi ra dập lửa gia hỏa, tức thì bị sống sờ sờ mà chết ngạt ở địa động bên trong.

Hắn Băng phóng hỏa bản ý, chỉ là muốn gây nên hỗn loạn, từ đó cứu người, kết quả đến cuối cùng lại là lấy được như thế kiểu nhân chiến tích, liền liền hấn cái này kẻ khởi xướng đều không có nghĩ đến.

Vụ tai nạn kia đến đã cho những cái này Dị Tộc Nhân mang đến nghiêm trọng bóng ma tâm lý, mà ở trước mắt bên trong vùng rừng rậm này, những cái kia bốc cháy lên cây khô chỗ thả thả ra nóng bỏng năng lượng, so với vừa mới càng là có phần hơn mà không cái nào không cùng, tại tầng thêm thụ một đánh sập phát ra kinh người tiếng vang, cùng lùm cây thiêu đốt phát ra đom đóm thanh âm, này cũng nương bọn hấn trong lòng sợ hãi lập tức phóng đại gấp trăm lần có thừa.

Nhìn qua phía trước mấy chục mét chỗ những cái kia đang tại thiêu đốt đại thụ che trời, mặc dù trong miệng đều cao giọng hô hào khẩu hiệu, bất quá đây chẳng qua là giả vờ giả vịt thôi, không ai dám tiếp tục đi tới, những truy binh này đều kim lòng không được mà dừng lại bước chân, trừng mắt trước đại hỏa đờ ra.

...

"Các người đều đứng ở nơi đó làm cái gì?"

"Thạch Tường Bộ Lạc những cái kia gia hỏa chạy tới chỗ nào đi?"

Vài phút về sau, một trận phấn nộ tiếng gầm gừ bỗng nhiên từ đám người hậu phương nổ vang, đám người không khỏi bả vai hơi dựng ngược lên, vội vàng chuyển qua thân thể, há miệng run rẩy nhìn trở về, bởi vì cái này thanh âm, chính là thuộc với hấn nhóm Tộc Trưởng —— Hắc Thu.

Sau một lát, chỉ thấy một người cao tiếp cận 2 mét, thể trọng càng là vượt qua 200 cân nam tử to con, tại mười mấy người vây quanh, hướng về phía trước cấp tốc đi qua.

Chờ hấn thấy rõ ràng phía trước tình huống, lập tức nheo lại mắt, trong miệng nhẹ giọng phun ra một câu: "Những cái này gia hỏa lá gan thật là lớn, cũng dám tại trong rừng cây phóng hỏa!"

Trước mắt vùng rừng rậm này, không chỉ là vô đen Bộ Lạc chịu lấy đất sinh tồn, đối diện Thạch Tường Bộ Lạc càng là không cách nào rời đi nó, nếu như đây mảnh rừng một khi bị hóa thành đất khô cằn, như vậy đối cái này hai cái Bộ Lạc mà nói đều là một trận khó mà tiếp nhận trầm trọng đã kích.

...

Nam tử này cách ăn mặc cùng chung quanh những cái kia Dị Tộc Nhân rõ ràng khác biệt, người này da dẻ đều bình thường phơi bày, phía trên cũng không có bôi lên loại kia để cho người ta cảm thấy ác tâm dầu đen, chỉ là tại hấn ngực cùng trên lưng, phân biệt dùng lam Hồng giao nhau thuốc màu vẽ phức tạp ra hai bức đồ án kỳ quái, nhìn lên tới là phi cầm cùng tẩu thú hình tượng.

Cái kia quay quanh tại hấn bên hông, che khuất chỗ thẹn đó cũng không còn là mấy trương đơn sơ khô điệp, mà là nguyên một trương xa xỉ vô cùng sâu Hoàng Sắc da thú.

Cái này thoát nhìn như là thuộc về một loại nào đó đại hình động vật họ mèo, viên kia đã trải qua không có ánh mắt đầu thú, chừng chậu rửa mặt lớn như vậy, chính chính bùng bùng mà treo ở hấn hạ bộ, Mãnh Thú lớn giương trong mồm, lộ ra mấy khỏa đứt gãy răng nanh, bị nhổ lợi trảo tứ chi, bị làm thành hộ thối, phân biệt cột vào hấn đùi trước sau hai bên, cây kia gần dài một mét cái đuôi dán chặt lấy nam tử kia khe mông, thoát nhìn giống như là hấn bẩm sinh một dạng.

Cũng khó trách liền hấn tộc nhân mình trông thấy Thủ Lĩnh đều sẽ toàn thân run rẩy, không thể không nói, giống hấn dạng này mặc mang da thú phương thức, tựa hồ đi qua một vị nào đó nghệ thuật Đại Sư tỉ mỉ chỉ đạo, nương hấn cả người khí tức trong nháy mắt lộ ra dã man hơn cùng cuồng bạo, nói không chừng liền xem như vị kia lấy gan to bằng trời mà xưng Hắn Băng trông thấy người này, chỉ sợ cũng rất khó bảo bản thân chứng sẽ không bị bị hoảng sợ đặt mông ngồi dưới đất.

...

Hấn hít mắt nhìn xem phía trước cháy hừng hực hỏa diễm, lại quay đầu nhìn chung quanh một chút mặt mũi ngốc trẻ tộc nhân, trong hai mắt lộ ra phần kia kiên quyết vẻ, tựa hồ nương cái này trong rừng rậm nóng bỏng không khí đều đóng băng xuống tới.

Hấn há hốc mồm, đang muốn nói cái gì, sau lưng truyền đến một trận gấp rút tiếng bước chân, một cái toàn thân bôi quét đến xanh xanh đỏ đỏ gia hỏa chậm rãi chạy tới.

"Thủ . . . Thủ Lĩnh!"

Người này một bên la lên vừa chạy đến, đợi nàng tới gần mới có thể thấy rõ nàng bộ dáng.

Chỉ thấy đỉnh đầu nàng trên mang theo một đỉnh do Nhân Loại xương ngón tay bện thành mũ quả dưa tử. Khoác trên người một kiện do vỏ cây làm thành áo khoác, áo khoác trên dùng bất đồng thuốc màu vẽ lấy rất nhiều kỳ quái ký hiệu. Trái trên tay còn cầm một cái dài một mét ngắn hắc sắc gậy gỗ, ngay tại cây gậy đầu trên, nạm một khóa hắc sắc đầu người, tại hạ bụng buộc chặt hai con Nhân Loại xương tay . . .

Nếu là từ những cái này trang phục nhìn lại, người này thân phận hẳn là cái này Bộ Lạc tế tự.

Nàng toàn thân cao thấp cách ăn mặc cực kỳ cuốn hút, nếu như không phải trước ngực rủ xuống treo hai đồng thịt mỡ, người khác thậm chí đều khó mà phân biệt ra được người này giới tính.

"Thủ Lĩnh, Thủ Lĩnh!"

Nàng dáng người không giống người khác như thể linh mãnh, trong rừng bắt đầu chạy giống một đầu què chân heo mập, bộ dáng lộ ra mười điểm vụng về, nếu là không được bên cạnh cái kia mấy tộc nhân tay mắt lanh lẹ, chỉ sợ nàng đã sớm ngã sấp xuống vô số hồi.

Người chung quanh đều lặng yên đứng tại chỗ, liên miệng cũng không dám thở mạnh, giờ phút này chỉ có nàng mới dám tới gần mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ Thủ Lĩnh.

"Ta. . . ta tìm người tìm rất lâu."

Nàng nện bước nhỏ bước chân chạy đến đối phương bên cạnh, hơi thở mấy ngụm sau đó, sắc mặt mười điểm đau buồn thấp giọng nói cái gì.

Chờ nghe xong nàng nói, Hắc Thu bộ mặt hung hăng run rẩy mấy lần, trong mắt cái kia bôi thần sắc biến đúng là so với vừa nãy còn muốn dọa người ba phần.

"Để cho ta xem hán."

Hắc Thu hít sâu một hơi, lập tức nhắm mắt lại, tế tự gật gù đầu, sau đó hướng về sau lưng vung tay lên, lập tức có bảy tám cái nam tử, cẩn thận từng li từng tí giờ lên một bộ đơn sơ cánh cửa thương chạy tới, mà ở cái kia trên cánh cửa thương nằm, chính là Hàn Băng dùng cung tiễn giết chết cái kia Đại Bàn Tử.

Chờ những người kia đứng vững sau đó, tế tự nhẹ nhàng đụng chút Thủ Lĩnh cánh tay, hán lúc này mới mở to mắt, lão đảo ung dung hướng lấy cánh cửa thương đi qua . . .

"Hắc . . ."

Trông thấy nằm ở nơi nào đã trải qua không có chút nào sinh cơ nhai tử, hán hai hàng răng ngăn không được mà run rẩy, trong mắt bi thương vẻ lộ rõ trên mặt, hai hàng nước mắt bỗng nhiên từ khóe mắt tuôn ra, nhỏ xuống đến Đại Bàn Tử trên mặt, hán vội vàng đưa tay sờ sờ Đại Bàn Tử mặt, đem nước mắt lau khô, trong cổ họng lập tức phát ra nghẹn ngào thanh âm.

"Hắc Mang, Hắc Mang . . . Con ta a! !"

Lớn tiếng ước chừng nước nỏ nửa phút, Thủ Lĩnh phát tay lau khô bản thân trên mặt vệt nước mắt, quay người hỏi: "Hắc Mang rốt cuộc là chết như thế nào?"

Nghe thấy Thủ Lĩnh hỏi thăm, tế tự liền vội vàng tiến lên mấy bước, chỉ Đại Bàn Tử ngực cái hang nhỏ kia, trả lời: "Hán trái tim bị đánh xuyên."

Hắc Thu phun ra một ngụm Trọc Khí, cắn răng lại hỏi: "Ai giết?"

Tế tự lắc đầu trả lời: "Không biết."

Hắc Thu khòe mặt giật một cái, sắc mặt có vẻ hơi không vui, tiếp tục hỏi: "Dùng là cái gì?"

Tế tự đề thấp thanh âm trả lời: "Không . . . không biết rõ."

"Không biết?"

Lần nữa lấy được đồng dạng trả lời, hán thanh âm đột nhiên cất cao, trong giọng nói trong nháy mắt tràn ngập nồng đậm mùi thuốc súng, cặp kia giống như Hung Thú màu đỏ tươi hai mắt phảng phất muốn ăn thịt người . . .

Nếu không phải trước mắt người này thân phận đặc thù, nàng giờ phút này tuyệt đối đã trải qua biến thành một bộ cùng Đại Bàn Tử cùng một dạng tử thi.

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 103: Truy kích

"Hắn . . . hắn là . . ."

Tề tự khễ ngẩng đầu, trông thấy Thủ Lĩnh mặt giận dữ, lập tức mồ hôi rơi như mưa, thậm chí đem trên mặt thuốc màu đều cho làm hoa.

Nàng khiếp đảm mà lui lại nửa bước, vô ý thức mà nuốt một miếng nước bọt, nơm nớp lo sợ nói ra: "Hắn là Thạch Tường Bộ Lạc người, là Thạch Tường Bộ Lạc người giết!"

"Nói nhảm!"

Hắc Thu đối với nàng đã là vô cùng căm hận, bất quá hắn trong lòng mười điểm rõ ràng, cho dù bản thân thân làm Bộ Lạc Thủ Lĩnh, nhưng cũng không có khả năng ngay trước nhiều như vậy tộc nhân mặt, đối Bộ Lạc tề tự làm ra cái gì tàn bạo sự tình.

Hắn hung hăng một cái đẩy ra, hướng về phía sau lưng đám người hô: "Vừa mới phát sinh Hỏa Tai lúc, là người nào đang tại bảo vệ nhà tù? Đều cho ta đứng đi ra!"

Gầm thét trong rừng rậm quanh quần, phảng phất là Dã Thú gào thét, trong đó Sát Khí mây may không làm che giấu.

Lúc này, phía trước đám người lập tức rối loạn lên, tất cả mọi người tả hữu nhìn nhau, có ít người trong mắt tràn đầy may mắn, mà có ít người trong mắt lại chỉ còn lại kinh hoàng.

Chờ khoảng đợi chốc lát, trong đám người chiến chiến nguy nguy đi ra mười cái người, bọn hắn đều cúi đầu, thấy không rõ riêng phần mình biểu lộ, bất quá cái kia không ngừng run rẩy đùi cùng gấp rút hô hấp, lại là đem bọn hắn trong lòng tuyệt vọng biểu lộ không thể nghi ngờ.

Chờ bọn hắn đứng thành một loạt, Hắc Thu hít sâu một hơi, hướng về phía những người kia dương dương cái cằm, ngữ khí bình thản nói: "Hôm nay rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Dù cho nghe thấy Thủ Lĩnh tra hỏi, nhưng này mười mấy người lại không có một người đi ra đáp lại, tất cả đều cúi đầu không nói, thậm chí ngay cả hô hấp cũng bị dừng lại, tựa hồ cũng đang kỳ vọng, giờ phút này có thể có một ngu xuẩn đứng đi ra, hấp dẫn lấy Thủ Lĩnh ánh mắt.

Gặp bọn hắn không có để ý bản thân, Hắc Thu bên miệng treo lên một vòng cười lạnh, lại hỏi: "Nhìn đến vấn đề này rất khó khăn, vậy ta hỏi thăm đơn giản . . . Bọn hắn đến cùng đến bao nhiêu người?"

Lẳng lẳng chờ đợi chốc lát, chỉ thấy cái kia mười mấy người vẫn là ngu hồ hồ đứng đấy không nói lời nào, hắn hít sâu một hơi, hai khóa đồng tử tại khóe mắt co rúm phía dưới, cũng đi theo trên dưới nhảy lên, hoàn toàn có thể nhìn đi ra, hắn bây giờ là cực lực áp chế bản thân trong lòng lửa giận.

Vị kia am hiểu nhìn mặt mà nói chuyện tề tự, giờ phút này cảm giác được một tia không ổn, nàng vội vàng ngừng lại bản thân hô hấp, lẳng lẽ lui lại hai bước, nhìn nàng cái kia trốn trốn tránh tránh thần tình, tựa hồ là hận không thể lập tức tìm một cái lỗ chui vào, đem bản thân tạm thời che giấu.

. . .

"Trả lời trước đi ra có thể miễn tử."

Lời này vừa ra, cái kia mười cái người đều không đang giả bộ ngốc mạo xưng lẳng, cơ hồ là đồng thời ngẩng đầu, trong miệng đồng thời hô to lên tiếng: "Một người!"

"Một người?"

Nghe được cái này trả lời, Hắc Thu ánh mắt đầu tiên là lẳng một cái, ngay sau đó hắn biểu hiện trên mặt liên tục biến hóa năm sáu loại, hoàn toàn nhìn

không ra rớt cuộc là lại cười hay là tại khóc.

Nếu là một hai cái tộc nhân trả lời như vậy, vậy hẳn tuyệt đối sẽ không tin tưởng, bắt quá cái kia mười cái người đều hô lên đồng dạng đáp án, liền do không được hẳn hoài nghi.

"Chỉ có một người!"

Hắc Thu cười lạnh thờ dài, tiếp lấy liền xoay người, nhìn xem bản thân cổ kia đã bị chung quanh hỏa diễm nướng mà có chút nóng lên thi thể.

"Đem bọn hắn . . . Đầu giết!"

"Là!"

Thủ Lĩnh phản ứng tựa hồ sớm tại tế tự đoán trước bên trong, trong mắt nàng không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn sắc thái, vội vàng hướng về phía đứng ở nàng bên cạnh một cái cầm trong tay cự hình búa đá nam tử phát phát tay, cái kia nam tử lập tức hướng trong đám người đi đến.

Chờ nam tử này đi đến cái thứ nhất trước mặt thủ vệ về sau, dùng hai tay giơ đầu búa lên, cái kia thủ vệ vừa mới ngẩng đầu, chỉ thấy một mảnh màu xám lưỡi búa cấp tốc hướng về đầu mình đập tới.

"Ầm!"

Hắn chưa kịp làm ra bất kỳ phản ứng nào, lập tức óc văng khắp nơi, lúc này co quắp co quắp mà ngã trên mặt đất lên, mắt nhìn xem là sống không được.

Lại giết chết đệ nhất nhân về sau, hắn từ kia mặt không biểu tình, dùng chân đạp một cái thi thể, đem đã trải qua lâm vào thiên linh cái lưỡi búa một lần nữa rút đi ra, sau đó tiếp tục hướng về kế tiếp người đi đến . . .

Trông thấy bên cạnh đồng bạn tao ngộ, những thủ vệ này liền lập tức minh bạch bản thân hạ tràng, cứ việc giờ phút này bọn hắn nội tâm bên trong sợ hãi đã trải qua đến cực điểm, nhưng này bọn hắn đừng nói phản kháng, cho nên ngay cả lui lại nửa bước đảm lượng cũng không có, chỉ có thể dầy vò chờ đợi lấy cái viên kia lưỡi búa hướng về bản thân bổ tới.

Đây cũng là Jurassic thời đại diễn hóa vô số năm hình thành thiết luật, vô luận là tại cái nào Bộ Lạc cơ hồ đều tồn tại đồng dạng quy củ —— Thủ Lĩnh mệnh lệnh nhất định phải phục tùng vô điều kiện, cho dù là muốn bản thân dâng ra tính mệnh.

Chờ cái kia mười mấy người tất cả đều ngã trên mặt đất, Thủ Lĩnh đứng thẳng thân thể, nhìn chung quanh một vòng, lập tức đột nhiên hướng về phía trước vùng tay lên, quát lớn: "Đuổi theo cho ta!"

. . .

Các tộc nhân đối với hỏa diễm e ngại, xa xa so với bất quá trước mặt cái này hình người tẩu thú dành cho uy áp, tại Thủ Lĩnh mệnh lệnh phía dưới, cũng không lo được chung quanh nóng bỏng không khí cho da dẻ mang đến đau nhói cảm giác, tất cả mọi người gặm thét hướng về phía trước phóng đi.

Bởi vì trong rừng rậm ướt át hoàn cảnh có hạn, chân chính bốc cháy lên địa phương cũng không tính nhiều, nhưng là những cái kia vật liệu gỗ thiêu đốt sinh ra khói mù nồng nặc, đừng nói tự do hô hấp, thậm chí để cho người ta liền con mắt cũng vô pháp mở ra.

Mặc dù Thủ Lĩnh đã trải qua hạ đạt tốc độ cao nhất mệnh lệnh truy kích, bất quá ở các loại hạn chế phía dưới, tốc độ bọn họ căn bản xách không nổi.

Tất cả mọi người che miệng, vòng vo tam quốc hướng phía trước chạy, thỉnh thoảng còn sẽ có mấy cái không may gia hỏa, không cẩn thận dẫm lên mấy khối đồ lên than củi, lập tức bị nóng mà oa oa kêu to.

. . .

Một cái dáng người ngắn nhỏ Dị Tộc Nhân chạy trước tiên, hắn ánh mắt rất tốt, rất nhanh liền phát hiện tại phía trước mười mấy mét chỗ, có một cái mơ hồ bóng người tại trong sương khói nhảy lên.

Hắn hai mắt khẽ giật mình, lập tức lộ ra vô cùng hưng phấn, lập tức bùng trường mâu liền tiến lên.

Đang hướng đám quá trình bên trong, hắn trên mặt ý cười càng thêm rõ ràng, trong lòng tựa hồ tại nghĩ đến, chờ đợi một lát bắt lấy cái thứ nhất tù binh, để cho Thủ Lĩnh đôi bản thân lau mắt mà nhìn.

P phía trước cái kia bóng người càng ngày càng rõ ràng, ngay tại hắn sắp đến mục tiêu thời khắc, mơ hồ nghe thấy dưới chân phát ra một tiếng vang giòn, bản thân tựa như là đạp gãy một cái nhánh cây, ngay sau đó liền trông thấy trước mắt có một cái ước chừng dài hơn hai mét thô Mộc, đột nhiên từ thiên hạ rơi xuống đến . . .

"Oanh!"

Khi hắn còn không có minh bạch đây là chuyện gì lúc, chỉ cảm giác được tại bản thân nơi mắt cá chân, truyền đến một cỗ cường đại sức kéo, cỗ lực lượng này đem cả người trong nháy mắt kéo bay lên.

"A a a! !"

Trên không trung lác lác mùi mịt mấy giây, hân mới lần nữa khôi phục tri giác, lúc này lại phát hiện cảnh vật chung quanh đều là trên dưới điên đảo lấy, vội vàng khom người hướng trên chân xem xét, nguyên đến chính mình là bị treo ngược tại một gốc trên cây.

Hân ngậy ngốc hướng về bốn phía mới nhìn lại, một lát sau trông thấy có một cái toàn thân tối như mực gia hỏa chính hướng về bản thân chạy tới, nhìn xem người này cách ăn mặc, lập tức trong mắt vui vẻ, mùi điểm xác định cái kia gia hỏa nhất định là tộc nhân mình.

"Cứu . . ."

Trong miệng vừa mới hô lên một chữ, không nghĩ tới chạy đến cái kia tộc nhân cũng không để ý tới bản thân kêu cứu, chỉ là đem cái thanh kia di rơi trên mặt đất trường mâu nhật lên, sau đó bỗng nhiên hướng về trên trời hung hăng đâm ra . . .

"Vù!"

Trường mâu từ trong miệng hân đâm vào, mãi cho đến ngực xuyên ra, cả người nhất thời liền giống một cái bị đâm thủng túi nước một dạng, hướng xuống phun ra số lớn máu tươi.

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Tập sát

Máy mấn Hàn Băng trốn tránh kịp thời, mới không có bị cổ kia nhiệt huyết xối thành ướt sũng.

Hân một cái kéo ra trường mâu, đem hân ném cho bên cạnh vừa mới đuổi tới một vị tay cầm bó đuốc tường đá tộc nhân, sau đó chỉ phía trước nói: "Ta tới ngăn chặn bọn hân, ngươi nhanh đi đem cái kia mấy cây cây cho điểm."

"Đứng."

Chờ người kia sau khi rời đi, Hàn Băng hai ba bước chạy đến vừa mới từ trên trời rơi xuống cái kia thô Mộc bên cạnh, dùng sức kéo động một cái phía trên quần quanh Đẳng Mạn, sau đó cái kia bị treo ngược trên không trung Dị Tộc Nhân thẳng tắp rơi xuống đến.

Hân lại chạy trở về, đem hân nơi mất cá chân Đẳng Mạn giải khai, dùng sức kéo động Đẳng Mạn đem thô Mộc một lần nữa thả ở trên nhánh cây, cuối cùng tại vòng vòng vài bố lót trong đưa trên phát động cơ quan, rất nhanh liền đem rơi vào trở về hình dáng ban đầu.

"Khục . . . Khục!"

Ho khan mấy tiếng, lại phát tay lau lau trên trán mồ hôi, ngẩng đầu hướng về sau lưng liếc mắt một cái, phảng phất là trông thấy hai cái hắc sắc bóng người, chính xuyên qua nông vụ hướng về bên này chạy tới.

"Cái này hai người hân là nghe thấy thanh âm đi?"

Hân hít sâu một hơi, sau đó bắt mấy cái khô điệp che đầy kín trên mặt đất vũng máu kia, lập tức kéo lấy cổ thi thể kia mất cá chân liền hướng lấy bên cạnh trong bụi cỏ chạy đi.

...

Hàn Băng tại rừng sâu núi thẳm bên trong trà trộn gần 6 tháng, luận đến dã ngoại năng lực sinh tồn, chỉ ít xem như gần phân nửa bối gia, không dám nói

cái khác bản sự, chỉ là chiêu này mượn nhờ tự nhiên vật liệu đến bố trí bày rập phương pháp, hẳn liền nắm giữ không được dưới hơn mười loại.

Từ đơn giản nhất trên mặt đất đào hang, đến phức tạp nhất mất xích cơ quan, quả thực là cái gì cần có đều có, cái gì treo ngược bắt thú tịnh, Lang Nha gai gỗ tịnh, dao nhọn cái cọc roi tịnh, nã cao su lưỡi kiếm tịnh, hổ thức mỗi như thông lọng tịnh, đoạt mệnh đá roi tịnh . . .

Vô luận là tại này loại hoàn cảnh phía dưới, vô luận là muốn bắt sống con mồi, hay là muốn để cho bị mất mạng tại chỗ, hẳn đều có thể tại nhất trong thời gian ngắn xuất ra một bộ có thể được phương án.

...

...

Vừa mới bị giải cứu đi ra những cái kia nữ nhân và tiểu hài, bản thân tại thể lực trên liền xa xa so với bất quá nam tử trưởng thành, huống chi các nàng đang bị giam áp cái này trong vòng vài ngày, hoàn toàn chưa từng ăn qua bất luận cái gì đồ vật, thân thể so bình thường còn muốn suy yếu mấy phần.

Mà những truy binh kia, thể nhưng là vừa mới hưởng dụng qua tù binh làm thành thịt nướng, thể năng còn ở vào càng dồi dào trạng thái.

Hàn Băng nếu là không cách nào ngăn chặn nhà bọn hắn bộ pháp, chỉ sợ chỉ cần nửa giờ, những cái kia nữ nhân bên trong tuyệt đại đa số cũng sẽ bị Dị Tộc Nhân cho đuổi qua.

...

Hậu phương hai tên truy binh chính là bởi vì nghe thấy vừa mới tiếng kia kêu thảm, cảm giác nơi này có tộc nhân gặp nạn, lúc này mới đuổi tới, nhưng là phía trước thiêu đốt lên cái kia mấy cây trên đại thụ toát ra cuộn cuộn khói đặc, đem cái này xung quanh mấy chục mét phạm vi đều cho bao phủ lại.

"Bố Long, nơi này tốt nhiều khói a!

"Xuyt . . . Đừng nói chuyện, từ từ nghe lấy."

Bọn hắn thấy không rõ cảnh vật chung quanh, bọn hắn hành động lập tức đều biến cực kỳ cẩn thận cẩn thận, hai tay nắm chặt trường mâu chậm rãi tiến lên, vành tai lưu ý lấy bên cạnh mỗi một cái động tĩnh.

"Bố Long, người trông thấy cái gì không? Vừa mới kêu to gia hỏa chạy tới chỗ nào đi? "

Hai tên Dị Tộc Nhân một trước một sau đi tới, bọn hắn vừa mới nghe thấy đồng bạn gầm rú, thế là vội vàng chạy tới, bất quá chờ đến hiện trường sau lại là cái gì cũng không phát hiện.

"Không có, người . . . A! !"

Tiếng hét thảm này đem hắn dọa gần chết, lập tức bỗng nhiên xoay người, lại phát hiện mới vừa rồi còn đang cùng bản thân đối thoại huynh đệ, giờ phút này vậy mà trong nháy mắt biến mất.

"Bố Long? Bố Long?"

Hắn nuốt ngụm nước bọt, sắc mặt kinh hoàng hô: "Bố Long, Bố Long . . . Người ở đâu?"

Bốn phía khói mù nồng nặc dường như không cách nào mở mắt, tự nhiên cũng nhìn không thấy đồng bạn tình huống, tiếp tục về sau đi mấy bước, đột nhiên cảm thấy bản thân dưới chân phảng phất đã đến cái gì mềm nhũn đồ vật.

"Đây là . . ."

Hắn vội vàng nằm sấp xuống dưới, chờ hắn thấy rõ ràng món đồ kia bộ dáng về sau, lập tức dọa đến Đại đội trưởng mâu đều cho ném đi.

"Ai nha . . . Bố Long, người làm sao?"

Nguyên lai mũi chân đá ngã cái kia mềm nhũn đồ vật, chính là bản thân đau khổ tìm kiếm đồng bạn, nhưng là vị này đồng bạn giờ phút này trừng to mắt ngây ngốc nhìn qua phía trước, trong mắt chảy một cô đồ trắng giao nhau chất lỏng, mà ở đỉnh đầu hắn chính trung ương, còn cắm một cái lớn bằng cánh tay gãy gỗ, từ lộ tại bên ngoài bộ phận kia liền có thể suy đoán ra, trong đó chỉ ít xâm nhập một bàn tay chiều dài.

"Chết?"

...

Đồng dạng tràng diện, đang tại trong rừng các ngõ ngách liên tục trình diễn, dù loại không thể tưởng tượng cơ quan cùng bày rập, ở nơi này loại hoàn cảnh phức tạp cùng sương mù dưới sự che chở, thực sự là khiến người ta khó mà phòng bị.

Mặc dù do cơ quan tạo thành sát thương, tổng cộng cũng chỉ có khoảng bảy, tám người, đối với truy binh tổng số đơn giản hạt cát trong sa mạc, bất quá có loại này không hiểu thấu cũng sẽ bị mấy cây đơn giản đầu gỗ chiếm lấy tính mệnh tình huống tồn tại, lập tức nhường những cái kia Dị Tộc Nhân làm

vào cực độ khủng hoảng cảm xúc bên trong.

Loại này tâm tình tiêu cực phảng phất lan tràn đến so Hỏa Tai còn nhanh hơn, vốn là chạy trước tiên cái kia một đám người, giờ phút này đúng là hoàn toàn không dám xê dịch nửa bước, chỉ có thể đứng tại chỗ nhiếp nhiếp phát run, bởi vì ai cũng không biết, bản thân tiếp xuống tới đạp ra ngoài bước chân, có thể hay không liền phát động một cái từ trên trời rơi xuống đến cọc gỗ, sau đó đâm xuyên đầu mình hoặc là lồng ngực.

Bởi vậy, bọn hắn cũng chỉ có thể đứng ngăn người tại chỗ, chờ mặt khác một ít tộc nhân chạy tới sau đó, vì bản thân không bị bọn hắn xem như kém cỏi, lại liền tranh thủ những cái kia tận mắt nhìn thấy quý dị tràng diện cho những tộc nhân kia cận kề miêu tả một lần, những cái kia từ trạng quái dị thì thể chính là có lợi nhất chứng cứ, cái này để người ta không dám chút nào hoài nghi.

...

Mười mấy phút sau đó, vô đen Bộ Lạc Thủ Lĩnh Hắc Thu mang theo đội thân vệ chạy tới, khi hắn trông thấy phía trước có gần một trăm nhiều tên tộc nhân đứng ngăn người tại chỗ lúc, lập tức tức giận đến liền phối đều nhanh nổ.

"Các người đều đứng ở chỗ này làm cái gì? Chờ lấy bọn hắn chủ động đến tìm các người sao?"

"Thủ Lĩnh, cái này mảnh rừng bên trong đâu đâu cũng có bầy rập, hiện tại đã trải qua giết chết chúng ta bảy tám cái tộc nhân."

"Chính phải chính phải, người nếu là không tin liền nhìn xem Bồ Long, hắn ngay tại mặt của ta da dưới mặt đất bị đánh xuyên đầu."

Người này sau lưng còn đeo cái kia thi thể đồng bạn, hoặc là lấy cầm đầu lĩnh không tin, liền tranh thủ thi thể buông xuống đến, đem trên đầu lỗ lớn biểu hiện ra cho mọi người thấy, miệng thảo luận nói: "Các người nhìn cái này động bao nhiêu a!"

...

"Bầy rập?"

Hắc Thu lập tức nheo mắt lại, hơi suy nghĩ chốc lát, hướng về phía đám người quát: "Bọn hắn hết thảy khi nào sao chút người, ở nơi này sao trong thời gian ngắn lại có thể bố trí bao nhiêu bầy rập?"

"Còn tại đứng ở nơi đó làm cái gì? Đều đuổi theo cho ta!"

Hắn đem trong tay trường mâu vung lên, la lớn: "Ai muốn là còn dám dừng lại, ta liền dùng hắn đến tế thiên!"

Hắc Thu vừa dứt lời, các tộc nhân đều không trải qua treo lên chiến tranh lạnh, phải biết tại vô đen bộ lạc bên trong tế thiên quá trình, liền xem như đối với hắn nhóm loại này đã sớm quen thuộc máu tanh và bạo lực gia hỏa mà nói, cũng đều lộ ra quá mức đáng sợ...

Loại này sự tình bình thường đều là dùng người ngoại tộc tới làm, bởi vì ai cũng không muốn bị sống sờ sờ nhỏ trên người da, chỉ còn lại đầm máu cơ bắp, sau đó bị ném vào đất cát bên trong trùn lên một tầng thật dày hạt cát, cuối cùng thống khổ tru lên ba ngày mới chết đi.

Kiểu chết này chỉ là nghe liền mười điểm ra sức, nếu là thân thân thể nghiệm công việc một cái, chắc hẳn kiếp sau cũng không dám làm tiếp người.

Bọn hắn cùng nhau nhìn nhau một cái, lập tức bắt đầu hít sâu một hơi, quay người hướng về phía trước đuổi theo.

...

Có Thủ Lĩnh tự mình áp trận, phía dưới tộc nhân cũng không dám lại trộm gian dùng mảnh lời, cũng không lo được phía trước rốt cuộc là cái gì núi đao biển lửa, Yêu Ma Quỷ Quái đang chờ bọn hắn, tất cả mọi người giống như là đánh máu gà một dạng gào khóc xông đi lên.

...

Nơi xa có rất nhiều xếp ngay ngắn cây khô đang tại kịch liệt thiêu đốt, ánh lửa đem trọn cánh rừng đều nhuộm lên một tầng màu quýt, phía kia không khí nhiệt độ so với trước còn muốn nóng bỏng rất nhiều, mỗi một cái đến nơi đây Dị Tộc Nhân, đều cảm giác được bản thân toàn thân lông tóc bị nướng cháy mà cong lên, dù cho cách xa nhau 100 mét, trên da y nguyên sinh ra một loại phảng phất bị kim đâm đau nhói cảm giác.

Bởi vì trong rừng nhiệt độ bỗng nhiên tăng lên, những cái kia chứa đựng ở sâu dưới lòng đất hơi nước cũng bị bốc hơi đi ra, hơi nước hòa lẫn khói đặc phiêu đảng trên không trung, nhường chung quanh tầm nhìn biến thấp hơn, mỗi người đều chỉ có thể lục lọi tiến lên.

Lúc này, vị kia Hắc Thu lại chạy tới, hắn trông thấy các tộc nhân động tác chậm chạp, sắc mặt mười điểm không thích, lập tức lớn tiếng gầm thét: "Nhanh nhanh nhanh, đều cho ta xông đi lên!"

Vừa dứt lời, trong lúc vô tình nghiêng mắt nhìn gấp bên cạnh còn có một cái gia hỏa tại chân thấp chân cao mà chậm rãi tiến lên, trong mắt của hắn lộ khí thốt nhiên, mở ra bộ pháp vọt thẳng đi qua.

"Nhìn đến người là không muốn sống!"

"Thủ Lĩnh, ta trên chân dẫm lên Hỏa... Thủ Lĩnh!"

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Theo đuổi không bỏ

"Tự tìm cái chết!"

"Thù Linh, Thù Linh . . . Ta không có, ta không . . ."

Hắn tự tay một phát bắt được tên kia tộc nhân cổ, một cái tay khác từ hông trên rút ra một cái bạch cốt thủ chuỗi lưỡi búa, cũng không nghe người này tộc nhân đau khổ cầu khẩn, lập tức hung hăng hướng về người kia trên đầu chặt xuống dưới.

"Két!"

Chỉ nghe thấy một tiếng xương cốt đứt gãy trầm đục, người kia trên đầu, trong nháy mắt bị nện ra một cái cái bát to bằng động, trong đó đỏ trắng đủ loại dịch thể lập tức tuôn ra, hướng về văng tứ phía đi.

Hắc Thu tiện tay đem hán thi thể ném trên mặt đất, mặt mũi dữ tợn hướng về phía sau lưng hô lớn: "Nếu như còn có dừng lại ở đằng sau ta người, đây chính là hạ tràng!"

...

Tầm gương lực lượng là vô tận, hướng chi còn là thê thảm như thể tấm gương, trông thấy đồng bạn tao ngộ, những cái kia nguyên bản còn tại Thù Linh sau lưng lẽ mề các tộc nhân, đứng là tại hỏa diễm thiêu đốt bên trong cảm thấy bản thân lưng trần trần phát lạnh, dưới chân đột nhiên tăng tốc tốc độ, gần như chỉ ở trong vài giây liền chạy tới phía trước.

...

Hàn Băng cùng Dư Phong sóng vai đi ở cùng một chỗ, trong tay hắn còn nắm một sợi dây thừng, tại dây thừng bên kia, cột vị kia mặt mũi tràn đầy vệt nước mắt Tiểu Hắc.

Nghe thấy hậu phương truyền đến trận trận gào thét, hai người bỗng nhiên quay người, xuyên thấu qua nồng vụ hướng về sau lưng ngóng nhìn đi qua, cái này hai người biểu hiện trên mặt trở nên có chút ngưng trọng, bởi vì lúc này tình huống, tựa hồ so bọn hắn ban đầu dự đoán muốn hồng việc nhiều lắm.

Hàn Băng hỏi: "Đó là cái gì thanh âm?"

Hiểu sơ Hắc Bì ngôn ngữ Dư Phong lắng nghe chốc lát, cắn răng trả lời: "Bọn hắn cùng lên đến!"

...

Vốn cho rằng chờ bản thân chạy vào rừng lâm sau đó, tại sau lưng thả mấy cái Hỏa, những người kia liền sẽ biết khó mà lui, đồng thời đình chỉ truy kích, nhưng là như thế nào cũng không nghĩ đến, Hàn Băng đám người đã đem ven đường chỗ trông thấy tất cả cây khô cho đốt, dâng lên hỏa diễm chiếu Hồng nửa bầu trời, bọn hắn lại còn là tại sau lưng theo đuổi không bỏ, đồng thời rất có muốn đem bản thân đuổi theo đến chân trời góc biển tư thế.

Loại hiện tượng này mười điểm làm cho người khó hiểu, bởi vì tất cả Nguyên Thủy Bộ Lạc săn giết cùng đuổi bắt đều sẽ giảng cứu một cái nguyên tắc, đó chính là thu lợi tối đại hóa, chỉ cần thu hoạch lớn hơn bỏ ra, vậy cái này sự kiện cũng có thể đi thử xem, bất quá nếu là bỏ ra lớn hơn thu hoạch, như vậy cái này cái cọc mua bán vô luận như thế nào đều không thể làm.

Tựa như lúc này tình huống, chỗ gần có đại hỏa, phía trước có cơ quan, chung quanh còn có nhìn không thấy mai phục, ở nơi này loại hiểm ác trong hoàn

cảnh, sai phái ra số lớn tộc nhân tiến hành truy kích, cái này rất rõ ràng đối những cái kia Dị Tộc Nhân mười điểm bất lợi, trước bất luận ở cái này quá trình bên trong, bọn hắn sẽ trả ra đại giới cỡ nào, liền xem như bọn hắn có thể trải qua lận lợi đường xa, một lần nữa bắt lấy chạy trốn các nữ nhân, nhưng bọn hắn lại làm như thế nào đem con mồi mang trở về đây?

. . .

Nghe thấy sau lưng từng đột từng đột tiếng gầm gừ cùng tiếng kêu thảm thiết, Hàn Băng lập tức có chút không hiểu rõ, trong miệng nhẹ giọng nói nhỏ: "Bọn hắn tại sao còn truy?"

Bên cạnh Dur Phong Từ Trường cũng khẽ lắc đầu, biểu lộ lộ ra mười điểm mê hoặc, thờ dài, nói ra: "Nếu như ta là Hắc Bì Bộ Lạc Thủ Lĩnh, ở nơi này loại tình huống dưới khẳng định cũng là sẽ không lại tiếp tục đuổi."

Đồng dạng, nếu như Hàn Băng là cái kia Hắc Bì Bộ Lạc Từ Trường, hắn cũng sẽ không ở như thế tình huống phía dưới mệnh lệnh tộc nhân mù quáng mà truy kích, bởi vì đây là tại quá mức nguy hiểm.

Giờ phút này trong rừng thế lửa mặc dù còn không có lan tràn ra, nhưng là hỏa điểm loại này Mãnh Thú, một khi tại rậm rạp trong hoàn cảnh bị phóng xuất ra, vô luận là ai chỉ sợ cũng không cách nào cam đoan nhất định có thể đem hắn khống chế được, nếu như đối phương đem Thạch Tường Bộ Lạc bức bách đến cùng đường mật lộ, hạ quyết tâm toàn lực châm lửa, như vậy rất có thể tạo thành đại quy mô rừng sâu Hỏa Tai, nếu quả thật đi đến cái kia cấp độ, song phương tổn thất đều sẽ cực kỳ thảm trọng.

Cái kia Hắc Bì Bộ Lạc Thủ Lĩnh, cũng dám bốc lên dạng này phong hiểm tùy tiện truy kích, cái này đã trải qua không phải cả gan làm loạn có thể hình dung, nếu như hắn mục tiêu, y nguyên vẹn vẹn đem những cái kia chạy mất phụ nữ cho bắt trở về nói, cái kia dạng này cử động lại lộ ra là kỳ ngu xuẩn vô cùng.

"Có thể hay không là bởi vì ta tại trong bộ lạc thả cái thanh kia Hỏa chộc giận bọn hắn?" Hàn Băng tựa hồ nghĩ đến chút gì, nhẹ giọng hỏi.

"Sẽ không!"

Dur Phong Từ Trường giọng điệu mười điểm vững tin: "Chỉ là chút cỏ khô cùng bó củi, đốt liền đốt, sau đó tại chặt là được."

"A!"

Hàn Băng mới vừa buông lỏng một hơi, Dur Phong Từ Trường trong mắt sáng lên, tựa hồ là nghĩ đến cái gì, vội vàng hỏi: "Người lại Hắc Bì bộ lạc bên trong đều giết người nào sao?"

Hàn Băng trả lời: "Chỉ người trông thấy cái kia mấy cái thù vệ."

"Không không không!"

Dur Phong Từ Trường lắc đầu, tiếp tục hỏi: "Trừ những thù vệ kia, còn có người khác sao?"

"Ân?"

Hàn Băng ngừng lại, gật đầu nói: "Tại trước đó phóng hỏa thời điểm, ta còn giết một cái Bàn Từ."

"Bàn Từ?"

Dur Phong sắc mặt không trải qua trầm xuống, hơi có vẻ khản trương hỏi: "Người nói cái kia Bàn Từ, hắn trên người có thể có cái gì đặc biệt địa phương khác?"

"Có ý tứ gì?"

"Nói thí dụ như, hắn có hay không mặc cái gì đặc thù trang phục?"

"Không có!"

Hàn Băng lúc này lắc đầu, khẩu khí cũng là mười điểm vững tin: "Ta lúc ấy cùng hắn dựa vào rất gần, hắn trừ trên người đồng kia thịt mỡ tương đối nhiều bên ngoài, cùng những người khác không có gì khác nhau."

Có thể thấy đi ra, lấy được phủ định trả lời về sau, Dur Phong Từ Trường trong lòng phảng phất là lớn buông lỏng một hơi, mang theo hơi may mắn ngữ khí cười nói: "Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi, người giết cái kia Bàn Từ hẳn không phải là bọn hắn Thủ Lĩnh."

Trông thấy hắn phản ứng như thế, Hàn Băng lập tức cảm thấy có chút hiếu kỳ, nhíu nhíu mày hỏi: "Ta nghĩ hỏi một chút, nếu như ta thực giết bọn hắn Thủ Lĩnh, cái kia sẽ thế nào?"

"Thế nào?"

Nghe thấy vấn đề này, Dur Phong bỗng nhiên cười lên, nói ra: "Nhìn đến người chưa hề nói lời nói dối, người thực sự là từ núi một bên khác đến . . ."

Đây là ban đầu hắn hỏi thăm Hàn Băng thân phận lúc, Hàn Băng cho hắn giải thích, nhưng hắn lúc ấy là đánh chết đều không tin, nói phía đông ngọn núi kia tại hắn trẻ tuổi nóng tính lúc đi qua mấy lần, nơi đó chiếm cứ Dã Thú so dưới núi còn muốn hung mãnh nhiều lắm, căn bản không phải Nhân Loại có thể đối phó, một khi bị dễ mất tới, thậm chí ngay cả chạy trốn đều làm không được, bởi vậy, hắn chỉ là cho rằng Hàn Băng cố ý muốn giấu giếm bản thân xuất thân.

"Ở nơi này phiền quần sơn trong, ta biết rõ có chừng như vậy mười cái Nhân Tộc Bộ Lạc, những cái này Bộ Lạc quy củ phần lớn đều không khác mấy, nếu như cái nào đó Bộ Lạc Thủ Lĩnh bị Dị Tộc Nhân cho giết chết, dựa theo trong tộc quy củ, chỉ có giết chết địch quân Bộ Lạc Thủ Lĩnh tộc nhân mới có thể có tư cách kế thừa Thủ Lĩnh chi vị, kể từ đó, cái này hai cái Bộ Lạc quan hệ cũng chỉ có thể là không chết không thôi, thẳng đến trong đó một phương Bộ Lạc hoàn toàn diệt vong, chuyện này mới có thể chung kết."

"Thật sự?"

Thấy Hàn Băng sững sờ, ánh mắt bên trong phảng phất lộ ra nghi vấn, Dư Phong vỗ vỗ ngực, tiếp tục nói: "Ngươi nhìn, ngày đó chúng ta Thạch Tường Bộ Lạc toàn tộc đều bị Hắc Thu bắt lại, nhưng là hắn y nguyên không dám giết chết ta, nói như vậy ngươi hiểu chưa?"

Hàn Băng gật gật đầu, hơi suy tư chốc lát, tiếp tục nói: "Nếu như ta giết chết là Thủ Lĩnh thì từ đâu?"

"Vậy phải xem là dạng gì thì từ."

Hàn Băng cảm thấy hắn lời nói có chút khôi hài, giễu giễu nói: "Chẳng lẽ thì từ còn phân đẳng cấp?"

"Đương nhiên muốn phân."

Dư Phong biểu lộ rất nghiêm túc, hoàn toàn không có nói đùa ý tứ, hắn vạch lên ngón tay tinh tế mấy đạo: "Chán ghét thì từ, phở thông thì từ, ưa thích thì từ, tương lai chuẩn bị nhường hắn muốn làm Thủ Lĩnh thì từ . . ."

Hàn Băng lập tức nghe có chút mộng bức, vội vàng phát tay cắt ngang hắn, hỏi: "Nếu như ta giết chết cuối cùng một loại thì từ, cái kia sẽ thế nào?"

"Đó cùng trực tiếp giết chết Thủ Lĩnh khác biệt cũng không . . ."

Nói xong vừa nói, Dư Phong nhìn xem Hàn Băng biểu lộ có chút mất tự nhiên, trong nháy mắt trừng to mắt nhìn qua hắn, trong miệng kim lòng không được mà là lớn: "Không phải à?"

Hàn Băng cười xấu hổ cười: "Ta chính là mù ngấm lại, ngươi đừng coi là thật."

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Đập nồi dìm thuyền

"Ta cảm thấy những cái này gia hỏa chỉ sợ là sẽ không chủ động từ bỏ."

Hàn Băng thờ dài, hướng về phía Dư Phong Tù Trưởng gật gật đầu, biểu lộ có chút bất đắc dĩ nói ra: "Cũng mặc kệ bọn hắn đang mưu đồ gì, hiện tại nhìn đến, cũng chỉ có thể như thế."

Nghe được Hàn Băng đề nghị, Dư Phong biểu lộ có chút do dự, hắn đương nhiên biết rõ đối phương chỉ là cái gì, bất quá nếu là thật sự làm như vậy, tạo thành hậu quả đối Bộ Lạc về sau sinh tồn và phát triển thế nhưng là cực kỳ bất lợi.

Mảnh này rậm rạp từng lăm, từ tổ tiên cái kia bối phận lên, chính là tộc nhân càng dựa vào nơi cung cấp thức ăn cùng chỗ ẩn núp, nếu như bản thân đem hấn hóa thành đất hoang, cấp độ kia nó khôi phục nguyên dạng ít nhất cũng phải hơn mấy chục năm.

Mà ở nơi này trước đó, tộc nhân muốn ngắt lấy quả đại hoặc là tìm kiếm đường tài nguyên, cái kia liền muốn rời đi so dĩ vãng càng đường xa hơn trình, tổn hao so dĩ vãng càng nhiều tinh lực, đồng thời các tộc nhân gặp được nguy hiểm cũng sẽ tùy theo gia tăng.

Mà xem như Bộ Lạc Thủ Lĩnh hấn, có thể không thể chỉ đem ánh mắt tập trung cùng trước mắt, bởi vì ánh mắt thiên cận mà dẫn đến Bộ Lạc bị ép tiêu vong ví dụ, Dư Phong ở nơi này quần sơn trong bản thân nhìn thấy khả năng liền không chỉ một hai lệ.

...

Hàn Băng phảng phất là nhìn ra hấn lo lắng, vội vàng khuyên nói ra: "Dư Phong Tù Trường, lần này các người chỗ đứng trước tình huống cùng dĩ vãng những cái kia đùa hoàn toàn khác biệt, nếu như ngay cả trước mắt cái này liên quan đều gây khó dễ, cái kia Thạch Tường Bộ Lạc cũng liền không có khả năng sẽ có tương lai, người ngàn vạn không thể bỏ không được, chỉ cần các tộc nhân còn sống, lãnh địa cùng đồ ăn chậm rãi đều sẽ có a!"

Hàn Băng dù sao cũng là một ngoại nhân, mặc kệ hấn nhiều nữa cấp bách cũng không có khả năng trực tiếp vượt qua Bộ Lạc Tù Trường hướng hấn tộc nhân hạ mệnh lệnh, có chút quyết định dù cho lại gian nan, vậy cũng chỉ có thể do bọn hấn bản thân đi làm. . .

Dư Phong trong đầu tràn đầy phụ thân trước khi qua đời lưu lại nói, hấn nói vùng rừng rậm này là tổ tiên lưu lại đến, dường dực một đời lại một đời tộc nhân, người nhất định muốn hào hào thủ hộ. . .

Mỗi một cái tộc nhân từ khi biết đi đường về sau, muốn học tập lớp đầu tiên chính là như thế nào ở nơi này từng lăm bên trong tìm kiếm bản thân muốn đồ vật, tộc nhân ăn dùng mỗi một khóa trái cây, sử dụng mỗi một thanh vũ khí, mặc mỗi một kiện quần áo, chỗ dựng mỗi một đình nhà cỏ đều là đến từ nó quả tặng.

Nếu như đem nó đốt, cái kia các tộc nhân quen thuộc tất cả liền đều không tồn tại, về sau, về sau lại nên làm cái gì?

Dư Phong nhắm hai mắt làm mấy cái hít sâu, biểu lộ rất là ngưng trọng, tựa hồ tại nghiêm túc tự hỏi Bộ Lạc sinh tử tồn vong, quyết định này rất khó khăn dưới, hấn nhất định phải phải đem hết toàn lực nghĩ đến mỗi một chi tiết.

...

Ước chừng nửa phút về sau, hấn y nguyên gấp nhắm hai mắt, phảng phất không có bất kỳ cái gì biểu thị, Hàn Băng thấy hậu phương nồng vụ dần dần tản ra, chắc hẳn hóa điểm đã trải qua tiêu xuống dưới, hấn lo lắng nói ra: "Dư Phong Tù Trường, chúng ta thời gian không nhiều."

"Chúng ta có thể sống sót sao?" Dư Phong thấp giọng hỏi.

Hàn Băng liếm liếm bờ môi, đối mặt với sau lưng hơn bốn trăm người truy sát, nếu như vèn vẹn chiếu cổ mình nói, như vậy chạy thoát đối với hấn mà nói quả thực là dễ như trở bàn tay, bất quá nếu là còn muốn chiếu cổ được cái này hơn một trăm tên chiến năm cận bã phụ nữ, hấn trong lòng trong nháy mắt liền không có bất kỳ cái gì lực lượng.

"Vô luận như thế nào, luôn luôn còn có hi vọng, đúng không?"

Dư Phong y nguyên gấp nhắm hai mắt, hấn hơi hơi mở ra miệng, tham lam hô hấp lấy chung quanh không khí.

"Năm đó chúng ta tổ tiên cũng giống như người, tại tộc nhân sinh chết tồn vong trước mắt, từ đại sơn bên ngoài chạy đến cứu vớt chúng ta. . ."

Nghe thấy câu nói này, Hàn Băng trong lòng bỗng nhiên co lại, kém chút cắn đầu lưỡi mình.

Chỉ nghe Dư Phong tiếp tục nói: "Mặc dù chúng ta hai người trước kia cho tới bây giờ cũng chưa từng thấy lẫn nhau, ta không biết người đến cùng đến từ phương nào, cũng không biết người xuất thân từ cái nào Bộ Lạc, càng không biết người chủ động trợ giúp chúng ta đến cùng là vì cái gì. . . Nhưng là, người cứu vớt chúng ta, đây là không thể nghi ngờ sự thật, nếu như đây lần không có người trợ giúp, chắc hẳn chúng ta Thạch Tường Bộ Lạc đã sớm vong, đối với cái này ta sâu sắc cảm kích."

Nói xong câu đó, hấn mở to mắt nhìn xem Hàn Băng, ánh mắt bên trong tràn ngập hào quang, đưa tay vỗ vỗ đối phương bả vai, tiếp tục nói: "Ta Dư Phong từ khi lúc còn tấm bé từ phụ thân nơi đó kế thừa Bộ Lạc Thủ Lĩnh chi vị về sau, đến hôm nay mới thôi còn cho tới bây giờ không có kính nể qua bất luận kẻ nào, người là duy nhất một cái."

Dư Phong xê dịch bước chân chuyển qua thân thể, đem chính diện hướng về phía Hàn Băng, hô hấp có chút gấp rút.

Hàn Băng còn tưởng rằng hấn lại muốn nói chút gì sùng kính lời nói, thật không nghĩ đến ngay tại sau một khắc, đối phương hai đầu gối mềm nhũn trực tiếp quỳ trên mặt đất.

"Dư Phong Tù Trường, không cần dạng này, ta trợ giúp các người hoàn toàn là cam tâm tình nguyện, nếu như muốn cảm tạ ta, miệng thảo luận nói là được, bây giờ còn không phải. . ."

Hàn Băng trong mắt hơi kinh ngạc, đang lúc thuyết phục Dư Phong thời khắc, sau lưng những tộc nhân kia nhìn thấy Thủ Lĩnh cử động như vậy, cũng tất cả đều quỳ theo xuống dưới.

Hàn Băng lập tức có chút khản trương lên.

Dur Phong ngừng đầu nói ra: "Chúng ta Thạch Tường Bộ Lạc quy củ, đầu gối quỳ xuống đất biểu thị sùng cao nhất kính ý . . . Ta, Dur Phong, Thạch Tường Bộ Lạc Tù Trưởng, khẩn cầu ngươi có thể tiếp tục trợ giúp chúng ta, trợ giúp ta tộc nhân sống sót."

Hắn yêu cầu mặc dù có chút quá phận, bất quá hắn nghĩ khí lại có vẻ vô cùng chân thành, nhưng Hàn Băng không thể không động dung.

"Ta . . ."

Coi như Dur Phong không nói những lời này, Hàn Băng cũng không có khả năng từ bỏ bọn hắn một mình chạy trốn, có chút đồ vật nguyên bản là số mệnh, vốn là cái kia tự mình tiến tới hoàn thành liễu mạng, dù cho kinh lịch trăm năm tuế nguyệt, dù cho thương hải tang điền, cuối cùng y nguyên vẫn là sẽ rơi xuống bản thân trên vai, tránh cũng không thể tránh.

"Các ngươi đều đứng lên trước đi!"

Hắn tự tay đem Dur Phong đỡ dậy, thần sắc trang nghiêm mà nói ra: "Ta đáp ứng ngươi, vô luận như thế nào ta đều sẽ đem hết toàn lực trợ giúp ngươi, đem hết toàn lực để ngươi các tộc nhân sống sót."

"Cảm ơn ngươi, ta tin tưởng ngươi có thể làm được."

Dur Phong cười gật gật đầu, chờ hắn đứng người lên về sau, những cái kia nam tử cũng đứng lên.

Lúc này Hàn Băng đã trải qua nghe thấy hậu phương tiếng gầm gừ cùng gào thét tiếng càng ngày càng gần, hắn hơi hơi quay đầu quan sát chốc lát, trông thấy mấy cái mờ hồ bóng người đang hướng về nơi đây cấp tốc chạy tới, hắn lập tức quay người, chỉ mấy tên tay cầm bó đuốc nam tử nói: "Các ngươi hiện tại liền đi đem những cái kia cây khô tất cả đều đốt, nhất định muốn nhanh."

"Là!"

Phía trước cái kia sắp xếp cây khô quy mô không nhỏ, tựa như là lúc trước bị sét đánh qua, chỉ ít có trên trăm khóa chết cây nổi thành một mảnh, hơn nữa mỗi một cái cây độ cao đều đạt tới hơn trăm mét, nếu như một khi đem hắn dẫn hỏa, đợi đến thụ mộc đánh sập về sau, như vậy ở nơi này xung quanh ngàn mét bên trong tuyệt đối đều là không có một ngọn cỏ.

Nếu là giờ phút này lại phá đến một cổ gió lớn, Hỏa mọn Phong Thế, Phong trợ Hỏa uy, trong nháy mắt nhưng cái này toàn bộ rừng sâu luân làm Hỏa biển đều có cực lớn khả năng.

Chờ châm lửa cái kia mấy người chạy đi về sau, hắn đối lấy Dur Phong nói: "Đợi chút nữa những cây to kia một khi bị đốt, cái này hai bên cũng sẽ bị hoàn toàn ngăn cách, còn mời Dur Phong Thủ Lĩnh hiện tại liền mang theo tộc nhân đi lên phía trước . . ."

Hàn Băng lời còn chưa dứt, Dur Phong tựa hồ nghe ra hắn nói bên ngoài thanh âm, vội vàng hỏi: "Vậy còn ngươi?"

"Ta đi ngăn chặn bọn hắn!"

Hàn Băng duỗi ngón tay chỉ hậu phương cái kia mấy cái như ẩn như hiện bóng người, bây giờ bọn hắn cự ly nơi đây cũng chỉ có không đến 100 mét, nếu là tốc độ cao nhất xông tới, chỉ sợ căn bản sẽ không lưu cho bản thân châm lửa cơ hội.

Dur Phong lập tức có chút nói nghẹn, hắn trong lòng rất rõ ràng điều này có ý vị gì, nếu như nói chờ một lúc tường lửa dâng lên, ngăn cách Hắc Bi Bộ Lạc truy binh, vậy khẳng định cũng là đem Hàn Băng cách tại chỗ đầu.

"Cái này không được!"

Dur Phong theo tay chỉ bên cạnh hai tên nam tử, quát lớn: "Các ngươi hai cái phụ trách đoạn hậu, tại Hỏa bốc cháy lên trước đó, nhất định muốn ngăn chặn bọn hắn!"

Cái kia hai nam tử đưa mắt nhìn nhau, trong lòng biết rõ lần này nhiệm vụ là có đi không về, hét lớn một tiếng, đang muốn xuất phát thời khắc, Hàn Băng liền vội vàng kéo hai người, sau đó duỗi ngón tay Đông Phương, lạnh nhạt đối Dur Phong nói ra: "Ta đều có thể một mình vượt qua Đông Sơn tìm tới các ngươi, về phần sau lưng những cái kia gia hỏa, chẳng lẽ có thể so sánh trên núi Dã Thú hung mãnh hơn sao?"

Dur Phong không biết nên trả lời như thế nào, kỳ thật hắn trong lòng đối Hàn Băng nói qua những lời này, cái gì trèo đèo lội suối mà đến, đến hiện tại cũng đều còn có mấy phần hoài nghi, bởi vậy đối loại này lí do thoái thác, tự nhiên cũng chỉ coi là hắn ngu bức chi ngữ.

Bất quá nhìn xem đối phương kiên quyết như thế thần thái cùng giọng điệu, hắn trong lòng cũng khó tránh khỏi là cảm khái ngàn vạn, người này cùng bản thân Bộ Lạc không có chút nào liên quan, vậy mà là vì tự mình làm đến như thế hy sinh vì nghĩa trình độ, hắn rốt cuộc là mưu đồ gì a?

Chẳng lẽ . . . Chẳng lẽ này cũng là vì Tiểu Hoa?

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Đã mở bình chọn CONVERTER mấy bạn vào link này để bình chọn cho mình là ㄟThanh ㄟPhong nhé ^^

<http://forum.truyencv.com/showthread.php?t>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 108: Trong rừng Quỷ Mị

"Dư Phong Tù Trưởng yên tâm, ta khẳng định có thể còn sống trở về."

Hàn Băng làm ra cam đoan, cũng không còn cho đối phương tiếp tục dông dài cơ hội, hắn trực tiếp đưa trong tay đầu dây đưa cho Dư Phong, sau đó hướng về phía sau lưng mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ Tiểu Hắc nhô ra miệng, nói: "Cái này gia hỏa đối ta hữu dụng, trước giúp ta nuôi, có thể tuyệt đối đừng cho ăn."

Nói xong câu đó về sau, hắn kiểm tra một cái bản thân trang bị, lại đem ba lô đưa cho ca một tên nam tử, nhường hắn hỗ trợ bảo quản, sau đó lại đem mũ nghiêm nghiêm thật đeo tại trên đầu, mặc dù dạng này sẽ để cho bản thân oi bức khó nhìn, bất quá có thể trình độ lớn nhất mà phát huy ra áo tàng hình công hiệu.

Làm xong những cái này sự tình, hắn liền không cần phải nhiều lời nữa, gật đầu ra hiệu một cái, trực tiếp quay người rời đi.

Chờ hắn đi nhanh đến mười mấy mét bên ngoài, lúc này, bên tai đột nhiên nghe thấy một truyền quen thuộc âm điệu . . .

"Bất lỗi bất lỗi! Bất lỗi bất lỗi! Bất lỗi bất lỗi!"

Hàn Băng bỗng nhiên cười, lập tức quay người, đem nắm đấm giơ lên không trung, cao giọng hét lớn: "Bất lỗi bất lỗi!"

. . .

Dư Phong dẫn theo các tộc nhân hô to mười mấy tiếng về sau, hắn hít sâu một hơi, cắn hàm răng thấp giọng nói: "Chúng ta đi."

Dứt lời dùng sức kéo một phát trên tay dây thừng, Tiểu Hắc nửa người trên cũng đi theo hướng phía trước hơi dựng ngược lên, mười điểm không tình nguyện đi theo đi về phía trước đi.

Rất nhanh, Dư Phong đám người thân ảnh biến mất trong rừng, Hàn Băng xoay người, đeo lên mặt nạ, tiện tay rút ra bên hông hai thanh chủy thủ, lập tức cũng biến mất ở trong sương mù dày đặc.

. . .

Hắn mục tiêu là ngăn chặn những người kia truy kích bộ pháp, thẳng đến trông thấy sau lưng ánh lửa trùng thiên . . . Cái này nhiệm vụ nói khó không khó, nói dễ không dễ, ở một mức độ rất lớn quyết định bởi tại vận khí, hoặc giả nói là quyết định bởi tại quan chỉ huy đối phương tính cách.

Hàn Băng tựa như một cái mạnh mẽ báo săn, khom người tiềm hành tại trong rừng rậm, thời điểm chú ý đến chung quanh mỗi một tia gió thổi cỏ lay.

Rất nhanh, phía trước mười mấy mét chỗ có một tên lè loi trợ trợ Dị Tộc Nhân xuất hiện, trong tay hắn cầm trường mâu, thần sắc có vẻ hơi khẩn trương, đầu càng không ngừng trái phải nhìn quanh, dưới chân bộ pháp cẩn thận xê dịch, đang từ từ hướng lấy bản thân vị trí đi tới.

Nhìn xem người kia dưới chân tiến lên quỹ tích, chắc hẳn nhiều nhất lại có mười mấy giây thời gian, bọn hắn hai người liền có thể gặp gỡ.

Hàn Băng ngồi xổm ở trong bụi cỏ không nhúc nhích tí nào, trên người nhan sắc rất nhanh chuyển biến thành một mảnh xen lẫn màu nâu xanh nhạt, hoàn mỹ cùng chung quanh bụi cỏ hòa làm một thể.

Trong rừng này tia sáng vốn liền không đủ, tại tầng thêm có nòng vụ làm yểm hộ, chắc hẳn coi như người kia và Hàn Băng ở giữa cự ly gần trong gang tấc, chỉ cần không có trực tiếp thân thể tiếp xúc, vậy liền căn bản không có khả năng đem hẳn phát hiện.

...

Hắn ngừng thở, tựa như một cái kiên nhẫn Mãng Xà lẳng lẳng chờ đợi Tiểu Thỏ Tử tới gần, liền tại người đi đến trước người mình không đến nửa mét thời điểm, Hàn Băng động, tay phải hắn đột nhiên làm khó dễ, dùng sức hướng phía trước đâm thẳng tới, Pterodactyls chui thủ cái kia dài đến mười mấy centimet lưỡi đao, trong nháy mắt liền chui vào đối phương đùi . . .

"Ai nha nha nha nha!"

Người kia cảm thấy trên đùi truyền đến kịch liệt đau nhức, khó mà ức chế mà kêu thảm thiết lên, nhưng hắn còn không tới kịp cúi đầu điều tra kẻ tập kích bộ dáng, chỉ thấy Hàn Băng buông ra chui thủ trong nháy mắt đứng người lên, duỗi ra một cái tay che miệng hắn, một cái khác hoành hướng hắn chỗ cổ phi tóc xóa đi.

"Vù!"

Tại chỗ cổ có yếu ớt cơ bắp xé rách thanh âm vang lên, người kia trong miệng kêu thảm lập tức liền bị kẹp lại, theo một trận ho mãnh liệt, tuôn ra máu tươi rất mau đem Hàn Băng hai tay nhuộm thành hồng sắc.

Hàn Băng đem hẳn đánh ngã trên mặt đất, kéo ra bên cạnh cỏ dại lau lau tay, sau đó nhặt lên hẳn trường mâu tiếp tục tiến lên, vừa đi ra vài chục bước, bỗng nhiên lại trông thấy trái phía trước có ba tên Dị Tộc Nhân đang theo bên này chạy tới, bọn hắn có lẽ là bởi vì nghe thấy vừa mới đồng bạn phát ra tiếng kêu thảm, mỗi người thân thái đều lộ ra cực kỳ cẩn thận.

"Đến vừa vặn!"

Hàn Băng hít sâu một hơi, sau đó đình chỉ hô hấp, đem trường mâu nắm nâng tại trên vai, dưới chân bỗng nhiên đạp một cái, nghiêng người hướng về phía trước chạy mấy bước, sau đó cánh tay đại lực vung lên, trường mâu đồng thời buông tay . . .

Một đạo Bạch Sắc cái bóng xuyên qua tầng tầng khói đặc, trên không trung lòi ra một đầu rõ ràng quỷ tích, sau đó trực tiếp vào trong đó một cái nam tử ngực.

"Àm!"

Trường mâu tựa hồ là đâm trúng xương cốt, cũng không từ mục tiêu phía sau lưng lộ ra, mà là tại cổ kia đại lực phía dưới, đem nam tử kia cả người đều hướng sau đẩy ra đến mấy mét vừa rồi dừng lại.

"A! ?"

"Phía trước có địch nhân!"

Còn lại hai người lập tức hoảng, chân trái đá ngã chân phải, trực tiếp hung hăng té ngã trên đất, cũng không lo được trên mặt té ra vết máu, lập tức trùm to mắt, rướn cổ lên hướng về trong sương mù dày đặc nhìn tới.

"Mau nhìn, nơi đó có một người!"

Trong đó một cái gia hỏa mới vừa trông thấy phía trước có một cái mơ hồ bóng người đang di động, vừa mới hô lên một câu, sau đó liền nghe không trung vang lên hai tiếng ben nhọn kêu to . . .

"Hư ~ hư ~ "

Còn không có nghĩ mình bạch cái kia là thứ gì phát xuất ra thanh âm, ngay tại sau một khắc, hai cây tối như mực gậy gỗ cấp tốc từ không trung phóng tới, chuẩn xác cắm vào bọn hắn trong cổ.

"Vù vù!"

Hàn Băng bước nhanh hướng cái kia ba người chạy đi, cũng mặc kệ bọn hắn bây giờ là còn có hay không hô hấp, trực tiếp đưa tay rút ra hai con Hồ Cốt Tiên, lại đem bọn hắn vũ khí trở lại đeo ở sau lưng, sau đó tiếp tục hướng về phía trước chạy đi.

...

"Sưu!"

Một cái do bảy người tạo thành truy kích tiểu đội đang tại trong rừng tìm kiếm, lúc này trên bầu trời bỗng nhiên vang lên một tiếng gào thét, ngay sau đó liền bay tới một cái trường mâu, trường mâu vạch ra một đầu đường vòng cung, chuẩn xác đem đi ở phía sau cùng vị kia Dị Tộc nam tử đóng ở trên mặt đất . . .

Nhưng hắn cũng không có tại chỗ chết đi, chỉ cảm giác được ngực đau đớn, vô ý thức mà dùng hai tay nắm chặt gấp ở trước ngực cây gỗ, trong mắt tràn

đầy vẻ hoảng sợ, sau đó liền nghe trong miệng hắn phát ra làm người sợ hãi kêu thảm

"A a a! !"

Tại hắn bên cạnh mấy tên khác đồng bạn quay người nhìn thấy cái này tràng diện, lập tức đều sững sờ.

"Cái này . . . Cái này là từ nơi nào bay tới trường mâu?"

"Ta không trông thấy a!"

"Người đây?"

"Ta cũng không chú ý tới."

. . .

"Người nhanh đi xem hắn thế nào!"

"A a!"

Trong đó một người tranh thủ thời gian hướng về tên kia thụ thương đồng bạn chạy tới, đưa tay đỡ lấy bả vai hắn, chát tiếng hỏi: "Người thế nào?"

Người này lồng ngực bị bắn thủng, tại như thế đau đớn tra tấn phía dưới, nơi nào còn có dư lực trở về trả lời đề, chỉ là nhẹ răng trợn mắt mà tru lên.

"A a a! Cứu ta, cứu ta . . ."

Hắn dùng hai cánh tay nắm chắc trường mâu cán, hướng về phía trước dùng sức kéo . . . Theo hắn động tác, trường mâu từng điểm từng điểm bị rút đi ra, bất quá theo sát còn có số lớn máu tươi phun ra.

"Hắn tựa như là sắp chết . . ."

"Suru!"

Người kia còn không có đem nói cho hết lời, đột nhiên từ hắn chính hậu phương lại bay tới một cái trường mâu, căn này trường mâu trực tiếp bắn vào hắn phần gáy, sau đó từ hầu kết xuyên ra, cuối cùng cắm vào thụ thương gia hỏa trong miệng, hai người dính sát đối phương, đồng thời mất mạng.

"Còn có người!"

"Các người có hay không trông thấy căn này trường mâu là từ nơi nào bay tới?"

"Phía trước, phía trước, tựa như là phía trước!" Có một người duỗi ngón tay lấy phía trước kinh hoàng la lớn.

Còn lại năm người đồng thời trừng to mắt, biểu lộ kinh dị hướng lấy cái hướng kia nhìn lại, bất quá tại trong con mắt của bọn họ, chỗ kia chỉ có một mảnh yên tĩnh, cẩn thận tìm kiếm thật lâu về sau, lại là không có phát hiện bất cứ dị thường nào.

"Thật có người ở nơi đó sao?"

"Người xác nhận vừa mới không hoa mắt? Ta làm sao cái gì cũng không trông thấy a!"

"Ta vừa mới thực trông thấy có cái cái bóng đang động . . . Chính là hiện tại không!"

. . .

"Ai? Người là ai? Tranh thủ thời gian cho ta đi ra!"

"Suru!"

Đáp lại hắn vẫn là một cái trường mâu, lần này là từ nay về sau người trong miệng bắn vào, cái ót xuyên ra, đồng dạng là may mắn tại chỗ tử vong.

"Thực sự có người . . . Đều nằm xuống!"

"Nhanh nằm xuống a!"

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé...

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Đã mở bình chọn CONVERTER máy bạn vào link này để bình chọn cho mình là ㄟThanh ㄟPhong nhé ^^

<http://forum.truyencv.com/showthread.php?t>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Phá vây

Sợ bản thân biến thành kẻ tiếp mục tiêu, còn thừa những cái kia Dị Tộc Nhân lập tức bị dọa đến hồn phi phách tán, căn bản không dám ở ngáng đầu, trong nháy mắt tất cả đều nằm sấp xuống dưới, đem thân thể liều mạng hướng trên mặt đất bên trong chui, thậm chí ngay cả cái móng cũng không dám nhếch lên đến.

...

Bọn hắn cũng là rất bất đắc dĩ, nếu như địch nhân có thể quang minh chính đại mà đứng đi ra cùng bản thân chém giết, coi như đối phương nhân số so bản thân nhiều gấp bội đi nữa, cái kia tối đa cũng chính là cảm thấy tuyệt vọng thôi, đánh không lại liền chết, đạo lý rất đơn giản . . . Nơi nào sẽ giống hiện tại dạng này, nội tâm sợ hãi tới cực điểm, phảng phất bản thân trái tim đều nhanh muốn từ trong cổ họng mà nhảy đi ra.

Đây quả thực là oan hồn lấy mạng, công kích không có kết cấu gì, thể công không có điểm báo, cái kia ba đồng bạn chết mơ mơ hồ hồ không minh bạch, có thể hay không sống sót giống như chỉ có dựa vào vận khí, ai cũng không biết bản thân có thể hay không chính là kẻ tiếp quý xui xẻo.

"Người kia vẫn còn chứ?"

"Không biết."

Bọn hắn nơm nớp lo sợ ghé vào mà trên chờ đợi vài phút, bất quá chung quanh rốt cuộc không có bay tới bất luận cái gì trường mâu, người đánh lên kia thoát nhìn có lẽ là đã trải qua rồi đi.

"Người đứng dậy nhìn xem."

"Ta không đi!"

"Người đứng dậy đi nhìn xem, nếu như trông thấy thứ gì, lập tức nằm sấp xuống tới liền không sao."

"Đánh rầm, làm sao có thể không có việc gì, vậy người bản thân tại sao không đi nhìn xem?"

"Ta. . . ta còn muốn tìm người kia vị trí."

...

Hàn Băng tạm thời còn rất có kiên nhẫn, lặng lẽ ngồi xổm ở bọn hắn phía trước không đến 30 mét trong bụi cỏ, khoảng cách này phi thường gần, thậm chí đều có thể rõ ràng nghe thấy bọn hắn giờ phút này cái lộn.

"Những cái này gia hỏa kỳ lý oa lạ nói cái gì đâu?"

Tay phải hắn kéo lên trường mâu, một cái chân đạp ở sau lưng, một cái chân khác hơi hơi uốn lượn, cái tư thế này rất thích hợp phát lực, chỉ cần đối phương hơi khê ngòi đầu lên, chỉ dùng cho hắn năm giây thời gian, là hắn có thể cam đoan đem trên tay trường mâu chuẩn xác ném mạnh ra ngoài.

Bất quá, có lẽ là do ở bị sợ bề mặt, cái kia năm người một mực tất cả nằm xuống đất không nhúc nhích, mặc dù trong miệng làm cho lợi hại, lại là hoàn toàn không có phải đứng lên ý tứ.

Hàn Băng lặng yên chờ đợi vài phút, mắt thấy vẫn là không có chờ được cơ hội, hắn trong lòng nhất thời hơi không kiên nhẫn lên . . .

"Cái này mấy cái đồ hèn nhát, chẳng lẽ muốn úp sấp ngày mai?"

Đối phương nhiều người có thể chậm trễ, nhưng bản thân thế nhưng là một chút cũng chậm trễ không dậy nổi, Hàn Băng hướng về sau lưng nhìn sang, cũng không có trông thấy như kỳ vọng ánh lửa trùng thiên dấu hiệu, hẳn trong lòng càng thêm lo lắng, nghĩ đến nếu là chờ bọn hắn đại bộ đội chạy đến, cái kia bản thân lưu ở chỗ này chỉ sợ cũng rất nguy hiểm.

Hắn đem còn thừa cái kia ba cây trường mâu cột vào trên lưng, tiện tay gỡ xuống cung tiễn, chậm rãi lui lại mấy bước, sau đó tranh thủ thời gian hướng về bên trái một cây đại thụ chạy đi.

...

Ném mạnh ra trường mâu, uy lực xác thực rất lớn, bất quá nó tính hạn chế cũng quá mạnh, đối với góc độ công kích cùng cự ly yêu cầu cao vô cùng, nếu giống đối diện mấy người như thế, một mực giống con Ố Quy tựa như nằm rạp trên mặt đất không nhúc nhích tí nào, cái kia mình cảm bọn hắn cũng liền thực sự là không có biện pháp, ở nơi này loại tình huống phía dưới, vẫn là dùng cung tiễn tốt nhất.

...

Hắn dùng miệng cắn cung, rón rén leo lên cây, tại đại khái cách mặt đất cao năm sáu mét vị trí, tìm tới một cái phù hợp chỗ nấp, sau đó cúi đầu hướng bên kia trông đi qua.

"1, 2, 3, 4, 5 . . . Còn tốt, một cái đều không chạy."

Những cái kia Dị Tộc Nhân màu da một mảnh đen kịt, cùng cảnh vật chung quanh so sánh lộ ra cực kỳ đột ngột, nằm sấp ở phía dưới xanh lục bát ngát bãi cỏ bên trong phi thường tốt tìm, Hàn Băng vén vén dùng vài giây đồng hồ liền phát hiện phía dưới năm người kia vị trí.

Hắn hít sâu một hơi, chậm rãi kéo ra dây cung, trên dây cung phát ra hơi một chút tiếng kết vang.

Ngay tại hắn chuẩn bị bắn tên thời điểm, bỗng nhiên trông thấy trước mắt lóe ra một mảnh màu vô quýt ánh sáng, ngay sau đó lại nghe thấy sau lưng truyền đến một tiếng đại thụ bẻ gãy tiếng vang.

"Oanh!"

"Cái quái gì?"

Hàn Băng còn không có nhắm chuẩn tốt, bị động tĩnh này kinh đặc thù chỉ lắc một cái, đúng là trong lúc vô tình đem mũi tên kia cho bắn ra ngoài.

"Hư!"

Mũi tên cấp tốc bay ra, vừa vặn cắm ở một vị trí trong đó Dị Tộc Nhân trước mắt ba tác chỗ bùn đất bên trong, mà mũi tên kia vĩ, vừa vặn chỉ hướng Hàn Băng vị trí.

"Ồi!"

Người kia chính trong lòng run sợ mà nằm sấp, lại là phát hiện trước mắt mình đột nhiên lăng không xuất hiện một cái gậy gỗ, hắn đầu tiên là bị sợ rơi nửa cái mạng, coi là mình cũng phải đóng thay mặt, bất quá tiện tay sờ sờ đầu, cảm thấy con mắt cùng cái mũi đều ở đây, trên mặt cũng không có bất kỳ cái gì vết máu, lập tức mê muội nói: "Ta còn chưa có chết?"

Hắn bỗng nhiên phản ứng tới, lập tức ngừng đầu hướng về phía trước trên đại thụ trông đi qua . . .

Bởi vì sau lưng có hỏa diễm thiêu đốt, Hàn Băng đáng người giờ phút này hoàn toàn bị ánh lửa cho chiếu xạ đi ra, người này trông thấy trên cây ngồi xổm một cái kỳ quái bóng đen, vội vàng đứng người lên, chỉ trên cây quát lớn: "Hắn ngay tại nơi đó . . . Trên cây, ngay tại trên cây!"

Hàn Băng trong đầu đang tại may mắn Dư Phong bọn hắn rốt cục đem Hỏa cho đốt lên đến, không đợi hắn kịp suy nghĩ đường lui, trong nháy mắt liền bị phía dưới oa oa hô to bùng tỉnh, sau đó bỗng nhiên quay đầu, phát hiện có mấy cái bóng đen đang nhanh chóng hướng lấy bản thân vị trí bay tới.

"Mẹ ta!"

Hàn Băng quá sợ hãi, dưới chân cuống quýt đạp một cái, cả người trong nháy mắt nhảy lên vọt trên không trung . . . Dưới thân cái kia vài cái gấp rút tiếng xé gió lập tức nhường hắn mồ hôi lạnh đều lưu xuống tới, nếu là phản ứng tại chậm hơn nửa giây, bản thân tuyệt đối sẽ đóng đinh tại trên cây.

Chờ hắn rơi xuống đất điều chỉnh tốt thân hình về sau, năm người kia cũng chạy đến dưới gốc cây, mỗi người bọn họ trong tay đều cầm một cái búa đá, lưỡi búa kết cấu mặc dù đơn giản, bất quá dùng để giết người đó là dư xài.

Năm người đem hắn vững vàng bao vây lại, cũng không nói diêm lời xã giao, lập tức liền giơ búa lên hướng hắn xông tới.

"Hô lạp lạp lạp!"

"Oa lạp lạp rồi!"

Hàn Băng ngưng thần hơi dò xét một cái chung quanh, sau đó nhanh chóng đem cung tiễn đeo ở sau lưng, hai tay đều rút ra một cái Pterodactyls chùy thủ, tìm đúng một cái thân thể nam tử gầy nhỏ, giống như là một đầu Ly Nguơu dường như hướng hẳn đụng tới.

"Hoặc!"

Trông thấy cái trận chiến này, cái kia nhân tình không nhịn được dừng lại bước chân, sau đó đem lưỡi búa nâng tại không trung, cắn răng hướng về Hàn Băng đầu hung hăng chặt xuống . . . Ngay tại lưỡi búa sắp đụng phải mục tiêu thời điểm, Hàn Băng hai chân lập tức mềm nhũn, đem cái eo về sau cong thành 90 độ, cả người lấy một loại quý dị tư thế bỗng nhiên quỳ trên mặt đất, lưỡi búa lợi nhận mạo hiểm vọt phần từ hẳn chớp mũi xẹt qua, cự ly gần đến thậm chí đều cạo xuống hắc lông mày.

Thừa dịp đối phương lực cũ đã đi, lực mới chưa sinh, Hàn Băng hai chân lần nữa đạp một cái đem bản thân bắn lên đến, sau đó một đao hoành bỏ về phía người kia cổ, người kia không kịp giờ búa lên, chỉ có thể vô ý thức mà dùng tay trái đi đón đỡ . . .

"Vù!"

Hắn bàn tay nửa bộ phận trước tính cả bốn ngón tay trong nháy mắt liền bị cắt đứt, máu tươi văng khắp nơi, mà thanh chùy thủ kia tình thế không giảm chút nào, tiếp tục hướng phía trước xẹt qua, thẳng đến tại hắn trên cổ cắt ra một đầu sâu đạt ba tấc vết đao, người kia đầu thuận thế hướng về sau rơi xuống đi, chỉ còn lại một tầng hơi mỏng da thịt kết nối lấy phần gáy.

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Đã mở bình chọn CONVERTER mấy bạn vào link này để bình chọn cho mình là ☺Thanh ☺Phong nhé ^^

<http://forum.truyencv.com/showthread.php?t>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 110: Bại lộ

Nghĩ những cái này Dị Tộc Nhân từng thấy máu tanh tàn bạo, so Hàn Băng chỉ nhiều không ít, liền giết người đều có thể giết ra niềm vui thú bọn hắn, tự nhiên sẽ không bị loại này chỉ là chém đầu trắng diện cho sợ mất mặt.

Cho dù là thấy đồng bạn tử trạng thể thảm như thế, nhưng này năm người căn bản không có bất kỳ cái gì kinh hoàng, y nguyên giờ búa đá gào khóc hướng về Hàn Băng trùng sát tới.

"Ngao hô hô! Ngao hô hô!"

Hàn Băng vòng qua người kia thi thể, tiếp lấy hướng lại trước chạy mấy bước, đồng thời đem phía sau lưng cung tiễn gỡ xuống, đang chạy bên trong kéo cung thượng huyền, nghe thấy sau lưng vang lên một tiếng quý kêu, hắn quay đầu liền bắn ra một tiễn.

Hắn và gần nhất người kia ở giữa cự ly chỉ có vài mét xa, đều không cần tận lực nhắm chuẩn, cái mũi tên này chuẩn xác bắn vào người kia trái hốc mắt.

"Àm!"

Con mắt bị bắn nổ, người kia bỗng nhiên giương một cái đầu, từ đó phun tung toé ra số lớn huyết dịch cùng **, ước chừng dài một tấc Hồ Cốt Tiễn đầu, lộ ra hắc cái ót . . . Nương tựa theo quán tính, người kia tiếp tục chạy mấy bước, sau đó toàn thân trong nháy mắt xụi lơ, trực đỉnh đỉnh quý trên mặt đất.

"A! ?"

Còn lại những người kia nhìn xem như thế kinh thế hãi tục một màn, bỗng nhiên liền ánh mắt đều biến, bọn hắn trong miệng nhịn không được thán phục một tiếng, biểu lộ không khỏi hơi chậm lại, sau đó cặp chân kia cũng không tự chủ thả chậm bộ pháp.

Hàn Băng thừa dịp cơ hội này, gia tốc bắn vọt mười mấy mét, gấp phía trước sinh trưởng một đồng cao lớn lùm cây, hấn dưới chân bỗng nhiên đạp một cái, cả người đột nhiên vọt lên trên không trung . . .

Chờ lắng không đợi khái một giây về sau, hai chân còn chưa rơi xuống đất, hấn duỗi ra hai tay bắt lấy trên đầu một cái nhánh cây, phần eo dùng sức rung động, mượn nhờ nhánh cây lực đàn hồi, hấn thân thể giống một mai bay ra khỏi nòng súng như đạn pháo, bay thẳng đến bảy tám mét bên ngoài.

"Àm!"

Hàn Băng đặt mông ngồi dưới đất, cho phép không được hấn nghỉ khẩu khí, lập tức đứng lên, lập tức lại vùng chân tiếp tục hướng về chỗ rừng sâu chạy tới.

Ở nơi này trong toàn bộ quá trình, hấn động tác nước chảy mây trôi, tựa như một cái sinh trưởng ở địa phương khi.

Những người kia nhìn hấn chạy trốn tốc độ, lập tức liền không có tiếp tục truy kích **, ngay tại Hàn Băng bóng lưng biến mất sát na, bọn hấn lập tức cũng dừng lại bước chân.

"Chúng ta thế nhưng là truy a, chỉ có thể trách hấn chạy quá nhanh."

"Cái kia bây giờ nên làm gì? Nếu như Thủ Lĩnh biết rõ cái này sự tình, cái kia chúng ta chẳng phải tất cả đều chết chắc sao?"

"Nếu không . . ."

Trong đó một người không có nói tiếp, hấn cau mày hơi ngẫm lại, sau đó quay người chạy đến cái kia trùng tên bỏ mình đồng bạn bên cạnh cẩn thận xem xét một hồi, trong mắt có đạo linh quang chợt hiện, hấn tựa hồ là nghĩ thông suốt cái gì, vội vàng ngẩng đầu lên, gấp giọng nói: "Nhanh, nhanh đi báo cáo Thủ Lĩnh, liền nói nơi này có một cái Thạch Tường Bộ Lạc gia hóa phi thường lợi hại, liên tục giết chúng ta bốn người, hơn nữa hấn còn cần một loại rất kỳ quái vũ khí, nói không chừng giết chết Hắc Mang hung thủ chính là hấn!"

"A! ?"

Mặt khác mấy người con mắt bỗng nhiên trợn thật lớn, đầu óc cực nhanh chuyển, nghĩ đến quả là thế, nếu như có thể đem tin tức này báo cáo nhanh cho Thủ Lĩnh, cái kia bản thân những người này chẳng phải là cái này không vèn vèn không có bất kỳ cái gì khuyết điểm, ngược lại lập xuống công lao ngắt trời?

"Tốt tốt tốt, các ngươi ở chỗ này bảo vệ, ta lập tức đi ngay thông tri Thủ Lĩnh." Người kia phui mông một cái, sau đó hướng về phía trước chạy đi.

. . .

Hàn Băng kìm nén một hơi chạy ra hơn mấy trăm mét, bỗng nhiên phát giác được sau lưng không có động tĩnh, bót thời gian từ nhìn lại, lại là một cái truy binh đều không có nhìn thấy . . . Những cái này gia hỏa cũng quá không chuyên nghiệp a?

Hấn đỡ lấy một cây khô thở mấy khẩu khí, sau đó quay đầu hướng về vừa mới lửa cháy phương hướng trông đi qua.

Trông thấy bên kia cây khô đã trải qua dấy lên lửa nóng hừng hực, ánh lửa thậm chí đều vọt tới đám mây phía trên, hấn trong lòng không khỏi buông lỏng một hơi, âm thầm nói ra: "Bọn hấn cuối cùng là chạy mất."

Vậy được phiền cây khô một khi bị dẫn hỏa, cơ hồ có thể đem xung quanh 100 mét phạm vi hóa thành tro tàn, những cái này Dị Tộc Nhân liền xem như lại điên cuồng, nhưng bọn hấn hiện tại tất cả đều để trần thân thể, thậm chí ngay cả đôi giày cũng không có, tổng không đến mức liền dạng này vọt thẳng vào biển lửa a?

Trái lại Hàn Băng, hấn nhưng là trang bị đến tận răng, trên người cái này áo giáp tuy nói thoát nhìn không quá uy phong, nhưng đi qua tỉ mỉ thiết kế, tính thực dụng mạnh phi thường, tại tăng thêm bản thân da dày thịt béo, chắc hấn ở trong biển lửa ghé qua cái 180 mét còn có thể chịu đựng.

Hấn đem cung tiễn thả lại trên lưng, rút ra Pterodactyls chủy thủ, trong lòng nói nhỏ: "Nhìn đến ta cũng cái kia rút lui."

Nghĩ đến câu nói này, hấn liếm liếm khô nứt bờ môi, sau đó hướng về bên trái vòng quanh đi qua.

Những người kia nếu không có tới đuổi theo bản thân, những lời ấy chưa chắc liền ở tại chỗ chờ lấy, mặc dù giải quyết bọn hấn cũng không tính là rất khó khăn, bất quá Hàn Băng hiện tại mục tiêu chỉ là tranh thủ thời gian rút lui, chỉ cần là có thể tránh cho phiền phức, đó còn là hết sức tránh cho tốt.

. . .

. . .

"Thủ Lĩnh, người nhìn . . ."

Hấn duỗi tay chỉ trên mặt đất bốn năm thi thể, nói ra: "Những cái này tộc nhân đều là bị cái kia gia hỏa cho giết chết, hấn cuối cùng giết hắc cự lực, dùng chính là cây gậy này."

Ngay tại Hàn Băng vừa rồi chiến đấu địa phương, giờ phút này đã là vây đầy trên trăm tên Dị Tộc Nhân.

Hắc Bì Bộ Lạc Thủ Lĩnh Hắc Thu mặt không thay đổi đứng ở nhất trung gian, nhìn hắc trong mắt ánh mắt, tựa hồ cũng không quá quan tâm những cái kia chiến tử tộc nhân, ngược lại là đối trong tay cầm cần này hắc sắc gậy gỗ muốn cảm thấy hứng thú hơn một chút.

"Cái này đến cùng là thứ gì? Chẳng lẽ là tiểu hài tử dùng trường mâu?"

Hắn hít mắt cẩn thận quan sát chốc lát, thử thăm dò dùng ngón tay nhẹ nhàng mà đụng chút cái kia do xương cốt rèn luyện thành mũi tên, lại sờ sờ cái kia dùng lông vũ làm thành đuôi tên, đứng ở nơi đó trọn vẹn lãng mười mấy phút cũng không nghĩ mình bạch, cần này nhỏ bé cây gậy rốt cuộc là lấy làm gì.

"Tê Tự đại nhân đâu? Còn không có đuôi tới sao?"

"Tê Tự đại nhân vừa mới không cẩn thận té một cái, cái mông thụ thương, ta nhường những người khác công nàng, nên rất nhanh sẽ đến."

"Té một cái?"

Hắc Thu hai mắt ngưng tụ, trong mồm phun ra chỉ có hắc một người có thể nghe thanh âm: "Thật là một cái vô dụng đồ bỏ đi."

Lại qua đại khái ba phút, hậu phương chạy tới một đám người, trong đó đang có cái kia Tê Tự, bất quá nàng cũng không có bản thân chạy, mà là cười tại một tên đáng người mập lùn tiểu hỏa tử trên cổ, hai tay gắt gao nắm lấy lỗ tai hắn.

Tên tiểu tử này mặt mũi đầu đầy mồ hôi, trong miệng càng không ngừng thở gấp trọng khí, tựa hồ lúc nào cũng có thể một hơi xách không lên đây.

Chờ đám người kia tới gần về sau, Hắc Thu vội vàng hướng tiến tới mấy bước, đưa trong tay cái mũi tên này đưa cho Tê Tự, hỏi: "Người cảm thấy Hắc Mang có phải hay không bị loại này đồ vật cho giết chết?"

"A? Ta trước nhìn xem. . ."

Tê Tự vỗ vỗ tiểu hỏa tử đầu, tiểu hỏa tử khó khăn ngồi xổm xuống dưới, chờ vị kia sau khi xuống tới, nàng dùng hai tay tiếp nhận cái mũi tên này. . .

Mặc dù miệng thảo luận là nhìn xem, bất quá nàng cũng không có dùng con mắt, ngược lại là giống một điều chó săn như thể đem cán tên đặt dưới lỗ mũi người lên, tiếp lấy lại đem mũi tên bỏ vào trong miệng liếm liếm, hít mắt hơi phẩm vị vài giây đồng hồ về sau, nàng nghiêm túc gật đầu trả lời: "Không sai, Hắc Mang chính là bị loại này đồ vật giết chết, bất quá. . ."

"Tuy nhiên làm sao?"

Tê Tự hơi khẽ cau mày, khẩu khí có vẻ hơi nghi hoặc: "Cây gậy này mặc dù một đầu cũng là nhọn, bất quá cái này cũng quá mảnh mẽ, nhẹ nhàng một tách ra liền đoạn, nếu là muốn dùng nó đến xuyên thấu Hắc Mang thân thể, cái kia đến sử xuất bao nhiêu lực khí?"

Thủ Lĩnh Hắc Thu chỉ chỉ vừa mới cho hắn báo tin người kia, nghiêm tiếng nói: "Người cho Tê Tự đại nhân nói một chút, vừa mới người kia là thể nào dùng cây gậy này giết chết hắc cự."

"Tốt."

Hắn khom người đi đến Tê Tự trước mặt ngồi xổm xuống dưới, sau đó dùng ngón tay thuận thực trên mặt đất vẽ ra một nửa hình tròn, ngừng đầu lên nói: "Vừa mới người kia cũng không có lấy tay cầm cây gậy này, mà là dùng một người giống cái này bộ dáng đồ vật, tựa như dạng này. . ."

Hắn đứng người lên, hai tay học Hàn Băng vừa mới kéo cung bắn tên tư thế, tiếp tục nói: "Hắn đầu tiên là kéo một sợi dây thừng, sau đó cây gậy gỗ này đột nhiên bay đi ra, trực tiếp cắm vào hắc mắt thật to bên trong, sau đó hắc lúc ấy liền chết."

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé...

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Đã mở bình chọn CONVERTER mấy bạn vào link này để bình chọn cho mình là ๔Thanh ๔Phong nhé ^^

<http://forum.truyencv.com/showthread.php?t>

Chương 111: Thần bí vũ khí

Đầy mặt hồ nghi Tế Tự cau mày suy nghĩ một cái, hào không dễ dàng mới từ tộc nhân cái kia thô lậu diễn dịch bên trong rút ra ra hình ảnh, trong miệng nàng phản hồi: "Người nói, người kia đầu tiên là kéo một sợi dây thừng?"

"Không sai."

"Sau đó gây gỗ đột nhiên hoành bay ra ngoài?"

"Đúng rồi, chính là dạng này."

"Tiếp lấy liền cắm vào hắc mắt thật to bên trong?"

"Là, sau đó hắc cự liền chết đi." Nói xong câu đó, hắc còn duỗi ngón tay chỉ sau lưng phía kia một cỗ thi thể.

Tế Tự híp mắt, bờ môi nhẹ nhàng lay động mấy lần, bỗng nhiên sâu xuyt một hơi, lại đem cái mũi tên này nâng tại trước mắt quan sát.

"Cái kia gia hỏa là định làm thế nào?"

Nàng dùng ngón tay bụng vuốt ve mũi tên, sau đó chậm rãi trượt xuống dưới động, thẳng đến đụng phải đuôi tên về sau, nàng có chút hiểu được mà gật đầu.

Hắc Thu gặp nàng ánh mắt có biến hóa, vội vàng hỏi: "Người nhìn đi ra cái gì không?"

"Không có!"

"Vậy người gật cái gì đầu?" Hắc Thu biểu lộ lộ ra phá lệ mơ hồ.

"Ta quen thuộc."

"Tập . . ."

Hắc Thu kém chút cắn được đầu lưỡi mình, cưỡng ép nhịn xuống trong lòng lửa giận, lạnh lùng nói: "Cái thói quen này tốt nhất cho ta từ bỏ!"

Tế Tự tựa như là cũng không có nghe ra Hắc Mang trong giọng nói bất thiện, nàng tiếp tục cau mày, lại gật gật đầu, tự nhủ: "Nhìn đến cái này gia hỏa rất là không đơn giản! Vền vền vền vền một người liền giết chết chúng ta mười cái Chiến Sĩ . . . Trước kia giống như cũng cho tới bây giờ chưa nghe nói qua Thạch Tường Bộ Lạc lúc nào ra lợi hại như vậy tộc nhân?"

Nàng ngẩng đầu nhìn Hắc Thu, hỏi: "Thủ Lĩnh, các người ngày đó muốn đi lên đánh lên Thạch Tường Bộ Lạc thời điểm, có hay không gặp phải người kia?"

Hắc Thu trong mắt lộ ra ngoan lệ ánh mắt, cắn răng nghiêng lợi nói ra: "Nếu như vô tình gặp hắc, ta tại chỗ liền sẽ giết chết hắc, tuyệt đối không có khả năng nhường hắc sống đến hôm nay."

"Hắc hắc . . ."

"Người lại cười cái gì?"

"Không nên giết hắc . . ."

"Không được . . . Cái gì? Người nói cái gì? "

Nghe thấy như thế hoang đường nói, Hắc Thu phảng phất liền muốn nhịn không được bản thân trong lòng lửa giận, nghĩ cái kia gia hỏa giết bản thân hơn mười người tộc nhân, lại thả đi những cái kia tù binh, trọng yếu nhất là, hắc còn giết bản thân thích nhất nhi tử . . .

Mà trước mắt cái này ngu ngốc lại dám nói dạng này lời nói, còn nhường bản thân không nên giết hắc, chẳng lẽ nàng tương đối phản đồ sao? Dù cho lão thái bà này thân làm Bộ Lạc Tế Tự, nếu như đây lần không thể cho ra cái có thể khiến cho bản thân tiếp nhận lý do, nàng kia hôm nay không ít chịu một trận đánh đập.

Hắc Thu hướng về phía trước bước ra một bước, trực tiếp đưa tay bắt lấy cổ nàng, hung ác nói: "Người lặp lại lần nữa!"

"Thủ Lĩnh đừng hoảng hốt, Thủ Lĩnh trước đừng hoảng hốt, trước hãy nghe ta nói hết . . ."

Ngay tại mũi chân mình cách mặt đất thời điểm, nàng cũng phát giác được Thủ Lĩnh nhìn bản thân ánh mắt có chút không thích hợp, vừa mới loại kia thói quen xấu lập tức liền bị từ bỏ, không còn dám thừa nước đục thả câu, liền tranh thủ cái mũi tên này nâng tại hai người ở giữa, gấp giọng giải thích nói: "Ta ý tứ, ta là ý nói, cái kia gia hỏa cho dù là lợi hại cũng chỉ là một người mà thôi, lại làm sao có thể nắm giữ giết chết mười mấy người bản sự?"

"Nói tiếp, người nếu là không nói ra được cái lý do, xem ta như thế nào thu thập người!"

Tề Tự nuốt nước miếng, quát: "Ta cho là hần sở dĩ có thể giết chết những thủ vệ kia, giết chết Hắc Mang, thậm chí ở chỗ này giết chết mười cái tộc nhân, tất cả đều là bởi vì hần trên tay có loại này thần bí vũ khí."

Hắc Thu nhướng mày, tựa hồ cũng minh bạch cái gì, nhưng hần không có lo lắng đáp lại, nghe Tề Tự nói tiếp: "Ta ý là, nếu như chờ chúng ta bắt được cái kia gia hỏa về sau, trước tiên đem loại kia vũ khí chế tác phương pháp cầm tới tay, cái kia chúng ta Hắc Bì Bộ Lạc về sau chẳng phải là có thể ở nơi này quân sơn trong xưng vương xưng bá, liền xem như nhân khẩu nhiều nhất khê cốc Bộ Lạc cũng không làm gì được chúng ta sao?"

"Thần bí vũ khí?"

Thấy Thủ Lĩnh hí đôi mắt một cái, phảng phất tán đồng bản thân quan điểm, nàng thần sắc biến càng thêm kích động, xem như một cái lớn Tề Tự, bản thân chủ yếu công việc trừ tại bình thường vì tộc nhân khấn cầu phù hộ, chủ trì đủ loại nghi thức bên ngoài, còn có một cái quan trọng hơn chức trách chính là trợ giúp Thủ Lĩnh bày mưu tính kế.

"Chờ chúng ta đem loại kia thần bí vũ khí chế tác phương pháp cầm tới tay về sau, Thủ Lĩnh nghĩ xử trí như thế nào cái kia gia hỏa đều được a . . . Hắc hắc hắc! Người nói đúng a?"

"Nói ngược lại là có chút đạo lý . . ."

Nghe nàng như thế nhất giảng, Hắc Thu trong mắt lửa giận lập tức tiêu mất hơn phân nửa, ngẫm lại, hỏi: "Cái kia chúng ta tiếp xuống tới nên làm cái gì?"

"Làm sao bây giờ? Đương nhiên là tiếp tục đuổi a!"

"Người tự xem"

Hắc Thu buông nàng ra, lại bắt đầu đi khoát khoát tay, chỉ nơi xa trùng thiên ánh lửa, tiếc nuối nói: "Những cái kia gia hỏa lá gan không nhỏ, cũng dám thả lớn như vậy Hỏa, chúng ta hôm nay nhất định là truy không lên."

"A! ?"

Tề Tự cũng ngẩng đầu hướng về phía kia nhìn lại, nhìn thoát ra mặt đất 100 mét cao bao nhiêu liệt điểm, lập tức liền biểu lộ đều động lại, trong miệng lầm bầm nói ra: "Lửa này cũng quá lớn . . ."

Hắc Thu cắn răng nổi giận mắng: "Đều do đám ngu xuẩn này một mực chậm rãi nuốt nuốt, nếu như có thể tăng tốc điểm tốc độ, những người kia căn bản không kịp châm lửa."

Tề Tự lực chú ý hoàn toàn đặt ở khác một kiện sự tình bên trên, quay đầu hỏi: "Lửa này nếu là một mực không tắt, có thể hay không đem chúng ta Bộ Lạc cũng cho đốt a?"

Hắc Thu mặt mũi tràn đầy không thèm để ý, một bên hướng về hậu phương đi đến, một bên nói ra: "Đốt liền đốt, dù sao ta cũng đang nghĩ đổi một cái chỗ ở, những đất kia động ta đã sớm chịu đủ, không chỉ có mỗi ngày bị côn trùng cắn, hơn nữa mỗi ngày buổi sáng tỉnh lại toàn thân đều là ẩm ướt."

"Ân? Thủ Lĩnh, Thủ Lĩnh . . ."

Tề Tự đuổi sát theo hần chạy đi lên, dọn nhà loại đại sự này, Thủ Lĩnh thế mà đều không cùng bản thân thương lượng một cái liền một mình quyết định, cái này cũng quá không đem bản thân cái này Tề Tự để vào mắt a?

"Cái kia . . . Cái kia chúng ta về sau đi nơi nào ở a?"

"Ta cảm thấy Thạch Tường Bộ Lạc nơi đó liền rất tốt, bên ngoài có tường đá, bên trong còn có một gian thạch đầu phòng, về sau ta liền ở đây."

"Cái kia chúng ta hai cái ở cùng nhau được hay không?"

"Người?"

Hắc Thu dừng lại bước chân, xoay người dùng một loại cực kỳ quý dị ánh mắt trên dưới dò xét nàng một chút, mười điểm ghét bỏ mà nói ra: "Không được!"

"A, tốt a!"

...

Làm Hàn Băng đối mặt cái kia 100 mét cao liệt điểm thời điểm, hần lập tức hít sâu một hơi, nhìn đến chính mình vừa mới nghĩ có chút đơn giản, phía trước hỏa điểm nhiệt độ cực cao, khi hần cự ly này sắp xếp thiêu đốt đại thụ mười mấy mét bên ngoài liền cảm thấy toàn thân cũng bắt đầu nóng lên, nếu là lại tới gần hai bước, thậm chí đều có thể cảm giác được bản thân thể mao trong nháy mắt biến cuộn lên.

Hần hướng tả hữu nhìn sang, phát hiện chỉ cần là bản thân con mắt có thể trông thấy địa phương, đều dấy lên đồng dạng đại hỏa, hơn nữa cái này hỏa điểm còn tại nhanh chóng hướng về chung quanh lan tràn, muốn đi vòng qua chỉ sợ là không có khả năng.

Hần hơi suy nghĩ chốc lát, sau đó quay người hướng về một cái khác phương hướng chạy đi, chạy đến một cái mưa rơi đọng lại thành hồ nước nhỏ vừa.

Hần nhặt lên một cái gãy gỗ, tại bên cạnh đào ra số lớn bùn đất, sau đó đem bùn tiến lên trong nước, làm thành một bãi bùn loãng tương, ngay sau đó trực tiếp nhảy đi vào, đồng thời lấy tay nắm lấy bùn loãng liền hướng về bản thân trên người mỗi một cái bộ vị đập, hai ba lần liền đem nhường toàn thân đều trùm lên một tầng nửa tắc hơn dày bùn loãng áo giáp.

Thừa dịp hiện tại trạng thái, hần vội vàng lại chạy về tường lửa một bên, nhìn xem cái kia Quất Hồng sắc hỏa điểm, nghe trong đó không ngừng truyền đến tiếng tí tách, trong mắt của hần khó tránh khỏi có chút do dự . . .

Nếu như chạy vào đi về sau té một cái, đến thời điểm bị những cái kia nung đỏ than củi bao lại ở, cái kia bản thân chẳng phải là muốn biến thành gà ăn mỳ?

Bất quá hần biết rõ, bản thân lo lắng mà càng lâu, vậy cái này phiên Hỏa mặt biển tích liền sẽ biến càng lớn, đến thời điểm thì sẽ càng khó làm.

"Quản hần, dù sao Lão Tử phiên cầu thả thịt dày, cũng không sợ mặt mỳ hóc hác!"

Giống như vì cho bản thân tăng thêm lòng dũng cảm, trong miệng hần phát ra rống to một tiếng, lập tức nhắm mắt lại liền bỗng nhiên hướng về tường lửa xông đi vào . . .

"A! ! !"

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Đã mở bình chọn CONVERTER mấy bạn vào link này để bình chọn cho mình là ㄟThanh ㄟPhong nhé ^^

<http://forum.truyencv.com/showthread.php?t>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 112: Mang ngọc có tội

Làm Hàn Băng ôm đầu xông vào biển lửa về sau, phảng phất trong nháy mắt đi tới Liệt Điểm Địa Ngục, hần thậm chí nhắm mắt lại đều có thể trông thấy bốn phía tất cả đều là một mảnh xích hồng.

Nghe thấy bên tai không ngừng vang lên tiếng tí tách, hần không có may mắn dừng lại, đành chỉ hô hấp quyết định một cái phương hướng liền vung ra bước chân vọt mạnh đi qua.

Hàn Băng hiện tại chạy phương hướng ngược lại có thể tại trong thời gian ngắn xông ra biển lửa, bất quá nếu là dưới chân hơi một cái lão đảo, làm tiến lên đường đi phát sinh nhỏ bé cái biến, những lời ấy chưa chắc chạy ra vài mét sau mất phương hướng, vậy hần chỉ sợ cũng thật muốn táng nhóm lửa biển.

Bốn phía liệt điểm bốc lên, giống như là ở vào một cái to lớn bếp nấu nội bộ, Hàn Băng mặc dù tận lực tránh cho cùng hỏa điểm trực tiếp tiếp xúc, nhưng

hắn trên người bao trùm tầng kia bùn nhão, ở nơi này loại nhiệt độ cao nướng dưới, vền vền vài giây đồng hồ thời gian liền bị bốc hơi rơi tất cả trình độ, cũng lấy mất trần có thể thấy tốc độ biến khô nứt, sau đó thành phiến thành phiến rơi xuống đến.

Lại qua vài giây đồng hồ, hắn trên người món kia dùng nước thấm ướt quần áo cũng bị nóng hồi không khí cho hơi cho khô, Hàn Băng lập tức cảm giác được thân thể bắt đầu biến càng ngày nóng, tựa như là một tòa đang tại hòa tan tượng sáp.

"Oanh! Oanh! Oanh!"

Bốn phía thỉnh thoảng truyền đến hỏa diễm cháy bùng thanh âm, có đến vài lần phảng phất ngay tại hắn bên tai vang lên, theo một tiếng vang trầm về sau, lập tức liền có thể cảm nhận được có một cỗ cường đại sóng nhiệt hướng bản thân bờ nhào tới, thậm chí có đến vài lần Hàn Băng đều kém chút bị đập bay trên mặt đất.

Tiếp qua vài giây đồng hồ, hắn phảng phất đã trải qua nghe thấy bản thân thân thể mùi thịt, ngay tại cảm giác được hoa mắt váng đầu thời điểm, đột nhiên, chung quanh không khí nhiệt độ bỗng nhiên hạ thấp, ngay tại kẻ tiếp trong nháy mắt, trước mắt cái kia phiến xích hồng cũng thời gian dần qua trở thành nhạt.

...

Hàn Băng trong lòng cuồng hỉ, biết rõ bản thân đã là vọt tới biển lửa biên giới khu vực, thấy phía trước chính là sinh lộ, hắn dưới chân lần nữa tăng tốc tốc độ, sử xuất bù sữa khí lực chạy tới.

Ước chừng lại qua năm giây, hắn rốt cục chạy ra biển lửa, chờ hắn cảm nhận được một cỗ Thanh Phong quét vào mặt mà đến, vội vàng mở mắt xem xét, chỉ trông thấy chung quanh có một mảnh màu xám khói đặc, mà này mặt tường lửa đã bị bỏ lại đằng sau mười mấy mét nơi khác mới.

"Rốt cục chạy đi ra!"

Mặc dù rời đi nguy hiểm khu vực, bất quá Hàn Băng cũng không có dừng lại bước chân, chịu đựng toàn thân đau nhói y nguyên nhanh chân chạy nhanh, thẳng đến phía trước xuất hiện một cái đầm nước nhỏ, hắn trực tiếp nhảy đi vào, đột nhiên, trên người cỗ này nóng bỏng tại nước đá cọ rửa dưới, lập tức giảm xuống mấy chục độ, Hàn Băng cũng không nhận được ngừng đầu lên rên rĩ lên.

"A!"

...

Hắn thực sự phát sinh Hóa Tai lúc, chân chính chết bởi hỏa diễm thiêu đốt hạ nhân rất ít, chỉ ít có chín thành trở lên người đều là chết bởi Vật Chất thiêu đốt mà sinh ra khói độc, bởi vậy, làm lâm vào đám cháy lúc, chỉ cần có thể ở trong đó đình chỉ hô hấp, đồng thời bảo trì đầu não thanh tỉnh, cái kia tồn sống sót tỷ lệ liền có thể đại đại đề cao.

Mà Hàn Băng chính là một vị ẩm ức cao thủ, so bình thường cao thủ cao hơn hơn mấy chục lần loại kia, bởi vì tại trước đó vô số năm lịch luyện bên trong, hắn bị chìm nước chết số lần chỉ sợ không phải dưới năm mươi lần, cái này khiến hắn lượng hô hấp biến dị thường cường đại, thẳng đến hôm nay, nhưng hắn một hơi không đổi trong nước nghẹn trên hơn nửa giờ, cái kia đều là rất nhẹ nhàng một sự kiện.

Mà cái kia da dê siêu cường kháng nóng tính, trên cơ bản cũng là đồng dạng nguyên nhân, mỗi một lần hắn chỗ nhận thống khổ và tra tấn đều không có uống phí, hắn thân thể lấy một loại vượt mức bình thường phương thức đang phát sinh chuyển biến, hoặc có lẽ là tiến hóa!

...

Chờ hắn từ đầu đến chân đều thoải mái xong, cảm giác được đầu không ở không rõ, Hàn Băng một lần nữa đứng lên hướng về Thạch Tường Bộ Lạc vị trí phương hướng đi đến, trên đường đi hắn đều hơi hơi hí mắt, lộ ra tâm không ở chỗ này, tựa hồ đang suy tư lấy sự tình gì.

Đi tới đi tới, bỗng nhiên nghe thấy phía trước vang lên một trận reo hò, hắn bỗng nhiên ngừng đầu, trông thấy Du Phong Từ Trường dẫn theo mười cái nam tử, chính hướng về bản thân nhanh chóng chạy tới.

...

"Người thực làm đến!?"

Du Phong trông thấy Hàn Băng mặt mày xám xịt bộ dáng, trong mắt của hắn lập tức bắn ra kích động dị thường ánh mắt, cực độ hưng phấn mà ôm bả vai hắn hô: "Ha ha ha! Hàn Băng, người còn sống, không nghĩ tới người thực còn sống!"

"Có thể không được nha, ta là muốn chết đều chết không ít!"

Hàn Băng cũng cười vỗ vỗ bả vai hắn, hỏi: "Các tộc nhân cũng còn tốt sao?"

"Àn."

Du Phong gật gật đầu: "Đại bộ phận tộc người cũng đã về trong bộ lạc, chỉ còn lại một phần nhỏ người còn chưa tới!"

Hàn Băng lại hỏi: "Còn kém bao nhiêu?"

Dur Phong nhưng không có tinh lực đi nhớ nhân số, hần vội vàng từ phía sau gọi tới một người đáng đáp rất cơ linh tiểu hỏa tử, hỏi: "Hiện tại còn kém bao nhiêu người?"

Tên tiểu tử kia trí nhớ thể nhưng là thực là không tồi, thậm chí đều không cần hỏi ước, trực tiếp há mồm liền ra: "Nam bây giờ trở về đến 28 người, còn kém năm người không tới, nữ nhân và tiểu hài trở về 108 người, còn kém 33 người không tới . . ."

Nghe thấy cái số này, Hàn Băng thần tình trên mặt hơi có vẻ kinh ngạc, bật thốt lên hỏi: "Cái kia còn có gần bốn mươi người không trở về? Làm sao sẽ mất nhiều như vậy?"

"Kỳ thật có thể còn sống trở về nhiều người như vậy, đã vượt qua ta dự tính."

Dur Phong thở dài, tiếp tục nói: "Có chút tộc nhân là bị những truy binh kia đuổi qua bắt trở về, có chút là trong rừng rậm bị giết chết, còn có một chút có thể là lạc đường."

Hàn Băng nghĩ một lát, nói ra: "Ta mới từ vậy liền tới, trên đường cũng không có phát hiện bất luận bóng người nào, ta nghĩ những người kia hẳn là về không được . . ."

"Hóa thiêu rất lớn sao?"

Hàn Băng gật gù đầu: "Nên rất nhanh liền sẽ đốt tới, chúng ta vẫn là trước trở về đi?"

"Tốt!"

Kỳ thật Dur Phong lưu tại nơi đây chủ yếu mục tiêu, nguyên bản là vì chờ Hàn Băng, về phần hần hần tộc nhân, nếu như chúng ta có thể bản thân trốn về đến đương nhiên là niềm vui ngoài ý muốn, tất cả mọi người sẽ rất khai tâm, bất quá nếu là đến hiện tại cũng còn không có cái bóng đáng, cái kia trên cơ bản cũng liền có thể đoạn nhất định là là vĩnh viễn cũng về không được.

Đám người trở lại bộ lạc bên trong, làm Tiểu Hoa trông thấy Hàn Băng lúc, đột nhiên hưng phấn đến quên hết tất cả, vội vàng đại hồng đại khiêu mà xông tới ôm thật chặt cổ của hần dờ khóc dờ cười, nói cái gì cũng không chịu buông tay.

Cái này mấy ngày nàng hoàn toàn là tại trong đau khổ vượt qua, mỗi một phút mỗi một giây đều qua cực kỳ thống khổ, vô luận đang làm cái gì, trong đầu thủy chung bởi hồi tộc nhân cùng Hàn Băng cái bóng.

Ngay tại hôm nay buổi sáng, nàng trong lòng còn nghĩ, nếu như chờ ngày mai bọn hần đều còn chưa có trở lại, cái kia bản thân phải nghe theo Hàn Băng nói, chủ động đi Hắc Bì Bộ Lạc đầu hàng, thật không nghĩ đến ở nơi này tới hậu quan đầu, các tộc nhân lại là Bình An mà trở về.

Mặc dù có rất nhiều quen thuộc khuôn mặt đã trải qua biến mất không thấy gì nữa, bất quá ít nhất là trở về một bộ phận, hơn nữa trọng yếu nhất là, bản thân phụ thân còn sống, chỉ cần Thủ Linh vẫn còn, như vậy cái này Bộ Lạc liền còn có hi vọng.

...

Mặc dù là trải qua thiên tân vạn khổ, mọi người mới khôi phục tự do, bất quá dưới mắt nhưng không có thời gian đi chúc mừng, bởi vì kế tiếp kiếp nạn chẳng mấy chốc sẽ tiến đến.

Dur Phong làm vài chục năm Bộ Lạc Thủ Linh, hần trong lòng rất rõ ràng, liền lấy hiện tại Thạch Tường Bộ Lạc tình huống, tiếp xuống tới sẽ đối mặt với cái gì khó giải quyết vấn đề.

Vén vén 20 mấy cái nam tử, có được hơn một trăm vị có thể sinh dục nữ tính, liền giống như tại một cái hoàng hôn buổi chiều, có một tên hai ba tuổi tiểu nữ hài, trong tay cầm hai chồng trăm nguyên tở, mờ mịt hành tẩu tại thâm sơn cùng cốc hôi hương trên đường nhỏ, nếu là không ai phát hiện hẳn cũng liền thôi, phàm là có bất luận kẻ nào trông thấy cái này tràng diện, chỉ sợ đều hiểu ý sinh tà niệm . . .

Bởi vì cái gọi là thất phu vô tội, mang ngọc có tội!

...

Các vị, bởi vì công việc quan hệ, ngày mai đại thụ muốn dọn nhà, có thể sẽ tạm dừng đổi mới một ngày, Hậu Thiên bổ sung đa tạ lý giải!

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyen cv.com/chi-ton-than-de/>

Đã mở bình chọn CONVERTER mấy bạn vào link này để bình chọn cho mình là ๓Thanh ๓Phong nhé ^^

<http://forum.truyen cv.com/showthread.php?t>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 113: Thạch Tường hội nghị

Mới vừa trở lại Bộ Lạc còn không có qua 2 phút, mọi người cũng không kịp nghỉ ngơi, chờ Dur Phong an bài tốt những cái kia phụ nữ đi chuẩn bị đồ ăn về sau, lập tức triệu tập trong tộc tất cả nam tử mở hội.

Hàn Băng vốn không thuộc về cái này Bộ Lạc, bắt quá Thạch Tường Bộ Lạc từ Thủ Lĩnh đến tiểu hài đối với hắn sở tác sở vi đều là đánh tâm nhãn bên trong cảm kích, bởi vậy, tại hắn chủ động yêu cầu tham gia hội nghị về sau, bọn hắn đối Hàn Băng đưa ra yêu cầu không chỉ có không có bất kỳ cái gì mâu thuẫn, ngược lại là mười điểm hoan nghênh.

Đám người ngồi xếp bằng tại thạch trong phòng bắt đầu nói chuyện phiếm, hắn đối Hàn Băng tràn ngập hiếu kỳ, trong mắt nóng bỏng ánh mắt cũng là không làm bất luận cái gì che giấu, nhao nhao vươn tay tại hắn trên người sờ tới sờ lui, đồng thời cũng hướng về hắn hỏi ra đủ loại vấn đề, nói thí dụ như: Người là ai? Người từ nơi nào đến? Muốn tới chỗ nào đi?

Cái này ba loại thể nhưng là Nhân Loại tồn tại chung cực đầu đề, Hàn Băng nhất thời thật đứng là không biết cái kia trả lời thể nào bọn hắn.

...

Liên dạng này huyền ồn ào qua vài phút, Dur Phong hít sâu một hơi, cảm lấy một cái ngắn nhỏ gây gỗ trên sàn nhà đánh ba lần: "Đồng ~ đồng ~ đồng!"

Nghe thấy cái này động tĩnh, tất cả mọi người tranh thủ thời gian lui trở về ngồi xuống, trong phòng trong nháy mắt biến lặng ngắt như tờ.

Chỉ nghe Dur Phong chậm rãi mở miệng nói ra: "Chúng ta Thạch Tường Bộ Lạc hiện tại tình huống như thế nào, mọi người trong lòng bao nhiêu đều rõ ràng một chút, như vậy tiếp xuống tới nên làm cái gì, đây là lúc này cấp bách nhất sự tình."

Hắn nhìn quanh một cái bốn phía, trầm ngâm chốc lát, tiếp tục nói: "Chúng ta hôm nay nhất định phải thương lượng ra một cái đối sách, bằng không giống trước mấy ngày như thế sự tình, về sau còn sẽ phát sinh."

Hắn rải rác mấy câu liên xác thực quyết định lần hội nghị này chủ đề cùng nhạc đạo, sau đó liền chậm rãi chuyển đầu nhìn xem bên cạnh tộc nhân, ánh mắt quét ngang mà qua, lại phát hiện mọi người sắc mặt đều lộ ra mười điểm mê mang.

"Nếu như trong lòng nghĩ được biện pháp gì, đều không muốn cất giấu, cứ việc nói ra nhường mọi người thảo luận một cái."

Ở đây mỗi một người trong lòng kỳ thật đều rất rõ ràng, bản thân Bộ Lạc trước mắt tình huống có thể nói là tân tân khổ khổ mấy chục năm, một đêm trở lại trước giải phóng.

Mặc dù bọn hắn may mắn vượt qua cái kia một trận kiếp nạn, nhưng là hiện tại bộ lạc bên trong nam nhân chỉ còn lại trong phòng chỉ là 20 mấy người, hơn nữa thậm chí đều không thể cam đoan mỗi người trong tay có một kiện ra dáng binh khí, trước không nói bọn hắn những người này có thể hay không ngăn cản được ngoại địch tiến công, liền nói còn có thể hay không thu hoạch đến đầy đủ nuôi sống tộc nhân đồ ăn, đây đều là một cái ẩn số.

Hướng hồ Bộ Lạc lúc này thì có một trận lửa sém lông mày chiến tranh cần ứng đối, mà đối thủ chính là tại chỗ rừng rậm đối diện lại thực lực cường đại Hắc Bì Bộ Lạc.

Nghĩ tại trước đó, bộ lạc bên trong nắm giữ hơn một trăm tên Chiến Sĩ thời điểm, đều bị bọn hắn đánh cái toàn quân bị diệt, mà hiện tại tình huống chỉ có thể là càng thêm hồng bét, bởi vì Hắc Bì Bộ Lạc cũng rất rõ ràng bên này tình huống, chắc hẳn cũng sẽ không cho bản thân thử dốc cùng chinh đồn thời gian, nếu như bọn hắn hiện tại xông tới, thậm chí đều không cần đánh lén, vèn vẹn quang minh chính đại bình địa đây, cái kia bản thân phương này cũng là tuyệt đối ngăn cản không nổi.

Không sai, hiện tại trong rừng rậm là đầy lên đại hòa, bọn hắn tạm thời không qua được, nhưng là vô luận trong rừng rậm hóa điểm lớn bao nhiêu, cũng hầu như là sẽ có dập tắt ngày ấy, đợi đến một khắc này, Thạch Tường Bộ Lạc các nam nhân lại cái kia lấy cái gì đi bảo hộ bản thân đàn bà và con nít đâu?

...

Mặc dù tất cả mọi người mười điểm cố gắng nghĩ biện pháp, bắt quá nghĩ tới nghĩ lui, trong đầu vẫn là một mảnh bột nhào.

Sự thật rất rõ ràng, bây giờ lúc này đơn giản cũng liền hai con đường, điều thứ nhất là chống lại đến cùng, tận toàn tộc chỉ lực làm nhất chuẩn bị chiến tranh cho tốt, dựa vào Bộ Lạc kiên cố Thạch Tường, ngăn cản được tất cả địch tới đánh.

Đều không cần suy nghĩ nhiều, đầu này nhất định là từ lộ, chỉ là 20 mấy người, coi như mỗi cái tộc nhân đều có thể giống Nhân Viên Thái Sơn mạnh mẽ như vậy, cái kia cũng không có khả năng chống cự được nhân gia tiếp cận bốn trăm người quy mô tiền công, huống chi, coi như bọn hắn nhất cử tước đánh thắng trước mặt Hắc Bì Bộ Lạc, cái kia tiếp xuống tới Bộ Lạc liền có thể bình an sao?

Đương nhiên là vọng tưởng, không khách khí chút nào giảng, ở nơi này quần sơn trong bất luận cái gì hai cái Bộ Lạc đều là thời điểm ở vào trạng thái đối nghịch, chỉ là bởi vì chi phí tính toán, đạt được đối cái khác Bộ Lạc phát động chiến tranh bỏ ra sẽ xa xa lớn hơn thu hoạch, bởi vậy mới có thể tạm thời cam đoan hòa bình.

Nếu như làm dừng Bộ Lạc cũng biết rõ nơi này chỉ còn lại 20 mấy cái nam tử, hơn nữa còn có hơn một trăm tên tay trái gà không chặt nữ nhân, như vậy Thạch Tường Bộ Lạc lập tức liền sẽ biến thành chúng thi chi, chỉ sợ bất luận cái gì một phe thế lực đều sẽ đến thử xem sâu cạn, dù sao một khi thành công, vậy coi như là thu hoạch lớn.

Còn có thứ hai con đường, cái kia chính là trốn, bất quá bọn hắn lại có thể trốn tới chỗ nào đi đâu?

Lúc này dừng lại cái này một ít khối địa bàn, Thạch Tường Bộ Lạc tộc nhân đã sinh hoạt mấy trăm năm, cũng không phải nói bọn hắn đối nơi này có cái gì không hiểu thấu tình tiết, bởi vậy không bỏ được rồi đi, chỉ là bởi vì tại Jurassic thời đại Nhân Loại muốn chuyển một lần nhà, cũng không giống như là xã hội hiện đại nhẹ nhàng như vậy tùy ý.

Đề ở chỗ này, Bộ Lạc dọn nhà nhưng là muốn so tuyển cử Thủ Lĩnh còn tăng thêm muốn gấp mười lần đại sự, bởi vì mỗi một chỗ Nhân Loại trường kỳ khu dân cư, không khách khí chút nào nói, đều là dùng vô số Tiên Tô huyết dịch chỗ tưới nước mà thành, những cái kia các tổ tiên bối phận lại một thể hệ cùng Mạnh Thú vật lớn, cùng tự nhiên chống lại, đang hy sinh vô số tiền liệt về sau, cuối cùng mới thành công khu trục Mạnh Thú, cũng đem hắn cái tạo thành bây giờ dạng này thích hợp Nhân Tộc sinh sôi hoàn cảnh, nếu như muốn dọn nhà, như vậy cái này tổn hao mấy trăm năm mới hoàn thành to lớn công trình, lại phải làm lại từ đầu một lần.

Hơn nữa ở nơi này quần sơn trong, đâu đâu cũng có hung ác Mạnh Thú, nếu như không thông qua cẩn thận dò xét, chỉ là bởi vì đào mệnh mà vội vàng đem Bộ Lạc chinh thể di chuyển đi qua, nói không chừng đến thời điểm tộc nhân chết so Bộ Lạc chiến tranh còn nhanh hơn, hơn nữa càng thâm hơn là, tại đối mặt Dã Thú lúc, có thể không tồn tại cái gì từ bình mà nói, một khi thất bại, thậm chí ngay cả những cái kia các nữ nhân đều không thể sống sót.

...

Trong nhà đá yên tĩnh cực, thậm chí có một mảnh lá rụng bay xuống cũng có thể nghe thấy tiếng vang, giữa sân trừ Dư Phong cùng Hàn Băng, tất cả mọi người cúi đầu nghiêng rằng nghiêng lợi, giống như càng là suy nghĩ, càng là cảm thấy vô tận tuyệt vọng.

Bọn hắn mặc dù là từ trận kia kiếp nạn bên trong tồn sống sót, bất quá Bộ Lạc kết cục, tựa hồ tại từ bắt đầu từ thời khắc đó liền đã bị chú định, mặc kệ gãy gập như thế nào, như thế nào chống lại, diệt vong tiến đến tựa hồ cũng chỉ là một cái vấn đề thời gian.

Trầm mặc mười mấy phút về sau, Dư Phong gấp tất cả mọi người không lên tiếng, hắn sắc mặt trở nên có chút khó coi.

"Mọi người đều không có nghĩ đến biện pháp sao?"

Nghe được một câu nói kia, đám người thần sắc rất là áy náy, đem đầu chôn đến thấp hơn.

"Thủ Lĩnh, ta nghĩ đến một cái biện pháp!"

Lúc này, đột nhiên có một cái tên nhỏ con gia hỏa ngẩng đầu, tại hắn trong đôi mắt chớp động lên một chút ánh sáng nhạt, trong lòng tựa như là có cái gì tốt chú ý.

"Xích Minh?"

Dư Phong hơi hơi tròn to mắt nhìn qua hắn, ánh mắt lộ ra tựa hồ là có chút ngoài ý muốn, bất quá vẫn là nhẹ giọng trả lời: "Tốt, ngươi nói."

"Ta cảm thấy có thể trước mặt Bộ Lạc tình huống, vô luận thị chiến thị đào đều là một con đường chết . . ."

Câu nói này hoàn toàn là nói nhảm, hơn nữa giống hắn dạng này trực tiếp đem hắn nói ra miệng, càng là nhắm trúng đám người mắt lộ ra hung quang.

Người kia hít sâu một hơi, phảng phất là phát giác được bên cạnh đồng bạn trong mắt lộ ra Sát Khí, khí thế lập tức chấn chường không ít.

Dư Phong gật gật đầu, nói: "Không muốn sợ hãi, nói tiếp!"

"Ta cảm thấy chúng ta còn có một cái biện pháp có thể thử xem, cái kia chính là chúng ta chinh thể hướng dừng Bộ Lạc đầu hàng, nói thí dụ như kê cốc Bộ Lạc, ta nhớ kỹ trước kia thì có một cái . . ."

"Xích Minh, ta xem ngươi là muốn làm phản đồ!"

"Xích Minh, ngươi cái này hỗn đản, ta muốn giết ngươi!"

Người kia lời còn chưa nói hết, bên cạnh có hai cái tiểu hỏa tử hai mắt đột nhiên đỏ lên, lập tức biến cực kỳ táo bạo, phảng phất trong nháy mắt liền lao vào điên cuồng, hai người hoàn toàn coi nhẹ gần trong gang tấc Thủ Lĩnh, đột nhiên đứng dậy, hướng về cái kia gọi là Xích Minh gia hỏa nhào đi lên.

"Người cái này hỗn đản!"

"Nhìn ta đánh không chết người!"

...

Hai người đem hắc đề xuống đất, người một quyền ta một cước mà bỏ rơi đi, hoàn toàn giống như là tại đối đãi một cái Dị Tộc tù binh như thế tình thế, hơn nữa cái này hai người trên tay mây may không có lưu tình, quyền quyền đến thịt, mỗi một cái đã kích đều nghe phát ra trầm đục, trước sau vền vền và giấy đồng hồ thời gian, liền đem cái kia Xích Minh đánh đầu rơi máu chảy.

Hàn Băng trông thấy cái này tình huống, hoàn toàn mơ hồ, cái kia bị đánh tiểu hỏa tử đưa ra loại kia ý kiến, coi như đó là cái ngu xuẩn chủ ý, vậy cũng không cần phải đối với hắc như vậy nha, nếu như phạm là nói chút gì nói bậy liền muốn chịu ngừng lại hành hung, cái kia về sau còn có ai dám đem bản thân ý nghĩ nói ra miệng.

Bất quá khiến Hàn Băng kinh ngạc hơn còn tại phía sau, ngay tại cái kia gia hỏa bị đánh quá trình bên trong, chung quanh những cái này nam tử liền một cái đứng đi ra khuyên can đều không có, ngược lại là tất cả đều làm ra kích động bộ dáng... Thực không hiểu rõ hắc câu nói kia làm sao lại chọc nhiều người tức giận.

"Ba!"

Đột nhiên, Hàn Băng nghe thấy bên tai vang lên một tiếng vang giòn, vội vàng nghiêng đầu lại, chỉ thấy Dư Phong sắc mặt biến cực kỳ phẫn nộ, hai mắt trừng tròn trịa, trong đó lộ ra hai đạo ánh mắt lộ ra mười điểm khiếp người, hắc hung hăng một bàn tay chụp về phía bắp đùi mình, chỉ cái kia hai cái thi bạo người cao giọng hô: "Còn không mau dừng tay cho ta!"

"Vậy mà ngay trước mặt ta đánh nhau, các người hai cái là muốn chết sao?"

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Đã mở bình chọn CONVERTER mấy bạn vào link này để bình chọn cho mình là ๖Thanh ๖Phong nhé ^^

<http://forum.truyencv.com/showthread.php?t>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Chủ ý ngu ngốc

"..."

Nhìn đến hai người kia tạm thời còn không có bị lừa gạt xong choáng váng não, đối với nhà mình Thủ Lĩnh mệnh lệnh vẫn có chỗ phản ứng, nghe thấy sau lưng truyền đến lớn tiếng quát dừng lại, bọn hắc lúc này đình chỉ hung ác, sau đó đứng tại chỗ lau mồ hôi thở mạnh.

Cái kia gọi là Xích Minh tiểu hỏa tử, giờ phút này sung mặt sung mũi nằm trên mặt đất, trong miệng phát ra rên thống khổ, trông thấy cái kia nhanh chóng đập trúng ngực, Hàn Băng yên lặng buông lỏng một hơi.

Thực sự là người trẻ tuổi, cái này hai cái tiểu hỏa tử tính tình cũng thật sự là quá táo bạo một chút, một lời không hợp liền vào tay, bất quá may mắn tốt chưa xảy ra án mạng.

Dur Phong gặp hán hai người dừng tay, chậm rãi đứng người lên, nhẹ nhàng dương dương cái cằm, nói ra: "Nếu là ta nhường các ngươi nghĩ biện pháp, vậy dĩ nhiên là nghĩ cái gì thì nói cái đó . . . Ngươi hai cái rốt cuộc là muốn làm gì, chẳng lẽ là không coi ta ra gì sao?"

"Thủ Lĩnh, Xích Minh cái này gia hòa . . ."

"Im miệng! Việc này cùng Xích Minh có quan hệ gì?" Dur Phong quay đầu xông cái kia tiểu tử tròn mắt nhìn.

"Không. . . không là, là Xích Minh quá xấu!"

"Đúng rồi, hán nhất định chính là một cái phản đồ!"

Nghe hán hai người còn tại tranh luận, Dur Phong khoe miệng hơi hơi co rúm, đột nhiên quát lớn mà ra: "Hán phẩm tính như thế nào, còn chưa tới phiên các ngươi hai cái đến đánh giá!"

Hàn Băng từ hán trên trán nhô lên gân xanh lưu có thể nhìn đi ra, Dur Phong lần này là động chân nộ, bất quá hán thủy chung không có làm mình bạch, cái kia hai cái gia hòa tại sao phải động thủ đánh người, hơn nữa hai người kia còn nói cái kia bị đánh tiểu tử quá xấu, phảng phất trong này còn ăn giấu đi kỳ hoặc gì . . .

Hán trong lòng giống như là vuốt mèo một dạng, ngứa khó chịu, cũng không để ý lập tức xấu hổ bầu không khí, nhịn không được đứng người lên, bật thốt lên hỏi: "Không có ý tứ, ta có thể hay không hơi cắt ngang một cái?"

Dur Phong nhìn là Hàn Băng, bỗng nhiên lại đổi một bộ biểu lộ, cười nói: "Muốn hỏi cái gì đều được, chúng ta Thạch Tường Bộ Lạc đối với bằng hữu không có bí mật."

"Tốt a!"

Gặp đối phương như thế hiền lành thái độ, Hàn Băng lập tức có một loại thụ sủng nhược kinh cảm giác, lễ phép cười cười, sau đó mặt hướng cái kia hai cái đánh người nam tử hỏi: "Ta có thể hay không hỏi một cái, các ngươi hai cái vừa mới tại sao phải đánh hán sao?"

"A?"

Hai người kia đưa mắt nhìn nhau, nhất thời có chút nói nhẹn, không biết nên đáp lại như thế nào.

Dur Phong lòng có sở ngộ, Hàn Băng nếu tuyên bố bản thân đến từ đại sơn bên ngoài, như vậy không hiểu trong núi quy củ cũng là mười điểm bình thường, hán vô vô Hàn Băng bả vai, thay hai người kia giải thích nói: "Ngươi khả năng không biết, tại chúng ta nơi này có một loại quy củ, làm một cái nào đó cái Bộ Lạc bởi vì đủ loại nguyên nhân đã trải qua không cách nào lại kéo dài xuống dưới thời điểm, vì bảo trụ tộc nhân tính mệnh, còn có một đầu cuối cùng đường có thể đi . . ."

"Đường gì?"

"Cái kia chính là Xích Minh nói như thế, toàn thể đầu hàng một cái nào đó cái cường đại Bộ Lạc tới tìm cầu phù hộ."

Hàn Băng gật gật đầu, không trải qua ngẩng đầu nhìn một chút nằm trên mặt đất nửa chết nửa sống gia hòa . . .

Hán cảm thấy biện pháp này tựa hồ cũng không đặc biệt gì vấn đề, lúc này Thạch Tường Bộ Lạc, mặc dù không thể nói là không có chút nào thuốc chữa, nhưng là đúng là chạy tới sơn cùng thủy tận cấp độ, nếu như có thể nhường các tộc nhân tiếp tục sống sót, coi như từ bỏ một chút đồ vật, vậy cũng không phải không thể tiếp nhận sự tình, dù sao chỉ có sống sót nhân tài chỉ có tư cách nói tồn nghiêm, mà thì thể chi có hư thối.

Hàn Băng ngẫm lại, không hiểu hỏi: "Nếu quả thật là lời như vậy, ta ngược lại là cảm thấy biện pháp này cũng không tệ lắm a!"

"Nếu như vền vền lời như vậy, cái kia chúng ta cũng sẽ không đánh hán . . ."

"Cái kia còn có cái gì nguyên nhân sao?"

Vừa mới trước tiên động thủ đánh người tên tiểu tử kia đón lấy câu chuyện, nghe thấy Hàn Băng hỏi thăm, hán trên mặt lập tức lại sinh ra lên mấy phần lừa gạt, ngẩng đầu nhìn một chút Dur Phong, cúi đầu nhút nhát nói ra: "Dựa theo chúng ta nơi này quy củ, nếu như cái nào đó Bộ Lạc muốn toàn thể đầu nhập vào một cái khác Bộ Lạc, như vậy đầu tiên là . . . Nhất định phải giết chết bản thân Thủ Lĩnh cùng Tế Tự, đem đầu cắt xuống tới xem như lễ vật."

"Cái gì?"

Hàn Băng kim lòng không được mà thốt ra, biểu hiện trên mặt lộ ra mười điểm chấn kinh, bất quá chỉ ở chớp mắt về sau, hán liền nghĩ thông suốt trong đó Nhân Quả nguyên do.

Nghĩ đến cũng là, một cái Bộ Lạc chinh thế đầu nhập vào một cái khác Bộ Lạc, cái này nhìn như là cái sau chiếm được lớn tiện nghi, nhưng ở trong đó phong hiểm cũng không cho phép khinh thường, nếu như cái kia đến đây đầu nhập vào Bộ Lạc vền vền lấy đầu nhập vào làm tên, chờ đối phương tiếp nhận bọn hán về sau, lại phản khách làm chủ, từ nội bộ đột nhiên làm khó dễ, nói không chừng thật đúng là có thể tu hú chiếm tổ chim khách!

Mà ở nơi này loại tình huống phía dưới, tiếp nhận đầu nhập vào một phương đưa ra như thế nhìn như khinh người quá đáng yêu cầu, kỳ thật cũng là lộ ra

hợp lẽ thường, dù sao ở cái này thời đại, một cái Bộ Lạc Thủ Lĩnh cùng Tế Tự đối với hân tộc nhân mà nói, có giá trị cái kia là không như bình thường, bọn hân không chỉ có là mang theo tộc nhân cầu sinh đẻ đầu đàn, đồng thời càng là các tộc nhân sở dĩ có thể ngưng tụ ở cùng một chỗ tinh thần hạch tâm.

Chỉ cần bức bách những người kia tự tay giết bản thân Thủ Lĩnh, như vậy cái này liền tương đương với gây mất bọn hân tất cả đường lui, coi như trận này đầu nhập vào vốn là giả, cái kia cũng sẽ biến thành thực.

Mà những cái kia không có người lãnh đạo Nhân Tộc Bộ Lạc, cùng một nhóm sơn gian dã thú không có gì khác nhau, tại đối mặt một cái nắm giữ hoàn chỉnh xây dựng chế độ Bộ Lạc thời điểm, căn bản không có khả năng tạo thành căn bản tính uy hiếp.

Nghĩ thông suốt các mấu chốt trong đó, Hân Băng lại quay đầu nhìn xem Dư Phong, trong lòng suy nghĩ vừa mới tên tiểu tử kia cũng dám ngay trước hân mặt đưa ra loại này đề nghị, cái kia nói bóng gió không phải liền là muốn cổ động tộc nhân giết chết Dư Phong sao?

Cũng mặc kệ hân rốt cuộc là hữu tâm hay là vô tình, cái kia ngừng lại đánh còn chịu là thật không oan uổng.

"Cái này . . . Cái này thật đúng là cái chủ ý ngu ngốc, đánh thật hay, đánh thật hay!"

Hân Băng hậm hực nói câu nào về sau, tiếp lấy lại ngồi trở về.

"Ha ha ha!"

Lúc này, Dư Phong bỗng nhiên không giải thích được cười lên, hân tiếng cười rất sang sảng, phảng phất là bị kích thích đến, tất cả mọi người bị hân khiến cho có chút hồ đồ, ở nơi này loại tình huống phía dưới Thủ Lĩnh lại còn có thể cười được?

"Ha ha ha!"

Dư Phong tiếng cười kéo dài hơn một phút đồng hồ, cuối cùng dần dần dần dần dừng lại, hân trong hai mắt thần sắc trở nên có chút vi diệu, ngẩng đầu càng không ngừng vẫn nhìn chung quanh.

"Ta phi thường biết Xích Minh, hân là cái thành thật tiểu hòa tử, trong bụng vĩnh viễn giấu không được nói, nghĩ đến cái gì liền sẽ nói cái gì, mặc dù có chút thời điểm nói chuyện không thông qua đầu óc, bất quá hân bản tính cũng không xấu, ta tin tưởng vừa mới khi hân nói ra biện pháp kia thời điểm, kỳ thật cũng không có nghĩ đến cái quy củ kia . . ."

Nghe thấy Thủ Lĩnh lời nói này, còn nằm trên mặt đất rên rĩ Xích Minh đột nhiên giãy dụa lấy đứng lên, hai đầu gối quỳ trên mặt đất hướng về phía Dư Phong càng không ngừng đập đầu, sung quai hàm la lớn: "Đứng đứng đứng, ta hồ đồ, Thủ Lĩnh, ta mới vừa rồi là hồ đồ, căn bản không nghĩ tới cái kia một chút."

Dư Phong trên mặt lộ ra tiểu dung, khẽ gật đầu, sau đó đưa tay trên không trung Hư vịn một cái, Xích Minh xoa mặt đứng lên.

"Ta thậm chí dám đảm bảo, coi như ta Thạch Tường Bộ Lạc thực đến diệt vong ngày nào đó, tại những cái kia có thể cùng ở bên cạnh ta tộc nhân bên trong, khẳng định thì có hân một cái."

Nghe thấy Thủ Lĩnh thế mà cho Xích Minh cao như thế đánh giá, đám người không trải qua có chút nhăn lông mày, ánh mắt lộ ra rất là không phục, bất quá cũng không người nào dám phản bác, chỉ là nghe hân tiếp tục nói: "Bất quá, ta càng muốn biết là, vừa mới Xích Minh nói biện pháp kia, thật chẳng lẽ chỉ có hân một người nghĩ đến sao?"

Nói xong câu đó, nhà đá này bên trong bầu không khí lập tức thì trở nên.

. . .

Dư Phong nhìn xem đám người ánh mắt trong nháy mắt dần dần nghiêm túc lên, khi hân ánh mắt đảo qua chung quanh, xếp sau có mấy như vậy cái không thấy được nam tử bỗng nhiên cúi đầu xuống, phảng phất là nội tâm hồ thẹn.

"Ta dám nói, tại các ngươi những người này bên trong, vừa mới nghĩ đến biện pháp này người không dưới năm cái."

Dư Phong cười lạnh mở ra bàn tay: "Chỉ bất quá các ngươi cũng không giống Xích Minh, không có can đảm kia nói ra thôi."

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyen cv.com/chi-ton-than-de/>

Đã mở bình chọn CONVERTER mấy bạn vào link này để bình chọn cho mình là ๔Thanh ๔Phong nhé ^^

<http://forum.truyen cv.com/showthread.php?t>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Lớn mật ý nghĩ

Đều nói con mắt là tâm linh cửa sổ, mà Nhân Loại cái này phiền cửa sổ so với những sinh vật khác mà nói, hiển nhiên muốn càng sạch sẽ một chút.

Nhân Loại miệng sẽ nói láo, hành động sẽ làm bộ, nhưng rất nhiều thời điểm, những cái kia bị tận lực che giấu cảm xúc cùng bí mật, cũng sẽ ở trong lúc lơ đãng thông qua ánh mắt tiết lộ đi ra.

Hàn Băng ngừng đầu hướng về đám người nhìn lại, gặp phía kia có mấy người đôi mắt càng không ngừng lay động, khi nghe thấy Dư Phong hai câu này về sau, bàn tay buông lỏng xiết chặt, tựa hồ là đã trải qua toát ra mồ hôi lạnh.

Hắn có thể đủ thấy đi ra, chắc hẳn Dư Phong cũng có thể nhìn đi ra, bất quá hắn cũng không có làm nhiều lưu ý, chỉ là cười lạnh dời ánh mắt, tiếp tục giăng xuống dưới: "Bất quá các ngươi nghĩ đến cũng quá đơn giản, thật chẳng lẽ coi là giết chết ta, cắt lấy ta đầu, liền có thể ở khác Bộ Lạc đòi lấy đến sinh tồn xuống dưới cơ hội sao?"

...

"Kỳ Hoàng Bộ Lạc!"

Không cho đám người phản ứng thời gian, Dư Phong đột nhiên lớn tiếng hô lên một cái Bộ Lạc danh tự, hắn trên mặt liền lộ ra nghiền ngẫm tiêu dung.

"Cái kia bị Cự Mãng tập kích, đến mức trong tộc nam tử từ từ vong đến chỉ còn lại bảy người. . . Bọn hắn ngay tại nửa năm trước giết chết bản thân Thủ Lĩnh, toàn thể đầu nhập vào Khê Cốc Bộ Lạc, chuyện này trong các ngươi rất nhiều người nên đều nghe nói qua."

Đám người thần sắc hơi cần, trong lòng âm thầm tính toán.

"Nhưng là về sau kết quả đây? Các ngươi có hay không đi nghe ngóng?"

Đám người không nói, Dư Phong thờ dãi một hơi, cao giọng nói: "Theo ta được biết, cái kia bảy cái nam tử mặc dù là trở thành Khê Cốc Bộ Lạc một thành viên, bất quá tại làm bọn hắn cùng Khê Cốc tộc nhân lần thứ nhất ra ngoài đi săn, bảy người kia liền toàn bộ chết ở bên ngoài, lần kia đi săn hết thấy liền chết bảy người, hơn nữa vừa lúc chính là bọn hắn bảy người, Khê Cốc tộc nhân đối bên ngoài tuyên bố, bọn họ là bị Dã Thú giết chết, bất quá, loại này trùng hợp các ngươi tin sao?"

Nói đến nơi này, vừa rồi cái kia mấy cái rõ ràng có dị tâm gia hỏa cũng phản ứng tới, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng, chỉ cần đầu óc không ngu ngốc, hẳn là có thể minh bạch trong đó vấn đề vị trí.

Mặc dù nhân gia bên ngoài là tiếp nhận đầu nhập vào người, bất quá trong lòng vẫn là đem bọn hắn xem như là Dị Tộc Nhân tại đối đãi, nữ nhân có thể sinh dục, đối bọn hắn tới nói cầm giữ có giá trị rất cao, tự nhiên có thể giúp cho giữ lại cùng phù hộ, bất quá mà Dị Tộc nam nhân đối với hắn nhóm mà nói, vậy coi như cùng con mồi không có gì khác nhau, tổn hao tài nguyên nuôi sống người, còn không bằng đem người coi thành tài nguyên đến nuôi sống bản thân.

...

Giữa sân người nghe xong Dư Phong phân tích, lập tức lại lâm vào vừa mới trạng thái, dùng một loại bắt lực ánh mắt nhìn lẫn nhau lấy đối phương, tựa hồ cũng biểu đạt ra cùng một loại ý tứ, chẳng lẽ nói, lần này Thạch Tường Bộ Lạc thực muốn diệt vong sao?

"Thủ Lĩnh!"

10 phút về sau, lại có một cái mặt mũi nghiêm túc tiểu hỏa tử hét lớn một tiếng, đột nhiên đứng lên, chờ hấp dẫn lấy tất cả ánh mắt, hắn vội vàng thờ mấy khẩu khí, cao giọng nói: "Chúng ta cùng Hắc Bì Bộ Lạc liều đi? Liền xem như diệt vong, cái kia cũng phải nhường bọn hắn phải trả cái giá nặng nề. . ."

"Đúng rồi!"

"Cùng bọn hắn liều, chúng ta có tổ tiên lưu lại đến Thạch Tường, chỉ cần làm tốt sung túc chuẩn bị, coi như bọn hắn muốn diệt đi chúng ta chắc hẳn cũng không phải dễ dàng như vậy sự tình."

Lời nói hùng hồn, đặt ở lúc này loại này thời điểm là dễ dàng nhất bị người tiếp nhận, bởi vì mọi người viên kia yếu ớt nội tâm lúc này đều cần một châm thuốc trợ tim tới dễ dàng, thẳng đến tên tiểu tử kia nói dạng này lời nói, bên cạnh tương ứng người trong nháy mắt liên tiếp.

"Nếu như chúng ta đem Hắc Bì Bộ Lạc đánh lui, như vậy đừng Bộ Lạc có lẽ cũng không dám đến tùy tiện trêu chọc chúng ta, cái kia chúng ta nói không chừng còn có thể tiếp tục tồn sống sót!"

Trong nhà đá lập tức biến âm ỉ khắp chốn, tất cả mọi người đỏ lên hai mắt, lớn tiếng kêu la muốn cùng địch nhân đồng quy vu tận nói, giống như mỗi người đều ôm lấy hãn phải chết quyết tâm.

Trông thấy phía dưới tộc nhân nắm giữ như thế chiến ý, thân làm Bộ Lạc Thủ Lĩnh Dur Phong trong lòng mặc dù không khỏi vui vẻ, bất quá hãn lại là không thể cùng bọn hãn một dạng đầu óc phát sốt, chỉ cầu lúc này thông khoái.

Mà giờ phút này ở nơi này gian nhà đá bên trong, giống như cũng chỉ có Dur Phong cùng Hàn Băng còn có thể bảo trì thanh tĩnh, cái này hai người tâm hữu linh tê, đúng là đồng thời quay đầu nhìn về phía đối phương.

Trợn vện đôi mắt mười mấy giây, Hàn Băng cảm thấy bầu không khí có chút xấu hổ, thuận miệng hỏi: "Liên quan tới Bộ Lạc tương lai, không biết Dur Phong Tù Trưởng trong lòng thế nhưng là có chú ý?"

Dur Phong lắc đầu, lập tức nhắm mắt lại, hơi suy nghĩ chốc lát, nói khẽ: "Lúc này cục diện này, đối với chúng ta mà nói thực sự quá gian nan, ta nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ nghĩ đến một cái biện pháp, còn xin ngươi giúp ta nhìn xem đến cùng có thể không thể được."

Hàn Băng gật đầu: "Ân, ngươi nói."

"Chúng ta Thạch Tường Bộ Lạc hiện tại vấn đề lớn nhất chính là nữ nhân quá nhiều, mà nam nhân quá ít, cái này đối chung quanh những cái kia Bộ Lạc mà nói, là phi thường đáng giá đến đây cướp đoạt mục tiêu, nếu như chúng ta có thể đem bọn hãn tiến công ** giảm xuống, nói không chừng liền có thể nhường Bộ Lạc tạm thời kéo dài xuống dưới."

"Đem bọn hãn tiến công ** giảm xuống?"

Hàn Băng nhẹ khẽ nhún mày, hơi suy tư một hồi, lập tức trong mắt sáng lên, tựa hồ là nghĩ đến cái gì: "Ý ngươi là . . ."

Dur Phong gật đầu, tiếp tục nói: "Chúng ta chỉ lưu lại cùng nam nhân đồng dạng số lượng nữ nhân, dạng này cái khác Bộ Lạc có lẽ liền sẽ bỏ đi tiến công chúng ta suy nghĩ."

Cái này Dur Phong phảng phất là dùng tộc nhân Vận Mệnh làm lên toán học đề kế toán, Hàn Băng lập tức nghe được có chút hài hùng khiếp vía: "Vậy ngươi cụ thể chuẩn bị làm thế nào?"

Dur Phong hít sâu một hơi: "Chúng ta chỉ ở bộ lạc bên trong lưu 20 người thao túng, còn lại toàn bộ đuổi ra ngoài . . ."

"Cái gì? Đuổi ra ngoài?"

Còn chưa chờ hãn đem nói cho hết lời, Hàn Băng hai mắt đột nhiên trợn thật lớn: "Ý ngươi là, muốn đem cái kia hơn tám mươi cái nữ nhân đuổi ra ngoài?"

Dur Phong bất đắc dĩ mà gật đầu, trong mắt thần sắc cũng lộ ra cực kỳ bất đắc dĩ.

Hàn Băng trợn mắt liu lười: "Vậy các nàng tại bên ngoài, lại cái kia làm sao sống sót?"

"Chỉ ít . . . Chỉ ít có thể nhường còn lại tộc nhân sống sót."

Đối với hãn ý nghĩ, Hàn Băng cảm thấy khó mà tiếp nhận: "Vậy ngươi cho rằng, chỉ cần bộ lạc bên trong nữ nhân số lượng ít, đừng Bộ Lạc liền sẽ không tới công kích các ngươi?"

Đối với vấn đề này, Dur Phong tựa hồ cũng không quá dám xác nhận, chỉ là thấp giọng nói: "Nếu như Hắc Bì Bộ Lạc hiện tại cũng luân lạc tới cùng chúng ta đồng dạng cảnh ngộ, vậy ta khẳng định cũng sẽ không bỏ qua bọn hãn, chỉ bất quá ta nếu là phát hiện cho dù là đánh bại bọn hãn, có khả năng lấy được thu hoạch cũng không nhiều, thậm chí còn so ra kém bỏ ra thời điểm, vậy ta rất có thể sẽ từ bỏ hành động lần này . . ."

Hãn dừng dừng một chút, gặp Hàn Băng không có nói chuyện, tiếp tục nói: "Tựa như phía bắc trong hạp cốc cái kia Tiểu Bộ Lạc một dạng, theo ta được biết, bọn hãn tổng số người cũng chỉ có ba mươi mấy người, bất quá lại cho tới bây giờ không có Bộ Lạc đi chủ động trêu chọc qua bọn hãn."

Không thể không nói, Dur Phong ý nghĩ mặc dù hiển thị rõ điên cuồng, bất quá từ trên logic giảng, xác thực có rất lớn sức thuyết phục, chỉ ít Hàn Băng là tạm thời tìm không thấy sơ hở.

"Chỉ cần có thể nhường bọn hãn không suy nghĩ nữa Thạch Tường Bộ Lạc, ta thậm chí có thể bảo đảm lưu càng ít nữ nhân."

Dur Phong ngẩng đầu nhìn ngoài cửa, trông thấy bên ngoài những cái kia mặt mũi trần đầy tiểu dung bận rộn các nữ nhân, trong lòng lập tức sinh ra trăm ngàn loại tư vị, nhưng là xem như một cái hộp cách lãnh tụ, rất nhiều thời điểm liền tất nhiên muốn buông xuống đủ loại tình cảm, dù cho ngàn người chỉ trở, chỉ cần có thể nhường Huyết Mạch kéo dài xuống dưới, tất cả những thứ này đều đáng giá.

Hàn Băng vắt hết óc, hy vọng có thể tìm tới cái biến đổi phương suy nghĩ biện pháp, bất quá tại minh tư khổ tưởng sau một hồi lâu, lại là phát hiện mình cũng là thức thủ vô sách.

Hiện tại Nhân Loại, còn không có cường đại đến có thể Siêu Thoát chọn lọc tự nhiên cấp độ, những cái kia thích hợp với những sinh vật khác quy luật, giờ phút này tương tự thích hợp với Nhân Loại —— cạnh tranh sinh tồn, kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn.

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Đã mở bình chọn CONVERTER mấy bạn vào link này để bình chọn cho mình là ☺Thanh ☺Phong nhé ^^

<http://forum.truyencv.com/showthread.php?t>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 116: Đàm phán

Hàn Băng cúi đầu ngẫm lại, nhẹ giọng hỏi: "Không phụ nữ, cũng không có hài tử, cái kia các người Bộ Lạc tương lai lại nên làm cái gì?"

Nhân khẩu loại này đồ vật, không hề giống là vôi nước một dạng, mở ra cảm môn liền có thể nhiều, quan bế cảm môn liền sẽ ít, một khi bày biện ra sườn đòi thức ngã xuống, như vậy sau này lại muốn lại khôi phục tới, chỉ sợ cũng không phải dễ dàng như vậy, lấy bọn hắn chỉ là cận tồn mấy chục hơn danh nhân miệng cơ số, coi như tại lý tưởng nhất tình huống dưới, chỉ ít cũng phải hơn mấy chục năm tuế nguyệt.

Nghe thấy Hàn Băng chất vấn, Dư Phong bỗng nhiên thất thần, lập tức lại lắc đầu, ánh mắt biến thần thánh lên: "Chỉ cần ta có thể cam đoan Bộ Lạc không bị người khác chỗ tiêu diệt, tương lai, chờ chúng ta tổ tiên trở về về sau, hẳn nhất định sẽ đem Bộ Lạc một lần nữa phát triển lớn mạnh!"

"Tổ tiên?"

Hàn Băng lập tức mắt tròn, Dư Phong gấp hấn sắc mặt rất là mê hoặc, thuận miệng giải thích nói: "Năm đó chúng ta tổ tiên vì tìm kiếm có thể chống cự Khủng Long biện pháp, dẫn đầu một ít tộc nhân rời đi nơi này đi phía đông, chúng ta thủy chung chắc chắn chờ hắn tìm tới biện pháp về sau, khẳng định sẽ còn trở về."

Hàn Băng yên lặng liếm liếm bờ môi, hỏi: "Tổ tiên của các người là ở bao nhiêu năm trước rồi đi?"

Dư Phong mỉm cười, bỗng nhiên lắc đầu: "Cụ thể thời gian ta cũng không quá rõ ràng, đây đều là trong tộc tiền bối một đời một đời truyền xuống tới."

Trong phòng những người khác vẫn là khí thế ngất trời, bất quá Hàn Băng trong lòng lại là một mảnh yên tĩnh.

"Nếu như . . . Ta là nói nếu như!"

Hắn ngừng lại, tận lực dùng hòa thuận nhất giọng điệu hỏi, "Nếu như nói tổ tiên của các người là ở rất nhiều rất nhiều năm trước kia rồi đi, như vậy có thể hay không đã trải qua . . ."

"Sẽ không!"

Dư Phong biểu lộ lộ ra mười điểm kiên định, khoát tay trả lời: "Ta biết rõ người nghĩ nói cái gì, nhưng chúng ta tổ tiên là sẽ không lão, mặc kệ đi qua bao lâu thời gian, hẳn khẳng định còn sống."

"Vì cái gì?"

Dư Phong quay đầu nhìn xem Hàn Băng, nghiêm túc trả lời: "Bởi vì hắn nắm giữ Bất Tử Chi Thân, mãi mãi cũng sẽ không chết!"

"A! ?"

Hàn Băng lập lòe nước đôi mà đáp lại một câu, sau đó vô ý thức mà sờ sờ ngực: "Cái kia tổ tiên của các người dài cái gì bộ dáng, người cũng không biết đúng không?"

"Cái này ta biết rõ."

Dư Phong duỗi ngón tay chỉ ngoài cửa, nói: "Trên tường vách tường vẽ lên thì có chúng ta tổ tiên tướng mạo."

"A!"

Hàn Băng trên mặt làm ra bưng bình đại ngộ bộ dáng, nhưng trong lòng lại là không khỏi nghĩ đến: "Lão Tử dáng dấp cũng không có như vậy xấu xí!"

...

Trận này hội nghị, trừ nhường đám người trong lòng ngực nhiệt huyết thiêu đốt, trong lòng chiến ý dạt dào, hữu dụng biện pháp lại là một cái cũng không thương thảo đi ra, dù sao xảo phụ làm khó không bột đổ gột nên hồ, lấy Thạch Tường Bộ Lạc trước mắt tình cảnh, liền xem như nhường Hàn Băng đến toàn quyền tiếp quản, chỉ sợ hán tạm thời cũng chỉ có nói một ít gì trời không tuyệt đường người loại hình lời nói đến ủng hộ mọi người.

Bất quá chí ít dám nhất định là, vô luận Bộ Lạc đến cỡ nào gian nan cấp độ, hán cũng sẽ không chủ động từ bỏ bất luận cái gì một cái tộc nhân, cho dù là muốn bản thân lấy mạng đổi mạng, trọng sinh 400 lần, hán cũng phải trước đem những cái kia dám can đảm thăm dò bản thân Hắc Bì Bộ Lạc cho tiêu diệt sạch sẽ.

Chỉ bất quá hán hiện tại không thể chết, bởi vì bản thân một khi tử vong, trong nháy mắt sẽ về nhà, mà nơi này không bản thân trợ giúp, tình trạng nhất định sẽ càng thêm gian nan.

...

"Bây giờ nên làm gì đâu?"

Hội nghị kết thúc về sau, Bộ Lạc các nam nhân tất cả đều rời đi, bọn hán tại Dư Phong dưới sự hướng dẫn, đi bên ngoài tìm kiếm có thể chế tác vũ khí vật liệu, lúc này bộ lạc bên trong chỉ còn lại Hàn Băng cùng một chút phụ nữ.

Những cái kia nhóm đàn bà con gái ở chung quanh bận rộn, nhóm lửa sinh hoạt, mức nước mức nước, ngắt lấy ngắt lấy, chỉ có hán một cái người rảnh rỗi ngồi ở cạnh đồng lửa chờ ra, một tay chống đỡ cái cằm, trong đầu một mực đang nghĩ lấy như thế nào mới có thể nhường bọn hán sống sót.

"Đem bọn hán tất cả đều mang trở về đây?"

Cái này ý nghĩ hoàn toàn không thực tế, lúc trước hán một người vượt qua Đông Sơn, cơ hồ đều là cử tử nhất sinh, nếu là mang nữa hơn một trăm cái nữ nhân, cái kia trên cơ bản chính là đi cho trong núi những cái kia Mãnh Thú đưa thức ăn ngoài, có thể sống đến cái kia phiên người trong thảo nguyên, tuyệt đối dùng một cái tay liền có thể số tới.

"Trở về viện binh?"

Cái này ý nghĩ cũng rất hoang đường, trước bất luận bản thân trong bộ lạc chỉ kia do năm người tạo thành "Đại quân" đến cùng có thể hay không chiến thắng Hắc Bì Bộ Lạc hơn bốn trăm người, coi như bọn hán từng cái đều là lịch sử thái Long chuyên thể, mỗi người đều có thể lấy một địch trăm, Hàn Băng trở về có thể trong nháy mắt mà tới, nhưng trở về nhưng phải hơn một tháng thời gian, đi qua dài như vậy thời gian về sau, chắc hán Thạch Tường Bộ Lạc người đều sớm bị tiêu hóa sạch sẽ.

"Có hay không cái gì có thể lấy ít thắng nhiều, lấy yếu thắng mạnh binh pháp cùng chiến thuật có thể dùng đâu?"

Hán dùng sức vỗ đầu một cái, minh tư khổ tưởng tốt vài phút, chỉ muốn lên « Tôn Tử binh pháp » tên sách, nhưng bên trong nội dung lại là một chữ cũng muốn không ra, thực sự là sách đến lúc dùng mới thấy ít, sự tình không đi qua không biết khó khăn.

...

Sáng sớm hôm sau, Hàn Băng đang tại trong nhà đá trên chiếu ngủ mà say sưa, trong lúc ngủ mơ đột nhiên cảm thấy bản thân bả vai bị người bỗng nhiên lay động mấy lần, hán trong nháy mắt từ ngủ gật bên trong bừng tỉnh, lập tức mở to mắt, chỉ trông thấy Tiểu Hoa chính nhiếp nhiếp phát run ngồi tại bên cạnh mình, đồng thời dùng một loại cực kỳ kinh hoàng ánh mắt nhìn chăm chăm bản thân...

"Người làm cái gì?"

"Không tốt, không tốt."

Trông thấy nàng như thế khủng hoảng sắc mặt, Hàn Băng trong lòng xiết chặt, tựa hồ dự cảm được cái gì, sau đó hai tay khê chống, nẩy lên khỏi mặt đất đến, hỏi: "Xảy ra chuyện gì?"

Tiểu Hoa há hốc mồm, đột nhiên nhào tới ôm lấy Hàn Băng, đem đầu nằm sấp ở trên vai hắn âm thanh hô: "Đến . . . Đến!"

"Đừng có gấp, từ từ nói, đến cùng ai tới?"

"Bọn hắn đến, Hắc Bì Bộ Lạc người đến."

"Nhanh như vậy?"

Hàn Băng bỗng nhiên quay đầu nhìn về trong rừng rậm nhìn lại, sau đó lại nhìn xem Tiểu Hoa, biểu lộ có chút kinh ngạc hỏi: "Trong rừng rậm lớn như vậy Hòa, bọn họ là làm sao tới?"

Tiểu Hoa nức nở mấy lần, trả lời: "Hôm qua . . . Tối hôm qua trên dưới mưa!"

"A! ?"

Hàn Băng khỏe mắt không khỏi run rẩy mấy lần, thoáng một cái hắn là lời gì cũng nói không ra, nếu như không có cái kia một trận mưa, chắc hẳn những cái kia gia hỏa chỉ ít còn phải chờ thêm cái năm sáu thiên tài có thể qua được đến, nhìn đến thực sự là lão thiên gia muốn diệt vong cái này Thạch Tường Bộ Lạc.

Nhìn hắn không lên ừ Tiểu Hoa, hướng thẳng đến ngoài cửa phóng đi, chờ hắn đứng tại trong viện lúc, chỉ trông thấy mười mấy cái phụ nữ cùng tiểu hài quỳ gối Thần Thụ trước thấp giọng cầu nguyện, tả hữu tìm kiếm chốc lát, phát hiện Dư Phong cũng không tại này, đồng thời thậm chí ngay cả một cái nam tính tộc bóng dáng cũng không có trông thấy, hắn tranh thủ thời gian quay đầu hỏi: "Người cha cùng người khác đâu?"

"Bọn hắn tất cả đều đi trong rừng!"

Hàn Băng trừng to mắt, trong lòng suy nghĩ chẳng lẽ chiến tranh đã bắt đầu, vội vàng hỏi: "Bọn hắn đi làm cái gì?"

"Phụ thân nói muốn đi cùng bọn hắn đàm phán . . ."

"Đàm phán?"

Nghe được câu này, Hàn Băng bỗng nhiên hồi tưởng lại hôm qua Dư Phong nói biện pháp kia, hắn trên dưới hai hàng răng lập tức cắn chặt chỉ rung động, sắc mặt mười điểm khó coi, đứng ở cửa lảng vảng vài phút, sau đó xông vào thạch ốc cầm tù bản thân vũ khí trang bị, cũng không nghe Tiểu Hoa hô hoán, trực tiếp vượt qua Thạch Tường, bốc lên mưa to hướng về phía tây chạy đi.

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Đã mở bình chọn CONVERTER mấy bạn vào link này để bình chọn cho mình là ㄟThanh ㄟPhong nhé ^^

<http://forum.truyencv.com/showthread.php?t>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Hắc Bì

"Dư Phong a Dư Phong, người có thể tuyệt đối đừng vờ ngơ ngẩn!"

Hàn Băng trong lòng yên lặng khẩn cầu, chỉ hi vọng bọn hắn động tác có thể chậm một chút.

Đêm qua hắn và Dư Phong trò chuyện suốt cả đêm, từ hắn trong lời nói biết rất nhiều liên quan tới cái này quần sơn trong nhân loại tộc quần tin tức . . .

Mảnh này thâm sơn mặc dù diện tích rộng lớn, sản vật dồi dào, nhưng là chín thành trở lên địa bàn đều bị cái kia Mãnh Thú cùng độc trùng sở chiếm cứ, Nhân Loại có thể hoạt động khu vực, cũng chỉ có lúc này mảnh này không lớn cùng bồn địa.

Từ khi Nhân Loại tổ tiên di chuyển đến bước này, đi qua dài dằng dặc dày vò cùng phát triển, khu vực những cái kia nguyên bản dừng lại nơi này Dã Thú, dần dần đứng vững gót chân, về sau do nguyên nhân nào đó, bọn hắn tự nhiên nhi nhiên địa phân chia thành rất nhiều cái to to nhỏ nhỏ Bộ Lạc.

Bất quá bởi vì Nhân Loại có thể còn sống địa bàn cũng chỉ có lớn như vậy, những cái này Bộ Lạc cùng Bộ Lạc ở giữa cũng không thể nào làm được cả đời không qua lại với nhau, vì tìm kiếm thức ăn, bọn hắn không thể tránh né sẽ phát sinh rất nhiều giao lưu cùng va chạm, trên trăm năm thời gian đi qua, có rất nhiều Bộ Lạc diệt vong, đồng thời cũng có rất nhiều Bộ Lạc tân sinh.

Nhưng liền lúc này tồn ở nơi này mười cái Bộ Lạc, nếu là ở hướng phía trước đếm ngược mấy thập niên, hoặc nhiều hoặc ít đều tồn tại liên quan nào đó, có lẽ ba ba của người ba ba bác gái, nói không chừng chính là gia gia hần huynh đệ biểu thẩm . . . Điểm này từ bọn hắn đều sử dụng đồng dạng ngôn ngữ liền có thể thấy đi ra.

Bất quá duy chỉ có cái kia Hắc Bì Bộ Lạc có chút đặc thù, căn cứ Dur Phong nói, bọn hắn kỳ thật cũng không phải là bản địa thổ dân, mà là cùng Hàn Băng một dạng, thuộc về kẻ ngoại lai.

Dur Phong nhớ kỹ rất rõ ràng, ngay tại cha của hắn cái kia bối phận, Hắc Bì Bộ Lạc đều là căn bản không tồn tại, chờ bản thân kế thừa Thủ Lĩnh vị trí sau còn không có qua mấy năm, cái kia Bộ Lạc phảng phất tại trong vòng một đêm, đột nhiên liền bốc lên đi ra.

Hắc Bì tộc nhân không chỉ có là ngôn ngữ và cái khác Bộ Lạc hoàn toàn khác biệt, ngay cả làm việc phong cách cùng thói quen sinh hoạt cũng cùng cái khác Bộ Lạc có vài ngày kém mà dừng . . .

Nói thí dụ như, đừng Bộ Lạc đều sẽ dựng phòng ốc ở lại tại mặt đất phía trên, chỉ có bọn hắn sẽ đào hang ở tại dưới mặt đất, mỗi khi gặp được nguy hiểm về sau, đừng Bộ Lạc khẳng định đều sẽ đem hết toàn lực bảo hộ nữ nhân và tiểu hài, nhưng chỉ có bọn hắn sẽ đem nữ nhân và tiểu hài xem như mỗi như vứt xuống nương bản thân đào mệnh.

Ngay tại Dur Phong lần thứ nhất gặp phải Hắc Bì Bộ Lạc thời điểm, hắn thậm chí phát hiện bọn hắn thể mà đều sẽ không làm dùng lửa điểm . . .

Những người khác tộc Bộ Lạc cố nhiên cũng ăn thịt người, nhưng đó cũng chỉ là tại khác không có lựa chọn tình huống dưới mới có thể làm như vậy, mà cái kia Hắc Bì bộ tộc người, đúng là đem thịt người xem như bọn hắn nhất là chủ yếu dự trữ lương thực, dù cho khác biệt đồ ăn có thể lựa chọn, nhưng bọn hắn hết lần này tới lần khác phảng phất liền khẩu vị nặng như vậy.

Tại Hắc Bì Bộ Lạc xuất hiện trước đó, Bộ Lạc cùng Bộ Lạc ở giữa quan hệ, mặc dù không nói là láng giềng hòa thuận, nhưng là nói không lên thù hằn bất dung, coi như bình thường tại dã ngoại gặp gỡ, cũng sẽ không không nói hai lời lập tức liền nghĩ muốn giết chết đối phương.

Chỉ cần không phải trạng thái đối nghịch, phân thuộc mấy cái khác biệt Bộ Lạc tộc nhân bình tĩnh ngồi xuống tới, trao đổi lẫn nhau một cái đi săn tâm đắc cùng thể nghiệm cũng là thường xuyên phát sinh, nếu như là nam nữ gặp gỡ, nói không chừng còn sẽ là bạn nghị mà cạ chén.

Căn cứ Dur Phong ba ba cùng ba ba nói, tại mấy chục năm trước kia, Bộ Lạc cùng Bộ Lạc ở giữa thậm chí đều còn xuất hiện qua thông gia hiện tượng, đây hoàn toàn chính là một loại văn minh tiêu chí.

Bất quá từ khi Hắc Bì Bộ Lạc đến về sau, loại này tình huống liền hoàn toàn bị cải biến, bọn hắn trắng trợn bắt giết cái khác Bộ Lạc tộc nhân xem như đồ ăn, vì cái này phiền trong núi mang đến một trận gió tanh mưa máu, rất nhanh liền đánh vỡ loại kia vi diệu cân bằng, tùy theo ngay tiếp theo nương còn lại Bộ Lạc ở giữa quan hệ cũng tất cả đều biến khẩn trương lên.

Đối với cái này trong dãy núi Nguyên Thủy Nhân Loại, cái kia Hắc Bì Bộ Lạc chính là một cái từ bên ngoài đến xâm lấn giống loài, cái này mới hoàn cảnh sinh tồn đối bọn hắn tới nói, thuần túy chính là một mảnh người chết ta sống chiến trường, bọn hắn chỉ lo bản thân sinh sôi, căn bản liền không có nghĩ qua muốn cùng đừng Bộ Lạc giao lưu, thậm chí đều không đem cái khác Bộ Lạc tộc nhân xem như là đồng loại mình.

Từ sinh vật học góc độ mà nói, Hắc Bì Bộ Lạc trình độ tiến hóa cùng cái khác Bộ Lạc so sánh hoàn toàn không ở cùng một cái phương diện bên trên, cho dù nói bọn họ là ngoại hình tương tự hai loại sinh vật đều không cái nào không có thể, mà Dur Phong cũng dám cùng dạng này gia hỏa giao dịch, Hàn Băng nhìn đến, không khác bảo hồ lột da.

...

Hàn Băng bốc lên mưa to ở trong rừng lao nhanh ước chừng 10 phút, trông thấy phía trước đất khô cằn trên xuất hiện rất nhiều mờ hồ bóng người, hắn tranh thủ thời gian lách mình trốn vào rừng rậm, hiện tại bản thân áo tàng hình đã bị hòa tiêu được mất đi nguy trang tác dụng, nhưng không cách nào lại giống như kiểu trước đây cả gan làm loạn.

"Ào ào ào!"

Trận mưa này dưới không nhỏ, đậu mưa to đánh trên lá cây, phát ra lộp bộp tiếng vang, loại này thanh âm che giấu Hàn Băng bước chân, bất quá nhưng cũng nương hắn không cách nào nghe thấy phía kia động tĩnh.

Trong tay hắn nắm chặt cung tiễn, nương tựa theo trong rừng thâm thực vật yểm hộ, ngồi chồm hóm trên mặt đất chậm rãi tiến lên, theo cự ly rút ngắn, rốt cục nghe thấy chỗ kia tiếng gọi.

"Cái gì? Một trăm? Tuyệt đối không được, nhiều nhất sáu mươi." Đây là Dur Phong gầm thét thanh âm.

Vài phút về sau, đối diện có một cái bên nhọn thanh âm vang lên, dùng một loại sát sạo khẩu âm hỏi đáp: "Chúng ta Thủ Lĩnh nói, sáu mươi không được, quá ít!"

...

Hàn Băng trốn ở cách đó không xa một gốc cành lá rậm rạp trên đại thụ, cùng hiện trường khoảng cách thẳng tắp chỉ có không đến 10 mét, dù cho trên trời rơi xuống như trút nước mưa to, hân hiện tại cũng có thể rõ ràng nghe thấy bọn hân mỗi một câu đối thoại.

Lúc này song phương tựa hồ đang tại cò kè mặc cả, đại biểu Hắc Bì Bộ Lạc cùng Dur Phong đối thoại là một cái cách ăn mặc mười điểm quý dị lão thái bà, bất quá Hàn Băng có thể nhìn đi ra, ở sau lưng nàng đứng đầy cái kia thần sắc trang nghiêm đã man nam tử, mới là trận này đàm phán chân chính nhân vật chính.

Bởi vì bên này Dur Phong mỗi hô lên một câu về sau, lão thái bà kia đều sẽ chạy trước đến nam tử kia bên tai thấp giọng khẽ nói, sau đó lại chạy tới hướng về phía Dur Phong kêu la, nàng làm rõ ràng chỉ là một cái phiên dịch việc.

Dur Phong bên cạnh đứng đầy bộ lạc bên trong tất cả Chiến Sĩ, vền vền chỉ có 20 mấy người, nhưng đối diện người lại là khắp nơi đen nghìn nghịt, rõ ràng muốn so bọn hân bên này nhiều gấp bội trước kia, quang trên khí thế liền hình thành nghiền ép thế cục.

Hậu thế câu có danh ngôn, trên chiến trường không chiếm được đồ vật, vĩnh viễn cũng đừng hòng ở trên bàn đàm phán lấy được, nước yếu không ngoại giao, nhờ yếu Bộ Lạc cũng cũng giống như thế . . . Bởi vậy Hàn Băng thủy chung không có làm mình bạch, Dur Phong rốt cuộc là dựa vào cái gì nhượng đối phương thành thành thật thật mà đứng ở chỗ này cùng hân đối lời nói.

...

Lão thái bà kia loạng chà loạng choạng mà đi đến trung gian, đem một cái tạo hình kỳ lạ mộc tượng bỗng nhiên cắm vào trong đất bùn, sau đó chống nạnh lên tiếng cười ha ha: "Các người Thạch Tường Bộ Lạc bây giờ là tình huống như thế nào, chúng ta Thủ Lĩnh phi thường rõ ràng, nếu như người còn không đáp ứng chúng ta điều kiện, chờ chúng ta Thủ Lĩnh không kiên nhẫn, cái kia cũng sẽ không cần đàm phán."

Đối mặt đối phương như thế trần trụi uy hiếp, Dur Phong trong lòng vô ý thức mà liền muốn phản bác, bất quá vài lần há mồm lại là lời gì cũng nói không ra miệng.

Hân nhắm mắt lại nhắm lại, sau đó hít sâu một hơi, biểu lộ phần hân nói ra: "Ta chỉ có thể cho các người tám mươi cái, đây là chúng ta ranh giới cuối cùng, nếu như các người còn không đáp ứng, vậy ta liền lập tức mệnh lệnh tất cả tộc nhân nhắm hướng đông vừa chạy trốn, các người nếu là có can đảm kia, đến thời điểm liền bản thân đuổi theo!"

Phía đông chính là Hàn Băng đến địa phương, nơi đó ít ai lui tới, môi trường sinh thái so với bên này mà nói, càng là hiểm ác vô số lần, dù loại Mãnh Thú cùng độc trùng số lượng đơn giản so trên trời Tinh Tinh còn nhiều hơn, nếu là Nhân Loại tại không có chuẩn bị chu đáo tình huống dưới mạo muội xâm nhập, hạ tràng nhất định là thập tử vô sinh.

Lão thái bà kia nghe thấy Dur Phong phản uy hiếp, tựa hồ có chút bị chấn trụ, nàng biểu lộ sững sờ, lại chạy chậm về Hắc Thu bên cạnh, che miệng nói ra: "Thủ Lĩnh, Thạch Tường Bộ Lạc người nói, bọn hân tối đa chỉ có thể cho chúng ta tám mươi người, nếu như người không đáp ứng điều kiện bọn họ, Dur Phong liền nhượng tất cả mọi người tộc nhân đều hướng phía đông chạy trốn, người cũng biết rõ phía đông là một cái quý gì địa phương, nếu như hân thực làm như vậy nói, chúng ta khả năng liền sẽ đi một chuyến uống công!"

Hắc Thu biểu lộ không thay đổi, ánh mắt thủy chung giống như là một cái Mãnh Thú dường như đánh giá đối diện đám người, nhìn hân biểu lộ phảng phất là tại tìm kiếm lấy cái gì.

Lão thái bà chờ đợi một hồi lâu, cũng không thấy Thủ Lĩnh nói chuyện, nàng nhắm lại, nhẹ giọng hỏi: "Vậy ta trước hết đáp ứng bọn hân?"

"Ân."

Hắc Thu gật đầu, lão thái bà đang muốn quay người trở về chạy, hân đột nhiên mở miệng nói ra: "Nhường bọn hân lại đem cái kia gia hòa giao đi ra!"

"Gia hòa? Là nhà nào . . ." Lời còn chưa dứt, lão thái bà lập tức mình bạch Thủ Lĩnh ý tứ, "Đừng đừng đừng, ngàn vạn không thể đem cái kia gia hòa quên."

Lão thái bà xụ mặt chạy trở lại, hướng về Dur Phong la lớn: "Chúng ta Thủ Lĩnh đáp ứng các người."

Dur Phong trong lòng buông lỏng một hơi, vội vàng nói: "Vậy liền để các người Thủ Lĩnh lấy bản thân tổ tiên phát thệ, nếu như khi lấy được tám mươi cái nữ nhân về sau, y nguyên không buông tha chúng ta Thạch Tường Bộ Lạc, vậy liền để Thiên Hòa giám lâm, đem Hắc Bì Bộ Lạc tất cả tộc nhân toàn bộ đốt cháy thành tro bụi . . ."

Lão thái bà khoát khoát tay tay, nói: "Người trước đừng hốt hoảng, chúng ta còn có một cái điều kiện không nói."

Dur Phong lập tức sắc mặt đỏ bừng lên, cả giận nói: "Còn có điều kiện gì?"

Lão thái bà cười nói: "Ngày nào đó cứu người đi ra cái kia người ở đâu? Hấn giết chúng ta Thủ Lĩnh thích nhất nhì từ, chúng ta Thủ Lĩnh muốn hấn đền mạng!"

"Ân?"

Nghe thấy yêu cầu này, Dư Phong bỗng nhiên nhú mày, bắt quá hấn bên cạnh những người kia thể nhưng là lòng một lớn khẩu khí.

Nơi xa trốn ở trên cây Hàn Băng đương nhiên cũng nghe thấy câu nói này, hấn thần kinh lập tức căng cứng thành một đoàn, kim lòng không được mà quay đầu hướng về Dư Phong nhìn lại, trong lòng trong nháy mắt biến dị thường tâm thần bất định . . .

Hấn đến cùng sẽ lựa chọn thế nào?

Nếu như Dư Phong lựa chọn cự tuyệt, như vậy ắt sẽ cho Bộ Lạc mang đến một trận tai hoạ ngập đầu, đây là Hàn Băng nhất không nghĩ trông thấy, nếu như có thể mà nói, hấn ngược lại là phi thường nguyện ý chủ động hiến thân Hắc Bì Bộ Lạc để đòi lấy bọn hấn sinh tồn cơ hội.

Nhưng là, quyết định này chỉ có thể do hấn tự mình tiến tới làm, bất luận kẻ nào đều không có tư cách thay thế hấn.

Liên giống vợ chồng ở giữa giường tre chi ái cùng cái kia hái hoa đạo tặc cướp đoạt dân nữ khác nhau, mặc dù quá trình không sai biệt lắm, nhưng là giá trị lại hoàn toàn khác biệt.

Hàn Băng không phải Thánh Nhân, nếu như Dư Phong lựa chọn bán đứng bản thân đổi lấy sinh lộ, mặc dù hấn cũng minh bạch đối phương chỉ là thân bất do kỷ, ngược lại không về phần sinh lòng oán hận, nhưng là khó tránh khỏi như ghen ở cổ họng.

Hấn đến cùng sẽ lựa chọn thế nào?

...

CÀU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIÊU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé...

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Đã mở bình chọn CONVERTER mấy bạn vào link này để bình chọn cho mình là ๔Thanh ๔Phong nhé ^^

<http://forum.truyencv.com/showthread.php?t>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Chết thay

...

Từ Dư Phong cái kia âm tình bất định sắc mặt, rung động rung động phát run bàn tay, người khác tựa hồ cũng có thể cảm nhận được hấn giờ phút này nội tâm bên trong cái kia vô cùng dầy vò.

Đại khái do dự năm phút, hấn bỗng nhiên hút một hơi, tựa hồ là làm ra quyết định.

Dư Phong chậm rãi ngừng đầu, nhìn chăm chăm lão thái bà, hung tợn quát: "Tốt, ta đem người kia giao cho các ngươi."

Nghe thấy Dư Phong vậy mà đáp ứng điều kiện này, đối diện vị kia lão thái bà lập tức hưng phấn mà vui mừng quá đổi, cơ ngực càng không ngừng trên dưới lay động, vỗ tay cười nói: "Tốt tốt tốt, chỉ cần các ngươi lại đem người kia cho chúng ta, cái kia chúng ta về sau đều sẽ không tiến công các ngươi Thạch Tường Bộ Lạc."

Dư Phong nhắm mắt lại trầm mặc một hồi, sau đó ngừng đầu hô: "Các ngươi ở chỗ này chờ, hấn bây giờ còn đang trong bộ lạc, ta đi đem hấn mang tới."

"Ngươi phải nhanh lên một chút, chúng ta Thủ Lĩnh cũng nhanh muốn không kiên nhẫn."

Dur Phong sắc mặt càng là phấn hận, trực tiếp xoay người, mang theo tộc nhân hướng về Bộ Lạc phương hướng đi đến, giờ phút này trốn ở trên cây Hàn Băng, trong lòng thật lạnh thật lạnh!

...

Hắn quay đầu nhìn xem Thạch Tường tộc nhân bóng lưng, trợn mắt liú lười mà lảng chốc lát, phảng phất kết quả này đã tại tình lý bên trong, lại ngoài ý liệu...

"Ai! Tỉnh!"

Thở dài một tiếng về sau, Hàn Băng mắt thấp lóe qua mấy phần bất đắc dĩ, cười khổ tự nhủ: "Dù sao Lão Tử cũng chuẩn bị trở về, cùng bạch bạch chết mất, còn không bằng dùng cái mạng này cho bọn hắn làm chút cái gì, coi như là đối trước kia đền bù tổn thất a!"

Hắn tiện tay thu hồi cung tiễn, nhảy xuống cây về sau, chậm rãi hướng về Thạch Tường Bộ Lạc phương hướng đi đến.

...

...

Dur Phong mấy người hành tẩu tốc độ rất nhanh, tựa như là đang đuổi thời gian, bất quá bọn hắn cũng không dựa theo dự đoán như thế, trực tiếp trở về Bộ Lạc, mà là tại trong rừng một cái chỗ ngã ba chỗ dừng lại bước chân.

Dur Phong đứng tại chỗ suy nghĩ chốc lát, sau đó quay người hướng về các tộc nhân hô một câu, tiếp lấy liền nhanh chóng chạy vào bên cạnh một chỗ trong khe núi.

Các tộc nhân đều đầu đầy bột nhào theo sát Thủ Lĩnh lao nhanh, mỗi người trong lòng rất là mê hoặc, Thủ Lĩnh vừa mới không phải nói muốn trở về đem Hàn Băng mang đi ra sao? Làm sao mang theo bọn hắn chạy đến nơi này?

"Đều cho ta thẳng tắp đứng vững."

Chờ đám người tiến vào chỗ rừng sâu, Dur Phong gầm nhẹ một câu, sau đó híp mắt đánh giá phía trước đứng thành một loạt các nam nhân.

Thạch Tường Bộ Lạc những người này, thân cao đều không thấp, nhưng dáng người đều là gầy trơ cả xương, hốc mắt thật sâu lõm xuống dưới, liền xem như tại trên người bao trùm lấy một tầng vỏ cứng, nhưng chúng nó chỗ ngực xương sườn cùng tứ chi trên kinh mạch đều là hoàn toàn lòi ra, chờ bọn hắn thẳng tắp eo, thậm chí ngay cả da trên mỗi một cây mạch máu hình dạng cùng đường đi, đều có thể mường tượng rõ ràng hiện ra đi ra, cái này rất rõ ràng là trường kỳ dinh dưỡng không đầy đủ tạo thành kết quả.

Chờ Dur Phong quan sát sau một lát, hắn tựa như là phát hiện cái gì, bỗng nhiên trợn to mắt nhanh chóng hướng về cái nào đó gia hỏa đi mấy bước, sau đó từ trong đám người kêu đi ra một cái trên người hơi có một chút như vậy tiểu hỏa tử.

"Ngươi tới."

"Thủ Lĩnh?"

Dur Phong không có nói chuyện, hướng hắn so với một cái chớ lên tiếng thủ thế, sau đó cẩn thận nghiên cứu một lần hắn thân thể, đưa tay vỗ vỗ bụng hắn cùng tứ chi, tiếp lấy xoa nắn lấy hắn cái cằm có chút hiểu được mà gật gật đầu, ngay tại chung quanh tộc nhân càng ngày càng mê muội thời điểm, Dur Phong ánh mắt dần dần biến sáng lên.

"Vì Bộ Lạc mà chết, ngươi có bằng lòng hay không?"

...

...

Lúc này, trên trời mưa to đã trải qua ngừng, nóng bỏng ánh nắng xuyên thấu qua tầng mây rải đầy đại địa, trên mặt đất nước mưa lập tức lại bị bốc hơi lên, trong rừng sương mù bốc lên, giống như là như Tiên cảnh.

Hàn Băng lão đạo ung dung mà trở lại Thạch Tường Bộ Lạc, hắn hiện tại biểu lộ có vẻ hơi uể oải, trong lòng không ngừng mà phỏng đoán lấy, đợi chút nữa Dur Phong đến cùng sẽ làm sao tới cùng chính mình nói?

Nếu như Dur Phong có thể thành thành thật thật nói cho hắn biết chân tướng, sau đó cùng hắn hảo hảo thương lượng, có lẽ Hàn Băng trong lòng còn có thể tốt thụ một chút.

Nhưng là, nếu như Dur Phong muốn dùng một loại nào đó lừa gạt thủ đoạn đến đem hắn cho lừa gạt ra ngoài giao nộp, lại hoặc là trực tiếp sử dụng bạo lực, cái kia bản thân lại có thể hay không thân nhiên đối mặt đâu?

Hàn Băng không phải Thánh Nhân, khi hắn nghe thấy Dur Phong đáp ứng đối phương yêu cầu thời điểm, trong lòng chán nản gật mình, thiếu chút nữa thì

nhìn không được trực tiếp kéo cung bạo đầu hấn, bắt quá nghĩ lại, dù sao chi là một nhóm dã nhân, dù sao chi là một đám con nít.

...

"Làm sao chi có nguoi một người? Ta phụ thân bọn họ đâu?"

Hàn Băng đi mười mấy phút, chậm rãi trở lại Thạch Tường Bộ Lạc, vừa mới bắt lấy Đằng Mạn đang chuẩn bị trèo tường, bỗng nhiên chỉ nghe thấy trên đỉnh đầu truyền đến Tiểu Hoa kinh ngạc thanh âm, hấn lập tức ngừng đầu, có chút mơ hồ phản hồi: "Thủ Lĩnh bọn hấn chưa có trở về sao?"

Nghe Hàn Băng hỏi lại, Tiểu Hoa cũng có chút được: "Không . . . Không trở về a!"

"Cái kia người khác đâu?"

"Cho đến bây giờ, cũng chỉ có nguoi một người trở về."

"Thực?"

Nghe được nơi này, Hàn Băng hoàn toàn hồ đồ, vừa rồi Dur Phong đám người rõ ràng ngay tại trước mặt mình, làm sao đúng là so bản thân còn chậm?

Nếu như bọn hấn không có hồi âm Bộ Lạc, cái kia bọn hấn lại chạy tới chỗ nào đi?

Hàn Băng hít mắt ngẫm lại, sau đó ngừng đầu đối Tiểu Hoa nói: "Nguoi ở chỗ này chờ, ta lại trở về một chuyến!"

"Nguoi cẩn thận một chút."

Hàn Băng hướng về trong rừng cấp tốc chạy đi, rất nhanh lại tránh về đến vừa mới cây kia trên đại thụ, hấn cẩn thận đẩy ra nhánh cây hướng về nơi xa nhìn lại, chỉ ở bên kia trông thấy chờ Hắc Bì Bộ Lạc người, bắt quá nhưng lại chưa từng thấy đến Dur Phong bọn hấn bóng dáng.

"Bọn hấn đến cùng chạy tới chỗ nào đi?"

"Chẳng lẽ là chạy trốn?"

Chờ khoảng đợi vài phút về sau, đang lúc Hàn Băng do dự muốn hay không trở về tìm xem bọn hấn, bỗng nhiên nghe thấy sau lưng truyền đến ồn ào tiếng bước chân, vội vàng quay đầu nhìn một cái, phát hiện chính là Dur Phong cùng những cái kia các tộc nhân đang tại đi về phía bên này.

Dur Phong chậm rãi đi đến vừa mới đồng dạng vị trí, ngừng đầu hướng về đối diện lão thái bà kia cao giọng hô: "Ta đem hấn mang tới!"

Nói xong câu đó, hấn đem đứng phía sau một cái toàn thân đen kịt gia hỏa, đại lực hướng phía trước đẩy một cái.

...

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Chí Tôn Thần Đế nhé....

Link: <http://truyencv.com/chi-ton-than-de/>

Đã mở bình chọn CONVERTER mấy bạn vào link này để bình chọn cho mình là ㄟThanh ㄟPhong nhé ^^

<http://forum.truyencv.com/showthread.php?t>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Ly Miêu đối Thái Tử

"Ăn?"

Nguyên bản trốn ở trên cây Hàn Băng, nghe thấy Dư Phong câu nói kia, cả kính hắc kém chút từ trên cây rơi xuống dưới.

Hắn vội vàng trừng to mắt, nhìn chằm chằm cái kia ăn mặc đen sì gia hỏa một trận có thể nhìn . . .

"Cái này không chính là cái kia kêu Xích Tiêu gia hỏa sao?"

Hàn Băng rất nhanh liền phản ứng tới, cũng minh bạch vừa mới những cái kia gia hỏa vì cái gì không có về Bộ Lạc tìm bản thân, nguyên lai, bọn họ là muốn đến một cái Jurassic bản Ly Miêu đôi Thái Tử.

"Không nghĩ tới hắn thế mà tìm một người đến giả mạo ta."

Nhìn đến chính mình mới vừa rồi là lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử, nhân gia Dư Phong từ đầu tới đuôi căn bản liền không có can dự định bán đứng bản thân, ngược lại là chuẩn bị nhường tộc nhân mình đến thay bản thân chịu chết.

Trong phút chốc, Hàn Băng trong lòng khối kia tảng đá lớn đột nhiên rơi xuống đất, cái này đương nhiên không phải bởi vì hắn sợ hãi tử vong, chỉ là bởi vì hắn rốt cục biết rõ bản thân trước đó liều tính mệnh vì bọn hắn làm những cái kia sự tình, đều là đáng giá.

Hàn Băng nhin không được cười lên: "Dư Phong a Dư Phong, thực sự là tốt diễn kỹ a, ngay cả Lão Tử đều bị ngươi lừa gạt . . . Ha ha ha!"

. . .

"Hắc hắc hắc!"

Làm lão thái bà trông thấy người này lúc, đột nhiên cũng khai tâm không được, trực tiếp chạy tới vây quanh hắn cẩn thận quan sát chốc lát, sau đó lại chạy về Thủ Lĩnh Hắc Thu bên cạnh, chỉ người kia hưng phấn mà nói ra: "Bọn hắn nói cái này gia hỏa chính là Thủ Lĩnh muốn người."

"Đem hắn mang tới nhìn xem."

"Tốt."

Lão thái bà đem toàn thân thoa khắp than củi vị kia Thạch Tường tộc nhân đưa đến hai nhóm người chính trung gian không địa vị đưa.

Hắc Thu nhẹ nhàng nâng ngẩng đầu lên, nhìn xem hắn ánh mắt trong nhảy mắt biến vô cùng lảng lẽ, phảng phất một giây sau liền muốn nhào lên đem hắn ăn sống nuốt tươi.

"Ngươi chính là giết Hắc Mang người?"

Lão thái bà đem hắn lời nói phiên dịch tới, tiểu hỏa tử song quyền nắm chặt, trừng điệt mà gật gật đầu.

Hắc Thu khẽ cười lạnh, sau đó hướng về phía hậu phương phát phát tay, trong đám người cuồng quít chạy đi ra bốn người.

. . .

Tại Hắc Bi Bộ Lạc bên trong, gặp qua Hàn Băng bản nhân chỉ có hai đợt người, đợt thứ nhất, là đương thời Bộ Lạc phát sinh hỏa hoạn lúc, phụ trách cảnh giới cái kia hơn mười người thủ vệ, bất quá bọn hắn đã bị nổi giận phía dưới Hắc Thu tại chỗ giết sạch.

Về phần một đợt khác, thì là trong rừng rậm chạy trước tiên đám kia truy binh, bất quá trong đó đại bộ phận cũng đã trải qua tử vong, bây giờ còn sống sót, chỉ có lúc ấy vây quanh Hàn Băng bốn người kia.

Hắc Thu hướng về phía phía trước dương dương cái cằm, nhẹ giọng hỏi: "Hắn có phải hay không các ngươi lúc ấy nhìn thấy cái kia gia hỏa?"

Bốn người đồng thời hướng về bên này nhìn tới, hơi híp mắt lại cẩn thận quan sát một hồi, bọn hắn ánh mắt bỗng nhiên đều trở nên có chút mê mang.

"Ta nhớ kỹ, lúc ấy hắn tựa như là mặc một bộ trang phục màu xanh lục."

"Không đúng, ta nhớ kỹ là hồng sắc, giống Hỏa loại kia nhan sắc."

"Các ngươi hai cái đều nhìn lầm, là hắc sắc . . ."

"Ta cảm thấy chính là lục sắc!"

. . .

Chờ đợi sau một lát, thấy kia bốn người cãi lộn nửa ngày cũng không có cho ra đáp án, Hắc Thu hơi không kiên nhẫn: "Các ngươi đến cùng nhận đi ra không có?"

Trong đó một cái gia hỏa vô ý thức ngẩng đầu, vừa vặn cùng Hắc Thu đến một cái đối mặt, hắn biết rõ mình là trốn không thoát, liềm liềm bờ môi, nhẹ giọng trả lời: "Thủ Lĩnh, chúng ta lúc ấy gặp phải cái gia hỏa thời điểm, hắn mặc một thân rất kỳ quái quần áo, hơn nữa trên đầu còn mang theo cái mũ, đem mặt đều bọc lại . . ."

Nghe thấy tộc nhân trả lời như vậy, Hắc Thu không khỏi nhú mày, nghiêm tiếng nói: "Ta không muốn nghe những cái này nói nhảm, chẳng lẽ ngươi cái gì đều không trông thấy sao?"

Cái kia nhân tình không nhịn được run rẩy lên, cẩn thận từng li từng tí trả lời: "Thủ Lĩnh, lúc ấy chung quanh tất cả đều là khói đặc, ta thực sự là cái gì cũng không thấy rõ ràng."

"Lăn!"

Mắng xong câu nói này, Hắc Thu bỗng nhiên nâng lên một cước, liền đem người kia đá bay đến 3 mét bên ngoài, sau đó hướng về mặt khác ba người lạnh lùng hỏi: "Các ngươi đây?"

Cái kia ba người toàn thân lạnh một cái, mang theo tiếng khóc nức nở trả lời: "Thủ Lĩnh, lúc ấy thời gian quá ngắn, hơn nữa hắn từ trên cây nhảy xuống tới về sau trực tiếp liền hướng về phía Hắc Đan chạy tới, chúng ta đều chỉ trông thấy hắn bóng lưng."

"Hắc Đan đâu?"

"Hắn bị cái gia hỏa cắt lấy đầu, lúc ấy liền chết."

Hắc Thu lập tức giận không thể nghi, một người đạp một cước, đồng thời liền thanh mắng: "Tất cả đều là đồ bỏ đi!"

...

Bây giờ Hắc Thu bên này tình huống tựa hồ có chút xấu hổ, mặc dù đối phương giao đi ra một người, bất quá hắn lại là hoàn toàn không cách nào phân biệt thật giả.

Hắn phát tay đem lão thái bà gọi trở về, hỏi: "Ngươi cảm thấy người này rốt cuộc là thật hay là giả?"

"Ta cảm thấy?"

Lão thái bà chỉ chỉ nằm trên mặt đất cái kia bốn cái gia hỏa, phản hồi: "Bốn người bọn họ đều không nhận đi ra sao?"

Thấy Hắc Thu lắc đầu, lão thái bà cũng đi theo nhú mày, nghi chốc lát, trả lời: "Người kia lúc ấy có thể giết chết chúng ta nhiều tộc nhân như vậy, nhất định là rất lợi hại gia hỏa, không bằng nhường bọn hắn lại đánh một trận, nếu như hắn thắng, cái kia chính là chúng ta muốn tìm người, nếu như hắn thua, cái kia Thạch Tường Bộ Lạc khẳng định chính là đang lừa gạt chúng ta, Thủ Lĩnh cảm thấy thế nào?"

Hắc Thu trong mắt sáng lên, tán thán nói: "Ý kiến hay!"

...

Lão thái bà xiêu xiêu vẹo vẹo hướng lấy phía trước đi đến, chờ đi đến tên tiểu tử kia trước mặt về sau, trực tiếp trên mặt đất ném một cái búa đá, nói: "Ngươi giết chết chúng ta Thủ Lĩnh nhi tử, chúng ta lúc đầu nên trực tiếp giết chết ngươi, nhưng là chúng ta Thủ Lĩnh muốn cho ngươi một cái sống sót cơ hội."

Vốn là ôm hắn phải chết quyết tâm hắn, nghe thấy mình còn có sống sót cơ hội, trong lòng lập tức liền phát lên một cỗ cực kỳ cường cầu sinh muốn, cả kia hai đạo như tro tàn ánh mắt đều một lần nữa biến tiên hoạt.

Lão thái bà vui cười mấy tiếng, sau đó chỉ chỉ sau lưng bốn người, nói: "Hắc hắc, nếu như ngươi có thể đem bọn hắn tất cả đều giết chết, vậy ngươi liền có thể sống sót."

...

Cái kia bốn người giờ phút này cũng là ở vào trạng thái hỗn loạn, vừa mới từ dưới đất bò dậy, hiện tại chỉ cảm thấy hoa mắt chóng mặt, đứng tại chỗ không dám động đậy.

Lão thái bà lui ra phía sau mấy bước, xoay người đối cái kia bốn người nói một chút ngoan thoại, dứt lời về sau, bốn người đầu tiên là lẳng một cái, mặt mũi trong nháy mắt biến mười điểm dữ tợn, từ phía sau rút ra búa đá, giống như là con sói đói đồng thời hướng về mục tiêu tiến lên.

...

Hắc Bỉ Bộ Lạc thực lực so với Thạch Tường Bộ Lạc rõ ràng muốn cường đại không ít, bọn hắn tộc nhân mỗi ngày có khả năng thu hoạch đến đồ ăn cũng phải so Thạch Tường Bộ Lạc tộc nhân nhiều, bởi vậy thể trạng cũng phải càng thêm cường tráng.

Tuy nói cái kia bốn người đáng người tại Hàn Băng nhìn đến, vẫn là gầy đến cùng giống như con khỉ, bất quá bọn hắn so với Thạch Tường tộc nhân tới nói, liền đã có thể tính là cao lớn uy mãnh.

Tại không tồn tại bất luận cái gì nghiên cứu Đấu Kỹ xảo Viễn Cổ thời đại, quyết định Nhân Loại sức chiến đấu to lớn nhất nhân tố, chính là chém giết kinh nghiệm cùng tố chất thân thể, mà hai thứ này đều là Thạch Tường Bộ Lạc mười điểm khiếm khuyết, liền xem như đơn đả độc đấu chỉ sợ Thạch Tường tộc nhân sở hữu phần thắng cũng bất quá ba thành, huống chi bây giờ còn là lấy một địch bốn.

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

<http://truyencv.com/thi-than-chi-vuong/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 120: Bắt cóc

...

Cái kia bốn người tận mắt nhìn thấy qua Hàn Băng thủ đoạn, trong rừng rậm cái kia một trận chiến đấu, đối phương giống như như quỷ mị, phảng phất giờ tay nhắc chân đều sẽ mang đi một đầu tộc nhân tính mệnh, những cái kia vô cùng quý dị tràng diện cho bọn hắn trong lòng lưu lại mười điểm sâu sắc bóng tối.

Bởi vậy, cho dù là gào khóc tiến lên, bất quá lại là không ai dám trực tiếp phát động công kích, chỉ là đem đứng tại chỗ toàn thân phát run cái kia ca Thạch Tường tộc nhân cho bao vây lại, bốn người nhìn nhau lấy, tựa hồ cũng hi vọng do bên cạnh đồng bạn đến đánh cái này đầu pháo.

Tên tiểu tử kia thẳng tắp đứng ở trung gian mờ mờ lạnh lạnh rùng rùng, nhìn cái kia bốn người gấp chăm chăm bản thân dữ tợn ánh mắt, nội tâm dày vò vô cùng, mười mấy giây sau, hắn tựa hồ là cũng không còn cách nào chịu đựng loại áp lực này, giờ lên phủ như đầu kêu hướng về một tên Dị Tộc Nhân tiến lên.

"Nha! !"

Cái kia bị hắn tuyển làm mục tiêu Dị Tộc Nhân, biểu lộ lập tức biến mười điểm khẩn trương, kinh hoàng lui về sau hai bước, chỉ thấy đối phương cách bản thân càng ngày càng gần, hắn hung hăng cắn răng một cái, híp mắt đối lập đi qua.

"A! !"

Ngay tại hai người ở giữa cự ly không đến 1 mét lúc, người này Dị Tộc Nhân quý thần xui khiến nhắc chân phải lên, hướng về đối phương phản búng phía dưới thẳng đập tới . . .

"Àm!"

Vị kia Thạch Tường tộc nhân tựa hồ không nghĩ tới đối phương sẽ đến một cước này, hoàn toàn không thể phản ứng tới, đột nhiên cảm thấy phản búng truyền đến một cỗ to lớn lực lượng, sau đó cả người trong nháy mắt liền bị đập bay ra 5 mét bao xa, trên tay búa đá cũng tuột tay rơi trên mặt đất, hạ thể truyền đến kịch liệt đau nhức nhưng hắn nhận không được ôm bụng lăn lộn.

"A?"

Mặt khác ba người trông thấy đồng bạn cư nhiên như thế tùy tiện liền đem cái kia Sát Thần đánh bại, sắc mặt kinh ngạc không thể tin được, cái kia Dị Tộc Nhân tựa hồ cũng có chút mộng, vô ý thức mà nhìn xem bản thân chân phải, chẳng lẽ bản thân đột nhiên thì trở nên lợi hại hay sao? Thế mà đem cái kia gia hỏa hòa đều đánh bại?

Lúc này, một mực tại nơi xa quan chiến Hắc Thu đã là mặt đen lại, cái kia gia hỏa rõ ràng chính là một tên giả mạo, không nghĩ tới bọn hắn đều lưu lạc đến loại này cấp độ, lại còn dám lừa gạt bản thân, tại bộ lạc bên trong nói một không được Nhị Hắc thu trong lúc nhất thời có chút tiếp thu không được sự đả kích này.

Hắn trong nháy mắt liền con giận dữ, xụ mặt hướng về phía Tế Tự cao giọng kêu la vài câu, lập tức vùng tay lên, sau lưng trên trăm danh tộc người đồng

thời giờ lên trường mẫu.

"Rống ngao!"

Hắc Thu cũng rút ra phía sau mình cán dài búa đá, trong miệng phát ra như dã thú gầm thét, lập tức mở ra bộ pháp hướng về Thạch Tường Bộ Lạc xông đi qua.

"Phản phạt! Phản phạt!"

Nhất thời tiếng hô "Giết" rung trời hám địa, trong rừng chim bay hết ra, Dư Phong nhìn thấy cái này tràng diện, lập tức liền biết rõ xong đời, hấn vội vàng xoay người hô to: "Xích Minh, người lập tức chạy trốn về thông tri các tộc nhân tất cả đều chạy trốn . . . Nhanh!"

Chờ hấn tận mắt nhìn xem Xích Minh hướng về Bộ Lạc phương hướng chạy như điên về sau, Dư Phong thần sắc trang nghiêm mà rút ra trường mâu, quay người hét lớn: "Bất lộ bất lộ!"

Xem như Bộ Lạc Thủ Lĩnh, hấn đi ở trước nhất, sau lưng thì là hai mươi mấy vị mặt mũi tràn đầy kiên quyết Thạch Tường tộc nhân, dù cho bản thân phản kháng chỉ là lấy trứng chọi đá, vô luận như thế nào làm Bộ Lạc cũng cuối cùng rồi sẽ khó thoát diệt vong vận rủi, bất quá cho dù là chết, bọn hấn cũng sẽ để nhóm này kẻ xâm lược bỏ ra máu tươi đại giới.

"Bất lộ bất lộ! Bất lộ bất lộ!"

. . .

"Hưu!"

Ngay tại hai phe nhân mã sắp tiếp binh thời điểm, đột nhiên từ trong đám người phi tốc phóng tới một chi mũi tên, trực tiếp bắn vào đi ở Hắc Thu bên cạnh người cái ót bên trong, cái kia gia hỏa lão đạo chạy về phía trước hai bước, lập tức bổ nhào vào trên mặt đất.

Hắc Thu vô ý thức quay đầu, chờ hấn trông thấy tộc nhân trên đầu cắm cây kia hắc sắc gây gỗ lúc, trong nháy mắt sừng sốt, hấn bỗng nhiên dừng lại bước chân, đồng thời giờ lên trong tay búa đá, sau lưng cái kia vài trăm người cũng theo hấn dừng lại, Hắc Thu mê muội xoay người, hướng về bên cạnh phát phát tay, đằng sau tộc nhân tự động hướng về hai bên tản ra.

Hấn trông thấy liền tại ven rừng rậm, quý vị kia toàn thân phát run lại môi run rẩy lớn Tề Tự, mà ở Tề Tự sau lưng, còn đứng một vị ăn mặc kỳ quái quần áo nam tử.

. . .

Hàn Băng đem Pterodactyls chui thủ nhẹ nhàng mà khoác lên lão thái bà trên bờ vai, cúi đầu xuống nói khẽ: "Nói cho người biết Thủ Lĩnh, để cho hấn yên tâm Thạch Tường Bộ Lạc người rời đi, bằng không người liền không có mệnh."

"Đừng . . . Đừng giết ta!"

Lão thái bà một bên rơi lệ một bên gật đầu, bỗng nhiên hít sâu một hơi, sau đó sử xuất bú sữa khí lực, hướng về Hắc Thu lớn tiếng kêu ầm lên: "Hô hắc vậy hưu meo, a có thể ha ha nghỉ cơm từ."

Hắc Thu nghe thấy lão thái bà nói gì, nhưng hấn cũng không có bất kỳ bày tỏ gì, phảng phất đối với nàng sinh tử không thêm để ý chút nào, chỉ là hơi hơi hí mắt, có chút hăng hái hướng lấy Hàn Băng nhìn tới, nói cho đúng, hấn là tại quan sát hấn trái trên tay tâm kia nắm chặt cung.

Dư Phong thấy Hàn Băng xuất hiện, trong lòng không hiểu buông lỏng một hơi, cái này thần bí tiểu hỏa từ luôn luôn có thể ở Bộ Lạc nguy nan nhất thời điểm xuất hiện, cái này cùng vị kia nắm giữ Bất Tử Chi Thân tổ tiên biết bao tương tự.

Dư Phong trông thấy Hàn Băng đối bản thân gật đầu, hấn minh bạch đây là lại để cho bản thân rời đi, bất quá hấn lại là nửa bước cũng không dám động, chẳng lẽ Hắc Bì Bộ Lạc thực sẽ trở mặt mà nhìn xem bản thân rời đi sao?

Lúc này, Hắc Bì hướng về phía trước đi một bước, hướng về phía Hàn Băng cao giọng kêu ầm lên: "Phản phạt hắc hô, vậy dát vù vù hắc!"

Không đợi Hàn Băng chủ động đặt câu hỏi, lão thái bà phiên dịch nói: "Ta. . . chúng ta Thủ Lĩnh để người thả ta ra, bằng không hấn liền muốn sát quang Thạch Tường tộc nhân."

Hàn Băng cười cười, nói: "Người nói cho các người tộc nhân, bất kể là ai, nếu như hấn còn dám hướng bên kia đi một bước, ta liền giết hấn!"

Lão thái bà ngẩng đầu lên đem câu nói này cho hô đi ra, bất quá đối diện Hắc Bì Bộ Lạc người lại là tất cả đều cười ha ha, trong đó tự nhiên cũng bao quát Hắc Thu, bọn hấn tựa hồ đối với bậc này uy hiếp, cảm thấy mười điểm buồn cười.

"Ha ha ha ha!"

Hắc Thu hướng về phía bên cạnh một người nói cái gì, người kia nặng nề mà điểm xuống đầu, sau đó xoay người giờ lên trường mâu liền hướng lấy Dư Phong vị trí phương hướng bước ra một bước.

"Ân?"

Hàn Băng hai mắt ngưng tụ, dùng răng cắn chủy thủ, đem trái trên tay cung đổi được phải trên tay, lại từ phía sau lưng lấy ra một chi Hồ Cốt Tiễn, ngay sau đó kéo cung nhắm chuẩn bắn tên, nguyên bộ động tác nước chảy mây trôi, một mạch mà thành.

"Huu!"

Đối diện người kia mới vừa bước ra bàn chân đều còn không có roi trên mặt đất, chỉ nghe thấy không trung chợt nhớ tới một chuỗi bén nhọn kêu to, người kia trên đầu trong nháy mắt liền phun ra một mảnh Huyết Vụ, lập tức trực đỉnh đỉnh hướng phía trước ngã xuống.

". . ."

Giữa sân tiếng cười im bất mà dừng, tất cả mọi người biểu lộ đều ngưng kết, trong mắt tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Hàn Băng nhẹ nhàng vỗ vỗ lão thái bà mặt, nói: "Đem câu nói mới vừa rồi kia lại hô một lần."

"Ầm ầm rồi hắc hô, vậy dát hu hu hi hi . . ."

Lúc này đợi nàng hô xong câu nói này, đối diện không có một người còn dám phát ra tiếng cười, tất cả mọi người gấp nhắm miệng, nom nớp lo sợ nhìn chăm chăm Hàn Băng hai tay.

Hàn Băng hướng về phía Dur Phong trên mặt đất gặt đầu, Dur Phong cũng gặt đầu đáp lại một cái, đề thấp thanh âm đối sau lưng tộc nhân nói mấy câu, lập tức chậm rãi hướng về sau thối lui.

Ước chừng một phút sau, Dur Phong dám người thân ảnh biến mất ở trong rừng, Hàn Băng đưa tay bắt lấy lão thái bà vai, trực tiếp đưa nàng nhấc lên, sau đó nói: "Nường bọn hán hướng hai bên lui, bằng không chết!"

Lão thái bà mang theo tiếng khóc nức nở đem câu nói kia cho phiên dịch tới, làm Hắc Bỉ Bộ Lạc người nghe minh bạch ý tứ về sau, trong nháy mắt đều không cần Thủ Lĩnh hạ mệnh lệnh, tất cả đều liều mạng hướng về hai bên chạy đi.

Hắc Thu nhìn tộc nhân cái kia hoảng hốt chạy bừa bộ dáng, lập tức tức giận đến hán nổi trận lôi đình, hai khóa trong đôi mắt lộ ra hung quang phá lệ bạo ngược.

Không đến một phút thời gian, khối kia trên đất bằng vài trăm người đều biến mất hết không gặp, chỉ có Hắc Thu cô 0 là một người đứng ở trung gian, Hàn Băng nhẹ nhàng phun ra một hơi, lại đem chủy thủ cắn lấy trên hàm răng, đang lúc hán chuẩn bị kéo cung thời điểm, trong rừng rậm đột nhiên xông đi ra năm sáu cái Hắc Bỉ tộc nhân . . .

Bọn hán điên cuồng mà hướng về Thủ Lĩnh nhanh chóng chạy đi, tại hán bên cạnh hơi nói hai câu, liền trông thấy Hàn Băng đã trải qua từ phía sau lấy ra một mũi tên dài . . . Những cái này gia hỏa tất cả đều bị cái này động tác dọa cho hoảng, cũng mặc kệ Thủ Lĩnh có nguyên ý hay không, trực tiếp nâng lên hán liền hướng về bên cạnh vất chân lên cổ chạy.

Hàn Băng trông thấy tình cảnh này, không khỏi cười một tiếng, bởi vì cái này thật sự là cực giống lúc trước bản thân lần thứ nhất đánh lừa lúc tộc nhân phản ứng.

Chờ xác định hai bên trong vòng trăm thước tại không Hắc Bỉ tộc nhân, Hàn Băng đá lão thái bà một cước, nói: "Đi lên phía trước!"

Lão thái bà mặt mũi tràn đầy tro tàn, nện bước Tiểu Toái Bộ chậm rãi tiến lên, làm hai người đi đến cái kia hai cổ bên cạnh thi thể là, Hàn Băng nói khẽ: "Dừng!"

Nàng đứng tại chỗ không dám động, liền đầu cũng không dám chuyển tới, Hàn Băng đi qua đem hai chi Hồ Cốt Tiễn cho thu hồi, sau đó lại đá lão thái bà một cước: "Tiếp tục đi!"

Hai người liền chậm như vậy chặt đất đi đến ven rừng rậm, Hàn Băng một cái nắm bả vai nàng, đưa nàng đầu chuyển tới, nói ra: "Cho người tộc nhân lưu một câu, liền nói nếu như bọn hán còn dám tới gần Thạch Tường Bộ Lạc, cái kia người liền chết chắc."

"A! ?"

Lão thái bà nước mắt đều nhanh chảy khô, đưa tay lau lau con mắt, nhìn xem Hàn Băng khóc thút thút nói: "Ta chỉ là một cái Tể Tự, hơn nữa chúng ta Thủ Lĩnh đã sớm bắt đầu chán ghét ta, dùng mệnh ta uy hiếp bọn hán vô dụng . . ."

"Nói nhảm nhiều như vậy?"

Hàn Băng cầm chủy thủ bày ở cổ nàng chỗ, hung ác nói: "Nhanh hô!"

"Ồi!"

Nàng chuyển qua thân thể, hướng về trong rừng hô lớn: "Cộc cộc ày hắc hu hu vậy dát vu vu hi hi ô!"

"Ta hô xong . . . Cái kia ta nói là thật, nếu như ngươi có thể bắt lấy chúng ta Thủ Lĩnh có lẽ còn sẽ có dùng, nhưng là bắt được ta là một chút tác dụng đều không có a! Ngươi chính là đem ta thả a?"

"Nghĩ hay lắm!"

Hàn Băng từ phía sau lấy ra một sợi dây thừng, hai ba lần đưa nòng tay trái tay sau lưng tại sau lưng, sau đó tại nòng trên vai đẩy một cái: "Một đi thẳng về phía trước, ngươi nếu là tại dám nói nhiều một câu nói nhảm, ta liền cắt mất ngươi một lỗ tai."

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

<http://truyencv.com/thi-than-chi-vuong/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Rời núi đường

Hàn Băng bức hiệp lấy tên kia lớn Tế Tự chậm rãi hướng về Thạch Tường Bộ Lạc phương hướng đi đến.

Trên đường đi hữu kinh vô hiểm, những cái kia Hắc Bì tộc nhân chỉ là quý quý túy túy theo ở phía sau, từ thân cây phía sau lộ ra nửa cái đầu lạng lẽ quan sát, bất quá chỉ cần là vừa nhìn thấy Hàn Băng có muốn quay người dấu hiệu, bọn hắn liền sẽ lập tức đem đầu co lại trở về, dù sao một chiều kia giết người ở vô hình tuyệt kỹ thể nhưng là bọn hắn tận mắt nhìn thấy.

Đi tới nửa đường, Hàn Băng chợt nhớ tới cái gì, vội vàng hỏi: "Ta nghe nói các ngươi Hắc Bì Bộ Lạc trước kia là từ địa phương khác di chuyển tới, có đúng không?"

Buổi tối hôm qua hắn còn nghe Dur Phong nói lên chuyện này, mặc dù Ngôn giả Vô Tâm, nhưng là người nghe hữu ý, nếu bọn hắn có thể đi vào, cái kia chúng ta khẳng định cũng có thể ra ngoài, Hàn Băng viên kia nguyên bản đã lạnh hơn phân nửa trái tim, lập tức lại trở nên nóng hổi.

...

"Đúng đúng đúng!"

Lão thái bà không biết cái này Sát Thần tại sao phải hỏi vấn đề này, bất quá xem như một cái có tổ chất tù binh, nàng trả lời vấn đề tính tích cực đó là cao vô cùng, đầu gật so Tiểu Kê ăn gạo còn nhanh.

"Cái kia các ngươi là lúc nào đến?"

"Lúc nào?"

Lão thái bà ngừng lại, nghiêm túc trả lời: "Hắn là cực kỳ lâu trước kia, ta nhớ kỹ cái kia thời điểm, ta vẫn chỉ là cái tiểu nữ hài."

Hàn Băng lại hỏi: "Các ngươi lúc ấy là từ cái nào phương hướng đến?"

Nghe được vấn đề này, lão thái bà biểu lộ có chút mơ hồ, nàng theo ngón tay chỉ đồng một bên, nghi tiếng nói: "Ta nhớ kỹ là bên kia . . . Không không không . . ." Nàng lại duỗi thân ngón tay hướng dẫn một bên, "Tựa như là bên kia . . . Cũng không . . ." Nàng tại nguyên chỗ chuyển một vòng tròn, mặt hướng Bắc Phương nói: "Giống như chính là bên kia!"

Hàn Băng mặt đều đen, một bàn tay đập vào nàng trên đầu, đem cái kia có tác dụng Nhân Loại xương ngón tay làm thành ác tâm mũ đập tan khung, lập tức lạnh lùng hỏi: "Đến cùng ở bên kia?"

Lão thái bà sờ sờ bản thân mặt, khóc tang trả lời: "Ta cái kia thời điểm còn nhỏ, những cái này sự tình là thật không nhớ rõ lắm."

"Vậy người còn nhớ kỹ cái gì?"

"Ta chỉ nhớ kỹ trước kia thường xuyên không đồ ăn, sau đó Thủ Lĩnh liền mang theo chúng ta đi khắp nơi a đi, chúng ta xuyên qua một cái tràn đầy Dã Thú hẻm núi, những cái kia Dã Thú phi thường hung, lúc ấy có rất nhiều tộc nhân đều bị cắn chết, liền ngay cả ta phụ thân cũng chết, cuối cùng Thủ Lĩnh nói, chúng ta không đi, ngay tại nơi này An gia . . ."

"Tràn đầy Dã Thú hẻm núi?" Hàn Băng như có điều suy nghĩ nói thầm.

Bất kể nói thế nào, hẳn cuối cùng là xác định trừ vượt qua Đông Sơn bên ngoài, còn có đường đường có thể ra ngoài.

Hàn Băng lại cho nàng trên đầu đập một bàn tay, hỏi: "Người còn có thể tìm tới cái kia hẻm núi không?"

"Ta. . . ta ngẫm lại, ta ngẫm lại!"

Nhìn nàng kia giả vờ giả vịt suy nghĩ bộ dáng, Hàn Băng hơi híp mắt lại nói: "Người nếu có thể giúp ta tìm tới cái kia hẻm núi, ta liền có thể không giết người."

Lão thái bà bỗng nhiên vui vẻ ra mặt: "Thực?"

Hàn Băng trịnh trọng việc mà gật gật đầu: "Ta cho tới bây giờ chưa bao giờ nói láo."

Lão thái bà nói: "Ta đúng là tìm không thấy . . ."

"Người dám chơi ta?"

Nghe thấy cái này mấy chữ, Hàn Băng lập tức giận không thể nghi, liền muốn đưa tay đánh nàng thòi điếm, chỉ nghe nàng tiếp tục nói: ". . . Nhưng là, ta biết rõ ai có thể tìm tới."

"Ai?"

"A Bố thỉnh thích!"

"A Bố . . . Hẳn là ai?"

"A Bố là chúng ta trong bộ lạc sống được lâu nhất một người, nghe nói, năm đó chúng ta còn chưa tới cái này đại sơn bên trong thời điểm, hẳn chính là Chiến Sĩ, hẳn khẳng định còn nhớ đến lúc ấy chúng ta là từ nơi nào tiến đến."

"Hẳn hiện tại ở đâu?"

"Ta không biết . . . Đừng đánh đừng đánh . . . Trước mấy ngày Thủ Lĩnh phái hẳn và một cái khác gia hỏa đi Thạch Tường Bộ Lạc điều tra tin tức, kết quả đến hiện tại cũng không trở về."

"Trước mấy ngày? Đi ra điều tra tin tức?"

Hàn Băng lập tức hồi tưởng lại ngày đầu tiên bắt được hai cái đùa giỡn Tiểu Hoa tù binh, vội vàng sờ lấy bên cạnh một khóa bụi cây, hỏi: "Hẳn có phải hay không có cao như vậy?"

"Ân? So cái kia cao, đại khái đến nơi này!" Lão thái bà nhảy dựng lên sờ một chút nhánh cây.

"Ha ha ha!"

Theo nàng vừa nói như thế, kia là cái gì A Bố thỉnh thích, rõ ràng chính là Tiểu Hắc nha, còn tốt lúc ấy không có cho hẳn ném đi, bằng không lần này bản thân còn không hối hận ruột đều xanh.

. . .

Ước chừng qua 30 phút tả hữu, Hàn Băng hai người rốt cục đến Thạch Tường Bộ Lạc bên ngoài, bất quá nơi đây cùng hẳn trong lòng sờ liệu nghĩ loại kia hắc vân áp thành thành muốn phá vỡ khăn trương không khí có chỗ khác biệt, hiện tại Thạch Tường Bộ Lạc chung quanh im ắng, cái gì thanh âm cũng không có.

"Bọn họ là đều chạy sao?"

Hàn Băng cầm một cây gậy ở trên tường gõ ba lần, chờ một lúc, có một cái tiểu hỏa tử từ tường bên kia lạng lẽ nhô ra nửa cái đầu, chờ hẳn thấy người đến là Hàn Băng, lập tức đứng lên, kích động hướng về phía sau lưng hô mấy câu, lập tức ném xuống tới một cái Đẳng Mạn.

Hàn Băng trước tiên đem lão thái bà cho trôi lại, chờ đem nàng kéo đi lên về sau, hẳn mới đi lên, hẳn vừa mới lật đi vào, chỉ thấy Dư Phong lập tức liền xông lên, nói: "Người đi đi!"

"Đi?"

Dur Phong sắc mặt trắng bệch, khẽ gật gật đầu, nói: "Chúng ta Thạch Tường Bộ Lạc lần này chỉ sợ là kiên trì không đi xuống, người đi đi, trở lại người tới địa phương, đương nhiên nếu như người nguyện ý nói, xin đem Tiểu Hoa cũng mang đi, dù sao . . ."

Không đợi hắn nói xong, Hàn Băng cắt ngang hắn lời nói: "Dur Phong Thủ Lĩnh, ta còn có một cái biện pháp, có lẽ có thể cho người và bộ tộc của người người sống sót . . ."

Thấy Dur Phong trừng to mắt, Hàn Băng cũng không dám lại bán cái nút, nói thẳng: "Rời đi nơi này, rời đi ngọn núi lớn này, đi địa phương khác sinh hoạt, thế nào?"

"A! ?"

Dur Phong phản xạ có điều kiện ngẩng lên đầu hướng về phía đông nhìn lại, hắn trên mặt không gặp may mắn vui mừng, ngược lại là càng thêm ngưng trọng lên.

Hàn Băng biết rõ hắn biết sai ý, vội vàng giải thích nói: "Chúng ta không cần tràn núi!"

"Không được . . . Vậy làm sao ra ngoài?"

"Nàng biết rõ làm như thế nào ra ngoài."

Hàn Băng đem vị kia ngã xuống trên mặt đất bị trói thành Tổng Tử lớn Tế Tự buông ra, sau đó mang nàng hướng về cột Tiểu Hắc cùng tiểu Bàn giá đỡ đi qua.

Cái này hai cái tù binh trông thấy lớn Tế Tự đến đây, lập tức dọa đến lệ rơi đầy mặt, còn tưởng rằng Hắc Bì Bộ Lạc bị Thạch Tường Bộ Lạc cho tiêu diệt, liền lớn Tế Tự đều bị bắt.

Lão thái bà vội vàng an ủi bọn hắn hai cái, nói một chút trước bánh xe không được chuyển sau bánh xe chuyển chuyển ma quỷ, hai người kia rốt cục định chỉ thút thút, có năng lực nghe hiểu bọn hắn ngôn ngữ Tiểu Hoa đứng ở bên cạnh, Hàn Băng cũng không sợ nàng dám đùa cái gì tâm cơ, một bên cho bọn hắn mở trói, vừa kêu nàng tranh thủ thời gian hỏi cái kia hẻm núi đến cùng ở nơi nào.

Tất cả mọi người ánh mắt đều tụ tập ở nơi này hai cái Dị Tộc tù binh trên người, trong đó cái kia mập lùn gia hỏa một mặt mộng bức, cái kia cao vóc đáng chàm rãi nhắm mắt lại, lập tức lâm vào trầm tư.

Sau một lát, hắn mở ra hai mắt, duỗi ngón tay chỉ Đông Phương, Hàn Băng trong lòng vui lên, đang muốn đặt câu hỏi, sau đó liền thấy hắn nhẹ nhàng lắc đầu.

Qua vài phút, hắn duỗi ngón tay chỉ tây mới, mấy chục giây sau đó mới lần lắc đầu, tiếp lấy đem mặt phóng tới phương nam, lại bắt đầu suy nghĩ . . .

Thật không hổ là một cái Bộ Lạc người, liền làm lên sự tình đều là đồng dạng mao bệnh, Hàn Băng cũng nhịn không được nữa, trực tiếp phát tay liền vung hắn một cái bạt tai mạnh.

"Ba!"

Tiểu Hắc trong nháy mắt bùng tỉnh, đột nhiên đứng dậy chỉ Bắc Phương bắt đầu oa oa kêu to, Hàn Băng hỏi Tiểu Hoa: "Hắn nói cái gì?"

Tiểu Hoa trả lời: "Hắn nói cái kia hẻm núi ngay tại nơi đó."

"Hắn một mực rống hơn ba phút đồng hồ, liền biểu đạt như thế một cái ý tứ?"

"Hắn còn nói, cái kia hẻm núi bên trong có rất nhiều Dã Thú cùng côn trùng, ngàn vạn không muốn đi vào, bằng không liền sẽ rất thảm!"

"Người hỏi một chút cái kia hẻm núi cách nơi này có bao nhiêu xa?"

"Hắn nói không sai biệt lắm muốn từ sáng sớm đi đến giữa trưa."

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

<http://truyencv.com/thi-than-chi-vuong/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 122: Thế giới bên ngoài

...

Nghe được trả lời như vậy, Hàn Băng tâm tình lập tức đại định, mặt mũi tràn đầy kích động đối Dur Phong nói: "Người nghe thấy sao? Hẳn nói tại chúng ta Bắc Phương có một chỗ hẻm núi, chỉ cần xuyên qua cái kia hẻm núi chúng ta liền có thể thông hướng thế giới bên ngoài."

"Thế giới bên ngoài?"

Dur Phong tâm tình tựa hồ cũng không có Hàn Băng hưng phấn như vậy, hần thần sắc phải trấn định nhiều lắm, cúi đầu ngẫm lại, hỏi: "Vậy người Bộ Lạc cũng tại bên ngoài sao?"

Hàn Băng gật đầu nói: "Đúng rồi, ta có thể đem các người đều đưa đến ta Bộ Lạc đi, ta Bộ Lạc tại bờ biển, nơi đó điều kiện so nơi này muốn tốt rất nhiều, nuôi sống bộ tộc của người người hẳn không có vấn đề."

Mặc dù có thể nghe đi ra đối phương nói chuyện ngữ khí rất thành khẩn, bất quá Dur Phong hay là từ hần ánh mắt bên trong nhìn ra chút mãnh khỏe, vội vàng hỏi: "Chúng ta muốn đi bao lâu thời gian mới có thể đến người Bộ Lạc?"

Hàn Băng hồi ức chốc lát, trả lời: "Nếu như tất cả thuận lợi nói, đại khái cần ba mươi ngày."

"Nếu như không thuận lợi đâu?" Dur Phong vô ý thức hỏi một câu.

Hàn Băng gượng cười hai lần: "Đó cùng các người lưu ở chỗ này cũng không cái gì khác biệt."

Nói đến nơi này, hần vươn tay vỗ vỗ Dur Phong bả vai, nói: "Mặc kệ thế nào, quyết định này đều cần do người tự mình tiến tới làm a!"

Quyết định này kỳ thật cũng không khó làm, lưu ở chỗ này sớm muộn cũng là chết, đánh cược một lần nói không được còn có thể có cái sinh cơ.

Dur Phong đem bản thân một người nhốt tại trong nhà đá, đám người tại trong viện lo lắng chờ đợi, mười mấy phút về sau, hần chạy ra khỏi cửa phòng, hướng về Hàn Băng đầu nhập đi qua một cái vi diệu ánh mắt.

Hàn Băng trông thấy trong mắt của hần cái kia hai đạo rực rạch ánh sáng, kim lòng không được mà cười lên, nhìn đến mỗi một cái nam nhân thể bên trong cái kia ước mơ mạo hiểm ghen đều chưa từng ít qua.

Dur Phong mặc lấy Bộ Lạc Thủ Lĩnh nguyên bộ trang phục, thoát nhìn giống một cái cao ngạo gà trống lớn, giống hần lần trước trình trọng như vậy kỳ sự trang phục bản thân, có lẽ vẫn là từ phụ thân nơi đó kế thừa Thủ Lĩnh vị trí ngày nào đó, không nghĩ tới cái này nhoáng một cái đều qua vài chục năm.

Mấy bước liền đi ra, mặt mũi tràn đầy trang nghiêm mà đứng ở trên bậc thang tiếp nhận đám người nhìn chăm chú, sau đó nhẹ nhàng giang hai cánh tay, nhắm mắt lại làm mấy cái hít sâu, tựa hồ là đang cùng nơi này tất cả làm cáo biệt.

Hần trong đầu tóc cắm ba cây lông vũ, trên bờ vai hất lên một kiện màu xám da thú phi phong, cái này da thú phi phong có vẻ hơi cũ kỹ, bất quá màu lông tinh khiết, hình dạng hoàn chỉnh, xem xét liền biết là nhận ti ni bảo tồn.

Sau một hồi lâu, hần một lần nữa mở ra hai mắt, đầu tiên là hướng về phía Hàn Băng hơi hơi gật đầu, sau đó la lớn: "Thạch Tường tộc nhân, chuẩn bị tể bái tổ tiên!"

Những năm qua tể bái tổ tiên nghi thức cũng là muốn đợi đến mùa thu Vạn Vật Điều Linh thời điểm mới cử hành, bất quá năm nay lại là đem ngày hôm đó trình đại đại trước thời hạn.

Dur Phong thần sắc nghiêm cẩn mà tại Thần Thụ phía dưới chậm rãi vòng quanh, hần nhẹ nhàng nhắm mắt lại, trong miệng càng không ngừng tại lầm bầm cái gì, còn lại tộc nhân vây quanh đại thụ quỳ mấy tầng, mỗi người đều đưa cái eo thẳng tắp, mọi người sắc mặt đều lộ ra rất chuyên chú, trên trăm đạo ánh mắt nhìn chăm chăm Dur Phong thân ảnh, theo trong tay hần quyền trượng giơ lên cao cao, mọi người bỗng nhiên cũng đi theo giơ lên hai tay, đồng thời trong miệng đồng thời hô: "Bất lỗ bất lỗ!"

"Bất lỗ bất lỗ!"

"Bất lỗ bất lỗ!"

...

Đến một lần lặp đi lặp lại vài chục lần, đám người đình chỉ hô hoán, Dư Phong chậm rãi hướng về cái kia ba vị bị trói tại trên kệ Hắc Bì tộc nhân đi qua, tiếp xuống tới chính là muốn tuyển chọn hiến tế cho tổ tiên công phẩm.

Cái kia ba người trông thấy cái trận chiến này, lập tức liền hiểu bản thân tiếp xuống tới Vận Mệnh, mồ hôi lớn chừng hạt đậu càng không ngừng từ trên trán trượt xuống, trên người mỗi một cái bộ vị cũng nhin không được mà run rẩy lên.

Dư Phong biểu lộ nghiêm túc, đem trong tay gậy gỗ điểm tại chỗ vị mặt mũi tràn đầy mồ hôi lạnh Đại Tế Ti trên đầu.

Lão thái bà nuốt vào một miếng nước bọt, chảy nước mắt, hướng về Hàn Băng trông đi qua: "Người . . . Người nói không giết ta."

Hàn Băng chạy mau tới, tại Dư Phong bên tai nói khẽ: "Thủ Lĩnh, nàng thân phận đặc thù, giữ lại có lẽ còn hữu dụng."

Dư Phong đem gậy gỗ dời về phía nàng bên cạnh Tiểu Hắc, Hàn Băng lại nói: "Cái này cũng không được, chúng ta đợi chút nữa còn muốn hấn dẫn đường."

Dư Phong chỉ có thể đem gậy gỗ chỉ hướng cuối cùng cái kia tên lùn, sau đó lại quay đầu nhìn xem Hàn Băng, Hàn Băng nhất thời cũng không biết nên nói cái gì, nghẹn nửa ngày, cũng chỉ có thể quay người rời đi.

Dư Phong dùng gậy gỗ tại cái kia tên lùn trên đầu gõ mấy lần, sau đó hướng về phía sau lưng vung tay lên, đám người trung lập ngựa đứng lên mấy cái người trẻ tuổi, bọn hấn chạy tới nắm chắc cái kia tên lùn tứ chi, đem hấn nâng tại đỉnh đầu, sau đó mang lên bên đại thụ bên trên, Dư Phong từ bên hông rút ra một cái do xương cốt mài chế thành chùy thủ, bước nhanh hướng về bên kia đi đến . . .

Có quan hệ còn lại sự tình, Hàn Băng không nghĩ lại nhìn, hấn tìm một cái lấy cớ, một mình rời đi Thạch Tường Bộ Lạc.

...

Đại khái nửa giờ sau, Thạch Tường Bộ Lạc tế tổ nghi thức kết thúc, vừa mới cái kia thấp vóc dáng Dị Tộc Nhân lúc này đã trải qua trở thành tế phẩm, hấn thi thể bị ngã xuống treo ở trên cây, đầu không cánh mà bay, hai tay tự nhiên dưới mặt đất rũ xuống, từ cổ của hấn chỗ gãy chảy ra số lớn máu tươi, theo đại thụ da trên khe rãnh, cuộn cuộn không ngừng mà xâm nhập trong cây khô.

Hàn Băng ngẩng đầu nhìn xem cây kia tầm thực máu người Thần Thụ, trong lòng cảm thấy một trận không hiểu ác hàn, "Cây này đến cùng hút bao nhiêu huyết? Về sau cái kia không sẽ trở thành tinh a?"

Nghi thức kết thúc về sau, Dư Phong bắt đầu an bài tiếp xuống tới sự tình, phải biết hành động lần này, từ trên bản chất mà nói chính là một trận đại đào vong, không có khả năng chiếu cố chu đáo, người nào đi ai lưu, cũng nên lấy ra một điều lệ.

Hàn Băng đi tìm Dư Phong thương lượng, tận lực muốn dùng một loại uyển chuyển phương thức nói cho hấn biết, nếu như muốn đem tất cả mọi người mang lên, cái kia sợ rằng sẽ cho đội ngũ tăng thêm không nhỏ áp lực, vì có thể nhường đại đa số người sống sót, bọn hấn không thể không từ bỏ một bộ phận tộc nhân.

Dư Phong đối với hấn lời nói biểu thị mười điểm lý giải, trực tiếp đi qua đứng ở nhất trung gian, hướng về phía phía dưới tộc nhân hô to: "Quá nhỏ lưu lại, quá già lưu lại, phát bệnh lưu lại . . . Những người còn lại tất cả đều theo ta đi!"

...

Chờ tất cả sự tình đều chuẩn bị hoàn thành, chênh lệch thời gian không nhiều cũng đến chạng vạng tối, Thái Dương đã trải qua rơi xuống núi, chân trời treo lên thái vãn.

Hai mươi mấy tên nam tử, hơn bảy mươi danh nữ tính, đứng thành một cái phương trận, cái này cộng lại sắp có một bách nhân đội ngũ, mỗi người trên tay cầm một cái đôm đốp thiêu đốt thiêu đốt bó đuốc, những cái này ánh lửa tụ ở cùng một chỗ, đem trong tường đá biến như liệt nhật vào đầu đồng dạng sáng tỏ.

Dư Phong đứng ở đầu tường về phía tây vừa nhìn lại, thần sắc trên mặt có chút bất an, hấn vốn là dự định ngày mai lại đi, dạng này vừa có thể lấy chừa lại thời gian làm càng chuẩn bị chu đáo, hơn nữa ban ngày đối với Nhân Loại cần phải so đêm tối thân mật nhiều lắm, nhưng là Hắc Bì Bộ Lạc rõ ràng sẽ không cho bọn hấn cơ hội, từ phía trước truyền về tin tức, Hắc Bì Bộ Lạc những người kia ở đó cự ly Thạch Tường không xa địa phương bắt đầu nhóm lửa nấu cơm, nhìn đến bọn hấn tới nay là dự định lại đến một lần dạ tập.

Chờ đợi mười mấy phút về sau, từ phía tây trong rừng bỗng nhiên chạy đi ra một bóng người, hấn hai ba bước liền vọt tới Thạch Tường phía dưới, ngẩng đầu lên học một loại nào đó chim nhỏ bắt đầu kêu to: "Oa cô oa ~ cô oa oa ~"

Nghe thấy cái này thanh âm, Dư Phong cảm xúc đột nhiên trở nên có chút kích động lên, hấn vội vàng vọt tới Hàn Băng trước mặt, thấp giọng nói: "Chung quanh đã trải qua không Hắc Bì tộc nhân, chúng ta lúc nào xuất phát?"

Hàn Băng một cái lý ngư đá đỉnh lật lên thân, gằm nhẹ nói: "Hiện tại!"

...

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

<http://truyencv.com/thi-than-chi-vuong/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123: Suốt đêm trốn đi

Jurassic thời đại, Nhân Loại làm việc và nghỉ ngơi cực kỳ quy luật, mỗi ngày theo mặt trời mọc thì làm, theo mặt trời lặn mà về, nếu như cùng ngày không thu hoạch được gì, như vậy tình nguyện đói bụng cũng không nguyện ý tại ban đêm ra ngoài mạo hiểm.

Bởi vì đêm tối cũng không thuộc về Nhân Loại.

Bất quá bây giờ tình huống hoàn toàn không giống, vượt qua hơn một trăm người đội ngũ, mỗi người đều giờ một cái bó đuốc, bên trong vùng rừng rậm này lập tức ánh lửa trùng thiên, thậm chí so ban ngày còn muốn sáng đường, lại tăng thêm bị hỏa điểm nướng đến nóng bỏng không khí, từng cỗ từng cỗ hướng lấy chung quanh xâm nhập đi.

Có dạng này trận thế phía trước, là đủ đem những cái kia núp trong bóng tối Dã Thú dọa cho không dám làm càn.

Hàn Băng đi ở đội ngũ trước nhất, trong tay hắn dắt một sợi dây thừng, dây thừng bên kia cột Tiểu Hắc, đứng ở Tiểu Hắc bên cạnh là Tiểu Hoa, nàng kiểm chức làm phiên dịch.

Đi đại khái hơn ba giờ, giờ phút này sắc trời đã hoàn toàn tối xuống, nhìn qua chung quanh một mảnh Hồn Độn, Hàn Băng không khỏi có chút lo lắng cái này gia hỏa còn có thể hay không biết đường, vội vàng hỏi: "Tiểu Hoa, người hỏi một chút hắn chúng ta hiện tại đi đối không?"

Tiểu Hoa hệ số sánh mạng vẽ mà nói cái gì, chỉ thấy Tiểu Hắc nhanh chóng điểm mấy lần đầu, sau đó duỗi tay chỉ một vùng tăm tối chỗ, đề thấp thanh âm nói vài lời.

Tiểu Hoa có chút hiểu được mà gật gật đầu, đối Hàn Băng nói: "Hắn nói chính là hướng bên này đi, hắn thường xuyên đến nơi này, khẳng định sẽ không lạc đường."

Hàn Băng thờ dài, phát phát tay: "Cái kia liền tiếp tục đi sao!"

Trong rừng rậm nửa đêm so vào ban ngày còn muốn náo nhiệt, cái kia ngủ sớm đã nằm ngủ, cái kia tỉnh lúc này cũng đều tỉnh.

Đu loại cổ quái kỳ lạ đồ chơi nhỏ phát ra ánh sáng tại bay trên trời, thoát nhìn vẫn rất xinh đẹp. Đu loại không hiểu thấu rống lên một tiếng từ bốn phía đột nhiên truyền đến, thành linh dọa người nhảy một cái.

Có chút nhỏ côn trùng lá gan cực lớn, bọn chúng cũng không e ngại hỏa điểm, ngay trước mặt người cũng dám bay tới keng trên một ngụm, bất quá những cái kia to con Mãnh Thú trông thấy khí thế như vậy rào rạt một nhóm gia hỏa đi tới, lập tức đều dập tắt sẵn giết tâm tư, chỉ là đứng ở đằng xa liếc mắt một cái, phát ra mấy tiếng không cam tâm gào thét, lập tức liền lập tức chạy đi.

Không chỉ là động vật, thậm chí ngay cả thực vật đều biến quỷ dị, đi tới đi tới, Hàn Băng dừng lại bước chân, nghiêng đầu sang chỗ khác dùng lửa đem chiếu sáng tại hắn bên trái sinh trưởng đi ra một khóa đại hình cây xương rồng cánh, trông thấy cái kia phía trên duỗi ra từng mảnh từng mảnh phát ra ánh sáng lá cây lại không trung vừa đi vừa về vung vẩy, tựa như nguyên một đám cầm cây quạt đang tại nhiệt tình mời chào khách nhân đại muội tử ~

"Cái này phiền là ngược lại là thật có ý tứ, thế mà còn là dạ quang . . ." Nói chuyện, Hàn Băng liền định lấy xuống một mảnh nhìn xem, trong lòng suy nghĩ nói không chừng còn có thể dùng cái này đồ vật làm một cái đèn pin.

Tiểu Hoa gặp Hàn Băng không cùng lên bản thân bước chân, nhìn lại, lại phát hiện hắn chính đứng ở nơi đó đưa tay hái lá tử, nàng dọa gần chết, vội vàng chạy tới vỗ vỗ tay hắn: "Uy! Loại cây này muốn ăn thịt người, cách nó xa một chút."

"Ăn thịt người?"

Hàn Băng lập tức có chút hiếu kỳ, vội vàng hỏi: "Làm sao ăn?"

Tiểu Hoa chỉ chỉ không trung những cái kia vùng vẫy phiến lá, nói: "Những cái kia phát sáng đồ vật, người ngàn vạn không thể đụng vào, đều có độc, người nếu là đụng liền sẽ ngất đi, sau đó, cũng sẽ bị loại này đồ vật cho bọc lại ăn hết."

Thấy Tiểu Hoa đá đá dưới chân cây kia Đằng Mạn, nếu như Hàn Băng vừa mới sờ đến cái kia cái lá cây, chỉ sợ phía dưới cổ kia bị mọc ra gai ngược Đằng Mạn chỗ quần chặt lấy Bạch Cốt chính là hấn kết quả cuối cùng.

Hàn Băng bừng tỉnh đại ngộ, bởi vì cái gọi là ba người đi, tất có thầy ta, đừng nhìn bản thân ý thức là dẫn trước nhân gia hơn 160 triệu năm, nhưng là nếu bàn về ở nơi này cánh rừng bên trong câu sinh bản sự, hẳn là xa xa cũng đuổi không lên những cái này thổ dân.

Hàn Băng tiếp tục tiến lên, sau lưng hơn một trăm người cũng đều có thể theo sát hấn bước chân, trừ ra các nàng từ nhỏ liền sinh hoạt ở chỗ này bên ngoài, kỳ thật vậy càng nguyên nhân trọng yếu chính là trước đó lưu lại những cái kia già yếu tàn tật, một cái vốn chính là đang chạy nạn trong đội ngũ nếu là có vướng víu, cái kia tuyệt đối sẽ tạo thành càng nhiều không tương được phiền phức.

Cũng không phải là nói Hàn Băng cùng Dư Phong không nguyện ý mang theo bọn hấn, mà là coi bọn nàng điều kiện bản thân, căn bản không có khả năng đi đến đoạn lộ trình này, cùng tức mỗi một đan xen, đối khổ lạnh lẽo chết ở trên đường, còn không bằng thư thư phục phục tại trong nhà ở lại, dù sao chỉ là một chút nữ nhân, vô luận cái nào Bộ Lạc phát hiện các nàng, cũng đều sẽ không trực tiếp đối với các nàng hạ sát thủ.

Hàn Băng cảm giác mình đã đi 4 ~ 5 cái tiếng đồng hồ hơn, trên tay bó đuốc cũng đốt hết năm, sáu cây, hấn quyết định tạm dừng tiến lên, trước cần nghỉ chỉnh một cái đội ngũ.

Cùng Dư Phong đụng một cái đầu, nhường hấn khiến người kiểm kê một cái số lượng, không ngoài sở liệu, quả nhiên là mất mười ba mười bốn cái.

"Dư Phong Thủ Lĩnh người lại cuối cùng một mực đều không có trông thấy có rời khỏi đơn vị người sao?"

Dư Phong hai tay mở ra khẽ gạt đầu một cái, biểu thị bản thân không trông thấy, Hàn Băng cũng thở dài, phân phó mọi người tiếp tục chạy đi.

Những người kia bỏ liền bỏ đi, hiện tại cũng không có khả năng trở về tìm các nàng, huống chi, giống các nàng như thế ở vào đội ngũ trung gian vị trí, sau đó vô thanh vô tức biến mất, trên cơ bản cũng rất không có khả năng là bị động biến mất, mạnh mẽ hái dưa không ngọt, cái này đạo lý đặt ở lúc này cũng thập phần thích hợp.

...

Hàn Băng không biết đã trở về bao lâu, chỉ cảm thấy toàn thân mệt mỏi, trong lúc vô tình ngẩng đầu, đúng là phát hiện Đông Phương trên bầu trời đã trải qua nổi lên nhàn nhạt nhũ bạch sắc đám mây, hấn vội vàng quay đầu nhìn về Bắc Phương nhìn lại, nơi xa lưng núi hình dáng đã là mờ mờ có thể thấy được.

Hấn tiến lên mấy bước một phát bắt được Tiểu Hắc, hướng về phía Tiểu Hoa hỏi: "Hỏi thăm hấn, chúng ta có phải hay không nhanh đến?"

Chờ Tiểu Hoa phiên dịch xong, Tiểu Hắc hơi híp mắt lại ngẩng đầu nhìn lại, tả hữu tìm kiếm chốc lát, tựa hồ phát hiện quen thuộc tọa độ, hấn khẳng định mà gạt gạt đầu, sau đó duỗi tay chỉ nơi xa này tòa đỉnh núi, tiếp lấy bô bô nói một chuỗi thổ ngữ.

"Hấn nói cái kia hẻm núi ngay tại tòa kia núi phía dưới."

Hàn Băng lập tức vui vẻ ra mặt, kim lòng không được mà nói: "Quá tốt!"

Mới vừa rồi còn cảm giác toàn thân đều muốn mệt mỏi co quắp, hiện tại không biết từ chỗ nào lại dũng mãnh tiến ra một cổ lực lượng, nhường hấn tinh thần vì đó chấn động, đem cột Tiểu Hắc dây thừng ném cho người khác, sau đó một người hướng về vậy liền chạy tới.

"Người đi nơi nào?"

"Ta đi phía trước thăm dò đường một chút."

...

Chờ Hàn Băng đến này tòa đỉnh núi phía dưới thời điểm, Thái Dương đã trải qua đi ra, hấn tại núi dưới chân tìm tòi mười mấy phút, rốt cục tại một cái bờ đầy thảm thực vật nam thạch to lớn phía sau, phát hiện một đầu đồ vật hướng hẻm núi.

Đầu này hẻm núi tạo hình rất kỳ quái, cho người ta cảm giác nó không hề giống là trải qua vô số năm tuế nguyệt tự nhiên hình thành hình dạng mặt đất, phẳng phát càng giống là một cái cự nhân, dùng một cái cự đại phù đầu, gắng gượng đem ngọn núi này cho chém thành hai khúc mà hình thành.

Hẻm núi nhập khẩu chỗ ven ven có thể chứa đựng một cái người gầy chính diện đi qua, hơn nữa tại hai bên còn bao trùm lên lít nha lít nhít thực vật, nếu không phải trước đó biết rõ nơi này có thông đạo, nói không chừng tiếp qua mấy trăm năm đều chưa hẳn sẽ có người có thể phát hiện nó.

Hàn Băng giấu ở trên cây quan sát một hồi lâu, cũng không nhìn thấy Tiểu Hắc nói Mạnh Thú cùng côn trùng, hấn lặng lẽ nhảy xuống mặt đất, sau đó hướng về hẻm núi chậm rãi tới gần, chỉ ở một lát sau, liền nghe bên tai truyền đến trện trện có quy luật tiếng lẩm bầm.

"Cô cô cô cô . . . Lỗ lỗ lỗ!"

Hắn dừng lại bước chân, hướng về thanh nguyên chỗ tìm kiếm, bên tai oanh minh thanh âm càng lúc càng lớn, chờ hắn nhẹ nhàng gỡ ra một lùm cành lá về sau, đột nhiên phát hiện trước mắt có một đầu nằm trên mặt đất ngủ say cự hình . . . Lợn rừng.

Nói nó là lợn rừng giống như không được quá đúng, bởi vì cái kia gia hỏa hình thể thoạt nhìn cũng không tính béo, ước chừng dài hơn hai mét trên thân thể, mọc đầy vừng chắc khối cơ thịt, bên ngoài cơ thể không lông, nó tứ chi lộ ra cực kỳ thon dài, giống như là đuôi ngựa một dạng . . .

Hàn Băng phát hiện trước mắt có cái đồ vật đang động, tập trung nhìn vào, nguyên lai tại hắn cùng cái móng trên căn mọc ra một căn dài hơn một mét, chỉ ở mũi nhọn có lưu một ít đậm Hắc Mao cái đuôi, đang tại không ý thức bải động.

Nếu như không nên nói nó cùng lợn rừng có liên hệ gì nói, có lẽ chỉ có thể là bởi vì nó trên đầu cái kia lỗ mũi hướng phía trước thật dài cái mũi, cùng cái mũi hai bên nhọn răng nanh a!

Cho dù là ở đời sau, trên núi đều có một heo hai gấu ba Lão Hồ thuyết pháp, cái này lợn rừng nếu là phát điên lên đến, sức chiến đấu có thể hát ra Cửu Hùng một con đường, huống chi còn là ở nơi này Jurassic thời đại, chắc hẳn nó sức chiến đấu làm sao cũng không thể so với Kiếm Xi Hồ (Sabretooth) kém!

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

<http://truyencv.com/thi-than-chi-vuong/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 124: Điệu heo ly sơn

Trông thấy đầu kia quái vật khổng lồ ngủ say ở trước mắt, Hàn Băng lập tức liền ngừng thở, sợ bản thân nhiều nó lão nhân gia mộng xuân, lập tức từng bước một cẩn thận từng li từng tí lui về sau, thẳng đến xác định sẽ không ở bưng tỉnh đến nó về sau, lập tức quay người hướng về trong đội ngũ chạy tới.

Chờ hắn dừng tới Tiểu Hoa thời điểm, thiên không đã trải qua biến sáng lên.

Hàn Băng trước nhường tất cả mọi người nghỉ ngơi, sau đó gọi tới lão thái bà cùng Tiểu Hắc, cũng không lo được lau khô đầy nhừ đầu Hán, trực tiếp hỏi: "Các người năm đó ở trong hạp cốc gặp phải Mãnh Thú là cái gì bộ dáng?"

Lão thái bà khẽ gật đầu một cái, năm đó sự tình nàng chỉ nhớ kỹ có cái Mãnh Thú ăn thịt người trắng diện, về phần cái kia Mãnh Thú đến tốt cùng dài là bộ dáng gì, nàng đã sớm quên.

Tiểu Hắc cau mày hồi ức chốc lát, sau đó cho Hàn Băng miêu tả một cái hắn năm đó gặp loại kia Mãnh Thú bộ dáng, bất quá không biết là hắn bản thân biểu đạt năng lực có vấn đề, vẫn là lão thái bà phiên dịch năng lực có vấn đề, hoặc là Hàn Băng năng lực phân tích có vấn đề . . .

Theo hắn giảng giải, Hàn Băng sắc mặt là càng ngày càng khó coi, biểu lộ cũng là càng nghe càng hồ đồ, hắn đột nhiên hét lớn: "Dừng!"

Tiểu Hắc sừng sốt không nói, Hàn Băng chỉ chỉ bản thân mặt, sau đó trực tiếp dùng ngón tay cái dùng sức đem bản thân chóp mũi đi lên tách ra, làm ra mũi heo lỗ bộ dáng, Tiểu Hắc thấy vậy, lập tức chột có giác ngộ, mặt mày nhếch lên, vỗ tay gào lên . . . Nhìn đến bọn hắn năm đó gặp phải Mãnh Thú cũng là loại này cự hình lợn rừng.

Tiếp lấy Hàn Băng lại tiếp tục hỏi hắn, năm đó bọn hắn gặp phải bao nhiêu dạng này Mãnh Thú, Tiểu Hắc hồi ức chốc lát, nói là có chừng một cái lớn ở phía trước, mang theo 7 ~ 8 đầu nhỏ ở phía sau, hắn bỗng nhiên gật đầu, loại động vật này bình thường đều là lấy gia đình làm đơn vị quần cư, chắc hẳn ngay tại chung quanh còn sẽ có càng nhiều nhỏ Mãnh Thú.

"Có thể hay không vụng trộm chạy qua?"

Những cái kia lợn rừng đi ngủ sào huyết cùng cái kia hẻm núi nhập khẩu ven ven chỉ có mười mét không đến cự ly, một hai cái thân thủ mạnh mẽ người

có lẽ còn có thể làm được, bất quá giống cái này hơn một trăm người, nếu muốn ở không kinh động bọn chúng điều kiện tiên quyết toàn bộ tiến vào hẻm núi, đây cơ hồ là không có khả năng làm được sự tình.

"Nhìn đến vẫn phải là đem bọn nó bán cho đi!"

Nếu là xua đuổi Dã Thú, như vậy dùng tốt nhất có lẽ vẫn là Hỏa cùng khói, Hàn Băng dẫn theo mười cái tiểu tử, ở trong rừng nhặt rất nhiều cành cây khô, sau đó chậm rãi hướng về miệng hẻm núi tới gần, ngay tại bọn hắn vừa lúc có thể nghe tiếng lâm lâm lúc, Hàn Băng phân phó đám người đem Khô Mộc để dưới đất, chờ người khác đều rời đi về sau, hắn dùng lửa đem đem cành khô dần hỏa, đợi đến hỏa điểm dâng lên, nhanh chóng từ dưới đất nắm lên một cái ẩm ướt hư thối lá cây ném vào đồng lửa.

Trong phút chốc, hồng sắc ngọn lửa bị ép xuống dưới, một đại cỗ Bạch Sắc khói đặc kiên quyết mà lên, ở nơi này trong hạp cốc thổi qua gió lửa. Đem khói đặc đưa đến bốn phía, tràn ngập đến những bụi cây kia trong bụi rậm, Hàn Băng vừa mới chạy ra mười mấy mét, liền nghe sau lưng vang lên phần nộ tiếng gào thét.

"Hồng hồng hồng hồng!"

Hắn tranh thủ thời gian leo đến một khóa trên đại thụ, lộ ra cái nửa cái đầu nhỏ vụng trộm hướng về chỗ kia quan sát, vài giây đồng hồ về sau, trông thấy ở phía dưới lùm cây bên trong, đột nhiên xông đi ra mười mấy con lớn nhỏ khác nhau lộn rừng, trong đó hình thể nhỏ nhất không sai biệt lắm có bóng rổ lớn như vậy, hình thể to lớn nhất chính là trước hết nhất trông thấy cái kia thân dài hơn hai mét gia hỏa.

Chờ cái kia đại gia hỏa nhảy ra sào huyết về sau, vội vàng hướng tả hữu nhìn sang, rất nhanh liền đem ánh mắt khóa chặt tại một cái vị trí, nó tựa hồ là phát hiện phía trước bốc cháy điểm, ngay tại Hàn Băng kinh ngạc ánh mắt phía dưới, nó bỗng nhiên hướng về đồng lửa tiến lên, sau đó liền trông thấy nó đứng ở đó đồng bốc lên khói đặc cành khô bên trên, dùng bốn cái móng cang không ngừng tại nguyên chỗ giẫm đến giẫm đi . . .

"Ba ba ba ba!"

Vèn vèn mười mấy giây liền đem ngọn lửa cho dập tắt, hơn nữa ngọn lửa diệt còn không tính, nó phảng phất liền hơi Tiểu Hỏa tinh đều không buông tha, chỉ cần là bốc khói lên địa phương tất cả đều bị nó giẫm lên một cú đập nặng nề, cái này gia hỏa khí lực rất lớn, đem cái kia chính miếng đất đều cho giẫm lõm xuống dưới, rất nhanh liền bốc lên không ra nửa điểm khói đặc.

Đợi đến đem lửa dập tắt, cái kia cự hình lộn rừng lại dùng cái mũi trên mặt đất ủi mấy lần, lại xác định không có còn sót lại bất luận cái gì hỏa nguyên về sau, mới tâm đủ hài lòng hướng về trong sào huyết đi đến.

"A? Cái này lộn rừng sao không sợ lửa?"

Hàn Băng rất tức giận, bản thân tỉ mỉ thiết kế mưu kế thể mà bị một con lộn cho phá, hắn hiện tại tức giận muốn mạng.

Nhẹ nhàng mà nhảy bò xuống cây, lại nhặt một chút củi khô hướng về hẻm núi phương hướng đi đến, lần này hắn sắp nổi hỏa điểm thả xa một chút, lập lại chiêu cũ địa điểm đốt nhánh cây, lại tăng thêm lá vụn, chờ một chút thời gian về sau, lại là một cỗ khói mù nồng nặc hướng về bốn phía phiêu tán đi.

Hàn Băng vội vàng trốn đi, qua mấy giây, chỉ thấy cái kia cự hình lộn rừng mang theo phía sau cái mông một chuỗi Tiểu Trư tử hướng về điểm cháy tiến lên, lần này đồng lửa không lớn, tại rất trong thời gian ngắn liền bị nó cho dập tắt.

"Chẳng lẽ nó đối với dập lửa loại này sự tình có một loại chấp niệm?"

Hàn Băng nhớ lại cái gì, hắn nhớ kỹ lúc trước nhìn qua một thiên văn chương, phía trên nói dừng lại tại Châu Phi Tê Ngưu cũng sẽ có dạng này hành vi hình thức, chỉ cần là trông thấy chỗ nào lửa cháy, liền không chế không nổi nhớ mấy, phải tiến lên cây đuốc diệt đi không thể, vì người này đưa ngoại hiệu —— rừng rậm nhân viên chữa cháy.

Đây là sinh vật tại tiến hóa quá trình bên trong hình thành một loại phản xạ có điều kiện, căn bản là sẽ không trải qua suy nghĩ không chế, chỉ cần con mắt phát hiện kích thích vật, như vậy trung khu thần kinh liền sẽ trực tiếp cho dưới thân thể mệnh lệnh.

"Ép buộc chứng người bệnh?"

Hàn Băng tựa vào thân cây nghỉ một lát, trong lòng lập tức có chú ý.

Hắn phân phó tộc nhân trong rừng rậm nhặt rất nhiều cành khô, sau đó mang theo mười cái người, ở cách hẻm núi ước chừng 50 mét vị trí bày ra một đồng củi, cũng không nóng nảy đốt, mà là tại cùng một cái phương hướng, chỉ bất quá cự ly hẻm núi hơn sáu mươi mét cự ly lần nữa sắp đặt một đồng củi . . . Liên dạng này, sắp đặt mười tám cái đồng củi, mỗi hai cái điểm cháy cách xa nhau khoảng cách nhất định, cam đoan có thể đứng ở chỗ này trông thấy kế tiếp điểm cháy vị trí.

Hàn Băng nhường các tộc nhân tất cả đều chuẩn bị sẵn sàng, hắn bản thân cầm bó đuốc bắt đầu châm lửa, làm cái thứ hai trong đồng củi toát ra khói đặc thời điểm, cái kia cự hình lộn rừng liền đã phát giác được dị thường . . .

Liên tiếp năm lần bảy lượt bị người quấy rầy thanh mộng, liền xem như Di Lạc Bồ Tát cũng không nhịn được, nó mặt mũi tràn đầy tức giận nhảy ra sào huyết, sau lưng còn đi theo một chuỗi phần nộ heo rừng nhỏ, lập tức hướng thẳng đến đồng lửa xông tới.

Cái này đồng lửa dùng rất nhiều củi, trọn vẹn giẫm tiếp cận 2 phút mới đưa cái thứ nhất đồng lửa hoàn toàn dập tắt, đang chuẩn bị trở lại thời điểm, đột

nhien lại phát hiện, phía trước còn có địa phương đang bốc khói, đại dã trư trong lỗ mũi phát ra hai tiếng bất mãn thờ đốc, lập tức không có mây may do dự hướng về phía trước chạy đi . . .

Một chiều này điệu heo ly sơn khiến cho cực diệu, dựa theo trước đó ước định, làm các tộc nhân trông thấy cái thứ ba đồng lửa dập tắt thời điểm, Du Phong vung tay lên, tất cả mọi người xếp thành một đường thẳng, che lại đầu liền hướng lấy trong hạp cốc tiến lên.

Chờ cuối cùng một cái tộc nhân tiến vào hẻm núi sau năm phút không đến, Hàn Băng cũng tha cho một vòng tròn lớn chạy trở lại, vội vàng tiến vào trong hạp cốc.

. . .

Trước mắt đầu này hẻm núi giống như là một cái hồ lô hình dạng, nhập khẩu rất hẹp, trong bụng lại là rất rộng rãi, sáng sớm ánh nắng vừa vắn có thể chiếu vào, để cho bên trong nhiệt độ biến phi thường sáng khoái.

Đi vài phút, Hàn Băng đột nhiên cảm thấy có chút kỳ quái, hần đứng tại chỗ chuyển một vòng tròn, giật mình phát hiện, cho tới bây giờ, bản thân ở chỗ này còn không có trông thấy bất cứ sinh vật nào tồn tại dấu vết, bên cạnh cái này hai bên trên vách núi đá không có mọc ra bất luận cái gì thảm thực vật, dưới chân con đường này cũng là trụi lủi, không chỉ có không có một ngọn cỏ, thậm chí ngay cả nhỏ côn trùng đều không có nhìn thấy.

Hần ngừng đầu nhìn một cái, lập tức bị ánh nắng kích thích mà mở mắt không ra: "Nơi này cũng có thể soi sáng ánh nắng a!"

Mang theo lòng tràn đầy hiếu kỳ tiếp tục đi chốc lát, phát hiện liên tiếp mấy trăm mét đều là đồng dạng tình huống, Hàn Băng bỗng nhiên có chút được: "Cái này đến cùng là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ là những cái này trong đất có độc?"

Tại lòng hiếu kỳ điều khiển, hần đem Pterodactyls chủ thủ cầm vào bên cạnh ngọn núi bên trong, lưỡi đao tiến vào ba tấc về sau tựa hồ liền đụng phải vật cứng, hần không để ý quá nhiều, dùng chủ thủ nhẹ nhàng một nạy ra, bỗng nhiên có một khối lớn nhỏ cỡ nắm tay thạch đầu rơi xuống đến, hần nhặt lên khối kia Tiểu Thạch Đầu tại trên người lau sạch sẽ bên ngoài bùn, dùng chủ thủ đâm mấy lần, phát hiện cái này màu đỏ tím đỏ chơi nhỏ đúng là có cực kỳ cứng rắn tính chất, thả tại dưới ánh mặt trời nhìn, mặt ngoài đúng là phản xạ ra như kim loại quang trạch.

Lúc này, Hàn Băng trong đầu đột nhiên bốc lên đi ra một cái từ: "Khoáng thạch!"

Hần dám xác thực nhất định là cái đồ chơi này nhất định là khoáng thạch, về phần là quặng sắt vẫn là mỏ đồng vẫn là cái khác mỏ, cái kia đều không trọng yếu.

Hần vội vàng thanh chủ thủ đâm vào trong cái động kia mãnh liệt móc mấy lần, lập tức từ đó lại rơi xuống mười mấy khóa không sai biệt lắm lớn nhỏ cùng bộ dáng cục đá, hần đem ba lô buông xuống, đem cái kia mấy khóa cục đá mà đặt ở nhất phía dưới tầng kia, hoàn toàn là cùng kim cương một cái cấp bậc đẳng ngộ.

Lập tức xoa xoa bản thân cái kia hơi đỏ lên mặt, vung chân hướng về phía trước đuổi theo đi qua.

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

<http://truyencv.com/thi-than-chi-vuong/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 126: Thế giới bên ngoài

Hàn Băng chân dài thân trắng, rất nhanh liền vượt qua Thạch Tường tộc nhân, hần phát hiện nơi này thông đạo lại biến hẹp, thế là chỉ có thể đi theo đội ngũ phía sau cùng chậm rãi đi về phía trước đi.

Hẻm núi rất cao, ngừng đầu chỉ có thể trông thấy một đường lam thiên, hai bên vách núi thẳng đứng dốc đứng, phía trên bao trùm lấy một tầng bóng loáng hàng hồng sắc bùn đất, thoát nhìn thật giống là dùng đao phủ tạo hình qua một dạng, Hàn Băng một đường tám tấc lấy làm kỳ lạ, ngừng lên đầu bốn phía quan sát, trong miệng thỉnh thoảng phát ra vài câu sợ hãi thán phục thanh âm.

Theo son gian một trận từng cơn gió nhẹ thổi qua, trên vách đá rơi xuống rất nhiều bùn đất, Hàn Băng không kịp cúi đầu, ăn miếng đầy bụi.

"Phi phi phi . . ."

Còn không chờ hấn nôn sạch sẽ, bỗng nhiên chỉ nghe thấy phía trước truyền đến rồi loạn tung bùng, sau đó chính xuyên đội ngũ cũng theo đó dừng lại.

"Phát sinh cái gì?"

Hấn tỉnh tề lắng nghe, phảng phất là nghe thấy phía trước có người rít gào lên cùng rống to, vội vàng nhón chân lên ngẩng đầu hướng bên trong nhìn lại, bất quá lại chỉ có thể trông thấy một chuỗi trụi lủi cái ốt.

"Nhường . . . Để cho ta đi qua một cái!"

"Để cho ta đi qua!"

Hiện tại thông đạo quá chật, nhân viên quá dày, giống như là hơn tám giờ sáng chuông tàu điện ngầm, Hàn Băng sử xuất toàn thân khí lực miễn cưỡng gạt mở mấy người về sau liền cũng không còn cách nào tiến lên, hấn chỉ có thể làm tròng trờng mắt lo lắng.

Vài giây đồng hồ qua đi, trong đầu hấn cái khó ló cái khôn, nghĩ đến một cái biện pháp, thế là nhẹ nhàng vỗ vỗ phía trước cái kia phụ nữ đầu, hỏi: "Mau giúp ta hỏi một chút phía trước phát sinh cái gì?"

Cái kia phụ nữ cười gật gật đầu, tiếp lấy lại vỗ vỗ nàng phía trước người cái ốt: "Mau giúp ta hỏi một chút phía trước phát sinh cái gì?"

"Mau giúp ta hỏi một chút phía trước phát sinh cái gì?"

"Mau giúp ta hỏi một chút . . ."

...

Liên dạng này một cái tiếp lấy một cái đem câu nói này cho truyền lại đi qua, qua đại khái 10 phút, chỉ thấy tại cuối cùng góc rẽ cái kia phụ nữ đem đầu xoay hướng phía sau, nói chút nói cái gì, sau đó cái kia phụ nữ cũng tranh thủ thời gian bỏ rơi đầu hướng về phía sau lưng nói cái gì, vài phút về sau, Hàn Băng trước người vị kia phụ nữ quay đầu, mặt mũi tràn đầy nghiêm túc nói ra: "Hảo hảo đi người đường, bớt lo chuyện người!"

"Cái gì! ?"

Hàn Băng mặt mũi tràn đầy mừng bức, trong mắt tràn đầy mê mang, nghĩ nữa ngày cũng không nhớ tới câu nói này rốt cuộc là cái kia to gan lớn mật gia hỏa nói.

Lại qua vài phút, phía trước rối loạn giải trừ, đội ngũ rút cục một lần nữa đi lại, Hàn Băng mang tâm thần bất định chi tâm chậm rãi tiến lên, đi gần 100 mét, hẻm núi lại biến rộng.

Chờ hấn đi đến một chỗ chỗ ngoặt thời điểm, phát hiện trên mặt đất dấu chân lộ ra rất hỗn loạn, hồ sâu cạn động, rõ ràng có giấy dựa qua dấu vết, hấn dừng lại tỉnh tề quan sát, trông thấy tại trên vách núi đá lưu lại hơn mười giọt vết máu, hơn nữa tại vết máu bên cạnh, còn rải một chút nhạt chất lỏng màu xanh biếc.

"Bọn họ là gặp phải thứ gì sao?"

Hàn Băng đỡ đầu ngẩng đầu, hướng về trên trời nhìn lại, chỉ trông thấy một chút thảm thực vật chạc cây theo gió nhẹ nhàng lắc lư, phía trên thỉnh thoảng sẽ rơi xuống một chút đất cát cùng cục đá, trừ cái đó ra cái gì cũng không có.

Lại đi chốc lát, phía trước đường càng ngày càng rộng rãi, hấn rút cục có thể chen qua đi, thật vất vả tìm tới Tiểu Hoa, lập tức tìm hỏi: "Vừa mới làm sao? Ta giống như nghe thấy tiếng kêu to."

Tiểu Hoa giờ phút này vẫn là lòng còn sợ hãi bộ dáng, há miệng run rẩy trả lời: "Hù chết ta, vừa mới có cái tộc nhân bị trên trời rơi xuống đến lớn côn trùng cho cắn một cái, may mắn phụ thân ngay ở bên cạnh, lập tức dùng trường mâu đem cái kia lớn côn trùng cho giết chết."

"Trên trời rơi xuống tới một cái lớn côn trùng? Cái kia bị cắn người thế nào?" Hàn Băng lại hỏi.

"Sẽ không có chuyện gì a!"

Trông thấy Tiểu Hoa chỉ phía trước, Hàn Băng chạy mau tới, rất nhanh liền trông thấy có một cái phụ nữ đang bị hai người vịn đi lên phía trước, Du Phong xụ mặt đi ở bên cạnh bọn họ, đang tại loay hoay bàn thân phải bàn tay, tựa hồ cũng thụ thương.

"Du Phong Thủ Lĩnh, có người bị thương không?"

Thấy Hàn Băng chạy đến, Du Phong trong nháy mắt lộ ra tiều tụy, trả lời: "Không có việc gì, chính là bị một cái côn trùng cắn một cái."

"Vậy là tốt rồi."

Hàn Băng trong lòng buông lỏng một hơi, đang chuẩn bị lại nói điểm lúc nào, đột nhiên nghe thấy phía trước vang lên một mảnh reo hò, lập tức quay đầu hướng về vậy liền nhìn lại.

Dư Phong cũng ngừng đầu, chờ nghe rõ ràng phía trước những tộc nhân kia phát ra hò hét, hấn sắc mặt trong nháy mắt biến hưng phấn lên, hướng về phía Hàn Băng quát: "Ngươi nghe thấy sao? Chúng ta đi ra."

Chú ý không lên đáp lời, Hàn Băng lúc này đã trải qua hóa thân thành một đầu bò đi giày cương Phong Cầu, điên cuồng mà hướng về phía trước chạy tới, ba mươi giây về sau, chờ hấn trông thấy bên cạnh không còn là loại kia tương hồng sắc vách đá, mà là một mảnh xanh thẫm thiên không thời điểm, cái kia bất ổn trái tim rốt cục một lần nữa trở xuống lồng ngực.

"Rốt cục đi ra!"

"Đây chính là thế giới bên ngoài sao?"

"Ta không có lừa gạt ngươi chứ?"

"Không lừa gạt!"

"Có lớn hay không?"

"Lớn!"

"Đẹp không?"

"Xinh đẹp!"

...

Đám người đứng ở giữa sườn núi, chính phía trước là một mảnh lam sắc thiên không, trên bầu trời vạm vỡ không mây, thiên không phía dưới cùng Hàn Băng tương tượng một dạng, là một mảnh nhìn không thấy bờ Đại Thảo Nguyên.

Đứng ở chỗ này phóng tầm mắt nhìn tới, bên kia chỉ có Lam Sắc cùng lục sắc, đơn thuần không có trộn lẫn vào mây may tạp chất, đẹp mắt đơn giản giống như là một trương kính điển mành hình mây tính.

Liền Hàn Băng đều cảm thấy tâm thần thanh thản, những cái kia không gặp qua việc đòi Thạch Tường tộc nhân liền lại càng không cần phải nói, bọn hấn từ nhỏ sinh hoạt tại quần sơn trong, nơi đó hoàn cảnh cực kỳ phức tạp, bầu không khí vô cùng kiềm chế, vô luận là trước sau hay là hai bên, chung quanh ánh mắt cự ly cơ hồ đều sẽ không vượt qua 100 mét, lại chỗ nào hưởng nhận qua trước mắt loại này mệnh mông bát ngát hào sảng.

Mỗi cái mới từ trong hạp cốc đi ra người, tại lần đầu tiên trông thấy dạng này cảnh sắc thời điểm, đều sẽ đột nhiên trừng to mắt, trước lảng mấy giây, phảng phất là tâm linh đều nhận trùng kích, chờ tỉnh táo lại về sau lại đem miệng chậm rãi mở ra, phát ra trận trận đến từ nội tâm tru lên.

"Phản phật ~ phản phật ~ phản phật ~ "

"Phản phật ~ phản phật ~ phản phật ~ "

Chờ đại khái mười mấy phút, tất cả mọi người đi ra, Hàn Băng ngừng đầu quan sát một cái Thái Dương vị trí, trong lòng suy tính ra giờ phút này thời gian, đại khái là còn có ba, bốn tiếng trời tối bộ đáng.

Hấn nói cho Dư Phong, nhất định không thể chậm trễ nữa, phải nhanh một chút tìm tới đêm nay nghỉ ngơi địa phương.

Dư Phong gật đầu đáp ứng, lập tức bút lên cuồng hòng hô mấy âm thanh, nhưng đều không đem những cái kia vẫn như cũ trầm mê ở thường thức cảnh đẹp các tộc nhân cho kéo về hiện thực, những người kia trên mặt mang cười ngây ngô, nhìn chằm chằm phía trước, đối với Thủ Lĩnh kêu gọi tựa hồ không có chút nào phát giác . . . Bất đắc dĩ, hấn chỉ có thể lần lượt đi đập cái mông.

Trên thảo nguyên cỏ dại không chỉ có dày đặc đáng sợ, hơn nữa mỗi một cây chỉ ít đều có cao hơn ba mét, Hàn Băng đã sớm được chứng kiến nó uy lực, bởi vậy cố ý phân phó mọi người nhất định muốn xếp thành một hàng, mỗi người đều bắt được phía trước một người cánh tay tiến lên, vô luận phát sinh sự tình gì, ngàn vạn đều không thể nói mở, bằng không vạn nhất muốn ở chỗ này lạc đường, chỉ sợ cũng mãi mãi cũng không tìm về được.

Hàn Băng đi ở nhất đi trước dẫn đường, dọc theo đại sơn bên bờ, hướng về mặt trời mọc phương hướng đi thẳng, đại khái đi hơn một giờ, đột nhiên cảm giác sau lưng Tiểu Hoa kéo lấy tay mình, hấn liền vội vàng xoay người, Tiểu Hoa có chút khẩn trương nói ra: "Đằng sau giống như xảy ra chuyện!"

Hàn Băng tranh thủ thời gian trở về chuyển, bất quá nắm lẫn nhau tay y nguyên không buông ra, một đường thẳng biến thành một cái vòng tròn, thẳng đến hấn trông thấy phía trước có một đồng người tụ tập, bước nhanh đi qua, chỉ thấy trên đồng cỏ nằm một cái phụ nữ.

"Nàng làm sao?"

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

<http://truyencv.com/thi-than-chi-vuong/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Trúng độc

Hàn Băng xua tan quần chúng vây xem, đồng thời phân phó Tiểu Hoa lưu tại đằng sau ngăn trở những cái kia đang đến gần các tộc nhân.

Nằm trên mặt đất người này phụ nữ sắc mặt rất khó coi, ngũ quan có vẻ hơi vặn vẹo, trong miệng càng không ngừng miệng lớn hô hấp, giống như là bệnh hen suyễn phát tác một dạng.

"Nàng làm sao?"

Nàng bên cạnh một tên đồng bạn tựa hồ bị kinh sợ, cái kia hai tay thẳng đến hiện tại cũng còn tại run rẩy: "Chúng ta cũng không biết, mới vừa rồi còn đi được hào hào, không nghĩ tới nàng đột nhiên liền ngã xuống đi."

Hàn Băng chú ý tới người này phụ nữ trên đùi giáp đá đã trải qua phá một cái hố, đồng thời phía trên còn kèm theo lấy một chút máu tươi dấu vết, hẳn tựa hồ nghĩ đến cái gì, lại hỏi: "Mới vừa rồi bị lớn côn trùng cắn được người có phải hay không nàng?"

Trông thấy chung quanh mấy người đều gật gật đầu, Hàn Băng hỏi lại: "Ta vừa mới khi đi tới cũng không trông thấy cái kia côn trùng thi thể, là bị ai lấy đi?"

"Ta!"

Lúc này sau lưng vang lên một cái thanh âm: "Cái kia côn trùng tại ta nơi này."

Dư Phong cũng là phát hiện phía trước dị dạng, thể là vội vàng từ phía sau đuổi tới, thật xa chỉ nghe thấy Hàn Băng tra hỏi, hẳn từ phía sau cái kia dùng da thú may trong ba lô, lấy ra một cái ước chừng có dài năm mươi cen-ti-mét màu trắng bạc côn trùng, đem hẳn giờ lên trước mặt đi tới: "Chính là cái này côn trùng, ta lúc đầu còn nghĩ ban đêm có thể dùng đến nướng ăn."

Hàn Băng hít mắt tinh tế tường tận xem xét chốc lát, phát hiện cái này đồ vật cùng Hạt Tử dung mạo rất giống, đều là bằng phẳng trên thân thể mọc ra hai cây to lớn cái kim, tại cái mõng phía sau còn sinh ra một cái mọc ra gai ngược đuôi dài.

Phải biết Hạt Tử Ngô Công những cái này đồ vật, đặt ở hậu thể cái kia hoàn toàn chính là kịch độc đại danh từ, trước kia mình ở nông thôn thời điểm, những cái kia tiểu gia hỏa cắn một cái đều muốn sưng tốt nhất nửa ngày, huống chi cái này gia hỏa kích cỡ lớn như vậy, nghĩ đến độc tính cũng phải mãnh liệt nhiều lắm.

Mặc dù cái này côn trùng trên thân thể có một cái bị trường mâu đâm xuyên lỗ lớn, đã chết không thể lại chết, bất quá Hàn Băng nhìn xem cái kia khiếp người đuôi gai, cùng trên đó bám vào nhọt chất lỏng màu xanh biếc, vẫn là kim lòng không được mà lui lại nửa bước, hướng về phía Dư Phong nghiêm túc nói ra: "Cái này đồ vật tuyệt đối không thể ăn!"

Thấy Dư Phong cái kia không hiểu thần sắc, Hàn Băng chỉ chỉ trên mặt đất nằm phụ nữ: "Nàng chỉ sợ sẽ là trúng độc."

"Trúng độc! ? Người là nói cái này côn trùng có độc?"

Thấy Dư Phong biểu lộ không đúng, Hàn Băng hỏi tường lên tại trong hạp cốc trông thấy một màn kia, lúc ấy Dư Phong tựa như là đang loay hoay bàn thân bàn tay, vội vàng nhỏ giọng hỏi: "Dư Phong Tù Trưởng, vừa mới người có phải hay không cũng bị cái kia côn trùng dùng cái đuôi cho đâm đến?"

Dư Phong lắc đầu: "Chỉ có nàng bị đâm, ta chỉ là bị nó cắn . . ."

Tiếp lấy lại đuổi ra bàn thân tay phải, chỉ thấy tại hẳn phải trên mu bàn tay, đã trải qua che kín Thanh Sắc mạch máu.

"Cái này . . . Đây là có chuyện gì?"

Tên kia phụ nữ bởi vì toàn thân đều bao trùm một tầng màu đậm vô cùng, bởi vậy không dễ dàng phát hiện điểm ấy, bất quá Dư Phong trên tay quý dị dấu hiệu liền lộ ra cực kỳ dễ thấy.

Hàn Băng thấp thòm trong lòng, vội vàng đi đến cái kia đã trải qua lâm vào hôn mê phụ nữ bên cạnh, dùng Pterodactyls chùy thủ cắt năng vết thương biên giới giáp đá, phát hiện tại nang trên đùi, những cái kia mạch máu nhô lên càng nghiêm trọng hơn, thậm chí dùng ngón tay đều theo không đi xuống, phảng phất thoáng dùng sức liền muốn nổ tung.

Hắn hai ba lần đưa nang toàn thân lột sạch, theo nhô lên mạch máu hướng tìm kiếm, phát hiện tại người này trên thân thể từ đùi đến phần bụng mỗi một tắc trên da, đều che kín đồng dạng ấn ký, phảng phất là muốn một mực kéo dài đến trái tim.

"Làm sao sẽ dạng này?"

Hàn Băng ngồi chồm hóm trên mặt đất suy nghĩ chốc lát, thấy chung quanh càng ngày càng nhiều không rõ chân tướng tộc nhân xúm lại tới, Tiểu Hoa một người giống như muốn ngăn không được, hắn bỗng nhiên hít sâu một hơi, đứng dậy hướng về phía đám người nói ra: "Hiện tại Thái Dương lập tức phải xuống núi, chúng ta hôm nay liền không đi."

. . .

Bọn hắn một cái dọc theo sơn mạch tiến lên, liền là vì có thể tùy thời bổ sung đồ ăn, thảo nguyên phía trên nhỏ cỏ cũng chỉ có bùn, vừa lúc cái này hai loại đồ vật Nhân Loại đều không thể ăn vào,

Hàn Băng dẫn theo mười cái nam tử đi đi săn, Tiểu Hoa dẫn theo mười mấy cái phụ nữ đi hái quả dại, Dư Phong lưu tại núi dưới chân, chỉ huy mọi người cắt cỏ hạ trại.

Bên này đỉnh núi hung hiểm, Hàn Băng trước kia thân sinh thể nghiệm qua, bởi vậy cũng không dám xâm nhập, chỉ ở núi dưới chân dùng cung tiễn bắn trên cây chim, tại đắc thủ mấy chục cái con mồi về sau, hắn liền lấy có nghỉ ngơi, tùy ý ngồi ở một khối tảng đá lớn trên đồi ra, mặt không thay đổi hướng về núi hạ nhân nhóm nhìn lại, ánh mắt bên trong tựa hồ tràn ngập lo lắng.

Dư Phong cùng cái kia phụ nữ đều không thể nghi ngờ là trúng độc, chỉ bất quá cái kia phụ nữ trúng độc quá sâu, hiện tại đã trải qua phát tác, nhìn xem nang lúc ấy trạng thái, chỉ sợ là chịu bất quá hôm nay ban đêm, về phần Dư Phong còn có thể sống bao lâu, Hàn Băng cũng không biết.

Bất quá hắn thực tình không hy vọng Dư Phong chết đi, chỉ ít không muốn hiện tại chết đi, bởi vì hắn trong lòng phi thường rõ ràng, đầu này về nhà đường có bao nhiêu khó khăn đi.

Lúc ấy dưới người hắn còn có tọa kỵ, không cần dựa vào bản thân đi, nhưng mỗi ngày nhìn xem đồng dạng phong cảnh, giống như bản thân mãi mãi cũng dậm chân tại chỗ, một tháng về sau, hắn thậm chí cũng đã gần phải nhẫn không được tự sát về nhà, may mắn khi đó trông thấy Đông Sơn, cái này cùng thảo nguyên không giống cảnh vật mang đến cho hắn hi vọng, này mới khiến hắn một lần nữa tỉnh lại.

Mà dưới núi những người này đâu?

Mặc dù hiện tại thoát nhìn, mỗi người bọn họ đều tựa như là rất vui vẻ bộ dáng, bất quá Hàn Băng rõ ràng, loại trạng thái này nhiều nhất có thể kiên trì mười mấy ngày, chờ mười mấy ngày về sau, làm bọn hắn phát hiện bản thân mỗi ngày đều đi tới một đầu đồng dạng đường, đỉnh đầu mỗi ngày đều là cái kia phiến xanh thăm trời, bên cạnh mỗi ngày đều là xanh biếc cỏ, dạng này thời gian phảng phất vĩnh viễn đều không có cuối cùng thời điểm, bọn hắn liền sẽ cảm giác mình và thân ở ngục giam không có gì khác nhau, đến thời điểm, bọn hắn tâm tính nhất định sẽ sụp đổ, nếu như lúc kia bọn hắn Thủ Lĩnh Dư Phong không ở, cái kia bản thân còn có thể hay không dễ ép được đám người này?

Dưới núi rất nhanh phát lên lửa trại, nhìn xem sương mù rải rác, Hàn Băng không trải qua thờ dài một tiếng, hiện tại cũng nghĩ không ra biện pháp gì, nhìn đến cũng chỉ có thể đi được tới đâu hay tới đó, hắn đứng dậy phui mông một cái, lập tức kêu lên đám người tiếp tục tiến lên.

Cho dù là tại núi dưới chân, ngẫu nhiên cũng có thể trông thấy có mấy con Mãnh Thú ở chung quanh rình mò, nếu như hiện tại chỉ có Hàn Băng một người đến đây đi săn, cái kia căn bản không cần thương lượng, bọn chúng đã sớm giương huyết bồn đại khẩu nhào lên đem hắn cắn xé thành thịt nát, nhưng là phát giác đây là một chi do mười mấy người tạo thành đội ngũ thời điểm, vậy cái kia chút hình thể không cao hơn 3 mét Mãnh Thú đều không dám tùy tiện treu chọc.

Sau khi xuống núi, cũng không cần Hàn Băng chào hỏi, tự nhiên có người đi xử lý những cái kia thịt rừng, Hàn Băng khom người tiến vào một cái vừa mới dựng lên đơn sơ trong lều vải.

Dư Phong đang tại ánh mắt dữ tợn dò xét tay mình, hắn đem bàn tay lật qua lật lại, tựa hồ có chút khó mà tiếp nhận cái này sự thật, trông thấy Hàn Băng đi tới, hắn trên mặt lộ ra cười khổ, nói: "Người nhìn, ta cũng muốn chết!"

"Nói mò!"

Hàn Băng rất tùy ý ngồi tại Dư Phong đối diện, cẩn thận xem hắn bàn tay, phát hiện cái kia Thanh Sắc mạch máu chỉ phát triển tới cổ tay bộ vị, thế là cười nói: "Dư Phong Thủ Lĩnh, người trúng độc không sâu, ta cảm thấy nên còn có thể kiên trì thật lâu, chỉ cần chúng ta đến Bộ Lạc, ta nhất định có thể tìm tới biện pháp giải độc cho người."

"Thực?"

"Người cứ yên tâm đi!"

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

<http://truyencv.com/thi-than-chi-vuong/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 128: Không may Hắc Thu

Trong thảo nguyên mặc dù thiếu khuyết đồ ăn, nhưng là không hề thiếu nước, chỉ cần gỡ ra bụi cỏ liền có thể phát hiện trên mặt đất hố nhỏ bên trong góp nhặt mưa rơi.

Cơm tối thời điểm, mỗi cái phụ nữ phân phối nắm đầm lớn một khối nhỏ thịt chim cùng một khóa trái cây, nam tử là có thể ăn nhiều một chút, muốn ăn no tự nhiên là không có khả năng, chỉ có thể là không đói thôi.

Đội đến Thái Dương sắp rơi xuống, ném qua bữa tối các tộc nhân lại bắt đầu công việc lu bù lên, lấy Dư Phong vị trí lều vải làm tâm điểm, bọn hắn dùng mảnh đá dao cắt phía dưới tròn mười mấy mét bên trong tất cả cỏ dại, sau đó đem hán chống chất tại nơi ranh giới, hình thành lấp kín đạt đến hơn hai mét tường vây.

Hàn Băng cùng Dư Phong ngủ ở trong lều vải, còn lại các tộc nhân tất cả đều ngay tại chỗ mà ngủ, nếu là giảng cứu dễ chịu những người kia, có thể sẽ dùng cỏ dại cho bản thân bện một kiện tấm thảm, nếu là lười nhác động đây, khả năng liền trực tiếp nằm sấp trên đất bùn qua đêm.

Ngày thứ hai, thiên không còn không có sáng tỏ, trên thảo nguyên vẫn là hoàn toàn mờ mịt, đang ngủ say Hàn Băng bỗng nhiên bị Tiểu Hoa đánh thức, mơ mơ màng màng nghe thấy nàng nói, hôm qua cái kia bị côn trùng đâm đến phụ nữ tỉnh lại.

Hàn Băng cảm thấy có chút ngoài ý muốn, vội vàng xoa xoa con mắt chạy tới, phát hiện cái kia phụ nữ được trưng bày tại bên đồng lửa một trương trên chiếu, chung quanh ngồi quỳ chân lấy mấy mười người, trong đó có nam cũng có nữ, bọn hắn tại nhất phía trước Thủ Lĩnh Dư Phong dưới sự hướng dẫn, đồng thời đem hai tay giơ đến đỉnh đầu, nhắm mắt lại yên lặng lâm bảm cái gì.

Cái kia phụ nữ giờ phút này mở to hai mắt nhìn qua thiên không, bên khóe miệng chảy ra rất nhiều Bạch Sắc bọt biển, nếu không phải nàng thỉnh thoảng run rẩy cổ và đùi, Hàn Băng thậm chí đều sẽ cho là nàng đã chết.

Tiểu Hoa có chút hưng phấn mà đối với hắn nói ra: "Người hôm qua nói qua, nàng chỉ cần có thể sống đến hôm nay liền có thể không có chuyện gì sao?"

Hàn Băng hít sâu một hơi, hơi hơi lắc đầu, hán đáy mắt tràn đầy bất đắc dĩ, bởi vì loại trạng thái này đã trải qua không thể được xưng là vẫn còn sống, vèn vèn xem như hồi quang phản chiếu mà thôi, hắn cảm thấy chỉ sợ đây cũng là cái này phụ nữ cuối cùng một hơi.

Quả nhiên, vài phút về sau, cái kia phụ nữ toàn thân cũng bắt đầu co quắp, tứ chi cùng thân thể trong nháy mắt uốn lượn, tiếp lấy lại trong nháy mắt thẳng băng, như thể lập đi lập lại, giống như là một cái bị người dùng vô hình dây thừng điều khiển con rối, trong miệng nàng từng ngum từng ngum phun ra Bạch Sắc bọt biển, đem chung quanh quỳ tộc nhân tất cả đều dọa đến nhảy dựng lên . . .

E ngại tử vong là tất cả sinh vật bản tính, nhất là nhìn xem bản thân quen thuộc đồng bạn, tại trước mặt mình từng chút từng chút mất đi sinh mệnh, loại cảm giác này để cho người ta càng là khó chịu.

Tiểu Hoa sắc mặt lúc này cũng không tiểu dung, nàng phát giác được cái gì, nắm chắc Hàn Băng mu bàn tay, trốn ở phía sau hắn, kim lòng không được mà toàn thân phát run.

Tất cả mọi người ngơ ngác nhìn qua nàng, tất cả mọi người biết rõ nàng giờ phút này nhất định rất thống khổ, bất quá nhưng cũng thúc thủ vô sách, Hàn Băng nhìn xem nàng giấy dựa bộ dáng, thậm chí có đến vài lần đều muốn kéo cung cho nàng bắn một tiễn, bất quá cuối cùng vẫn nhịn xuống.

Lại qua vài phút, cái kia phụ nữ rốt cục đỉnh chỉ run rẩy, nàng trừng to mắt xụi lơ trên mặt đất, không nhúc nhích liền ngực chấp trùng cũng hoàn toàn dừng lại.

Trong đám người đi ra một cái lá gan rất đại gia hỏa, dùng ngón tay sờ sờ cổ nàng, sau đó đứng người lên, hướng về phía Dư Phong nói: "Nàng chết!"

...

Từ vọng là mỗi người quy túc, là Lục Đạo Luân Hồi một phân bộ, đối với sinh hoạt tại Jurassic mọi người mà nói, từ vọng lại bình thường không nhiều, bọn hắn mặc dù không cách nào làm đến đậm nhiên đối mặt, nhưng cũng không đến mức khóc ròng ròng.

Cái kia phụ nữ thi thể tự nhiên là không mang theo, Dư Phong ý là, trúng độc thi thể nếu không thể ăn vào, hay là trực tiếp ném đi tính, Hàn Băng không đáp ứng, hắn mang theo mấy cái tiểu hỏa tử trên mặt đất đào một cái hố, để cho nàng nhập thổ vì an.

"Nàng gọi tên là gì?"

Tiểu Hoa trả lời: "Chúng ta đều gọi nàng đỏ nữ."

"A!"

Hàn Băng từ thân phía sau lưng trong bọc móc ra một tấm ván, dùng bút than ở phía trên viết xuống: "Thạch Tường Bộ Lạc, đỏ nữ chi mộ, Nhân Tộc ký nguyên một năm hạ."

...

Sắp xếp cẩn thận mộ bia, đội ngũ tiếp tục lên đường, đi không được đến nửa giờ, trên trời đột nhiên rơi xuống tiểu Vũ, cái này tất cả mọi người khai tâm hồng, chung quanh không khí cuối cùng không có buồn bã như vậy nóng.

Hàn Băng y nguyên đi ở trước nhất, hắn một tay nắm sau lưng Tiểu Hoa, một cái tay khác cầm một cái trường mâu đem phía trước chặn đường cò đại cho gỡ ra, ngay tại hắn lần tiếp theo gỡ ra cò đại thời điểm, vậy mà phát hiện tại phía trước 5 mét bên ngoài ngồi xổm một cái bóng đen.

Trông thấy trước mắt đồ chơi, Hàn Băng đột nhiên kinh ngạc đến ngây người, vội vàng dừng lại bước chân, vai hề đâm vào trên lưng hắn, đang chuẩn bị nói chút gì, cái bóng đen kia tựa hồ bị động tĩnh này bùng tĩnh, bỗng nhiên ngừng đầu.

Chờ Hàn Băng thấy rõ đối phương bộ dáng, bỗng nhiên hai mắt một Hư, gương cung tay cũng lỏng xuống dưới, kim lòng không được mà hô: "Tiểu Hắc?"

Đối diện cái bóng đen kia, chính là lớn Tể Tự trong miệng "A Bố thành thạch", đồng thời cũng là Hàn Băng trong miệng "Tiểu Hắc".

Bất quá Hàn Băng rõ ràng đến nhớ kỹ, ngay tại bản thân tìm tới đạo kia hẻm núi thời điểm, liền đã dựa theo hứa hẹn đem hắn cùng lão thái bà đem thả a? Vậy làm sao lại sẽ ở chỗ này gặp hắn?

Tiểu Hắc trông thấy Hàn Băng, giống như là trông thấy thân nhân dường như, lập tức rơi lệ mặt mũi tràn đầy mà chạy tới, ôm chặt lấy Hàn Băng liền bắt đầu khóc lớn tiếng khóc.

"Oa oa oa oa! !"

Hàn Băng đột nhiên cảm giác được sự tình có chút không được quá thích hợp, vội vàng cấp Tiểu Hoa làm cái ánh mắt: "Nhanh hỏi một chút hắn vì cái gì lại ở chỗ này?"

Tiểu Hắc một cái biến mất nước mũi, sau đó ngừng đầu về một câu, nghe thấy câu nói này, Tiểu Hoa sắc mặt đột nhiên đại biến, chiến chiến nguy nguy đối Hàn Băng nói: "Hắn nói . . . Hắn nói là bọn hắn Thủ Lĩnh mang bọn hắn tới! ?"

"Cái gì! ?"

Hàn Băng lập tức liền im lặng, đến cùng là dạng gì cừu hận giá trị đến cái kia Hắc Thu như thế đập nôi chìm thuyền mà truy sát bản thân? Đây hoàn toàn không nói đạo lý a!

"Cái kia lộn rừng chỗ nào các ngươi lại là làm sao tới?"

Nghe thấy vấn đề này, Tiểu Hắc lập tức lại lưu lại nước mắt, nước nở nghiêm trọng hơn, chỉ có thể nghẹn ngào đáp lời.

"Hắn nói, lúc ấy bọn hắn . . ."

...

Liên dạng này một hỏi một đáp, Hàn Băng rất nhanh làm rõ sự tình chân tướng.

Lúc ấy Hàn Băng thả đi Tiểu Hắc cùng lão thái bà về sau, bọn hắn hai cái tại trở về trên đường liền gặp phải mang theo đại bộ đội truy sát mà đến Hắc Thu, khi biết được nguyên bản sớm là cá trong chậu Thạch Tường Bộ Lạc người đã chạy rồi về sau, Hắc Thu lập tức tức giận đến nổi trận lôi đình.

Nguyên lai, từ khi đó trời Hắc Bì Bộ Lạc bị Mãnh Thú tập kích, bởi vì chỉ huy thất bại, dẫn đến quân tâm đại loạn, Hắc Bì Bộ Lạc tại chỗ trong vòng một đêm liền mất đi cơ hồ tất cả nữ nhân và tiểu hài, cái này kỳ thật đã để trong bộ lạc đại đa số tộc nhân sinh lòng bất mãn, lại tăng thêm sau đó liên tục mấy trận hành động thất bại, cái này khiến Hắc Thu tại trong bộ lạc uy vọng cùng địa vị dần dần phát sinh dao động, nếu là lần này lại không công mà lui, chỉ sợ sau khi trở về hẳn liền không cách nào hướng tộc nhân bàn giao.

Dù sao Thủ Lĩnh cái này vị trí, không chỉ có riêng là thân phận cùng địa vị biểu tượng, được hưởng dạng này xưng hào, càng nhiều là đại biểu cho muốn chịu đựng được từ bản thân trên vai phần kia trách nhiệm cùng tộc nhân chờ đợi, nhân tính đều là tự tư, nếu như người không cách nào dẫn đầu bản thân tốt hơn sống sót, vậy người tại bọn họ trong mắt đem không bất kỳ giá trị gì.

Nếu như muốn giải quyết vấn đề này, cái kia ngược lại là có một biện pháp tốt, chính là phát động chiến tranh, đem tộc nhân lực chú ý chuyển dời đến ngoại bộ, đồng thời nhờ vào đó ngưng tụ lòng người.

Từ cổ chí kim, có vô số Đế Vương kiêu hùng đều sử dụng qua loại này thủ đoạn, mỗi khi nội bộ bất ổn, vậy liền đem trường mâu chỉ hướng ngoại bộ, nếu như thắng, hết thảy đều bị hoàn mỹ giải quyết, bất quá một khi bại, vậy liền đầy bàn đều thua.

Thế là, bị lửa giận choáng váng đầu óc Hắc Thu không nghe bất luận kẻ nào khuyên can, vô đoán mà mệnh lệnh tộc nhân tốc độ cao nhất truy kích, bọn hắn vận khí cũng là không may ngược lại cực điểm, vừa mới đến hẻm núi thời điểm, cái kia một nhóm lợn rừng còn tại bên ngoài dập lửa, chưa có trở về.

Cái này hơn ba trăm người đứng xếp hàng hướng chật hẹp trong hạp cốc vào, vừa mới đi vào một nửa, không nghĩ tới đám kia lợn rừng đột nhiên liền trở lại, thoáng một cái đội ngũ bị chặn ngang cắt đứt, chỉ có bao quát Hắc Thu ở bên trong hơn một trăm người đi vào trong hạp cốc, một nửa khác người bị lợn rừng đuổi cho chạy tứ tán.

"Các người cũng thật là không may!"

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

<http://truyencv.com/thi-than-chi-vuong/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 129: Đông Sơn dưới chân

Mắt nhìn xem nếu đều không thể quay về, cái kia cũng chỉ có tiếp tục nhìn đi về trước, làm bọn hắn đi ra hẻm núi thời điểm, trời đã hoàn toàn hắc xuống dưới.

Đứng ở giữa sườn núi trông thấy nơi xa điểm điểm lửa trại, Hắc Thu lập tức minh bạch Thạch Tường tộc nhân ngay tại nơi đó, thế là tại chỗ hạ lệnh, toàn bộ tiến lên, chạy ở phía sau hắn người chết.

Nhường hẳn tuyệt đối không nghĩ tới là, mệnh lệnh này uy lực quá lớn, các tộc nhân căn bản không dám dừng lại, chờ bọn hắn tất cả đều tru lên chạy xuống núi về sau, trong nháy mắt liền . . . Không thấy tăm hơi.

Hơn một trăm người rải ở mảnh này mệnh mông trên thảo nguyên, tựa như tại trên bờ cát vung đi vào mấy hạt gạo, tất cả mọi người lạc đường.

Tiểu Hắc vừa tiến vào bụi cỏ, lập tức liền bị chung quanh cái kia giống nhau như đúc cảnh sắc cho mê choáng váng, hắn hoàn toàn làm không rõ ràng phương hướng, mặc dù không biết mục tiêu ở nơi nào, nhưng cũng không dám ngừng dưới bước chân, đành phải một đi thẳng về phía trước, sợ Thủ Lĩnh đột nhiên xuất hiện ở phía sau mình đem bản thân cho chặt thành hai nửa.

Liên dạng này đi thẳng đến ngày thứ hai, hắn cảm giác vừa mệt vừa đói, thực sự không kiên trì nổi, ôm đầu ngồi chồm hổm trên mặt đất thút thít, ngay tại sắp từ bỏ thời điểm, gặp người quen biết cũ Hàn Băng.

Nghe xong hẳn thuyết minh, Hàn Băng trong lòng lập tức thì có đáy, không khỏi lớn bụng lòng một hơi, nếu như đối phương còn tại Hắc Thu dẫn đầu phía dưới, như vậy thì xem như thiếu một nửa số lượng Hắc Bì Bộ Lạc, vậy cũng không phải bản thân trước mắt thực lực có thể ứng phó đến, bất quá, nếu hiện tại đối phương nhân viên tất cả đều bị đánh tan, cái kia cũng không có cái gì có thể sợ hãi.

Hàn Băng an ủi một cái Tiểu Hắc, nhường hẳn đi theo đội ngũ trung gian, bất quá Tiểu Hắc thấy chung quanh Thạch Tường tộc nhân đối bản thân trợn mắt nhìn, hẳn lại không dám đi qua.

Hàn Băng ngẫm lại, sau đó mang theo hẳn đi tìm hồ nước, giúp đỡ đem hẳn trên người tảng kia dầu đen cho xoa rửa sạch sẽ, cái này Thạch Tường tộc nhân đối với hẳn thái độ cuối cùng là hiền lành một chút.

Lại đi 1 giờ, ngay tại cái này 1 giờ bên trong, Hàn Băng đội ngũ liên liên tục tục gặp phải mười cái Hắc Bì tộc nhân, do với hẳn nhóm từng cái đều là quân lính tàn bạo, coi như phát hiện Thạch Tường tộc nhân cũng không dám tiến công, ngược lại là ngoan ngoãn thủ chịu trời, trở thành tù binh, một cả ngày xuống tới, đội đến chạng vạng tối xây dựng cơ sở tạm thời thời điểm, bọn hẳn đã trải qua bắt được khoảng 30 cái Hắc Bì tộc nhân.

Thừa dịp Thái Dương còn không có xuống núi, Hàn Băng dẫn theo bọn tiểu tử tiếp tục đi săn, bọn hẳn hôm nay nhất định phải bộ hoạch đáo càng nhiều con mồi, bởi vì lại tiếp tục hướng phía đông đi mấy ngày, liền đến Hàn Băng đã từng vượt qua qua toà kia Đông Sơn dưới chân.

Hàn Băng nhớ kỹ rất rõ ràng, tại Đông Sơn một bên khác liền chỉ còn lại thảo nguyên, bọn hẳn nếu là không thể tồn trữ vào đầy đủ đồ ăn, cũng chỉ có thể học Diplodocus ăn cỏ . . . Đương nhiên, nếu như có thể gặp phải một hai con Diplodocus nói, Hàn Băng cũng không để ý bốc lên điểm hiểm.

Hôm nay vận khí không tệ, mười cái tiểu hỏa tử, mỗi cái đều nắm lấy ba cái trở lên lớn đàn chim hồi doanh, bất quá Hàn Băng Hồ Cốt Tiễn lại hao tổn ba cái, hiện tại vẹn vẹn còn lại hai con còn có thể dùng.

Ăn xong cơm tối về sau, Hàn Băng nhìn xem Dư Phong tay, phát hiện những cái kia Thanh Sắc mạch máu đã trải qua lan tràn tới tay khuỷu tay chỗ, thần sắc hẳn lập tức liền trang nghiêm xuống tới.

"Hôm nay lại trường dài một chút, người giúp ta nhìn ta một chút còn có thể sống bao lâu?" Dư Phong vội vàng hỏi.

Hàn Băng gật gật đầu: "Ta xem còn tốt, người hẳn là có thể kiên trì đến ta Bộ Lạc."

. . .

Hôm nay ban đêm không thể tất cả mọi người ngủ, dù sao cũng phải lưu lại một số người đến nhìn xem Hắc Bì Bộ Lạc tù binh, nếu là dựa theo Dư Phong thuyết pháp, liền nên đem bọn hẳn tất cả đều giết, sau đó làm thành thịt nướng khối đang dùng dây cỏ trói lại, ăn như vậy lấy cũng mới liền, nhưng là Hàn Băng khẳng khẳng không cho, hẳn quan điểm là, dù sao bây giờ còn có đầy đủ đồ ăn, huống hồ vạn nhất những cái này gia hỏa về sau còn có thể hữu dụng đâu!

. . .

Liên dạng này một cái đi năm sáu ngày, ở nơi này đoạn thời gian bên trong, bọn hẳn mỗi ngày đều có thể đụng tới mấy cái mê thất Hắc Bì tộc nhân, có thời điểm là người sống, có thời điểm là thi thể, nếu như vô tình gặp hẳn người sống liền đều trói lại xuyên thành xuyên, nếu như vô tình gặp hẳn thi thể liền nâng lên đến, đối với những thi thể này xử lý, Hàn Băng cũng không ngại bọn hẳn làm thế nào, dù sao đừng để bản thân trông thấy là được.

Lại đi một ngày, cái này Hàn Băng rốt cục trông thấy nửa năm trước đó bản thân lên núi địa phương.

"Người trước kia chính là từ nơi này trèo núi đi vào?"

"Đúng rồi, điên cuồng a?"

"Ta trời! Người rốt cuộc là làm sao làm được?"

"Đều là vận khí, nói thật cho người biết đi, nếu như muốn ta hiện tại lại đi thử một lần, ta nhất định sẽ chết ở trên núi!"

"Không, người lợi hại như vậy, khẳng định còn sẽ thành công."

"Ha ha ha . . . Bây giờ còn không được, chờ về sau đi, một ngày nào đó ta muốn chinh phục ngọn núi này!"

"Hi vọng ta có thể nhìn đến ngày đó."

"Ta tin tưởng người khẳng định có thể, nhất định chịu đựng."

"Người . . . Người liền không cần gạt ta tốt a!"

. . .

Dư Phong trên người Thanh Sắc mạch máu đã trải qua lan tràn đến ngực, Hàn Băng nói ra những cái kia thiện ý nói dối cũng rốt cuộc không lừa được hẳn, hẳn biết rõ bản thân sắp chết, biết rõ bản thân liền muốn rời đi cái thế giới này.

Hàn Băng hỏi hần, ngươi sợ hãi sao? Hần trả lời, đương nhiên sợ hãi.

Hàn Băng lại hỏi hần, ngươi hỏi hận không? Hần trả lời, dứt khoát.

Có thể tại sinh thời đi ra cái kia phiến thâm sơn, có thể trông thấy một cái thế giới bên ngoài, hần cảm thấy bản thân thành tựu đã vượt qua Thạch Tường Bộ Lạc trong lịch sử đại bộ phận tổ tiên, đương nhiên, trừ lúc đầu vị kia.

Dur Phong giờ phút này đã trải qua đứng không nổi, bên cạnh tùy thời có thể có người vịn mới có thể ngồi được vững, ở nơi này một buổi tối, tựa hồ tất cả mọi người biết rõ Thạch Tường Bộ Lạc thứ bao nhiêu bao nhiêu vị Thủ Lĩnh tức đem chết đi, mỗi người trên mặt đều treo một vòng khó mà ức chế bi thương.

Trong lều vải, chỉ có Dur Phong cùng Hàn Băng hai người.

Dur Phong đột nhiên mở miệng hỏi: "Ngươi nói, chúng ta năm đó vị kia tổ tiên sẽ đi đến địa phương nào đi đâu?"

Hàn Băng lắng một cái, cười trả lời: "Hần là đi phía đông a? Cùng chúng ta hiện tại đi là một con đường."

"Phía đông?"

Dur Phong miễn cưỡng hít sâu một hơi, thấy đi ra, hần hiện tại đã trải qua không có bao nhiêu khí lực, nhẹ nhàng quay đầu nhìn xem Hàn Băng, dùng trầm thấp tiếng nói nói ra: "Ta từ nhỏ đã nghe hần cổ sự lớn lên, chúng ta Thạch Tường Bộ Lạc đời đời kiếp kiếp đều đang đợi hần trở về, thẳng đến ta đây một đời, đứng là đem Bộ Lạc đều cho làm không. . . Nếu như về sau hần trở về, tìm không thấy chúng ta, vậy phải làm thế nào?"

Hàn Băng giúp hần đem đầu bài chính, dùng giống như là dễ tiểu hài khẩu khí trả lời: "Bộ Lạc không mất, các tộc nhân không được đều còn tại nha, ngươi nhìn tất cả mọi người tại bên ngoài."

Dur Phong cười gật gật đầu, lập tức liền khóc lên: "Ta thực sự nghĩ nhìn xem ngươi Bộ Lạc là cái gì bộ đáng, thế nhưng là không có cơ hội!"

Hàn Băng không nói lời nào, hần biết rõ Dur Phong thời gian không nhiều, chuẩn bị đứng dậy đi gọi người khác gặp hần cuối cùng một mặt, có thể chờ hần mới vừa đứng lên còn chưa đi ra môn, Dur Phong hướng về hần bóng lưng đột nhiên hỏi: "Ngươi tìm tới đối phó Khủng Long biện pháp không có?"

Hàn Băng thất thần, không dám trở lại, đứng tại chỗ lắc đầu, nói một câu: "Hiện tại còn không có, bất quá, nhanh!" Sau đó liền hướng thẳng đến đi ra bên ngoài.

Thấy Hàn Băng phát tay, Tiểu Hoa cùng trong tộc các nam nhân xông vào lều vải, ý cười đầy mặt Dur Phong nói ra: "Ta chết về sau, do Hàn Băng đảm nhiệm Thạch Tường Bộ Lạc Thủ Lĩnh, các ngươi về sau đối đãi hần muốn so đối đãi ta còn muốn cung kính, hiểu chưa?"

"Thủ Lĩnh, có thể . . . Nhưng hần là Dị Tộc Nhân a?"

Dur Phong dùng cuối cùng một tia khí lực khoát khoát tay: "Hần không phải Dị Tộc Nhân!"

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

<http://truyencv.com/thi-than-chi-vuong/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 130: Khiêu chiến

Dur Phong chết, nhưng những người khác còn phải sống sót.

Bởi vì Thạch Tường Bộ Lạc nguyên lai Tế Tự, sớm tại Hắc Bì Bộ Lạc dạy tập về sau liền đã chết đi, cái này truyền thừa nhiệm vụ giao cho Tiểu Hoa, nàng nghe theo phụ thân trước khi chết phân phó, cỡi hần trên người da thú áo khoác, gỡ xuống cấm ở hần trên đầu ba cây lông vũ, đem những cái này

đồ vật tất cả đều một lần nữa mặc tại Hàn Băng trên người.

Một ngày này chàng vạng tối, Hàn Băng vì Dur Phong cử hành một trận đơn giản tang lễ, dùng là kiếp trước lễ nghi.

Đầu tiên dùng thanh thủy đem Dur Phong đi thể rửa sạch, bày ra tại một cái dùng cỏ đại bên thành trên chiếu, lại vì mỗi người làm một cái đeo tại trên đầu đơn giản cỏ hoàn, cuối cùng từ trong rừng tìm đến một chút gậy gỗ, trong đó một mặt đốt xem như ngọn nến cắm trên mặt đất.

Hàn Băng đứng ở nhất phía trước, đứng phía sau Tiểu Hoa, Tiểu Hoa đằng sau là trong tộc nam nhân, lại đằng sau là trong tộc nữ nhân, cuối cùng là những cái kia bị trôi thành Tổng Tử Hắc Bì tộc nhân.

Thái Dương sắp rơi xuống đất bình tuyến, tà dương ánh chiều tà hoành chiếu rọi tại đại địa bên trên, nguyên bản xanh biếc cỏ đại tất cả đều bị nhuộm thành một mảnh vàng óng, chưa phát giác vì cái này trận nghi thức tăng thêm mấy phần thần thánh, luồng gió mát thổi qua, cái kia phiến kim hoàng sắc cỏ đại bắt đầu trước sau lắc lư, thoạt nhìn phảng phất chính là chiều hồn linh phiến, cỏ đại ma sát phát xuất ra thanh âm, nghe giống như chính là đưa tang nhạc buồn.

Hàn Băng tay trái ngăn chặn tay phải, thờ dài bày ở trước ngực, sắc mặt trang nghiêm, sau lưng tất cả mọi người hai tay tự nhiên rủ xuống, sắc mặt mông bí.

Chỉ nghe hán đột nhiên hét lớn một tiếng: "Khom người chào!"

Người sau lưng tất cả đều bị giật mình, sau đó liền nhìn thấy Hàn Băng hướng về phía Dur Phong cúi người, lưng cùng chân bày biện ra 90 độ . . .

Thạch Tường tộc nhân thổ ngữ bên trong cũng không có "Cúi đầu" cái từ này, hán sử dụng là thuần khiết Hán ngữ, mọi người nghe giống như là tại niệm chú như vậy, bất quá bọn hán trước đó đều tiếp vào thông tri, đợi chút nữa cũng không cần quản vì cái gì, cái gì đều không cho hỏi, chỉ cần đi theo học liền tốt, thế là tất cả mọi người hướng về phía trước cúi người.

Hàn Băng đứng dậy, bọn hán cũng đứng dậy, lập tức nghe hán trong miệng lần nữa phát ra hét lớn một tiếng: "Hai cúi đầu!"

"Cúi đầu ba cái!"

"Toàn thể mặc niệm ba phút."

. . .

Theo mặc niệm hoàn tất, Hàn Băng xoay người lại mặt hướng đám người, hán phát hiện mỗi một người đều chỉ ngây ngốc nhìn qua bản thân, bao quát Tiểu Hoa biểu lộ cũng là trạng hai hòa thượng không nghĩ ra, khoe miệng của hán mỉm cười, cũng không có muốn cho mọi người giải thích ý tứ, kho lương đầy mới biết lễ tiết, áo com đủ mới biết vinh nhục, những người này rõ ràng không có đạt tới cấp bậc kia.

Trước kia Thạch Tường Bộ Lạc bên trong, mỗi khi có tộc nhân tử vong, nếu như là tại dã ngoại, vậy liền bỏ mặc mặc kệ, thuận theo bị Dã Thú cho nuốt, trở về tự nhiên. Nếu như là tại trong bộ lạc, cái kia Thủ Lĩnh cũng sẽ cử hành một trận nghi thức, chỉ bất quá loại kia nghi thức cực kỳ đơn giản, vền vền hướng về phía thi thể hô mấy tiếng "Bất lỗi bất lỗi" là được.

Về phần nghi thức hoàn tất, tiếp xuống tới nên xử lý như thế nào, đó cũng là có thể tưởng tượng đến, chỉ cần không phải bởi vì trúng độc hoặc là tật bệnh mà chết, như vậy nhường vị tộc nhân này thân thể lần nữa phát huy nhiệt lượng thừa, vì Bộ Lạc làm ra cuối cùng một lần cống hiến, cũng chính là hợp đạo đức nghĩa cử, cho dù là Thủ Lĩnh cũng không ngoại lệ.

Nhìn quanh một vòng, mỗi người giờ phút này biểu lộ đều bị hán nhìn ở trong mắt, Hàn Băng hít sâu một hơi, hướng về phía đám người nói ra: "Mặc dù là Dur Phong trước khi chết để cho ta kế thừa Bộ Lạc Thủ Lĩnh vị trí, nhưng ta biết rõ trong các người khẳng định có người trong lòng không phục, y theo Thạch Tường Bộ Lạc quy củ, các người có thể tuyên ra ba người đến khiêu chiến ta, nếu như thắng, ta có thể đem Thủ Lĩnh vị trí tặng cho hán."

Xem như bộ lạc bên trong trọng yếu nhất chức vị, đương nhiên không có khả năng vền vền do một cái người chết chỉ định, nếu như đòi trước Thủ Lĩnh trước khi chết phạm hồ đồ, đem người thừa kế chỉ định thành bản thân ngốc nhừ tử, cái kia cả một tộc nhóm chẳng phải là đều muốn xong đời?

Theo thời đại tiến bộ, bất luận cái gì một cái nhân tộc Bộ Lạc đều có đầu quy củ này, tại tân nhiệm Thủ Lĩnh kế vị mới bắt đầu, nếu có người không phục, như vậy trong tộc nam tử trưởng thành có thể tuyên ra ba người tiến đến khiêu chiến, nếu có một người chiến thắng, vậy dĩ nhiên đem vị kia đào thải, do hán tới đảm nhiệm mới Thủ Lĩnh.

. . .

Làm Hàn Băng hô xong câu nói này về sau, thần sắc nghiêm túc nhìn thẳng phía dưới đám người, trong đó đại bộ phận tộc nhân tại Hàn Băng cái kia hùng hổ dọa người ánh mắt phía dưới, đều kim lòng không được mà cúi đầu xuống.

Mặc dù bọn hán cùng hán ở chung thời gian không dài, bất quá mọi người đối với Hàn Băng thủ đoạn cái kia đều là rõ như ban ngày, từ tại Hắc Bì Bộ Lạc cứu vớt toàn tộc người thoát khốn, đến trong rừng rậm cưỡng ép con tin đòi lấy tộc nhân chạy trốn, lại đến cuối cùng dẫn đầu mọi người thoát đi thâm sơn, đơn thuần trong đó bất luận một cái nào sự tình, đều đủ để nhường hán có tư cách đảm nhiệm Thủ Lĩnh chức vụ.

. . .

Trong đám người lặng ngắt như tờ, phía dưới có một tên tiểu hỏa tử sắc mặt rất là rầu rĩ, hần cúi đầu hai tay càng không ngừng nắm chặt lại buông ra không, do dự một chút về sau, vô ý thức ngẩng đầu, vụng trộm nhìn một chút đứng ở Hàn Băng bên cạnh Tiểu Hoa, lập tức nặng nề mà phun ra một hơi, lập tức giờ tay lên: "Ta!"

Hàn Băng gật gật đầu, đến: "Tốt, mời đi ra."

Hiện tại rốt cục làm ra quyết định, trong mắt của hần rốt cuộc không vừa mới loại kia mê mang ánh mắt, bước nhanh chân đi đến phía trước nói: "Ta hướng ngươi khiêu chiến!"

"Ngươi tên là gì?"

"Ta. . . ta kêu Xích Cỏ."

Thẳng đến cách Hàn Băng gần, hần lập tức lại trở nên khiếp đảm lên, đối với cường giả tôn trọng cùng sợ hãi, là mỗi một cái trong lòng không thể ức chế bản năng, mà trước mắt hần nam tử này, vô luận từ phương diện nào mà nói, đều là đáng giá hần đi theo cùng kính ngưỡng người, bất quá, người này nếu là muốn trở thành Bộ Lạc Thủ Lĩnh, Xích Cỏ đã cảm thấy có chút không phục, dù sao, đối phương không phải Thạch Tường Bộ Lạc người, mà mình mới là.

Xích Cỏ kích cỡ so Hàn Băng thấp mười cái centimet, hai người đứng ở cùng một chỗ, hần chỉ có thể ngẩng đầu ngẩng đầu nhìn đối phương.

Thạch Tường Bộ Lạc Thủ Lĩnh vị trí, đối với Hàn Băng sau này kế hoạch phi thường trọng yếu, cho dù gặp lại nhiều người căm hận, hần cũng tuyệt đối không có khả năng từ bỏ.

. . .

"Xích Cỏ, ngươi chuẩn bị kỹ càng hãy bắt đầu đi!"

Hàn Băng đứng tại chỗ chờ đợi hơn một phút đồng hồ, đối phương lại là hoàn toàn không có cần thượng ý nghĩ, thế là hướng hần gật gật đầu, nói: "Chúng ta thời gian không nhiều, ngươi nhanh lên a!"

Xích Cỏ làm mấy cái hít sâu, cơ thể hơi trầm xuống, một đôi tay gấp gấp nắm thành nắm đấm, hai mắt nhìn thẳng Hàn Băng, đợi đến một cổ gió nhẹ thổi tới, trông thấy cổ nhóm lay động, hần dưới chân bỗng nhiên phát lực, vọt thẳng lấy Hàn Băng đụng tới.

"A! !"

Hàn Băng kinh nghiệm chiến đấu phong phú biết bao, mấy trăm hơn ngàn năm sờ soạng lần mò, rất nhiều động tác cũng đã hình thành lặn ý thức, lâm chiến thời điểm, căn bản không cần trải qua suy nghĩ tính toán, một trông thấy đối phương động tác, hần thân thể trực tiếp liền có thể lựa chọn ra tốt nhất ứng đối phương pháp.

Thấy người kia hướng về phía bản thân đánh tới, Hàn Băng đem thân thể hơi hơi tả khuynh, ngay tại đối phương sắp tới gần thời điểm, hần chân phải bỗng nhiên trên mặt đất đạp một cái, cả người bỗng nhiên xoay tròn đến sau lưng đối phương. . . Hần động tác cực kỳ cấp tốc, Xích Cỏ hoàn toàn không có phản ứng tới, chỉ phát hiện phía trước mục tiêu đột nhiên biến mất, ngay sau đó cổ mình liền bị một cái cường tráng sa mạc chằm chú ghìm chặt.

"Ken kết . . . Kết!"

Hàn Băng thoáng vừa dùng lực, hần liền không thể thở nổi, nếu là ở thêm điểm một chút lực lượng, hần càng là cảm giác cổ mình đều nhanh muốn đoạn rơi, liền xem như trong lòng muốn cầu xin tha thứ, nhưng là trong miệng cũng vô pháp phát ra cái gì thanh âm, chỉ có thể phản xạ có điều kiện mà dùng hai tay gắt gao chế trụ đối phương cánh tay, bất quá cái này nhưng chỉ là phí công mà thôi.

Không đến một phút thời gian, ngay tại hần cảm giác trước mắt mình dần dần biến một vùng tăm tối, sắp té xỉu thời điểm, Hàn Băng bỗng nhiên buông tay ra, hần hai chân mềm nhũn, ngồi sập xuống đất, vội vàng bụng bít lấy cổ càng không ngừng há mồm thở dốc.

"Chịu phục sao?"

"Phục . . . Chịu phục!"

Hần bây giờ là tâm phục khẩu phục, vừa mới chỉ cảm giác bản thân vừa mới tựa như là tại trước quý môn quan quán một vòng, sâu sắc minh bạch trước mắt nam nhân này, căn bản không phải mình có thể khiêu chiến.

Hàn Băng đưa tay kéo hần lên, Xích Cỏ đứng ở bên cạnh, chỉ thấy hần tiếp tục hô: "Còn có hai cái khiêu chiến danh ngạch, hy vọng có thể nhanh một chút, chúng ta đêm nay còn muốn đi đi săn."

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 131: Tân nhiệm Thủ Lĩnh

"Còn có hai cái khiêu chiến danh ngạch, nắm chặt thời gian!" Hàn Băng nói khẽ.

Đám người trầm mặc không nói.

Xích Cỗ sờ dĩ dám đi ra khiêu chiến, vốn liền bởi vì hắn là còn lại đám này nam người bên trong biết đánh nhau nhất một cái, bất quá dưới mắt liền hắn đều bị đánh bại dễ dàng, những người khác liền lại càng không cần phải nói.

Thạch Tường tộc nhân ngó ngó đứng ở bên cạnh ánh mắt kinh dị Xích Cỗ, lại nhìn xem đứng ở nơi đó nhìn chăm chăm Hàn Băng, coi như trong lòng còn có chút tiểu tâm tư, hiện tại cũng đều tranh thủ thời gian cho bóp tắt rồi.

Hàn Băng đem câu nói kia lặp lại ba lần, cũng không thấy có người lên tiếng, hắn xoay vặn cổ, cột sống trên phát ra một trận bạo đậu giòn vang, tựa hồ tại biểu thị cái kia một đôi đồng cát lớn nắm đấm đã trải qua đôi khát khó nhịn.

Lại chờ vài phút, vẫn không gặp người khiêu chiến, khoe miệng của hắn nhẹ nhàng giương lên, nói: "Nếu như hôm nay không đứng đi ra, cái kia về sau nhưng là không có cơ hội!"

Đám người vẫn như cũ không ra, riêng phần mình cúi đầu số ngón tay chơi.

"Tốt, nếu lại không người nào dám đi ra khiêu chiến, vậy ta Hàn Băng, chính là Thạch Tường Bộ Lạc mới Thủ Lĩnh, từ nay về sau về sau, các người nếu là dám can đảm chống lại ta mệnh lệnh, vậy liền dựa theo tộc quy xử trí, nghe hiểu chưa?"

Vừa mới nói xong, phía dưới chỉ có hai ba cái thanh âm thưa thớt đáp lại, Hàn Băng hít sâu một hơi, đột nhiên quát lớn mà ra: "Nghe hiểu chưa?"

Cái này một tiếng gào thét chấn thiên động địa, liền nơi xa Đông Sơn trên chim bay đều bị sợ đến vội vàng hướng về càng xa xôi thoát đi, mà ở cái kia nhìn không thấy trong rừng rậm càng là truyền đến mấy tiếng Mãnh Thú hung hãn gầm rú, tựa hồ tại cùng này hô ứng lẫn nhau, phía dưới đám người không cái nào không kinh hồn táng đảm, không khỏi giờ lên cổ quát: "Minh bạch!"

Nhìn xem mọi người phản ứng, Hàn Băng hài lòng mà gật gật đầu, lập tức ngửa đầu đối Xích Cỗ nói ra: "Người mang mấy người, qua bên kia trên mặt đất đào một cái hố sâu."

Lại trải qua qua đồ nữ sự kiện về sau, mọi người đối đào hố đã trải qua không còn kháng cự, bọn hắn đều biết rõ đây là muốn dùng để mai táng Dur Phong, Xích Cỗ điểm điểm, lập tức mang theo 4 ~ 5 cái Tiểu Hỏa đi núi dưới chân nhặt gậy gỗ.

Hàn Băng móc ra một tấm gỗ bài, dùng bút than ở phía trên viết xuống một nhóm văn tự: "Thạch Tường Bộ Lạc, Thủ Lĩnh Dur Phong chi mộ, Nhân Tộc kỷ nguyên một năm hạ."

Chờ những người kia đào xong mộ phần, đám người đem Dur Phong hảo hảo an táng, Hàn Băng mang theo mọi người lại bái tế một lần, sau đó đem mộ bia dọc tại trước mộ phần.

Nhìn trước mặt cái phần mộ này, Hàn Băng trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, thật vất vả có một người có thể cùng bản thân đối thoại gia hóa, hiện tại cũng chết rồi, chẳng lẽ bản thân thực sự là Thiên Sát Cô Tinh, đáng đời cô độc cả một đời mệnh?

...

Một cơn gió mạnh thổi qua, Hàn Băng bỗng nhiên ngẩng đầu, thấy phía tây Thái Dương sắp xuống núi, hắn đối Tiểu Hoa nói: "Người mang theo mọi người hạ trại."

"Đứng."

Tiểu Hoa đối Hàn Băng là phục tùng vô điều kiện, thậm chí có thể nói, Hàn Băng có thể lên làm Thủ Lĩnh, nàng là vui vẻ nhất một người, về phần lúc ấy nói muốn để hắn lưu lại cho hắn lai giống, nàng trong lòng kỳ thật một mực đều không có từ bỏ, chỉ bất quá bây giờ không phải tốt thời điểm, cần chờ

đến tộc nhân an quyết định đến ngày nào đó.

Phải biết Đông Sơn dưới chân thế nhưng là hung hiểm nhất khu vực, Hàn Băng lần trước đến thời điểm thậm chí ngay cả Tyrannosaurus Rex đều gặp phải, chỉ bất quá đi săn sự tình vẫn là không thể bởi vậy coi như, dù sao không đồ ăn đồng dạng sẽ người chết.

Lần này đi săn hẳn chỉ đem hai người, hơn nữa cũng không dám xâm nhập quá sâu, chỉ có thể ở rừng cây bên ngoài tìm kiếm mục tiêu, đợi đến trời tối thời điểm, chỉ bắn tới mười mấy con đại điều, cái này chỉ sợ còn chưa đủ tộc nhân một bữa cơm số lượng, Hàn Băng có chút bất đắc dĩ, nghĩ đến lần trước nếm qua Tyrannosaurus Rex thịt, lập tức lại thêm lên.

"Thật là không có nghĩ đến ta thế mà có thể ở loại kia tình huống phía dưới sống sót, nhìn đến hết thấy đều là ý trời à!"

Nghĩ đến Tyrannosaurus Rex, liền nghĩ đến Deinonychus, nghĩ đến Deinonychus, liền nghĩ đến Hung Hài, nghĩ đến Hung Hài, liền nghĩ đến Cự Hình Con Giun, nghĩ đến Cự Hình Con Giun . . .

"Côn trùng?"

Hắn bỗng nhiên trong mắt sáng lên: "Đúng rồi, chúng ta có thể bắt loại kia côn trùng ăn a, lúc ấy nó đem ta đuổi cho giống đầu Phong Cầu, lần này thuận tiện còn có thể báo cái thù."

Nghĩ đến nơi này, Hàn Băng kích động không thôi, nhưng là đột nhiên lại nghĩ đến một cái vấn đề mấu chốt, loại kia côn trùng thoát nhìn là lạ, đến cùng có thể ăn không?

"Lúc ấy cái kia mấy con Hài Tử tựa như là ăn rất thom, hẳn không có vấn đề chứ?"

Hài Tử cùng người đều thuộc về động vật linh trưởng, sinh lý trên kết cấu cực kỳ tương tự, nếu như ngay cả bọn chúng đều có thể ăn vào loại kia Cự Hình Con Giun, cái kia đối với Nhân Loại mà nói, vấn đề cũng nên không lớn.

Hắn cực kỳ hưng phấn, trực tiếp này lên khỏi mặt đất đến, hướng về bên cạnh chạy đi, tiện tay gỡ ra bụi cỏ liền bắt đầu tìm kiếm trên mặt đất có hay không loại kia lớn nhỏ cỡ nắm tay địa động.

Vừa mới cơm nước xong xuôi, còn tại nằm trên mặt đất nghỉ ngơi tộc nhân, thấy vị này mới Thủ Lĩnh đột nhiên hét lớn một tiếng, sau đó nhảy dựng lên chạy mất, nguyên một đám ánh mắt đều có chút có vẻ hơi mê mang, không hẹn mà cùng hướng về Tiểu Hoa trông đi qua, Tiểu Hoa tranh thủ thời gian lắc đầu, biểu thị nàng cũng không biết hắn đang làm gì.

Cẩn thận tìm mười mấy phút, quả nhiên là nường hắn tìm tới một cái địa động, Hàn Băng ghé vào lỗ hổng vào triều bên trong nhìn vài lần, đen sì cái gì cũng nhìn không thấy, bất quá lại là từ bên trong bay tới một cỗ khó người thói bùn vị đạo.

"Làm như thế nào đem nó lấy ra đâu?"

Hắn hít mắt hồi ức chốc lát: "Lúc ấy trên trời là mưa, cái kia gia hỏa hẳn là đi ra thông khí . . . Ân, dùng nước hẳn là sẽ đem nó bức cho đi ra."

Trên thảo nguyên không hề thiếu, đâu đâu cũng có đồ đầy nước mưa hỏ to, Hàn Băng gọi tới mấy cái nhân rồi tiểu hòa tử, nường bọn hắn cầm vừa mới đào hố gậy gỗ tới, sau đó chỉ huy bọn hắn trên mặt đất đào ra một đầu mương nước, đem chung quanh năm sáu cái hố nước đều liên đến cùng một chỗ, sau đó lại đem nước dẫn vào trong địa động.

Tiếp lấy lại phân phó mười cái tộc nhân, dùng cỏ đại bện thành mười mấy đầu lớn bằng cánh tay dây thừng, sau đó đem dây thừng cột thành nút dài rút, đem thông lộng nhẹ nhàng mà tựa ở cửa động làm thành một cái bẫy, hai đầu phân biệt do hai nam tử lôi kéo.

Chờ tất cả những thứ này chuẩn bị hoàn thành công tác về sau, Hàn Băng phát phát tay, một cái tiểu hòa tử dùng gậy gỗ đem bùn đầm thũng, trong nháy mắt chung quanh sáu cái vũng nước mưa tất cả đều hướng về cái kia địa động bên trong rót vào.

Cái kia địa động tựa hồ vĩnh viễn cũng rót bất mãn, Hàn Băng đem lỗ tai dán tại trên mặt đất cẩn thận lắng nghe, người chung quanh tất cả đều ngừng thở, bởi vì Thủ Lĩnh nói, nếu ai dám phát xuất ra thanh âm, đêm nay không cơm ăn.

Đại khái ba phút về sau, sáu cái hố nước đã khô cạn ba cái, địa động bên trong y nguyên không có động tĩnh.

"Chẳng lẽ nó không ở nhà?"

Hàn Băng vẫn không nhúc nhích, đợi đến cái thứ năm hố nước cũng khô cạn về sau, đột nhiên nghe thấy dưới nền đất truyền đến trận trận bùn đất quay cuồng phát ra vang động.

"Xì xì xì!"

"Xì xì xì!"

Nghe thấy cái này thanh âm, Hàn Băng biết có hí, vội vàng nhảy dựng lên, nửa ngồi ở bên cạnh, sau đó hướng về chung quanh nhìn một vòng, ý là nường giấu ở trong bụi cỏ đám người chuẩn bị sẵn sàng.

Hơi qua vài phút, đang lúc các tộc nhân dùng nhìn xem đồ đàn đường như ánh mắt dò xét vị này Thủ Lĩnh thời điểm, cái hang nhỏ kia chung quanh bùn đất đột nhiên hướng lên trên cùng.

"A?"

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

<http://truyencv.com/thi-than-chi-vuong/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 132: Cự Hình Con Giun

Lúc này, có nhân tình không nhịn được cảm thán lên tiếng. Hàn Băng vội vàng bỏ roi đầu, hung hăng chăm chăm hẳn một cái.

Vài phút về sau, địa động chung quanh bùn đất bò loành quanh biên độ càng lúc càng lớn, đợi đến tất cả hồ nước đều biến khô cạn về sau, cửa động bùn đất trực tiếp bị đình lật, bỗng nhiên có một cái màu hồng phấn viên cầu từ trong động khẩu bốc lên đi ra.

"Quả nhiên có!"

Hàn Băng trong lòng vui vẻ, hẳn biết rõ cái này nhìn như xác định vị trí mà tiểu cầu lớn bao nhiêu thân thể, không chút hàm hồ, tại chỗ một tiến bắn liền ra ngoài, Hồ Cốt Tiên cấp tốc xuyên qua nó đầu, đem hẳn chăm chú mà đứng ở trên mặt đất . . . Cái này tràng diện ra sao hẳn quen thuộc.

Cảm nhận được kịch liệt đau nhức tiểu cầu mảnh liệt lắc lư mấy lần, sau đó đại đại mà mở ra miệng rộng, phát ra một trận tê mình, đợi đến nó tránh thoát trôi buộc về sau, hướng thẳng đến gần nhất Hàn Băng nhào tới.

Hàn Băng con người trong nháy mắt phóng đại mười mấy lần, lập tức nhanh chân liền hướng phía trước chạy, đồng thời trong miệng hét lớn một tiếng: "Kéo!"

Trốn ở hẳn bên trái nhất hai cái tiểu hỏa tử, bỗng nhiên kéo động dây thừng, nút buộc trong nháy mắt đánh chết, đem cái kia màu hồng phấn thân thể cho siết ra một đạo thật sâu ấn ký, bất quá cái này Cự Hình Con Giun khí lực thực sự quá lớn, vậy mà đem hẳn hai người trực tiếp từ trong bụi cỏ túm bay đi ra, nếu không phải Hàn Băng trước đó nhường bọn hắn đem dây thừng cột vào trên lưng, chỉ sợ bọn hắn hai cái liền muốn tuột tay.

"Kéo!" Hàn Băng lần nữa hô lớn lên.

Cùng lúc đó, bên trái tổ thứ hai tiểu tử mà cũng bỗng nhiên kéo căng dây thừng, cái thứ hai nút buộc cũng lập tức đánh chết, mấy giây về sau, bọn hắn hai cái cũng bị dễ dàng kéo đi ra,

Theo Hàn Băng một bên chạy một bên phát ra tiếng hò hét, ngay sau đó chính là tổ thứ ba, tổ thứ tư, tổ thứ năm . . . Thẳng đến đệ thập tổ, rờn rã mười cái nút buộc đánh vào nó trên người, đầu này Cự Hình Con Giun rốt cục mới bị vững vàng cố định trên mặt đất!

Hắn dừng lại bước chân, vội vàng xoay người, trông thấy cái kia màu hồng phấn tiểu cầu cách bản thân cái mõng chỉ có không đến 2 mét, đang tại hướng về phía bản thân lộ ra hai hàng nhỏ tiêm nha gào thét.

"Chi chi chi C-K-Í-T..T...T!"

Mặc dù bộ dáng mười điểm hung tàn, bất quá nó trên người cột mười mấy xuyên dây thừng, mỗi cái dây thừng hai đầu đều có hai cái tiểu hỏa tử đang liều mạng kéo về phía sau, nó mặc dù rất cố gắng tại hướng phía trước chui, như thế đại lực lượng để nó căn bản là không có cách tiến lên.

...

Hàn Băng trên trán che kín mồ hôi, may mắn bản thân chuẩn bị sung túc, không giả thuyết chưa chắc liền bị nó tránh thoát.

Hắn đem bàn tay đi lên giờ lên, trong miệng hô: "Đem nó nâng lên!"

Cái kia hai mươi mấy tên nam tử đồng thời dùng sức kéo động dây thừng, Cự Hình Con Giun bị mang lên giữa không trung, Hàn Băng chậm rãi đi đến bên cạnh tỉnh táo quan sát chốc lát, phát hiện cái này côn trùng toàn thân đều là phấn hồng, chỉ có chóp đuôi bụng có tí xíu Bạch Sắc, thân thể đường kính đại khái cùng bắp đùi mình không sai biệt lắm, có nút buộc buộc lại địa phương bị ghim thành lớn bằng cánh tay.

Hắn vươn tay chỉ nhẹ nhàng đâm mấy lần, xúc cảm rất kỳ lạ, cũng không có trong tưởng tượng như thế bóng loáng, bất quá cái này cũng có thể hiểu được, nhân gia tại dưới mặt đất bò sát, nếu như lực ma sát không đủ, chắc hẳn căn bản là đi động không được.

Hiện tại những cái kia Thạch Tường tộc nhân nhìn Hàn Băng ánh mắt, rốt cục không giống lúc đầu như thể nhìn ngốc Bức Thần tình, bọn hắn lực chú ý toàn bộ bị căn này đại gia hòa cho hấp dẫn, mỗi người trong mắt đều chỉ còn lại rung động, miệng đại đại mà mở ra, càng không ngừng nuốt nước miếng.

Vị này mới Thủ Lĩnh vừa mới kế nhiệm một ngày, liền làm ra động tĩnh lớn như vậy, lúc này đầu này Cự Hình Con Giun, có thể tính là Bộ Lạc thành lập về sau chỗ bộ hoạch đảo hình thể to lớn nhất con mồi.

"Thủ . . . Thủ Lĩnh, cái này là thứ gì?"

"Thật dài, thật lớn!"

"Đúng rồi a! Có thể ăn không?"

. . .

Đám người nhao nhao mở miệng hỏi, bất quá bọn hắn quan tâm nhất vẫn là ham muốn ăn uống, có mấy cái tham ăn tiểu tử vừa mới tựa hồ chưa ăn no, nhìn chăm chăm cái này rắn, thậm chí đã bắt đầu nuốt nước miếng.

"Ta cũng chưa ăn qua . . ."

Hàn Băng khẽ nhíu mày, suy tư một hồi, lập tức hướng về phía đám người khoát khoát tay, nói: "Hay là trước nhắc đi qua đi!"

Nếu như cái kia côn trùng thực có thể ăn nói, cái này coi như giúp Hàn Băng thiên đại bận bịu, từ nay về sau về sau, chỉ ít ở nơi này phiền trên thảo nguyên, vậy liền đều không cần lo lắng vấn đề thức ăn.

Mọi người đồng tâm hiệp lực đem Cự Hình Con Giun nhắc hồi doanh, trong doanh địa nhóm đàn bà con gái trông thấy trong bộ lạc nam nhân thể mà bộ hoạch đảo như thế kỳ quái đồ vật, lập tức đều hiếu kỳ cực, tất cả đều buông xuống trong tay sự tình chạy tới nhìn hiem lạ, có hai ba cái gan lớn, thậm chí còn dám tới gần vụng trộm sờ lên một cái, sau đó tại nam tử trách mắng trung lập ngựa lại chạy trở về, nâng bên cạnh đồng bạn liền sẽ lập tức vây quanh hỏi nâng cảm giác gì.

"Đều tránh ra, đều tránh ra!"

"Làm gì chứ? Lăn!"

. . .

Đi ở nhất phía trước Xích Cỏ bản trú cái mặt đen, giờ tay nhắc chân ở giữa lộ ra mười điểm thân khí, hắn cau mày càng không ngừng phất tay xua đuổi những cái kia chặn đường vương bạn phụ nữ, bởi vì Thủ Lĩnh phân phó, cái này đồ vật hiện tại nhưng vẫn là công việc, nếu như không cần thận bị cắn một cái, nói không chừng liền được roi hai lạng thịt.

Chờ trở lại doanh địa, đầu này Cự Hình Con Giun y nguyên còn tại ý đồ giẫy dụa, đáng người càng không ngừng uốn qua uốn lại, viên kia màu hồng phấn cái đầu nhỏ cũng hé ra miệng rộng càng không ngừng hướng về chung quanh không khí cắn xé.

Hàn Băng đi tới đem những cái kia vây xem phụ nữ tất cả đều đuổi đi, lập tức hướng về Cự Hình Con Giun đầu đi qua, chỉ bất quá hắn hiện tại Thủ Lĩnh còn cầm một cái trường mâu.

Hàn Băng trong tay làm ra chém vào tư thế, ngừng đầu hướng về phía đám người nói: "Đều làm điểm kinh!"

Mỗi người bọn họ đều ghen đủ khí lực, bỗng nhiên hướng về sau kéo động mấy lần dây thừng, Cự Hình Con Giun lập tức lại bị nâng lên mấy phần.

"Hoặc!"

Theo hét lớn một tiếng, hắn đem trong tay mũi thương bỗng nhiên hướng về viên kia đầu nhỏ phía dưới chém tới . . .

Không ngờ rằng cái này gia hỏa da thịt nhìn xem phấn nộn, trong đó lại là tính bền dẻo mười phần, mũi thương chặt ở phía trên, cũng không có đem hắn chặt đứt, ngược lại là trực tiếp bị đẩy lùi lên. Hàn Băng trong tay đột nhiên cảm nhận được cực lớn Chấn Động Chi Lực, không khỏi hai tay buông lỏng, trường mâu bay đến phía trước trong bụi cỏ.

"Thế mà như thế dẻo dai?"

Một tên phụ nữ chạy tới đem trường mâu kiếm về, hất đem trường mâu cắm trên mặt đất, đi đến Cự Hình Con Giun bên cạnh thân dùng ngón tay đâm mấy lần, sau đó từ bên hông rút ra Pterodactyls chủy thủ, nhanh chóng hướng về phía dưới đâm vào đi . . . Theo lưỡi đao nhập thể, cái này con cạp kêu thâm lập tức phóng đại gấp bội.

"Ổn định, đều cho ta ổn định!"

Hàn Băng hô lên một câu, cũng không để ý tới nó kêu rên, cắn răng dùng sức đem chủy thủ hướng xuống kéo một phát, trực tiếp đem hất cắt ra một đầu một thước sáu sắc miệng . . .

"Hoa lập lập!"

Con giun giãy dựa khí lực càng lúc càng lớn, thẳng đến Hàn Băng đưa nó thân thể hoàn toàn cắt thành trước sau hai nửa, trên mặt đất chảy ra một vũng lớn chất lỏng màu phấn hồng, nó nửa bộ phận trước thân thể bỗng nhiên kéo căng thẳng tắp, đầu hướng về phía thiên không gào thét, nhưng nửa bộ phận sau thân thể cũng không có giống trong dự liệu như thế xụi lơ, ngược lại là giãy dựa đến càng thêm dùng sức.

. . .

Hàn Băng hướng về sau lưng nghiêng đầu sang chỗ khác, hô: "Cây đuốc đốt lớn một chút!"

Cái kia mấy tên phụ nữ vội vàng hướng lửa trại bên trong ném mấy trói cỏ khô, thể lửa trong nháy mắt tăng nhiều, Hàn Băng lại cầm chủy thủ lên, ở phía sau một nửa thân thể đứt gãy trên cắt xuống tới một khối ước chừng bàn tay lớn nhỏ thịt đỏ, cầm ở trong tay nhìn xem, lập tức ném cho bên cạnh Xích Cô, nói: "Cầm cái đi đứt cho Hắc Bì tộc nhân ăn một cái . . . Đùng, đừng đứt cho Tiểu Hắc a!"

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIÊU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

<http://truyencv.com/thi-than-chi-vuong/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Mỹ vị trùng thịt

Xích Cô vòng qua Tiểu Hắc, đi đến một cái khác quý ngòi dưới đất Hắc Bì tộc nhân trước người, hung thần ác sát chỉ chỉ miệng hất, sau đó đem bản thân miệng đại đại mở ra.

"A ~ "

Cái kia Hắc Bì tộc nhân lập tức minh bạch ý hất, bất quá giống như mười điểm không tình nguyện, sàu mi khổ kiểm chỉ là đem miệng vỡ ra một cái khe nhỏ.

Xích Cô trong lòng rất khó chịu, cảm thấy nhân gia một chút không được ngay thẳng, cắn răng hung hăng một cước đá vào hất phần bụng, người kia đau đến trong mắt trong nháy mắt tràn ngập nước mắt, miệng cũng thuận thể đại trương mở.

"A! !"

Xích Cô tranh thủ thời gian đi lên đem trên tay con giun thịt nhét vào trong miệng hất, người kia phát hiện trong miệng nhiều điểm thứ gì, đầu tiên là thói quen nhai mấy lần, tiếp lấy sắc mặt bỗng nhiên thì trở nên, giống như là đập cút một dạng khó coi, lập tức nhin không được miệng lớn nôn mửa liên tu, đem cái kia cắn thành vài đoạn màu hồng phần thịt bầm phun mà đầy đất.

"Nôn?"

Hàn Băng thấy vậy, vội vàng lại cắt lấy một miếng thịt ném đi qua, Xích Cô ánh mắt lộ ra âm lãnh, trong lòng rất đối cái kia nhường mình ở mới Thủ Lĩnh trước mặt xấu mặt gia hỏa hận thấu xương, trực tiếp tiến lên một bước, mười điểm bạo lực mà dùng hai tay đẩy ra hất cắn chặt lấy răng, đem khối kia trùng thịt cưỡng ép nhét vào đối phương trong miệng, sau đó dùng một cái tay gạt gao chống đỡ đối phương hàm dưới, một cái tay khác đè lại đỉnh đầu

hắn, nhường hắn nghĩ nôn đều nôn không ra . . .

Đội đến cái kia Hắc Bì tộc nhân bị ép đem con giun thịt nuốt vào bụng, mấy giây qua đi, bỗng nhiên hắn phần bụng cùng yết hầu bắt đầu càng không ngừng ngoa nguẩy, giống như là trong bụng phát sinh cái gì kịch liệt phản ứng hoá học, lại qua mấy giây, hắn quai hàm đột nhiên biến sưng lên, ngay sau đó càng trưởng càng lớn, tràn ngập nôn.

Đứng ở bên cạnh Hàn Băng đem tất cả những thứ này để ở trong mắt, không khỏi thật sâu nhíu mày, thấp giọng tự nhủ: "Chẳng lẽ khó ăn như vậy?"

Bất quá bởi vì hàm dưới bị Xích Cỏ dùng đại lực chống đỡ, cái kia Hắc Bì người căn bản là không có cách đem đồ vật phun ra, gật gù đắc ý mà áp ủ sau một lát, lại một lần nữa đem những cái kia đồ vật tất cả đều cho nuốt trở về.

Lúc này, Xích Cỏ buông tay ra, cái kia Hắc Bì tộc nhân tựa hồ bị nín hống, mở ra miệng rộng càng không ngừng thở dốc, bất quá trong cổ họng hắn toát ra khí tức đơn giản có thể huân người chết, giống như là một bãi lên men 10 năm cống ngâm thúi bùn, dùng nỗi áp suất hầm mười cái giờ đi sau ra vị đạo, tại hắn xung quanh 5 mét bên trong người tất cả đều chạy sạch sẽ.

Hàn Băng sắc mặt cũng rất khó coi, liền từ vừa mới cái kia gia hỏa đem bản thân nôn nuốt trở về lúc, hắn cũng có chút không chịu được, bất quá lần này thí nghiệm mục tiêu, cũng không phải là nhìn cái này đồ vật có ăn ngon hay không, mà là có thể hay không ăn, chỉ cần ăn bất tử, như vậy còn lại liên quan tới khẩu vị vấn đề có thể chậm rãi cải tiến.

Rất nhanh, cái kia Hắc Bì tộc nhân khôi phục bình thường, lặng yên ngồi quỳ chân tại nguyên chỗ, khiếp đảm mà nhìn chằm chằm vào chung quanh.

"Có độc sao?"

"Có hay không độc muốn chờ một lát mới biết rõ."

. . .

Tất cả ánh mắt đều tập trung tại hắn trên người, bởi vì mọi người đều mơ tưởng biết rõ, cái kia lớn côn trùng đến cùng có thể hay không ăn.

Năm phút sau, hắn sống như cũ, đồng thời không có bất kỳ cái gì kỳ quái triệu chứng, 10 phút, hết thảy đều rất bình thường . . .

Thẳng đến mặt trời chiều ngã về tây, sắc trời hoàn toàn âm đạm xuống dưới, cái kia Dị Tộc Nhân vẫn công việc không sai, Hàn Băng không có kiên nhẫn chờ đợi, hạ lệnh toàn thể tộc nhân nghỉ ngơi, trong lòng suy nghĩ, nếu như chờ đến ngày mai tiểu tử kia còn sống nói, nên liền nói rõ loại này côn trùng có thể ăn.

. . .

Đêm nay, Hàn Băng cũng không tiến vào trường phòng nghỉ ngơi, hắn nằm Thạch Tường tộc nhân bên trên chiếu, an tĩnh nhìn xem trên đỉnh đầu sáng chói Tinh Không.

"Cũng không biết Bộ Lạc bên trong thế nào?"

"Nơi đó hoàn cảnh cần phải so nơi này tốt quá nhiều, nên không có vấn đề gì."

"Lão đầu có khỏe không?"

"Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái nên lại lớn lên a? Hơn nửa năm không gặp, nếu là ta trở về về sau, bọn chúng không quen biết nên làm cái gì?"

"Cái này hai cái gia hỏa nếu là phát điên lên đến, lão đầu tuyệt đối kéo không được!"

. . .

Năm ngoài mùa hè, giống như cũng là lúc này, Hàn Băng trọng sinh đến Jurassic, cho đến bây giờ, đại khái nhanh đến một năm.

Ở nơi này đoạn không dài không được ngắn thời gian bên trong, trước không nói hắn cho chung quanh mang đến cái gì cải biến, tóm lại, hiện tại hắn cùng trước kia hắn so sánh, đã là hoàn toàn khác biệt hai người, hiện tại hắn kiên cường hơn, càng dũng cảm, càng thông minh, càng dã man, cũng càng máu lạnh . . .

Nếu như tiếp tục đội xuống dưới, cũng không biết tại lúc nào liền biến thành một cái chân chính người nguyên thủy.

Hàn Băng không nghĩ biến thành người nguyên thủy, hắn chỉ nghĩ tới bình thường sinh hoạt, cái gì là bình thường sinh hoạt?

Có thể ca hát, có thể khiêu vũ, muốn ăn cái gì ăn cái này, muốn uống cái gì uống gì, gặp phải ưa thích quần áo có thể mặc, gặp phải cô em xinh đẹp dám truy, tóm lại, không muốn sống tại sợ hãi bên trong.

. . .

Ngày kế tiếp, thiên không u ám mưa rơi liên miên.

Hàn Băng tỉnh lại chuyện thứ nhất, chính là đi nhìn xem hôm qua cái kia vật thí nghiệm, cũng không đi trước rửa mặt, hướng thẳng đến bên kia chạy đi, thấy cái kia gia hỏa chính nghiêng người nằm trên mặt đất không nhúc nhích, hắn trong lòng bỗng nhiên lắc một cái.

"Chết? Không thể nào?"

Hàn Băng tranh thủ thời gian đá hắn một cước, bỗng nhiên gặp cái này gia hỏa toàn thân run lên, mơ mơ màng màng mở to mắt.

"Còn sống?"

"Quá . . . Quá tốt!"

Hắn vui vẻ ra mặt, chạy mau đến đầu kia Cự Hình Con Giun bên cạnh, vừa dùng chủy thủ cắt thịt, một bên quay đầu kêu Tiểu Hoa tranh thủ thời gian nhóm lửa.

Đội đến hỏa diễm dấy lên, hắn dùng trường mâu xuyên lấy mấy khối lớn nhỏ cỡ nắm tay trùng thịt đặt ở trên lửa nướng, coi như cái này côn trùng thịt không chứa độc tố, nhưng là bệnh khuẩn cùng vi sinh vật là khẳng định có, hắn cũng không dám trực tiếp ăn sống, vạn nhất đến bệnh sốt rét khả năng liền xong đời.

Màu hồng khối thịt tại trên ngọn lửa phát ra xì xì tiếng vang, loại này trùng trong thịt ẩn chứa trình độ, tựa hồ so bình thường thấy loại kia động vật có vú cơ bắp nhiều hơn rất nhiều, một bên nướng, phía trên càng không ngừng lăn lộn giọt nước, đồng thời lấy con mắt có thể trông thấy tốc độ không ngừng mà thu nhỏ, qua vài phút, đội đến thịt này khối biến sắc về sau, thể tích đúng là giảm nhỏ hơn phân nửa.

"Thực sự là hàng lớn!" Hàn Băng cười nắc nẻ.

Ước chừng 10 phút về sau, khối thịt da biến hoàn toàn cháy đen, Hàn Băng dùng ngón tay nhẹ nhàng đụng mấy lần, sau đó kéo xuống một khối nhỏ bỏ vào trong miệng nhai kỹ nuốt chậm.

Lúc này, tất cả mọi người xúm lại tới, tất cả đều không chớp mắt nhìn chăm chăm Thủ Lĩnh hưởng dụng bữa sáng, trên trăm cái bụng đồng thời phát ra ục ục gọi tiếng, Hàn Băng không chịu được loại kia bị quan sát cảm giác, xụ mặt phát tay đem bọn hắn tất cả đều đuổi đi, sau đó bụng chậm rãi phẩm vị cái này trùng thịt vị đạo.

Nói như thế nào đây?

Nướng chín về sau trùng thịt, không có loại kia bùn đất tanh hôi, kỳ thật cũng không tính khó ăn, loại này vị đạo rất đặc biệt, có điểm giống hải sản vị đạo, nhất là giống như là đun sôi hải sâm.

Hàn Băng ăn cảm giác rất tốt, bất quá thịt này chất tựa hồ cũng quá kinh đạo một chút, thậm chí so trước kia nếm qua Pterodactyls thịt còn cứng còi hơn, hắn cắn còn không có mấy ngụm, liền cảm giác bản thân quai hàm đều chua.

"Nếu như thả điểm muối nấu lấy ăn nói, vị đạo hắn là sẽ tốt hơn!"

Hàn Băng bắt đầu hoài niệm trước kia mỗi ngày ăn cá thời gian, mặc dù là chán ăn thịt cá, bất quá chỉ ít trong miệng còn có thể có điểm mùi vị.

Chờ hắn đem cái này mấy khối thịt tất cả đều ăn vào bụng, lại nằm trên mặt đất bắt đầu đi ngủ, chung quanh các tộc nhân tất cả đều hơi giật mình mà nhìn xem Thủ Lĩnh, không người nào dám lên tiếng quấy rầy, chỉ là tất cả đều kim lòng không được mà hướng về bên cạnh đầu kia Cự Hình Con Giun thì thề lên lén lút đi qua.

1 giờ về sau, Hàn Băng hai tay khê chống, bỗng nhiên ngồi xuống, lười biếng duỗi cái lưng mệt mỏi, ngẩng đầu cười đối đám người hô: "Cái này thịt có thể ăn, đều tới nướng a!"

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

<http://truyen cv.com/thi-than-chi-vuong/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 134: Gặp lại Diplodocus

"Phản phật!"

Lấy được Thủ Lĩnh cho phép, tất cả mọi người cao hứng hòng, nhao nhao điên cuồng mà hướng về đầu kia trùng thi phóng đi, dùng trên tay các thức công cụ cắt xuống tới khối thịt, sau đó chạy tới dùng lửa nướng.

Rất nhanh, cái kia cạnh đồng lửa liền không chen lọt, Hàn Băng cười phân phó bọn hắn gọi thêm hơn mấy đồng Hòa, cam đoan mỗi người đều có thể có thịt ăn.

Đầu kia Cụ Hình Con Giun toàn bộ lớn lên ước chừng ba mươi mấy mét, lúc này hơn một trăm cái tộc nhân, mỗi người chỉ có thể phân đến ba mươi centimét, chờ đã nướng chín về sau, ước chừng có thể được một bàn tay dài, cánh tay thô miếng thịt, đây đối với người trưởng thành mà nói, phân lượng căn bản không đủ ăn, bất quá xem như bọn hắn đời này ăn vào đệ nhất ngừng lại sớm một chút, đã là mười điểm hạnh phúc.

Về phần những cái kia Hắc Bì tộc nhân, tất cả đều hâm mộ ghen tỵ hướng về bên này giường mắt nhìn, thời điểm càng không ngừng nuốt nước miếng, trong lòng hận không thể lập tức làm phân đầu nhập vào đi qua.

Nửa giờ về sau, đầu kia trùng thi bị tiêu diệt mà sạch sẽ, liền đầu cũng không lưu lại, bất quá mọi người tựa hồ vẫn vẫn chưa thỏa mãn, tuyển một cái đại biểu đến Thủ Lĩnh hỏi thăm có thể hay không bắt nữa một đầu?

Hàn Băng lúc này cự tuyệt đề nghị này, trong bụng hơi có chút đồ vật là được, bây giờ còn là chạy đi trọng yếu nhất.

...

Tổ chức tốt đội ngũ tiếp tục lên đường, những cái kia Hắc Bì tộc nhân bị xem như phương tiện chuyên chở, vật nặng tất cả đều nhường bọn hắn công, bất quá tất cả mọi người không cảm thấy dạng này rất tàn nhẫn, có thể làm cho những cái này gia hỏa mạng sống liền đã coi như là khai thiên ân, nếu không phải Thủ Lĩnh hạ mệnh lệnh không cho phép giết chết bọn hắn, bằng không thì cái này khoảng 30 cái người một cái cũng đừng nghĩ sống đến hiện tại.

Nhưng là trong đó có một người tương đối đặc thù, cái kia chính là A Bố thịnh thịnh, cũng chính là Tiểu Hắc, hắn hiện tại đã trải qua không phải Hắc Bì tộc nhân, đi qua Hàn Băng đặc thù cho phép, hắn đã trải qua gia nhập Thạch Tường Bộ Lạc.

Thời gian rất nhanh tới buổi chiều, bởi vì hôm nay buổi sáng ăn chút thịt, mọi người thể lực đều rất sung túc, bước đi so ngày thường muốn xa hơn rất nhiều.

Hàn Băng y nguyên đi ở trước nhất, sau lưng tộc nhân theo sát, xếp thành một đường thẳng.

Bởi vì chung quanh sinh trưởng cỏ dại thực sự quá cao, hoàn toàn ngăn trở ánh mắt, bọn hắn chỉ có đi một hồi, sau đó nhường mấy tộc nhân nằm rạp trên mặt đất xếp chồng người, do Hàn Băng đứng lên đến xem thử phương hướng, còn lại thời gian hoàn toàn cũng chỉ có dựa vào cảm giác đi.

...

"Đông ~ đông ~ đông ~ "

Đi tới đi tới, đám người đột nhiên nghe thấy chung quanh truyền đến to lớn tiếng oanh minh, phảng phất sét đánh dường như, chấn động đến não nhân mà đau nhức, hơn nữa mặt đất còn có chút hơi run.

"Thứ gì! ?"

"Thứ gì đang vang lên?"

"Địa chấn?"

Chưa bao giờ có như thế thể nghiệm các tộc nhân đều bị dọa sợ, nguyên một đám sắc mặt biến cực kỳ kinh dị, nhao nhao ngẩng đầu tại bốn phía nhìn, những cái kia gan lớn còn có thể bảo trì đứng thẳng, nhưng là những cái kia nhát gan khả năng liền trực tiếp ngồi dưới đất.

Hàn Băng cũng nhíu mày, loại này thanh âm hắn lúc trước giống như nghe qua, bất quá trong lúc nhất thời có chút nhớ không nổi đến.

"Cái này đến cùng là thứ gì?"

"Giống như rất cảm giác quen thuộc."

...

Hắn cố gắng nhớ lại, đáp án giống như ngay tại trong cổ họng, nhưng là hết lần này tới lần khác liền nôn không ra.

Cái kia tiếng oanh minh liên tục không ngừng, hơn nữa càng lúc càng lớn, tựa như là tại hướng lấy bọn hắn bên này lại tiếp cận, Hàn Băng vỗ đầu một cái, đột nhiên trừng lớn mắt, vô ý thức mà hô đi ra: "Diplodocus!"

Vừa dứt lời, chỉ thấy trên đỉnh đầu đột nhiên bay tới một mảnh mây đen, mặt đất rung động trong nháy mắt kịch liệt gấp bội, Hàn Băng bỗng nhiên ngừng đầu, chỉ thấy một cái to lớn bóng xám từ bên cạnh cắm vào, xuất hiện ở đỉnh đầu, ngay sau đó liền có một cái đường kính hơn hai mét xi măng cây cột hung hăng hướng về sau lưng đám người đập xuống dưới . . .

"Đông!"

Đội ngũ trung gian, có hai tên phụ nữ bị bất thành linh cây cột đè ngã xuống đất, trong nháy mắt liền từ biến mất tại chỗ, biến thành hai đồng thịt vụn, số lớn máu tươi cùng nội tạng từ cây cột cùng mặt đất khe hở bên trong phun đi ra, còn lại đám người trông thấy cái này tràng diện, tất cả đều bị dọa sợ, có mấy người phảng phất là mất lý trí, lập tức quay người liền hướng về bên ngoài chạy đi.

"A! !"

Hàn Băng thấy vậy tình huống, gân giọng hô lớn: "Đều đứng tại chỗ, tuyệt đối đừng chạy loạn! !"

Những cái kia dọa sợ tộc nhân vội vàng che bản thân hai mắt, chuẩn bị chạy tộc nhân cũng đều dừng lại bước chân, những cái kia đã chạy tộc nhân nghe được Thủ Linh nói, có bộ phận là dừng lại, bất quá còn có mấy người y nguyên điên cuồng mà hướng về hậu phương chạy đi.

"Tất cả mọi người dừng động!" Hàn Băng lần nữa quát.

Ở nơi này loại tình huống dưới ngàn vạn không thể loạn, bằng không tử thương sẽ càng nhiều, nếu như chạy mất nói, cái kia trên cơ bản cũng không có khả năng lại tìm trở về.

"Đông, đông, đông!"

Cái này Khủng Long nên chỉ là đi ngang qua, cây kia cây cột lớn kiên quyết mà lên, tiếp lấy tiếp tục hướng về phía trước đập đi, trên đỉnh đầu bóng tối cũng rất nhanh rời đi, Hàn Băng lại nghĩ tới cái gì, đỏ lên hai mắt, gân giọng hô: "Tất cả nhân mã trên nằm rạp trên mặt đất!"

Nghe thấy Thủ Linh nói, mọi người hai chân mềm nhũn, trong nháy mắt nằm xuống một mảng lớn, vài giây đồng hồ về sau, chỉ thấy một cái vừa to vừa dài màu xám cái đuôi, tại cự ly mặt đất cao nửa thước độ cấp tốc đảo qua, giờ lên kinh phong mười điểm mãnh liệt, nếu như bị nó rút đánh vào trên người, tuyệt đối thịt nát xương tan.

Chờ hoàn toàn không gặp Khủng Long thân ảnh, Hàn Băng buông lỏng một hơi, tranh thủ thời gian hướng về hậu phương chạy đi, thấy ở nơi nào có một bãi thịt nát, máu tươi theo trên mặt đất khe rãnh lan tràn, hắn tóm lấy bên cạnh một cái tộc nhân cánh tay hỏi: "Chết bao nhiêu người?"

Cái kia tộc nhân đại nạn không chết, nhưng là rõ ràng là bị sợ ngốc, chiến chiến nguy nguy trả lời: "Hai . . . Hai cái!"

Hàn Băng trong lòng đau xót, sau đó hướng về phía Xích Cỏ hỏi: "Vừa mới có mấy người chạy mất?"

Xích Cỏ trả lời: "Xích giáp, Xích Hồ còn có đồ chó, hết thấy ba người chạy mất."

Nhìn xem thoáng một cái liền tổn thất năm người, Hàn Băng trong mắt bỗng nhiên tràn ngập lửa giận, cắn răng, hướng về phía Khủng Long rời đi bóng lưng thầm mắng: "Đáng chết gia hỏa!"

Vội vàng làm mấy cái hít sâu về sau, hắn dần dần khôi phục trấn định, chờ lấy những cái kia bị dọa đến toàn thân xụi lơ tộc nhân cũng khôi phục tới rống, hắn nhẹ nhàng khoát khoát tay, nói: "Chúng ta tiếp tục đi tới."

Lúc này, bên cạnh có mấy cái xì xào bàn tán tộc người cẩn thận từng li từng tí đi tới hỏi: "Thủ Linh, vừa mới cái kia đồ vật chính là Khủng Long sao?"

Hàn Băng gật đầu, những người kia tựa hồ bừng tỉnh đại ngộ, thầm nói: "Khó trách chúng ta tổ tiên đến hiện tại cũng còn không có trở về, muốn giết chết loại kia đại quái vật, thế nhưng là đến hao chút công phu."

"Chính phải chính phải, cái này đồ vật cũng quá lớn a! Như là một ngọn núi."

"Nếu quả thật có thể đem cái này đồ vật giết chết nói, vậy chúng ta đến bao nhiêu ngừng lại mới có thể ăn xong a!"

. . .

Cái này một mảnh thảo nguyên tựa hồ có Khủng Long ẩn hiện, Hàn Băng cẩn thận rất nhiều, mỗi đi vài phút liền sẽ lộ đầu ra quan sát một hồi, xác định lộ tuyến sau khi an toàn mới có thể tiếp tục đi tới.

Tại tiếp xuống tới trong vòng vài ngày, mặc dù thỉnh thoảng có thể nghe chung quanh vang lên to lớn tiếng bước chân, bất quá bởi vì Hàn Băng trước đó điều tra, nhiều lần đều hoàn mỹ đến tránh đi cùng Khủng Long va chạm, trong đội ngũ rốt cuộc không có xuất hiện bất kỳ tử thương.

Mỗi đêm, mọi người đồ ăn đều là loại kia lớn côn trùng, hiện tại cũng không cần Hàn Băng lại đi ở giữa chỉ huy, tùy tiện kéo đi ra hai mươi cái tộc nhân liền có thể tạo thành một cái thuần thực bất tiểu đội, trên cơ bản có thể làm đến mười phần chắc chắn.

Trên thảo nguyên tựa hồ cũng không có làm gì sinh vật, những cái kia lớn côn trùng vẫn luôn ở vào đỉnh chuỗi thực vật, bởi vì không có bất kỳ cái gì thiên địch có thể khắc chế bọn chúng, số lượng sinh cực lớn, mỗi đêm bắt cái năm sáu đầu là phi thường nhẹ nhõm sự tình.

Thạch Tường Bộ Lạc 20 mấy người, tại tăng thêm Hắc Bì Bộ Lạc ba mươi mấy người, mỗi 20 người tạo thành một tiểu đội, đây chính là ba cái tiểu đội, mỗi cái đội ngũ mỗi ngày bận rộn hai chuyến, liền có thể bắt được sáu con Cự Hình Con Giun, hoàn toàn đầy đủ tất cả mọi người ăn no nê.

Nghiêm túc tới nói, hiện tại kỳ thật đã trải qua không tồn tại cái gì Hắc Bì Bộ Lạc, bởi vì bọn hắn thấy A Bô thành thích chỗ nhận loại kia đãi ngộ, trên cơ bản không có không được đồ mất, thế là tại A Bô thành thích giới thiệu phía dưới, toàn thể đều rửa đi trên người Hắc Bì, thông qua Hàn Băng chủ trì nghi thức, chính thức gia nhập Thạch Tường Bộ Lạc.

...

CÂU VOTE 9-10 ||| CÂU KIM ĐẬU ||| CÂU NGUYỆT PHIÊU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

<http://truyencv.com/thi-than-chi-vuong/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135: Âm hồn bất tán

Hắc Bì Bộ Lạc những cái này gia hỏa tại Hàn Băng trong mắt chỉ là một người khác tộc Bộ Lạc mà thôi, bất quá tại Thạch Tường Bộ Lạc người trong mắt, cái kia hoàn toàn chính là một cái khác chủng tộc, thậm chí là một cái khác giống loài.

Cái gọi là không ta tộc loại, chắc chắn sẽ nảy sinh dị tâm, mặc dù tại tân nhiệm Thủ Lĩnh cường ngạnh trạng thái phía dưới, Thạch Tường Bộ Lạc tộc nhân bị ép tiếp nhận Hắc Bì Bộ Lạc, bất quá bởi vì trong lịch sử phát sinh qua đủ loại không thoải mái, lại tăng thêm ngôn ngữ không thông, quen thuộc khác biệt, dù cho mặt ngoài có thể làm được bình an vô sự, nhưng là trong lòng cũng khó tránh khỏi sẽ có khúc mắc, vấn đề này liền xem như toàn trí toàn năng Hàn Băng tạm thời cũng vô pháp giải quyết rất dễ, tựa hồ chỉ có thể giao cho thời gian, kỳ vọng có thể ở tương lai chậm rãi rèn luyện.

Một ngày này chạng vạng tối, Thái Dương còn treo tại phía tây, đội ngũ đình chỉ tiến lên, các nam nhân đi bắt Cự Hình Con Giun, nhóm đàn bà con gái chuẩn bị xây dựng cơ sở tạm thời, chỉ có Hàn Băng ngồi một mình ở bên cạnh đồng lửa, dùng một khối tấm ván gỗ nhỏ ghi chép đoạn này thời gian bên trong phát sinh tất cả.

"1, 2, 3 . . . Mười bảy, mười tám, 19!"

Nhìn xem trên ván gỗ sắp viết xong cái thứ tư "Chính" chữ, hắn trong lòng có chút cảm khái, ngẩng đầu nhìn chung quanh những cái kia các tộc nhân bận rộn thân ảnh, bên khóe miệng không khỏi lộ ra mỉm cười.

"Đã trở về mười Cửu Thiên, thật không dễ dàng a!"

Từ đi ra hẻm núi ngày đó đến hiện tại, bọn hắn đã trải qua ở mảnh này mệnh mông trên thảo nguyên đi gần hai mươi ngày, nếu như dựa theo Hàn Băng trước kia đoán chừng, không sai biệt lắm là đã trở về một nửa, tiếp xuống tới lại đi đồng dạng lộ trình hẳn là có thể đạt tới mục đích.

Lần này lữ trình tựa hồ so với hắn trước hết nhất chỗ dự đoán muốn dễ dàng nhiều, tổn thất cũng là tại Hàn Băng trong giới hạn chịu đựng.

Lúc đầu trúng độc mà chết Du Phong cùng đồ nữ, về sau bị con chó kia nói Diplodocus giết chết hai cái, tăng thêm lúc ấy bởi vì kinh hoàng mà chạy mất về sau cũng không trở lại nữa ba cái, cuối cùng còn có hai người phát bệnh mà chết, dọc đường giám quân số đến bây giờ còn không đến hai chữ số, nếu như đây cái trạng thái có thể tiếp tục bảo trì xuống dưới, như vậy chờ trở lại Bộ Lạc về sau, toàn bộ Bộ Lạc thực lực đều sẽ có một cái to lớn bay vọt.

...

"Thủ Lĩnh, chúng ta trở về."

Nghe thấy tộc nhân kêu gọi, Hàn Băng yên lặng ngẩng đầu, thấy Xích Cỏ tiểu đội chính khiêng một cái Cự Hình Con Giun hướng về đi tới bên này, hắn cười phất phất tay, nói ra: "Các người đi đem thịt giao cho người khác xử lý, sau đó trước nghỉ ngơi một cái, đội lát nữa đang dùng cơm."

"Tốt."

Xích Cỏ cười hi hi về một câu, sau đó chỉ huy đám người đem cái kia nặng đến mấy trăm cân đại gia hỏa nhấc đi qua.

Hàn Băng tiếp tục ghé vào trên ván gỗ làm lấy ghi chép, hi vọng tận lực đem bản thân chứng kiến hết thấy mỗi một chi tiết đều nhớ lại, bởi vì đội đến tương lai khai hoang khoách thổ thời điểm, những tin tức này tuyệt đối có thể cần dùng đến.

Mảnh thảo nguyên này rộng lớn vô ngần, nhưng là phóng tầm mắt nhìn tới trừ cỏ dại chính là cỏ dại, liền cái cây cũng không có, thì càng không cần nói dùng tiểu động vật, thoát nhìn lộ ra cực kỳ cần cỗi, đối với không cách nào tiêu hóa cứng rắn chất sợi Nhân Loại đến nói xong giống như là không có chút giá trị.

Bất quá, Hàn Băng trong lòng rất rõ ràng, cái này chỉ là bởi vì còn không có tới kịp khai phát thời, chỉ cần tương lai có thể hảo hảo cải tạo, như vậy trong đó ẩn chứa tài nguyên, phong phú trình độ tuyệt đối không thua gì Hải Dương.

...

Qua mười mấy phút, chung quanh tia sáng âm đạm một chút, còn lại cái kia hai con đi săn tiểu đội cũng bắt được con mồi trở về, Hàn Băng nhường mọi người bắt đầu thịt nướng, các tộc nhân lập tức liền hoan hô lên.

Mỗi đêm, đều là mọi người vui vẻ nhất thời điểm, mỗi người trên mặt tràn đầy hạnh phúc tiểu dung, vừa trò chuyện trời một bên cất tiếng cười to.

Chung quanh đủ loại hoan thanh tiểu ngữ, hoàn toàn không có quấy rầy đến Tinh Tâm suy tư Hàn Băng, hắn tựa hồ sớm thành thói quen loại hoàn cảnh này.

"Chờ sau khi trở về, cái này hơn một trăm người cái kia ăn cái gì đâu?"

Trước kia vốn cần nuôi sống mười cái người, Hàn Băng lược thi tiểu kế liền có thể nhẹ nhõm giải quyết, bất quá chờ những người này cũng trở về về sau, cái kia cần hắn nuôi sống liền biến thành hơn một trăm người, cái này có thể không phải một kiện có thể nhẹ nhõm giải quyết nan đề.

Hàn Băng cho rằng, đi săn cùng thu thập đều chỉ có thể làm phụ trợ thủ đoạn, nếu như cần nhắc lâu dài nói, vẫn là cần đại lực phát triển làm nông, bởi vì lúc này cũng chỉ có gieo trồng mới có thể cung cấp tuyệt đối ổn định nơi cung cấp thức ăn.

"Không biết trong nhà cái kia vài mẫu cỏ khoai lang hiện tại đáng đáp thế nào? Tiểu Điền cô nương kia thoát nhìn đôi bọn nó rất dễ bụng, nên chiếu cố không tệ chứ."

"Bất quá năm nay đến sang năm ngày mùa thu hoạch trước đó, chỉ sợ cũng chỉ hữu dụng Piranha cùng Cự Hình Con Giun tạm thời đến đối phó một cái."

"Năm nay mùa đông trước kia, nhất định muốn trước thu thập đi ra mấy miếng đất, dạng này chờ sang năm vừa mở xuân liền có thể gieo hạt!"

...

Qua đại khái vài phút, khi hắn đang muốn nâng bút viết chữ thời điểm, bỗng nhiên cảm thấy có cái gì không thích hợp... Cảnh vật chung quanh làm sao lập tức biến an tĩnh như vậy?

"Những cái này gia hỏa sao không trò chuyện?"

Hàn Băng cười ngẩng đầu, chỉ thấy trong đầu mọi người đều chuyển hướng cùng một cái phương hướng, hắn cũng theo trông đi qua, phát hiện tại cỏ dại xếp thành vách tường phía trên, đứng đấy một đồng bóng đáng màu đen.

"Cái kia là thứ gì?"

Hàn Băng sắc mặt biến hóa, chờ hắn tập trung nhìn vào, thấy rõ phía kia tình huống, lập tức giật nảy cả mình: "Hắc Thu! !"

Người tới chính là Hắc Bì Bộ Lạc Thủ Lĩnh Hắc Thu, hắn đứng ở cỏ tường nhất phía trước, trong tay cầm một cái cán dài búa đá, sau lưng còn đứng ước chừng 20 mấy cái tròn mắt hốc mồm Hắc Bì tộc nhân, bọn hắn thoát nhìn cũng là một mũi tràn đầy kinh ngạc.

Cái này hai phe nhân mã tựa hồ đều không có nghĩ đến còn có thể gặp lại đối phương, giữa sân lâm vào ngắn ngủi yên tĩnh.

Ba mươi giây về sau, Hàn Băng đầu tiên phản ứng tới, sau đó bỗng nhiên đứng người lên, trên tay nắm ván gỗ cùng bút than rút xuống đất.

"Bọn hắn làm sao còn sống?"

Dựa theo Hàn Băng dự đoán, những người này nên đã sớm chết đói mới đúng, tại trên thảo nguyên gốc gần hai mươi ngày, bọn hắn rốt cuộc là dựa vào cái gì sống đến hiện tại? Chẳng lẽ cũng tìm tới bắt Cự Hình Con Giun biện pháp?

Lúc này, còn lại tộc nhân cũng tất cả đều lấy lại tinh thần, mỗi người biểu lộ đều biến mười điểm kinh dị, liền tranh thủ còn không có nướng chín trứng thịt cho ném xuống đất, hốt hoảng mà tất cả đều đứng lên điên cuồng mà hướng về đằng sau chạy tới, sau đó cầm lấy riêng phần mình vũ khí, bày lên tư thái phòng ngự, như lâm đại địch đứng ở Hàn Băng sau lưng.

Nhìn xem đối phương động tác, Hắc Thu đầu bỗng nhiên lay động mấy lần, ánh mắt từ kính ngạc biến thành phần nộ, đem cán dài búa đá nâng tại trước ngực, kim lòng không được mà lui lại mấy bước.

Hắn đầu tiên là chú ý tới Hàn Băng, đang muốn hạ lệnh công kích thời điểm, lập tức phát giác được không thích hợp, Thạch Tường Bộ Lạc nam nhân không phải chỉ còn lại hơn hai mươi cái sao? Hiện tại làm sao đột nhiên lại nhiều gấp đôi?

Hắn cẩn thận đánh giá phía dưới tình huống, ngay tại chỗ cái kia ba mươi mấy tên trước Hắc Bì Bộ Lạc thành viên gây nên hắn chú ý, mặc dù những cái này gia hỏa đem trên người đầu đen rửa đến sạch sẽ, trên đỉnh đầu khối kia tiểu Mộc phiến cũng lấy xuống, bất quá bộ dáng luôn luôn không cách nào cải biến, Hắc Thu rất nhanh liền nhận ra bọn hắn, ánh mắt trong nháy mắt biến càng thêm mê hoặc.

Đứng ở nơi đó lại lẳng chốc lát, hắn hung thần ác sát hướng bọn hắn dương dương cái cằm, trong miệng rống to: "Hô ba hắc lỗ sái dát hi hoặc nội?"

Hàn Băng nghe không hiểu loại này thổ ngữ, hơi hơi nghiêng đầu, nhẹ giọng hỏi sau lưng Tiểu Hoa: "Cái kia gia hỏa lại nói cái gì?"

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

<http://truyencv.com/thi-than-chi-vuong/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 136: Nửa đêm khách đến thăm

Tiểu Hoa bả vai đang khẽ run, đối với Hắc Thu, nàng trong lòng tựa hồ có một loại tự nhiên e ngại, tựa như chuột với Mãng Xà, khi nghe thấy Hàn Băng tra hỏi về sau, lúc này mới nguyên lành lấy lại tinh thần, đề thấp thanh âm nói ra: "Hắn . . . Hắn đang hỏi những cái kia Hắc Bì tộc nhân vì sao lại cùng chúng ta tại cùng một chỗ, sau đó kêu bọn hắn đều đi qua."

"Nhường bọn hắn đi qua?"

Hàn Băng nhíu mày, trong lòng đột nhiên lộp bộp một cái, mười điểm thấp thòм nhìn qua cái kia ba mươi mấy người, cũng không biết bọn hắn sẽ làm lựa chọn như thế nào.

Bản thân mặc dù ăn ngon uống sướng mà chiều đãi bọn hắn tốt vài ngày, bất quá đối diện người kia dù sao làm bọn hắn vài chục năm Thủ Lĩnh, bọn hắn đối với Hắc Thu phục tùng, đã sớm trở thành sâu sắc tại thực chất bên trong lạc ấn, cho dù có tâm muốn thoát khỏi, chỉ sợ cũng không phải một kiện dễ dàng sự tình.

"Không được!"

Hàn Băng song quyền bỗng nhiên cầm thật chặt, trong mắt lạng yên bắn ra hai đạo lẳng lệ ánh mắt: "Tuyệt đối không thể để cho cái này gia hỏa đem ta người hù dọa!"

Lúc này Hắc Thu bên cạnh chỉ có mười cái người, cái này đối Hàn Băng không cách nào tạo thành bất cứ uy hiếp gì, bất quá nếu là cái kia ba mươi mấy người bị hắn bắt đi, vậy song phương thực lực khả năng liền hoàn toàn nghịch chuyển tới.

Hiện tại chính là so đấu khí thế thời điểm, một bên nào khí thế càng tăng lên, tuyệt đối có thể chi phối những người này lựa chọn.

Hàn Băng hơi hơi quay đầu, từ bên cạnh người trong tay lấy ra một cái trường mâu, đang lúc Hắc Thu lại muốn hô lời nói thời điểm, hắn chân phải bỗng nhiên đập một cái, đột nhiên đem trường mâu nâng tại đỉnh đầu, hướng thẳng đến Hắc Thu ném mạnh đi qua.

"Hư! !"

Làm Hắc Thu trông thấy Hàn Băng lần đầu tiên bắt đầu, liền từ chưa buông lòng qua đối với hắn cảnh giác, thấy Hàn Băng cầm lấy trường mâu, hắn lập tức chuẩn bị sẵn sàng, làm chi kia trường mâu cấp tốc hướng về hắn bay tới, Hắc Thu thuận thế lóe lên, tránh thoát trí mạng một kích.

Hàn Băng đỏ bừng cả khuôn mặt, đỉnh chỉ khí lực hét lớn một tiếng: "Cho ta giết!"

Sau lưng các tộc nhân đối với trước kia cái kia Hắc Bì Bộ Lạc trong lòng e ngại, bất quá dưới mắt loại này tình huống bọn hắn thể nhưng là hoàn toàn không sợ, 20 mấy cái tiểu hòa tử dữ tợn nghiêm mặt, lập tức bùng lên trường mâu liền hướng lấy phía trước phóng đi.

"Sát sát sát!"

Hắc Thu thấy tình huống không ổn, sắc mặt bỗng nhiên đại biến, hiện tại cái kia ba mươi mấy người còn ở vào do dự kỳ, mà phía bên mình thực lực thể nhưng là rõ ràng không bằng đối phương, hắn mặt mũi tràn đầy lửa giận cùng hướng về Hàn Băng hung hăng trừng một mắt, sau đó trực tiếp quay người hướng về hậu phương bỏ chạy.

Đợi đến các tộc nhân vọt tới cổ tường phía dưới thời điểm, Hàn Băng rồng to: "Dừng lại, không cần truy!"

Các tộc nhân theo tiếng dừng lại bước chân, Hàn Băng bước nhanh hướng về phía trước đi đến, đợi đến cái kia khoảng 30 cái thân sắc rầu rĩ Hắc Bì tộc nhân bên cạnh lúc, hắn xụ mặt hỏi: "Hiện tại nhìn thấy các người Thủ Lĩnh, có ai muốn cùng hắn đi sao?"

Tiểu Hoa đem hắn lời nói phiên dịch đi qua, những người kia đều không có lên tiếng, chỉ là ngậy ngốc đứng tại chỗ nhìn xem hắn sừng sờ.

"Các người quên Hắc Thu trước kia là làm sao đối đãi các người sao?"

P phía trước mấy ngày, Hàn Băng cũng biết qua Hắc Bì Bộ Lạc trước kia tình huống, bọn hắn Thủ Lĩnh Hắc Thu tính cách cực độ dã man, tại bộ lạc bên trong thống trị phương pháp hoàn toàn có thể dùng một cái từ để khái quát, cái kia chính là tàn bạo.

Căn cứ bọn hắn bản thân giảng, tại Hắc Bì Bộ Lạc bên trong, loại nhỏ nhất phạt chính là tử hình, liền xem như phạm phải bất luận cái gì sai lầm nhỏ, dù là chỉ là hơi không được xưng Thủ Lĩnh tâm tư, như vậy đều có cực lớn khả năng bị hắn tại chỗ chém giết, nếu như là phạm phải một ít sai lầm lớn, vậy liền lại càng không cần phải nói, đủ loại huyết tinh tàn khốc hình phạt tuyệt đối có thể khiến cho nhân thể sẽ tới cầu sinh không được, muốn chết không thể tư vị.

Hàn Băng thấy bọn hắn không ra tiếng, bỗng nhiên hít sâu một hơi, tiếp tục hô: "Cái này mấy ngày ta đối các người thế nào? Nhưng có ngược đãi qua các người?"

Tại bọn hắn đầu nhập vào tới về sau ban đầu mấy ngày, mỗi khi có Hắc Bì tộc nhân phạm phải sai lầm thời điểm, trong lòng đều tuyệt vọng cực, thậm chí đã trải qua làm tốt tử vong chuẩn bị, bất quá nhường bọn hắn không nghĩ tới là, Hàn Băng đối với hắn nhóm phạm sai lầm, thể mà không có bất kỳ cái gì trách tội, không chỉ có không có đánh mắng, ngược lại là rất kiên nhẫn dạy bản thân.

Nếu như cùng Hắc Thu thống trị thủ đoạn so sánh, bên này sinh hoạt đơn giản tựa như Thiên Đường một dạng, mà Hàn Băng cái này Thủ Lĩnh cũng ôn nhu như cái Thiên Sư.

Đối với Hắc Thu mà nói, bọn hắn càng nhiều là sợ hãi, là một loại quanh năm suốt tháng tạo thành sợ hãi, bất quá đối với Hàn Băng mà nói, mặc dù đi theo hắn thời gian không dài, bất quá đối với hắn cảm giác lại là một loại phát ra từ nội tâm sùng bái và kính trọng.

Lòng người cũng là thịt dài, Hàn Băng cùng Hắc Thu hai vị này Thủ Lĩnh đến cùng ai ưu ai kém, mọi người trong lòng đều có một cân đòn.

Hàn Băng chỉ nói như thế ba câu nói, sau đó trực tiếp đi trở về, nhặt lên tám ván gỗ cùng bút than lại bắt đầu tiếp tục làm ghi chép, hắn chỉ là thoạt nhìn trấn định, kỳ thật trong lòng cũng có chút lo lắng.

...

Qua vài phút, Tiểu Hắc cẩn thận từng li từng tí chạy tới, hắn ý cười đầy mặt mà nhìn xem Hàn Băng, sau đó nhẹ nhàng đem một cái sau lưng Tiểu Hoa, Tiểu Hoa cười nói: "Thủ Lĩnh, Tiểu Hắc kêu ta cho người nói, hắn hiện tại đã trải qua không thuộc về Hắc Bì Bộ Lạc, là tuyệt đối sẽ không theo Hắc Thu đi."

Hàn Băng gật gật đầu: "Cái kia những người khác đâu?"

Tiểu Hắc khoả tay múa chân, kỳ lý oa lạc nói một đồng lớn, Tiểu Hoa phiên dịch nói: "Hắn nói người khác cũng giống vậy, đều quyết định muốn lưu lại đến đi theo người, bởi vì bọn hắn đều cảm thấy hiện tại Thủ Lĩnh muốn so trước kia Thủ Lĩnh tốt hơn nhiều."

Mặc dù hắn nói như vậy, nhưng là Hàn Băng cũng không dám thật sự nghe, bởi vì nhân tính có thể tiếp nhận sợ hãi, có một đầu yếu ớt ranh giới cuối cùng.

Hàn Băng kiếp trước nghe qua một loại rất nổi danh tâm lý hiện tượng, làm người nào đó gặp gỡ một cái hung ác điên cuồng sát thủ, sát thủ không nói đạo lý, tùy thời muốn lấy mạng hắn, con tin liền sẽ đem sinh mệnh dần dần phó thác cho cái này hung đồ, đợi đến thời gian kéo lâu, con tin ăn một miếng cơm, uống một hớp nước, thậm chí mỗi một lần hô hấp, hắn chính mình cũng sẽ cảm thấy là sát thủ đối với hắn rộng Nhẫn Hòa từ bi, đối với bất cóc bản thân ác ôn, hắn sợ hãi sẽ trước chuyển hóa làm đối với hắn cảm kích, sau đó biến thành một loại sùng bái, cuối cùng con tin cũng vô ý thức cho rằng hung

đồ an toàn chính là bản thân an toàn.

Đây cũng là trứ danh hội chứng Stockholm, cái này có thể không phải có thể tùy tiện thoát khỏi, những cái này gia hỏa bị Hắc Thu nô dịch cả một đời, đối với hắn phục tùng sớm đã thành quen thuộc, chỉ cần Hắc Thu phản ứng tới, hơi cho bọn hắn một chút ngon ngọt, nói không chừng những cái này gia hỏa trong nháy mắt sẽ quên bản thân.

Trị liệu loại bệnh này cần chuyên môn bác sĩ tâm lý, Hàn Băng tự nhiên là không cách nào làm đến, hắn có thể làm đến chỉ có từ trên nhục thể tiêu diệt cái kia sợ hãi đầu nguồn, nhượng bọn hắn từ căn nguyên trên đoạn cái kia hoang đường tưởng niệm.

"Ta phải muốn giết Hắc Thu!"

Đây là lần đầu tiên đối người nào đó sinh ra nồng đậm sát tâm.

...

Đêm nay nhất định là cái đêm không ngủ, tất cả mọi người không cách nào yên ổn chìm vào giấc ngủ, tựa hồ cũng lại lo lắng Hắc Thu có thể hay không tại nửa đêm đột nhiên đánh tới.

Hàn Băng nhẹ nhàng vuốt ve bản thân cung, trong mắt hơi hơi nổi lên một tia hối hận thần sắc, hắn cảm thấy bản thân thực sự là không nên phía trước mấy ngày đem tiền đều cho dùng hết, bằng không hiện tại muốn giết Hắc Thu liền sẽ dễ dàng hơn nhiều.

...

Nửa đêm canh ba, trong bụi cỏ chợt nhớ tới hoa lạp lạp động tĩnh, Hàn Băng hai mắt ngưng tụ, nhẹ giọng thở một cái, tất cả mọi người tranh thủ thời gian cầm trường mâu đứng lên.

Hàn Băng nhượng mọi người chuẩn bị sẵn sàng, hắn bản thân hai ba bước nhảy đến cỏ tường phía trên, sau đó híp mắt hướng về phía dưới nhìn lại, lò mò tại bụi cỏ ở giữa phát hiện có hai ba người đầu nhón nháo.

"Những cái này gia hỏa liền nhanh như vậy nhìn không được sao?"

Hắn chậm rãi đem trường mâu nâng tại trên tay, đang muốn đem hắn ném ra thời điểm, bỗng nhiên nghe thấy phía dưới truyền đến một câu hô hoán: "Ta là Hắc Bì Bộ Lạc Đại Tể Tì, ta tìm các người Thủ Lĩnh có lại nói."

"Àn?"

Hàn Băng nhìn kỹ, quả nhiên là một người quen biết cũ, chính là ngày đó bị bản thân cưỡng ép lão thái bà, chỉ thấy nàng xử lý một cái quái tượng khắp khênh hướng về sang bên này lấy, sau lưng còn đi theo hai cái thần sắc khẩn trương Hắc Bì tộc nhân.

"Ta tìm các người Thủ Lĩnh có lại nói!"

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

<http://truyencv.com/thi-than-chi-vuong/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: Không may lão thái bà

"Dừng lại!"

Hàn Băng hét lớn một tiếng, nhờ ánh trăng cúi đầu nhìn đường lão thái bà đột nhiên hai chân mềm nhũn, trực tiếp co quắp ngồi dưới đất, vô ý thức ngáng đầu, trông thấy cái kia quen thuộc Sát Thần chính mặt mũi tràn đầy băng sương mà nhìn chăm chăm bản thân, hơn nữa trong tay hắn còn握 một cái

trường mâu, tựa hồ đang chuẩn bị ném mạnh.

"Ngươi là làm gì?"

Lão thái bà sắc mặt đại biến, vội vàng vung vẩy lên hai tay, biểu lộ vô cùng khủng hoảng mà hô: "Đừng . . . Đừng giết ta, đừng giết ta, ta không có ác ý, ta là đến tìm các ngươi Dur Phong Thủ Lĩnh, ta có phi thường trọng yếu sự tình muốn nói cho hẩn biết."

"Phi thường trọng yếu sự tình?"

Hàn Băng y nguyên xụ mặt, lạnh lùng nói ra: "Dur Phong Thủ Lĩnh không ở, nói cho ta biết cũng giống như vậy."

"Hảo hảo . . . Nói cho ngươi biết cũng được!"

Lão thái bà gật gật đầu, sau đó nuốt mấy ngụm nước bọt, hướng về phía sau lưng hai người nói cái gì, hai người kia tiến lên một bước đưa nàng nâng đỡ, nàng ngẩng đầu nói ra: "Chúng ta Thủ Lĩnh quyết định chuẩn bị sáng sớm ngày mai liền muốn xông tới giết đi các ngươi . . ."

"Giết chúng ta?"

Hàn Băng cười lạnh, hỏi: "Vậy là ngươi tới làm cái gì? Là muốn gọi chúng ta tranh thủ thời gian đầu hàng sao?"

"Không không không!"

Lão thái bà đầu nhanh chóng lay động mấy lần, lập tức dùng một cái tay che miệng, nhỏ giọng nói: "Ta là chuyên môn đến thông tri các ngươi, để cho các ngươi nhanh chạy trốn."

"Để cho chúng ta mau trốn . . . Ngươi nói cái gì?"

Hàn Băng đầu óc bị nàng chinh có chút hồ đồ, xuyt liếc trông mắt nói: "Ngươi nói ngươi là đến thông tri chúng ta?"

"Không sai!"

"Tại sao vậy?"

"Không tại sao!"

Thấy đối phương cái kia hung ác biểu lộ, lão thái bà không có ý tứ cười cười, hỏi: "Cấp độ kia các ngươi chạy trốn thời điểm, có thể hay không thuận tiện đem chúng ta ba cái cũng mang lên a?"

Hàn Băng cái này là hoàn toàn minh bạch, nguyên lai những cái này gia hỏa là muốn làm phản, hẩn tiện tay thu hồi trường mâu, hướng về bên trong dương dương cái cầm, nói: "Các ngươi trước tiến đến a!"

"Hảo hảo!"

Mặc kệ nàng là thực tình hay là giả dối, một cái gần đất xa trời lão thái thái, lại tặng thêm hai cái đàn độn Hắc Bỉ tộc nhân, coi như bỏ vào đến cũng lật không dậy nổi cái gì cuộn sóng.

Lão thái bà khó khăn bò lên trên cột tường, động tác vụng về đến cực điểm, đợi nàng sau khi rơi xuống đất, trông thấy đứng ở bên cạnh cầm trường mâu khoảng 30 cái trước Hắc Bỉ Bộ Lạc tộc nhân, trong mắt nàng bỗng nhiên lộ ra một loại bình tĩnh đại ngộ thần sắc, viên kia không ngừng nhảy trái tim cũng an ổn mấy phần.

"Hắc hắc, hắc hắc!"

Lão thái bà hướng về phía mọi người cười ngây ngô mấy lần, Hàn Băng nhưng không có thời gian cùng với nàng đùa giỡn, trực tiếp nói ra: "Nói đi! Nếu như ngươi nói không cách nào để cho ta tin tưởng, vậy ngươi cũng đừng nghĩ gặp lại ngày mai Thái Dương."

"Cái kia . . ."

Lão thái bà gật gật đầu, đang muốn nói chuyện, trong bụng bỗng nhiên vang lên một chuỗi ục ục gọi tiếng, nàng liếm liếm bờ môi, hỏi: "Các ngươi có hay không đồ ăn a?"

Hàn Băng sầm mặt lại: "Chẳng lẽ ngươi là tới hết ăn lại uống sao?"

Lão thái bà trên mặt làm ra khẩn cầu thần sắc, hai tay ôm bụng, cầu khẩn nói: "Ta đã ba ngày chưa từng ăn qua đồ vật, có thể hay không trước cho ta một chút xiu ăn, một chút xiu liền tốt, chờ ta ăn no liền tất cả đều nói cho các ngươi."

Hàn Băng tức giận phát phát tay, Tiểu Hoa lấy tới một khối lớn nhỏ cỡ nắm tay nướng trùn thịt, lão thái bà cầm tới cái kia thịt về sau, tựa hồ cũng không sợ bị độc chết, nhìn cũng không nhìn trực tiếp liền hướng về bỏ vào trong miệng, chờ cắn mấy ngụm về sau, nàng tựa như là cảm giác được cái gì, lông mày nhếch lên, mặt mũi tràn đầy bất khả tư nghị hỏi: "Đây không phải thịt người?"

"Đương nhiên không phải . . ."

Lời vừa ra miệng, Hàn Băng bỗng nhiên ý thức được cái gì, trừng to mắt hỏi: "Các người chẳng lẽ đoạn này thời gian tất cả đều là dựa vào ăn thịt người sống đến hiện tại?"

Giống như là có ai muốn cùng với nàng đoạt một dạng, lão thái bà ba năm lần liền đem trùng thịt tất cả đều nhét vào trong mồm, quai hàm cao cao cổ vũ, cũng vô pháp trả lời Hàn Băng vấn đề, chỉ là trùng điệp điểm mấy lần đầu.

Hàn Băng hít vào một ngụm khí lạnh, cũng không có lo lắng, an bài mấy người đi canh gác, sau đó lẳng lặng đợi nàng ăn xong, đại khái hơn một phút đồng hồ qua đi, lão thái bà tựa hồ bị nghẹn lại, càng không ngừng ợ hơi.

Hàn Băng một bàn tay đập vào nàng trên lưng, sau đó hỏi: "Đem người biết rõ đều nói ra!"

Lão thái bà nhìn qua Tinh Không thở dài một hơi, lập tức một cái nước mũi một cái nước mắt bắt đầu giảng thuật bọn hắn những ngày này bị thảm lịch trình.

"Ta lúc ấy khuyên hắn, nói không thể truy, không thể truy, nhưng hắn chính là không nghe . . ."

Nguyên lai, lúc đầu Hắc Thu ra lệnh một tiếng, mắt thấy tất cả tộc nhân trong nháy mắt không thấy, hắn lập tức liền phát hiện hồng bét, thế là dẫn lão thái bà bắt đầu toàn lực tụ tập tộc nhân, còn tốt bọn hắn cũng không chạy bao xa, tại ngày thứ ba thời điểm, tụ tập đến đại khái 80 mấy người, sau đó nghĩ đến hiện tại cũng không trở về, vậy liền tiếp tục đi lên phía trước, chờ tìm tới một cái tốt địa phương, lại có thể đem Bộ Lạc một lần nữa tạo dựng lên.

Chờ bọn hắn đi đến Đông Sơn dưới chân thời điểm, phát hiện nơi đó có nước nguyên, sau đó trên núi còn có rất nhiều quả đại cùng tiểu động vật, cảm thấy nơi này rất phù hợp, đang chuẩn bị trên mặt đất đào hang thời điểm, đột nhiên từ trong rừng rậm chạy đi ra một cái Tyrannosaurus Rex, không chỉ có đem bọn hắn cho đuổi đi ra, hơn nữa còn tổn thất 20 mấy tộc nhân.

Thế xác tinh thần mỗi một Hắc Thu mang theo còn lại 60 mấy người tiếp tục đi lên phía trước, ai biết rõ liên tục đi vài ngày đều không có tìm tới thích hợp An gia địa phương, lúc này mỗi người đều cảm giác đói khổ lạnh lẽo, rốt cuộc đi không được.

Lúc này, Hắc Thu quyết định chắc chắn, phải nói đi ở phía sau cùng cái kia ba cái tộc nhân muốn làm phản đồ, sau đó cũng không cho bọn hắn giải thích cơ hội, trực tiếp liền đem bọn hắn cho giết.

Ngày nào đó, là Hắc Bi Bộ Lạc đám người rời đi hẻm núi sau ăn vào thứ một bữa cơm no.

Tại tiếp xuống tới vài ngày bên trong, bọn hắn nguyên không tìm tới bất kỳ thức ăn gì, nhưng là kỳ quái là mỗi ngày đều sẽ có mấy tộc nhân, bởi vì phạm một loại nào đó không hiểu thấu sai lầm mà bị Hắc Thu cho giết chết.

Những có kia nói đến cũng thực sự buồn cười, có thời điểm là đi quá chậm, có thời điểm là đi quá nhanh, có thời điểm là cùng Thủ Lĩnh áp quá gần, có thời điểm lại là cùng Thủ Lĩnh cách quá xa, hoàn toàn không có dấu vết mà tìm kiếm, không có may mắn đạo lý có thể giảng.

Cái này thời điểm tất cả mọi người mình bạch tới, những tộc nhân kia kỳ thật cũng không có phạm bất luận cái gì sai lầm, chỉ là bởi vì Thủ Lĩnh đói bụng.

Từ nay về sau về sau, Hắc Bi Bộ Lạc mỗi người đều sống ở sợ hãi bên trong, bởi vì ai cũng không biết kế tiếp "Phạm sai lầm" không may gia hỏa đến cùng có phải hay không bản thân, liên tiếp mười mấy ngày trôi qua, lúc ấy tụ tập đến cái kia 80 mấy người, rất nhanh chỉ còn lại khoảng 30 cái.

Lão thái bà thân làm Bộ Lạc Tế Tự, nếu như tìm tới mới địa phương trùng kiến Bộ Lạc, như vậy nàng còn có tác dụng rất lớn, tại tăng thêm nàng kích cỡ tương đối nhỏ, niên kỷ so sánh lớn, trên người thịt cũng không cái gì nhai đầu, bởi vậy Hắc Thu một mực không để cho nàng phạm sai lầm, ngược lại là mỗi ngày đều để cho nàng ăn no bụng, nàng đối với cái này vẫn rất cảm kích.

Bất quá hôm nay buổi chiều, Thủ Lĩnh mang theo một ít tộc nhân ra ngoài một hồi, chờ bọn hắn bên ngoài trở về về sau, Thủ Lĩnh đầy mặt lửa giận, mà lại nhìn nàng ánh mắt cũng trở nên có chút trở nên tế nhị.

Lão thái bà hỏi Hắc Thu phát sinh cái gì, Hắc Thu ngậm miệng không nói, chỉ là nói cho mọi người ngày mai buổi sáng có đại sự muốn làm, nhường mọi người nghỉ ngơi thật tốt.

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

<http://truyencv.com/thi-than-chi-vuong/>

Chương 138: Âm sát

Đối với Thủ Lĩnh đáp lại lão thái bà lòng tràn đầy hồ nghi, thế là tìm mấy cái trẻ con miệng còn hôi sữa nghe ngóng một cái, nguyên lai bọn hắn vừa mới ra ngoài là gặp phải Thạch Tường Bộ Lạc.

Nghe được tin tức này về sau, lão thái bà trong lòng sợ hãi đến muốn mạng, nàng là người thông minh, biết rõ nếu như bộc phát chiến tranh, những cái kia các nam nhân sinh mệnh liền muốn so quý giá của mình, chắc hẳn chờ ngày mai buổi sáng cùng đi, bản thân liền sẽ phạm phải cái nào đó không hiểu thấu sai lầm, sau đó bị Thủ Lĩnh cho giết sau hoàn thành thiêu nường.

Lão thái bà nghe ngóng một cái căn cứ tình huống, đem nàng biết được Thạch Tường Bộ Lạc thu lưu khoảng 30 cái Hắc Bì tộc nhân về sau, lập tức nghĩ đến một ý kiến, nếu như bọn hắn đều có thể thu lưu những tộc nhân kia, nghĩ như vậy tất lại tăng thêm mình cũng không nhiều, thế là thừa dịp đám người đi ngủ về sau, mang theo hai cái tâm phúc liền trộm trộm đi đi ra.

...

Hàn Băng nghe xong nàng giải thích, không thể không nói, trong lòng đối với nàng còn có chút bội phục, nghĩ đến một cái sinh hoạt tại Jurassic thời đại người nguyên thủy, thế mà có thể có kín đáo như vậy tâm tư, khó trách nàng sống được muốn so những người khác tốt hơn nhiều.

"Nói như vậy, ngày mai buổi sáng Hắc Thu liền sẽ dẫn người đến giết chúng ta?"

Lão thái bà mặt mũi tràn đầy quả thật, không dùng được gạt đầu: "Đúng rồi a, cho nên ta cảm thấy chúng ta vẫn là chạy mau đi, bằng không thì đợi đến ngày mai buổi sáng khả năng liền xong đời!"

"Chúng ta?"

Hàn Băng trên mặt lộ ra một tia nghiến ngấm biểu lộ, hai tay khoanh ôm ở trước ngực, nói: "Liền xem như muốn chạy trốn, nhưng ta tại sao phải mang lên người cái này vương vãi?"

"Ân?"

Vấn đề này thế nhưng là đem lão thái bà cho hỏi mòng, nàng mặt mũi tràn đầy cứng ngắc lảng ở nơi nào, hoàn toàn không biết nên đáp như thế nào.

Chờ khoảng đợi chốc lát, Hàn Băng có ý cau mày ngẫm lại, lại nói: "Ta đơn giản nhớ không nổi đến người đến cùng đối ta lại có tác dụng gì?"

"Ta là một tên Tể Tụ, ta có thể . . ."

"Nhưng ta trong bộ lạc đã có một cái Tể Tụ, hơn nữa hẳn làm cũng không tệ lắm, ta không có tính toán muốn đổi."

"Ta vẫn là một cái nữ nhân, ta có thể vì người sinh . . ."

"Im miệng, người nếu là lại ác tâm ta, có tin ta hay không hiện tại liền đem người làm thịt?"

Lão thái bà sắc mặt biến rất khó coi, áp ứng nửa ngày cũng không nghĩ đi ra bản thân đối với hắn nhóm giá trị ở nơi nào.

Nhìn đối phương cái kia khóc cười không được thần sắc, Hàn Băng yên lặng thờ dài, nói: "Lại nói, ta cũng căn bản không dự định chạy trốn, một cái Hắc Thu mà thôi, hẳn còn không có cái kia bản sự đề cho ta tránh như hổ."

Lão thái bà nghe ra hắn nói bóng gió, đầy mắt khó có thể tin hỏi: "Không chạy trốn? Vậy người . . . Các người còn muốn làm cái gì?"

"Đương nhiên là giết hắn!" Hàn Băng lạnh nhạt nói.

"Giết . . . Cái gì?"

Nghe thấy câu nói này, nàng biểu hiện trên mặt trong nháy mắt liền biến thành kinh ngạc, cái kia hai đạo mê ly ánh mắt, tựa hồ là đang chế giễu Hàn Băng cái này ý nghĩ hoàn toàn là ý nghĩ hảo huyền.

Mặc kệ nàng cảm thấy cái này ý nghĩ cỡ nào hoang diệu, Hàn Băng trong lòng tự có tính toán, nếu như đây hai cái Bộ Lạc thực khai chiến, từ thương là lại khó tránh khỏi, vô luận tổn thất tại bao nhiêu, cái kia đều là khó mà tiếp nhận, bởi vì hiện tại mỗi một cái sức lao động đều lộ ra đầy đủ trân quý, tương lai Nhân Tộc phát triển đại kế, mỗi nhiều một người liền có thể nhiều một phần lực lượng, liền có thể nhiều một cái khả năng, nếu nói, nếu như cái kia Hắc

Thu có thể được giáo dục về được, kỳ thật Hàn Băng cũng có thể không giết hắn, bất quá bây giờ rõ ràng là không có khả năng.

Lão thái bà Hư liếc trông mắt, nhìn chằm chằm Hàn Băng xem trọng nửa ngày, hỏi: "Ngươi là nhận thật sao?"

Hàn Băng hai mắt ngưng tụ, nghe rằng trọn mắt nói: "Ngươi cảm thấy ta giống đang nói đùa?"

"Không không không, ngươi không hiểu chúng ta Thủ Lĩnh, hấn hấn hấn . . ."

"Hấn làm sao?"

Thấy trước mắt cái này người trẻ tuổi cư nhiên như thể không biết tự lượng sức mình, lão thái bà cảm giác bản thân tâm đều lạnh một nửa, luôn miệng nói: "Hấn lấy trước một người liền có thể giết chết một cái Mạnh Thú, ngươi là không có khả năng giết chết hấn!"

"Đây không phải ngươi nên lo lắng vấn đề."

Đối với nàng cảnh cáo, Hàn Băng hoàn toàn không có đặt ở trong lòng, tiếp tục nói: "Ngươi mới vừa nói, ngươi là len lén chuồn mất ra đi?"

"Đúng rồi, đúng thế!"

"Vậy ta hiện tại có một cái nhiệm vụ phải giao cho ngươi, nếu như ngươi có thể hoàn thành, vậy ta liền cho phép ngươi gia nhập ta đội ngũ, đồng thời vì ngươi cung cấp thức ăn cùng an toàn."

Lão thái bà tinh thần bỗng nhiên phấn chấn: "Cái gì nhiệm vụ?"

"Ngươi trở về . . ."

Hàn Băng lời còn chưa nói hết, lão thái bà chỉ nghe được trước ba chữ, lập tức liền bạo tẩu, vội vàng vung vẩy lên hai tay lắc đầu nói: "Ta không quay về, ta trở về thì mất mạng."

Hàn Băng cười cười, nói: "Đừng kích động, ngươi trước hãy nghe ta nói hết, đợi chút nữa ta với ngươi cùng một chỗ trở về . . ."

Nghe được câu này, lão thái bà bỗng nhiên trừng to mắt, dùng một loại cực kỳ bén nhọn thanh âm quát: "Cái gì? Ngươi còn muốn cùng ta cùng một chỗ trở về?"

"Ngươi có phiền hay không?"

Hàn Băng hung hăng một bàn tay đập vào nàng trên đầu, xụ mặt mắng: "Ngươi trước hãy nghe ta nói hết, ngươi nếu là còn dám cãi ngang ta, có tin ta hay không đem ngươi bóp chết?"

Thấy nàng trung thực xuống tới, Hàn Băng hít sâu một hơi, nói: "Đợi chút nữa ta với ngươi cùng một chỗ trở về, sau đó ngươi mượn cớ đem Hắc Thu cho lừa gạt đi ra, ta núp trong bóng tối cho hấn đến một cái đột nhiên tập kích, chờ giết chết hấn về sau, cái kia chúng ta hai cái chẳng phải đều không cần chạy trốn, ngươi nói đúng a!"

"Đúng . . . Không đúng!"

Lão thái bà bày ra một bộ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép biểu lộ: "Ngươi không biết chúng ta Thủ Lĩnh khủng bố đến mức nào, hấn lấy trước một người . . ."

"Một người giết một đầu dã thú nha!"

Hàn Băng đón lấy nàng nói, bất quá vẫn là mặt mũi tràn đầy không quan tâm bộ dáng, nhướn mày hỏi: "Vậy ngươi biết rõ ta lấy trước một người giết qua bao nhiêu Dã Thú sao?"

"Không biết."

Hàn Băng lạnh lùng thốt: "Ngươi về sau sẽ biết rõ."

Cái này cũng không phải hấn thổi ngưu bức, tương đối . . . Nửa năm trước kia, khi hấn vượt qua Đông Sơn thời điểm, trực tiếp chết ở hấn trên tay Dã Thú vô số kẻ, hơn nữa còn có một cái Tyrannosaurus Rex xem như gián tiếp chết ở trong tay hấn, cái kia gia hỏa tổng không có khả năng so Khủng Long còn khó hơn đối phó a?

Không sai, Hắc Thu thân cao vượt qua 2 mét, thể trọng chỉ ít cũng có hơn hai trăm cân, đối với những người khác tới nói, hoàn toàn chính là một cái quái vật, nhưng hấn đối tại Hàn Băng mà nói, tối đa cũng chỉ là một cái tứ chi phát triển, đầu óc ngu si ngu xuẩn thôi.

"Liền chiều ta nói làm, ta cam đoan ngươi an toàn."

Lão thái bà hữu tâm phản bác, nhưng là lúc này tựa hồ cũng chỉ có tuân theo đối phương chỉ lệnh mới nhất có thể có thể sống xuống tới, nàng hít sâu một hơi, bất đắc dĩ nói: "Tốt, ta nghe ngươi, bất quá ngươi nhất định muốn bảo hộ ta an toàn a!"

"Yên tâm, ta đã đáp ứng sự tình, cho tới bây giờ sẽ không nuốt lời qua."

Lão thái bà cúi đầu nói thầm một hồi, sau đó ngẩng đầu hỏi: "Vậy ta làm như thế nào đem hắc lừa gạt đi ra đâu?"

"Làm sao lừa gạt? Ta ngẫm lại a!"

Hàn Băng nghĩ chốc lát, trong đầu tựa hồ có chú ý: "Đúng rồi, đợi chút nữa ta cho người một miếng thịt, người liền nói tại trong bụi cỏ phát hiện một cái thi thể động vật."

Lão thái bà hai mắt có chút mê mang: "Sau đó thì sao?"

"Sau đó người đem hắc dẫn đi, ta sẽ trước đó trốn ở bên cạnh, chờ hắc không chú ý thời điểm liền xông đi ra giết chết hắc, người hiểu chưa?"

"Cái này ta minh bạch, nhưng là . . . Nếu như người giết không được hắc đâu?"

Hàn Băng đối với nàng đơn giản im lặng, cũng không kiên nhẫn cho nàng chậm rãi giải thích, nghiêm trang nói ra: "Cái kia chúng ta hai cái liền cùng chết a!"

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

<http://truyencv.com/thi-than-chi-vuong/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 139: Khủng bố Hắc Thu

Lão thái bà hiện tại không có lựa chọn nào khác, trừ nghe theo Hàn Băng nói, có lẽ còn có thể có một đường sinh cơ, đừng tất cả đều là một con đường chết.

"Cái kia . . . Cái kia chúng ta lúc nào đi a?" Lão thái bà nom nớp lo sợ hỏi.

"Hiện tại!"

Bọn hắc không thể chậm trễ quá lâu, nếu như chờ đối phương phát hiện manh mối gì, cái mưu kế này khả năng liền không dùng được.

Hàn Băng ăn mấy khối thịt lót dạ một chút, sau đó lập tức cầm trường mâu cùng chủy thủ xuất phát, rồi đi trước đó còn cố ý phân phó các tộc nhân trông nom việc nhà làm toàn bộ đã thu thập xong, làm tốt tùy thời rút lui chuẩn bị.

Có một vị vĩ nhân dạy bảo chúng ta nói, tại trên chiến lược có thể xem thường địch nhân, bất quá trên phương diện chiến thuật có thể nhất định muốn coi trọng một chút, vô luận lớn bao nhiêu năm chắc, cho bản thân lưu lại một con đường lùi tóm lại là sẽ không sai.

...

Hai người tại ánh trăng phía dưới tiến lên, một đường hướng bắc, đi đại khái hơn nửa giờ về sau, lão thái bà bỗng nhiên dừng lại bước chân, sau đó chỉ chỉ phía trước, bưng bít lấy miệng nhỏ giọng nói: "Bọn hắc đều ở phía trước đi ngủ."

Hàn Băng gật đầu, hướng về phía bên kia dương dương cái cằm, từ trong ngực lấy ra một khối không có nướng trùng thịt: "Đi thôi, đem Hắc Thu lừa gạt đến nơi đây, sau đó tiếp xuống tới sự tình liền giao cho ta . . . Nhớ kỹ ngàn vạn không nên hoảng hốt, biểu lộ tự nhiên một chút, nếu như bại lộ, vậy người khả năng liền chết chắc nha!"

Lão thái bà không có nói chuyện, nhắm hai mắt làm mấy cái hít sâu, từ Hàn Băng trong tay tiếp nhận trùng thịt, sau đó loạng chà loạng choạng mà hướng về phía trước đi đến.

Chờ không gặp nàng bóng lưng, Hàn Băng đi đến bên cạnh, tại một lùm trong cỏ dại mọc ra một cái trống rỗng chui vào, cái này vị trí rất bí ẩn, nếu như không được xoay người nhìn kỹ cơ hồ không có khả năng bị phát hiện.

...

Đại khái chờ đợi 15 phút, phía trước truyền đến một trận ồn ào tiếng bước chân, buồn ngủ Hàn Băng đột nhiên một cái giật mình, lập tức tỉnh táo lại, liền tranh thủ trường mâu nắm ở trong tay, làm tốt ám sát chuẩn bị.

Hắn nghiêng tai lắng nghe, cái kia tiếng bước chân càng ngày càng tiếp cận, đồng thời còn có một cái hùng hậu tiếng nói vang lên, cái này hẳn là Hắc Thu.

"Hô hắc vậy đất tinh tế meo meo lớn nha!"

"Rít gào dọa ma oai?"

"Ma oai!"

...

Mặc dù nghe không hiểu bọn hắn lại nói cái gì, bất quá lão thái bà trong thanh âm rõ ràng là tràn ngập vui sướng, giống như nàng thực phát hiện cái gì bảo bối đường như, nhìn đến Hàn Băng trước đó lo lắng đều là dư thừa, nhân gia diễn kỹ thực sự là không tệ.

Bỗng nhiên, coi như Hàn Băng ngóng nhìn thời điểm, bụi cỏ bị một cái đại thủ xốc lên, từ bên kia đi tới một cái cao lớn thân ảnh, lão thái bà theo sát tại bóng đèn đằng sau, trong miệng một mực tại mà lủ lo không ngừng.

Chờ bọn hắn hai người đi đến cự ly Hàn Băng 3 mét vị trí lúc, đồng thời dừng lại bước chân, Hắc Thu hơi híp mắt lại hướng về chung quanh tinh tế tìm kiếm, tựa hồ cũng không có trông thấy nàng nói cổ thi thể kia.

"Không cát bên trong cát a a a?"

Hắn khẩu khí có chút phẫn nộ, nghe giống như là đang chất vấn lão thái bà.

Lão thái bà mặt mũi tràn đầy ủy khuất, sát có kỳ sự hướng tiến tới mấy bước, sau đó cúi đầu xuống nghiêm túc mà trên mặt đất tìm kiếm, Hắc Thu mặc dù trong miệng đang không ngừng hùng hùng hổ hổ, bất quá cũng đi theo hướng phía trước đi qua.

"Cơ hội tốt!"

Lúc này, Hắc Thu phía sau lưng chính đối Hàn Băng, Hàn Băng ngừng thở, chậm rãi đứng lên, sau đó đem trường mâu chậm rãi nâng tại trước ngực, hai tay một trước một sau cầm thật chặt cây gỗ.

Ngay tại Hắc Thu hai tay chống nạnh, đang chuẩn bị chửi ầm lên thời điểm, Hàn Băng cắn chặt hàm răng, đột nhiên bước ra một bước, đồng thời trong tay trường mâu cũng nhanh chóng hướng phía trước đã đâm đi.

"Vù!"

Chỉ nghe thấy một tiếng cơ bắp xé rách thanh âm vang lên, cây kia trường mâu trực tiếp từ Hắc Thu sau lưng đâm vào, trong nháy mắt lại từ hắn trước ngực lộ ra, đồng thời còn có một cỗ nhiệt huyết từ cái kia tổn thương trong miệng phun ra, xối đứng ở phía trước lão thái bà tràn đầy một mặt.

"Gào gừ! ! !"

Hắc Thu cũng không bị mất mạng tại chỗ, xảy ra bất ngờ mà đau đớn nhường hắn nhìn không được phát ra to lớn gào thét, vô ý thức mà cúi đầu xuống xem xét, kinh ngạc phát hiện ngay tại bản thân trên ngực, thể mà cắm một cái máu me đầm đìa trường mâu.

...

"Đắc thủ!"

Hàn Băng trong lòng hết sức kích động, đang chuẩn bị đem trường mâu rút ra thời điểm, lại là cảm giác bản thân làm sao kéo cũng kéo không nhúc nhích, hắn vội vàng ngừng đầu hướng về Hắc Thu nhìn lại, phát hiện Hắc Thu đã trải qua nghiêng đầu sang chỗ khác, đang dùng một loại kinh ngạc ánh mắt nhìn chăm chú bản thân.

Hắc Thu thấy rõ ràng người đánh lén, sắc mặt biến dữ tợn đến cực điểm, hắn đem răng cắn khàn khàn khách rung động, lập tức minh bạch tới lão thái bà kia nhất định là đã trải qua làm phản đồ, trong mắt của hắn nhấp nháy một cỗ không cách nào ngăn chặn lửa giận, tựa như một đầu bị chọc giận Tyrannosaurus Rex.

"Này cũng không chết?"

Bản thân rõ ràng là đem hắn chọc xuyên thấu, không nghĩ tới hắn lại còn sống sót, Hàn Băng khẽ nhủ mầy, trong mắt thần sắc cực kỳ kinh ngạc, còn

không chờ hấn phản ứng tới, Hắc Thu cắn chặt răng, hạ bàn bỗng nhiên hất lên, bỗng nhiên đến một cái lớn quay người, trường mâu thượng truyền tới một cỗ cực lớn lực lượng, trực tiếp đem Hàn Băng vung ra hơn hai mét.

Trường mâu mặc dù từ hấn ngực rút đi ra, bắt quả Hàn Băng trong dự đoán huyết dịch phun ra tràng diện cũng không có xuất hiện, chỉ thấy hấn trước ngực cơ bắp lấy mắt trần có thể thấy tốc độ co vào mấy lần, rất nhanh liền đem cái kia hai cái vết thương cho chăm chú ngăn chặn.

"Làm sao sẽ dạng này?"

Cái này không thể tưởng tượng tràng cảnh thấy Hàn Băng con mắt đều lớn hơn, cái này gia hỏa đến cùng vẫn là người không phải? Hấn thân thể làm sao cường hấn đến loại trình độ này?

Đang lúc hấn ngây người thời khắc, Hắc Thu đã trải qua từ hông trên rút ra cái thanh kia cán dài búa đá, sau đó dùng hai tay đem hấn giờ lên không trung, trực tiếp bước dài hướng về phía trước xông tới.

"A! !"

Làm búa đá lẳng không chém xuống thời điểm, Hàn Băng giật mình từ trong lúc khiếp sợ lấy lại tinh thần, phản xạ có điều kiện đem trường mâu nằm ngang ở đỉnh đầu.

"Két!"

Trường mâu cây gỗ biết bao yếu ớt, đương nhiên tiếp nhận không được thanh này búa đá chém vào chi lực, tại tiếp xúc trong nháy mắt liền bị đập thành hai nửa, bắt quả búa đá dư lực chưa tiêu, y nguyên hướng về Hàn Băng vai trái hung hăng rơi xuống, sau đó cũng chỉ có thể nghe thấy một trận xương cốt vỡ vụn thanh âm.

"Két ~ ken két!"

Làm lưỡi búa rơi xuống bản thân trên người là, hấn cảm thấy bản thân trái nửa bên thân thể trong nháy mắt liền tê, phảng phất tại bị than Hỏa thiêu đốt một dạng, đau muốn chết.

"A! !"

Hắc Thu nhìn chăm chăm Hàn Băng cười lạnh bộ dáng, hoàn toàn chính là một cái đến từ Địa Ngục La Sát, hấn trước ngực đạo kia đối với người bình thường mà nói như thể trí mạng quán thông tổn thương, tựa hồ đối với hấn không có tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì.

Hấn đem búa đá dùng sức hạ thấp xuống, Hàn Băng căn bản là không có cách tiếp nhận cỗ này thiên quân chi lực, chi cảm giác bản thân hai chân không khỏi như nhũn ra, vèn vèn kiên trì vài giây đồng hồ về sau, liền trực tiếp đặt mông ngồi dưới đất.

"Quả thực là quái vật . . ."

Hấn nghĩ dùng hai tay chống ở thân thể, lại phát hiện tay trái hoàn toàn không nghe sai khiến, mềm nhũn xuôi ở bên người, không có nửa điểm tri giác.

"Xong, tay trái đoạn!"

Lúc này, Hắc Thu lại giơ búa lên, chuẩn bị dựa theo đầu hấn lại đến một cái, Hàn Băng thấy vậy, dọa đến hồn nhi đều tung bay, lần này nếu là chịu thực, tuyệt đối mạng nhỏ khó bảo toàn, vội vàng dùng tay phải bắt lấy cái kia một nửa đứt gãy mũi thương, sử xuất trên người còn sót lại tất cả khí lực, hoành đâm về đối phương bắp chân.

"Vù!"

Hắc Thu bấp chân lúc này bị đâm xuyên, thân thể lập tức mất đi cân bằng, hấn chỉ tới kịp phát ra rống to một tiếng, lập tức liền ngã đầu hướng về đằng sau ngã xuống đi.

Hàn Băng cố nén kịch liệt đau nhức, cắn răng giãy dụa lấy đứng lên, vô ý thức hướng lấy phía trước liếc mắt một cái, có thể hiện tại nơi nào còn có lão thái bà kia cái bóng . . .

"Cái này đáng chết cô nàng, thế mà bản thân chạy!"

Hấn nuốt xuống bản thân trong mệnh huyết thủy, nhìn xem sắp đứng lên Hắc Thu, cũng không dám tại làm nhiều dừng lại, quay người liền hướng lấy Bộ Lạc phương hướng chạy đi, đợi đến tiến vào bụi cỏ, nghe thấy sau lưng vang lên một tiếng kinh thiên động địa gào thét.

"Rống gao! !"

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 140: Suốt đêm trốn đi

Nghe Hắc Thu Dã Thú dường như gào thét không ngừng từ phía sau truyền đến, Hàn Băng chỉ có thể cứng ngắc lấy da đầu xông về phía trước, có lẽ là bởi vì mất máu quá nhiều, hắc sắc mặt trở nên có chút trắng bệch, thể lực cũng lộ ra càng ngày càng chống đỡ hết nổi.

"Hô . . . Hô . . . Hô . . ."

Trong miệng càng không ngừng phát ra nặng nề tiếng thở dốc, chạy trước chạy trước, cảm giác ánh mắt của mình dần dần bắt đầu mơ hồ.

"Kiên trì xuống dưới, kiên trì xuống dưới . . . Lập tức tới ngay."

Mười mấy phút về sau, hắc rớt cục chạy về doanh địa, vừa thấy được tộc nhân, tựa hồ trên vai đau đớn trong nháy mắt tăng lớn gấp mười lần, hắc cũng nhịn không được nữa, chạy sau mấy bước trực tiếp tê liệt ngã xuống trên mặt đất, hai hàng răng cắn thật chặt, trên trán lập tức liền che kín mồ hôi lớn chùng hạt đậu.

Đang tại cảnh giới các tộc nhân nghe thấy động tĩnh chạy tới, phát hiện ngã trên mặt đất Hàn Băng, vội vàng kêu gọi đồng bạn, thấy Thủ Lĩnh thống khổ lăn lộn trên mặt đất, tất cả mọi người có chút chân tay luống cuống, nhao nhao hỏi: "Thủ Lĩnh, người làm sao?"

"Thủ Lĩnh, người làm sao?"

Bọn hắc trước tiên liền chú ý tới Hàn Băng bả vai trái đang tại tới phía ngoài ứa máu, thần sắc càng là chấn kinh, vị này Thủ Lĩnh mặc dù kể vị thời gian không dài, nhưng đã trải qua tại bọn hắc trong lòng lưu lại không chỗ nào không thể ẩn tượng, hiện tại làm sao liền hắc đều thụ thương?

"Thủ Lĩnh người thụ thương?"

"Thủ Lĩnh, người trên vai đang chảy máu!"

Một tên tộc người cẩn thận từng li từng tí đem dán tại Hàn Băng vai áo phục xốc lên, thỉnh thoảng phát hiện lại có một đạo sâu đạt nửa chỉ vết thương, không chỉ có cơ bắp xé rách, hơn nữa xương cốt đã trải qua đứt gãy thành vô số bã vụn.

"A! ! ? Thủ . . . Thủ Lĩnh, vết thương người . . ."

Hàn Băng Ninja kịch liệt đau nhức khoát khoát tay, từ hàm răng gọt ra một câu: "Nhanh . . . Mau đưa ta nhấc đi qua, mang lên cạnh đồng lửa bên trên, nhô . . . Tiểu Hoa nhanh đi đem ta ba lô cầm tới."

Các tộc nhân luống cuống tay chân mang hắc đến cạnh đồng lửa bên trên, Hàn Băng một bên miệng lớn hô hấp, một bên đối bên cạnh Xích Cỏ nói: "Tại ta trên lưng, đem . . . Thanh chùy thủ rút đi ra, đem trên bờ vai . . . Quần áo cắt!"

Xích Cỏ run rẩy hai tay dùng chùy thủ cầm quần áo cắt một đầu lỗ hồng, Hàn Băng hướng về phía đồng lửa nhô ra miệng, nói: "Mau đưa tro rơm rạ vẩy vào trên vết thương!"

Đầu kia vết thương quá sâu, tựa hồ là làm bị thương mạch máu, trên bờ vai cuộn cuộn không ngừng mà tới phía ngoài trào máu tươi, nếu như không được mau đem huyết ngừng, Hàn Băng thậm chí kiên trì không đến hừng đông.

Làm Xích Cỏ đem nóng lên tro rơm rạ vẩy trên bờ vai lúc, đau đớn thực cốt toàn tâm, Hàn Băng hận không thể lập tức ngắt đi, bất quá hắc biết rõ, nếu như bản thân không ý thức, như vậy những cái này không có chút nào chữa bệnh thường thức gia hỏa cũng chỉ có thể tro mất mà nhìn xem bản thân đi chết.

Luống cuống tay chân làm vài phút, thật vất vả cầm máu, Tiểu Hoa từ ba lô lấy ra băng vải, tại Hàn Băng trên bờ vai quấn quanh tầm vài vòng, hắc rớt cục cảm giác dễ chịu một chút: "Nhanh đi tìm cho ta uống chút nước."

"Tốt . . . Tốt, ta ngay lập tức đi."

Hàn Băng nhắm mắt lại nghỉ ngơi chốc lát, tất cả tộc nhân tất cả đều vây quanh ở bên cạnh hắn, mọi người sắc mặt đều lộ ra vô cùng khẩn trương.

Hàn Băng hiện tại không chỉ có là Bộ Lạc lãnh tụ tinh thần, càng là dẫn đầu mọi người đi ra mệnh thảo nguyên này duy nhất hi vọng, nếu như ngay cả hắn đều chết mất, cái kia cơ hồ cũng liền tuyên cáo tất cả mọi người tử hình, cái này khiến bọn hắn làm sao có thể không sợ.

Lại qua một hồi, thấy Thủ Lĩnh mở to mắt, các tộc nhân tức giận hỏi thăm hung thủ là ai.

"Thủ Lĩnh, rốt cuộc là ai tổn thương người?"

"Là Hắc Bì Bộ Lạc người sao?"

"Nhất định là Hắc Bì Bộ Lạc người!"

Nói đến Hắc Bì Bộ Lạc, Thạch Tường Bộ Lạc các chiến sĩ vô ý thức mà liền hướng về cái kia ba mươi mấy người nhìn lại, Tiểu Hắc trông thấy bọn hắn đầu nhập tới lảng lệ ánh mắt, phảng phất minh bạch cái gì, dọa đến hắn hai chân gần không được mà run rẩy, trong miệng một mực lại nói lấy bọn hắn Bộ Lạc thổ ngữ, nhưng là Tiểu Hoa hiện tại đi lấy nước, không ai cho hắn phiên dịch, mặc hắn làm sao giải thích cũng không có người có thể hiểu, thực sự là hết đường chối cãi.

Hàn Băng không có khí lực trả lời, chỉ là nhẹ nhàng lắc đầu, đại khái nghỉ ngơi mười mấy phút, hắn chậm rãi khôi phục một chút thể lực, nhẹ giọng hỏi: "Lão thái bà kia đâu? Trở về sao?"

"Nàng đã sớm trở về, ta đi đem nàng gọi tới!"

Mặt mũi tràn đầy kinh dị lão thái bà bị hai tên tộc nhân gác ở không trung xách tới, Hàn Băng chậm rãi mở mắt ra, hỏi: "Người nói Hắc Thu lấy trước một người giết chết qua một cái Mãnh Thú?"

"A?"

Lão thái bà không nghĩ tới người này thụ trọng thương như thế, lại còn có lòng dạ thanh thản hỏi vấn đề này, đứng tại chỗ lẳng chốc lát, sau đó trả lời: "Ta sớm nói với người nha!"

"Hắn giết là cái gì Mãnh Thú?"

"Đúng vậy, đúng vậy các người tại hẻm núi nơi đó trông thấy loại kia, chính là đáng vốc hơi muốn nhỏ hơn một chút . . ."

"Lợn rừng?"

Hàn Băng nuốt một miếng nước bọt, lại hỏi: "Hắn là giết thể nào?"

Lão thái bà Hur liếc trông mắt hồi ức một cái, nói: "Cái kia đã là mấy năm trước, ngày đó chúng ta đang tại trên núi đi săn, có chỉ Mãnh Thú đột nhiên từ trong bụi cỏ xông đi ra, trực tiếp đem Thủ Lĩnh cho bổ nhào vào trên mặt đất, sau đó cắn một cái vào cổ của hắn, chúng ta lúc ấy đều lấy cầm đầu nhận lấy cái chết định, trong lòng còn tại thương tâm, thật không nghĩ đến hắn không chỉ có không chết, ngược lại là đem cái kia Dã Thú đặt ở dưới thân, dùng nắm đấm đem cái kia Mãnh Thú cho sống sờ sờ mà đánh chết . . ."

"Cái gì?"

Nghe nàng miêu tả, Hàn Băng trong mắt lóe lên một đạo chấn kinh, khó có thể tin hỏi: "Người là nói, hắn là dựa vào hai tay đem cái kia Mãnh Thú cho đánh chết?"

"Đúng rồi a!"

"Vô dụng bất kỳ vũ khí nào?"

"Vô dụng!"

Hàn Băng lập tức hít sâu một hơi, khó trách Hắc Thu sinh mãnh như vậy, nhân gia liền lợn rừng cũng có thể làm nằm xuống, cái kia mình ở trước mắt hắn không phải yếu đến cùng đến cảm mạo giống như con khỉ?

"Người sao không nói sớm a?"

"Ta nhớ kỹ ta nói với người hai lần."

"Nhưng . . . Nhưng là người cũng không nói hắn là dựa vào vật lợn."

Lão thái bà biểu lộ lộ ra rất ủy khuất: "Người cũng không hỏi cái này, hơn nữa người bản thân còn nói người giết rất nhiều Mãnh Thú, không sợ Hắc Thu . . ."

Hàn Băng trong lòng thực sự là khóc cười không được, cái này còn giống như thực sự là bản thân vấn đề, lúc ấy bản thân tựa hồ quá mức tự tin, căn bản không có xâm nhập mà cân nhắc qua vấn đề này, hắn còn tưởng rằng Hắc Thu cũng là cùng bản thân một dạng, dựa vào đánh lén hoặc là thiết trí rơi vào mới giết chết Mạnh Thú, bởi vì ai lại có thể nghĩ đến chỉ là một cái nhân loại, thế mà hung hãn đến trình độ như vậy!

...

Hắn hít mắt lại nghỉ ngơi chốc lát, đang muốn ngủ say thời điểm, bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề, mặc dù lúc ấy mình là đem Hắc Thu ngực cho đâm xuyên, hơn nữa còn tổn thương hắn chân, loại này thương thế nếu như đặt ở mặt khác trên thân người, khẳng định chết chắc, bất quá Hàn Băng nhớ lại đối phương lúc ấy trạng thái, căn bản không dám xác định hắn đến cùng tổn thương tới trình độ nào?

Nếu như hắn còn có sức chiến đấu đâu? Nếu như hắn thừa dịp hiện tại phát động tiến công, cái kia những cái này tộc nhân lại có thể không ngăn cản được?

"Không được, nhất định phải nhanh rời đi nơi này."

Hắn cố nén đau đớn ngừng đầu, nói ra: "Tiểu Hoa, người lập tức mang mấy tộc nhân đi cất điểm cỏ, sau đó làm một cái có thể đem ta bỏ vào rỏ, rỏ nhất định muốn rắn chắc."

"Tốt."

"Xích Cỏ, người đi an bài một cái, chúng ta đợi một cái liền xuất phát."

"Là!"

...

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thi Thần Chi Vương nhé....

<http://truyencv.com/thi-than-chi-vuong/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 141: Đại đào sát (thượng)

Vài phút về sau, Tiểu Hoa mang theo nhóm đàn bà con gái bên một cái hình bầu dục cự hình tổ chim, con chim này tổ sâu đạt nửa mét, dài rộng vừa vặn có thể nằm xuống một người, các nàng sợ cần đến Thủ Lĩnh yếu ớt bờ mông, phía dưới còn chuyên môn trên nệm thật dày cỏ đại dùng cho giảm xóc.

Cơ hồ đã trải qua mất đi năng lực hành động Hàn Băng chỉ có thể dựa vào người khác đem bản thân mang tới đi, chờ nằm xuống về sau, phân phó mọi người tranh thủ thời gian xuất phát.

Thừa dịp bóng đêm, đội ngũ lần nữa lên đường, chỉ bất quá lần này đã trải qua không thể lại giống như kiểu trước đây tùy tâm sở dục tiến lên, mọi người trong lòng đều minh bạch, bản thân hiện tại thế nhưng là đang chạy trốn chết, bởi vì Hắc Bì Bộ Lạc tập kích khả năng lúc nào cũng có thể sẽ đến.

...

Quả nhiên, bọn hắn chân trước vừa mới rời đi không đến 3 giờ, đợi đến Thiên Tướng tầng sáng thời điểm, phía tây trong bụi cỏ liền truyền đến một trận gấp rút tiếng bước chân.

Mấy giờ trước mới bị trường mâu chọc thủng Hắc Thu, giờ phút này vậy mà là sinh long hoạt hổ, hắn lòng ngực bên trên vết thương thoát nhìn đã trải qua kết vảy, trừ bước đi khập khiễng không quá lưu loát bên ngoài, hoàn toàn nhìn không ra từng có thụ thương dấu hiệu.

Chờ bọn hắn xâm nhập doanh địa về sau, phát hiện nơi đây đã là rừng tước, trừ chính trung gian có một đồng lửa bên ngoài, liền chỉ còn lại đầy đất bừa bộn.

Một cái Hắc Bì tộc nhân chạy đến cạnh đồng lửa kiểm tra, phát hiện trong đồng lửa tro tàn còn có lưu dư ôn, hẳn là mới vừa dập tắt không lâu bộ đáng

Hắn ngừng đầu hướng về phía Hắc Thu hô mấy câu, Hắc Thu mặt mũi tràn đầy sầm nhiên mà gật gật đầu, sau đó híp mắt tại bốn phía dò xét lên, vài giây đồng hồ về sau, hắn bỗng nhiên nhìn xem một cái phương hướng ngưng lại Thần, hắn tựa như là phát hiện manh mối gì, vội vàng hướng về phía trước đi mấy bước, trong mắt lộ ra bùng tình đại ngộ thần sắc . . . Nguyên lai ngay tại doanh địa bên cạnh xuất hiện một lỗ hồng, nơi đó cỏ dại đều hướng về cùng một cái phương hướng khăng khăng ngã, trên mặt đất chừa lại một đầu rõ ràng dấu vết.

Hắn ngừng đầu hướng về phía đông nhìn một hồi, trên mặt không trải qua lộ ra cười lạnh lạnh, lập tức đại lực vung vẩy một cái trong tay búa đá, quát to: "Vây đất tích tích!"

. . .

Nhắm mắt lại cảm thụ được bên tai thổi qua Thanh Phong, Hàn Băng có một loại ngồi xe băng tại trong đồng tuyết trượt ảo giác, chỉ bất quá phía trước kéo xe không phải đại cầu, mà là ba cái Hắc Bì tộc tiểu hòa tử.

Hàn Băng vào mắt da hiện tại rất nặng, không dùng sức cắn bản nhắc không nổi, trong đầu cũng là đang không ngừng ông ông tác hưởng, tựa như bên trong giam giữ mấy trăm con ong mật, loại cảm giác này thực sự là hồngбет thối.

Qua một đêm, trên bờ vai vết thương bây giờ trở nên lửa nóng, chịu không được bất luận cái gì đụng vào, dưới thân hơi một chút lay động cũng đủ để cho hắn đau đến toàn thân run rẩy, may mắn lúc này hay là tại trên thảo nguyên, nếu như là vùng núi, bản thân phải bị tươi sống đỉnh chết không thể.

Đợi đến mặt trời mọc về sau, hắn phát hiện bản thân trái nửa bên thân thể càng ngày càng nóng, giống như lửa cháy dường như, hắn vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy tại băng vài trên đã trải qua chảy ra một vòng đồ vàng giao nhau chất lỏng.

Dùng hai ngón tay vẽ một cái, phát hiện chất lỏng này sền sệt vô cùng: "Không phải là cảm nhiễm a?"

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến một cái xấu nhất khả năng, sắc mặt lập tức thì trở nên, lấy trước mắt tình huống đến xem, vết thương cảm nhiễm khả năng ngược lại là cực lớn, Hắc Thu cái thanh kia cán dài búa đá lúc trước cũng không biết chặt giết qua bao nhiêu đồ vật, lưỡi búa trên lưu lại bệnh khuẩn càng là đủ loại, thậm chí so tụ tập độc còn trí mạng.

"Nếu là cảm nhiễm, cái kia Lão Tử khả năng liền nguy hiểm!"

Hàn Băng trong mắt lộ ra mấy phần lo lắng, giãy dụa lấy ngừng đầu hướng về phía phía trước hô lớn: "Đều dừng lại, chúng ta trước nghỉ ngơi một hồi."

Nghe được câu này, những cái kia sớm đã mệt mỏi lực mệt mỏi các tộc nhân trong nháy mắt liền ngã xuống một mảnh, Hàn Băng đem Tiểu Hoa kêu tới, để cho nàng giúp bản thân đem băng vài xé mở.

Tiểu Hoa sợ bắt hắn cho làm đau, động tác mười điểm nhu hòa, bắt quá theo băng vài một vòng một vòng buông ra, trên bờ vai bỗng nhiên liền tuôn ra số lớn hoàng sắc mù dịch, thậm chí đều lưu tới tay trên cánh tay, cái kia vị đạo thực sự là làm cho người buồn nôn, phảng phất là phát ra từ một bộ năm xưa lão thi.

Quả nhiên là cảm nhiễm, thấy cái này tràng diện, Hàn Băng biểu lộ biến vô cùng tuyệt vọng, không khỏi chửi ầm lên đi ra: "Đáng chết!"

Tiểu Hoa thấy vết thương kia cư nhiên như thế nghiêm trọng, cái mũi chua chua, nước mắt lập tức liền lưu đi ra: "Thủ Lĩnh, người . . . Người thương? Cái này . . . Vậy phải làm sao bây giờ a?"

Hàn Băng hiện tại cũng không có tinh lực đi an ủi nàng, cắn hàm răng bắt đầu suy nghĩ đối sách, hắn biết rõ lấy bản thân trước mắt trạng thái nhất định là không có khả năng kiên trì đến Tây Sơn, vết thương này cảm nhiễm đến hết sức nhanh chóng, vèn vèn một đêm liền đã sinh mù, chỉ sợ tiếp qua nửa ngày liền sẽ thối rữa, tiếp qua mấy giờ . . . Nói không chừng bản thân liền sẽ bắt đầu phát sốt, thậm chí lâm vào hôn mê.

Hắn quay đầu liếc mắt một cái sau lưng, phát hiện đầu kia do rõ chỗ ép đi ra cỏ dại dấu vết hết sức rõ ràng, coi như cái kia Hắc Thu ngu như lợn, hẳn là cũng có thể nhìn ra manh mối, khẳng định rất nhanh liền sẽ tìm kiếm tới.

Mặc dù như thế, hắn hiện tại cũng khác không có biện pháp, bản thân thân thể cực độ suy yếu, đừng nói đi lại, trên cơ bản có thể nói là trạng thái tê liệt, hơn nữa bởi vì trên bờ vai vết thương không chịu được bất luận cái gì xóc nảy, hắn cũng vô pháp nhường bị người đến công.

"Nhìn đến, ngược lại là ta thành bọn hắn vương vù."

Hàn Băng tự giễu cười cười, sau đó tỉnh táo suy nghĩ vài phút, lập tức hít sâu một hơi, trong mắt thần sắc biến kiên định.

"Xích Cỏ, tới!"

Nằm trên mặt đất há mồm thở dốc Xích Cỏ nghe thấy Thủ Lĩnh kêu gọi, cấp tốc đứng lên, sau đó chạy tới hỏi: "Thủ Lĩnh, người gọi ta?"

Hàn Băng gật gật đầu, nhỏ giọng nói: "Người lập tức đem y phục của ta đều thoát xuống tới."

"Tốt!"

Xích Cỏ không có chút gì do dự, trực tiếp quỳ xuống tới đem Hàn Băng bóc chỉ còn lại một con cạp quần da xái, đối đãi hần bối xong về sau, Hàn Băng lại nói: "Đem ta quần áo và ba lô lấy được, tiếp xuống tới liền từ người dẫn đầu tộc nhân tiến lên . . ."

"A! ?"

Hàn Băng lời nói vì kể xong, Xích Cỏ bỗng nhiên trừng lớn mắt, giật mình trả lời: "Thủ . . . Thủ Lĩnh, để cho ta mang tộc nhân đi?"

"Không sai."

"Có thể . . . Thế nhưng là ta cũng không biết cái kia hướng chạy đi đâu a?"

Hàn Băng ngẩng đầu hướng về phía đông làm một cái ánh mắt, nói: "Người chỉ cần nhớ kỹ, vĩnh viễn hướng về mặt trời mọc phương hướng đi liền đối."

Xích Cỏ quay đầu nhìn xem, lại nói: "Cái kia Thủ Lĩnh đâu?"

Lúc này trên bờ vai lại truyền tới đầu đón một hồi, Hàn Băng cắn răng nói ra: "Thân thể ta hiện tại rất hư nhược, không cách nào tiếp tục lên đường, trước hết muốn trước tìm địa phương nghỉ ngơi một cái, bất quá các người cũng không cần lo lắng, chờ thân thể ta khôi phục về sau, rất nhanh liền sẽ đuổi kịp các người."

Mặc cho ai nghe lời này một cái đều có thể phát hiện có vấn đề, nặng như thế thương thế, làm sao có thể chỉ dựa vào lấy nghỉ ngơi liền có thể đường tốt, lại nói, coi như Hàn Băng có thể đem tôn thương dưỡng tốt, bất quá chắc hẳn đợi đến khi đó, bọn hắn đều đã chạy đến cực xa địa phương, mà ở mảnh này tầm nhìn chỉ có không đến nửa mét trên thảo nguyên, Hàn Băng muốn một lần nữa tìm tới bọn hắn, quả thực là người si nói mộng!

Xích Cỏ dùng một loại khó có thể lý giải được ánh mắt nhìn qua Hàn Băng, lấy cái kia đơn giản tư duy logic năng lực đều có thể nhìn ra trong đó lỗ thủng, vậy cũng chỉ nói vậy càng nhảy bén Tiểu Hoa.

"Không được không được!" Tiểu Hoa đem đầu dao động giống trống lúc lắc, vội vàng nói, "Thủ Lĩnh, ta cảm thấy dạng này không được, nếu như chúng ta đi trước, vậy người về sau còn có thể tìm tới chúng ta sao?"

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

<http://truyencv.com/thi-than-chi-vuong/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 142: Đại đào sát (hạ)

Hàn Băng hơi ngấm lại, nói: "Nếu như ta không có tìm tới các người, cái kia các người vẫn hướng về mặt trời mọc phương hướng đi, đại khái mười mấy ngày về sau, nên liền sẽ trông thấy một tòa núi cao, các người ngàn vạn không nên lên núi, ngay tại núi dưới chân nhóm một đồng lửa, nhớ kỹ đừng đừng quá có khô, đến thời điểm vậy chút nước đi lên, nhất định muốn thuốc lá cho lấy ra, chờ ta trông thấy khói, khẳng định liền có thể tìm tới các người."

"Thủ Lĩnh, người đừng lưu lại, để cho chúng ta mang theo người đi!"

"Đừng rồi, chúng ta cùng đi!"

Nhìn hai người cái kia khao khát mà bắt lực ánh mắt, Hàn Băng biết rõ bọn hắn trong lòng chỗ sợ, nhưng là bản thân thật sự là không kiên trì nổi, miễn cưỡng phát phát tay, lắc đầu nói: "Hắc Bì Bộ Lạc hiện tại khẳng định ngay tại đằng sau, nếu như các người còn muốn mang theo ta, người nào cũng đừng nghĩ chạy mất."

"Nhưng là . . ."

"Không có cái gì nhưng là . . . Khụ khụ khụ!"

Hàn Băng có chút kích động, nhìn không được ho khan mấy lần, hô hấp biến dồn dập lên: "Các ngươi yên tâm, nếu như không có nắm chắc ta cũng không dám làm như vậy, mười ngày . . . Nhiều nhất mười lăm ngày ta nhất định có thể tìm tới các ngươi."

Hắn lưu lại một cây chùy thủ, sau đó hướng về phía Xích Cổ gật gật đầu, nói: "Thời gian không nhiều, các ngươi hiện tại liền xuất phát."

Chờ Tiểu Hoa cùng Xích Cổ mặt mũi tràn đầy ưu thương mà đứng người lên, Hàn Băng lại nói: "Nhất định muốn nhớ kỹ, muốn hướng về mặt trời mọc phương hướng chạy, tuyệt đối đừng đi chệch."

"Chúng ta nhớ kỹ."

Hàn Băng ngẫm lại, lại nói: "Nếu như các ngươi bị Hắc Bì Bộ Lạc cho đuổi kịp, ngàn vạn không nên chống cự, trực tiếp đem bắt lớn côn trùng biện pháp nói cho bọn hắn, ít nhất có thể trước bảo trụ tính mạng các ngươi, sau đó ta rất nhanh liền sẽ tới cứu các ngươi."

Hắc Bì Bộ Lạc những cái kia gia hỏa hiện tại nếu đã là không cách nào về núi, nếu như bọn hắn muốn tại bên ngoài trùng kiến Bộ Lạc, cái kia mỗi một cái dân cư đều lộ ra cực kỳ trọng yếu, nếu là bọn hắn có thể giải quyết hết nơi cung cấp thức ăn vấn đề, có lẽ bọn hắn tạm thời liền sẽ không giết chết tù binh.

. . .

"Thủ Lĩnh, cái kia chúng ta liền đi trước, ngươi nhất định không thể chết được a!" Tiểu Hoa trong mắt tràn ngập sầu lo, liền sợ Hàn Băng hơi thấy hoang dã.

Hàn Băng cười cười, ngữ khí kiên quyết nói: "Yên tâm, mạng của lão tử cứng ngắc lấy đây, coi như muốn chết đều chết không!"

. . .

Chờ các tộc nhân vội vàng rời đi về sau, hắn lại nằm xuống nghỉ ngơi vài phút, đợi đến hô hấp thông thuận về sau, vội vàng chỉ huy cái kia ba tên kéo rổ Hắc Bì tộc nhân hướng phương nam chạy, lưu tại trên mặt đất cỏ dại dấu vết cũng trong nháy mắt chuyển hướng.

Một chiều này có thể kéo lại Hắc Thu bao nhiêu thời gian hắn không biết, bất quá bản thân đi càng xa, lưu cho bên kia tộc nhân sinh cơ thì sẽ càng lớn.

. . .

Ba cái hắc tiểu tử mà ngược lại cũng thành thật, chịu một nhọc mà lôi kéo Hàn Băng chạy vội cho tới trưa, Hàn Băng giống bộ thi thể một dạng một mực nằm trong điều sào không nhúc nhích, đợi đến mặt trời lên cao thời điểm, hắn đột nhiên cảm giác được bản thân đầu óc bắt đầu nóng lên, tranh thủ thời gian đưa tay hướng về phía dưới sờ qua đi . . .

Nếu như muốn kiểm nghiệm chính mình phải chăng có phát sốt, tại không có nhiệt kế tình huống dưới, đối với nam nhân đến già, bắt trứng hắn là một cái tốt nhất phương pháp.

Món đồ kia bình thường nhiệt độ muốn so nhiệt độ cơ thể thấp một chút, hơn nữa có bản thân điều tiết công năng, nếu như trời nóng nực, nó liền sẽ chủ động rời xa đống quần, đồng thời triển khai tất cả nếp uốn mở ra giải nhiệt hình thức, nếu như trời tiết lạnh, hắn liền sẽ co lại thành một đoàn, đồng thời chăm chú mà dán tại dưới đống quần sưởi ấm, nếu như bản thân phát sốt, như vậy nó liền nên . . .

"Con mẹ nó!"

Cái này xúc cảm sờ tới sờ lui thả lỏng, giống một đồng mực nát cà chua.

"Phát sốt!"

Hắn minh bạch bản thân chỉ sợ là cách cái chết không xa, vội vàng kêu to mấy tiếng, phía trước cái kia ba cái tiểu băng lập tức dừng lại bước chân, thở hồng hộc quay đầu nhìn tới.

Hắn dùng chùy thủ cắt đứt rổ trên dây cỏ, sau đó đối bọn hắn gật gật đầu, lại duỗi thân ngón tay chỉ đồng một bên, ra hiệu bọn hắn tranh thủ thời gian rời đi.

"So bừa so bừa, a kéo bụng dính cái nào a ép dất Bát dất?"

"A hô hô dất a?"

"Bát dất Bát dất?"

Ba người bước nhanh đi tới, ngồi quanh ở tổ chim bên cạnh, trịnh trọng kỳ sự đối với hắn nói một chuỗi trước bánh xe không được chuyển sau bánh xe chuyển lời nói.

Hàn Băng nghe không hiểu bọn hắn lại nói cái gì, lấy tay khoa tay một hồi lâu, bọn hắn rốt cục minh bạch Thủ Lĩnh là nhường bản thân đi, ba người trên mặt vui vẻ, liền thanh chào hỏi đều không đánh, trực tiếp quay người chạy như điên.

Chờ bọn hán sau khi rời đi, Hàn Băng không nhúc nhích tí nào mà nằm trong điều sào, đem Pterodactyls chúi thủ đặt ở cái mông phía dưới, thỉnh thoảng hướng về sau lưng nhìn vài lần, tựa hồ đang đợi cái gì.

"Không biết lão đầu tử bọn hán hiện tại đầu đang làm cái gì?"

"Chờ một lúc đột nhiên nhìn thấy ta, nhất định sẽ dọa bọn hán kêu to một tiếng . . . Hắc hắc!"

. . .

Qua hơn một giờ, đã ngủ Hàn Băng bị chung quanh huyền rầm rĩ đánh thức, hán chậm rãi mở mắt ra, mơ mơ màng màng trông thấy tại bên cạnh mình vây một vòng tay cầm trường mâu Hắc Bì tộc nhân, còn có cái kia đầy mặt hung tướng Hắc Thu, đang đứng tại bản thân chính phía trước.

Hàn Băng sắc mặt hiện tại càng thêm trắng bạch, hai khóa ánh mắt hết sức rõ ràng hướng bên ngoài lồi lẩy, liền bờ môi đều biến thành màu xám trắng, đây hoàn toàn chính là một cái người sắp chết bộ dáng. Hắc Thu tựa hồ cũng là chú ý tới điểm này, hán đem hai tay ôm ở trước ngực, dương dương đắc ý nhìn xuống mà xuống.

Hàn Băng trên mặt không hề sợ hãi, cùng hán đối xem lên, sau đó nhàn nhạt cười một tiếng, nói: "Làm sao? Nhìn ta dạng này, ngươi cảm giác rất thoải mái sao?"

Hán tiếng phổ thông tại đối phương trong tai hoàn toàn chính là điều ngữ, Hắc Thu khẽ cau mày một cái, hướng về bên cạnh các tộc nhân nói cái gì, đám người cười ha ha, hán sau đó tiến lên một bước, đưa tay bắt lấy Hàn Băng cổ.

Hán giống như là bắt Tiểu Kê một dạng đem Hàn Băng nhấc lên, Hàn Băng tay phải nhanh chóng tại cái mông sau sờ một chút, ngay tại hai chân cách mặt đất thời khắc, hán sử xuất toàn thân khí lực, bỗng nhiên đem chúi thủ hướng về Hắc Thu húc mắt đâm tới.

. . .

Hắc Thu hoàn toàn không ngờ rằng cái này thoát nhìn hấp hối gia hỏa lại còn có can đảm này, hán không kịp lui lại, chỉ có thể thuận thế đưa tay trái ra đi ngăn, chúi thủ trong nháy mắt đâm xuyên hán bàn tay, máu tươi văng khắp nơi.

"A ~ "

Hàn Băng dùng sức hướng xuống ép, chỉ bất quá đối phương lực lượng so hiện tại bản thân lớn hơn gấp trăm lần không ngừng, chúi thủ căn bản là không có cách tiến lên mấy mấy.

Hắc Thu trên tay truyền đến đau đớn một hồi, sắc mặt bỗng nhiên biến vô cùng dữ tợn, tay trái nhanh chóng co lại trở về, lập tức đem hán nhấc lên trên không, vền vẹn ba giây không đến, mới vừa rồi còn là trắng bệch khuôn mặt trong nháy mắt liền trướng đến một mảnh đỏ bừng.

Hàn Băng miệng đại đại đến giương, trong cổ họng càng không ngừng phát ra tạch tạch tạch thanh âm, tay phải loạn xạ hướng về cổ chộp tới, tựa hồ muốn đẩy ra Hắc Thu tay, bất quá đối phương tay phảng phất là sắt thép cái kim đồng dạng, mặc kệ như thế nào dùng sức cũng vô pháp tách ra động mấy mấy.

Hắc Thu cúi đầu xuống nhìn xem bản thân trên bàn tay cầm chúi thủ, trong nháy mắt giận tím mặt, chính mình cũng đã trải qua vài chục năm không nhận qua tổn thương, nhưng từ tới hôm qua đến hiện tại, tại ngăn ngừa trong vòng mấy tiếng, trước mắt cái này gia hỏa liền tổn thương bản thân ba về, đơn giản không thể tha thứ.

"Ngao ngao!"

Hán đem Hàn Băng giơ lên cao cao, trong miệng phát ra một loại Mãnh Thú gầm nhẹ, hiện tại tựa hồ cũng không có hứng thú đi tra tấn đối phương, lập tức từ hông trên rút ra búa đá, hướng thẳng đến đầu hán đập tới . . .

"Ầm!"

Một tiếng vang giòn qua đi, dự đoán bên trong cái kia máu tươi đầy trời tràng diện cũng không có xuất hiện, Hắc Thu cảm giác tới tay trên bỗng nhiên nhẹ một chút, trên mặt cười lạnh trong nháy mắt ngưng kết.

Chỉ thấy cái kia gia hỏa, vậy mà tại đám người nhìn chăm chú phía dưới hư không tiêu thất, chỉ ở không trung lưu lại một đầu theo gió tung bay Hoàng Sắc quần cộc.

"Ân?"

. . .

Xin phép nghỉ

Sau tiếp theo nội dung cốt truyện kếp lại, cho ta cân nhắc hai ngày, khôi phục rất nhanh.

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

<http://truyencv.com/thi-than-chi-vuong/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 143: Bộ Lạc biến hóa

Hàn Băng chỉ cảm thấy da đầu tê rần, sau đó chờ hần mở mắt lần nữa thời điểm, chung quanh cảnh sắc đã hoàn toàn biến.

Bên cạnh không có cái kia bụi xanh mơn mơn thảo nguyên, đỉnh đầu không có cái kia phiến vạn dặm không mây lam thiên, trước mắt đương nhiên cũng không có cái kia hung thần ác sát Hắc Thu.

"Trở về sao? Hắc hắc . . . Ôi!"

Hần đầu óc hiện tại có chút u ám, hai bên huyết Thái Dương phát ra trần trần căng đau, giống như là buổi tối hôm qua thức đêm một dạng.

Hàn Băng đem bản thân bày thành hình chữ đại hình, nằm ở trên giường hơi nghỉ ngơi mười mấy phút về sau, hần bỗng nhiên phảng phất nhớ tới cái gì, lập tức mở to mắt, vội vàng quay đầu hướng về bên trái trông đi qua.

"Tay ta . . . Đã trải qua không có việc gì!"

Làm trông thấy bản thân cánh tay trái đã trải qua hoàn chỉnh không thiếu sót thời điểm, hần trên mặt cái kia thần tình khản trương dần dần thư giãn xuống tới, tiếp lấy lại thử nhẹ nhàng chuyển mấy vòng, không có bất kỳ cái gì cảm giác khó chịu, thấy bản thân khôi phục bình thường, trong lòng đại đại buông lỏng một hơi.

"Một chết ta."

Lúc đầu còn muốn liền dạng này ngủ một giấc, có thể lại nhớ tới Tây Sơn bên kia Thạch Tường tộc nhân còn tại đào mộ, thế là hai tay khẽ chống, tranh thủ thời gian xuống giường.

. . .

Hàn Băng đứng tại chỗ quan sát đến cảnh vật chung quanh, sơn động vẫn là cái kia sơn động, giường đá cũng còn tám kia giường đá, chỉ bất quá tại giường đá phía trên hiện tại phủ lên một trương màu da cam sắc da thú, trương này da thú tính chất rất xốp, sờ tới sờ lui nhẹ như không có vật gì, hơn nữa mơ hồ có thể ngửi được một cỗ nhàn nhạt mùi hôi thối.

"Đây là . . . Lúc nào có?"

Cái đồ chơi này Hàn Băng trước kia cho tới bây giờ chưa thấy qua, hần là tại bản thân rời đi về sau mới trải đi lên.

"Sờ tới sờ lui xúc cảm cũng không tệ."

Hần cẩn thận xem xét một hồi, chờ thấy rõ ràng tình huống về sau, trong lòng giật mình xiết chặt, trên mặt cái kia thư giãn biểu lộ, chỉ trong nháy mắt liền chuyển biến thành kinh hoàng.

Hàn Băng nhìn xem đầu giường, lại nhìn xem cuối giường, bỗng nhiên cau mày sợ hãi than nói: "Đây chính là cái đại gia hỏa a!"

Trước mắt trương này da thú, diện tích thoát nhìn quả thực không nhỏ, thế mà có thể đem cái kia dài 2 mét, rộng 1 mét giường đá toàn bộ mà đều cho nghiêm nghiêm thật thật bao vây lại, vậy cái này chủ nhân hình thể chỉ ít cũng so trương này giường đá phải lớn.

Hàn Băng im lặng liếm liếm bờ môi, lẩm bẩm lấy: "Chẳng lẽ trong bộ lạc xảy ra chuyện gì?"

Mặc dù khối này da thú phía trên không có mang đầu lâu, hần không nhận ra rốt cuộc là thuộc về động vật gì, bất quá chỉ xem cái này kích thước, chắc hẳn cái kia nguyên lai chủ nhân coi như ăn chay, đồ cũng là một cái không dám tùy tiện trêu chọc chủ, rõ ràng không phải tộc nhân có thể đối phó.

...

Mang một khóa tâm thần bất định không an lòng, Hàn Băng bước nhanh đi ra son động.

"Lão đầu... Tiểu Ngư... Tiểu Hỏa..." Liên tiếp gọi ra mấy cái danh tự, bất quá cũng không lấy được bất luận cái gì trả lời.

...

Cùng cửa son động tương liên là một gian thạch ốc, trung gian từ một màn chiếu ngăn cách, khi hấn xúc lên chiếu về sau, phát hiện trước mắt căn này phòng, vô luận là tạo hình, diện tích hay là bày biện, đều cùng bản thân lúc trước rời đi thời điểm có không nhỏ cái biến.

"Người đâu?"

Giờ phút này trong phòng không có một ai, lặng yên chỉ có mấy con nhò côn trùng tại bay trên trời, Hàn Băng ngẩng đầu trông đi qua, chỉ thấy ở bên trái trên tường, treo một trương ghép lại mà thành hình vuông tám ván gỗ, tám ván gỗ phía trên tràn ngập Hán tự, chính là ngàn chữ văn nội dung.

Ở cách tám ván gỗ phía trước xa hai mét chỗ, để đó một trương hơn một mét cao lớn cái bàn, trên mặt bàn rỗng rã cùng nhau xếp chồng chất lấy mười mấy tấm tám ván gỗ nhỏ, những cái kia tám ván gỗ nhỏ trên cũng tràn ngập chữ.

Hàn Băng thuận tay cầm lên một tấm ván, phát hiện những cái này tám ván gỗ là mỗi cái tộc nhân chỗ nộp lên làm việc, hấn trên mặt hốt nhiên hiểu lộ ra vui mừng tiểu dung, nhìn đến lão đầu tử tại bản thân sau khi rời đi cũng không lười biếng.

"Đây là ai chữ? Thực xấu xí! Viết con kiến bò đường như..."

Hàn Băng cau mày ngó ngó phía dưới cái kia xiêu xiêu vẹo vẹo kí tên, bỗng nhiên bưng tỉnh đại ngộ: "Nguyên lai là Tiểu Mâu cái này gia hỏa, nhìn đến về sau đến mở cho hấn chút ít lò."

Lấy thêm lên một khối khác tám ván gỗ, nhìn xem phía trên kiểu chữ, Hàn Băng hài lòng mà gật gật đầu, cười nói: "Tiểu Hỏa chữ thật là xinh đẹp, đều nhanh vượt qua ta."

"Đây là Tiểu Ngư viết? Bộ dáng thoát nhìn cũng không tệ, bất quá làm sao tất cả đều là chút lỗi chính tả?"

...

Trong phòng hơi dò xét vài vòng, hấn không có phát hiện bất cứ dị thường nào, vội vàng đẩy cửa ra, chờ đi ra ngoài về sau, ngoài cửa cũng không có trông thấy tộc nhân thân ảnh, Hàn Băng viên kia trái tim nhỏ không tự chủ được nhanh chóng nhảy lên tiết tấu.

"Đây là...?"

Chờ hấn thấy rõ phía trước cảnh tượng, thần tình trên mặt bỗng nhiên cứng ngắc, trong mắt thần sắc cũng dần dần biến kinh ngạc, bởi vì bản thân Bộ Lạc, tựa hồ là phát sinh một ít nghiêng trời lệch đất cái biến.

...

Đi ra đại môn về sau, đầu tiên đi tới một cái quảng trường, quảng trường chính ở giữa là Hàn Băng lúc trước lúc rời đi sở tu xây Phong Hỏa Đài, Phong Hỏa Đài trên chất đồng vật liệu gỗ cũng không có bất luận cái gì mục nát dấu hiệu, hấn là tại trước đây không lâu mới thay đổi qua một lần.

Tại Phong Hỏa Đài chung quanh, trưng bày mười cái tầng bốn cái giá gỗ, trên kệ thả đầy đủ loại kiểu dáng bình bình lọ lọ, có chút trong lon chứa trái cây, có chút trong lon chứa ướp cá, có chút trong lon chứa nước, có chút trong lon chứa thịt chín, thoát nhìn tại bản thân sau khi rời đi, bọn hấn sinh hoạt trôi qua cũng xem là tốt.

Hàn Băng cố gắng tìm kiếm tộc nhân bóng dáng, bất quá lại là y nguyên không có bất kỳ phát hiện nào.

Tại Phong Hỏa Đài phía dưới, đặt một trương đủ để dung nạp 20 người bàn dài, cái này hấn là bọn hấn ngày bình thường ăn cơm địa phương, bởi vì phía trên còn còn sót lại một chút nước canh cùng xương cá chưa kịp thu thập.

Ngẩng đầu hướng về bốn phía nhìn lại, tại chung quanh quảng trường, tu kiến ước chừng 7~8 tòa nhà thấp bé thạch ốc, những cái này phòng diện tích không lớn, thoát nhìn chỉ có hơn ba mươi mét vuông, thạch ốc môn là từ nhánh cây dán lại mà thành, hiện tại mặc dù gấp nhắm, nhưng là cũng không thêm khóa, nhẹ nhàng một đóng liền có thể mở ra.

Hấn chạy đi vào nhìn xem, trong đó có mấy gian phòng hấn là xem như phòng ngủ sử dụng, bên trong bày ra mấy trương giường cùng mấy bộ cái bàn.

Bất quá nhường hấn cảm thấy giật mình là, trong phòng mỗi trên một cái giường, đều phủ lên mấy tầng da thú, hơn nữa từ cái kia kích thước nhìn lên, tuyệt đối không phải tiểu gia hỏa, hấn là thuộc về một loại nào đó đại hình Dã Thú.

"Những cái này da đều là từ nơi nào đến?" Hàn Băng trên tay cầm một trương Hoàng Sắc da thú vuốt ve, bỗng nhiên nhú mày.

Phải biết tại bây giờ thời đại này, da thú thể nhưng là cực kỳ trân quý đồ vật, mặc dù trong núi Mãnh Thú không ít, nhưng là lấy trước mắt Nhân Loại thực lực, nếu như muốn săn giết, cái kia tuyệt đối không phải một kiện dễ dàng sự tình.

Liên xem như tại chỗ tộc nhân đông đảo Hắc Bì Bộ Lạc bên trong, nếu là ngẫu nhiên lấy được một trương dạng này kích thước da thú, tuyệt đối đều sẽ làm thành bảo bối mà đổi đãi, có thể đem hắc xuyên đeo tại trên người người, cũng chỉ có Hắc Thu cùng lớn Tề Tự cái này cấp bậc rải rác mấy người mà thôi, muốn làm đến nhân thủ một kiện cái kia hoàn toàn chính là người si nói mộng.

Bất quá giống trân quý như thế đồ vật, những cái này gia hòa thể mà xa xỉ đến dùng để trải giường chiếu, gặp tình hình này, Hàn Băng trong lòng không trải qua tràn ngập nghi vấn.

"Chẳng lẽ bánh từ trời rớt xuống?"

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

<http://truyencv.com/thi-than-chi-vuong/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 144: Nuôi dưỡng Mãnh Thú

Tìm không thấy nguyên nhân, Hàn Băng vội vàng dò xét một cái mặt khác mấy gian phòng.

Cái này mấy gian thạch ốc tất cả đều bị xem như nhà kho, một gian chất đồng cung tiễn, một gian chất đồng trường mâu, một gian chất đồng khô giáp, còn lại những cái kia thạch ốc, tất cả đều treo đầy dùng muối ướp gia vị qua cá cùng thịt, những cá kia là hắc quen thuộc Piranha, bất quá những cái kia thịt lại tất cả đều là hình thể to lớn Dã Thú thịt.

"A? Đây là . . . Cái gì?"

Trong phòng trong khắp ngõ ngách, Hàn Băng phát hiện đồ chơi mới mẻ, đến gần xem xét, nguyên lai trên mặt đất trung bày bốn năm mai Viên Viên cuộn cuộn Bạch Sắc hình bầu dục cầu, loại này đồ vật tại hắc trong trí nhớ xuất hiện qua rất nhiều lần, này rõ ràng chính là Pterodactyls trứng . . .

"Ta trời! ? Bọn họ là nhân nhúc cả trứng sao? Không có việc gì trộm Pterodactyls trứng làm cái gì?"

Từ tộc nhân dự trữ những cái kia đồ ăn đến xem, bọn hắc căn bản không có khả năng bị đói, như vậy là cái nào gia hỏa nổi điên dám đi trêu chọc Pterodactyls?

"Dát!"

Đang lúc Hàn Băng hoang mang lo sợ thời điểm, bỗng nhiên nghe thấy bên ngoài truyền đến một tiếng bén nhọn kêu to, hắc trong lòng lắc một cái, không khỏi trừng to mắt, bởi vì loại này thanh âm hắc hết sức quen thuộc, năm ngoái mùa đông thời điểm nghe được lỗ tai đều lên kén.

"Xong, hắc là nhân gia tìm đến trứng?"

Bắc Phương những cái này hàng xóm bình thường đều lấy trong biển loài cá làm thức ăn, mùa hè bọn chúng nơi cung cấp thức ăn rất sung túc, phạm không lên cùng Nhân Loại nổi lên va chạm, bởi vậy ở cái này mùa bên trong cùng cơ hồ sẽ không tới gần người Bộ Lạc, mà cái kia thanh âm rõ ràng là từ chỗ gần truyền đến, liền không thể không nhường Hàn Băng lo lắng.

Hắc nhanh chóng chạy đến trong kho vũ khí tìm một cây cung, lại mang lên mấy mũi tên, lập tức vội vàng hướng về thanh nguyên chỗ tìm kiếm.

Chờ hắc đi đến thạch ốc phía sau thời điểm, trông thấy bên ngoài phía trước mười mấy mét bên ngoài, vây quanh một vòng cao hơn một mét đầu gỗ hàng rào, ngay tại hàng rào bên trong, đứng đấy ước chừng năm, sáu con thân cao ra đạt hơn ba mét Pterodactyls, đang tại hướng về phía thiên không kêu to.

"Quả nhiên là Pterodactyls!"

Hàn Băng lập tức nửa ngồi tại nguyên chỗ, kéo ra dây cung nhắm chuẩn đi qua, đang lúc muốn xạ kích thời điểm, bỗng nhiên lại phát hiện có chút là lạ . . .

Cái kia mấy con Pterodactyls mặc dù đứng ở nơi đó gào thét, ánh mắt rất là phần nộ bộ đáng, bất quá thần sắc lại có vẻ cực độ uể oải, hoàn toàn không có trước kia hung hãn, mà khi bọn chúng phát hiện có người tới gần về sau, đã không có lập tức bay đến không trung đào tẩu, cũng không có nhào tới cùng bản thân chém giết, chỉ là vội vàng hấp tấp mà hướng nơi xa nhảy nhót mấy bước, sau đó rút lại đầu, nom nớp lo sợ co rúc ở hàng rào bên cạnh, trong miệng phát ra mấy tiếng thê thảm kêu to.

"Dát ~ dát ~ dát ~"

Hàn Băng mặt mũi tràn đầy mộng bức, cảm thấy bản thân tương mạo nên còn không đến mức để chúng nó khủng hoảng đến trình độ như vậy, thế là giờ cung tiễn cần thận từng li từng tí tiến lên mấy bước, chờ hần đi đến hàng rào vừa bên cạnh lúc, chậm rãi duỗi ra cổ, hướng về bên trong nhìn vài lần, chờ hần thấy rõ ràng bên trong tình huống về sau, ánh mắt trong nháy mắt liền sùng sốt.

"Cái này . . . Đây là tình huống như thế nào?"

Hàn Băng nói nghẹn, cái này tràng diện đơn giản làm cho người không thể tưởng tượng, nguyên lai cái kia mấy con Pterodactyls cũng không phải là không muốn chạy trốn đi, chỉ là bởi vì bọn chúng hai cánh bị mấy cây thô to dây cỏ vướng vàng trời tại cùng một chỗ, căn bản là không có cách huy động, hơn nữa tại bọn chúng trên cổ chân còn cột hai cây thô to Đẳng Mạn, Đẳng Mạn bên kia cái chốt tại trung gian một gốc hãm sâu tại dưới mặt đất trên mặt cọc gỗ, đưa chúng nó phạm vi hoạt động gắt gao hạn chế lên . . . Cái này, rõ ràng chính là tại nuôi dưỡng!

"Con mẹ nó!"

Hàn Băng nhìn tròn mắt hốc mồm, trên mặt lộ ra khó có thể tin biểu lộ, hần rốt cục biết rõ cái kia mấy cái Pterodactyls trướng là thế nào đến, nguyên lai bọn hần đúng là đem Pterodactyls xem như gà mái đang nuôi.

Ngây tại chỗ xem trọng vài phút về sau hần mới lấy lại tinh thần, híp mắt nhìn chăm chăm cái kia mấy con đáng thương Pterodactyls, nhịn không được tự như: "Những cái này gia hỏa rốt cuộc là làm sao làm được?"

Pterodactyls chiến lược xác thực không cao, chỉ cần dùng trường mâu hoặc là cung tiễn cột dây thừng, sau đó xuyên thấu bọn chúng cánh liền có thể đem hần bắt được, bất quá muốn làm đến như trước mắt dạng này trình độ, đem bọn nó xem như gà mái một dạng giam lại đẻ trứng, liền không phải một kiện dễ dàng sự tình.

Bởi vì bọn chúng miệng xác cực kỳ sắc bén, phía trên che kín nhỏ bé răng cưa, tại buộc chặt thời điểm, nếu như Pterodactyls liều chết gãy dựa, một khi bị nó miệng đâm chọc, cái kia tuyệt đối chính là miệng ngoác tới mang tai hạ tràng.

Đang lúc mê mang thời điểm, nghe thấy phía trước lại vang lên mấy tiếng gào thét, Hàn Băng vô ý thức ngẩng đầu nhìn lại, trông thấy ở phía xa còn có ba cái vây quanh hàng rào.

"Làm sao còn có?"

"Nơi đó chấm dứt lấy thứ gì?"

Hần khó mà ức chế trong lòng hiếu kỳ, liềm liềm bờ môi, sau đó chậm rãi hướng về bên kia tới gần.

Hần phát hiện tại vòng thứ hai hàng rào bên trong, giam giữ ba cái thân dài 2 mét đến 3 mét Dã Thú, loại động vật này Hàn Băng tại trên Tây Sơn gặp qua, tại Đông Sơn trên cũng đã gặp, chính là loại kia toàn thân mọc đầy vảy giáp màu đen hung ác đại câu.

Hàn Băng rất rõ ràng loại này Mãnh Thú hung hãn, ban đầu ở Đông Sơn trên ngoài ý muốn gặp phải Lân Giáp Khuyển thời điểm, thế nhưng là đem bản thân hồn nhi đều dọa cho tung bay, thật vất vả tổn sức sức chín trâu hai hổ mới đem nó quét sạch, mà lúc này cái này ba cái, mỗi một cái hình thể đều không thể so với lúc trước gặp phải cái kia nhỏ, mà mà trong đó có một cái thậm chí lớn còn hơn một nửa.

"Uông uông uông!"

Trong hàng rào ba cái Lân Giáp Khuyển nằm sấp đang tại trên mặt đất đi ngủ, bỗng nhiên trông thấy có người tới gần, lập tức liền kích động lên, ngẩng đầu mở ra huyết bồn đại khẩu, hướng về phía Hàn Băng càng không ngừng gào thét.

Chỉ xem bọn chúng trong miệng cái kia một chi dài răng nanh, Hàn Băng hai chân cũng không khỏi đến run rẩy, nếu không phải trông thấy bọn chúng trên chân cùng trên lưng đều cột dây thừng lớn, nói không chừng hần đã sớm co cẳng né ra.

Hần yên lặng nuốt vào một miếng nước bọt, ngẩng đầu trông thấy phía trước còn có mấy cái hàng rào, hơi tinh táo một cái, sau đó tiếp tục đi về phía trước.

Tại cái thứ ba trong hàng rào giam giữ là mấy con hơn hai mét cao lớn chim, loại chim này cùng Lân Giáp Khuyển tựa hồ là đối thủ một mất một còn, Hàn Băng đã từng nhiều lần nhìn thấy qua bọn chúng kéo bè kéo lũ đánh nhau tràng diện.

Tại cái thứ tư hàng rào bên trong giam giữ Mãnh Thú, Hàn Băng trước kia cũng không có gặp qua, cái này gia hỏa ngoại hình thoạt nhìn rất buơ hãn, từ

đầu đến chân chừng cao hơn bốn mét, thể trọng tuyệt đối không dưới nặng ngàn cân, nó túm chi trên lợi trảo dài đến hai mươi phân, cho dù là nhẹ nhàng sờ bản thân một cái, chỉ sợ đều sẽ cạo một lớp da thịt.

"Cái này gia hỏa cũng quá lớn a?" Hàn Băng kìm lòng không được mà cảm khái đến.

Nếu không phải trông thấy nó túm chi trên đầu cột dây thừng lớn, nằm trên mặt đất chỉ có đầu có thể di động, bằng không Hàn Băng là tuyệt đối không dám dừng lại ở chung quanh nó trong vòng trăm thước.

Híp mắt tường tận xem xét chóc lát, chợt phát hiện nó trên người da lông có chút quen mắt, nhìn vài phút mới nhớ tới, nguyên lai vừa rồi tại trên giường mình phủ lên da lông, chính là từ loại động vật này trên người cho đào xuống tới.

...

"Đến cùng phát sinh cái gì?"

Hàn Băng mặt mũi ngậy ngốc đứng ở trung gian, nghiêng đầu trái xem phải xem, hấn cổ họng đang không ngừng ngọạ ngọạ, trong mắt tràn ngập mê hoặc, đầy trong đầu tất cả đều là bột nhào.

Pterodactyls, Lân Giáp Khuyến, lớn đà điều, vàng Cầu Hùng... Cái này mấy loại Dã Thú một cái so một cái dữ dội, chỉ là săn giết chắc hẳn thì phải bỏ ra cực lớn đại giới, vậy liền lại càng không cần phải nói muốn đem hấn bắt sống nuôi nhốt lên.

"Cái này đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

"Đuổi ta đi nửa năm này, trong bộ lạc đến cùng phát sinh cái gì?"

"Ai có thể cho ta giải thích một cái... Ồ! Những cái này đáng chết gia hỏa đều chạy đi đâu?"

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

<http://truyencv.com/thi-than-chi-vuong/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 145: Nhà ta có mà sắp trưởng thành

Hàn Băng hướng về bốn phía nhìn lại, khắp nơi xanh um tùm, khắp nơi sinh cơ bùng bùng, nhưng ở phạm vi tầm mắt bên trong, cũng không có trông thấy tộc bóng dáng.

"Lão đầu!"

"Tiểu Ngư!"

"Tiểu Hỏa!"

"Tiểu Mâu!"

"Tiểu Đào!"

...

Hàn Băng căng giọng hô to, hấn đem mỗi một cái tộc nhân danh tự đều gọi một lần, bắt quá trừ những cái kia bị nhốt lại Mãnh Thú, phát ra mấy tiếng gào thét bên ngoài, hấn không có đạt được bất luận cái gì hữu hiệu đáp lại.

"Những cái này gia hỏa đều chạy tới chỗ nào đi?"

Hàn Băng lòng nóng như lửa đốt, cắn hàm răng trắng đậm chân, trong đầu đột nhiên bốc lên đi ra rất nhiều đáng sợ tràng diện, vèn vèn mấy chục giây liền kinh ra đầy đầu mồ hôi lạnh.

"Gào gù!"

Đúng vào lúc này, từ Bắc Phương sa mạc trong rừng đá bỗng nhiên truyền đến một trận trầm thấp gào thét, Hàn Băng vô ý thức ngẩng lên đầu nhìn lại, loáng thoáng trông thấy có hai cái to lớn bạch sắc thân ảnh xuất hiện ở tầm mắt bên trong.

"Đó là cái gì?"

Cái kia hai cái bóng trắng đứng ở ngoài trăm thước, nhìn hình dáng phảng phất là hai con hình thể to lớn Mãnh Thú, trong đó một cái không nhúc nhích ngẩng đầu nhìn bản thân, một cái khác cúi đầu hung mãnh vẩy đầu, chung quanh nó giọt máu văng khắp nơi, nên đang tại cắn xé cái gì con mồi.

Hàn Băng phản ứng đầu tiên chính là tranh thủ thời gian chạy trốn, bất quá chờ thấy rõ ràng phía kia tình huống về sau, hấn trong lòng bỗng nhiên buông lỏng một hơi, cười nói: "Dọa Lão Tử nhảy một cái, nguyên lai là các ngươi cái này hai cái tiểu gia hỏa!"

Cái kia hai cái bóng trắng dĩ nhiên chính là Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái, Đại Nguyên Soái trông thấy phía trước bóng người, ngo ngắc hướng về bên này nhìn tới, nó trong mắt lộ ra khó có thể tin ánh mắt. Mà Đại Tướng Quân còn không có trông thấy Hàn Băng, đang tại cúi đầu gắng sức cắn xé trên mặt đất một cái Pterodactyls.

Hàn Băng cùng Đại Nguyên Soái đối mặt một phút, nhẹ nhàng cười cười, sau đó đưa hai cánh tay ra làm ra tư thế ôm, nhìn thấy cái này động tác, Đại Nguyên Soái cái này xác nhận là ba ba trở về, nó bốn cái chân bỗng nhiên đập một cái, giống như là như thiểm điện phi tốc xông tới.

Đại Tướng Quân nhìn bên cạnh ca ca nháy mắt liền chạy ra ngoài, mơ hồ dán ngẩng đầu, chờ nó thấy rõ phía trước người kia tướng mạo về sau, trong nháy mắt cũng sùng sốt . . .

"Meo?"

Thừa dịp nó dờ ra cơ hội, nó dưới chân cái kia Pterodactyls rốt cục thoát khỏi trời buộc, gãy dựa lấy đứng lên, có thể còn chưa kịp giương cánh bay cao, Đại Tướng Quân đột nhiên co căng lao nhanh, vừa vặn một cái móng vuốt đập ở Pterodactyls trên đầu, lúc này đem viên kia cùng Hạch Đào không sai biệt lắm lớn nhỏ đầu óc đè thành thịt vụn.

Hàn Băng mặt mũi tràn đầy đáng tươi cười chờ đợi hai cái tiểu gia hỏa hướng bản thân chạy tới, bất quá theo bọn chúng cự ly bản thân càng ngày càng gần, hấn sắc mặt thời gian dần qua biến kinh dị lên: "Ta trời! Cái này . . . Cái này hai cái gia hỏa làm sao đã lớn như vậy?"

. . .

Nửa năm không gặp, Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái hình thể mở lớn gấp bội, lúc này bọn chúng thân dài đã trải qua tiếp cận 4 mét, thể trọng vượt qua nửa tấn.

Hàn Băng nhìn xem hai đồng như thể khổng lồ gia hỏa hướng về bên này vọt tới, hấn trong lòng bản năng cảm nhận được sợ hãi, nếu như bọn chúng hai cái còn giống khi còn bé như thể nhường nhào tới đến chính mình ôm, chỉ sợ trực tiếp liền sẽ đem bản thân đè chết.

Hấn tranh thủ thời gian thu cánh tay về, lập tức quay người hướng về sau lưng chạy, còn không chờ hấn chạy ra vài mét, chỉ cảm thấy bản thân trên mông truyền đến một cỗ cự lực, hai chân lập tức mất đi cân bằng, tiếp xuống tới cả người trong nháy mắt liền nằm rạp trên mặt đất.

Hấn vội vàng lật người, chỉ trông thấy một cái đường kính bảy tám chục centimet Bạch Sắc đầu to bỗng nhiên hướng về bản thân trên mặt đánh tới, mà cái kia hai cây thật dài răng nanh, như là hai thanh kiếm ngược ngắn Kiếm Nhất, gần như sắp đụng phải lỗ mũi mình.

"Dừng! Dừng lại!"

Nhìn đến Đại Nguyên Soái trong lòng vẫn có phân tặc, nó cũng không có trực tiếp bỏ nhào vào Hàn Băng trên mặt, chỉ là duỗi ra cái kia Căn Bì Nhân loại cánh tay còn rất dài đầu lưỡi, từ Hàn Băng cái cầm một mực liếm đến hấn cái trán.

"Tránh ra . . . Tránh ra một chút!"

Hàn Băng tràn đầy mặt mũi nước bọt, vron tay bắt lấy Đại Nguyên Soái răng nanh, dùng sức đem nó đẩy về sau, mặc dù hấn khí lực đối với Đại Nguyên Soái tới nói lộ ra mười phần nhỏ yếu, bất quá Đại Nguyên Soái rất thông minh, nó cảm giác được lực cản, lập tức mình bạch ba ba cái này ở nhường bản thân lui lại, thể là vội vàng ngừng đầu.

Hàn Băng vừa mới nâng người lên, còn chưa kịp đứng lên, bỗng nhiên phía trước lại nhào tới một cái bóng trắng, trực tiếp lại đem hấn đụng ngã trên mặt đất, không đợi hấn tới kịp nói chút gì, một đầu dính lấy huyết dịch đầu lưỡi lớn, bốc lên tanh hôi nhiệt khí, lập tức liền dán tại Hàn Băng trên mặt, đem hấn toàn bộ bộ mặt đều cho nghiêm nghiêm thật thật che lại.

"Lớn . . . Đại Tướng Quân, lui lại, sau . . ."

Đại Tướng Quân so Đại Nguyên Soái đàn không ít, cứ việc Hàn Băng nắm lấy nó rằng nhanh dùng sức đẩy về sau, bất quá nó cũng không để ý tới hiểu được Hàn Băng muốn biểu đạt ý tứ, nó hiện tại tâm tình vô cùng kích động, trong miệng phát ra mấy tiếng mèo kêu, đầu lưỡi một mực dán tại Hàn Băng trên mặt càng không ngừng ngoạ ngoạ.

"Meo ~ meo ~ meo ~ "

Hàn Băng cái mũi, miệng cùng con mắt đều bị nó đầu lưỡi chặn lại, hoàn toàn không có cách nào hô hấp, muốn giãy dụa nhưng lại chỉ là phí công, coi như dùng tay chân cùng một chỗ vuốt Đại Tướng Quân đầu, nhưng người ta căn bản là một chút cảm giác đều không có.

Liên dạng này qua mười mấy phút, Hàn Băng sắc mặt kìm nén đến vô cùng đỏ bừng, trên người khí lực cũng là càng ngày càng ít, mắt thấy bản thân sắp ngạt thở thời điểm, bên cạnh vừa Đại Nguyên Soái tựa hồ cũng phát hiện không thích hợp, bỗng nhiên duỗi ra móng vuốt hung hăng đập vào Đại Tướng Quân trên đầu, đưa nó đánh bay đến bên cạnh.

"Hô . . . Hô . . . Hô . . . "

Hàn Băng rốt cục một lần nữa hô hấp đến không khí, tranh thủ thời gian ngồi xuống một cái biến mất mặt mũi tràn đầy sền sệt nước bọt, sau đó bùng bít lấy yết hầu thở mạnh.

Vừa mới đứng lên Đại Nguyên Soái hưng phấn mà không cách nào khống chế chính mình, tại nguyên chỗ nhảy nhót mấy lần về sau, đột nhiên lại hướng về Hàn Băng nhào tới, Hàn Băng sắc mặt kinh hãi, vươn tay chừng dùng sức hướng xuống nhấn một cái, trong miệng rống to: "Ngồi xuống!"

Một bộ này chiến thuật chỉ lệnh lúc trước thế nhưng là hóa mấy cái tháng thời gian đến huấn luyện bọn chúng, Đại Tướng Quân nhìn xem cái này thủ thế, lập tức dừng lại bước chân, phản xạ có điều kiện mà ngồi dưới đất, sau đó trừng to mắt, đáng thương nhìn tới.

"Ngươi nghĩ nín chết Lão Từ à?"

Hàn Băng chậm quá khí, chậm rãi đứng lên, lập tức ngược cổ lên nhìn thấy trước mắt cái này đạt đến 4 mét đại gia hỏa, hấn trong lòng kinh ngạc không gì sánh kịp, vội vàng lại quay đầu nhìn xem bên cạnh vừa Đại Nguyên Soái, phát hiện nó kích cỡ đáng đáp cũng không nhỏ.

"Ta ai da, các ngươi hai cái suốt ngày đều ăn cái gì? Làm sao lập tức đáng đáp lớn như vậy?"

"Meo ô ~ "

"Meo ngao ~ "

"Đến, nhường ba ba sờ đầu một cái!"

Hàn Băng vươn tay, Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái rất phối hợp mà nằm rạp trên mặt đất, sau đó đem đầu óc mình tui ngã vào Hàn Băng trước mặt, trong miệng phát ra mười điểm ủy khuất gọi tiếng: "Meo ô ~ meo ô ~ meo ô ~ "

Cái này hai cái gia hỏa liền xem như hoàn toàn nằm rạp trên mặt đất, thân cao cũng có hơn một mét, Hàn Băng tay phải nắm Đại Tướng Quân trên đầu lông, tay phải nắm lấy Đại Nguyên Soái trên đầu lông, dùng sức nhào nặn, bên khoe miệng dần dần lộ ra vui mừng tiểu dung: "Hai cái ngoan nhi tử, nghĩ ba ba không?"

"Meo!"

"Meo!"

. . .

Xoa nắn chốc lát, Hàn Băng vỗ vỗ bọn chúng đầu, hỏi: "Các ngươi hai cái có biết hay không các tộc nhân đều đi nơi nào?"

Nhìn xem bọn chúng hai cái khẳng định gật gật đầu, Hàn Băng mừng rỡ trong lòng, vội vàng nói: "Nhanh mang ta tới."

. . .

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

<http://truyencv.com/thi-than-chi-vuong/>

Chương 146: Tiểu Mâu lời trong lòng

Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái quay người hướng về bờ biển đi đến, Hàn Băng trong lòng mang theo thấp thỏm theo ở phía sau, đi vài phút, trong đầu hần lnh quang lóe lên, chạy tới vỗ vỗ Đại Tướng Quân cái mông, sau đó đem tay phải hạ thấp xuống, nói: "Ngồi xỏm xuống tới, nhường ba ba cười người."

"Meo ô ~ "

Đại Tướng Quân rất nghe lời nằm rạp trên mặt đất, Hàn Băng ngồi ở nó trên lưng, sau đó vỗ vỗ nó cái mông, hưng phấn mà hô: "Tới đi, để cho ta nhìn xem các người hai cái ai chạy tương đối nhanh!"

Hai cái gia hỏa vung ra chân hướng về bờ biển chạy đi, mặc dù bọn chúng động tác biên độ rất lớn, bất quá Hàn Băng lại là không có cảm thấy quá nhiều xóc nảy, bởi vì cái kia trên lưng lông thật sự là quá dày, giảm xóc hiệu quả hết sức rõ ràng.

Ước chừng vài phút về sau, mặt biển xuất hiện ở Hàn Băng trong tầm mắt, Đại Tướng Quân đứng tại chỗ hướng về phía phía trước gào thét một tiếng, Hàn Băng ngẩng đầu hướng về bên kia nhìn lại.

...

Chỉ thấy ở cách bên bờ biển cách đó không xa, lão đầu chính người mặc tuyết bạch da thú áo khoác, tinh thần mười phần mà đứng ở một tấm ván phía trước.

Hắn trong tay cầm một cái bút than, một bên khoa tay lấy, một bên cao giọng hướng về phía phía trước lớn tiếng nói gì đó, còn lại các tộc nhân là ngồi xếp bằng ngồi dưới đất, mỗi người trong tay đều cầm một khối tấm ván gỗ nhỏ cùng một chi bút than, tựa hồ là đang mà nghe lão đầu giảng bài.

Hàn Băng trông thấy cái này tràng diện, vừa mới trong lòng lo âu và khủng hoảng trong nháy mắt tan thành mây khói, nhẹ nhàng vỗ vỗ Đại Tướng Quân công, cười nói: "Chúng ta đi qua nghe một chút bọn hần tại nói cái gì?"

...

Lão đầu hai tay chống nạnh mặt đất hướng đám người, trong miệng tiếng buồn bã nói ra: "Tiểu Mâu, người cần phải thỏa mãn a! Người nói muốn cùng Tiểu Diêm ngồi ở cùng một chỗ mới có sức mạnh, sau đó ta liền để người cùng Tiểu Diêm ngồi ở cùng một chỗ, người nói trong phòng kim nén đến hoảng học không đi vào, sau đó ta liền mang người đến bờ biển học, người nói mỗi ngày năm chữ quá nhiều không nhớ được, sau đó ta liền để người mỗi ngày chỉ nhớ ba cái . . . Nhưng người làm sao lại so Đại Tướng Quân còn dần đâu? Đêm qua mới vừa mới học ba chữ, hôm nay cùng đi liền quên hai cái rồi, chẳng lẽ người là liền cảm điểm tâm cho tiêu hóa sao? Người liền không thể cố gắng một chút, đem bọn nó tất cả đều nhớ kỹ không được sao? Coi như ta van cầu người có được hay không?"

Nhìn xem lão đầu từ khăn cầu, Tiểu Mâu cũng là mặt mũi tràn đầy ưu thương, bất đắc dĩ nói ra: "Ta đã rất cố gắng, nhưng chính là không nhớ được a!"

Lão đầu sắc mặt rất khó coi, đầu lòng nhúc óc nói: "Thế nhưng là hiện tại trong bộ lạc liền thừa người một người thất bại, nếu như chờ Thủ Lĩnh trở về ngày đó người còn không có học được một trăm chữ, vậy ta nhưng là không có danh tự rồi!"

...

Hàn Băng ban đầu ở rồi đi thời điểm, cho lão đầu một cái cam kết, nói là nếu như tại bản thân trở về trước đó, mỗi một cái tộc nhân đều có thể học được chỉ ít một trăm Hán tự, như vậy liền sẽ ban cho hần một cái ba chữ danh tự.

Vì vậy đối với cái này nhiệm vụ, lão đầu đương nhiên là toàn lực ứng phó, nghĩ hết tất cả biện pháp giảng dạy tộc nhân Hán tự.

Nhưng là không thể không nói, người với người ở giữa IQ chênh lệch chính là tồn tại, giống như là nhạy bén chút Tiểu Hỏa cùng Tiểu Đào hai người, các nàng hiện tại đã trải qua học được hơn ngàn cái Hán tự, giống như là kém một chút Tiểu Diêm Tiểu Ngư Tiểu Cung loại hình, cũng học được 500 ~ 600 cái, ngay cả trong tộc cái kia hai cái thân cao không đủ một mét năm hài đồng, hiện tại cũng có thể nhận ra ba bốn trăm cái chữ, nhưng là chỉ có Tiểu Mâu một người, hần tại học chữ cái này Lĩnh Vực thực sự là biểu hiện ra kinh người . . . Ngụ dốt!

Hàn Băng rời đi nửa năm, lại tăng thêm trước đó mấy cái tháng, tại viết gần một năm thời gian bên trong, hần hoàn toàn học được Hán tự cũng chỉ có 60 mấy cái, cái này có thể đem lão đầu tức giận đến cái mũi đều lệch ra, nếu như chờ đến Thủ Lĩnh trở về ngày ấy, hần còn không có đạt tiêu chuẩn, vậy liền mang ý nghĩa bản thân mộng tưởng lại một lần phá diệt, lão đầu đối với danh tự khát vọng, đã trải qua biến thành chấp niệm, nếu như đây lần mộng tưởng lần thứ hai tan thành mây khói, ai cũng không biết hần biết làm ra sự tình gì đến.

Tiểu Mâu nhú mày nói: "Ta cũng không phải cố ý học không được a! Nhưng người vì cái gì hết lần này tới lần khác muốn dạy ta khó như vậy nhớ chữ đâu? Học đơn giản một chút không được sao?"

"Ngươi cho rằng ta không muốn sao?"

Lão đầu trông thấy hán bộ này không quan trọng biểu lộ liền tức lên, thối râu ria hết lớn: "Thế nhưng là hán lúc trước rời đi thời điểm liền phải để cho ta dạy các ngươi « ngàn chữ văn », ta thì có biện pháp gì đâu?"

"Thế nhưng là học cái đồ chơi này lại không thể bắn tiễn, lại không thể đánh sấm, đến cùng có cái gì dùng a?"

Lão đầu hai tay mở ra, nói: "Ta cũng không biết có làm được cái gì, nhưng là Thủ Lĩnh hết lần này tới lần khác liền muốn chúng ta học, ngươi nếu là có ý kiến gì, có bản sự trực tiếp đi cùng hán nói . . ."

Tiểu Mâu chu miệng, thấp giọng hét lên: "Thủ Lĩnh không phải không tại ta mới hỏi ngươi nha!"

"Ôi ôi ~ "

Lão đầu từ lòng mày nhếch lên, bày ra mặt mũi tràn đầy cần ăn đòn cùng nhau, nói: "Hắc hắc, ngươi cái này mao đầu tiểu tử, nói đến tựa như là nếu như Thủ Lĩnh ở chỗ này, ngươi liền dám nói một dạng."

Trong lòng thích Tiểu Diêm trước mặt bị lão đầu từ như thế đâm một cái kích, Tiểu Mâu tựa hồ cũng choáng váng, nổi giận nói: "Nếu như hán ở chỗ này nói, ta đương nhiên dám nói."

"Ngươi nghĩ nói thế nào?"

Tiểu Mâu la lớn: "Ta liền nói thẳng a, đừng nói một trăm chữ, liền xem như học được 1 vạn cái chữ vậy cũng không thể đánh sấm, cũng không thể bắt cá, một chút tác dụng đều không có, cho nên ta . . ."

Nói được nửa câu, Tiểu Mâu đột nhiên ngậm miệng lại, bởi vì hán phát hiện chung quanh tình huống tựa hồ có chút không đúng.

Vội vàng hướng về lão đầu nhìn lại, chỉ thấy hán chính mặt mũi tràn đầy ngây ngốc nhìn qua phía sau mình, sau đó hướng về bên cạnh nhìn lại, gặp tộc khác người cũng đều đem đầu chuyển hướng về sau mới, Tiểu Mâu mê muội nghiêng đầu sang chỗ khác, chỉ trông thấy một đầu tuyết bạch thân thể, hán trong lòng bỗng nhiên buông lỏng một hơi, nói: "Đại Tướng Quân, ngươi chạy tới làm cái gì? Ta không phải cho ngươi đi bắt Pterodactyls sao? Ngươi sẽ không lại không bắt được công việc a? Thật là đần chết!"

Nói xong câu đó về sau, hán quay đầu, đề cao thanh âm tiếp tục nói: "Cho nên ta liền muốn nói cho Thủ Lĩnh, ta về sau đều không học Hán tự, cái kia không phải nam nhân cái kia làm sự tình nha? Suốt ngày . . ."

"Khụ khụ khụ!"

Nghe thấy bên cạnh Tiểu Ngư đột nhiên ho khan mấy tiếng, hán vô ý thức mà quay đầu nhìn xem, chỉ thấy Tiểu Ngư sắc mặt rất căng cứng, chỉ có hai con lông mày đang không ngừng trên dưới run run: "Tiểu Ngư, ngươi mặt làm sao?"

Tiểu Ngư toàn thân run rẩy, trong lòng hận không thể đem thẳng ngu này bóp chết, lại hướng về phía hán dùng sức nháy mấy lần con mắt, đồng thời còn hướng về sau lưng nhô ra miệng.

Tiểu Mâu mặt mũi tràn đầy mê hoặc, sau lưng sờ sờ Tiểu Ngư mặt, nói: "Ánh mắt ngươi làm sao?"

"Không . . . Không có việc gì!"

Tiểu Ngư cái này là triệt để từ bỏ, chăm chú ngậm miệng lại, Tiểu Mâu quay đầu nhìn về phía lão đầu, tiếp tục nói: "Suốt ngày ngốc ngồi ở trong phòng làm những thứ vô dụng này sự tình, có công phu này, còn không bằng đi bờ biển bắt điểm cá, đi trong rừng hái điểm trái cây, hoặc là mang theo Đại Tướng Quân đi trên núi chuẩn bị săn cũng tốt a, nếu như ta là Thủ Lĩnh, vậy ta khẳng định . . . Ôi!"

Nói xong vừa nói, Tiểu Mâu cảm giác được trên cánh tay truyền đến một trận đau đớn, vội vàng quay đầu hướng về bên cạnh Tiểu Diêm nhìn lại, mê muội hỏi: "Tiểu Diêm, ngươi bóp ta làm gì?"

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

<http://truyencv.com/thi-than-chi-vuong/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147: Tây Sơn Bá Vương

"Bởi vì nàng cảm thấy người quá đàn!"

"Nói năng bậy bạ . . ."

Tiểu Mâu một bên phản bác, mặt mũi tràn đầy khinh thường mà xoay qua đầu, hướng về thanh âm truyền đến phương hướng trông đi qua, phát hiện tại Đại Tướng Quân lưng bên trên, thế mà ngồi một cái nam tử xa lạ.

"Người là . . . A! !"

Ánh nắng có chút chói mắt, chờ hắn thấy rõ ràng người kia diện mạo, trong nháy mắt ghen hòng nhìn trần trối, hắn biểu lộ trong nháy mắt liền cứng ngắt ở.

"Thù thủ thù . . . Thủ Lĩnh!"

Mười mấy giây đồng hồ về sau, Tiểu Mâu hai hàng răng ngăn không được mà run rẩy lên, lắp bắp nói: "Ta ta ta . . ."

Hàn Băng lạnh nhạt hướng hắn cười cười, nhẹ nhàng mà vỗ vỗ Đại Tướng Quân lưng, Đại Tướng Quân rất nghe lời nằm rạp trên mặt đất.

"Nói năng bậy bạ?"

"Nửa năm không gặp, nhìn đến tiểu tử người lá gan biến lớn không ít a?"

"Không có không có, ta lá gan rất nhỏ, rất nhỏ."

Hàn Băng chậm rãi bước đi đến Tiểu Mâu bên cạnh, xoay người theo dõi hắn, tiếp tục nói: "Nhân gia Tiểu Ngư cùng Tiểu Diêm, liều mạng cho người nháy mắt ra hiệu, làm nửa ngày tín hiệu người đều không có phát hiện, ta nói người đàn chẳng lẽ còn oan uổng người?"

Tiểu Mâu lẳng lẳng lắc đầu, nuốt một miếng nước bọt, trong lòng run sợ mà trả lời: "Không. . . không oan uổng, không oan uổng."

Hàn Băng đưa tay tại hắn trên trán đánh một cái, hỏi: "Nếu không có oan uổng, vậy người biết rõ tại sao mình đàn như vậy sao?"

"Không. . . không biết rõ."

Tiểu Mâu trong thanh âm đã trải qua mang lên giọng ghen ngào, hắn hiện tại hối hận ruột đều xanh, trời ạ . . . Vừa mới chính mình cũng mù nói cái gì?

Hàn Băng chỉ chỉ lão đầu bên cạnh tấm ván gỗ, lớn tiếng nói: "Bởi vì người không phải rất tốt đọc sách, trong đầu không trang đồ vật, cho nên so những người khác đều đàn."

Tiểu Mâu há miệng run rẩy đứng người lên, sắc mặt tái nhợt nói: "Thủ Lĩnh, ta ta ta . . ."

"Người không muốn gọi ta Thủ Lĩnh . . ."

Hàn Băng ra vẻ mặt đen, khoác tay nói: "Người vừa mới không được đều nói nha, nếu như người tới làm Thủ Lĩnh nói, nhất định sẽ so với ta làm được càng tốt hơn, vậy ta liền cho người cái này cơ hội, từ hiện tại bắt đầu, liền từ người tới làm chúng ta Bộ Lạc Thủ Lĩnh a!"

"Không tốt không tốt!"

Tiểu Mâu trong hốc mắt có mấy giọt nước mắt lại đánh chuyển, nước nỏ nói: "Thủ Lĩnh, ta sai, tha thứ ta đi!"

"Người không sai, Tiểu Mâu nhưng là muốn làm Thủ Lĩnh người, làm sao lại phạm sai lầm đâu?"

"Ta không làm Thủ Lĩnh, ta thực sự sai."

"Người không sai."

"Ta sai."

"Ta cảm thấy ngươi không sai."

"Ta cảm thấy ta sai."

"Vậy là ngươi cho rằng, ta cảm thấy ngươi không sai là ta sai sao? Nếu như là ta sai mà ngươi không sai, cái kia còn là ngươi càng thích hợp làm Thủ Lĩnh nha!"

"A?"

Tiểu Mâu hoàn toàn bị Hàn Băng lời nói cho quán choáng, giống như mặc kệ mình nói như thế nào đều giải thích không rõ ràng, hần hai chân mềm nhũn, lại co quắp ngồi dưới đất, sắc mặt một hồi trắng một hồi Thanh, trong cổ họng phát ra khanh khách thanh âm, giống như là bị kẹt chủ một dạng, mắt nhìn xem liền muốn khóc lớn lên.

Hàn Băng biết rõ không thể trêu chọc hần, bằng không phải cho hần lưu lại bóng ma tâm lý không thể, vội vàng đưa tay đem hần kéo lên, nói: "Nếu biết sai, vậy ngươi cảm giác có thể sau nên làm cái gì a?"

Tiểu Mâu cảm giác như trút được gánh nặng: "Thủ Lĩnh nói làm sao bây giờ, ta liền làm thế đó!"

Hàn Băng gật gù đầu, cười nói: "Vậy thì tốt, từ hôm nay bắt đầu, ngươi mỗi ngày đều phải nhớ kỹ chỉ ít mười cái Hán tự, nếu là ngày nào đó không có hoàn thành nhiệm vụ, vậy ngươi nhất định phải làm Bộ Lạc Thủ Lĩnh."

"Mười cái?"

Tiểu Mâu liếm liếm bờ môi, mặt lộ vẻ khó xử mà cầu khẩn nói: "Mười cái có chút quá nhiều, năm cái được hay không a?"

Hàn Băng hít sâu một hơi, sau đó mắt lộ ra hung quang nhìn qua hần: "Ngươi chỉ có hai lựa chọn, hoặc là làm Bộ Lạc Thủ Lĩnh, hoặc là thành thành thật thật mà đi học Hán tự."

Tiểu Mâu bị nhìn chăm chăm toàn thân run rẩy, không khỏi lui ra phía sau hai bước: "Tốt a, mười cái liền mười cái."

...

Chờ bãi bình Tiểu Mâu về sau, Hàn Băng ánh mắt liếc nhìn một vòng, sau đó cao giọng hô: "Các vị, ta trở về!"

Trông thấy ngày nhớ đêm mong Thủ Lĩnh giờ phút này sống sờ sờ mà đứng tại trước mặt mình, tất cả mọi người biến mừng rỡ như điên, kim lòng không được mà hoan hô lên.

Thủ Lĩnh trở về, Thủ Lĩnh rốt cục trở về.

Trong đó cái kia lão đầu từ lộ ra kích động nhất, lấy lại tinh thần về sau, liền quải trượng đều không muốn, lộn nhào mấy bước liền vọt tới Hàn Băng trước mặt, sau đó nắm thật chặt tay hần, hai mắt đầm lệ mà nói ra: "Ta ngày ngày đều đang ngóng trông ngươi nhanh lên chết mất, ngươi làm sao hiện tại mới trở về a?"

Câu nói này đặt ở Hàn Băng trên người, mặc dù không có gì quá Đại Mao bệnh, bất quá nghe cũng rất không thoải mái.

"Thực sự là miệng chó không mọc ra được ngà voi..."

Hàn Băng một cái biến mất hần trên gương mặt nước mắt: "Có chút sự tình chậm trễ, đừng khóc, hiện tại không phải trở về sao?"

Lão đầu đang muốn nói chút gì, Tiểu Hòa chạy tới đem hần đẩy ra, sau đó ôm thật chặt Hàn Băng eo, đem đầu chôn ở hần ngực, lớn tiếng khóc nói: "Oa oa oa... Thủ Lĩnh Thủ Lĩnh, ta mỗi ngày đều rất nhớ ngươi, ngươi về sau rốt cuộc không rời đi chúng ta có được hay không?"

Câu nói này nói rất có trình độ, chỉ ít nghe cảm giác trong lòng ủ ả, Hàn Băng vuốt ve nàng khuôn mặt, nói khê: "Tiểu Hòa ngoan, đừng khóc đừng khóc, ta về sau rốt cuộc không đi."

"Thủ Lĩnh."

Tiểu Ngư cái này cao lớn thô kệch hần tử hiện tại cũng không nhin được mà rớt xuống nước mắt, hần ngấm nhìn Hàn Băng nói: "Thủ Lĩnh, ngươi rời đi về sau, tộc nhân một cái cũng không thiếu."

Hàn Băng đưa tay vỗ vỗ bả vai hần, cảm kích nói ra: "Tốt lắm, cái này đoạn thời gian thực sự là vất vả ngươi."

"Cái này không tính là gì, Thủ Lĩnh một người tại bên ngoài cực khổ hơn."

Tiểu Cung, Tiểu Đan, Tiểu Đào, Tiểu Diêm... Tất cả tộc nhân đều chạy tới, mỗi người đều muốn ôm Hàn Băng khóc lên vài phút, lại biểu đạt một cái bản thân đối với cái kia nồng đậm tưởng niệm.

"Thủ Lĩnh ngươi rốt cục trở về, ta rất nhớ ngươi nha!"

"Ta cũng rất muốn Tiểu Diêm a!"

"Thủ Linh, ta phát minh một loại tiễn thuật, có thể lập tức bắn ra ngoài ba chi tiễn!"

"Thực? Cấp độ kia có thời gian sau nhất định phải cho ta xem một chút."

"Không có vấn đề."

"Thủ Linh, ta phát hiện một loại tài liệu mới, thêm tại Đất Sét bên trong có thể đốt ra hồng sắc bình."

"Là đặt lên bàn cái kia sao? Ta vừa mới trông thấy, đẹp vô cùng."

...

Hàn Băng không ở cái này thời gian nửa năm, mặc dù bọn hắn thời gian trôi qua so trước kia càng thêm thoải mái, bất quá trong lòng lại luôn không chuyện trò một chút, mỗi ngày trà dư tửu hậu tất trò chuyện nội dung, cái kia đều là suy đoán Thủ Linh hiện tại đi đến địa phương nào, hôm nay lại gặp phải cái gì sự vật, cùng lúc nào có thể về nhà.

Tại mỗi ngày trong đêm đi ngủ trước đó, lão đầu sẽ dẫn đầu mọi người đi sơn động, các tộc nhân ngồi quỳ chân tại thạch giường chung quanh nhắm mắt cầu nguyện, mỗi người đều hy vọng tại bản thân mở mắt về sau, có thể trông thấy Thủ Linh nằm ở trên giường.

Ngày qua ngày, trong nháy mắt đi qua hơn một trăm ngày, Thủ Linh thủy chung cũng không có xuất hiện, mọi người trong lòng dần dần biến kinh hoàng, lão đầu và Tiểu Ngư kỳ thật đã sớm thương lượng xong, nếu như chờ đến mùa thu thời điểm, Thủ Linh còn không có về nhà, cái kia bọn hắn liền muốn tổ chức nhân thủ rời núi đi tìm kiếm.

...

"Thủ Linh, có thể hay không cho chúng ta nói một chút, ngươi cái này nửa năm rốt cuộc là đi nơi nào?"

"Đứng đứng đứng, thế giới bên ngoài đến cùng là dạng gì a? Ngươi đều trông thấy thứ gì?"

"Ngươi lại bên ngoài tìm tới rừng Bộ Lạc sao?"

"Ngươi trông thấy Khủng Long sao? Có phải hay không đặc biệt dọa người?"

...

Bản thân cách gia trưởng đạt nửa năm, mọi người đối với hắn hành tung đương nhiên là cảm thấy vô cùng hiếu kỳ, đêm không hết nghi vấn, giống như là như mưa rơi hướng về Hàn Băng bay đi, Hàn Băng nhất thời cũng không biết cái kia đáp lại như thế nào, cười thẳng khoát tay.

"Ài!"

Hàn Băng thờ dài một hơi, dựa lưng vào Đại Tướng Quân ngồi dưới đất, nói: "Đều đừng có gấp nha, trước để cho ta uống miếng nước."

Hắn tiếp nhận Tiểu Hỏa đưa tới chén nước, hơi khẽ nhấp một hớp, phát hiện nước này vị đạo mười điểm trong veo, không đợi hắn đặt câu hỏi, Tiểu Hỏa cười nói ra: "Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái trong núi tìm tới một loại trái cây, cái quả này bắt đầu ăn không cái gì vị đạo, bất quá đặt ở trong nước ngâm mấy ngày nước liền sẽ biến phi thường ngọt."

"Trên núi? Ngươi là nói Tây Sơn?"

"Đúng rồi nha!"

Hàn Băng sắc mặt trở nên có chút ngưng trọng, hơi giận nói: "Cái kia Tây Sơn bên trong nhiều như vậy Mãnh Thú, các ngươi sao không ngăn lại nó hai? Nếu là xảy ra ngoài ý muốn làm sao bây giờ?"

"Thế nhưng là . . . Thế nhưng là bọn chúng hai cái mập như vậy, ta căn bản ngăn không được a!" Tiểu Hỏa chu miệng nói khê.

Cái này dĩ nhiên không chỉ là lấy cớ, bởi vì sự thật đã là như thế, nhìn Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái thể đã trải qua dài đến 4 mét, thể trọng càng là vượt qua nửa tấn, nếu như bọn chúng hai cái phải muốn đi, đừng nói Tiểu Hỏa cái này thể trọng không đủ trăm cân tiểu nha đầu, liền xem như đem trong bộ lạc tất cả mọi người cột vào cùng một chỗ chỉ sợ cũng ngăn cản không được bọn chúng hành động.

Lão đầu cười hi hi chen tới, duỗi tay chỉ Đại Tướng Quân nói ra: "Thủ Linh ngươi liền không cần lo lắng, ngươi có thể không biết, cái này hai cái đàn gia hỏa hiện tại thế nhưng là trên Tây Sơn bá vương, toàn bộ Tây Sơn đều bị bọn chúng hai cái quấy đảo lòng trời lở đất, bọn chúng không được khi dễ nhân gia coi như tốt, căn bản không có khả năng sẽ có Dã Thú có thể thương tổn được bọn chúng . . ."

Thấy Hàn Băng trong mắt tràn ngập mê hoặc, lão đầu vội vàng chỉ Bắc Phương nói: "Ngươi nếu là không tin ta đều có thể mạng Thủ Linh đi nhìn xem, chúng ta Bộ Lạc hiện tại nuôi rất nhiều rất nhiều Dã Thú, tất cả đều là cái này hai cái tiểu gia hỏa cho bắt trở lại."

"Thực?"

"Đương nhiên là thực!" Lão đầu biểu lộ rất khoa trương, "Lần trước bọn chúng hai cái thậm chí còn kéo một con gấu trở về, ta lúc ấy còn tưởng rằng là chết, chờ đến gần xem xét, lại còn sống sót, kém chút không đem ta dọa cho chết, hắc hắc!"

...

Hàn Băng yên lặng quay đầu ngó ngó đần độn Đại Tướng Quân, trong lòng cảm khái vô hạn, nghĩ đến thực sự là thời gian qua mau, nhật nguyệt như thoi đưa, năm ngoái mùa đông mình ở trên núi nhất được cái này hai cái gia hỏa thời điểm, bọn chúng hình thể còn không thể so với một con mèo lớn, lúc này mới qua bao nhiêu thời gian, trở nên như thể hung hãn, chắc hẳn chờ chúng nó sau trưởng thành, trừ Tyrannosaurus Rex sợ là không thứ gì có thể uy hiếp được bọn chúng.

Hàn Băng cười híp mắt nắm chặt Đại Tướng Quân râu ria dùng sức kéo mấy lần, Đại Tướng Quân đau đến càng không ngừng quay đầu.

"Nha? Tiểu tử nguoi còn dám trốn?"

Hàn Băng phồng má, đưa tay tại Đại Tướng Quân đầu nhẹ nhàng mà đập một bàn tay, nó lập tức cũng không dám động, chỉ có thể nhịn đau đau nhức, nghe răng trợn mắt gặm nhẹ.

"Liên xem như lớn lên, mạnh ra, vậy cũng phải nghe cha nói, hiểu chưa?"

"Meo ô ~ "

...

"Nửa năm trước, ta vượt qua Tây Sơn về sau . . ."

Hàn Băng bắt đầu cho các tộc nhân giảng thuật bản thân nửa năm này kinh lịch, hệ so sánh mạng về, hình ảnh cảm giác cực mạnh, tất cả mọi người nghe nhập thần, tựa hồ mình cũng là thân lâm kỳ cảnh, khi nghe nói Thủ Lĩnh thể mà đem cái kia to lớn Khủng Long xem như tọa kỵ, mỗi người trên mặt đều lộ ra kích động thần sắc, khi nghe nói Thủ Lĩnh tại Đông Sơn trên gặp được Mãnh Thú hậu sinh chết một đường, bọn họ trong mắt cũng đi theo lộ ra nồng đậm kinh khủng, khi nghe nói Thủ Lĩnh tìm tới Nhân Tộc Bộ Lạc về sau, bọn hắn biểu hiện trên mặt lại biến thành vui sướng, bất quá nghe nói nơi đó Nhân Tộc thể mà tại tự giết lẫn nhau thời điểm, cái kia vui sướng trong nháy mắt liền chuyển biến thành bi phẫn.

"Ta đây nửa năm chỗ kinh lịch đại khái chính là dạng này một cái quá trình!" Nói lên những kinh nghiệm kia, Hàn Băng cũng là mặt mũi tràn đầy thần thương, nhẹ nhẹ thở dài một hơi, tiếp tục nói, "Thể giới bên ngoài xác thực rất đặc sắc, bất quá cũng tràn ngập nguy hiểm, hơi vô ý, lập tức liền sẽ rơi thân chết tha hương hạ tràng"

Các tộc nhân hơi giật mình nhìn qua hắn, ánh mắt rất là ngốc trệ, tựa hồ còn không có từ cái kia đặc sắc cổ sự bên trong lấy lại tinh thần, Hàn Băng đánh một cái búng tay, lớn tiếng nói: "Đều tỉnh, đều tỉnh."

"Nguyên lai thể giới bên ngoài lớn như vậy!"

"Trên thảo nguyên loại kia lớn côn trùng ăn ngon không?"

"Cái kia Hắc Thu thực sự là đáng chết, cũng dám dùng lưỡi búa chặt Thủ Lĩnh, nếu như để cho ta đụng phải, ta tuyệt đối không tha hắn!"

"Thạch Tường Bộ Lạc người thật đáng thương, liền Thủ Lĩnh đều không."

"400? Đây là bao nhiêu a?" Tiểu Mâu mở ra bản thân bàn tay, số nữa ngày cũng không làm rõ ràng cái kia bốn trăm người rốt cuộc là cái khái niệm gì.

"Thủ Lĩnh, nguoi nói cái kia một số người lúc nào có thể đi đến chúng ta nơi này đâu?"

Hàn Băng nói khẽ: "Chi đội ngũ kia nữ nhiều nam ít, hơn nữa sau lưng còn có Hắc Bì tộc truy sát . . ."

"Cái kia . . . Cái kia chúng ta muốn ra ngoài tiếp bọn hắn sao?"

Hàn Băng gật gật đầu, chậm rãi đứng lên, nói: "Đương nhiên, chúng ta nhất định phải ra ngoài."

"Còn muốn ra ngoài?"

Nghe thấy câu nói này, Tiểu Hỏa trên mặt tiểu dung trong nháy mắt biến mất không còn một mảnh, vội vàng quát: "Lừa đảo, nguoi vừa mới đáp ứng ta về sau rốt cuộc không rời đi!"

Hàn Băng mặt lộ vẻ xấu hổ, nói: "Lần này khẳng định sẽ không thật lâu, ngắn thì ba năm ngày, nhiều nhất một tháng, chờ ta tìm tới bọn hắn về sau, lập tức liền trở về."

"Oa oa oa oa!"

Tiểu Hòa khó mà ức chế bản thân trong lòng thương tâm, cảm giác bản thân nhận rất lớn tổn thương, nhin không được lớn tiếng khóc, trong miệng càng không ngừng hô: "Lừa đảo! Đại lừa gạt!"

...

Nghe thấy Thủ Lĩnh nói như vậy muốn ra ngoài, Tiểu Ngư trong mắt bỗng nhiên tỏa ra ánh sao, vội vàng đi theo hắn đứng lên, kích động nói ra: "Thủ Lĩnh, người lần trước cũng đã có nói, chờ lần sau rồi núi thời điểm sẽ mang ta lên."

"Còn có ta, còn có ta!"

Một mực giữ im lặng Tiểu Mâu đột nhiên nghĩ đến một ý kiến, nếu như có thể đi theo Thủ Lĩnh rời núi, vậy liền nắm giữ một cái hoàn mỹ không học sách tiếp lời, hắn nhanh chóng đứng lên chạy đến Hàn Băng bên cạnh, nói: "Thủ Lĩnh, đem ta cũng mang lên đi, chờ trở về về sau, ta cam đoan mỗi ngày đều học tập cho giỏi."

Tiểu Cung, Tiểu Tiến, cùng Tiểu Đan ba người cũng là hưng phấn lên, tranh nhau chen lấn mà chạy đến Hàn Băng trước mặt, nhao nhao biểu thị nhất định không thể vứt xuống bản thân.

Thấy sĩ khí như thế cao ngạo, Hàn Băng trong lòng cũng là kích tình bành trướng, hướng về phía bọn hắn gật đầu, nói: "Tốt tốt tốt! Lần này ta có thể sẽ không lại một mình chiến đấu hăng hái, chúng ta cùng đi, ta muốn nhường Hắc Thu ném thù ta lợi hại."

Nhìn Thủ Lĩnh đáp ứng bản thân, năm người hưng phấn mà nắm chặt song quyền.

Hàn Băng hướng về phía tây ngóng nhìn chốc lát, sắc mặt lạnh lùng nói ra: "Các người năm cái lập tức làm tốt chuẩn bị chiến đấu, chúng ta đi nghênh đón mới tộc nhân!"

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

<http://truyencv.com/thi-than-chi-vuong/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 148: Làn nữa xuất chinh

Sáu người mặc vào áo giáp, mang theo thượng cung tiễn cùng trường mâu, ở trên lưng đủ để chèo chống mười ngày thịt khô cùng thanh thủy, trùng trùng điệp điệp hướng lấy Tây Sơn tiến lên.

"Chẳng lẽ các người hai cái cũng muốn đi theo?"

Thấy Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái nằm lẫn lộn trên mặt đất khóc lóc om sòm, hai cái móng vuốt gắt gao ôm bản thân bấp chân không buông, Hàn Băng mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ.

"Thả ra!"

"Meo ô ~ "

"Meo!"

Nhìn xem bọn chúng cái kia rõ ràng hưng phấn vô cùng, nhưng phải cưỡng ép giả dạng làm đáng thương con mèo nhỏ bộ dáng, Hàn Băng lập tức khóc cười không được.

Hàn Băng nhìn chằm chằm bọn chúng suy nghĩ chốc lát, thỏa hiệp nói: "Tốt a tốt a, vậy ta liền đem các người mang lên, bất quá đến thời điểm cần các người đánh nhau thời điểm cũng đừng sợ a!"

Hắc Thu hung hãn nhường Hàn Băng kiên kị vô cùng, đêm hôm đó ám sát trảng điện trí nhớ vẫn như mới, bình thường cùng tiền cùng trường mẫu nếu như không có đánh trúng tử huyết, tất nhiên khó mà đem hắc giết chết tại chỗ, nếu như ngược lại là kích phát ra hắc hung tính, để cho trong nháy mắt hóa thân thành Dã Thú, nói không chừng còn sẽ đối phe mình tạo thành không nhỏ thương vong, Hàn Băng cũng muốn mình bạch, nhường cái này hai cái gia hỏa đi cùng vừa vặn có thể đối phó hắc, coi như Hắc Thu tại lợi hại, tổng sẽ không có thể đơn đầu hai con Kiếm Xi Hồ (Sabretooth) a?

"Được đừng kêu, cùng đi theo a!"

"Ngao ô ~ "

"Meo ô ~ "

...

Một nhóm sáu người lại tăng thêm hai con mèo, bắt đầu vượt qua Tây Sơn.

Hàn Băng nhìn xem cảm thấy kỳ quái, này cũng thời gian nửa năm đi qua, nhưng trên Tây Sơn đầu kia thông đạo cũng không hiện cổ xưa, trên đường không có cỏ dại rậm rạp, hơn nữa hai bên hàng rào phía trên, cũng không có xuất hiện bất kỳ lỗ thủng, hắc tò mò hỏi một chút Tiểu Ngư, nguyên lai bọn hắc cũng biết rõ đầu này thông đạo tầm quan trọng, thường xuyên đều ở đây chữa trị.

Hoa mấy giờ vượt qua Tây Sơn, chờ tiến vào cái kia phiến Đại Thảo Nguyên về sau, trừ Hàn Băng bên ngoài, mỗi người trên mặt đều hiện lộ ra mộng Bức Thân sắc, đứng ở trên đỉnh núi thời điểm nhìn không ra, hoàn toàn không nghĩ tới phía dưới núi cỏ dại thể mà đáng đáp cao như vậy.

"Thủ Lĩnh, người lần trước ra ngoài thời điểm những cỏ này cũng có cao như vậy sao?"

Hàn Băng quan sát một cái, nói: "Lần trước ta ra ngoài thời điểm có thể so sánh hiện tại cao hơn nhiều, lúc trước những cái kia cỏ đều bị Khủng Long nếm qua một lần, đây đều là mới dài đi ra."

"Cái kia Thủ Lĩnh lúc ấy là làm sao tìm được đường?"

Hàn Băng bắt đầu dĩ cười cười, hồi tưởng lại lần đầu xuống núi thời điểm mờ mịt, nói: "Ta khi đó cũng là thúc thủ vô sách, chỉ có thể đi theo cảm giác đi, thẳng đến gặp phải Diplodocus cái kia một nhà sau mới nhẹ nhõm rất nhiều."

Thấy đám người thân sắc liền giết mình, Hàn Băng lại nói: "Ta nói cho các người, đừng cảm thấy nó vương bận, mảnh thảo nguyên này nếu như có thể lợi dụng, đây chính là bảo bối, chờ cái này sự tình xử lý xong về sau, chúng ta liền đem mảnh thảo nguyên này cho khai khẩn đi ra tất cả đều trồng lên khoai lang, về sau khả năng liền không lo ăn uống."

Tiểu Điền cho Hàn Băng báo cáo qua, trong tộc cái kia vài mẫu trong ruộng cỏ khoai lang hiện tại đã trải qua rút ra rất dài thân, thẳng trước nửa nhánh trên đầu còn mở ra mấy đóa tiểu bạch hoa, căn cứ Hàn Băng trước khi đi giao phó, năng làm một chút so sánh quan sát, phát hiện trong ruộng khoai lang cùng những cái kia dã ngoại sinh trưởng khoai lang ngoại hình cơ hồ giống nhau như đúc, bất quá có lẽ bởi vì thi Nông gia mập, kích cỡ lại lớn hơn rất nhiều, lần này thí nghiệm là thành công, hiện tại chỉ cần chậm rãi chờ đợi mùa thu tiến đến.

...

Hàn Băng cười tại Đại Tướng Quân lưng bên trên, cái này gia hỏa đứng lên sau có tới cao hơn hai mét, hắc vừa vặn có thể đem đầu búc lên đi ra, chờ mình xác phương hướng về sau, đám người bước nhanh hướng về phía tây đi đến.

Dựa theo Hàn Băng trong lòng đoán chừng, hắc lúc ấy dẫn theo Thạch Tường tộc nhân đã đi gần hai mươi ngày, nếu như bọn hắc tại hướng phía đông đi, mà bản thân những người này hướng về phía tây đi, như vậy hai phe nhân mã ước chừng có thể ở mười ngày sau gặp gỡ, bất quá, tất cả những thứ này đều là tại bọn hắc bị có bị Hắc Thu cho đuổi qua điều kiện tiên quyết.

...

Ráng chiều đầy trời, toàn bộ thảo nguyên đều đắm chìm trong tà dương ánh chiều tà phía dưới, biến thành một mảnh ánh vàng rực rỡ đồng ruộng, gió nhẹ nhàng phát qua, những cái kia Kim Sắc bụi cỏ giống như là sóng biển đồng dạng có tiết tấu mà trên dưới dập trùng, như thế cảnh đẹp, nhường cái này mấy cái không gặp qua việc đời gia hỏa trong nháy mắt nhìn ngốc, ngay cả Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái cũng không chú ý lớn lên miệng.

"Thật xinh đẹp!"

"Thảo nguyên biến thành Kim Sắc a!"

"Gào ừ ~ "

"Meo!"

Mỗi người đều kim lòng không được mà phát ra cảm thán, dạng này trảng cảnh Hàn Băng gặp qua rất nhiều lần, hiện tại đã sớm chưa phát giác là lạ, đơn thuần cảnh đẹp đã trải qua khó mà nhường tâm hắc sinh bành trướng, bất quá nhìn xem các tộc nhân cái kia vui sướng biểu lộ cùng sợ hãi thần phục ánh mắt, hắc trong lòng cảm nhận được vô cùng an bình cùng buông lỏng.

Nếu như nói Hắc Bì tộc nhân trong mắt hắc là đồng tộc, Thạch Tường tộc nhân trong mắt hắc chính là đồng bào, như vậy trước mắt những cái này những cái này gia hòa trong mắt hắc, cái kia chính là có thể phó thác tính mệnh Huyết Mạch thân nhân . . . Mặc dù bản thân mệnh cũng không đáng tiền, ấy này nghĩ chính là ý tứ kia.

"Ba ba ba!"

Hàn Băng đập một cái bàn tay, đem bọn hắc từ cái kia mê thất tại Kim Sắc trong hải dương hồn nhi cho hô trở về, nói: "Tất cả mọi người đừng nhìn, về sau loại này tràng diện còn nhiều nữa, nhiều đến có thể khiến cho các ngươi nhìn phiền, chúng ta hiện tại nắm chặt thời gian, nhất định muốn tại trời tối trước đó đem doanh địa cho đóng tốt."

Sáu cái đại nam nhân cũng không có gì có thể giằng cửi, dùng chủy thủ tại trên thảo nguyên dọn dẹp ra một cái đường kính năm sáu mét vòng tròn, sau đó mỗi người cho bản thân bện một cái túi ngủ coi như hoàn thành.

Về phần cơm tối, Hàn Băng đang chuẩn bị thịt nướng làm thời điểm, còn lại mấy người nói là không muốn ăn thịt, muốn ném một cái trên thảo nguyên loại kia lớn côn trùng vị đạo.

"Cái gì? Muốn ăn trùng thịt?"

"Đúng đúng đúng, Thủ Lĩnh ngươi không phải đã nói nha, ngươi cái này thàng trên cơ bản mỗi ngày đều ăn cái này đồ vật, vậy cái này côn trùng thịt vị đạo thể nào a?"

Hàn Băng thờ dài, về vị đạo: "Vị đạo chỉ có thể nói là đồng dạng, nếu như không có muối nói, ăn nhiều sẽ buồn nôn."

Tiểu Mâu thần thần bí bí từ trong ngực móc ra một cái bao da, lại gần nói ra: "Thủ Lĩnh ta mang muối, ta mang muối, nếu không chúng ta bắt một cái đến ném thử?"

"Ném thử?"

Nghe yêu cầu này, Hàn Băng trong lòng có chút do dự, căn cứ cá nhân hắc kinh nghiệm, từ dưới đất lỗ nhỏ kích thước trên không cách nào đánh giá ra bên trong côn trùng lớn bao nhiêu, nếu như không cẩn thận dẫn xuất một đầu đại gia hỏa, cái kia bản thân cái này rải rác mấy người lại có thể dọn dẹp ở sao?

Hắn thấy qua Cự Hình Con Giun, hình thể to lớn nhất thể nhưng là đạt tới dài hơn bốn mươi mét, nghĩ lúc trước tận mấy chục người đều kém chút không đem nó cho giữ chặt, nếu như vèn vèn bởi vì muốn ném điểm mới mẻ, mà dẫn đến có người thụ thương, như vậy thì quá được không bù mất.

Hàn Băng nói: "Cái kia côn trùng có thể không dễ dàng như vậy bắt, nếu là không chế không nổi làm bị thương người đối làm sao bây giờ? Lần này vẫn thôi đi a!"

"Thủ Lĩnh, khẳng định không có vấn đề."

Tiểu Cung chỉ chỉ ở bên cạnh bụi cỏ trên đùa giỡn Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái, trong mắt sáng lên, nói: "Coi như chúng ta không chế không nổi, nhưng không phải còn có bọn chúng hai cái có đây không? Đừng nói chỉ là một cái nhỏ côn trùng, coi như thực sự là một đầu Mãng Xà, chắc hẳn cũng không phải bọn chúng đối thủ."

Nghe xong lời này, Hàn Băng sắc mặt sững sờ, lập tức chợt có giác ngộ mà thầm nghĩ: "Đúng rồi a, ta làm sao đem cái này hai cái gia hỏa quên, bọn chúng hiện tại thể nhưng là bộ lạc bên trong danh hào Chiến Tướng."

Hắn hít sâu một hơi, đứng người lên: "Đã các ngươi thêm ăn, vậy liền đi bắt một cái ném thử."

Bắt Cự Hình Con Giun phương thức phương pháp đã sớm nhớ kỹ trong lòng, trước dùng trường mâu trên mặt đất đào ra mấy đầu kết nối lấy hố nước câu, sau đó đem dòng nước dẫn vào cửa động, bắt quá tiếp xuống tới chờ cái kia tiểu câu toát ra đầu về sau, nhất định cần có thể đem không chế lại mới được.

Hàn Băng đem đang tại chơi đùa Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái hô tới, tại bọn chúng hai cái trên lưng trói một sợi dây thừng, dây thừng Trung Bộ đánh một cái nút thông lọng, bên kia do Tiểu Ngư nắm người nắm chắc.

Chờ khoảng đợi vài phút, theo dòng nước chậm rãi chảy vào, bên cửa hang bùn đất, chậm rãi bắt đầu bò loang quanh lên.

Hàn Băng ngẩng đầu nhìn chung quanh một vòng, nói: "Các vị chú ý, lập tức phải đi ra!"

...

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 149: Kén ăn

Từ khi Địa Cầu sinh ra về sau, trải qua vô số lần sinh vật lớn đảo thái, Nhân Loại sở dĩ có thể tồn sống sót, đồng thời đứng ở chuỗi thức ăn đỉnh cao nhất, đó hoàn toàn là bởi vì chúng ta đối với đồ ăn cùng khẩu vị cái kia khó mà ức chế **.

Tại ẩm thực trên thói quen, Nhân Loại cùng với những cái khác động vật có rất khác nhiều, đừng động vật thực đơn bình thường đều là cố định, trừ phi vạn bất đắc dĩ, sẽ không chủ động làm ra cái biến, nhưng Nhân Loại thì không phải vậy, chúng ta thực đơn một mực ở vào biến hóa bên trong, sinh mệnh to lớn nhất truy cầu, chính là tìm kiếm càng thêm món ăn ngon, vô luận ăn mặn làm, mỗi khi chúng ta trông thấy một cái nào đó dạng mới mẻ sự vật thời điểm, trong đầu sinh ra phản ứng đầu tiên cũng là suy nghĩ nó đến cùng có thể hay không ăn.

Tiểu Ngư đám người tức là như thế, đối với Thủ Lĩnh nói loại kia bắt đầu ăn dai mùi phân còn trùng thịt, trong nội tâm là bản năng sinh ra một loại hướng tới chi tình, coi như Thủ Lĩnh nói món đồ kia kỳ thật cũng không có Dã Thú thịt ăn ngon, bọn hắn y nguyên không thêm để ý, ăn ngon hoặc là khó ăn, dù sao cũng phải đích thân đến nếm thử.

...

Trên mặt đất đồng đất bò loanh quanh biên độ càng lúc càng lớn, Hàn Băng dùng cung tiễn nhắm chuẩn cửa động, chỉ cần nó một ló đầu ra, bắn tên chọc giết nó, sau đó bản thân nhiệm vụ chính là chạy trốn, chờ những người khác dùng dây thừng hạn chế lại nó năng lực hành động về sau lại đem hắn giết chết.

"Chú ý phối hợp a! Cái kia côn trùng đáng đáp lớn lên có chút kỳ quái, ngàn vạn lần chớ bị nó mê hoặc."

Hàn Băng cuối cùng giao phó một câu, lập tức hết sức chăm chú lên, hip mắt chờ khoảng đợi mười mấy giây đồng hồ, chỉ trông thấy tại động trong miệng bỗng nhiên bốc lên đi ra một quả bóng đá lớn nhỏ màu hồng phấn tiểu cầu.

"Hoác! Đây là cái đại gia hỏa a!"

Lúc này viên này đầu kích thước, tại Hàn Băng thấy qua tất cả phân con giun bên trong, tuyệt đối có thể xếp vào ba vị trí đầu, bất quá dưới mắt đã không có đường lui, hắn quyết định thật nhanh, ngón tay buông lỏng, Hồ Cốt Tiễn cấp tốc bắn ra, tinh chuẩn đem hắn dính tại trên mặt đất.

"Xì xì . . . Xì xì!"

Tại dẫn đầu Thạch Tường Bộ Lạc đảo vong trên đường, loại này con giun là chủ yếu đồ ăn hai loại, Hàn Băng tự mình tham dự đi săn hành động không ít hơn hai mươi lần, đối với nó đủ loại tập tính cũng là rất tinh tường, có lẽ là bởi vì loại này động vật ngẫu nhiên thể căn bản không tồn tại cái gì IQ có thể nói, bọn chúng tất cả hành vi cử chỉ đều hoàn toàn dựa vào bản năng phản ứng thần kinh, hành vi hình thức trên căn bản là hoàn toàn tương tự, tựa hồ chỉ đối cái kia cho bản thân tạo thành tổn thương gia hỏa sinh ra cừu hận, căn bản cũng sẽ không nhiều hơn chú ý cảnh vật chung quanh như thế nào.

"Xì xì . . . Xì xì!"

Phân con giun vạn vẹo thân thể liều mạng giãy dụa mười mấy giây, chờ tránh thoát trời buộc về sau, nó ngay lập tức đem đầu chuyển hướng Hàn Băng, mở ra miệng lộ ra hai hàng bạch bạch nhỏ tiêm nha, làm một cái đe dọa động tác về sau, đột nhiên vọt mạnh đi qua.

Hàn Băng nhắc chân chạy, đối với như thế nào từ loại này côn trùng đuổi bắt dưới đảo mệnh, hắn có vô cùng phong phú kinh nghiệm, đều không cần quay đầu lại liền đối sau lưng tình huống như lòng bàn tay.

Hắn chạy mấy bước, trong miệng hô to: "Kéo!"

Tiểu Ngư đám người tuy nói là lần thứ nhất tham dự loại này bắt, nhưng là bọn hắn lẫn nhau ở giữa hết sức quen thuộc, cùng Hàn Băng phối hợp cũng rất ăn ý, nghe thấy Thủ Lĩnh tiếng nói rơi xuống, Tiểu Ngư hét lớn một tiếng, tất cả mọi người lập tức sử xuất toàn thân khí lực.

"Kéo!"

Chộp mắt ở giữa, sợi dây kia kéo căng thẳng tắp, chỉ bất quá cái kia côn trùng hình thể to lớn, khí lực càng là không nhỏ, trực tiếp đem bọn hắn năm người hướng phía trước lôi ra đến mấy mét.

"Ồi! Tiểu Ngư, cái này gia hỏa thật lớn khí lực!"

"Đừng . . . Đừng buông tay, tuyệt đối đừng buông tay!"

...

Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái ngu hồ hồ đứng tại chỗ, hai cái gia hỏa đều nghẹo đầu, ánh mắt có vẻ hơi mờ mịt, một hồi nhìn xem bên này, một hồi nhìn một cái bên kia, hoàn toàn không hiểu bọn hắn đang làm gì, bất quá khi trông thấy cái kia từ dưới mặt đất chui đi ra lớn côn trùng hung mãnh hướng về Hàn Băng tiến lên thời điểm, bọn chúng hai cái đột nhiên liền khó chịu . . .

"Gào gừ!"

Đại Nguyên Soái kéo căng thần kinh, Đại Tướng Quân mắt lộ ra hung quang, biểu lộ chỉ trong nháy mắt liền từ ngốc manh chuyển biến thành dữ tợn, trong miệng phát ra trầm thấp gào thét, tựa hồ tại biểu thị kháng nghị, chúng ta ba ba cũng là người cái này nhỏ côn trùng có thể khi dễ?

"Gào gừ ~ "

Kinh hải quân gào thét một tiếng, ngay sau đó chân sau mãnh liệt đạp, lập tức nhảy đến Cự Hình Con Giun bên cạnh . . . Bất quá không nghĩ tới cho nên ngay cả mạng theo đem dây thừng bên kia Tiểu Ngư năm người kéo một người ngã ngựa đổ.

Cự Hình Con Giun cảm nhận được bên cạnh có sát khí, vô ý thức ngẩng đầu, không đợi nó làm ra bất kỳ phản ứng nào, Đại Tướng Quân mở ra huyết bồn đại khẩu liền gao gao cắn nó thân thể.

"A ~ ~ "

Thân thể bị đau, Cự Hình Con Giun trong miệng phát ra kêu thê lương thảm thiết, vội vàng xoay qua đầu muốn phản kháng, bất quá nó cái kia hai hàng nhỏ tiêm nha cắn lấy Đại Tướng Quân trên người, đừng nói tạo thành tổn thương, đây hoàn toàn cùng dùng lược vuốt lông không có gì khác nhau.

Vài giây đồng hồ về sau, nó dùng dưới một nửa thân thể quấn chặt lấy Đại Tướng Quân, tựa hồ như muốn ghì chết, kinh hải quân ánh mắt ngưng tụ, vô ý thức mà cảm thấy khó chịu, liền tranh thủ đầu giống như là trống lúc lắc mãnh liệt vung vẩy lên.

Mặc dù cái này Cự Hình Con Giun thân thể có tiếp cận dài bốn mươi mét, bất quá tại Đại Tướng Quân trong miệng phảng phất chỉ là một cái nhu hòa dải lụa màu, theo nó lay động, đầu kia màu hồng phần thân thể bị thẳng tắp vung ra không trung, vạch ra một đầu lại một đầu nửa vòng tròn, tại hai bên bụi cỏ đại trên mạnh mẽ ném ra một đầu đường hẹp quanh co.

...

Làm Hàn Băng nghe thấy Tiểu Ngư đám người kêu thảm thời điểm, lập tức liền dừng lại bước chân, chờ hắn xoay người lại, đang chuẩn bị kéo cung bắn tên thời điểm, trông thấy Đại Tướng Quân cắn côn trùng lung tung vung vẩy dữ tợn bộ dáng, không khỏi không trải qua hít một hơi lãnh khí.

"Tiểu tử này lúc nào biến mạnh như vậy?"

Cái kia Cự Hình Con Giun thân thể giống vung vẩy roi một dạng, càng không ngừng đập xuống đất, mặc dù cái này mặt đất không giống nham thạch cứng rắn như vậy, bất quá Đại Tướng Quân khí lực lớn đến làm cho nó căn bản là không có cách tiếp nhận, vên vên vài giây đồng hồ liền triệt để đã hôn mê.

Lúc này, nổi giận dùng dùng Đại Nguyên Soái cũng chạy tới, nó sẵn giết hiệu suất rõ ràng muốn so Đại Tướng Quân rất cao nhiều, nhào tới sau cắn một cái vào viên kia màu hồng phần cái đầu nhỏ, sau đó dùng sức kéo một cái, trong nháy mắt liền đem hắn từ trung gian xé thành hai đoạn, côn trùng dịch thể phun tung toé đến không trung, tràn ngập ra một cỗ bùn nhão dường như hơi thổi.

...

Hàn Băng nghe các tộc nhân nói qua nhiều lần, cái này hai cái gia hỏa vào ngày thường bên trong có bao nhiêu hung nhiều mãnh liệt, tại trên Tây Sơn là cỡ nào bá đạo, bất quá bản thân đều không có quá mức thật sự.

Bởi vì bọn chúng hai cái mỗi khi tại trước mặt mình thời điểm, cho tới bây giờ đều biểu hiện mười phần nhu thuận, giống như chỉ biết rõ già ngay thơ nũng nịu liếm lòng bàn tay, hoàn toàn không có biểu lộ ra qua mây may Mạnh Thú phải có thần thái, thậm chí tại có chút thời điểm, Hàn Băng còn sẽ chúng nói chúng nó là không tiền đồ đồ vật, bởi vì chỉ căn bản thân nói chuyện thanh âm hơi lớn một chút, bọn chúng đều sẽ dọa đến liền đầu cũng không dám ngẩng lên.

Bởi vậy, tại rất nhiều thời điểm Hàn Băng đều đem bọn nó vốn là Kiếm Xi Hồ (Sabretooth) cái này sự thật quên đi mất, chỉ coi bản thân nuôi hai con thích ăn cá mèo, tại khả năng gặp được nguy hiểm thời điểm, hắn cũng sẽ thói quen sinh ra một loại làm cha làm mẹ bản năng, bảo hộ cái này hai cái tiểu gia hỏa, để chúng nó ngoan ngoãn trốn ở phía sau mình khỏi bị tổn thương.

Thẳng đến hiện tại, bọn chúng hai cái "Thú tính đại phát" bộ dáng bại lộ tại trước mắt mình, nhượng hắn tận mắt nhìn thấy hai cái tiểu gia hỏa bây giờ

"Hung tàn", này mới khiến Hàn Băng rớt cục phản ứng tới, nguyên lai bọn chúng hai cái cũng không phải là bản thân thân sinh, nhân gia là Hồ, là Kiếm Xi Hồ (Sabretooth), là một tiếng gào thét liên tục để cho xung quanh vạn mét bên trong tất cả sinh vật trong lòng run sợ sơn lâm bá chủ.

...

Vén vén qua mấy hơi thở thời gian, cái kia con giun liền đã chết, Hàn Băng yên lặng thở dài một hơi, trong lòng suy nghĩ về sau đối bọn chúng hai cái phương thức giáo dục, khả năng cần cải biến một cái.

"Gào gừ ~ "

"Ngao ô ~ "

Nhìn xem bọn chúng hai cái uy phong lẫm lẫm bộ dáng, Hàn Băng cười xônх bọn chúng vậy tay, hưng phấn mà hô: "Nhanh tới nhường Lão Tử nhìn xem."

Nghe thấy hân kêu gọi, Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái nhô ra trong miệng côn trùng, hoạt bát lanh lợi mà chạy tới, lè lưỡi trực tiếp liền muốn liếm hân mặt, Hàn Băng ngừng được một cổ hơi thở, không khỏi liên tiếp lui về phía sau, mau để cho bọn chúng hai cái nằm rạp trên mặt đất.

"Không có bị thương chứ?"

Hắn kiểm tra cẩn thận một cái hai cái gia hỏa thân thể, phát hiện bọn chúng chỉ ở da lông trên dính vào một chút huyết tương, còn lại hoàn chỉnh không việc gì, trong lòng yên lặng buông lỏng một hơi, đưa tay gõ gõ bọn chúng hai cái đầu, nói: "Về sau nhưng không cho dạng này, ta nhường làm cái gì thì làm cái đó, không nhường làm tuyệt đối không thể làm, hiểu chưa?"

"Meo ô!"

Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái đột nhiên bạo tẩu, nhường Tiểu Ngư bọn hắn ngã không nhẹ, nằm rạp trên mặt đất kêu rên chốc lát, mấy người sờ lấy cái mõng đi tới, trong miệng hùng hùng hổ hổ nói: "Các ngươi cái này hai cái đồ đàn, làm sao ngay cả chào hỏi đều không đánh liền lao ra? Kém chút ngã chết chúng ta!"

"Được, các ngươi hai cái đi trước đem cái kia côn trùng khối thịt kiểm về, ăn xong mau ngủ, ngày mai buổi sáng trời vừa sáng chúng ta liền xuất phát."

...

Xuất phát thời điểm chuẩn bị sung túc đồ ăn, Hàn Băng tự nhiên là sẽ không lại ăn trùng thịt, Tiểu Ngư năm người đầy cõi lòng mong đợi đem thịt nướng chín về sau, vội vàng bỏ vào trong miệng phẩm vị, trùng thịt nướng chín về sau vốn là có một cổ cùng loại với bột ngọt tươi đẹp, tại tăng thêm rất có nhai đầu miệng cảm giác, mấy người đều biểu thị mùi vị không tệ, cảm thấy so thịt nướng ăn ngon.

Mọi người rất nhanh đều ăn no bụng, bất quá Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái còn đứng ở bên cạnh giường mắt nhìn, Hàn Băng nhìn bọn chúng hai cái một dạng, nhìn bọn chúng cái kia không ngừng nuốt nước miếng bộ dáng có chút đau lòng, vội vàng hỏi: "Tại Bộ Lạc thời điểm, bọn chúng hai cái bình thường một bữa cơm muốn ăn bao nhiêu đồ vật?"

Tiểu Mâu ngừng lại, trả lời: "Đó thật đúng là không ít, một bữa cơm chỉ ít cũng phải ăn hết một cái Pterodactyls a!"

Đối với như thế sức ăn, Hàn Băng ngược lại là không cảm thấy có bao nhiêu ngoài ý muốn, nhân gia hình thể liền để ở chỗ này, dựa theo tỉ lệ đến suy tính cũng kém không nhiều là cái lượng này.

Hàn Băng gật gật đầu, lại hỏi: "Cái kia bọn chúng hai cái đồ ăn đều là bản thân đi bắt a?"

Tiểu Mâu cười nói ra: "Đương nhiên, nếu như không chính mình đi bắt, coi như tất cả tộc nhân tất cả đều đi tìm đồ ăn chỉ sợ cũng ăn không no bọn chúng."

Bên cạnh Tiểu Ngư nói tiếp: "Thủ Lĩnh mới vừa rời đi thời điểm, lão đầu trước kia cả ngày đều ở phát sầu về sau làm như thế nào nuôi bọn chúng, không nghĩ đến cái này gia hỏa đến hiện tại đúng là trở thành trong bộ lạc có thể làm nhất, bọn chúng mỗi ngày buổi sáng đều sẽ đi Tây Sơn tìm con mồi, không chỉ có cho ăn no bản thân, thậm chí ngay cả chúng ta đồ ăn cũng đều chuẩn bị kỹ càng."

Hàn Băng lập tức vui, hai cái tiểu gia hỏa như thế tài giỏi, liền hân cái này gia trưởng cũng kiêu ngạo lên, cười nói: "Cái kia các ngươi đoạn này thời gian thời gian trôi qua cũng quá dễ chịu a? Mỗi ngày nằm ở trên giường cái gì đều không làm liền có thể có thịt ăn."

"Cũng không thể . . . Không thể nói chúng ta cái gì đều không làm!" Tiểu Mâu nuốt vào trong miệng trùng thịt, "Bọn chúng hai cái con mồi bắt trở về về sau, chúng ta còn phải nấu đây, Thủ Lĩnh ngươi là không biết, bọn chúng hai cái bình thường có thể kén ăn, có thể không tốt hầu hạ a!"

Hàn Băng nghe cảm thấy có chút kinh ngạc: "Kén ăn? Bọn chúng còn có thể làm sao kén ăn? Chẳng lẽ không phải trực tiếp ăn thịt sống sao?"

Năm người không hẹn mà cùng lắc đầu: "Đừng nói thịt tươi, coi như nấu đến không đủ, nấu quá già, muối thả nhiều, muối thả ít, chỉ cần có một chút xíu không đúng khẩu vị, bọn chúng hai cái đều sẽ không đụng."

Hàn Băng quay đầu nhìn xem Đại Tướng Quân, tiện tay ném qua đi một khối còn không có nướng trùng thịt, Đại Tướng Quân kích động chạy tới dùng

cái mũi người mấy lần, sau đó mặt mũi tràn đầy thất vọng ngẩng đầu, trong miệng phát ra không cao hứng gọi tiếng: "Ăn? Hừ!"

Hàn Băng mặt mũi tràn đầy mới lạ: "Quả nhiên kén ăn."

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

<http://truyencv.com/thi-than-chi-vuong/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 150: Da dày thịt béo

Sáu người toàn bộ tắt cả mau lăm, đem còn lại những cái kia trùng thịt tất cả đều cho nướng chín, đồng thời rải lên muối ăn, Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái mới miễn miễn cưỡng cưỡng mà bắt đầu ăn.

"Thực sự là thiên sinh phú quý mệnh!"

Nhìn xem bọn chúng hai cái ăn như hồ đồ bộ dáng, Hàn Băng trong lòng là khóc cười không được, nguyên bản nghĩ đến có thể đem cái kia bắt con mồi công việc tặng cho bọn chúng hai cái đi làm, còn tưởng rằng các tộc nhân từ nay về sau có thể nhẹ nhõm rất nhiều, bất quá như thế nào cũng không nghĩ đến, cái này hai cái gia hỏa sức ăn quá mức kinh người, hơn nữa còn không ăn sống thịt, cho bọn chúng hai cái nấu nướng đồ ăn chỗ tốn hao thời gian, hoàn toàn không thể so với lúc trước đi săn ít hơn, cuối cùng tính ra cũng không biết rốt cuộc là lừa vẫn là thua thiệt.

Chờ hai cái tiểu gia hỏa nếm qua bữa tối, cái kia vòng tà dương cũng biến mất ở chân trời, lúc này thời tiết đã là đầu thu, hoàn cảnh không thể so với mùa hè ẩm áp, ngày đêm độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày khá lớn, cánh tay trần đi ngủ nhất định sẽ cảm mạo.

Các tộc nhân nhao nhao trườn lên thật dày chiếu rất mau tiến vào mộng tưởng, có lẽ là do ở trọng sinh quan hệ, cả người trạng thái bị trở lại vị trí cũ một lần, Hàn Băng ngủ không yên, đành phải ngẩng đầu nhìn Tinh Không, trong đầu hồi tưởng lại hôm nay ban ngày phát sinh sự tình, cảm thấy đơn giản giống như là Huyền Cảnh một dạng.

"Một ngày này trôi qua, cũng quá Truyền Kỳ a!" Trong miệng hán lăm bậm nói.

Cánh tay trái biến tàn phế, vết thương sinh mùi cảm nhiễm, dẫn đến toàn thân phát nhiệt, choáng đầu hoa mắt, cuối cùng thậm chí ngay cả đứng lên khí lực đều không có, về sau bị cái kia hung thần ác sát Hắc Thu đuổi qua, một bữa đem đầu mình cho đập nát, chết mất về sau trở lại Bộ Lạc, trông thấy phân biệt nửa năm tộc nhân, sau đó lại dẫn theo bọn hán cùng hai con Kiếm Xi Hổ (Sabretooth) đi ra báo thù . . . Quả thực là cười ngựa xem hoa, ai có thể nghĩ đến, tất cả những thứ này hết thảy đều là ở trong cùng một ngày phát sinh.

Bên trái nằm sắp Đại Tướng Quân, bên phải nằm sắp Đại Nguyên Soái, hai cái gia hỏa đem hán chăm chú kẹp ở trung gian, bọn chúng trên người lông tóc lại nồng lại dày, dù cho có Thu Phong phát qua, Hàn Băng cũng cảm giác không thấy mây mây rét lạnh, chỉ cảm thấy từ đầu đến chân đều bị một dòng nước ấm cho bao vây lại.

...

Các tộc nhân treo lên kéo dài khô khè, suy nghĩ thật lâu Hàn Băng cũng mệt, nhẹ nhàng vỗ vỗ Đại Tướng Quân lưng, đem nó lông tóc làm cho xoa tung một chút, dạng này bản thân dựa vào lên cũng sẽ dễ chịu một chút, tại đuôi cái lưng mệt mỏi về sau, Hàn Băng nhắm mắt lại.

Cảm thụ được bên cạnh hai cái gia hỏa nhiệt độ cơ thể, giấc ngủ này vô cùng an tâm, nghiêm túc tính toán ra, hán không sai biệt lắm đã trải qua thời gian nửa năm không có thể nghiệm qua loại này an tâm cảm giác.

Ngày kế tiếp.

Thái Dương từ phía đông dâng lên, trên thảo nguyên sương mù bốc lên, đâu đâu cũng có một mảnh tối tăm mờ mịt cảnh tượng.

Ăn sạch hôm qua còn lại trùng thịt, đội ngũ tiếp tục lên đường, lúc này tạm thời còn sẽ không gặp phải nguy hiểm gì, mọi người cũng không cần đem thần

kinh căng đến thật chặt, Hàn Băng mượn cơ hội này, hỏi thăm về ở nơi này thời gian nửa năm bên trong, bộ lạc bên trong phát sinh lớn nhỏ sự tình.

...

Từ khi tiến hóa đến đứng thẳng hành tẩu về sau, Nhân Loại giải phóng hai tay, bởi vậy thiên sinh liền nắm giữ vô cùng vô tận sức sáng tạo. Tại Viễn Cổ thời điểm, xã hội phát triển chậm chạp, cái kia chỉ là bởi vì nhất định phải kinh lịch một cái đột phá tiến hóa công cù xiềng xích quá trình.

Tại một cái khác thời không, Nhân Loại sinh ra về sau thẳng đến cách mạng công nghiệp trước đó mấy trăm vạn năm thời gian bên trong chỗ sáng tạo văn minh cùng tri thức tích lũy, thậm chí còn chống đỡ không lên tại cách mạng công nghiệp về sau cái kia ngăn ngại mấy trăm năm vạn phần một trong.

Bởi vì xã hội tiến bộ, là một cái hiện lên bao nhiêu gia tốc quá trình, tỉ như mấy hơi nước phát minh, nhường Nhân Loại giải phóng khổ lực lao động, từ nay về sau đi vào mấy mốc thời đại, vô luận tại bất luận cái gì Lĩnh Vực, hiệu suất sinh sản đều tăng lên gấp trăm lần có thừa.

Về sau điện lực phát hiện, nhường Nhân Loại chinh thể thực lực lần nữa bay vọt, làm chúng ta trực tiếp thoát khỏi giống loài tiến hóa quy tắc ước thúc.

Trăm năm về sau, tin tức thời đại tiến đến, đây càng là nhường nhân loại có cải tạo tự nhiên năng lực.

Từ trở lên ví dụ đó có thể thấy được, Nhân Loại Văn Minh phát triển, một khi nắm giữ một cơ hội, cái kia có thể có được đột nhiên tăng mạnh bay vọt.

Nếu là không có Hàn Băng xuất hiện, thời đại này Nhân Loại muốn nương tựa theo ngẫu nhiên đến phát minh cung tiễn cùng bình gốm, hoặc là nương tựa theo vận khí đến phát hiện làm nông cùng nuôi dưỡng, cái kia chỗ cần tổn hao thời gian ít nhất là phải lấy vạn năm qua tính toán.

Hàn Băng làm ra to lớn nhất cống hiến, kỳ thật cũng không phải là phát minh vậy được đồ vật, mà là ngay trước bọn hắn mặt đem những cái kia đồ vật cho chế tác đi ra, cái này từ không sinh có quá trình, đang để cho bọn hắn cảm thấy chấn kinh đồng thời, cũng mở ra bọn hắn tư duy trên cái thanh kia công xiềng, nhường bọn hắn bỗng nhiên minh bạch, nguyên lai còn có thể làm như vậy, nguyên lai nương tựa theo bên người những cái kia đơn giản đồ vật, chỉ cần cẩn thận nghiên cứu, nghiêm túc suy nghĩ, đều có thể chế độ tạo ra cường đại công cụ.

Thời đại này Nhân Loại, đại não cùng trên sinh lý phát dục cũng không thua bởi người hiện đại, một khi nắm giữ chủ động Ý Thức cùng tất yếu kiến thức căn bản, như vậy bọn hắn chỗ có thể phát huy đi ra sức sáng tạo liền lộ ra hết sức kinh người, coi như không có Hàn Băng chỉ đạo cùng đề điểm, bọn hắn mình cũng sáng tạo ra rất nhiều mới sự vật.

Ở nơi này thời gian nửa năm, bộ lạc bên trong phát sinh nghiêng trời lệch đất cái biến, các tộc nhân đốt ra đủ loại đồ gốm, chế tác đủ loại kiểu dáng đồ dùng trong nhà, tu kiến một tòa tòa nhà kiên cố phòng ốc, tìm tòi càng thích hợp chế tác vũ khí vật liệu, bất quá trong đó nhất khiến Hàn Băng cảm thấy vui mừng là, bọn hắn thể mà nắm giữ nuôi dưỡng Ý Thức.

...

"Lúc ấy trong tộc bắt Piranha, đại bộ phận đều dùng tới dứt bọn chúng hai cái, cho nên lão đầu rất tức giận, mỗi ngày đều muốn xụ mặt quở trách Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái vài câu, nói cái gì bọn chúng chỉ biết rõ ăn, cái gì việc cũng sẽ không làm, quả thực là đồ bỏ đi . . . Sau đó cái này hai cái tiểu gia hỏa giống như cũng là bị hắn nói đến không có ý tứ, thế là có một ngày thừa dịp tất cả mọi người đang bận thời điểm, thế mà vụng trộm chạy đến trên Tây Sơn mặt . . ."

"Sau đó thì sao?" Hàn Băng cười hỏi.

Tiểu Ngư cũng cười lên, tiếp tục nói ra: "Thủ Lĩnh người là không biết, lúc ấy phát hiện bọn chúng hai cái chạy mất về sau, thế nhưng là đem chúng ta tất cả đều dọa đến gần chết, nghĩ đến nếu là bọn chúng hai cái ở trên núi ra cái gì ngoài ý muốn vậy phải làm thế nào, lão đầu cũng hỏi hạn không được, liền nước mắt đều cấp bách đi ra, sau đó chúng ta mấy cái tranh thủ thời gian mang theo vũ khí, chuẩn bị đi trên núi tìm kiếm, thật không nghĩ đến, không đợi đi đến Tây Sơn dưới chân, liền trông thấy cái này hai cái tiểu gia hỏa lão đầu ung dung mà lại trở về, hơn nữa bọn chúng trong miệng còn đều ngậm một cái Dã Thú, khi chúng nó trông thấy chúng ta về sau, chuyên môn chạy tới đem Dã Thú ném tới lão đầu từ dưới chân, sau đó hướng về phía hắn oa oa kêu to, bộ dáng rất buồn cười, tựa như là lại nói, chúng ta cũng có thể bắt được con mồi . . . Ha ha ha!"

Trông thấy bọn hắn bỗng nhiên cười to, Hàn Băng trong lòng cũng cảm giác mười điểm có ý tứ, nhin không được hỏi: "Sau đó thì sao? Sau đó thì sao?"

"Sau đó lão đầu liền đem bọn chúng hai cái cột vào trên cây, hung hăng cho đánh một trận."

"Ha ha ha ha!"

Hàn Băng nhin không được đi theo bọn hắn cười lên, lão đầu chính là loại này tính tình, mặc dù mặt ngoài nhìn xem hèn mọn, bất quá nội tâm vẫn đủ thiện lương.

"Từ ngày đó trở đi, cái này hai cái gia hỏa trên cơ bản mỗi ngày đều sẽ vụng trộm chạy đến Tây Sơn bên trong, sau đó bắt mấy con Dã Thú trở về kêu Tiểu Hỏa cùng Tiểu Diêm hỗ trợ cho nấu . . . Ta nhớ kỹ Thủ Lĩnh rời đi thời điểm chuyên môn đã phân phó chúng ta không cho phép trên Tây Sơn, lại nói trong tộc lại không thiếu bọn chúng đồ ăn, cho nên vừa mới bắt đầu ta là không cho phép bọn chúng đi Tây Sơn, bất quá khi đó biện pháp gì đều dùng qua, nhưng cái này hai cái gia hỏa thực sự giáo hoạt, hơn nữa khí lực còn rất lớn, chúng ta căn bản quản không được." Tiểu Ngư trong mắt lộ ra một chút bất đắc dĩ.

Hàn Băng cười gật gật đầu, tán thành hắn thuyết pháp, liền dạng này không lồ hình thể, nếu như thật sự muốn trộm đi, bọn hắn có thể quản được ở mới là lạ chứ!

"Về sau nữa, nhìn xem bọn chúng cho tới bây giờ đều không nhận qua tổn thương, hơn nữa mang về con mỗi một lần so một lần lớn, chờ mọi người biết bọn chúng thực lực về sau cũng liền quen thuộc, chỉ có lão đầu chưa từ bỏ ý định, mỗi lần trông thấy cái này hai cái gia hỏa từ núi trên dưới đến thời điểm, hẳn cũng có mặt mũi tràn đầy lửa giận, cảm gây chống đỡ theo bọn chúng đánh, mặc dù bọn chúng cũng không dám trốn, bất quá trên người lòng thật sự là quá dày, vô luận như thế nào dùng sức giống như đều đánh không đau một dạng, về sau lão đầu cũng chỉ có thể từ bỏ."

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

<http://truyencv.com/thi-than-chi-vuong/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 151: Thảo nguyên kỳ ngộ

Lại là một cái tà dương, đám người ngồi quanh ở bên cạnh đồng lửa ăn bữa tối, bất quá bầu không khí không giống trước mấy ngày nhẹ nhàng, bây giờ trở nên càng ngày càng vi diệu.

"Ta liền cảm thấy cái này còn trùng thật muốn so Dã Thú thịt ăn ngon nhiều, vô luận ăn bao nhiêu ta đều không được cảm giác chán ngấy, chờ trở về về sau, chúng ta lại đem Thủ Lĩnh nói đến loại kia cay miệng cỏ cho loại đi ra, đến thời điểm vị đạo nhất định sẽ càng ăn ngon . . . Nhất định phải cho Tiểu Diêm nếm thử, nàng khẳng định đặc biệt ưa thích, hắc hắc hắc!"

Người khác đều là cau mày, chỉ có Tiểu Mâu một người hi hi khuôn mặt tươi cười, Tiểu Cung trông thấy cái kia tiện hề hề bộ dáng trong lòng khó chịu, trêu ghẹo nói: "Tiểu tử ngươi hãy nằm mơ đi, Thủ Lĩnh đều nói, món đồ kia là được, có thể trân quý đâu! Làm sao còn có thể cho phép ngươi coi com ăn? Lại nói, ngươi biết rõ cay miệng là cảm giác gì?"

"Ta. . . ta đương nhiên biết rõ!"

Tiểu Mâu tính tình chính là cường, trừ tại Hàn Băng trước mặt có thể thả trung thực một chút, trước mặt người khác cái kia miệng có thể tiện đến muốn mạng, dĩ vãng tại trong bộ lạc thời điểm, tự xưng là đọc đủ thứ thi thư lão đầu đều thường xuyên bị hắn tranh cãi tức giận gần chết.

"Vậy ngươi ngược lại là nói một chút?"

"Cay miệng đúng vậy, đúng vậy loại kia . . ."

Nói mê sảng khó tránh khỏi chột dạ, thấy kia bốn người đều nhìn qua bản thân, Tiểu Mâu thần sắc chợt trở nên có chút trốn tránh lên, vụng trộm nhìn một chút đang đứng tại Đại Tướng Quân trên đỉnh đầu, ngẩng đầu chung quanh Thủ Lĩnh, phát hiện Thủ Lĩnh quay đầu nhìn qua phía tây, trong hai mắt lóe ra mấy phần mê mang, cũng không có chú ý tới bên này nói chuyện, hẳn trong lòng yên lặng buông lỏng một hơi, nghiêng đầu lại, khí định thần nhàn nói ra: "Hiện tại coi như cho các ngươi nói các ngươi cũng nghe không hiểu, chờ về sau tự mình nếm thử liền biết rõ ta nói không sai."

"Tốt, ngươi nói chúng ta đều nhớ kỹ, chờ trở về về sau ta xem ngươi lấy thêm cái gì khoác lác!"

...

Tiểu Mâu mặc dù tiện, bất quá hẳn cũng có ưu điểm, cái kia chính là bản tính sinh động, thuần túy vô tư một loại.

Mắt nhìn xem bọn hắn đi như thế vài ngày, trên đường đi bản thân nhìn thấy đều là đồng dạng cảnh trí, mỗi bữa com ăn đều là không thay đổi đồ ăn, phẳng phát chính là tại nguyên chỗ xoay quanh một dạng.

Tại như thế đơn điệu sinh hoạt phía dưới, liền ngày bình thường càng bình tĩnh Tiểu Ngư đều biến càng ngày càng không được phiền não, thế nhưng là tại Tiểu Mâu trên mặt lại là không có bộc lộ nửa điểm buồn tẻ, ngược lại trong mắt đều là hưng phấn, cùng ngày đó mới vừa xuất sơn thời điểm so sánh tựa hồ cũng chia hào không giảm.

"Các ngươi nói, còn muốn đi bao lâu mới có thể gặp thấy kia một số người a?"

"Không tốt nói, Thủ Lĩnh lúc ấy nói năm sáu ngày liền sẽ có phát hiện, nhưng đến hôm nay mới thôi, chúng ta cũng đã đi bảy ngày . . ."

"Thủ Lĩnh nói là ước chừng năm sáu ngày, ước chừng năm sáu ngày, ước chừng là có ý gì người nghe không hiểu sao?"

"Thế nhưng là . . ."

"Không có gì có thể là, chẳng lẽ người còn dám hoài nghi Thủ Lĩnh?"

"Người không nên nói lung tung, ta lúc nào . . ."

Mỗi người trong lòng tựa hồ cũng tràn ngập bức bối, ngay cả nói chuyện khẩu khí cũng bắt đầu cảm thương mạng côn, Tiểu Máu thấy không khí không được quá đúng, da mặt kéo một phát, lập tức bắt đầu nói chêm chọc cười, vèn vèn vài phút công phu liền đem hỏa lực tất cả đều dẫn tới bản thân trên người, chờ mọi người trào phúng xong hẳn về sau, tâm tình nhẹ nhõm rất nhiều, bầu không khí cũng khôi phục như thường.

...

Hàn Băng trong lòng phi thường lo lắng, Tiểu Cung nói không sai, hôm nay đã là thứ bảy ngày, nhưng bọn hắn lại y nguyên không có phát hiện Thạch Tường Bộ Lạc tung tích, thật chẳng lẽ bị Hắc Thu bắt lại?

Nếu như Hắc Thu thực bắt lấy bọn hắn, có thể hay không giết người cho hả giận? Kỳ thật Hàn Băng nhất lo lắng chính là điểm này, dù sao hắn lưu lạc đến như thế cấp độ, tất cả đều là bái mình và Thạch Tường Bộ Lạc ban tặng.

Bất quá nghĩ lại, nếu hắn muốn tại bên ngoài một lần nữa tổ kiến Bộ Lạc, như vậy thiếu nhất đương nhiên chính là nhân khẩu, coi như Thạch Tường tộc nhân bị bắt, bọn hắn hẳn là sẽ nghe theo bản thân phân phó, đem bắt Cự Hình Con Giun biện pháp nói ra ngoài, chờ giải quyết nơi cung cấp thức ăn về sau, Hắc Thu hẳn là sẽ không tùy ý đại khai sát giới a?

Bất quá lại nghĩ lại, Hắc Thu cùng Dư Phong mặc dù đều là Bộ Lạc Thủ Lĩnh, bất quá hai người làm việc phong cách lại hoàn toàn khác biệt, Dư Phong có thể trở thành Thủ Lĩnh, dựa vào là hắn trí tuệ cùng kinh nghiệm có thể dẫn đầu tộc nhân cầu được sinh tồn, Hắc Thu có thể trở thành Thủ Lĩnh, hoàn toàn là dựa vào cái kia cảm thú tổ chất thân thể, nhường người khác không dám phản đối, Hàn Băng rất rõ ràng, người này căn bản sẽ không dùng đầu óc đi suy nghĩ, vậy hắn lại có thể hay không nghĩ đến bản thân suy nghĩ đến điểm này đâu?

...

"Thủ Lĩnh, nếu không ngại trước ăn chút đồ vật a?"

Nghe thấy sau lưng Tiểu Ngư kêu gọi, đầy trong đầu bột nhão Hàn Băng vội vàng quay đầu, gấp hắn trong tay cầm mấy khối bốc hơi nóng thịt khô hướng về bản thân đưa tới.

"Biết rõ Thủ Lĩnh không thích mùi tanh, cho nên ta đã toàn bộ nướng chín, cam đoan một tia huyết cũng không lưu lại."

"Vất vả."

Khối này thịt là nửa mập nửa gầy, tảng kia bị nướng đi ra phi du phía trên, dính lấy một chút vàng Bạch Sắc muối ăn hạt tròn, chỉ là nhìn xem ngoại hình liền biết rõ vị đạo không kém, Hàn Băng lúc đầu không có gì khẩu vị, đang chuẩn bị cự tuyệt thời điểm, bụng bắt tranh khí kêu lên.

Tiểu Ngư cười cười, nói: "Nếu không hiện tại liền ăn đi, lạnh liền không tốt ăn."

"Tốt!"

Hàn Băng trên mặt lộ ra tiểu dung, vỗ vỗ Đại Tướng Quân đầu, Đại Tướng Quân nhanh lên đem sắp đựng phải mặt đất đầu kia nước bọt cho hút trở về, sau đó giống một trận cân bằng dụng cụ như vậy, cẩn thận từng li từng tí nằm rạp trên mặt đất, lập tức không chớp mắt nhìn chăm chăm Tiểu Ngư tay, chớp mũi càng không ngừng run run, tựa hồ cũng bị cái kia mùi thịt câu ở hồn nhĩ.

Hàn Băng nhảy xuống tới, tiếp nhận Tiểu Ngư truyền đạt thịt khô, chờ hắn ngửi được cổ này tinh khiết mùi thịt, lập tức thêm ăn nhỏ dãi, cũng không để ý phải chăng nóng miệng, vội vàng cắn lên mấy ngụm, bên khóe miệng bỗng nhiên chảy ra hai đạo ánh vàng rực rỡ phi du.

"Các người đều ăn qua?"

"Ân, trừ ba người các người cái, chúng ta đã trải qua ăn xong."

"Vậy là tốt rồi, người đi kêu bọn hắn cho cái này hai cái gia hỏa cũng nướng mấy khối thịt . . . Cả ngày ăn côn trùng, Lão Hổ đều nhanh dưỡng thành Tiểu Kê."

"Tốt."

Hàn Băng ngồi dưới đất nhai thịt, hai ba phút liền đem khối kia hơn một cân nặng thịt nướng ăn đến tinh quang, hắn cảm giác yết hầu có chút ngứa, nhẹ nhàng tăng hắng một cái, đứng ở đằng xa Tiểu Ngư tranh thủ thời gian cầm một cái túi nước chạy tới tới.

Hàn Băng nhấp một hớp, thuận miệng hỏi: "Cái này mấy ngày có cảm giác gì? Mệt không?"

Tiểu Ngư đầu tiên là sững sờ, hơi ngẫm lại, gãi da đầu nói ra: "Mệt mỗi ngược lại là không mệt, chính là trong lòng hoảng cực kì, cảm thấy mãnh thảo nguyên này cũng quá lớn, giống như mãi mãi cũng đi không được ra ngoài một dạng . . ."

Thấy Thủ Lĩnh không có bất kỳ cái gì biểu thị, hắn tiếp tục nói: "Chúng ta lúc này mới đi mấy ngày thời gian, trong lòng liền cảm giác có chút phiền chán, hơn nữa bây giờ còn là mấy cái người, trên đường còn có thể có cái bạn nhí, nói chuyện một chút cái gì, cũng không biết Thủ Lĩnh lúc trước cô 0 là một người đi ra, rốt cuộc là làm sao kiên trì xuống tới?"

Nhìn xem cái kia mang theo kính nể ánh mắt, Hàn Băng khoát khoát tay, hỏi: "Vậy người cho rằng, Nhân Loại cùng cái khác động vật khác nhau ở chỗ nào?"

Liên quan tới vấn đề này, Hàn Băng đã từng nhiều lần cùng bọn hắn nghiên cứu thảo luận qua, Tiểu Ngư há mồm liền nói: "Ngài trước kia nói qua, Nhân Loại sẽ sử dụng, đồng thời chế tạo công cụ."

"Không sai." Hàn Băng gật gật đầu, lại hỏi: "Còn có đây này?"

"Chúng ta có thể suy nghĩ."

"Còn có đây này?"

"Chúng ta . . . Nắm giữ văn tự."

"Còn có đây này?"

"Còn có?"

Hắn trước mấy cái trả lời đều rất tốt, bất quá cũng không có nói đến ý tưởng bên trên, Hàn Băng hí mắt nhìn qua hắn, Tiểu Ngư suy nghĩ một cái, thần sắc dần dần mờ mịt lên: "Ta không biết còn có cái gì."

Hàn Băng cũng không trả lời hắn vấn đề, ngừng đầu hướng về phía tây xem phim khác, nói: "Nói thật, vào lúc đó, ta có rất nhiều lần đều muốn chịu không nổi, từ bỏ hành động lần này suy nghĩ, mỗi ngày ít nhất phải bóc lên đi ra hơn một trăm về, bất quá ta biết rõ một cái biện pháp, có thể để cho ta kiên trì xuống dưới . . ."

"Biện pháp gì?" Tiểu Ngư trong mắt tràn ngập hiếu kỳ.

"Ta liền nói cho bản thân, chỉ cần lại nhiều kiên trì một ngày, nếu là ngày mai còn không có tìm tới Nhân Loại Bộ Lạc, ta liền lập tức về nhà . . ."

"Cái kia nếu là thật không có tìm tới đâu?" Tiểu Ngư không hiểu hỏi.

"Đương nhiên, nếu như ngày mai vẫn là không thu hoạch được gì, như vậy tại ban đêm thời điểm, ta lại sẽ nói cho bản thân một lần, chỉ cần lại đi một ngày, nếu là ngày mai còn không có bất luận phát hiện gì, ta liền thực về nhà . . ."

Tiểu Ngư nghe mình bạch Hàn Băng biện pháp này, cảm giác rất là buồn cười, nhin không được cười ra tiếng, hắn có thể sẽ không tin tưởng cơ trí Thủ Lĩnh thực bị bản thân cho lừa gạt ỡ, thế là hai mắt nhìn chăm chăm Hàn Băng, biết rõ Thủ Lĩnh tiếp xuống tới khẳng định còn nói ra suy nghĩ của mình.

Hàn Băng thần sắc thà hiểu, nói: "Nhân Loại cùng cái khác động vật ở giữa khác nhau có rất nhiều, người mới vừa nói những cái kia đều không phải sai, bất quá còn có một chút người không nghĩ tới, cái kia chính là chúng ta Nhân Loại sự nhẫn nại, muốn siêu việt thế gian tất cả sinh vật. Chúng ta là thật hiện bản thân mục tiêu, có thể đồng thời nguyện ý tiếp nhận cực lớn thống khổ, vô luận là tâm hồn vẫn là ** bên trên, mà điểm này, là cái này tinh cầu bên trên tất cả sinh vật không cách nào làm đến."

. . .

Tiểu Ngư có chút hiểu được mà gật gật đầu, nhìn về phía Hàn Băng ánh mắt không khỏi lại làm sâu sắc ba phần sùng kính, đây chính là hắn sở dĩ thích cùng Thủ Lĩnh nói chuyện phiếm nguyên nhân, bởi vì Thủ Lĩnh không chỗ nào không thể, không chỗ nào không biết, vèn vèn một lần đối thoại, dù cho chỉ có chút ít mấy lời, cũng có thể nhường hắn có chỗ dẫn dắt.

. . .

Đêm dài, đầu thu Tĩnh Không không giống ngày mùa hè như vậy thuần túy, mực hắc sắc trên bầu trời tổng hội tung bay một hai đoá mây đen, đám người giống thường ngày gấp tựa ở cùng một chỗ nghỉ ngơi.

Cũng không biết đến mấy canh sáng, Nguyệt Lượng bị một đoá mây đen hoàn toàn che lấp, điểm điểm tinh quang xuyên thấu qua tầng mây lẻ loi lấp lóe, bỗng nhiên có một cỗ kinh phong phát qua, chung quanh cô đại bị ép xoay người nằm rạp trên mặt đất, vốn đang ngáy khò khò Đại Tướng Quân bỗng nhiên bừng tỉnh, lập tức mở to mắt.

"Meo?"

Nó tựa hồ là nghe thấy động tĩnh gì, vội vàng ngẩng đầu lên, thần sắc khẩn trương hướng về phía tây trông đi qua.

Vài giây đồng hồ về sau, Đại Nguyên Soái cũng không hiểu tình lại, nó thần sắc muốn bình tĩnh nhiều lắm, ngẩng đầu cùng Đại Tướng Quân liếc nhau, hai cái gia hỏa đồng thời gật gật đầu, sau đó kinh hãi quần đứng người lên hướng về phía tây đi hai bước, Đại Nguyên Soái vội đầu, là lưới bắt đầu mảnh liệt liếm Hàn Băng mặt.

Cảm giác được không thoải mái, Hàn Băng khuôn mặt trở nên có chút vặn vẹo, bất quá hắn cũng không có tỉnh lại, chỉ là thuận thế lật cả người, lăn đến bên cạnh trên chiếu, sau đó đưa tay ôm lấy Tiểu Mâu ngủ tiếp.

Đại Nguyên Soái thấy hắn như thế, bất đắc dĩ đứng lên, thân thể nhẹ nhàng mà lay động mấy lần, ngày bình thường hoàn toàn giấu ở đệm thịt bên trong lợi trảo, giống như là lò xo chụm thủ một dạng bắn ra đi ra.

Huỳnh đệ hai người cũng không cần quá nhiều giao lưu, tựa hồ tâm hữu linh tê, một trước một sau mà phóng ra tiết tấu hoàn toàn nhất trí bộ pháp, tại bóng đêm yểm hộ phía dưới, cẩn thận từng li từng tí hướng về trong bụi cỏ tiềm hành mà đi.

Phía trước gặp nguy hiểm, phía sau là người yêu, bọn chúng không có lựa chọn.

. . .

Hàn Băng quá mệt mỏi, chạng vạng tới thời điểm không ngớt đều không có hắc, hắn nhắm mắt lại không tới mười giây lập tức liền đánh lên khò khè.

Có lẽ là bởi vì ngày có chút suy nghĩ, hắn đêm nay làm một cái rất đáng sợ mộng, hắn mộng thấy Hắc Thu đem Thạch Tường tộc nhân tất cả đều bắt lấy, sau đó hung thần ác sát muốn giết chết bọn hắn, cho dù những cái kia Thạch Tường tộc nhân như thế nào cầu khẩn đều không có dùng, hắn cầm cái thanh kia cán dài búa đá, một bên rống to, một bên chặt xuống bọn hắn đầu, chờ bản thân chạy tới thời điểm, chỉ ở trên mặt đất trông thấy hơn một trăm cái dùng người đầu bày thành vòng tròn.

Hàn Băng lựa giận công tâm, lập tức suất lĩnh lấy tộc nhân xông đi lên, Hắc Thu trên mặt không có mấy may về sợ hãi, ngược lại là lộ ra một loại kỳ quái cười, loại này tiêu dung khiến người ta run sợ, chờ Hàn Băng vọt tới trước mặt hắn, chợt phát hiện Tiểu Ngư Tiểu Mâu Tiểu Cung Tiểu Đan cùng Tiểu Tiễn, bao quát Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái đều biến mất hết không gặp.

"Đây là có chuyện gì?"

Hàn Băng đầu đầy mồ hôi lạnh, lúc này dừng lại bước chân, kéo ra dây cung, một tiễn bắn ra, thật không nghĩ đến cái kia Hắc Thu tốc độ thậm chí so bắn ra mũi tên nhanh hơn mấy phần, chỉ ở trong chớp mắt liền từ ngoài trăm thước đi tới bên cạnh mình, sau đó duỗi ra đại thủ nắm cổ mình, lại một lần đem bản thân giơ lên không trung . . .

Hàn Băng trong lòng rất rõ ràng tiếp xuống tới sẽ phát sinh cái gì, sử xuất toàn thân khí lực muốn tránh thoát, bất quá mặc kệ giây giụa như thế nào nhưng chỉ là phí công, hắn tay chân trên không trung loạn xạ vũ động, sắc mặt càng ngày càng đỏ, hô hấp càng ngày càng nhẹ, ngay tại nháy mắt kia, hắn bản năng cảm thấy sợ hãi, đây là một loại đôi từ vong sợ hãi, hắn trong lòng không giải thích được sinh ra một cái tin tưởng vững chắc không nghi ngờ suy nghĩ, cái kia chính là nếu như đây một lần bị hắn chỗ giết chết, cái kia bản thân liền sẽ chân chính chết đi, vĩnh viễn từ vong.

"A! Không, không muốn . . ."

Hàn Băng đột nhiên bừng tỉnh, mở mắt về sau, trông thấy Tiểu Ngư đám người chính vây quanh ở bên cạnh mặt mũi tràn đầy mồ mị nhìn chằm chằm bản thân, hắn lập tức buông lỏng một hơi, phát tay biến mất đầu đầy mồ hôi, như trút được gánh nặng nói: "Nguyên lai là giấc mộng, kém chút hù chết Lão Tử . . ."

"

Lúc này thiên không vẫn là hoàn toàn u ám, trên thảo nguyên chỉ có 0 tinh quang, Hàn Băng làm mấy cái hít sâu, chuẩn bị nằm xuống ngủ tiếp.

"Đều vây quanh ta làm cái gì? Tranh thủ thời gian về ngủ, ngày mai còn phải dậy sớm hơn."

Ngay tại nhắm mắt thời khắc, Hàn Băng lơ đãng phát hiện bọn hắn năm người sắc mặt có vẻ hơi khẩn trương, hắn toàn thân đánh một cái giạt mình, vội vàng ngồi xuống, hỏi: "Đây là có chuyện gì?"

Tiểu Mâu đưa tay hướng về sau một chỉ, nhỏ giọng nói ra: "Thủ Lĩnh, vừa mới Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái bọn chúng bắt được một cái quái vật . . ."

"Cái gì?"

Hàn Băng còn coi là bản thân chưa tỉnh ngủ sinh ra ảo giác, móc một cái lỗ tai, nhíu mày nói: "Người lập lại lần nữa."

"Bọn chúng hai cái bắt được một cái quái vật . . ."

Tiểu Ngư nói bổ sung: "Món đồ kia dung mạo rất kỳ quái, chúng ta không dám tới gần . . . Thủ Lĩnh vẫn là bản thân đi xem một chút đi!"

Hàn Băng mang theo khăn trướng đứng lên, vò mấy lần con mắt, bước nhanh hướng về phía trước đi đến, Tiểu Ngư đám người tất cả đều lấy cung tên ra theo thật sát phía sau hắn, thần sắc như lâm đại địch.

Đại khái đi mười mấy mét về sau, tại một bụi cỏ đằng sau, trông thấy Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái mất lộ ra hung quang nhìn chăm chăm trên mặt đất một cái bóng đen, cái bóng đen kia thỉnh thoảng sẽ run run một cái, tựa hồ muốn ngẩng đầu, nhưng là Đại Tướng Quân vừa thấy nó ngọa nguỵ, lập tức liền sẽ phát ra một trận tính chất uy hiếp mười phần gào thét, sau đó nó vừa sợ sợ mà cuộn thành một đoàn.

Hiện tại Thái Dương còn không có dâng lên, trên thảo nguyên chỉ có âm đạm tinh quang, không cách nào thấy quá rõ ràng, Hàn Băng không dám áp sát quá gần, cái kia đồ vật tại Kiếm Xi Hồ (Sabretooth) trước mặt không dám làm càn, nhưng cũng không có nghĩa là không có tính công kích, hắn đứng tại chỗ quan sát một hồi, nói: "Cung tiễn!"

Tiểu Ngư đưa cho hắn một cây cung tên, Hàn Băng kéo ra dây cung, đang chuẩn bị xạ kích thời điểm, bỗng nhiên nghe thấy cái bóng đen kia phát ra run rẩy thanh âm: "A chấp choạng da! A chấp choạng da! A chấp choạng da!"

"Thủ Lĩnh, nó đang mắng ngươi!"

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

<http://truyen cv.com/thi-than-chi-vuong/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Người quen biết cũ

"Cáp ma bì, cáp ma bì . . ."

"Ân?"

Nghe thấy cái này quen thuộc tiếng cầu xin tha thứ, Hàn Băng đầu tiên là sửng sò, sau đó bỗng nhiên nhin không được cười lên, hắn trên mặt vẻ khăn trướng cũng lập tức biến mất không còn tăm hơi vô tung.

Tiện tay đem cung tiễn ném cho bên cạnh Tiểu Ngư, nghênh ngang hướng về cái bóng đen kia đi đến, sau lưng năm người thấy Thủ Lĩnh lớn mật như thế, vô ý thức muốn ngăn cản, cái bóng đen kia mặc dù giờ phút này là run lấy bảy bộ dáng, bất quá ai có thể cam đoan chờ một lúc sẽ không đột nhiên bạo tẩu.

Tiểu Ngư vội vàng nói: "Thủ Lĩnh, chúng ta hiện tại đều không biết nó là thứ gì, ngại hay là trước đừng . . ."

Không đợi hắn nói xong, Hàn Băng thở mạnh mà phát phát tay, mặt mũi tràn đầy lạnh nhạt nói ra: "Không có việc gì, nàng có thể không phải là cái gì quái vật, chỉ là một người quen biết cũ thôi."

"Người quen biết cũ? Chẳng lẽ thật đúng là người? Đơn giản nhìn không ra a!"

...

Hàn Băng cũng không có làm ra quá nhiều giải thích, mấy bước liền đi tới cái bóng đen kia trước mặt, lập tức cúi đầu nhìn lên, cái bóng đen này có thể không phải liền là cái kia ăn mặc trang điểm lộng lẫy lão thái bà nha.

"Ha ha ha . . . Cáp ma bì, cáp ma bì!"

Hàn Băng không có nói chuyện, lẳng lặng hiện tại tại chỗ quan sát chốc lát, thấy rõ nó làm dáng, khoe miệng không khỏi cong lên đến.

Lão thái bà kia giờ phút này nhìn lên tới là sợ hãi tới cực điểm, nàng dùng hai tay gắt gao ôm đầu gối, đầu thật sâu vùi vào hai chân ở giữa, giống một cái chấn kinh đã điều một dạng, toàn thân trên dưới đều đang không ngừng run rẩy, chỉ có miệng còn hơi có thể khống chế được, đứt quãng phun ra cầu xin

tha thứ lời nói.

"Cáp ma bì, cáp ma bì . . ."

"Uy!"

Hàn Băng thấp giọng rống một câu, không nghĩ đến lão thái bà này bỗng nhiên biến càng thêm khiếp đảm, thân thể run rẩy biên độ lập tức tăng mạnh gấp bội, quát to một tiếng về sau, nguyên bản cái kia ôm đầu gối hai tay lập tức mà ôm lấy đầu, ngay sau đó trong cổ họng liền phát ra bèn nhọn tiếng kêu to, giống như là một cái thụ thương quạ đen đang kêu to.

"Oa oa oa ~"

Đây cũng là Nhân Loại tại ở vào cực độ trong sự sợ hãi lúc chỗ biểu hiện đi ra bộ dáng, Hàn Băng trong lòng rất rõ ràng, nếu như lại không cho nàng buông lỏng xuống tới, liền xem như bị dọa chết tươi cũng khó nói.

Hắn mau tới trước một bước, đưa tay nắm cổ nàng, sau đó đưa nàng nhấc lên . . .

"A a a a!"

Hai chân cách mặt đất lão thái bà căn bản không dám mở mắt, phản xạ có điều kiện mà dùng hai tay che mắt, trong miệng gọi lộ ra càng thêm thê thảm, bỗng nhiên toàn thân đều co rút lên.

"Cạc cạc ~ cạc cạc cạc cạc!"

Nàng rít gào lên tần suất cực cao, giống như là đao nhọn phá pha lê, Hàn Băng cảm giác bản thân màng nhĩ bị kích thích đến căng đau, sau lưng năm người kia mặc dù cự ly khá xa, bất quá cũng tất cả đều cảm thấy da đầu bắt đầu run lên, ngay cả Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái cũng kim lòng không được mà lui lại mấy bước.

. . .

"Đừng kêu, ta là!"

"Đừng kêu, là ta a!"

"Ai nha! Ngươi có thể hay không đừng kêu, trước mở to mắt nhìn một chút nha!"

Mặc hắn như thế nào giải thích, có thể cái này bị sợ mộng bức lão thái bà chính là nghe không vào, chỉ lo la to.

Hàn Băng bị nàng làm đầu đau muốn nứt, cắn răng một cái, hung hăng một bàn tay đập vào nàng trên mặt, sau đó dùng hai ngón tay cưỡng ép chống ra nàng mí mắt.

"Hảo hảo thấy rõ ràng, là ta!"

"A . . . ?"

Đội nàng bị ép thấy rõ người trước mắt, trong miệng tiếng gào thét chợt hướng lên trên ngoặt một chỗ ngoặt, sau đó dần ngừng lại.

Hàn Băng gặp nàng im tiếng, vội vàng dùng ngón tay chỉ lỗ mũi mình, trừng to mắt hỏi: "Ngươi hiện tại thấy rõ ràng không?"

Nàng mờ mịt mà gật đầu, lớn giương miệng nhìn chăm chăm Hàn Băng lắng trong một giây lát về sau, trong mắt bỗng nhiên lộ ra hai đạo tuyệt xir phùng sinh ánh mắt, hai tay hướng thẳng đến cổ của hắn ôm tới.

"Nguyên lai là ngươi, nguyên lai là ngươi nha! Ngươi kém chút hù chết ta."

"Thả mở ra mở!"

Hàn Băng mặt mũi tràn đầy ghét bỏ mà đem ném xuống đất, hừ thanh nói: "Thực sự là mở mang hiểu biết, ta cho tới bây giờ chưa thấy qua giống ngươi cái này dạng nhất gan người . . . Đơn giản cho các ngươi Hắc Bì Bộ Lạc mất mặt."

Lão thái bà tranh thủ thời gian đứng lên hướng về Hàn Băng chạy đi, sau đó thần sắc trang nghiêm nói: "Không phải không phải, ngươi không biết, mới vừa ở ta bị hai con . . ."

Câu này lời còn chưa nói hết, nàng ánh mắt vô ý thức hướng lấy chung quanh nhìn lại, thỉnh linh phát hiện có hai con to lớn Dã Thú, chính song song lấy đứng ở Hàn Băng sau lưng xông bản thân giương mắt nhìn.

Nàng lập tức hít sâu một hơi, đồng tử trong nháy mắt phóng đại gấp mười lần, còn chưa kịp nói ra miệng cái kia nửa câu nói sau, lại bị gắng gượng nuốt trở lại trong bụng . . .

Lão thái bà thần sắc ngốc trệ chốc lát về sau, biểu lộ tuyệt vọng ngẩng đầu nhìn Hàn Băng, lại là gặp hấn trên mặt thể mà không có mây may kinh dị, nàng cảm thấy phi thường không thể tưởng tượng nổi, còn tưởng rằng đối phương không trông thấy, thể là chiến chiến nguy nguy đưa tay hướng về phía trước chỉ đi qua, trong miệng lắp bắp nói ra: "Có có có . . ."

Run rẩy tốt nữa ngày, trong miệng lại chỉ nhảy đi ra một chữ, lão thái bà không thể kiên trì được nữa, nàng cảm giác bản thân từ xuất sinh đến hiện tại đều không có giống hiện tại dạng này tuyệt vọng qua, hai chân bỗng nhiên mềm nhũn, cả người lại co quắp ngồi dưới đất.

Vụng trộm ngẩng đầu liếc một cái, phát hiện cái kia cũng không phải là ảo giác, lại cấp tốc co lên đến, trong miệng phát ra kỳ quái thanh âm, mang theo tiếng khóc nức nở hô: "Xong xong xong!"

Hàn Băng quay đầu nhìn quanh một cái, minh bạch nàng chỗ sợ tại sao, lại thấy nàng tựa hồ có tinh thần thất thường điên báo, vội vàng an ủi: "Không cần sợ, bọn chúng là nhi tử ta, sẽ không tổn thương ngươi."

"Xong xong . . ."

Hiện tại lão thái bà sớm đã tiếp cận bên bờ biên giới sắp sụp đổ, chỗ nào còn có thể nghe vào hấn giải thích, rất nhanh lại khôi phục vừa mới cái kia đã điều dưỡng như tư thế, dùng hai tay ôm đầu gối đem bản thân cuộn thành một đoàn, run lấy bầy.

Hàn Băng bắt đầu dĩ thời dài, biết rõ chỉ cần có cái này hai cái hung thần ở đây, nàng chỉ sợ là mãi mãi cũng không có cách nào khôi phục bình thường, vội vàng phát phát tay, quay đầu lại nói: "Các ngươi mấy cái trước đi về nghỉ, thuận tiện đem bọn chúng hai cái cũng mang đi."

"Thủ Lĩnh, cái này . . ."

"Không có việc gì, ngươi cảm thấy cái này gia hỏa có thể đem ta thế nào?"

"Tốt a!"

Bọn hấn cũng đều minh bạch cái bóng đen kia kỳ thật cũng không phải là cái gì quái vật, chỉ bất quá là một ăn mặc rất kỳ quái đồng loại, hơn nữa nhìn nàng trước ngực rù xuồng treo hai đồng thịt, tựa hồ vẫn cái nữ nhân, rõ ràng là không có khả năng cho Thủ Lĩnh tạo thành bất luận cái gì tổn thương.

Tiểu Ngư mấy người mang theo Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái trở về doanh địa, Hàn Băng đi qua chịu an tâm phủ, rốt cục nhường lão thái bà cảm xúc dần dần ổn định lại.

. . .

"Ta dám hướng về phía mẫu thân của ta thì thể thể, đòi ta đều không có nhìn thấy qua lớn như vậy vốc Mãnh Thú, bọn chúng thoát nhìn cần phải so núi bên trong những cái gia hỏa hung nhiều."

"Đồ nhà quê!"

"Cái kia hai con . . . Thực sự là ngươi nhi tử?"

"Ấn."

"Là thân sinh sao?"

"Cái này . . . Không phải."

"Vậy chúng nó sẽ nghe ngươi lời nói sao?"

"Nếu như bọn chúng không nghe lời ta, vậy ngươi cảm thấy ngươi vừa mới có thể sống xuống tới sao?"

Lão thái bà mờ mịt lắc đầu, dựa theo nàng kinh nghiệm đến xem, vừa mới cái kia hai con Mãnh Thú hình thể to lớn, đầu răng trào lợi, rõ ràng là ăn mặn hạng người, nếu là ở trong núi sâu gặp phải bọn chúng, bản thân khẳng định công việc bất quá năm giây.

Nuôi con chim cái gì nàng trước kia ngược lại là nghe nói qua, bất quá Nhân Loại thuần dưỡng Mãnh Thú loại này sự tình thật sự là quá hiếm có, nàng lúc trước đơn giản là nghĩ cũng không dám nghĩ.

Nàng hai mắt tràn ngập nồng đậm hiếu kỳ, liếm liếm bờ môi, lại hỏi: "Bọn chúng bình thường ăn cái gì?"

Thấy mặt nàng cho phép khô nứt, sắc mặt phát xanh, tựa hồ liền đứng lên khí lực đều nhanh không, Hàn Băng đưa cho nàng một cái túi nước cùng mấy khối thịt nướng, nói: "Trước đừng hỏi, ngươi đem đồ ăn lại nói."

"Hảo hảo, ta đều hai ngày không ăn đồ vật."

Đội nàng ăn xong thịt nướng, sắc mặt biến hơi hồng nhuận phơn phớt một chút, Hàn Băng để cho nàng nằm xuống nghỉ ngơi một hồi, sau đó hỏi: "Nói một chút đi! Ngươi làm sao một người ở chỗ này, những người khác ở đâu?"

Lão thái bà thở dài một hơi, khắp khuôn mặt là nghĩ mà sợ thần sắc, chậm rãi nói ra: "Người rời đi về sau, đại khái tại ngày thứ tư ban đêm, chúng ta bị Hắc Thu cho đuổi kịp . . ."

Hàn Băng sắc mặt bỗng nhiên trở nên có chút ngưng trọng lên, vội vàng hỏi: "Lúc ấy tình huống thế nào?"

"Cũng đừng nói, quả thực là quá làm người tức giận . . ."

Lão thái bà lắc đầu, mặt mũi tràn đầy oán giận mà nói ra: "Ta còn tưởng rằng chúng ta bên này có hơn một trăm người, mà Hắc Thu bên kia chỉ có hơn hai mươi người, cho nên khẳng định có thể đánh được, nhưng là như thế nào cũng không nghĩ đến, những cái kia Thạch Tường Bộ Lạc gia hỏa cũng quá không cốt khí, thậm chí ngay cả đánh đều không đánh trực tiếp liền đầu hàng, bọn hắn ngược lại là có thể đầu hàng, nhưng là ta lại nên làm cái gì a?"

Hắc Thu mặc dù lỗ mãng, nhưng là cũng không ngốc, hắn đã sớm biết rõ cùng ngày chính là lão thái bà đem bản thân lừa gạt đi ra, sau đó mới nương Hàn Băng cho đánh lên, người khác đầu hàng có lẽ hắn đều có thể tiếp nhận, duy chỉ có đối tên phản đồ này là kiên quyết không thể tha thứ.

. . .

"Bọn họ là tại ngày thứ tư bị đuổi qua, lúc này mới ba ngày thời gian, hắn là sẽ không đi được quá xa . . ."

Hàn Băng nghĩ chốc lát, sau đó hỏi: "Người còn có thể nhớ kỹ đường sao?"

Lão thái bà thần sắc cảnh giác nhìn qua hắn: "Người lại muốn làm cái gì?"

"Đương nhiên là đem bọn hắn cấp cứu đi ra a!"

Lão thái bà tranh thủ thời gian khoát tay cự tuyệt nói: "Không được không được, nếu như Hắc Thu trông thấy ta, hắn phải đem ta xé nát không thể."

Hàn Băng nói: "Người yên tâm, lần này . . ."

Nàng thái độ lộ ra rất kiên quyết: "Ta không yên lòng, lần trước người liền nói như vậy."

"Ta . . . ta nói cái gì?"

"Người nói nhất định có thể giết chết Hắc Thu, kết quả đây?"

Hàn Băng sắc mặt có chút xấu hổ, cười khan nói: "Lần trước là ngoài ý muốn, nhưng lần này khẳng định vạn vô nhất thất, lần này ta mang giúp đỡ, ta liền không tin, hai con Kiếm Xi Hổ (Sabretooth) liền hợp lại chẳng lẽ còn không thể giết chết hắn sao?"

"Cái kia hai cái gia hỏa thoạt nhìn ngược lại là rất lợi hại bộ dáng . . ." Lão thái bà trên mặt tràn ngập rầu rĩ, "Bất quá ta cảm thấy vẫn thôi đi đi, người cũng biết rõ Hắc Thu khủng bố cỡ nào, nếu không chúng ta liền đừng đi treu chọc hắn có được hay không?"

"Không tốt!"

Hàn Băng nghiêm mặt, cũng không cùng nàng tranh luận, trực tiếp bắt lấy tay nàng liền hướng về doanh địa đi đến.

Hai người vừa mới chui ra bụi cỏ, cái kia hai con trắng xoá quái vật khổng lồ thành linh xuất hiện ở trước mắt, mặc dù Hàn Băng đã trải qua liên tục bảo đảm qua cái này hai cái gia hỏa cùng cái khác Mãnh Thú không giống, bọn chúng cũng không biết chủ động tổn thương bản thân, nhưng xuất phát từ sinh vật bản năng sợ hãi, năng ý nguyên cảm giác như rớt vào hầm băng, khắp cả người phát lạnh.

"Ngao ô!"

"Meo ~ "

Lão thái bà không nguyện ý tiến lên, toàn thân cứng đờ đứng ở nơi đó, Hàn Băng đưa nàng cưỡng ép kéo đến Đại Tướng Quân trước mặt, sau đó dùng một cái tay đẩy ra Đại Tướng Quân miệng, để nó cái kia miệng đầy bén nhọn răng nanh hoàn toàn triển lộ đi ra.

Trông thấy cái này tràng diện, lão thái bà sắc mặt trong nháy mắt biến vô cùng trắng bệch, nàng hai chân mềm nhũn, kém chút lại xụi lơ xuống dưới.

"Trông thấy sao? Bọn chúng hai cái không có ăn người, chỉ là bởi vì ta không cho bọn chúng ăn, cho nên người tốt nhất thành thành thật thật khu vực đường, bằng không thì hạ tràng nhất định sẽ so gặp phải Hắc Thu còn thảm."

. . .

Trong đội ngũ hiện tại nhiều một cái thành viên, một đoàn người suốt đêm xuất phát, tại lão thái bà dưới sự chỉ dẫn chậm rãi tiến lên, lão thái bà tuy nói trong lòng không muốn, nhưng nàng cũng không dám cố ý kéo dài, bởi vì Hàn Băng nói, nếu như tại trong vòng năm ngày còn không có phát hiện bọn hắn, nàng kia liền sẽ trở thành trong đó một cái Mãnh Thú bữa tối, về phần cuối cùng là cái nào một cái, Hàn Băng nói, xem ở người quen trên mặt mũi, có thể cho chính nàng đến chọn lựa.

Lão thái bà mặt mũi tràn đầy sầu oán, đi không bao lâu liền bắt đầu hai chân phát run, trên đường đi té ngã nhiều lần, nàng dù sao cũng là một cái một

mình đào vong vài ngày lão nữ nhân, Hàn Băng có thể lý giải nàng khổ cực, thế là hô nàng và bản thân ngồi chung tại Đại Tướng Quân lưng trên chạy đi, nhưng nàng thà rằng chết không được từ, cái này cũng không có cách nào chỉ có thể khổ các huynh đệ, mấy người thay phiên công nàng đi.

...

Không thể không nói, lão thái bà này mặc dù người đáng đáp khó coi, bất quá trí nhớ lại là thật kinh người, nàng vèn vện nương tựa theo trên mặt đất còn sót lại một chút nhỏ bé dấu vết, liền có thể ở mảnh này mênh mông trên thảo nguyên rõ ràng nhớ kỹ bản thân đã từng đi qua đường, hơn nữa còn là tại lúc ấy loại kia cực độ khẩn trương tâm cảnh phía dưới, cái này không đến không cho Hàn Băng nhìn với con mắt khác, đồng thời tại trong lòng cho nàng an bài tốt sau này công việc: "Cái lão bà tử này trí nhớ cùng lão đầu có liều mạng, dù sao nàng cũng là tay không thể chọn vai không thể khiêng, về sau dứt khoát cũng dạy học đến."

...

Đội đến giữa trưa ngày thứ hai thời điểm, bọn hần tại trên thảo nguyên phát hiện một cái bị ném vứt bỏ doanh địa, Hàn Băng mang tâm thần bất định, cẩn thận ở chung quanh tìm kiếm một vòng, cũng không có trông thấy vết máu loại hình đồ vật, hần trong lòng hơi yên ổn một chút, cái này chỉ ít nói rõ Hắc Thu còn không có bị lừa gạt choáng váng đầu óc.

Hiện tại có rõ ràng mục tiêu, đám người tinh thần đều phấn khởi, chạy đi tốc độ cũng tăng tốc mấy phần, lại qua hai ngày, bọn hần rốt cục có phát hiện mới.

...

"Thủ Lĩnh mau nhìn, nơi đó có khói." Tiểu Mâu chỉ phía trước kinh ngạc hô.

"Chỗ nào?. . . Quả nhiên có khói!"

Trông thấy cái này trắng diện, Hàn Băng sắc mặt trở nên có chút kích động, hai tay không khỏi tự mà nắm chặt trường cung.

Tiểu Ngư hỏi: "Thủ Lĩnh, bọn hần nên ngay tại nơi đó a?"

Hàn Băng nhẹ nhàng mà gật gật đầu, có khói liền nói rõ có Hỏa, có Hỏa tự nhiên là nói rõ có người, hơn nữa lúc này không gió, cái kia vài khói bếp thẳng tắp trôi hướng thiên không, đem vị trí mục tiêu xác định rất rõ ràng.

"Thủ Lĩnh, chúng ta là hiện tại đi qua sao?"

"Ta trước nhìn xem tình huống."

Hần đứng ở Đại Tướng Quân trên đỉnh đầu nhìn một hồi, trong lòng đại khái tính ra một cái cự ly, lập tức phân phó nói: "Tất cả mọi người nắm chặt thời gian ăn chút đồ vật, nghỉ ngơi thật tốt 2 giờ, tiếp xuống tới chúng ta phải có một trận trận đánh ác liệt muốn đánh!"

"Cái kia . . . Ta có thể không đi qua sao? Liền lưu ở chỗ này chờ các người, ta cam đoan tuyệt đối không chạy trốn." Lão thái bà hi bị mặt mày vui vẻ nói ra.

"Không được!" Hàn Băng dứt khoát cự tuyệt điều thỉnh cầu này.

...

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

<http://truyencv.com/thi-than-chi-vuong/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 153: Hắc Thu biến hóa

Cao hơn hai mét cỡ đại là tốt nhất ngay trang, Hàn Băng một đoàn người căn bản không cần tận lực ẩn tàng cái gì, bọn hắc hướng về trên bầu trời khói bếp phương hướng cấp tốc tiến lên, rất nhanh liền đến mục đích.

Hơn hai giờ về sau, xuất hiện ở trước mắt là lấp kín ước chừng cao hơn ba mét vòng tròn đồng cỡ khô, đây là Thạch Tường Bộ Lạc trước kia hạ trại phương pháp, Hàn Băng lăng lăng quan sát chốc lát, cũng không có phát hiện lính gác, hắc hướng tất cả mọi người ở phía dưới chờ lệnh, một mình cẩn thận từng li từng tí bò đi lên.

"Quả nhiên là bọn hắc!"

Thấy rõ doanh địa bên trong bộ dáng, Hàn Băng nội tâm có chút kích động, hơi hơi hí mắt cẩn thận tìm kiếm qua đi, ngay tại doanh địa trung ương, phát hiện ngòi xỏ ở cạnh đồng lửa trên ăn đồ vật Hắc Thu, hắc giờ phút này trên mặt mang ý cười, biểu lộ hoàn toàn không giống ngày bình thường ác như vậy lệ, nếu như xem nhẹ sau lưng cái thanh kia đã bị huyết dịch nhuộm thành màu đỏ tía cán dài lưỡi búa, chuyên chú vào đồ ăn hắc, thoạt nhìn ngược lại còn có chút ngốc manh.

Hàn Băng mặt không biểu tình, đem ánh mắt hướng về bên cạnh quét tới, lần này mới tràng diện cùng hắc dự đoán tựa hồ có chút không giống, trong doanh địa cũng không có loại kia giường cung bạt kiếm không khí, vô luận là những cái kia Thạch Tường tộc nhân vẫn là những cái kia Hắc Bì tộc nhân, đều không có mấy may thủ địch trạng thái.

Mọi người ngồi ở cùng một chỗ, cực kỳ an tĩnh ăn nướng trùng thịt, ngẫu nhiên ngừng đầu cười một cái, phảng phất là vất vả qua đi, lại hưởng thụ một trận bình thường cơm trưa, hai cái Bộ Lạc ở giữa không có quá nhiều lời nói giao lưu, bất quá vẫn cũng có thể thấy đi ra ở chung cực kỳ hài hòa.

"Cái này . . . Đây là có chuyện gì?"

Hàn Băng có chút mơ hồ, tại hắc nguyên bản phỏng đoán bên trong, lấy Hắc Thu người này tính cách, bắt lấy Thạch Tường tộc nhân về sau, liền xem như không có bởi vì cho hạ giận đại khai sát giới, nhưng cũng không có khả năng làm ra như thế ưu đãi tù binh cử động . . . Bản thân không ở những ngày này bên trong, đến cùng phát sinh cái gì?

"Bất kể nói thế nào, cái này tóm lại là chuyện tốt."

Hàn Băng tiếp tục quan sát một hồi, lập tức lặng lẽ lui trở về.

. . .

"Thủ Lĩnh, chúng ta lúc nào tiến công?"

Thấy Thủ Lĩnh trở về, Tiểu Ngư mấy người lập tức chào đón, Hàn Băng trả lời: "Các người đều chuẩn bị sẵn sàng sao?"

Tiểu Ngư chỉ chỉ sau lưng mấy người, nói: "Chúng ta đều đã trải qua làm tốt!"

Hàn Băng ngừng đầu nhìn xem, gấp bọn hắc thần sắc nghiêm cẩn, tất cả đều đem trường cung gấp giữ tại trong tay, nguyên bản trở thành buộc trạng mũi tên cũng toàn bộ đánh tan cột vào sau lưng, tựa hồ tùy thời có thể xuất kích.

Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái cũng chạy đến Hàn Băng trước mặt, đem bọn nó miệng đại đại mở ra, lộ ra dài mười mấy cen-ti-mét răng nanh, bốn cái trên móng vuốt bắn ra lợi trao trên mặt đất vạch ra mấy đạo cực sâu lỗ hổng, tựa hồ cũng chuẩn bị tiếp nhận kiểm tra.

"Ân, không sai."

Hàn Băng hài lòng mà gật gật đầu, tiếp tục nói: "Từ hiện tại bắt đầu, tất cả mọi người nhất định muốn nghe theo ta mệnh lệnh, tại ta không có động thủ trước đó, hoặc là các người không có bị nhận người khác công kích, như vậy ai cũng không thể trước động thủ, hiểu chưa?"

"Minh bạch!"

"Ngao ô ~"

"Meo ~"

Hàn Băng đi qua vỗ vỗ Đại Tướng Quân cùng Đại Nguyên Soái bụng, nói: "Các người hai cái ở chỗ này chờ lệnh, nếu có cần, ta sẽ lớn tiếng kêu các người."

"Meo?"

Lão thái bà tối hôm qua phản ứng cũng cho Hàn Băng đề tỉnh một cái, hắc hành động lần này mục tiêu cũng không phải là vì giết người, mà là vì cứu người, nếu như đây hai cái đại gia hỏa cũng đi cùng, đến thời điểm bất kể là Thạch Tường tộc nhân vẫn là Hắc Bì tộc nhân, vừa nhìn thấy cái này hai con hung mãnh như vậy mà Dã Thú, chỉ sợ căn bản không có khả năng giữ vững tinh tảo, đừng nói nghe theo Thủ Lĩnh mệnh lệnh, nói không chừng còn sẽ lập tức dọa đến tứ tán chạy trốn, mà ở nơi này phiền trên thảo nguyên chạy mất, như vậy lại muốn tìm trở về liền không phải dễ dàng như vậy.

"Ngoan ngoan đợi ở chỗ này, không cho phép chạy loạn."

"Meo ô!"

...

Hàn Băng quay đầu nhìn xem toàn thân run rẩy lão thái bà, nói: "Người cũng lưu ở chỗ này."

Lão thái bà trên mặt hốt nhiên hiểu che kín vui sướng, còn chưa nói ra cái gì cảm kích nói, Hàn Băng đã trải qua quay đầu, hấn sờ sờ Đại Tướng Quân cô, nói: "Các người hai cái đem nâng cho ta xem trọng, nếu như nâng dám chạy trốn, lập tức cần chết."

"Rống a!"

...

Cung tiễn đối với trước mắt chiến tranh độ chấn động mà nói, quả thực là không thể tưởng tượng nổi tồn tại, loại vũ khí này vô luận là tốc độ, uy lực, vẫn là tinh chuẩn, đều siêu việt thời đại này vũ lực phạm trù.

Lúc trước, Hàn Băng một người hơi cong liền đem đủ quân số Hắc Bì Bộ Lạc chấn nhiếp chạy trốn chết, mà hiện tại sức chiến đấu bỗng gia tăng gấp năm lần, cái kia Hắc Bì Bộ Lạc càng đừng nghĩ đùa nghịch cái gì yêu thiêu thân.

"Xuất phát!"

...

Hắc Thu thể trạng so người bình thường muốn cường tráng nhiều lắm, lượng cơm ăn cũng phải lớn hơn mấy lần, cái kia một cái dài hơn hai mươi mét Cự Hình Con Giun, trong đó chỉ ít một nửa đều là bị hấn một người ăn hết.

Có lẽ là trước mấy thời điểm bị đói sợ, mặc dù bụng hấn rõ ràng là đã trải qua căng khó chịu, nhưng là y nguyên bỏ không được buông xuống trong tay khối này thịt nướng.

"Àm, âm, âm!"

Hấn đánh một cái ợ một cái, sau đó dùng sức đập mấy lần ngực, để cho đồ ăn trượt xuống dưới, tiếp lấy lại uống mấy ngụm nước, cảm giác bụng mình dễ chịu một chút, tiếp lấy đang chuẩn bị đem cuối cùng thịt nướng nuốt vào, thật không nghĩ đến vừa mới giờ tay lên, không trung bỗng nhiên vang lên một trận bén nhọn gào thét.

"Huru!"

Hắc Bì Bộ Lạc người đối loại này bén nhọn thanh âm đều là cực kỳ miễn cưỡng, bởi vì ngay tại không lâu trước đó, mỗi khi không trung có loại này thanh âm vang lên thời điểm, cái kia đều mang ý nghĩa sẽ có một cái tộc nhân không hiểu thấu chết đi.

Quả nhiên, còn không chờ bọn hấn phản ứng tới, Hắc Thu bỗng nhiên cảm giác đắc thủ bên trong trăm xuống, khối kia đang chuẩn bị bỏ vào trong miệng thịt trong nháy mắt liền không có.

"Ăn?"

Hắc Thu nhìn xem rỗng tuếch phải bàn tay lẳng trong một giây lát, trong mắt tràn đầy không thể tưởng tượng nổi, lập tức trực tiếp tức miệng mắng to: "Dát hô dát a hắc!"

Hấn trên mặt phần kia thỏa mãn cùng vui sướng, trong nháy mắt bị phần nộ cùng bạo ngược thay thế, đám người đều không hẹn mà cùng ngẩng lên đầu hướng về phía trước trên chông cò trông đi qua.

Phía đông trên chông cò xếp thành một hàng đứng đầy sáu người, giữa trưa ánh nắng cực kỳ chói mắt, mà những người kia lại đứng lúc là đưa lưng về phía Thái Dương, bọn hấn thấy không rõ diện mạo, chỉ có thể nhìn ra những người kia thân hình đều rất cao lớn.

"Hô cạc cạc!"

Hắc Thu hét lớn một tiếng, bỗng nhiên đứng lên, tay phải hấn thuận thế hướng về sau lưng chop tới, lập tức liền rút ra cái thanh kia cán dài lưỡi búa, vừa mới giờ lên vẫn không có thể đi ra hai bước, phía trước bỗng nhiên lại vang lên tiếng xé gió, ngay tại sau một khắc, Hắc Thu

Cảm giác bản thân trong tay lưỡi búa kịch liệt lay động mấy lần, lực lượng kia to lớn, kém chút đều bị chấn tuột tay.

Nghe thấy giòn vang, lại trông thấy rơi xuống đất cái kia một cái tiễn, Hắc Thu hấn là nhớ tới cái gì, hấn bỗng nhiên nhũn mảy, mặt mũi tràn đầy kinh dị mà há to mồm. . . Chẳng lẽ là cái kia Nhân Tộc người đến báo thù?

Thạch Tường tộc nhân cũng thấy rõ ràng rơi trên mặt đất cái kia mấy mũi tên, Tiểu Hoa cùng Xích Minh trong mắt sáng lên, tại trước tiên đứng lên điên

cuồng mà hướng về cái kia mấy cái bóng đen chạy đi, chờ bọn hắn chạy đến đồng cỏ khô phía dưới chỉ là ngẩng đầu, chỉ thấy tại chỗ mấy cái bóng đen trung gian đứng thẳng người kia, chính là tiền nhiệm không đến một tuần lễ Thủ Lĩnh.

Xích Minh trừng to mắt, hô: "Thủ Lĩnh trở về!"

Tiểu Hoa trên mặt kích động lộ rõ trên mặt, trong mắt bỗng nhiên liền tuôn ra một cỗ nhiệt lệ, luống cuống tay chân bò lên trên đồng cỏ khô, đứng ở Hàn Băng bên cạnh, vui vẻ hô: "Người . . . Người thương?"

"Ta đã không có việc gì."

Hàn Băng hỏi: "Ta sau khi đi, Hắc Thu có hay không giết người?"

Tiểu Hoa lắc đầu: "Không."

Hàn Băng gật gù đầu, đưa tay đưa nàng vén đến sau lưng, lúc này, phía dưới những cái kia Thạch Tường tộc nhân cũng lấy lại tinh thần, nhao nhao ném đi thịt nướng hướng về bên này chạy tới, mỗi người trên mặt đều tràn đầy hưng phấn.

Như thế nào là hắn?

Hắn làm sao còn sống?

. . .

Hắc Thu trong lòng quanh quẩn vô số nghi vấn, bất quá bây giờ rõ ràng không phải suy nghĩ tốt thời gian, những cái kia Thạch Tường tộc nhân chạy mất còn không có gì, bất quá có khi hắn trông thấy có như vậy mười cái Hắc Bì tộc nhân cũng hoạt bát lanh lợi mà đi theo hướng về Hàn Băng chạy tới, hắn lập tức liền chịu đựng không nổi.

"A!"

Mặc kệ là người hay quỷ, hắn đều không cách nào chỉ ngây ngốc mà nhìn xem tộc nhân mình bị bắt đi, Hắc Thu kêu to giờ đầu búa lên xông tới, một mực ở vào canh gác bên trong Tiểu Cung cùng Tiểu Đạn hai mắt lúc này ngưng tụ, bọn hắn trên tay phảng phất là tại lật hoa đồng dạng, tận tại chớp mắt ở giữa, mỗi người bắn liền ra ngoài ba chi tiễn.

Mặc dù hai người tiền pháp lộ hóa thuần Thanh, liền xem như muốn bắn Hắc Thu con mắt cũng có thể tùy tiện làm đến, bất quá Hàn Băng qua phân phó bọn hắn không thể tùy tiện giết người, bởi vậy, sáu mũi tên tất cả đều chuẩn xác đánh trúng cái thanh kia lưỡi búa cán dài.

"Răng rắc!"

Chỉ nghe thấy Hắc Thu đỉnh đầu phát ra một tiếng vang giòn, cái kia cơ hồ có người thành niên thủ đoạn phẩm chất cây gỗ trong nháy mắt đứt gãy.

Hắc Thu được, nhìn xem trong tay vẹn vẹn còn lại không đủ mười centimet cây gỗ, lại ngẩng đầu nhìn xem phía trước một loạt bóng đen, hắn trong hai mắt đột nhiên tràn ngập sợ hãi.

. . .

Hắn ngẩng đầu nhìn chung quanh một vòng, trông thấy chung quanh các tộc nhân, gấp nhìn chăm chăm bản thân cái kia chân kinh biểu lộ, trong lòng biết rõ nếu như bản thân hiện tại biểu lộ ra mấy may khiếp đảm, chỉ sợ vừa mới tạo dựng lên mới Bộ Lạc lập tức lại sẽ sụp đổ.

"Bộ Lạc, Bộ Lạc!"

Hắn cường ép cắn chặt răng, yết hầu cử động mấy lần, sắc mặt lần nữa biến bạo ngược, đột nhiên hét lớn một tiếng, sau đó tay không hướng về phía trước chạy tới.

. . .

Hàn Băng rất rõ ràng Hắc Thu năng lực cận chiến khủng bố cỡ nào, nếu để cho hắn tới gần, chỉ sợ thế cục lại muốn nghịch chuyển, thế là tranh thủ thời gian nói ra: "Bắn hắn hai chân!"

Bên cạnh năm người đồng thời giờ lên cung tiễn, Tiểu Cung cùng Tiểu Đạn vẫn là Tam Châu liên xạ, rỗng rã mười mũi tên hướng về mục tiêu cấp tốc bay đi . . . Hắc Thu căn bản là không có cách trốn tránh, hắn trong nháy mắt cảm giác bản thân hai chân mềm nhũn, hoàn toàn không bị khống chế, thân thể cũng trùng điệp bổ nhào vào xuống dưới.

Hàn Băng bỗng nhiên cảm giác bên cạnh có một cái bóng lóe qua, liền vội vàng xoay người xem xét, chỉ thấy Tiểu Mâu ném đi cung tiễn, cầm trường mâu hướng về Hắc Thu tiến lên.

Hắn gạt mình, vội vàng hô to: "Tiểu Mâu, trở lại cho ta!"

Cũng không biết Tiểu Mâu là không có nghe thấy Hàn Băng nói, vẫn là căn bản là muốn xông qua lập kích cỡ công, hắn dưới chân tốc độ chẳng những

mây mây không giảm ngược lại là càng nhanh.

Vèn vèn hai giây không đến, hấn xông qua mười mấy mét, thấy ngược lại ở nơi nào không ngừng giầy dựa Hắc Thu, hấn hai mắt đỏ lên, lập tức bỏ nhào qua đem hấn một mực đè xuống đất.

"Ta bắt hấn lại, Thủ Lĩnh ta . . . Ôi!"

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

<http://truyencv.com/thi-than-chi-vuong/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 154: Thống khổ tư vị

Hắc Thu người thế nào?

Nếu là đặt ở hậu thế, tuyệt đối là cùng Hạng Vũ Lữ Bố một cái cấp bậc nhân vật, như vậy há lại Tiểu Mâu cái này lăng đầu tiểu tử có thể không chế được?

Tiểu Mâu nhào lên sau, gắt gao ngăn chặn Hắc Thu nửa người trên, có thể còn chưa kịp cao hứng, dưới thân Hắc Thu chỉ là đem phía sau lưng nhẹ nhàng mà chấp tay, lập tức liền đè hấn lăn rơi xuống đi, Tiểu Mâu không được từ bỏ, vội vàng đứng lên một tay bắt lấy đối phương phía sau lưng, thuận thế lại lật đi lên.

Thoáng một cái, Hắc Thu bị triệt để chọc giận, một tay đuổi đi lên bắt lấy Tiểu Mâu vai, sau đó dùng sức hướng phía trước hất lên, Tiểu Mâu giống như là một bao bao tài rất dễ dàng bị nện phía trước mới trên mặt đất, bất quá may mắn tại hấn chạm đất chỗ đệm một tầng mới vừa cắt xuống tới cỡ đại, nếu không thì coi như hấn may mắn không chết cũng phải bị nện ra não chấn động.

"Ôi!"

Tiểu Mâu kêu thảm thiết, hấn chỉ cảm thấy bản thân khí huyết cuộn cuộn, cái lưỡi chỗ bỗng nhiên bốc lên đi ra một cỗ mặn mặn vị đạo, ngay sau đó liền nhin không được hướng về thiên không phun ra một miệng lớn nhiệt huyết.

"A! ?"

Thấy cái này tràng diện, Hàn Băng cùng hấn sau lưng mấy người lập tức đều ngây người, nhất là Tiểu Ngư, làm Tiểu Mâu lăng không một khắc này, khoe miệng của hấn cũng đi theo không tự chủ được co rúm lên.

"Tiểu Mâu! !"

Tại Bộ Lạc cái này mấy cái Chiến Sĩ bên trong, hấn bình thường cùng Tiểu Mâu quan hệ tốt nhất, trừ ban ngày cùng một chỗ học tập cùng một chỗ bắt cá bên ngoài, thậm chí mỗi lúc trời tối đều ở đây trong một cái chăn ôm đi ngủ, lúc này thấy bản thân hảo huynh đệ thụ như thế thương thế, hấn lập tức liền không nhin được.

Thấy Hắc Thu giầy dựa lấy đang muốn đứng lên, Tiểu Ngư cũng không đợi Thủ Lĩnh mệnh lệnh, dưới chân bỗng nhiên đạp một cái, giống như là Báo Tử bỗng nhiên tiến lên.

"Người tự tìm cái chết! !"

Dưới thân mấy người thấy luôn luôn tinh táo Đội Trưởng vậy mà biến như thế điên cuồng, không trải qua hơi hơi quay đầu nhìn xem bên cạnh Hàn Băng, bất quá giờ này khắc này nhà mình Thủ Lĩnh cũng không có bất kỳ bày tỏ gì, chỉ là sắc mặt khảm trương nhìn chăm chăm trên mặt đất không ngừng vịn vẹo Tiểu Mâu.

"Chúng ta cũng tới!"

Bọn hắn mấy người hít sâu một hơi, lập tức cũng đi theo tiến lên.

Tiểu Ngư là Bộ Lạc Lực Vương, không nói thân thể còn không có phát dục thành thực Tiểu Mâu, liền xem như Hàn Băng tại quang liên man lực tình huống dưới cũng đều xa xa không bằng hắn.

Hắn mấy bước liền vọt tới Hắc Thu trước người, lúc này Hắc Thu vừa mới rút ra cái kia mấy cây đâm vào đùi trường tiễn, hắn bỗng nhiên ngừng đầu một cái, chỉ thấy lại có một cái cao lớn hán tử hướng về bản thân bỏ nhào tới, tình thế cấp bách phía dưới một quyền vung ra, Tiểu Ngư cũng không quan tâm lập tức mở ra bàn tay liền tiếp nhận đi . . .

Nhìn thấy một màn này, đứng ở đằng xa Hàn Băng thần sắc kinh hãi, vội vàng hô: "Không muốn cùng hắn đánh . . ."

Vừa mới hô lên câu nói này, bất quá bên kia phản ứng lại là hơi chậm một chút, ngay tại một quyền một chưởng tương giao sát na, hai người trung gian phát ra một kẻ to lớn tiếng vang trầm trầm, phảng phất ban đầu ở Đông Sơn dưới chân gặp phải Tyrannosaurus Rex bị cự hình Muỗi Chân Dài hút khô huyết dịch về sau, té ngã trên đất lúc phát xuất ra thanh âm.

"Ba!"

Phảng phất có một cỗ kinh phong thổi qua, bên cạnh cô đại cũng hướng về bên ngoài khăng khăng ngược lại mấy phần, Hàn Băng vô ý thức mà neoh mắt lại, những cái kia biết được Hắc Thu dừng mảnh Thạch Tường các tộc nhân cũng tất cả đều kim lòng không được mà lui lại nửa bước.

Bất quá đang đợi Hàn Băng mở mắt về sau, trong dự đoán cái kia tràng diện cũng không có xuất hiện, chỉ thấy phía kia Tiểu Ngư, y nguyên vững vàng đứng trên mặt đất, đồng thời thẳng tắp đưa tay phải ra, bàn tay chăm chú mà bao trùm Hắc Thu nắm đấm.

"Ân?"

Hắc Thu ánh mắt bên trong tràn ngập chấn kinh, hắn là như thế nào cũng không nghĩ đến, trên thế giới thế mà còn có Nhân Loại có thể mạnh mẽ kháng trụ bản thân nắm đấm?

Một quyền này của hắn, mặc dù là ngồi chồm hổm trên mặt đất thời điểm, lấy một loại cực kỳ khó chịu tư thế vung ra, nếu là bàn về uy lực chỉ sợ là không đạt được thời kỳ tốt cùng một nửa, bất quá hắn phong phú thi bạo kinh nghiệm nói cho hắn biết, liền vừa mới một quyền kia cũng đủ lấy đem người bình thường xương cốt đánh vỡ nát, nhưng là trước mắt người này thoát nhìn không chỉ có chuyện gì cũng không có, ngược lại hắn nhìn bản thân ánh mắt biến càng thêm dữ tợn.

Tiểu Ngư bình thường sở dĩ thoát nhìn mười điểm trấn định, cái kia là bởi vì hắn lúc trước mỗi ngày đều tận lực bắt chước Hàn Băng hành vi cử chỉ, sau đó càng về sau dần dần liền hình thành một chủng tập quán.

Kỳ thật hắn trong lòng kinh ngạc, hoàn toàn không thua gì giờ phút này Hắc Thu, bản thân mặc dù là đón lấy đối phương công kích, bất quá hắn phải bàn tay giờ phút này đau đến muốn mạng, cái này từ bên ngoài nhìn không ra bất kỳ thương thế, nhưng bên trong xương cốt tuyệt đối ra một vài vấn đề.

"Thật là một cái quái vật!"

Tiểu Ngư gắt gao cắn chặt răng, tựa hồ chỉ có kéo căng thần kinh mới có thể để cho trên tay đau đớn giảm bớt mấy phần, hắn và Hắc Thu liếc nhau, trong lòng thờ dãi: "Khó trách liền Thủ Lĩnh đều đối người này đều kiêng kỵ như vậy, hắn khí lực . . . Làm sao sẽ lớn như vậy?"

. . .

Hắc Thu không kịp vung ra quyền thứ hai, lúc này mặt khác ba người cũng xông tới, Tiểu Ngư thừa cơ lùi sau một bước, hô: "Ngăn chặn hắn!"

Tiểu Cung hướng thẳng đến Hắc Thu đầu nhào đi lên, Hắc Thu hốt hoảng còn không có lấy lại tinh thần, ngay tại sau một khắc Tiểu Đan cùng Tiểu Tiễn cũng đi theo nhào đi lên, bọn hắn hai cái một người ôm lấy một cánh tay, sau đó dùng sức hướng trên mặt đất kéo, Hắc Thu giờ phút này tư thế vốn liền rất xấu hổ, bị cái này ba cái đại hán đè ép, lập tức lại một lần nữa bò tới trên mặt đất.

Hắc Thu gãy dựa lấy ngược cổ lên, hai mắt con ngươi huyết hồng, trên mặt gân xanh nổi lên, vội vàng hướng về phía bên cạnh Hắc Bì tộc nhân la lớn: "Dát hô hô rồi Hây A!"

Cái kia mấy tên Hắc Bì tộc nhân cảm trong tay trường mâu, đứng tại 3 mét bên ngoài, mười điểm rõ ràng nghe thấy Thủ Lĩnh cầu cứu, bất quá, bọn hắn cũng không có chạy đi lên hỗ trợ, chờ trông thấy Thủ Lĩnh cái kia hung thần ác sát bộ dáng, ngược lại bị dọa đến lui lại mấy bước.

Hàn Băng thấy những cái kia Hắc Bì tộc nhân cũng mệt có bất luận cái gì động tác, trong lòng buồn lòng một hơi, sau đó hét lớn: "Đều lên cho ta!"

Cùng Hắc Bì tộc nhân khác biệt, Thạch Tường tộc nhân đối với Thủ Lĩnh mệnh lệnh thế nhưng là không dám chút nào vi phạm, nhất là tại lúc này hoàn cảnh, cái kia Hắc Thu mặc dù dừng mảnh như thú, bất quá bây giờ đã là hồ lạc đồng bằng, dạng này mọi người thì càng không có gì có thể sợ hãi, đám người đồng thời hét lớn một tiếng, lập tức giống như là con kiến một dạng hướng về trung tâm tụ lại.

Một cái hai cái ba cái bốn cái năm cái . . . Bọn hắn một cái tiếp lấy một chỗ xông đi lên thay nhau nổi lên La Hán, Hắc Thu hai tay gắt gao chống đỡ bản

thân thân thể, hấn trong lòng cũng rất rõ ràng, nếu như giờ phút này bị đè sấp dưới, vậy liền thực sự là mất đi tất cả đường phản kháng.

Sau một lát, tại hấn trên người đã trải qua ép mười cái người, ở vào thứ hai đếm ngược tầng Tiểu Cung cùng Tiểu Đạn hai người đã trải qua sắc mặt trắng bệch mà phun ra đầu lưỡi, nhưng là ở vào tầng dưới chót nhất Hắc Thu y nguyên gương chống lấy không có nằm xuống, chỉ bất quá cặp kia thô to cánh tay đã bắt đầu kịch liệt lay động.

Hấn khó khăn ngẩng đầu nhìn một chút, gặp bản thân các tộc nhân liền ngu hồ hồ đứng ở vài mét bên ngoài, sững sờ mà nhìn xem bản thân, bọn hấn cũng cũng không phải là tay không tác sát, hơn nữa từ bọn hấn ánh mắt bên trong, Hắc Thu cũng không nhìn thấy bất luận cái gì phần nộ, ngược lại còn để lộ ra từng tia cười trên nỗi đau của người khác.

...

Lại qua vài giây đồng hồ, hấn trên người người đã xếp đến ba mươi mấy tên, nếu không phải Hàn Băng thấy tình huống không đúng, nhanh lên đem Tiểu Cung cùng Tiểu Đạn cho cưỡng ép kéo đi ra, hấn hai người nói không chừng đã bị đè gãy tức giận.

Hắc Thu y nguyên gắng gượng, giống như là một đầu vĩnh viễn không chịu thua Ly Ngu, thẳng đến trông thấy có một cái Hắc Bì tộc nhân cũng ném đi vũ khí, thử thăm dò hướng về bản thân đi tới, cũng ghé vào đồng người phía trên thời điểm, hấn cả người trong nháy mắt liền sụp đổ . . . Chỉ cảm thấy đầu ông run lên, trái tim thực xuất hiện hơi một chút đau đớn, cảm giác thời gian đột nhiên trở nên chậm.

"A!"

Sau một hồi lâu, trong miệng hấn bộc phát ra một trận kêu rên, cái này trong thanh âm không mang theo mấy may phần nộ,

Bởi vì cái gọi là buồn bã vô cùng tại tâm chết, Hắc Thu cũng không phải là nhịn không được, chỉ là hấn đã trải qua mất đi lực lượng nguồn suối, nếu như nói phần bội là bị thân nhất người chọc một đao, vậy hấn giờ phút này đã là thùng trăm ngàn lỗ, máu chảy thành sông . . .

Ngay tại trong nháy mắt đó, hấn trong lòng toát ra vô số nghi vấn, ta là ai? Ta từ nơi nào đến? Muốn tới chỗ nào đi? Ta hiện tại làm tất cả những thứ này, lại là vì cái gì? Rõ ràng là tộc nhân mình, bọn hấn vì sao lại dạng này?

Trong đầu trống rỗng, từ xuất sinh đến hiện tại, hấn đều không có cảm thấy tuyệt vọng như vậy cùng bất lực, hai tay không khỏi buông lỏng, giống như là một ngọn núi sụp xuống tới, hấn rất nhanh liền bị hoàn toàn che giấu, không lưu một tia khe hở.

Có cái thứ nhất, rất nhanh liền có cái thứ hai, cái thứ ba . . . Nguyên bản trong lòng còn có sợ hãi Hắc Bì các tộc nhân, nhao nhao chạy tới đặt ở đồng người phía trên, bọn hấn thần tình trên mặt tựa hồ lộ ra mười điểm dễ dàng cùng vui vẻ.

...

"Lên lên, đều đứng lên cho ta!"

Hàn Băng vội vàng chạy tới ôm lấy những cái kia gia hỏa liền hướng trên mặt đất ném, từng tầng từng tầng giống như là tách ra bấp một dạng đem bọn hấn tất cả đều cho lấy đi, thượng tầng những người kia còn tốt, cái kia mấy cái ở vào nhất phía dưới không may gia hỏa, trên mặt đã trải qua không có mấy may huyết sắc, ngay cả thân thể cũng không cảm giác, thẳng đến nằm rạp trên mặt đất nghỉ ngơi một hồi lâu mới chậm rãi mà khôi phục tới.

Mặc dù Hắc Thu trên người người cũng đã bị dòi, bất quá hấn vẫn là nằm rạp trên mặt đất không nhúc nhích, Hàn Băng biết rõ hấn cũng không chết, thế là chậm rãi ngồi xổm ở trước mặt hấn, hít sâu một hơi, rất lớn đặt tay vỗ vỗ bả vai hấn.

2 phút về sau, chờ Hắc Thu chậm rãi ngẩng đầu thời điểm, Hàn Băng trông thấy hấn đã là lệ rơi đầy mặt, một người cao hơn hai mét trắng hấn lại khóc đến như cái hải tử.

"Oa oa oa oa!"

...

Hàn Băng thôn thức chốc lát, sau đó đứng dậy hướng về đám người hô: "Dọn dẹp một chút, chúng ta về nhà."

"Vậy hấn . . . Làm sao bây giờ?" Tiểu Ngu chỉ nằm rạp trên mặt đất lớn tiếng nức nở Hắc Thu hỏi.

Hàn Băng quay đầu nhìn một chút, nói: "Làm một cái rỗ, kéo lấy đi."

...

CẦU VOTE 9-10 ||| CẦU KIM ĐẬU ||| CẦU NGUYỆT PHIẾU |||

Mấy bạn đọc giả ủng hộ mình bộ truyện mới là Thí Thần Chi Vương nhé....

<http://truyencv.com/thi-than-chi-vuong/>

Bạn đang đọc truyện *Jurassic Tù Trưởng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.